

BREVIARIUM
ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI
RESTITUTUM

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI
JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII. ET URBANI VIII.
AUCTORITATE RECOGNITUM

CUM OFFICIIS SANCTORUM

NOVISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE
AD HANC DIEM CONCESSIS

IN QUATUOR ANNI TEMPORA DIVISUM.

PARS HIEMALIS.

A DOMINICA PRIMA ADVENTUS USQUE AD DOMINICAM
PRIMAM QUADRAGESIMÆ.

NEAPOLI MDCCCXXXIII.
EX TYPOGRAPHIA ORSINIANA.

SUPERIORUM PERMISSU.

EX DECRETORUM REGISTRO

S. RITUUM CONGREGATIONIS HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

Sacra Rit. Congreg. declaravit, et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V. de Brev. Rom. neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares, quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis Ss. Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Brev. Rom. Rubricis, vel S. Rit. Congr. seu Sedis Apost. licentia conceduntur. Neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalend. Rom. seu Rubr. Breviarii, in altiorem ritum, neque extendere concessa officia de loco ad locum.

Item vetuit, et probibuit celebrari per totam civitatem, vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia Titulari, seu ubi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse, caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nibil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum SS. D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit, et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis Suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✝ Sigilli. T. Tegrimius Episc. Assisiens. Secret.

Eadem pro Sanctis ad Libitum.

Eadem Sacra Rit. Congr. habita die 2. Decembris 1673. statuit ex mandato Clementis X. festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicum, vel aliquem diem Festor. Mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24. Januarii 1682. Generali Decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octav. et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione, vel Diœcesi, ex Indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis Festis, vel Octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut festum translatum, quod alias eo die cele-

brandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Offic. semel per Hebdomadam, aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

Eadem pro Sanctis in Martyrologio non descriptis.

Officia Sanctorum ratione corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, ex Decr. S. R. C. 11. Augusti 1691. intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus; de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem, prout hactenus servatum est, exhibendam esse censuerunt, sed absque Offic. et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Offic. aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691. et Sanctissimus approbavit die 19. Octobris, ejusdem anni 1691.

Loco ✝ Sigilli. J. Vallemanus S. R. C. Secr.

DE ANNO, ET EJUS PARTIBUS.

ANnus menses habet duodecim, hebdomadas duas, et quinquaginta, et diem unum: Dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

QUod dictum est, Annum continere trecentos, et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas, et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium Vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium Vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582. præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xii. Kalendas Aprilis fuerat constitutum; et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur, ut in posterum et Æquinoctium Vernum, et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium Vernum ad xii. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobri ipsius anni 1582. eximerentur, ut post quartam diem Octobris Sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xii. Kalendis Aprilis Æquinoctium Vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis, qui quamvis Bissext. antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quinque tres centesimi, sine Bissexto transigerentur: quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis; ita ut annus 1700. 1800. 1900. Bissext. non sint, anno vero 2000. more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29. continente: idemque ordo intermittendi, intercalandique Bissextum diem, in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

QUatuor tempora celebrantur quarta, et sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dñicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

NUPTIÆ QUANDO celebrari non possint, juxta Decretum Concilii Tridentini.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a Feria iv. Cinerum usque in Octav. Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

TABELLA
TEMPORARIA.

Anni Dñi.	Litt. Dom.	Aur. num	Epacta.	Septuagesima.	Dies Ciner.	Pascha.
1833	F	10	ix	3 Feb.	20 Feb.	7 Apr.
1834	E	11	xx	26 Jan.	12 Feb.	30 Mar.
1835	D	12	i	15 Feb.	4 Mar.	19 Apr.
1836	CB	13	xii	31 Jan.	17 Feb.	3 Apr.
1837	A	14	xxiii	22 Jan.	8 Feb.	26 Mar.
1838	G	15	iv	11 Feb.	28 Feb.	15 Apr.
1839	F	16	xv	27 Jan.	13 Feb.	31 Mar.
1840	FD	17	xxvi	16 Feb.	4 Mar.	19 Apr.
1841	C	18	vii	7 Feb.	24 Feb.	11 Apr.
1842	B	19	xviii	23 Jan.	9 Feb.	27 Mar.
1843	A	1	*	12 Feb.	1 Mar.	16 Apr.
1844	GF	2	xi	4 Feb.	21 Feb.	7 Apr.
1845	E	3	xxii	19 Jan.	5 Feb.	23 Mar.
1846	D	4	iii	8 Feb.	25 Feb.	12 Apr.
1847	C	5	xiv	31 Jan.	17 Feb.	4 Apr.
1848	BA	6	xxv	20 Feb.	8 Mar.	23 Apr.
1849	G	7	vi	4 Feb.	21 Feb.	8 Apr.
1850	F	8	xvii	27 Jan.	13 Feb.	31 Mar.
1851	E	9	xxviii	16 Feb.	5 Mar.	20 Apr.
1852	DC	10	ix	8 Feb.	25 Feb.	11 Apr.
1853	B	11	xx	23 Jan.	9 Feb.	27 Mar.
1854	A	12	i	12 Feb.	1 Mar.	16 Apr.
1855	G	13	xii	4 Feb.	21 Feb.	8 Apr.
1856	FE	14	xiii	20 Jan.	6 Feb.	23 Mar.
1857		15	iv	8 Feb.	25 Feb.	12 Apr.
1858	D	16	xv	31 Jan.	17 Feb.	4 Apr.

FESTORUM

M O B I L I U M.

Anni Domini	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indic.	Domin. post Pentec.	Dominica i. Advent.
1833	16 Maii	26 Maii	6 Jun.	6	26	1 Dec.
1834	8 Maii	18 Maii	29 Maii	7	27	30 Nov.
1835	28 Maii	7 Jun.	18 Jun.	8	24	29 Nov.
1836	12 Maii	22 Maii	2 Jun.	9	26	27 Nov.
1837	4 Maii	14 Maii	25 Maii	10	28	3 Dec.
1838	24 Maii	3 Jun.	14 Jun.	11	25	2 Dec.
1839	9 Maii	19 Maii	30 Maii	12	27	1 Dec.
1840	28 Maii	7 Jun.	18 Jun.	13	24	29 Nov.
1841	20 Maii	30 Maii	10 Jun.	14	25	28 Nov.
1842	5 Maii	15 Maii	26 Maii	15	27	27 Nov.
1843	25 Maii	4 Jun.	15 Jun.	1	25	3 Dec.
1844	16 Maii	26 Maii	6 Jun.	2	26	1 Dec.
1845	1 Maii	11 Maii	22 Maii	3	28	30 Nov.
1846	21 Maii	31 Maii	11 Jun.	4	25	29 Nov.
1847	13 Maii	23 Maii	3 Jun.	5	26	28 Nov.
1848	1 Jun.	11 Jun.	22 Jun.	6	24	3 Dec.
1849	17 Maii	27 Maii	7 Jun.	7	26	2 Dec.
1850	9 Maii	19 Maii	30 Maii	8	27	1 Dec.
1851	29 Maii	8 Jun.	19 Jun.	9	24	30 Nov.
1852	20 Maii	30 Maii	10 Jun.	10	25	28 Nov.
1853	5 Maii	15 Maii	26 Maii	11	27	27 Nov.
1854	25 Maii	4 Jun.	15 Jun.	12	25	3 Dec.
1855	17 Maii	27 Maii	7 Jun.	13	26	2 Dec.
1856	1 Maii	11 Maii	22 Maii	14	28	30 Nov.
1857	21 Maii	31 Maii	11 Jun.	15	25	29 Nov.
1858	13 Maii	23 Maii	3 Jun.	1	26	28 Nov.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
25.xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia, *et comm.* S. Saturnini M. 392.
xxi	e	Prid.	30	*Andreæ Apostoli*, dupl. ibid.

DECEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	Bibianæ Virginis, et Martyr. *semidupl.* 399.
xviii	A	iii	3	Francisci Xaverii Conf. *dupl.* 402.
xvii	b	Prid.	4	Petri Chrysologi Episc. et Conf. *dupl. cum comm.* Feriæ, et S. Barbaræ Virg. et Mart. 404.
xvi	c	Non.	5	Sabbæ Abbatis, *commem.* 407.
xv	d	viii	6	Nicolai Episc. et Conf. *dupl.* ibid.
xiv	e	vii	7	Ambrosii Ep. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.* 409.
xiii	f	vi	8	*Conceptio B. M. V.* dupl. 411.
xii	g	v	9	De Octava Concept. B.M.V. *comm.* Fer. 417.
xi	A	iv	10	De Octava, *et comm.* Feriæ, et S. Melchiadis Papæ et Mart. 419.
x	b	iii	11	Damasi Papæ et Conf. *semid. cum comm.* Octavæ, et Feriæ, 421.
ix	c	Prid.	12	De Octava, *et comm.* Feriæ. 422.
viii	d	Idib.	13	Luciæ Virg. et Mart. *dupl. cum commem.* Oct. et Feriæ. 424.
vii	e	xix	14	De Octava, *et comm.* Feriæ. 428.
vi	f	xviii	15	Octava Conceptionis B.M. V. *dupl. et comm.* Feriæ. 431.
v	g	xvii	16	Eusebii Episc. et Mart. *semid. et comm.* Feriæ. 434.
iv	A	xiv	17	Incipiunt Feriæ majores.
iii	b	xv	18	
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	Vigilia.
*	e	xii	21	*Thomæ Apostoli*, duplex. 436.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia. 202.
xxvi	b	viii	25	*Nativit. D. N. Jesu Christi*, dup. 205.
25. xxv	c	vii	26	*Stephani Protomart.*, dupl. *cum com.* Octav. Nativitatis, 222.
xxiv	d	vi	27	*Joannis Apost. et Evangelistæ*, dupl. *cum comm.* Octavarum, 227.
xxiii	e	v	28	*Ss. Innocentium Mart.* dupl. *cum comm.* Octavarum. 233.
xxii	f	iv	29	Thomæ Cantuariensis Episc. et Mart. *semid. cum comm.* Octavar. 239.
xxi	g	iii	30	De Dominica infra Oct Nativ., *vel* de Oct., *cum comm.* Octavar. 242.
xx	A	Prid.	31	*Silvestri Papæ et Conf.* dupl. *cum comm.* Octavarum. 250.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M	
*	A	Kal.	1	*Circumcisio Domini*, dupl. 253.
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani, *dupl.*, *cum comm.* Oct. S. Joannis, 264.
xxviii	c	iii	3	Octava S. Joannis Apost. *dupl.*, *cum comm.* Oct. Ss. Innocentium. 268.
xxvii	d	Prid.	4	Octava Ss. Innocentium, *dupl.* 271.
xxvi	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, *semid. cum comm.* S. Telesphori Papæ et Mart. 275.
25. xxv	f	viii	6	*Epiphania Domini*, dupl. 281.
xxiv	g	vii	7	De Octava Epiphaniæ, 293.
xxiii	A	vi	8	De Octava. 296.
xxii	b	v	9	De Octava. 298.
xxi	c	iv	10	De Octava. 301.
xx	d	iii	11	De Octava. 303. *et comm.* S. Hygini Papæ et Mart. 439.
xix	e	Prid.	12	De Octava. 305.
xviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, *dupl.* 310.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
				Dominica secunda post Epiph. *Fest. SS. Nominis Jesu*, dupl. ii. classis, *cum comm.* Dominicæ. 439.
xvii	g	xix	14	Hilarii Episc. et Confes. *semid. cum comm.* S. Felicis Presb. et Mart. 448.
xvi	A	xviii	15	Pauli primi Eremitæ, *dup. cum comm.* S. Mauri Abbatis. 452.
xv	b	xvii	16	Marcelli Papæ et Mart. *semid.* 455.
xiv	c	xvi	17	Antonii Abbatis, *dupl.* 456.
xiii	d	xv	18	*Cathedra S. Petri Romæ*, dupl. *cum comm.* S. Priscæ Virg. et Mart. 458.
xii	e	xiv	19	Canuti IV. Regis et Mart. *semid. ad libit.*, *cum com.* Ss. Marii, Marthæ, Audifacis, et Abachum Mart. 465.
xi	f	xiii	20	Fabiani, et Sebastiani Mart. *dupl.* 467.
x	g	xii	21	Agnetis Virg. et Mart. *dupl.* 468.
ix	A	xi	22	Vincentii et Anastasii Mart. *sem.* 478.
viii	b	x	23	Raymundi de Pennafort Conf. *semid. cum comm.* S. Emerentianæ Virg. et Mart. 479.
vii	c	ix	24	Timothei Episc. et Mart. *semid.* 481.
vi	d	viii	25	*Conversio S. Pauli Apost.*, duplex, *cum comm.* S. Petri. 483.
v	e	vii	26	Polycarpi Episc. et Mart. *semid.* 489.
iv	f	vi	27	Joannis Chrysostomi Episc. et Conf. *dupl.* 492.
iii	g	v	28	Agnetis Secundo. 495.
ii	A	iv	29	Francisci Salesii Episc., et Confess. *dupl.* ibid.
i	b	iii	30	Martinæ Virg. et Mart. *semid.* 497.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci Conf., *dupl.* 499.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxix	d	Kal.	1	Ignatii Episc. et Mart. *semid.* 501.
xxviii	e	iv	2	*Purificatio B. M. Virg.* dupl. 504.
xxvii	f	iii	3	Blasii Episcopi, et Mart. 510.
25.xxvi	g	Prid.	4	Andreæ Corsini Ep. et Conf. *dup.* 511.
xxv.xxiv	A	Non.	5	Agathæ Virg. et Mart. *dupl.* 513.
xxiii	b	viii	6	Dorotheæ Virg. et Mart. 521.
xxii	c	vii	7	Romualdi Abbatis, *dupl.* ibid.
xxi	d	vi	8	Joannis de Matha Conf. *dupl.* 523.
xx	e	v	9	Apolloniæ Virg. et Mart. 525.
xix	f	iv	10	Scholasticæ Virg., *dupl.* 526.
xviii	g	iii	11	
xvii	A	Prid.	12	
xvi	b	Idib.	13	
xv	c	xvi	14	Valentini Presbyteri et Mart. 528.
xiv	d	xv	15	Faustini et Jovitæ Mart. ibid.
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	Simeonis Episc. et Mart. 529.
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	*Cathedra sancti Petri Antiochiæ*, duplex, *cum comm.* S. Pauli. ibid.
vi	e	vii	23	Petri Damiani Card. Ep. Ostiensis, et Eccl. Doct. Dupl. Min. 535. Vigilia. 539.
v	f	vi	24	*Mathiæ Apostoli*, duplex. ibid.
iv	g	v	25	
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	

In anno Bissextili Februarius est dierum 29. et Festum S. Mathiæ celebratur die 25. Febr. et bis dicitur, *sexto Kalendas*, idest, die 24. et die 25., et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem: ut si in Januario littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ est g, etc. et littera f, bis servit, 24. et 25.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	Casimiri Conf. *semid. et comm.* S. Lucii Papæ et Mart. 541.
xxvi	A	iii	5	
25 xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Thomæ de Aquino Conf. et Eccles. Doct. *dupl. et comm.* Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mart. 543.
xxiii	d	viii	8	Joannis de Deo Conf., *dupl.* 546.
xxii	e	vii	9	Franciscæ Viduæ Romanæ, *dupl.* 549.
xxi	f	vi	10	Quadraginta Martyrum, *semid.* 551.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	Gregorii Papæ, Conf. et Eccl. Doct. *dupl.* 553.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	Patritii Episc. et Conf. *semid.*
xiii	g	xv	18	
xii	A	xiv	19	*Josephi Conf. Sponsi B.M.V.* dupl.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	Benedicti Abbatis, *dupl.*
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	*Annuntiatio B. Mariæ Virg.* duplex.
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	
iii	c	v	28	
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	

Feria sexta post Dominicam Passionis celebratur Festum Septem Dolorum B. Mariæ Virg. *dupl. majus.*

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Offic. si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur num. positus in quadrangulo illo, in quo festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum num. descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Ex. gr. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Dupl. i. Class. et Dominica i. Class. erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est num. 1. quia si ad eum tam Dupl. quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent: Regula autem juxta dictum numer. apposita sic habet.

1. *Translatio de primo, Offic. de ii.* Idest, Duplex i. Classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica i. classis; quia cum in his Regulis dicitur, De i. seu præcedenti, intelligitur de festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Dupl. prædictum: cum De ii. vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub num. apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem Quadrangulis nullus appositus est numer. vel quia nullus occursus, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotat. in Brev. quid sit agendum.

Scire tamen opportet, quæ sint Duplicia primæ, et secundæ Classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ, et Feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS.

In quibus nulla fit commem. quorumcumque Festorum occur. nisi prout supra in Rubric. generalibus.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis cum

tribus antecedentibus, et duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes cum duobus seq. diebus.
Festum Corporis Christi.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.
Assumptio B. M. Virginis.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS.

In quibus de simplicibus fit comm. in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum Sanctissimæ Trinitatis.
Inventio S. Crucis.
Conceptio, Nativitas, Annuntiatio, Purificatio } B. Mariæ V.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Sanctorum Innocentium martyrum.
Festum S. Joseph.
Festum S. Laurentii.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas Classes.

Dominicæ primæ Classis, quæ numquam omittuntur.

Prima Adventus. Prima Quadrag.
Passionis. Palmarum. Paschæ.
In Albis. Pentecostes et Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS.

Quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, vel ejusdem Dedicatione: et tunc de iis fit semper commemor. in utrisque Vesperis, et Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventus.
Dominicæ { Septuagesimæ. Sexagesimæ. Quinquagesimæ.
Secunda, Tertia, Quarta } Quadragesimæ.

DUPLICIA MAJORA

per Annum, quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.

Fest. Septem Dolorum B. Mariæ.
Visitatio B. Mariæ.
Festum Carmeli B. Mariæ.
Festum ad Nives B. Mariæ.
Festum SS. Nominis B. Mariæ.
Festum Mercedis B. Mariæ.
Solemnitas SS. Rosarii B. Mariæ.
Præsentatio B. Mariæ.
Apparitio S. Michaelis Archangeli.
Decollat. S. Joann. Bapt.
Cathedra S. Petri utraque.
Festum ejusdem ad Vincula.
Conversio sancti Pauli.
Fest. S. Joannis ante portam Latinam.
S. Barnabæ Apostoli.
S. Joachim Conf. Patris B. M. V.
Fest. S. Annæ Matris ejusdem B. M.
Patronorum minus Principalium.

Fer. maj. de quibus semper fit comm.

Adventus. Quadragesimæ.
Quatuor Temporum , et
Secundæ Rogationum.

Duplex i. Classis, et
Duplex ii. Classis.
Duplex per annum.
Dies infra Octavam.
Dies Octavæ.
Semiduplex.
Simplex.
S. M. in Sabbato.
Feria major.
Vigilia.

1 Translatio de primo, Officium de secundo.
2 Officium de primo, translatio de secundo.
3 Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4 Officium de primo, commemoratio de secundo.
5 Nihil de primo, Officium de secundo.
6 Officium de primo, nihil de secundo.
7 Officium de digniori, commemoratio de minus digno.
8 Officium de digniori, translatio de minus digno.

Dominica primæ Classis.	1	1	1	3	3	1	3	0	0	0
Dominica secundæ Classis.	4	1	1	3	3	1	3	0	0	0
Dominica per Annum.	4	4	4	3	4	1	3	0	0	0
Duplex primæ Classis.	8	1	1	5	3	1	5	0	3	5
Duplex secundæ Classis.	2	8	1	5	3	1	3	0	3	3
Duplex per Annum.	2	2	8	3	2	1	3	0	3	3
Dies infra Octavam.	6	6	4	7	4	4	3	0	3	3
Dies Octavæ.	4	4	1	3	7	1	3	0	3	3
Semiduplex.	2	2	2	3	2	8	3	0	3	3
Simplex.	6	4	4	4	4	4	0	4	4	4
Sancta Maria in Sabbato.	0	0	0	0	0	0	3	0	6	6
Feria Major.	4	4	4	4	4	4	3	5	0	5
Vigilia.	6	4	4	4	4	4	3	5	6	0

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini, et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis B. Virginis, et omnium Sanctorum, transfertur. Insuper primaria festa S. Joannis Baptistæ, et Ss. Apostolorum Petri et Pauli.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, cum commemor. Octav.; alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur; neque fit de Duplici translato, nisi sint primæ vesperæ ii. classis, et de ea quocumque adveniente Duplici fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica transfertur in proxime sequentem diem: quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Octav.

De Octav. Nativitatis Domini, Epiphaniæ, et Corporis Christi, semper fit commemor. quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit a Feria iv. Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad festum Trinitatis inclusive, et a die 17. Decemb. usque ad Epiph.

Dies Octavæ numquam transfertur: ideo quamquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi transferatur in diem sequentem, non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commem. in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat ut Patronus, vel Titulus Ecclesiæ, descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono vel Titulari, absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Kalendario descripti sint sub Officio Duplici vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, et de eis fiet Officium Semiduplex: nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in Kalendario omnes sint tamquam Festum simplex, de aliis nihil fit.

De Feriis Adventus et Qua-

dragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Vesper. et Laudibus cujuscumque Festi: de quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

Dominica major, seu i. et ii. classis cum
Dominica min., seu per annum.
Duplex primæ classis.
Duplex secundæ classis.
Patronus, seu Titulus Ecclesiæ.
Duplex per annum majus.
Duplex per annum minus.
Semiduplex.
Dies Octavæ.
Dies infra Octavam.

1 Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2 Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3 Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
4 Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5 Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6 Totum de digniori, commemoratio de minus digno.
7 Simplex, et S. Maria in Sabbato, Feria, et Vigilia non concurrunt.

Dominica quacumque.	0	0	4	4	4	4	4	5	4	5
Duplici primæ classis.	3	1	6	3	0	1	1	1	1	1
Duplici secundæ classis.	3	1	4	6	4	3	3	1	3	1
Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	3	1	0	3	0	1	1	1	5	1
Duplici per annum majore.	3	3	4	4	4	6	3	3	3	3
Duplici per annum minore.	3	3	4	4	4	4	5	3	3	3
Semiduplici,	4	4	4	4	4	4	4	5	4	5
Simplici.	4	4	2	4	2	4	4	4	4	4
Die Octavæ.	3	3	4	4	4	4	5	3	5	3
Die infra Octavam.	4	4	2	4	2	4	4	5	4	0
Sancta Maria in Sabbato.	0	0	2	4	2	4	4	4	4	0

Notandum, quod in i. Vesperis diei Oct. Ascensionis, et Corporis Christi, totum Offic. fit de Oct. cum commem. præced. Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel i. vel ii. classis, quia tunc de Festo fieret Offic. et commem. de Octava.

In ii. Vesp. diei Octavæ Epiph., Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum commem., nisi illud fuerit i. vel ii. classis, seu Patronus vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesiæ; quia tunc de Festo fieret Offic., et de Octav. comm. Et similiter die Octav. Corporis Christi in ii. Vesp. concurrente cum die Octav. S. Joannis Baptistæ, Vesp erunt de Octav. Corporis Christi, cum commem. Octav. S. Joannis

In ii. Vesp. duplicis ii. class. non fit comm. de die infra Octav., nisi quando de ea fieri debeat Offic. de sequenti.

Cum plures fiunt comm. servetur hic ordo. De Dupl., de Dominica, de Semidupl., de die infra Octav., de Feria majori, seu Vigil. de S. Maria in Sabbato, de Simplici.

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

APeri, Domine, os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab omnibus vanis, perversis, et alienis cogitationibus: intellectum illumina, affectum inflamma, ut digne, attente, ac devote hoc Officium recitare valeam, et exaudiri merear ante conspectum divinæ Majestatis tuæ. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Domine, in unione illius divinæ intentionis, qua ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas persolvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus, et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit: et dicitur flexis genibus.

SAcrosanctæ, et individuæ Trinitati, crucifixi Domini nostri Jesu Christi humanitati, beatissimæ, et gloriosissimæ, semperque virginis Mariæ fœcundæ integritati, et omnium Sanctorum universitati, sit sempiterna laus, honor, virtus, et gloria ab omni creatura, nobisque remissio omnium peccatorum, per infinita sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. Beata viscera Mariæ virginis, quæ portaverunt æterni Patris Filium.

℟. Et beata ubera, quæ lactaverunt Christum Dominum. Pater noster. Ave Maria.

ABSOLUTIONES, ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO IX. ET TRIUM LECTIONUM.

In primo Nocturno, et pro ii. et v. Feria. Absolutio.

EXaudi, Domine Jesu Christe, preces servorum tuorum, et miserere nobis, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus. ℟. Amen.

2. Unigenitus Dei Filius nos benedicere, et adjuvare dignetur. ℟. Amen.

3. Spiritus Sancti gratia illuminet sensus, et corda nostra. ℟. Amen.

In secundo Nocturno, et pro iii. et vi. Feria. Absolutio.

IPsius pietas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens. ℟. Amen.

5. Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ. ℟. Amen.

6. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. ℟. Amen.

In tertio Nocturno, et pro Feria iv. et Sabbato. Absolutio.

A Vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens, et misericors Dominus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. ℟. Amen.

8. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

9. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto novem Lectionum, Octav. Benedictio erit.

Cujus festum colimus, ipse, *vel* ipsa intercedat pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Quando sunt plures dicitur. Quorum, *vel* Quarum festum colimus, ipsi, *vel* ipsæ intercedant pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Si Officium fit de sancta Maria, Octava Benedictio erit.

Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit.

Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine in Rubricis generalibus descripto: et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio erit.

1. Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

3. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cùm Evangelio, prima Benedictio erit.

1. Evangelica lectio sit nobis salus, et protectio. ℟. Amen.

2. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

3. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit.

1. Ille nos benedicat, qui sine fine vivit, et regnat. ℟. Amen.

2. Cujus, *vel* Quorum.

3. Ad societatem.

In Officio de S. Maria in Sabbato, Absolutio, et benedictiones, quæ ibidem ponuntur.

Pans Hiem.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM
CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.
PARS HYEMALIS.
DOMINICA AD MATUTINUM.

ANTE MATUTINUM, ET OMNES HORAS, PRÆTERQUAM AD COMPLETORIUM, DICITUR SECRETO.

PAter noster, qui es in cælis: sanctificétur nomen tuum; advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo, Amen.

AVe María grátia plena; Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, et in hora mortis nostræ, Amen.

In principio Matutini, et Primæ, ac in fine Completorii dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam, Amen.

Deinde clara voce dicitur ℣.

DOmine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto:

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula

sæculórum, Amen. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja, ad omnes Horas per totum Annum, præterquam a Dominica in Septuagesima usque ad Feriam v. in Cœna Domini; tunc enim dicitur: Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Septuagesimæ.

Invitatorium. Adorémus Dóminum: * Qui fecit nos.

Repetitur. Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Psalmus 94.

Veníte, exultémus Dómino: jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum: * Qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ.

Hymnus.

Primo die, quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos morte victa líberat.
Pulsis procul torpóribus
Surgámus omnes ócyus,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit.
Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus.
Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore

Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.
Jam nunc Patérna cláritas
Te postulámus áffatim:
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.
Ne fœda sit, vel lúbrica.
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.
Mundi redémptor, quæsumus,
Tu probra nostra díluas:
Nobísque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.
Præsta, Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aliis temporibus a supradictis, Invitator. et Hymnus dicuntur, quæ habentur in Propr. de Tempore, pro Officii varietate: quod et in Capitulis, et Hymnis ad Laudes, et in aliis similibus servetur.

IN I. NOCTURNO.

In Adventu, Antiphona. **Véniet ecce Rex.**

Per Annum, Antiphona. **Servíte Dómino.**

Asteriscus * notat pausam cantus in Choro. Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto:

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum, Amen.

Hic versus, Glória Patri, semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur. Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius

meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me; et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus,* et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psálmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me?* multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dñe úsquequo?
Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

In Adventu, Antiphona.

Véniet ecce Rex excélsus cum potestáte magna ad salvándas Gentes, allelúja.

Antiphona. Confortáte.

Per Annum, Antiphona.

Servíte Dómino in timóre, et exultáte ei cum tremóre.

Antiph. Deus judex justus.

Psalmus 7.

DOmine Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.
Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.
Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis.
Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.
Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.
Exsúrge Dómine in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.
Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto, quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.
Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.
Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.
Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus:
Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.
Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?
Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.
Et in eo parávit vasa mortis: * sagittas suas ardéntibus effécit.
Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et pépetit iniquitátem.
Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam, quam fecit.
Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.
Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Psalmus 8.

DOmine Dn̄s noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
V. ólucres cæli, et pisces ma-

ris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

Confitébor tibi Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor, et exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum, et causam meam: * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum: * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus: Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes, quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue Dñe legislatórem super eos: * ut sciant Gentes, quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis, quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum pec-

cátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.
Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.
Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.
Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem, sine malo.
Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor, et dolor.
Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.
Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.
In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.
Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.
Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne oblivíscáris páuperum.
Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.
Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.
Cóntere bráchium peccatóris, et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.
Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi: * períbitis Gentes de terra illíus.
Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.
Judicáre pupíllo, et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram. Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dñs in cælo sedes ejus.
Oculi ejus in páuperum respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum, et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

In Adventu, Antiphona.
Confortáte manus dissolú-

tas : confortámini, dícite : Ecce Deus noster véniet, et salvábit nos, allelúja.
Antiphona. Gaudéte omnes.
Per Annum, Antiphona. Deus judex justus, fortis, et longánimis: numquid irascétur per síngulos dies?
Aña. Tu Dómine. Psal. 11.
SAlvum me fac Dñe, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.
Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde, et corde locúti sunt.
Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.
Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?
Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.
Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.
Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.
Tu Dómine servábis nos : et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.
In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum. Psalmus 12.
USquequo Dómine oblivíscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?
Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?
Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.
Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.
Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.
Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini Altíssimi. Psalmus 13.
DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.
Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est, qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Sepúlchrum patens est guttur eórum : linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Quorum os maledictióne, et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.
Contrítio, et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non

cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.
Nonne cognóscent omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?
Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel. Psalm. 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dñm gloríficat.
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

In Adventu, Aña. **Gaudéte omnes, et lætámini; ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem; ipse véniet, et salvábit nos.**
℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Per Annum, Antiphona. **Tu Dómine servábis nos, et custódies nos.**
℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine.
℟. Et custodívi legem tuam.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

In i. Nocturno. Absolutio.

Exáudi, Dñe Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. **Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus.** ℟. Amen.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis, ut in Proprio de Temp. assignantur.

Pro secunda Lectione, Bño. **Unigénitus Dei Fílius nos benedícere, et adjuváre dignétur.** ℟. Amen.

Pro tertia Lectione, Bño. **Spíritus Sancti grátia illúminet sensus, et corda nostra** ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

In Adventu, Antiphona. **Gaude et lætáre.**

Per Annum, Aña. **Bonórum meórum.** Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. *

Dixi Dómino : Deus meus es tu , quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus , * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ , et cálicis mei : * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum , qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ , adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

In Adventu, Antiphona. Gaude et lætáre filia Jerúsalem , ecce Rex tuus véniet tibi : Sion noli timére, quia cito véniet salus tua.
Antiphona. Rex noster.

Per annum, Aña. Bonórum meórum non índiges , in te sperávi , consérva me Dñe.
Antiphona. Propter verba.

Psalmus 16.

Exáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.
Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.
De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.
Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti , et non est invénta in me iníquitas.
Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.
Ego clamávi , quóniam exaudísti me Deus : * inclína aurem tuam mihi , et exáudi verba mea.
Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.
A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me,*ut pupíllam óculi.
Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum , qui me afflixérunt.
Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt; * os eórum locútum est supérbiam.
Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.
Exsúrge Dómine, prævenì eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.
Saturáti sunt filiis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.
Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cum apparúerit glória tua.

In Adventu, Antiphona.
Rex noster advéniet Christus, quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.
Antiphona. Ecce vénio.
Per Annum, Aña. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
Antiphona. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit, quando Antiph. incipit a primo versu Psalmi, et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Antiph. sive integra dicatur, sive tantum inchoata; si tamen eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo.

Psalmus 17.

Díligam te Dómine fortitúdo mea: * Dñus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.
Deus meus, adjútor meus, * et sperábo in eum.
Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.
Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.
Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.
Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.
In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi:
Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.
Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.
Ascéndit fumus in ira ejus, et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.
Inclinávit cælos, et descéndit: * et calígo sub pédibus ejus.
Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.
Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áeris.
Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt: * grando, et carbónes ignis.
Et intónuit de cælo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando, et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum: * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his, qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti in-

surgéntes in me subtus me.
Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.
Clamavérunt, nec erat, qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.
Et comminúnuam eos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.
Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput Géntium.
Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.
Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.
Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.
Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.
Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.
Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.
Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

In Adventu, Antiphona. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, dicit Dóminus: dare unicuíque secúndum ópera sua.

℣. Emítte Agnum, Dómine, dominatórem terræ.
℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Per annum, Aña. Díligam te, Dómine, virtus mea.
℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine.
℟. Deus meus illúmina ténebras meas.

Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

In ii. Nocturno. Absolutio.

Ipsíus piétas, et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius, et clemens. ℟. Amen.
Pro v. Lectione, Bño. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.
Pro vi. Lectione, Bño. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

In Adventu, Antiphona. Gábriel Angelus,
Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ. Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad currendam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

In Adventu, Antiphona. Gábriel Angelus locútus est Maríæ dicens: Ave grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu inter mulíeres.

Antiphona. María dixit.

Per Annum, Antiphona. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Antiphona. Exáudiat.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus, et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

In Adventu, Antiphona. María dixit : Putas qualis est ista salutátio : quia conturbáta est ánima mea et quia paritúra sum Regem, qui claustrum virginitátis meæ non violábit ?
Antiphona. In advéntu.
Per Annum, Antiphona. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.
Aña. Dómine Psal. 20.
DOmine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit vehementer.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus, et psallémus virtútes tuas.
In Adventu, Antiphona. In Advéntu summi Regis mundéntur corda hóminum, ut digne ambulémus in occúrsum illíus : quia ecce véniet, et non tardábit.
℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet ut salvet pópulum suum.
Per Annum, Aña. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.
℣. Exaltáre Dómine in virtúte tua. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

In tertio Nocturno.

Absolutio.

A Vínculis peccátorum nostrórum absólvat nos omnípotens, et miséricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus, et protéctio. ℟. Amen.
Pro viii. Lectione, Bño. Divínum auxílium máneat

semper nobíscum. ℟. Amen.

Pro nona Lectione, Bñ. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimam Lectionem in omnibus Dominicis et Festis tantum (excepto Festo SS. Innocentium, quando non venit in Dñica) a Nativitate Dñi usque ad Septuages. In Adventu aútem non dicitur nisi in Festis. Quando vero non dicitur, ejus loco ponitur nonum, aut tertium responsorium.

Hymnus SS. Ambrosii, et Augustini.

TE Deum laudámus: te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem: omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli: tibi cæli, et univérsæ potestátes.
Tibi Chérubim, et Séraphim: incessábili voce proclámant.
Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dóminus Deus, Sábaoth.
Pleni sunt cæli, et terra: majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus Apostolórum chorus.
Te Prophetárum laudábilis númerus.
Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.
Te per orbem terrárum: sancta confitétur Ecclésia.
Patrem imménsæ majestátis.
Venerándum tuum verum, et únicum filium.
Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ Christe.
Tu Patris sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem: non horruísti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes: in glória Patris.
Judex créderis esse ventúrus.
Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni: quos pretióso Sánguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis: in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine: et bénedic hæreditáti tuæ.
Et rege eos: et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies, benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sæculum: et in sæculum sæculi.
Dignáre, Dómine, die isto: sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine: miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi: non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES ℣.

DEus in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine ad adjuvándum me festína.
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæ-

cula sæculórum . Amen.
Allelúja, vel Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, pro temporis varietate.
A Dñica post Oct. Epiph. usque ad Septuages. Antiph. Allelúja. Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.
Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.
Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.
Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.
Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.
Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine, in longitúdinem diérum. Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.
Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:
Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.
Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem, et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

DEus Deus meus: * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriã tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea, * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe, et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.
Hic non dicitur Glória Patri. Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus

Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Lætántur et exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ. Glória Patri, etc.

Per Annum, Antiphona. Allelúja, allelúja.

Antiphona. Tres púeri.

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte, et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol, et luna Dómino: * benedícite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber, et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis, et æstus Dómino: * benedícite frigus, et æstus Dómino.

Benedícite rores, et pruína Dómino: * benedícite gelu, et frigus Dómino.

Benedícite glácies, et nives Dómino: * benedícite noctes, et dies Dómino.

Benedícite lux, et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura, et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes, et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária, et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ, et pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dñm: * laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: * laudáte, et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem, et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Pa-

tri, neque Amen, in aliis Canticis dicuntur.

Per Annum, Antiphona. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus.

Aña. Allelúja. Psalm. 148.

LAudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol, et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit:

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tu-

bæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.
Laudáte eum in tympano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum. Glória Patri, etc.

Per Annum, Antiphona.

Allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis, a ii. post Epiphaniam, usque ad Septuag.

Capitulum. Apoc. 7.

Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.
℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitul. Hymnus.

Ætérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.
Hoc excitátus lúcifer
Solvit polum calígine:
Hoc omnis erróuum cohors
Viam nocéndi déserit.
Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.
Surgámus ergo strénue,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.
Gallo canénte spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.
Jesu labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.
Tu lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

A Septuagesima usque ad Quadragesimam. ℣. Dómine refúgium factus es nobis.
℟. A generatióne et progénie.

In Adventu, Hymnus. En clara vox. 152. ℣. Vox clamántis in desérto, Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1.

Benedíctus Dóminus Deus Israel: * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:
Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium,

qui odérunt nos.
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,
In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:
Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Glória Patri.
Sicut erat.

Deinde dicitur Antiphona et Oratio propria, et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, fit de eo commemoratio. Postremo (si id tempus requirit) fiunt Commemorationes de S. Maria, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum commemor. secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Antiphonis beatæ Mariæ, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA

Ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium. ut sup. 16. Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus, cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Aña. Allelúja. Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscé-

ptor est ánimæ meæ.
A vérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psal. Confitémini Dómino, dicitur tantum in Dominicis, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalt. A Septuag. vero usque ad Pascha ejus loco dicitur Psalm. Dóminus regnávit. ut supra in Laudibus. 17.

Psalmus 117.

Confitémini Dño, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicant nunc, qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.
Dóminus mihi adjútor: * non timébo, quid fáciat mihi homo.
Dñs mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.
Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:
Bonum est speráre in Dño, * quam speráre in princípibus.
Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.
Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.
Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.
Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.
Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.
Vox exultatiónis, et salútis, * in tabernáculis justórum.
Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.
Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.
Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.
Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.
Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.
A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.
Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine bene prosperáre: * benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis: * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ: * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar: * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis: * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum: * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

REtríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua me-

ditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri: * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.

Symbolum S. Athanasii.

QUicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat Cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem Cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Filii, * ália Spíritus Sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni: * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi: * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes: * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius: * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini: * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum, ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos, aut Dóminos dícere, cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: *

nec creátus, nec génitus.
Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.
Spíritus Sanctus a Patre, et Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.
Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.
Et in hac Trinitáte nihil prius, aut postérius, nihil majus, aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.
Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.
Qui vult ergo salvus esse: * ita de Trinitáte séntiat.
Sed necessárium est ad ætérnam salútem: * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.
Est ergo fides recta, ut credámus, et confiteámur: * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.
Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.
Perféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.
Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.
Qui licet Deus sit, et homo: * non duo tamen, sed unus est Christus.
Unus autem non conversióne divinitátis in carnem: * sed assumptióne humanitátis in Deum.
Unus omníno non confusióne substántiæ: * sed unitáte persónæ.
Nam sicut ánima rationális, et caro unus est homo: * ita Deus, et homo unus est Christus.
Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.
Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.
Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * et reddítúri sunt de factis própriis ratiónem.
Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.
Hæc est fides Cathólica, * quam nisi quisque fidéliter, firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.
Glória Patri.
Aña. Allelúja, allelúja, allel.

Capitulum. 1. Tim. 1.

Regi sæculórum immortáli, et invisíbili, soli Deo, honor et glória in sæcula sæculórum, Amen.
℣. Deo grátias.
℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis: et repetitur. Christe Fili Dei vivi miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.

℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas: sed tunc dicto ℟. brevi dicitur **Dóminus** vobíscum, et Oratio. Dómine Deus omnípotens., ut infra. 27.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secr. usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum. secr. usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam, Amen.

℣. Et ego ad te Dómine clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me Deus.

℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua.

℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum, et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

COnfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

MIsereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur **vobis fratres**, et **vos fratres**, dicatur **tibi pater**, et **te pater**. Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat

nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit: ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári, et salvári, qui vivit, et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri.

℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirígere, et sanctificáre, régere, et gubernáre, dignáre Dómine Deus Rex cæli, et terræ, hódie corda, et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi, et líberi

esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere. Bño. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis, et Feriis per Annum, ab Oct. Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ exclusive.

Lectio brevis. 2. Thess. 3.

Dóminus autem dírigat corda, et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

A Dominica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Isaiæ 33.

Dómine miserére nostri: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Post Lect. brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bño. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO.

Ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium. ut sup. 16. Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus, cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Antiphona. Beáti qui ámbulant.

Tempore Adventus, Aña de Laudib. Dominicæ, aut ex propriis Laudibus. Psal. 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, *

et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Psalmum, Deus in nómine tuo, loco Psalmi Confitémini, dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis, Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.
Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.
Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.
Vias tuas Dómine demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.
Delícta juventútis meæ: * et ignorántias meas ne memíneris.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dne.
Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.
Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus, et pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes, et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.
Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.
Psalmus 25.

Judica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dño sperans non infirmábor.
Proba me Dómine, et tenta me: * ure renes meos, et cor meum.
Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.
Non sedi cum concílio vanitátis: * cum iníqua geréntibus non introíbo.
Odívi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.
Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine:
Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.
Dómine, diléxi decórem domus tuæ: * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.
Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam.
In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.
Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.
Pes meus stetit in diréсto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

FERIA QUINTA.
Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit. * In loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.
Nam et si ambuláverо in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.
Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo

mensam, * advérsus eos, qui tribulant me.
Impinguásti in óleo caput meum, * et calix meus inébrians quam præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me: * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini: * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.
Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.
In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.
Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.
Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.
Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:
De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discésseris a me.
Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.
Aperuérunt super me os suum: * sicut leo rápiens, et rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.
Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas, et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Ipsi vero consideravérunt, et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.
Tu autem Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.
Erue a frámea Deus ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.
Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.
Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum se-

meu Jacob glorificáte eum:
Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:
Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.
Apud te laus mea in ecclésia magna:* vota mea reddam in conspectu timéntium eum.
Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.
Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum: * univérsi fines terræ.
Et adorábunt in conspéctu ejus, * univérsæ famíliæ Géntium.
Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.
Manducavérunt, et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. 29.
Deinde dicitur Psalm. 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dñi.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.
Non enim, qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.
Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adoléscentior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.
Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum: * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.
Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas,* in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri : * cum dilatásti cor meum.

Per Annum, Antiphona. Beáti, qui ámbulant in lege Dómine.

Tempore Adventus, Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Capitulum. Zach. 8.

Pacem, et veritátem dilígite, ait Dñs omnípotens.

℟. Deo grátias.

℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis : et repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris.

℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. secreto.

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi.

℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude.

℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in

me Deus.

℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias mea fácie tua.

℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

℟. Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur, Adjutórium nostrum, et Confiteor Deo omnipoténti, etc. ut infra.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales, inferius positæ post Laudes Feriæ ii. tunc ad Primam prædictæ Preces, et sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem.

℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi.

℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos Deus salutáris noster.

℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális.

℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic ánima mea Dño.

℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

℣. Bénedic ánima mea Dño.

℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis.

℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam.

℟. Qui corónat te in misericórdia, et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum.

℟. Renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum, et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

MIsereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater. Facta Confessione a Choro,

Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens, et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

SAncta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári, et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri.

Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos,

Dómine, et in ópera tua, et dírige filios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut.

Orémus. Oratio.

Dirígere, et sanctificáre, régere, et gubernáre, dignáre Dómine Deus Rex cæli et terræ, hódie corda, et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis, et Feriis per Annum, ab Oct. Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ exclusive.

Lectio brevis. 2. Thess. 3.

Dominus autem dírigat corda, et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

A Dominica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Isaiæ 33.

Dómine, miserére nostri: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bño. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FESTIS

Per Annum.

Post Psalmum, Deus in nómine tuo, dicitur tantum Psalm. Beáti immaculáti, et Retríbue. 23.

Deinde Antiphona competens, et reliqua, ut supra in Dominica. 25. sed in Duplicibus, et infra Octavas non dicuntur Preces. Dicto Benedicámus Dómino, dicitur Prima de beata Maria, si dicenda est: postea legitur Martyrologium in Choro.

Deinde dicitur ℣. Pretiósa, cum reliquis, ut supra. 27. Ad Absolutionem Capituli in Festis dicit. Capit. Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium. 16.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri,
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,

Accéndat ardor próximos.
Præsta, Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona. **Allelúja.**

In feriali Officio per Annum, Antiphona. **Deduc me.**

Tempore Adventus, Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Psalmus.

Legem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in sæculum, et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me: * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dñe: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * mise-

rére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

BOnitátem fecísti cum servo tuo, Dómine: * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer, ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi, quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri, et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua:

Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine, quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me, * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Antiph. Allelúja, allel. allel.

Sequens Capitulum, et alia in aliis Horis, dicuntur in Dominicis, a ii. post Epiphaniam usq. ad Septuagesimam. Responsoria brevia etiam usque ad Dominicam i. Quadragesimæ, similiter et quæ sequuntur in feriali Officio.

Capitulum. 1. Joan. 5.

DEus cháritas est: et qui manet in charitáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℞. breve. Inclína cor meum Deus: * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me.

℟. In testimónia tua.
℣. Glória Patri. ℟. Inclína.
℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

In feriali Officio per Annum, Antiphona. Deduc me Dómine in sémitam mandatórum tuórum.

Capitulum. Jer. 17.

SAna me Dñe, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es.
℟. breve. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana ánimam. ℣. Ego dixi Dómine miserére mei.
℟. Quia peccávi.
℣. Glória Patri.
℟. Sana ánimam.
℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me.
℟. Neque despícias me Deus salutáris meus.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam, et Nonam, flexis genibus dicitur

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

Tempore Adventus in feriali Officio Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Capitulum, Jer. 23.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus: et suscitábo David germen justum: et regnábit Rex, et sápiens erit, et fáciet judícium, et justítiam in terra. ℟. Deo grátias.
℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni.
℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℟. Dómine Deus.
℣. Glória Patri. ℟. Veni.
℣. Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine.
℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Kyrie eléison. Orémus.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. 16.

Hymnus.

REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerũ vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.
Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,

Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona. Allelúja.

In feriali Officio per Annum, Antiph. Adjuva me.

Tempore Adventus, Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Psalmus.

Defécit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum, sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui : * quando fácies de persequéntibus me judícium ?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine: * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non obliviscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres, ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo !

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum,* et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine : * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.
Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum:* quia exultátio cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum : * propter retributiónem.

INíquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.
Adjútor, et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.
Declináte a me malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.
Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab expectatióne mea.
Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.
Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.
Confige timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.
Feci judícium, et justítiam:* non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.
Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.
Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam:* et justificatiónes tuas doce me.
Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.
Ideo diléxi mandáta tua : * super aurum, et topázion.
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.
Aña. Allelúja, allelúja, allel.

Capitulum. Galat. 6.

ALter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.
℟. breve. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum.
℣. In sæculum sæculi véritas tua. ℟. Pérmanet.
℣. Glória Patri.
℟. In ætérnum.
℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum, Antiph. Adjuva me, et salvus ero Dómine.
Capitulum. Alter altérius.
℟. breve. Benedícam Dóminum, * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. ℟. In omni.
℣. Glória Patri. ℟. Benedícam. ℣. Dñs regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.
Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus.
Oratio conveniens.
Tempore Adventus in feriali Officio Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.
Capitulum. Jerem. 23.
IN diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter: et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.
℟. brev. Osténde nobis Dómine * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. ℟. Misericórdiam. ℣. Glória Patri. ℟. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.
Kyrie eléison. Orémus.
Oratio conveniens.
AD NONAM.
Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 16.

Hymnus.
RErum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans.
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.
In Dominicis per Annum, Antiphona. Allelúja.
In feriali Officio per Annum, Antiph. Aspice in me.
Tempore Adventus Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.
Psalmus.
MIrabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.
Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.
Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.
Aspice in me, et miserére mei: * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.
Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.
Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.
Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.
Justus es Dómine: * et rectum judícium tuum.
Mandásti justítiam testimónia tua:*et veritátem tuam nimis.
Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter : * servus tuus diléxit illud.
Adolescéntulus sum ego, et contémptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.
Tribulátio, et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.
Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dñe: * justificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine : * et secúndum judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu Dómine : * et omnes viæ tuæ véritas.
Inítio cognóvi de testimónii tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.
Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.
Júdica judícium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.
Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.
Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.
Multi, qui persequúntur me, et tribulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.
Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.
Vide, quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.
Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.
Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.
Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi:* super judícia justítiæ tuæ.
Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.
Expectábam salutáre tuum, Dñe: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.
Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.
Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.
Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.
Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.
Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.
Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.
Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.
Aña. Allelúja, allelúja, allel.
Capitulum. 1. Cor. 6.
EMpti enim estis prétio magno. Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.
℟. breve. Clamávi in toto corde meo: * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. ℟. Exáudi. ℣. Glória Patri. ℟. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum, Antiph. Aspice in me, et miserére mei Dómine.
Capitul. Empti enim estis.
℟. br. Rédime me Dñe, * Et miserére mei. Rédime me. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. ℟. Et miserére. Glória Patri. Rédime me. ℣. Ab occúltis meis munda me Dñe. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.
Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge Christe ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus.
Oratio conveniens.
Tempore Adventus in feriali Officio, Antiphona de Laudibus Domínicæ, aut ex propriis Laudibus.
Capitulum. Isaiæ 14.
PRope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob,

et Israel salvábitur.
℟. br. Super te Jerúsalem,* Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. ℟. Oriétur.
℣. Glória Patri. ℟. Super te. ℣. Veni Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ. Kyrie eléison.

Orémus.

Oratio conveniens.

Vesperæ in Dominica, et in Feriis, habentur inferiùs post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA

ad Matutinum.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Dómine lábia mea apéries. ut supra. 1. Invitator. Veníte, * Exultémus Dño. Psalm. Jubilémus Deo salutári nostro. ut sup. 2.

Hymnus.

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus,
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.
Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium,
Tu, sancte, sis exórdium.
Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi;
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.
Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in Feriali Officio ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis. Hymni vero tam ad Matutinum, quam ad Laudes, et Vesperas, usque ad Dominicam i. Quadrages. Antiphonæ autem Nocturnorum per totum Annum, ut infra.

Antiph. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exsúrgat advérsum me prælium: * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
Ut vídeam voluptátem Dñi,* et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini: * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

AD te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi Dñe vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, * et in ópera mánuum ejus déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Aña. Dóminus defénsor vitæ meæ. Antiph. Adoráte.

Psalmus 28.

AFférte Dño filii Dei: * afférte Dño filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam, et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dñus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dñi in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: Vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dñe quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te: * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua: * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me: * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo: * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis: * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Aña. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus. Aña. In tua justítia. Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera, ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue:
Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.
Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.
Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.
Miserére mei Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus.
Quóniam defécit in dolóre vita mea, * et anni mei in gemítibus.
Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.
Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde: * et timor notis meis.
Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.
Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.
In eo dum convenírent simul advérsum me: * accípere ánimam meam consiliáti sunt.
Ego autem in te sperávi Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.
Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.
Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.
Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.
Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.
Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!
Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.
Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.
Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.
Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munítа.
Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.
Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.
Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.
Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus, et mulus: * quibus non est intelléctus.

In camo, et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Antiph. In tua justítia líbera me Dómine.

Antiph. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exultáte justi in Dño: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini: * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam, et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum; et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne, et generatiónem.

Beáta Gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: *

vidit omnes filios hóminum.
De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes qui hábitant terram.
Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.
Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor, et protéctor noster est.
Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illumináмini : * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?
Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his

liberábit eos Dóminus.
C ustódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.
M ors peccatórum péssima :* et qui odérunt justum , delínquent.
R édimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes , qui sperant in eo.
Aña. Rectos decet collaudátio. Antiph. Expúgna.

Psalmus 34.

J Udica Dñe nocéntes me,* expúgna impugnántes me.
A pprehénde arma , et scutum : * et exsúrge in adjutórium mihi.
E ffúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.
C onfundántur , et revereántur , * quæréntes ánimam meam.
A vertántur retrórsum , et confundántur * cogitántes mihi mala.
F iant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.
F iat via illórum ténebræ , et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.
Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.
V éniat illi láqueus , quem ignórat : et cáptio , quam abscóndit , apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.
A nima autem mea exultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.
O mnia ossa mea dicent : * Dómine , quis símilis tibi ?
E rípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.
S urgéntes testes iníqui , * quæ ingnorábam , interrogábant me.
R etribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.
E go autem cum mihi molésti essent : * induébar cilício.
H umiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.
Q uasi próximum , et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens , et contristátus sic humiliábar.
E t advérsum me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla , et ignorávi.
D issipáti sunt, nec compúncti , tentavérunt me , subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.
D ómine , quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum , a leónibus únicam meam.
C onfitébor tibi in Ecclésia magna , * in pópulo gravi laudábo te.
N on supergáudeant mihi , qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis , et ánnuunt óculis.
Q uóniam mihi quidem pa-

cífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge, et inténde judício meo; * Deus meus, et Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant, et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne, et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exúltent, et læténtur, qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam. Psalmus 35.

Dixit injústus, ut delínquat in semetípso : * Non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit ómni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt, qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Aña. Expúgna impugnántes me. Antiph. Revéla.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * et

dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus est Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári, ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum.

Ut dejíciant páuperem, et ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo: * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint, et exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur, et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui: * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur, et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam : * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum: * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Expécta Dóminum, et custódi viam ejus : * et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram : cum períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos : * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ : * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant de longe stetérunt : * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine,

sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.
Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum, * Dñe Deus salútis meæ.
Aña. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum. ℣. Dómine in cælo misericórdia tua.
℟. Et véritas tua usque ad nubes.

In Adventu. ℣. Ex Sion spécies decóris ejus.
℟. Deus noster manifésté véniet.

Pro uno Martyre. ℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus. ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ut supra. 16.

Quando non assignantur propriæ Antiphonæ, dicitur Aña. Miserére. Psalm. 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam :
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium, et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a pec-

cátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.
Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Antiph. Miserére mei Deus.
Antiph. Intéllige. Psalm. 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine: * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dñe, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in etérnum exultábunt: et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.
Antiphona. Intéllige clamórem meum, Dómine.
Antiph. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.
Psalmus idem, ut supra. 17.
Antiphona. Convérsus est.

Canticum Isaiæ Prophetæ.
Cap. 12.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.
Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo:
Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.
Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris: * et dicétis in illa die: confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.
Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * meméntóte, quóniam excélsum est nomen ejus.
Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.
Exúlta, et lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israel.
Antiphona. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.
Antiphona. Laudáte Dóminum de cælis.
Psalmus idem. 19.

Capitulum sequens dicitur in feriali Officio ab Oct. Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ: aliis temporibus, habentur propria.

Capitulum. Rom. 13.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Splendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans.
Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam reléget lúbricam.
Confírmet actus strénuos,
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos;
Agénda recte dírigat.
Mentem gubérnet et regat:
Sit pura nobis cástitas:
Fides calóre férveat;
Fraudis venéna nésciat.
Christúsque nobis sit cibus;
Potúsque noster sit fides;
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.
Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.
Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat,
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum. ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.
℟. Exultávimus, et delectámi sumus.

Ad Benedictus, Aña. Benedíctus Dóminus Deus Israel.

In Feriis Adventus, Quatuor Temporum, et Vigiliarum, quæ jejunantur (excepta Vigilia Nativit. Domini) post Antiphonam ad Benedictus, et in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus: aliis temporibus non dicuntur.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine úsquequo.

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exúltent.

℣. Dñe salvum fac Regem.

℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum Dñe, et bénedic hæreditáti tuæ.

℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris absséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis, et captívis.

℟. Líbera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus, De profúndis, qui infra habetur in Vesp. Feriæ quartæ. 129. et in fine, Glória Patri. in Vesperis ejus loco dicitur Psalm. Miserére. 55. Finito Psalmo dicitur.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Of-

ficio fiunt Commemorationes communes de S. Maria de Apostolis, et de Pace, ante eas tam in Laudibus, quam in Vesperis fit sequens Commemoratio de Cruce.

Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

PErpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ commemoratio de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA

Ad Matutinum.

Invitatorium. Jubilémus Deo, * Salutári nostro.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

COnsors Patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus;
Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium:
Fuga catérvas dæmonum:
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic Christe nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus;
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiph. Ut non delínquam.

Psalmus 38.

DIxi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam: * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea:* Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas: * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat, cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut ará-

neam ánimam ejus : * verúmtamen vane couturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dñe, et deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam : * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

Expéctans expectávi Dóminum: * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum : * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dño.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes, et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium, et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum, et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna : * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam: * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur, et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam : * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur : * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.
Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.
Aña. Ut non delínquam in lingua mea. Aña. Sana.

Psalmus 40.

BEátus, qui intélligit super egénum, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?
Et si ingrediebátur, ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: *advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet, ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum; * fiat, fiat.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis: Quare tristis es ánima mea:* et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocat: * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui: * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: S scéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea: * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me, inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram: * et bráchium eórum non salvávit eos.

Se déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus, et Deus meus: * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu: * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti, et confudísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris: * subsannatiónem, et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus; * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est: * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie ini-

míci, et persequéntis.
Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.
Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua.
Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis: * et coopéruit nos umbra mortis.
Si oblíti sumus nomen Dei nostri: * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum.
Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.
Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.
Exsúrge, quare obdórmis Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.
Quare fáciem tuam avértis: * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?
Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.
Exsúrge Dómine, ádjuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum. Psalmus 44.

Ructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua, et pulchritúdine tua: * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.
Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dñs Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia, et exultatióne: * adducéntur in templum regis.

pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Antiphona. Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña. Adjútor. Psalm. 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum, nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob. Psalmus 46.

Omnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiph. Adjútor in tribulatiónibus.

Antiph. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cogno-

scétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus Deus misericórdiam tuam: * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et compléctímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula. Psalmus 48.

Audíte hæc omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.
Quique terrígenæ, et fílii hóminum: * simul in unum dives et pauper.
Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.
Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.
Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.
Qui confídunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.
Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam.
Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.
Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.
Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.
Tabernácula eórum in progénie, et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.
Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.
Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.
Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.
Et dominabúntur eórum justi in matutíno: * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.
Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ín-

fari, * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum benefécéris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Antiphona. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Antiphona. Deus deórum.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est: * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet: * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et loquar: Israel, et testificábor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus, et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dícam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et projecísti sermónes meos retrórsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tu-

um loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui oblivi-scímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis, quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis: * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem: * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo; et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum:

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Antiph. Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

In Adventu. ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad Montem fíliæ Sion.

Pro uno Martyre. ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Antiphona. Dele Dómine iniquitátem meam.

Psal. Miserére. ut sup. 55.

Antiphona. Salutáre.

Psalmus 42.

Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum

afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et addúxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona. Ad te de luce vígilo, Deus.

Psalm. Deus Deus meus. ut supra. 17.

Antiphona. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiæ. Isa. 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum; * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam finies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Aña. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dómine.

Antiph. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cælis.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

Capitulum. Rom. 13.

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrá-

rum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

ALes diéi núntius
Lucem propínquam præcinit :
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.
Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte: jam sum próximus.
Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.
Tu Christe somnum díscute:
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña. Eréxit nobis Dóminus cornu salútis in domo David púeri sui.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria ii. 58.

FERIA QUARTA
Ad Matutinum.

Invitator. In manu tua Dómine, * Omnes fines terræ.
Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

RErum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.
Mentes, manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Vides malum, quod fécimus :
Occúlta nostra pándimus :
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus,
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum,
Amen.

Antiph. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

DIxit insípiens in corde suo : * non est Deus.
Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.
Deus de cælo prospéxit super filios hóminum : * ut vídeat, si est intélligens, aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem : * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?
Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus

captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 54.

EXáudi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor, et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam:

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, et tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis, * dux meus, et notus meus:

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes.

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dñs salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo, et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedúces eos: * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Aña. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Aña. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt, et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua : * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum : * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma, et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge, psaltérium, et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Antiph. Quóniam in te confidit ánima mea.

Antiphona. Justa judicáte.

Psalmus 57.

SI vere útique justítiam loquímini: * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum, donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus, cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protéctor meus Dómine.

Délictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne, et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.
Et scient, quia Deus dominábitur Jacob: * et finium terræ.
Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur, ut canes: * et circuíbunt civitátem.
Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.
Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exultábo mane misericórdiam tuam.
Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.
Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.
Aña. Justa judicáte filii hóminum.
Aña. Da nobis. Psal. 59.

Deus repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.
Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.
Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.
Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:
Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.
Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, et partíbor Síchimam: et convállem tabernaculórum metíbor.
Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.
Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?
Nonne tu Deus, qui repulísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris?
Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos. Psalm. 60.

Exáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.
A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis, et generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericór-

diam, et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiph. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.

Aña. Nonne Deo. Psal. 61.

NOnne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos: tamquam paríeti inclináto, et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt, ut gládium, linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dño, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiph. Nonne Deo sub-

jécta erit ánima mea?
Antiphona. Benedícite.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.
Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.
Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.
Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbuut pede: * ibi lætábimur in ipso.
Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.
Benedícite Gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.
Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.
Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.
Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.
Transívimus per ignem, et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.
Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.
Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.
Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.
Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum: * quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamávi: * et exaltávi sub lingua mea.
Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.
Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

EXsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: * et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.
Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.
Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.
Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.
Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.
Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit

unius moris in domo.
Qui edúcit vinctos in fortitúdine: * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.
Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui: * cum pertransíres in desérto.
Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.
Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.
Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.
Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.
Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.
Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.
Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon; * mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dñs habitábit in finem.
Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.
Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.
Etenim non credéntes: * inhabitáre Dóminum Deum.
Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.
Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confríniget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.
Dixit Dóminus: Ex Basan convértam: * convértam in profúndum maris.
Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.
Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei: Regis mei, qui est in sancto.
Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.
In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.
Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.
Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.
Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.
A templo tuo in Jerúsalem: * tibi ófferent reges múnera.
Íncrepa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.
Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex

Ægypto : * Æthiópia præveniet manus ejus Deo.
Regna terræ cantáte Deo : * psállite Dómino.
Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.
Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.
Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ : * benedíctus Deus.
Antiphona. Benedícite Gentes Deum nostrum.

Per Annum. ℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

In Adventu. ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Pro uno Martyre. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pro pluribus Martyribus. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Confessore non Pontif. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD LAUDES.

Antiph. Amplius lava me Dómine ab injustítia mea.
Psalmus. Miserére. 55.
Antiphona. Te decet.

Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.
Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.
Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.
Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.
Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.
Exáudi nos Deus salutáris noster * spes ómnium fiuium terræ, et in mari longe.
Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.
Turbabúntur Gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et véspere delectábis.
Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.
Pinguéscent speciósa desérti: * et exultatióne colles accingéntur.
Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.
Antiph. Te decet hymnus Deus in Sion.
Antiphona. Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus.
Psalm. Deus Deus meus: * ad te de luce. 17.
Aña. Dóminus judicábit.
Canticum Annæ. 1.Reg.2.

Exultávit cor meum in Dómino * et exaltátum est cornu meum in Deo meo:
Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.
Non est sanctus, ut est Dóminus: * neque enim est álius extra te, et non est fortis sicut Deus noster.
Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:
Recédant vétera de ore vestro. * quia Deus scientiárum, Dóminus est, et ipsi præparántur cogitatiónes.
Arcus fórtium superátus est,* et infirmi accíncti sunt róbore.
Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et faméli ci saturáti sunt.
Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat filios, infirmáta est.
Dóminus mortíficat, et vivíficat: * dedúcit ad ínferos, et redúcit.
Dóminus páuperem facit, et ditat, * humíliat, et súblevat.
Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:
Ut sédeat cum princípibus,* et sólium glóriæ téneat.
Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.
Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.
Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cælis tonábit:
Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium Regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.
Aña. Dóminus judicábit fines terræ.
Aña. Cæli cælórum laudáte Deum.
Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

Capitulum. Rom. 13.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Nox, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi, et túrbida,
Lux intrat, albéscit polus,
Christus venit, discédite.
Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,

Vultu niténtis síderis.
Te, Christe, solum nóvimus,
Te mente pura, et símplici,
Flendo, et canéndo, quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.
Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux cæléstium
Vultu seréno illúmina.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. De manu ómnium, qui odérunt nos, líbera nos Dómine.

Preces quando dicuntur, habentur supra in ii. Feria. 58.

FERIA QUINTA
ad Matutinum.

Invitator. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

NOx atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium;
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium.
Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas;
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.
Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.
Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona. Dómine Deus.

Psalmus 68.

SAlvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei: * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui expéctant te, Dómine: * Dómine virtútum.

Non confundántur super me qui quærunt te, * Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine: * tempus beneplácili Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me: * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum: * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit, qui inhábitet.

Quóniam, quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper, et dolens: * salus tua Deus suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem, et úngulas.

Vídeant páuperes, et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra:

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli, et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fá-

ciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.
Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.
Et semen servórum ejus possidébit eam ; * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea. Psalmus 69.
DEus in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.
Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :
Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, Euge.
Exúltent, et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dñe ne moréris.
Antiph. Dómine Deus in adjutórium meum inténde.
Aña. Esto mihi. Psal. 70.
IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.
Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.
Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.
Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis, et iníqui :
Quóniam tu es patiéntia mea Dómine : * Dómine spes mea a juventúte mea.
In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.
In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.
Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.
Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.
Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.
Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.
Deus ne elongéris a me : * Deus meus in auxílium meum réspice.
Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne, et pudóre, qui quærunt mala mihi.
Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.
Os meum annuntiábit justítiam tuam ; * tota die salutáre tuum.
Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine,

memorábor justítiæ tuæ solíus.
Deus docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.
Et usque in senéctam, et sénium : * Deus ne derelínquas me.
Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est.
Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus quis símilis tibi ?
Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ íterum reduxísti me.
Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.
Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.
Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi ; * et ánima mea, quam redemísti.
Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam:* cum confúsi, et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis.
Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.
Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.
Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne, et generatiónem.
Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.
Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.
Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei:
Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi, et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.
Ex usúris, et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum corã illo.
Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pér-

manet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel: * qui facit mirabília solus.
Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.
Antiph. Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.
Antiph. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!
Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.
Quia zelávi super iníquos,* pacem peccatórum videns.
Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.
In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.
Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte, et impietáte sua.
Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.
Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.
Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.
Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.
Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?
Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.
Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:
Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.
Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Existimábam, ut cognóscerem hoc, * labor est ante me;
Donec intrem in sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.
Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.
Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.
Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.
Tenuísti manum déxteram meam: * et in voluntáte tua deduxísti me, et cum glória suscepísti me.
Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?
Defécit caro mea, et cor me-

um : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bonum est ; * pónere in Dómino Deo spem meam.
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion. Psalmus 73.
UT quid Deus repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ ?
Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hæreditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto !
Et gloriáti sunt, qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri, et áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.
Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.
Usquequo, Deus, improperábit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem ?
Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
Deus autem Rex noster ante sæcula, * operátus est salútem in médio terræ.
Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.
Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.
Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram, et solem.
Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem, et ver tu plasmásti ea.
Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi : * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper, et inops laudábunt nomen tuum.
Exsúrge Deus, júdica causam tuam : * memor esto

improperiórum tuórum, eórum, quæ ab insipiénte sunt tota die.
Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.
Antiphona. Liberásti virgam hæreditátis tuæ.
Antiph. Et invocábimus.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.
Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.
Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.
Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.
Hunc humíliat, et hunc exsáltat: * quia calix in manu Dñi vini meri plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi. Psal. 75.

Notus in Judæa Deus: * in Isræl magnum nomen ejus.
Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.
Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.
Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.
Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.
Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.
De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, et quiévit.
Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.
Vovéte et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.
Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.
Aña. Et invocábimus nómen tuum, Dómine.
Aña. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.
In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus

meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet, ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas.

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum: * in manu Móysi, et Aaron. Psalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus, et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii, qui nascéntur, et exsúrgent: * et narrábunt fíliis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eó-

rum, * generátio prava, et exásperans;

Generátio, quæ non dixérit cor suum: * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes, et mitténtes arcum, * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos, velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis: * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israel.

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus:

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo: * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum: * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum: * et eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum: * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt, quia Deus adjútor est eórum: * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispérdet eos.

Et abundávit, ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem iram suam.

Et recordátus est, quia caro sunt: * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus: * die, qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua: * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos: * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum: * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum: * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum: * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ, * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem; immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum: * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ; * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes: * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit: * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.
Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.
Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hæreditátem suam sprevit.
Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.
Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.
Et excitátus est tamquam dórmiens Dñs, * tamquam potens crapulátus a vino.
Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.
Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit.
Sed elégit tribum Juda, * montem Sion, quem diléxit.
Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.
Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fœtántes accépit eum.
Páscere Jacob servum suum, * et Israel hæreditátem suam.
Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.
Aña. Tu es Deus, qui facis mirabília.
Antiph. Propítius esto.

Psalmus 78.

Deus venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.
Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.
Effudérunt sánguinem eórum, tamquam aquam, in circúitu Jerúsalem : * et non erat, qui sepelíret.
Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio, et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.
Usquequo Dómine irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?
Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.
Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.
Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.
Adjuva nos Deus salutáris noster, et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :
Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.
Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : *

introëat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.
Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside filios mortificatórum.
Et redde vicínis nostris séptulum in sinu eórum: * improperium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dñe.
Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.
In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam. Psalmus 79.

QUi regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.
Qui sedes super Chérubim: * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.
Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.
Deus convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
Dómine Deus virtútum: * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?
Cibábis nos pane lacrymárum: * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra.
Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.
Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
Víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti Gentes, et plantásti eam.
Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, et implévit terram.
Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.
Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines ejus.
Ut quid destruxísti macériam ejus: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?
Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.
Deus virtútum convértere: * réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam.
Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.
Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.
Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.
Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.
Dómine Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
Antiph. Propítius esto peccátis nostris Dómine.

Per Annum. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. ℟. Et ánima mea, quam redemísti.

In Adventu. ℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésto véniet.

Pro uno Martyre. ℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus. ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontif. et non Pontif. ℣. Amávit eum, Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

A D L A U D E S.

Antiphona. Tibi soli peccávi, Dómine miserére mei.

Psalmus. Miserére. 55.

Aña. Dómine. Psalm. 89.

Domine refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fierent, aut formarétur terra, et orbis, * a sæculo, et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat et tránseat: * véspere décidat, indúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus octogínta anni: * et ámplius eórum labor, et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notā fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua, * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Aña. Dómine refúgium factus es nobis. Aña. In matutínis meditábor in te.

Psalm. Deus Deus meus. 17.

Antiphona. Cantémus.

Canticum Moysi. Exod. 15.

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificá-

tus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.
Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.
Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.
Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus: * Currus Pharaónis, et exércitum ejus projécit in mare
Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari rubro: * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.
Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percússit inimícum: * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:
Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam: * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:
Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.
Dixit inimícus: pérsequar, et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:
Evaginábo glàdium meum, * interfíciet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.
Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis, atque laudábilis, fáciens mirabília?
Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra: * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo, quem redemísti:
Et portásti eum in fortitúdine tua: * ad habitáculum sanctum tuum.
Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
Irruat super eos formído, et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:
Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine: * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es Dómine: Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ: * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.
Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus, et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris.
Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.
Antiph. Cantémus Dómino glorióse. Aña. In sanctis ejus laudáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

Capitulum. Rom. 13.

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit; abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

LUx ecce surgit áurea:
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.
Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum;
Volvámus obscúrum nihil.
Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.
Speculátor adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit,
A luce prima in vésperum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria ii. 58.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Adorémus Dñm, * Quóniã ipse fecit nos.

Psalmus. Veníte, exultémus Dómino, jubilémus. 2.

Hymnus.

TU Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.
Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.
Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cælitus
Tuæ potéstas glóriæ.
Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.
Ob hoc Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis,
Nullis ruámus áctibus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona. Exultáte.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.
Súmite psalmum, et dáte tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.
Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.
Quia præcéptum in Israel est: * et judícium Deo Jacob.
Testimónium in Joseph pó-

suit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam, quam non nóverat, audívit.
Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.
In tribulatióne iuvocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.
Audi pópulus meus, et contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.
Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, et implébo illud.
Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.
Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.
Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:
Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.
Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.
Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos. Psalmus 81.
DEus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.
Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?
Judicáte egéno, et pupíllo: * húmilem, et páuperem justificáte.
Erípite páuperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte.
Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.
Ego dixi: Dii estis, * et filii Excélsi omnes.
Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.
Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.
Antiph. Exultáte Deo adjutóri nostro.
Aña. Tu solus. Psal. 82.
DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris Deus:
Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.
Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.
Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de Gente: * et non memorétur nomen Israel ultra.
Quóniam cogitavérunt unanímiter: * et simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum, et Ismahelítæ:
Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.
Etenim Assur venit cum il-

lis : * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ : * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor : * facti sunt, ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana :

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt ; Hæreditáte possideámus Sanctuáriū Dei.

Deus meus pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes.

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant, quia nomen tibi Dóminus ; * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dñe virtútum ! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea, * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dñe virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Antiphona. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Antiphona. Benedixísti.

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris

noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem ?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam ;

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

INclína Dñe aurem tuam, et exáudi me ; * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dñe suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine orationem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus, in toto corde meo : * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor, et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Antiphona. Benedixísti Dómine terram tuam.

Antiph. Fundaménta ejus.

— Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te: * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis: * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumde-

dérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum, * et notos meos a miséria.

Antiphona. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Antiphona. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem, et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in Ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti, sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ, et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor, et Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * justítia, et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia, et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die: * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: * Pósui adjutórium in poténte: et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * et odiéntes

eum in fugam convértam: *
Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.
Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.
In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi
Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cæli.
Si autem derelíquerint filii ejus legem meam: * et in judíciis meis non ambuláverint.
Si justítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodíerint.
Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea.
Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo: * et sicut luna perfécta in ætérnum, et testis in cælo fidélis.
Tu vero repulísti, et despexísti: * distulísti Christum tuum.
Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.
Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eū omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.
Avertísti adjutórium gládii ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.
Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem ejus in terram collisísti.
Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.
Usquequo Dómine avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?
Memoráre, quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?
Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?
Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine: * sicut jurásti David in veritáte tua?
Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.
Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine: * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.
*

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine : * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam.

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo : * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet : * qui docet hóminum sciéntiam ?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine, * et de lege tua docúeris eum :

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes ? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto ?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Antiphona. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Antiphona. Cantáte.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes gló-

riam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dño pátriæ Géntium, afférte Dño glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dñs regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua. Psalm. 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo: * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Antiph. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.
Per Annum. ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine. ℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.
In Adventu. ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Coróuam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontif. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

A D L A U D E S.

Antiph. Spíritu principáli confírma cor meum Deus. Psalm. Miserére mei. 55.

Antiphona. In veritáte.

Psalmus 142.

DOmine exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi:

Velóciter exáudi me Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dñe vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Antiph. In veritáte tua exáudi me Dómine.

Antiph. Illúmina Dómine vultum tuum super nos.

Psal. Deus Deus meus. 17.

Antiphona. Dómine.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

DOmine audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris,

misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet: * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum, * juraménta tríbubus, quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis: * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Antiphona. Dómine audívi audítum tuum, et tímui.

Antiphona. In tympano et

choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

Capitulum. Rom. 13.

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis; sicut in die honéste ambulémus. Hymnus.

ÆTérna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis.
Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.
Ortus refúlget lúcifer,
Præítque solem núntius:
Cadunt tenébræ nóctium:
Lux sancta nos illúminet.
Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.
Quæsíta jam primum Fides
In corde radíces agat;
Secúnda spes congáudeat,
Qua major extat Cháritas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos óriens ex alto.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria ii. 58.

S A B B A T O.

Ad Matutinum.

Invitator. Dóminum Deum nostrum, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

SUmmæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinā,
Uníus et substántiæ,
Trinúsque persónis Deus.
Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe:
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.
Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis;
Accíncti ut artus éxcubent
Luxu remóto péssimo.
Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona. Quia mirabília.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dñs salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ: * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus; orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dñi: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte. Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dñs in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium, et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dñm, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dñs Deus noster.
Antiphona. Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens Aña, et Psalmus Jubiláte, hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis, in quibus fit Offic. de S. Maria, et in Vigilia Nativ. Domini in Sabbato occurrente: et ejus loco dicitur Aña, et Psal. Bonum est confitéri Dómino.

Aña. Jubiláte. Psalm. 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu ejus: * in exultatióne.
Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.
Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.
Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus: * et usque in generatiónem, et generatiónem véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime;
Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem;
In decachórdo psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dñe in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dñe! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in Domo Dómini: * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient: Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

MIsericórdiam, et judícium * cantábo tibi Dómine: Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Antiphona. Jubiláte Deo omnis terra.

Vel Aña. Bonum est confitéri Dómino.

Aña. Clamor meus.

Psalmus 101.

DOmine exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam

In quacúmque die invocá-

vero te: * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei: * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ, et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine: * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dñs Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges, ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini san-

cto ejus.
Bénedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.
Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia, et miseratiónibus.
Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus, * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.
Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.
Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est, quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in fílios filiórum, * his, qui servant testaméntum ejus:
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.
Antiphona. Clamor meus ad te véniat Deus.
Antiphona. Bénedic.

Psalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.
Confessiónem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.
Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.
Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super

pennas ventórum.
Quis facis ángelos tuos spíritus: * es minístros tuos ignem uréntem.
Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.
Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.
Ascéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.
Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.
Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.
Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.
Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
Prodúcens fœnum juméntis: * et erbam servitúti hóminum:
Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:
Ut exhiláret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.
Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.
Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.
Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus

in opéribus suis :

Qui réspicit terram , et facit eam trémere : * qui tangit montes , et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

COnfitémini Dómino , et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei , et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum , et confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus , et judícia oris ejus.

Semen Abraham , servi ejus : * filii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui ; * verbi , quod mandávit in mille generatiónes.

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israel in testaméntum ætérnum.

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan , * funículum hæreditátis vestræ.

Cum essent número brevi , * paucíssimi et íncolæ ejus :

Et pertransiérunt de Gente in Gentem , * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis : * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos : * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus , * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum , * misit rex , et solvit eum , princeps populórum , et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum , ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum : * Aaron , quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum : * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edídit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía : * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem ; * ignem comburéntem in terram ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem, ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina ;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes Géntium : * et labóres populórum possedérunt.

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Antiph. Bénedic ánima mea Dómino.

Aña. Vísita nos. Psal. 105.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini : * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium : * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo.

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia Gentis tuæ : * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes

in mare, * mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit mare rubrum, et exsiccátum est: * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus: * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus: * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham: terribília in mari rubro.

Et dixit, ut dispérderet eos: * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus.

Ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos: * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto.

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus: * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis: * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis: * et vexátus est Móyses propter eos: quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum: * et serviérunt sculptílibus eórum: et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem : * sánguinem filiórum suórum, et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et inфécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus Géntium: * et domináti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur:* et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias: * in conspéctu ómnium, qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster : * et cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant, qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu, et occásu : * ab Aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte, et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit, qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris,

et umbra mortis : * et víncula eórum disrúpit.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus filiis hóminum.
Quia contrívit portas æreas: * et vectes férreas confrégit.
Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.
Omnem escam abominátá est ánima eórum : * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.
Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.
Misit verbum suum, et sanávit eos : * et erípuit eos de interitiónibus eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus filiis hóminum :
Et sacríficent sacrificium laudis : * et annúntient ópera ejus in exultatióne.
Qui descéndunt mare in návibus : * faciéntes operatiónem in aquis multis.
Ipsi vidérunt ópera Dómini: * et mirabília ejus in profúndo.
Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.
Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.
Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.
Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum edúxit eos.
Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.
Et lætáti sunt, quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus filiis hóminum.
Et exáltent eum in Ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum laudent eum.
Pósuit flúmina in desértum : * et éxitus aquárum in sitim.
Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.
Pósuit desértum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.
Et collocávit illic esuriéntes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.
Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.
Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.
Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.
Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.
Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.
Vidébunt recti, et lætabúntur : * et omnis iníquitas

oppilábit os suum.
Quis sápiens, et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?
Antiphona. Vísita nos Dómine in salutári tuo.
Aña. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

PArátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.
Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium, et cíthara: * exsúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natiónibus.
Quia magna est super cælos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cælos Deus, et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.
Salvum fac déxtera tua, et exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo.
Exultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.
Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim suscéptio cápitis mei.
Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?
Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis Deus in virtútibus nostris?
Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

DEus laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.
Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.
Pro eo, ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.
Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.
Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet à dextris ejus.
Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.
Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.
Fiant filii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.
Nutántes transferántur filii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatiónibus suis.
Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.
Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.
Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una

deleátur nomen ejus.
In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.
Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.
Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.
Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.
Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum : * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.
Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.
Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.
Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.
Líbera me, quia egénus, et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.
Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.
Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.
Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.
Adjuva me Dómine Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.
Et sciant, quia manus tua hæc : * et tu Dñe fecísti eam.
Maledícent illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus autem tuus lætábitur.
Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.
Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.
Quia ástitit a déxtris páuperis : * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.
Antiphona. Confitébor Dómino nimis in ore meo.
Per Annum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
In Adventu. ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.
℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.
Pro beata Maria. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD LAUDES.

Antiphona. Benígne fac in bona voluntáte tua Dómine.
Psalmus. Miserére 55.
Aña. Bonum est. Psal. 91.

Bonum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dñe in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Antiphona. Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona. Métuant Dóminum omnes fines terræ.

Psalm. Deus Deus meus: * ad te. 17.

Aña. Date magnitúdinem.

Canticum Moysi. Deut. 32.

AUdíte cæli, quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam; et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia!

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus, et rectus. * Peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus :

Generátio prava, atque pervérsa. * Hæccíne reddis Dño, pópule stulte, et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te ; et fecit, et creávit te ?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas :

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi ; * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes : * quando separábat filios Adam,

Constítuit términos populó-

rum * juxta númerum filiórum Israel.
Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.
Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis:
Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.
Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans.
Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.
Dóminus solus dux ejus fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.
Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,
Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.
Bútyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan:
Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.
Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,
Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.
Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.
Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:
Novi, recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.
Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.
Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum fílii sui, et fíliæ.
Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum:
Generátio enim pervérsa est: * et infidéles fílii.
Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis:
Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus: * et in Gente stulta irritábo illos.
Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima:
Devorabítque terram cum gérmine suo; * et móntium fundaménta combúret.
Congregábo super eos mala: * et sagíttas meas complébo in eis.
Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:
Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.
Foris vastábit eos gládius, et intus pavor: * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.
Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus

memóriam eórum.
Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum.
Et dícerent : Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.
Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.
Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?
Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos : * et Dóminus conclúsit illos?
Non enim est Deus noster, ut dii eórum? * et inimíci nostri sunt júdices.
De vínea Sodomórum, vínea eórum : * et de suburbánis Gomórrhæ.
Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.
Fel dracónum vinum eórum, * venénum áspidum insanábile.
Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?
Mea est últio, et ego retríbuam in témpore : * ut labátur pes eórum.
Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.
Judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis miserébitur :
Vidébit, quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.
Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?
De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum.
Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.
Vidéte, quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me.
Ego occídam, et ego vívere fáciam : percútiam, et ego sanábo, * et non est, qui de manu mea possit erúere.
Levábo ad cælum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.
Si acúero ut fulgur gládium meum : * et arripúerit judícium manus mea :
Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his, qui odérunt me, retríbuam.
Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes.
De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.
Laudáte Gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur.
Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.
Antiphona. Date magnitúdinem Deo nostro.
Antiphona. In cýmbalis benesonántibus laudáte Deum.
Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

Capitulum. Rom. 13.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lu-

tis; sicut in die honéste ambulémus. Hymnus.

AUróra iam spargit polum,
Terris dies illábitur:
Lucis resúltat spículum,
Discédat omne lúbricum.
Phantásma noctis éxulet,
Mentis reátus córruat;
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.
Ut mane, quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum,
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Illumináre Dómine his, qui in ténebris sedent, et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda. 58.

D O M I N I C A

Ad Vesperas.

Pater noster. Ave María. ℣. Deus in adjutórium. 16.
Antiph. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Aña. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.
Aña. Fidélia. Psalm. 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio, et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:
Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus, véritas, et judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte, et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.
Aña. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi. Aña. In mandátis. Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.
Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.
Jucúndus homo, qui miserétur, et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.
Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet, et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.
Antiphona. In mandátis ejus cupit nimis.
Aña. Sit nomen Dómini. Psalmus 112.

Laudáte púeri Dñum : * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dñi.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat : * et humília réspicit in cælo, et in terra ?
Súscitans de terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :
Ut cóllocet eum cum princípibus : * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Antiph. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.
Aña. Nos, qui vívimus. Psalmus 113.

In éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :
Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.
Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.
Montes exultavérunt ut aríetes : * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quod fugisti? * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
Montes exultástis sicut aríetes,* et colles sicut agnióvium.
A fácie Dómini mota est terra: * a fácie Dei Jacob.
Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
Non nobis, Dómine, non nobis; * sed nómini tuo da glóriam.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra Géntium argéntum et aurum: * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.
Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.
Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.
Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum, et protéctor eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum, et protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum, et protéctor eórum est.
Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis.
Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.
Benedícti vos a Dómino: * qui fecit cælum, et terram.
Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Antiph. Nos, qui vívimus, benedícimus Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ
Mundi parans oríginem.
Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis,
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.
Ne mens graváta crímine
Vitæ sit exul múnere,

Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.
Cæléste pulset óstium;
Vitále tollat præmium;
Vitémus omne nóxium;
Purgémus omne péssimum.
Præsta, Pater piissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo Versu dicitur a Dominica ii. post Epiphaniam, usque ad Dominicam primam Quadrages. Capitulum vero prædictum dicitur in ejusdem Dominicis post Epiphaniam usque ad Septuages. tantum. Dicitur etiam in feriali Officio ab Oct. Epiphaniæ usque ad Dñicam primam Quadrages. similiter et Versic. Añæ autem cum Psalmis semper dicuntur ut supra, quando fit Officium de Dominica, exceptis Dñicis Adventus, quæ habent Antiphonas proprias.

Canticum B. M. Virginis. Lucæ 1.

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est, * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona, et Oratio propria.

FERIA SECUNDA

Ad Vesperas.

Antiphona. Inclinávit.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem, et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dó-

minus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Antiphona. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Aña. Crédidi. Psalm. 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dño, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dñi invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dñi, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Crédidi, propter quod locútus sum.

Aña. Laudáte. Psalm. 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dñi manet in ætérnum.

Aña. Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Antiph. Clamávi.

Canticum Graduum, Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus, * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiphona. Clamávi, et exaudívit me.

Antiphona. Unde véniet.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dño, * qui fecit cælum, et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dégteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat áni-

mam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Antiphona. Unde véniet auxílium mihi.

Capitulum. 2. Cor. 1.
BEnedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.
℟. Deo grátias. Hymnus.

IMménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem.
Firmans locum cæléstibus,
Simúlque terræ rívulis,
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.
Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ,
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.
Lucem Fides adáugeat:
Sic lúminis jubar ferat:
Hæc vana cuncta próterat:
Hanc falsa nulla cómprimant.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.
Ad Magníficat, Antiph. Magníficat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.
In Feriis Adventus, post Añam ad Magníficat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus, si dicendæ sint.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. totum dicitur clara voce. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Ego dixi: Dómine miserére mei.
℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
℣. Convértere Dñe úsquequo.
℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.
℟. Et sancti tui exúltent.
℣. Dñe salvum fac Regem.
℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.
℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.
℣. Meménto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris absséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Pro afflíctis et captívis.
℟. Líbera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psal. Miserére. 55. et in fine Glória Patri.

Finito Psalmo dicitur.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Domiinica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Antiphonæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesperas in Officio feriali, ut hic in Psalter. Hymni vero ab Oct. Epiphaniæ usque ad Dominicam i. Quadrages. Añæ autem ad Magnificat, eodem tempore usque ad Septuages.

FERIA TERTIA
Ad Vesperas.

Antiph. In domum Dómini.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. In domum Dómini lætántes íbimus. Aña. Qui hábitas. Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, mi-

serére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne.
Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus., et despéctio supérbis.
Aña. Qui hábitas in cælis, miserére nobis. Aña. Adjutórium. Psalmus 123.
NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.
Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:
Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.
Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.
Antiphona. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
Antiphona. Bénefac.
Psalmus 124.
QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac Dómine bonis: * et rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.
Aña. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde.
Antiphona. Facti sumus.
Psalmus 125.
IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dñs fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Antiphona. Facti sumus sicut consoláti.
Capitulum. 2.Cor.1.
BEnedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiá-

rum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. ℟. Deo grátias. Hymnus.

TEllúris alme Cónditor, Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem.
Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.
Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ,
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.
Jussis tuis obtémperet,
Nullis malis appróximet:
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magníficat, Antiph. Exúltet spíritus meus in Deo salutári meo.

Precesquando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ. 125.

FERIA QUARTA

Ad Vesperas.

Antiph. Non confundétur.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam:

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. Non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta. Antiph. Beáti.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Antiph. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Aña. Sæpe. Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a

juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.
Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátē suam.
Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur, et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectórum : * quod priúsquam evellátur, exáruit :
De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum, qui manípulos cólligit :
Et non dixérunt, qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.
Aña. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.
Antiphona. De profúndis.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes,* in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Antiph. De profúndis clamávi ad te Dómine.
Aña. Speret. Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam:* sed exaltávi ánimam meam.
Sicut ablactátus est super matre sua : * ita retribútio in ánima mea
Speret Israel in Dño, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Aña. Speret Israel in Dño.

Capitulum. 2. Cor. 1.

BEnedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

CÆli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine.
Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam,
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum:
Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium,
Signum daret notíssimum.
Expélle noctem córdium;
Abstérge sordes méntium;
Resólve culpæ vínculum;
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiph. Respéxit Dóminus humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ. 125.

FERIA QUINTA
Ad Vesperas.

Antiphona. Et omnis.

Psalmus 131.

MEménto Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino: * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,
Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:
Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exultatióne exultábunt.
Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucérnā Christo meo.
Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Antiph. Et omnis mansuetúdinis ejus. Aña. Ecce.

Psalmus 132.

ECce quam bonum, et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum:
Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron:
Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros

Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quoniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Antiphona. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Antiphona. Omnia.

Psalmus 134.

Laudáte nomen Dómini,* laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi, quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægypte; * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit Gentes multas: * et occídit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem, et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra Géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israel benedícite Dómino: * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dñs ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Antiph. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Aña. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitémini Dño, quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætér-

num misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare rubrum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in mari rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hæreditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditátem Israel servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Antiphona. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Antiph. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus, et flévimus: * cum recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cautiónum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dñi * in terra aliéna?
Si oblítus fúero tui Jerúsalē,* oblivióni detur déxtera mea.
Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui:
Si non proposúero Jerúsalem,*in princípio lætítiæ meæ.
Memor esto Dñe filiórum Edom, * in die Jerúsalem:
Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.
Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.
Beátus, qui tenébit, *et allídet párvulos tuos ad petram.
Antiphona. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
Capitulum. 2.Cor.1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.
℟. Deo grátias. Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áera.
Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cælis érigens:
Ut stirpe ab una pródita
Divérsa répleant loca.
Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.
Ut culpa nullum déprimat:
Nullum éfferat jactántia:
Elísa mens ne cóncidat:
Eláta mens ne córruat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.
Ad Magníficat, Antiph.
Fac Deus poténtiam in bráchio tuo: dispérde supérbos, et exálta húmiles.
Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ. 125.

FERIA SEXTA
ad Vesperas.

Antiphona. In conspéctu.
Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.
In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi, Dñe, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:
Et cantent in viis Dñi: * quóniam magna est glória Dñi.
Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.
Si ambulávero in médio tri-

bulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Antiphona. Dómine.

Psalmus 138.

Domine probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dñe, tu cognovísti ómnia, novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo à spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua; et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et ádhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinum declináte a me.

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne, qui odérunt te, Dómine, óderam: * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me

in via ætérna.

Antiphona. Dómine probásti me, et cognovísti me.

Antiphona. A viro iníquo.

Psalmus 139.

ERipe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi, quia fáciet Dóminus judícium ínopis: * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. A viro iníquo líbera me Dómine. Aña. Dómine.

Psalmus 140.

DOmine clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem, * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc, et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea, quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dñe, Dñe óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus pec-

catóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Antiph. Dómine clamávi ad te, exáudi me. Aña. Pórtio mea. Psalmus 141.

VOce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dñm deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum : * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est, qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine : * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiph. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Capitulum. 2. Cor. 1.

BEnedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. Deo grátias. Hymnus.

HOminis superne Cónditor,
Qui cuncta solus órdinas,
Humum jubes prodúcere
Reptántis, et feræ genus.
Et magna rerum córpora,
Dicto jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis.
Repélle, quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.
Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera :
Dissólve litis víncula,
Adstrínge pacis fœdera.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magníficat, Aña. Depósuit poténtes, sanctos persequéntes : et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ. 125.

S A B B A T O

Ad Vesperas.

Antiphona. Benedíctus. Psalmus 143.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor meus, et liberátor meus.

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis; * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno: éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes: * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena: * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dñs Deus ejus.

Antiphona. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Antiph. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

Exaltábo te, Deus meus Rex: * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio, et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et justítia tua exultábunt.

Miserátor, et miséricors Dñs: * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur.

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam : * et glóriam magnificéntiæ regni tui.
Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum : * et dominátio tua in omni generatióne, et generatiónem.
Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Allevat Dóminus omnes, qui córruunt : * et érigit omnes elísos.
Oculi ómnium in te sperant, Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.
Aperis tu manum tuam : * et imples omne ánimal benedictióne.
Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.
Voluntátem timéntium se fáciet, * et deprecatiónem eórum exáudiet : et salvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispérdet.
Laudatiónem Dñi loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.
Aña. Per síngulos dies benedícam te, Dómine.
Aña. Laudábo. Psal. 145.
Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.
Nolíte confídere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.
Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.
Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum, et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos : * Dóminus díligit justos.
Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion : * in generatiónem, et generatiónem.
Antiphona. Laudábo Deum meum in vita mea.
Antiphona. Deo nostro.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.
Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.
Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.
Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.
Magnus Dóminus noster, et

magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.
Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.
Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.
Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.
Qui prodúcit in móntibus fœnum, * et herbam servitúti hóminum.
Qui dat juméntis escam ipsórum, * et pullis corvórum invocántibus eum.
Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Aña. Deo nostro jucúnda sit laudátio. Aña. Lauda.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dñm:* lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem:* et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.
Antiphona. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Capitulum. Rom. 11.

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ, et sciéntiæ Dei : quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!
℟. Deo grátias. Hymnus.

Jam sol recédit ígneus :
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.
Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere :
Dignéris, ut Te súpplices
Laudémus inter cælites.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter,
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.
Ad Magnificat, Antiph. Suscépit Deus Israel púerum suum; sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus; exaltáre húmiles usque in sæculum.
Capitulum. O altitúdo, dicitur in Vesperis Sabbati, ab Oct. Epiphaniæ usque ad Septuagesimam. Hymnus, et Versic. etiam usque ad Qua-

dragesimam. Antiphona ad Magnificat, ab Oct. Epiphaniæ usque ad Septuagesimam tantum. Post Antiphonam dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt sequentes commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO de Cruce in feriali tant. Offic.

Ad Vesperas, et Laudes. Antiphona. **Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.**

℣. **Omnis terra adóret te, et psallat tibi.** ℟. **Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.**

O rémus. Oratio.

PErpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

COMMEMORATIONES

Communes, sive Suffragia Sanctorum.

De S. Maria, quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesperas, et Laudes. Antiph. **Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu; séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.**

℣. **Ora pro nobis sancta Dei Génitrix.** ℟. **Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.**

Orémus. Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Ab Octava Epiphaniæ usque ad Purificationem dicitur ℣. **Post partum, Virgo, invioláta permansísti.**

℟. **Dei génitrix intercéde pro nobis.**

Orémus. Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Antiphona. **Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dñe.**

℣. **Constítues eos príncipes super omnem terram.**

℟. **Mémores erunt nóminis tui, Dómine.**

Ad Laudes, Antiphona. **Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.**

℣. **In omnem terram exívit sonus eórum.** ℟. **Et in fines orbis terræ verba eórum.**

Orémus. Oratio.

DEus cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergeré-

tur, eréxit: et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde, ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Ecclesiæ fiat commemoratio consueta ante, vel post comm. prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas, et Laudes.

Aña. **Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.**

℣. **Fiat pax in virtúte tua.**

℟. **Et abundántia in túrribus tuis.**

Orémus. Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dñm nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. **Amen.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

℣. **Benedicámus Dómino.**

℟. **Deo grátias.**

℣. **Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.** ℟. **Amen.**

Deinde dicitur secreto, **Pater noster.**

Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ commemorationes, seu suffragia, dicuntur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dñicam Passionis, exceptis Duplicibus, et infra Octavas.

Quando dicitur Officium B. Mariæ, non fit alia commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit. ℣. **Jube domne benedícere.**

Benedictio. **Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens.** ℟. **Amen.**

Lectio brevis. 1.Petr.5.

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. **Deo grátias.**

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

℟. **Qui fecit cælum et terram.**

Pater noster. dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea

culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit.

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens, et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et facta absolutione dicitur ℣.

Convérte nos Deus salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat.

Antiphona. Miserére.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dñe: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera, ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.
Dicet Dño: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.
Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium: * et a verbo áspero.
Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.
Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.
A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.
Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.
Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.
Quóniam tu es Dómine spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem, et dracónem.
Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, et glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalm. 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:
Qui statis in domo Dñi: * in átriis domus Dei nostri.
In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.
Benedícat te Dñs ex Sion, * qui fecit cælum et terram.
Antiphona. Miserére mihi Dñe, et exáudi oratiónem meam.

Hymnus.

Te lucis ante términum
Rerũ Creátor póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, et custódia.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata,
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Capitulum. Jer. 14.

Tu autem in nobis es Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos, ne derelínquas nos Dómine Deus noster.

℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Commèndo spíritum meum. In manus.

℣. Redemísti nos Dñe Deus veritátis. ℟. Comméndo.

℣. Glória Patri. ℟. In manus. ℣. Custódi nos Dómine, ut pupíllam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Antiphona. Salva nos.

Canticum Simeonis. Lucæ 2.

NUnc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum;

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel. Glória Patri.

Aña. Salva nos Dómine vigilántes, custódi nos dormiéntes, ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, et infra Octavas: quæ in feriali Officio, tempore Adventus, quando dictæ sunt Preces in Vesperis, dicuntur flexis genibus.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secret. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. secreto.

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam, Amen.

℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum.

℟. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli.

℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Benedícat, et custódiat nos omnípotens, et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre Dñe nocte ista.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus, Oratio.

VIsita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle; Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dñm. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Bño. Benedícat, et custódiat nos omnípotens, et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur, **Fidélium ánimæ**, sed immediate dicitur una ex infrascriptis Antiphonis pro tempore.

A Vesperis Sabbati ante Dominicam primam Adventus, usque ad diem secundam Februarii, inclusive, Antiphona.

ALma Redemptóris mater, quæ pérvia cæli
Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo, tu quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,
Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu. ℣. **Angelus Dómini nuntiávit Maríæ.**

℟. **Et concépit de Spíritu Sancto.**

Orémus. Oratio.

GRátiam tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus, et crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúndem Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

A primis Vesperis Nativitatis, et deinceps.

℣. **Post partum, Virgo, inviolúta permansisti.**

℟. **Dei Génitrix intercéde pro nobis.** Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

Post Purificationem, idest a fine Completorii illius diei ii. Februarii inclusive, etiam quando transfertur Festum Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, usque ad Feriam v. in cœna Domini exclusive. Ex Decreto Sacræ Rituum Congregationis, die 11. Januarii 1681.

Antiphona.

AVe Regína cælórum,
Ave Dómina Angelórum:
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta.
Gaude Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. **Dignáre me laudáre te Virgo sacráta.**

℟. **Da mihi virtútem contra hostes tuos.** Oratio.

COncéde miséricors Deus fragilitáti nostræ præsídium, ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. **Divínum auxílium máneat semper nobíscum.**

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto. Pater noster, Ave María, et Credo.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster, Ave María, et Credo, quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet, et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Antiphonæ prædictæ dicuntur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicuntur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicantur semper, quando terminata aliqua Hora discedendum est a Choro, et tunc post ℣. Fidélium ánimæ, et Pater noster, secreto, dicitur ℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde una ex prædictis Antiphonis: et in fine, Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Extra Chorum autem dicuntur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium, alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum Pater noster. secreto.

PROPRIUM
DE TEMPORE.

SABBATO
ante Dominicam primam
Adventus.

AD VESPERAS.
Capitulum. Rom. 13.

FRatres: Hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus.
℟. Deo grátias.
Sic semper respondetur in fine omnium Capitulorum.

Hymnus.

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Commúne, qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et Cælites, et ínferi
Treménte curvántur genu.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes plnant justum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.
Ad Magn. Aña. Ecce nomen Dñi venit de longínquo, et cláritas ejus replet orbem terrárum.

Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Commemorationes, seu Suffragia Sanctorum non fiunt per totum Adventum, etiam in Officio de Sanctis: nec de Cruce in feriali Officio.

In Adventu non fit de Festo, nisi fuerit Duplex, vel Semidup.: quod si occurrat in Dñica, transfertur in primam diem simili Festo non impeditam, secundum Rubricam de Translatione Festorum. De Simplici vero fit tantum commemoratio.

DOMINICA PRIMA
Adventus.

Ad Matutinum, Invitator.
Regem ventúrum Dóminum, * Veníte adorémus,

Et dicitur etiam in Feriis usq. ad Dñicam tert. Advent. Psal. Veníte, exultémus 2.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre óncrema;
Ut cor cadúca déserens,
Cæli volúptas ímpleat.
Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios.
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei, sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Véniet ecce Rex. Psalmus. Beátus vir, cum réliquis, ut in Psalterio. 3.

Post ℣. in quolibet Nocturno dicitur Pater noster. secreto, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Absolutio. Exáudi Dómine. cum aliis Absolutionibus, et Benedictionibus, quæ habentur in principio ante Psalter.

Incipit liber Isaíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

VIsio Isaíæ filii Amos, quam vidit super Judam et Jerúsalem, in diébus, Oziæ, Jóathan, Achaz, et Ezechíæ regum Juda. Audíte cæli, et áuribus pércipe terra, quóniam Dóminus locútus est. Fílios enutrívi, et exaltávi: ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe dómini sui: Israel autem me non cognóvit, et pópulus meus non intelléxit. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Sic semper terminantur Lectiones, nisi aliter assignetur.

℟. Aspíciens a longe, ecce vídeo Dei poténtiam veniéntem, et nébulam totam terram tegéntem. * Ite óbviam ei, et dícite: * Núntia nobis, si tu es ipse, * Qui regnatúrus es in pópulo Israel.

℣. Quique terrígenæ, et fílii hóminum, simul in unum dives et pauper. Ite óbviam ei, et dícite.

℣. Qui Regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Núntia nobis, si tu es ipse.

℣. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ. Qui regnatúrus es in pópulo Israel.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Deinde repetitur ℟. Aspíciens a longe. usque ad ℣. Quique terrígenæ.

Hoc ℟. non dicitur per Hebdom., sed ejus loco dicitur ℟. i. sequ. Fer. secundæ.

Lectio ii.

VÆ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, filiis scelerátis: dereliquérunt Dñm, blasphemavérunt Sanctum Israel, abalienáti sunt retrórsum. Super quo percútiam vos ultra, addéntes prævaricatiónem? omne caput lánguidum, et omne cor mœrens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas, vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

℟. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat; et datum est ei regnum, et honor: * Et omnis pópulus, tribus, et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur: et regnum ejus, quod non corrumpétur. Et omnis.

Lectio iii.

TErra vestra desérta, civitátes vestræ succénsæ igni: regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, et desolábitur sicut in vastitáte hostíli. Et derelinquétur filia Sion, ut umbráculum in vínea, et sicut tugúrium in cucumerário, et sicut cívitas, quæ vastátur. Nisi Dóminus exercítuum reliquísset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, et quasi Gomórrha símiles essémus.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Sic semper dicitur Glória Patri, in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni, nisi aliter notetur.

In secundo Nocturno, Antiphona. Gaude, et lætáre. Psalm. Consérva. cum reliquis ut in Psalter. 9.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 8. de jejunio x. mensis, et eleemosynis. Lectio iv.

CUm de advéntu regni Dei, et de mundi fine, ac témporum, discípulos suos Salvátor instrúeret, totámque Ecclésiam suam in Apóstolis erudíret: Cavéte, inquit, ne forte gravéntur corda vestra in crápula, et ebrietáte, et cogitatiónibus sæculáribus. Quod útique præcéptum, dilectíssimi, ad nos speciálius pertinére cognóscimus, quibus denuntiátus dies, étiam si est occúltus, non dubitátur esse vicínus.

℟. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum,

vocábitur Fílius Dei.
℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? et respóndens Angelus dixit ei. Spíritus. Lectio v.

AD cujus advéntum omnem hóminem cónvenit præparári: ne quem aut ventri déditum, aut curis sæculáribus invéniat implicátum. Quotidiáno enim, dilectíssimi, experiménto probátur, potus satietáte áciem mentis obtúndi, et cibórum nimietáte vigórem cordis hebetári: ita ut delectátio edéndi étiam córporum contrária sit saluti, nisi rátio temperántiæ obsístat illécebræ, et quod futúrum est óneri, súbtrahat voluptáti.
℟. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum Christum: * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.
℣. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo, expectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. Qui. Lectio vi.

QUamvis enim sine ánima nihil caro desíderet, et inde accípiat sensus, unde sumit et motus: ejúsdem tamen est ánimæ quædam sibi súbditæ negáre substántiæ, et interióri judício ab inconveniéntibus exterióra frænáre: ut a corpóreis cupiditátibus sæpius líbera, in aula mentis possit divínæ vacáre sapiéntiæ: ubi omni strépitu terrenárum silénte curárum, in meditatiónibus sanctis, et in delíciis lætétur ætérnis.
℟. Obsecro, Dñe, mitte quem missúrus es; vide afflictiónem pópuli tui: * Sicut locútus es, veni, * Et líbera nos.
℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Sicut locútus.
Glória Patri. Et líbera.

In tertio Nocturno, Antiphona. Gábriel Angelus.
Psalm. Cæli enárrant. cum reliquis ut in Psalterio. 13.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Sic semper præponitur Léctio sancti Evangélii. ante primam Lectionem de Homil.
Lectio vii. Cap. 21.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra Géntium. Et réliqua.
Homilía S. Gregórii Papæ.
Homilia 1. in Evangel.

DOminus, ac Redémptor noster parátos nos inveníre desíderans, senescéntem mundum, quæ mala sequántur, denúntiat, ut nos ab ejus amóre compéscat. Appropinquántem ejus términum quantæ percussiónes prævéniant, innotéscit: ut si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, saltem vicínum ejus judícium, vel percussiónibus attríti timeámus.
℟. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus:

* Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et vocábitur.

Lectio viii.

HUic étenim lectióni sancti Evangélii, quam modo vestra fratérnitas audívit, paulo supérius Dóminus præmísit, dicens: Exsúrget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et erunt terræmótus magni per loca, pestiléntiæ, et fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc, quod modo audístis, adjúnxit: Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris, et flúctuum. Ex quibus profécto ómnibus ália jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus.

℟. Audíte verbum Dómini, Gentes, et annuntiáte illud in fínibus terræ: * Et ínsulis, quæ procul sunt, dícite: Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite: loquímini, et clamáte. Et.

Lectio ix.

NAm gentem contra gentem exsúrgere, earúmque pressúram terris insístere, plus jam in nostris tempóribus cérnimus, quam in codícibus légimus. Quod terræmótus urbes innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus scitis quam frequénter audívimus. Pestiléntias sine cessatióne pátimur. Signa vero in sole, et luna, et stellis, adhuc apérte mínime vídimus: sed quia et hæc non longe sint, ex ipsa jam áeris immutatióne collígimus.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum: et regnábit Rex, et sápiens erit, et fáciet judícium, et justítiam in terra: * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum: * Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter. Et hoc. Glória Patri. Dóminus.

Ab hac Dominica usque ad Nativitatem Domini, et a Dominica Septuagesimæ usque ad Pascha, Dominicis diebus, dicitur nonum ℟. quia Te Deum. non dicitur, nisi in Festis.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

IN illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac, et mel, allelúja. Psal. Dóminus regnávit. 17.

Aña. Jucundáre fília Sion, et exúlta satis fília Jerúsalem, allelúja. Psalmus. Jubiláte Deo. 17.

Antiphona. Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti ejus cum eo: et erit in die illa lux magna, allelúja. Psalm. Deus Deus meus. 17.

Aña. Omnes sitiéntes veníte ad aquas: quærite Dñm, dum inveníri potest, allel. Canticum. Benedícite. 18.

Aña. Ecce véniet Prophé-

ta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Psal. Laudáte Dóminum. 19.

Capitulum. Rom. 13.

FRatres: Hora est jam nos de somno súrgere: Nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus.

℟. Deo grátias. Hymnus.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, personans:
Procul fugéntur sómnia:
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.
Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Aña. Spíritus Sanctus in te descéndet María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, all. Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis, et regnas.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam Antiphonæ de Laudibus dicuntur per ordinem, quarta prætermissa. Quod etiam servatur in aliis Dominicis Adventus.

Ad Primam. Hymnus. Jam lucis orto sídere. 21.

Antiphona. In illa die.

Psalm. Deus in nómine tuo. cum reliq. de Psalterio. 21.

Capit. Regi sæculórum. 25.

℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui ventúrus es in mundum. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, et filio, et Spirítui Sancto. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sic dicitur quotidie usque ad Nativitatem Dñi, etiam in Officio de Sanctis, prætérquam in die Conceptionis B. Mariæ, in Festis, et Dominicis infra Oct. occurrentibus. Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Credo.

℣. Et ego ad te Dómine clamávi. cum reliq. ut in Psalterio. 26.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Dómine miserére. 28. quæ dicitur in Dominicis, et Feriis, usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Ad Tertiam. Hymn. Nunc sancte. 36. Aña. Jucundáre.

Psal. Legem pone. cum reliquis. 37. Capitul. Fratres: Hora est. ut supra. 152.

℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Et repetitur. Veni ad liberándum nos, Dómine Deus virtútum.

℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine Deus virtútum. ℣. Glória Patri. Veni ad liberándum nos, Dómine Deus virtútum.

℣. Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Sic repetuntur. Vers. in omnibus Responsoriis brevibus Horarum.

Ad Sextam, Aña. Ecce Dñs.

Capitulum. Rom. 13.

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis.

℟. brev. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde.

℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam.

Glória Patri. Osténde.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui.

℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce véniet.

Capitulum. Rom. 13.

SIcut in die honéste ambulémus: non in comessatiónibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne, sed induímini Dóminum Jesum Christum.

℟. br. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te.

℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur.

Glória Patri. Super te.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Vesperas. Aña. In illa die. cum reliq. de Laud. 151.

Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120.

Capit. Fratres: Hora est.

Hym. Creátor alme síderum. ut supra in i. Vesp. 147.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiphona. Ne tímeas María, invenísti enim grátiam apud Dóminum: ecce concípies, et páries filium, allelúja.

Oratio. Excita, quæsumus Dómine. ut supra. 147.

Hymni, ℣. et ℟. brevia hujus Dñicæ dicuntur in aliis Dominicis, et Feriis Advent.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA

Ad Matutinum, Invitator. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte exultémus. 2.

Hymnus. Verbum supérnum pródiens. 148.

Antiph. Dóminus defénsor.

Psal. Dóminus illuminátio. cum reliquis de Psalter. 45.

Post ℣. et Pater noster.

Absolutiones, et Benedictiones in hac, et sequentibus Feriis habentur in principio ante Psalterium.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

LAvámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite judícium, subveníte oppresso, judicáte pupíllo, deféndite víduam. Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur: et si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

℟. Súscipe Verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem filium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut. Lectio ii.

SI volúeritis, et audiéritis me, bona terræ comedétis. Quod si nolúeritis, et me ad iracúndiam provocavéritis, gládius devorábit vos, quia os Dómini locútum est. Quómodo facta est méretrix cívitas fidélis, plena judícii? Justítia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argéntum tuum versum est in scóriam: vinum tuum mistum est aqua. Príncipes tui infidéles, sócii furum: omnes díligunt múnera, sequúntur retributiónes. Pupíllo non júdicant: et causa víduæ non ingréditur ad illos.

℟. Læténtur cæli, et exúltet terra, jubiláte montes laudem: quia Dñs noster véniet;* Et páuperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. Et. Lectio iii.

PRopter hoc ait Dóminus Deus exercítuum fortis Israel: Heu, consolábor super hóstibus meis, et vindicábor de inimícis meis. Et convértam manum meam ad te, et éxcoquam ad purum scóriam tuam, et áuferam omne stannum tuum. Et restítuam júdices tuos, ut fuérunt prius, et consiliários tuos sicut antíquitus: post hæc vocáberis cívitas justi, urbs fidélis. Sion in judício redimétur, et redúcent eam in justítia: et cónteret sceléstos, et peccatóres simul, et qui dereliquérunt Dóminum, consuméntur.

℟. Aliéni non transíbunt per Jerúsalem ámplius; * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus. ℣. Deus a Líbano véniet, et sanctus de monte umbróso, et condéuso. Nam. Glória Patri. Nam.

Ad Laudes, Antiphona, et Psalmus. Miserére. cum reliquis de Psalterio. 55.

Capitulum. Isaiæ 2.

VEníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus. En clara. 152.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto, allelúja.

Deinde dicuntur Preces Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Ego dixi, Dómine. ut in Psalterio. 58.

Oratio. Excita, quæsumus Dómine. ut supra. 147.

Oratio Dñicæ præteritæ semper dicitur per Hebdom. in feriali Officio, quando propria non assignatur. Et ad Horas Añæ sumuntur de Laudibus Dominicæ præcedentis, quando ad Laudes Feriæ non assignantur propriæ.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Primam, Antiphona. In illa die.

Capitulum. Pacem, et veritátem. ut in Psalterio. 33.

℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Et repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui ventúrus es in mundum. Miserére nobis.

℟. Glória Patri. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Deinde Preces, ut in Psalterio in feriali Officio. 33.

Ad Absolutionem Capituli. Dómine, miserére. ut in Psalterio. 36.

Ad Tertiam, Antiphona. Jucundáre.

Capitulum. Jerem. 23.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum: et regnábit Rex, et sápiens erit: et fáciet judícium, et justítiam in terra.

℟. brev. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine Deus virtútum. Glória Patri. Veni.

℣. Timébunt Gentes nomen tuum, Dñe. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Post ℟. brev. dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Dómine Deus virtútum. ut in Psalterio. 39.

Ad Sextam, Antiphona. Ecce Dóminus.

Capitulum. Jerem. 23.

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter: et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. brev. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde.

℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam.

Glória Patri. Osténde.
℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui.
℟. Vísita nos in salutári tuo.
Deinde Kyrie eléison. 42.
Ad Nonam, Antiphona. Ecce véniet.
Capitulum. Isaiæ 14.
PRope est, ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.
℟. breve. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur.
Glória Patri. Super.
℣. Veni Dñe, et noli tardáre.
℟. Reláxa facínora plebi tuæ.
Deinde Kyrie eléison. 44.
Ad Vesperas, Antiphona. Inclinávit. Psalmus Diléxi. cum reliquis de Psalt. 123.
Capitulum. Gen. 49.
NOn auferétur sceptrum de Juda: et dux de fémore ejus, donec véniat, qui mitténdus est: et ipse erit expectátio Géntium.
Hymn. Creátor alme. 147.
℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.
Ad Magnificat, Antiphona. Leva Jerúsalem óculos tuos, et vide poténtiam Regis; ecce Salvátor venit sólvere te a vínculo.
Deinde dicitur Kyrie eléison. cum Précibus, ut supra in Psaltério. 125.
Capitula prædicta dicuntur in Feriali Officio usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

FERIA TERTIA
De Isaía Prophéta.
Lectio i. Cap. 2.
VErbum, quod vidit Isaías, filius Amos, super Juda, et Jerúsalem. Et erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes Gentes. Et ibunt pópuli multi, et dicent: Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus; quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.
℟. Montes Israel ramos vestros expándite, et floréte, et fructus fácite: * Prope est, ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum, aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Prope est.
Lectio ii.
ET judicábit Gentes, et árguet pópulos multos: et conflábunt gládios suos in vómeres, et lánceas suas in falces: non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prælium. Domus Jacob veníte, et ambulémus in lúmine Dómini. Projecísti enim pópulum tuum, domum Jacob: quia repléti sunt ut olim, et áugures ha-

buérunt, ut Philísthiim, et píeris aliénis adhæsérunt.

℟. Erúmpant montes jucunditátem, et colles justítiam: * Quia lux mundi Dñs cum poténtia venit. ℣. De Sion exíbit lex, et verbum Dñi de Jerúsalem. Quia. Lectio iii.

Repléta est terra argénto et auro, et non est finis thesaurórum ejus: et repléta est terra ejus equis: et innumerábiles quadrígæ ejus. Et repléta est terra ejus idólis: opus mánuum suárum adoravérunt, quod fecérunt dígiti eórum. Et incurvávit se homo, et humiliátus est vir: ne ergo dimíttas eis.

℟. Ecce ab Austro vénio ego Dóminus Deus vester: * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos, et créscere fáciam: multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

Ad Benedictus, Antiphona. Antequam convenírent, invénta est María habens in útero de Spíritu Sancto, allel.

Deinde Kyrie eléison. ut supra. 58.

Ad Magnificat, Antiphona. Quærite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. ut supra 125.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 3.

Ecce enim Dominátor Dóminus exercítuum áuferet a Jerúsalem, et a Juda válidum, et fortem, omne robur panis, et omne robur aquæ: fortem, et virum bellatórem, júdicem, et prophétam, et aríolum, et senem: príncipem super quinquagínta, et honorábilem vultu, et consiliárium, et sapiéntem de architéctis, et prudéntem elóquii mystici. Et dabo púeros príncipes eórum: et effemináti dominabúntur eis.

℟. Rex noster advéniet Christus: * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabúntur. Quem.

Lectio ii.

Et írruet pópulus, vir ad virum, et unusquísque ad próximum suum: tumultuábitur puer contra senem, et ignóbilis contra nóbilem. Apprehéndet enim vir fratrem suum doméstícum patris sui: Vestiméntum tibi est: Princeps esto noster; ruína autem hæc sub manu tua. Respondébit in die illa, dicens: Non sum médicus, et in domo mea non est panis, neque vestiméntum: nolíte constitúere me príncipem pópuli.

℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiel: Vidi portam clausam, ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi: * Et erat íterum clausa, demónstrans Vírginem, quia post partum permánsit virgo.

℣. Portam, quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. Et erat.

Lectio iii.

RUit enim Jerúsalem, et Judas cóncidit: quia lingua eórum, et adinventiónes eórum contra Dóminum, ut provocárent óculos majestátis ejus. Agnítio vultus eórum respóndit eis: et peccátum suum quasi Sódoma prædicavérunt, nec abscondérunt: væ ánimæ eórum, quóniam réddita sunt eis mala. Dícite justo quóniam bene, quóniam fructum adinventiónum suárum cómedet. Væ ímpio in malum: retribútio enim mánuum ejus fiet ei.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum: et regnábit Rex, et sápiens erit, et fáciet judícium, et justítiam in terra: * Et hoc est nomen quod vocábunt eum: * Dóminus justus noster.

℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter. Et hoc.

Glória Patri. Dóminus.

Ad Benedictus, Antiphona.

De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Deinde Kyrie eléison. ut supra. 58.

Ad Magnificat, Antiphona.

Véniet fórtior me post me, cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórum.

Deinde Kyrie eléison. ut supra. 125.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 4.

ET apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur; tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dñi in magnificéntia, et glória, et fructus terræ sublímis, et exultátio his, qui salváti fúerint de Israel. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur omnis, qui scriptus est in vita in Jerúsalem.

℟. Súscipe Verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, et páries Deum páriter, et hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem filium, et virginitátis non patiéris detriméntum; efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut benedícta.

Lectio ii. Cap. 5.

CAntábo dilécto meo cánticum patruélis mei víneæ suæ. Vínea facta est dilécto meo in cornu filio ólei. Et sepívit eam, et lápides elégit ex illa, et plantávit eam eléctam, et ædificávit turrim in médio ejus, et tórcular exstrúxit in ea, et expectávit, ut fáceret uvas, et fecit labrúscas. Nunc ergo

habitatóres Jerusálem, et viri Juda, judicáte inter me, et víneam meam. Quid est quod débui ultra fácere víneæ meæ, et non feci ei? an quod expectávi, ut fáceret uvas, et fecit labrúscas?

℟. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cœli Fílius hóminis veniébat, et datum est ei regnum, et honor: * Et omnis pópulus, tribus, et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur: et regnum ejus, quod non corrumpétur. Et omnis.

Lectio iii.

ET nunc osténdam vobis, quid ego fáciam víneæ meæ: áuferam sepem ejus, et erit in direptiónem: díruam macériam ejus: et erit in conculcatiónem. Et ponam eam desértam: non putábitur, et non fodiétur: et ascéndent vepres, et spinæ; et núbibus mandábo, ne pluant super eam imbrem. Vínea enim Dñi exercítuum domus Israel est, et vir Juda germen ejus delectábile: et expectávi, ut fáceret judícium, et ecce iníquitas: et justítiam, et ecce clamor.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce concípies. Glória Patri. Ecce.

Ad Benedictus, Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magnificat, Aña. Expectábo Dóminum Salvatórem meum, et præstolábor eum, dum prope est, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 125.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 6.

IN anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dñm sedéntem super sólium excélsum, et elevátum, et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri, duábus velábant fáciem ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dñs Deus exercítuum: plena est omnis terra glória ejus.

℟. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? et respóndens Angelus dixit ei. Spíritus. Lectio ii.

ET commóta sunt superliminária cárdinum a vo-

ce clamántis, et domus replé-ta est fumo, et dixi: Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, et dixit: Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur.

℟. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum Christum: * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo, expectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. Qui reformábit. Lectio iii.

ET audívi vocem Dómini, dicéntis: Quem mittam? et quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. Et dixit: Vade, et dices pópulo huic: Audíte audiéntes, et nolíte intellígere, et vidéte visiónem, et nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, et aures ejus ággrava, et óculos ejus claude, ne forte vídeat óculis suis, et áuribus suis áudiat, et corde suo intélligat, et convertátur, et sanem eum.

℟. Obsecro, Dñe, mitte quem missúrus es; vide afflictiónem pópuli tui: * Sicut locútus es, veni: * Et líbera nos. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Sicut. Glória Patri. Et líbera.

Ad Benedictus, Antiphona. Ecce véniet Deus, et homo de domo David sedére in throno, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magn. Aña. Ex Ægypto vocávi Fílium meum: véniet, ut salvet pópulum suum.

Deinde Kyrie eléison. 125.

SABBATO.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 7.

ET factum est in diébus Achaz filii Jóathan, filii Oziæ regis Juda, ascéndit Rasin rex Syriæ, et Phácee fílius Romelíæ rex Israel, in Jerúsalem, ad præliándum contra eam: et non potuérunt debelláre eam. Et nuntiavérunt dómui David, dicéntes: Requiévit Syria super Ephraim, et commótum est cor ejus, et cor pópuli ejus, sicut movéntur ligna silvárum a fácie venti. Et dixit Dóminus ad Isaíam: Egrédere in occúrsum Achaz tu, et qui derelíctus est Jasub fílius tuus, ad extrémum aquædúctus piscínæ superióris in via agri fullónis.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in

ætérnum. Et vocábitur.

Lectio ii.

ET dices ad eum : Vide ut síleas: noli timére: et cor tuum ne formídet a duábus caudis titiónum fumigántium istórum in ira furóris Rasin regis Syriæ, et filii Romelíæ: eo quod consílium iníerit contra te Syria in malum Ephraim, et filius Romelíæ, dicéntes, Ascendámus ad Judam, et suscitémus eum, et avellámus eum ad nos, et ponámus regem in médio ejus filium Tábeel.

℞. Audíte verbum Dómini, Gentes, et annuntiáte illud in finibus terræ: * Et ínsulis, quæ procul sunt, dícite: Salvátor noster advéniet.

℣. Annuntiáte, et audítum fácite: loquímini, et clamáte. Et.

Lectio iii.

ET adjécit Dñs loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dño Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dñm. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dñs ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum, et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℞. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum, et regnábit Rex, et sápiens erit, et fáciet judícium, et justítiam in terra: * Et hoc est nomen quod vocábunt eum: * Dóminus justus noster.

℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter. Et hoc.

Glória Patri. Dóminus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Sion noli timére, ecce Deus tuus véniet, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Vesperas, Capitulum.

Rom. 15.

FRatres: Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt: ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

Hymnus.

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium
Inténde votis súpplicum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primū sonat,
Et Cælites, et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,

Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.
℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.
Ad Magnificat, Antiphona.
Veni Dómine visitáre nos in pace, ut lætémur coram te corde perfécto. Oratio.
EXcita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias, ut per ejus advéntum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit, et regnat.

DOMINICA II.
Adventus.

Ad Matutinum, Invitator.
Regem ventúrum Dóminum, * Veníte adorémus.
Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

VErbum supérnũ pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema:
Ut cor cadúca déserens,
Cæli volúptas ímpleat.
Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios.
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Véniet ecce Rex. Psalm. Beátus vir. cum reliquis, ut in Psalterio. 3.

De Isaía Prophéta.
Lectio i. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet; sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ.
℟. Jerúsalem, cito véniet salus tua: quare mœróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, et liberábo te, noli timére.
℣. Ego enim sum Dñs Deus tuus sanctus Israel, Redémptor tuus. Salvábo te. Lectio ii.

ET percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. Habitábit lupus cum agno, et pardus cum hœdo accubábit; vítulus, et leo, et ovis simul morabúntur, et puer párvulus minábit eos. Vítulus, et ursus pascéntur: simul requiéscent cátuli eórum; et leo quasi bos cómedet páleas.

℟. Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna, et exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda, et regnábit Dóminus in ætérnum, * Super omnes Gentes. ℣. Ecce Dñs cum virtúte véniet, et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium. Super. Lectio iii.

ET delectábitur infans ab úbere super forámine áspidis; et in cavérna réguli, qui ablactátus fúerit, manum suam mittet. Non nocébunt, et non occídent in univérso monte sancto meo; quia repléta est terra sciéntia Dómini, sicut aquæ maris operiéntes. In die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum Gentes deprecabúntur, et erit sepúlchrum ejus gloriósum.

℟. Cívitas Jerúsalem noli flere, quóniam dóluit Dóminus super te: * Et áuferet a te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet, et bráchium ejus dominábitur. Et áuferet. Glória Patri. Et áuferet.

In secundo Nocturno, Antiphona. Gáude, et lætáre. Psalm. Consérva. cum reliquis, ut in Psalterio. 9.

De Expositióne S. Hierónymi Presbyteri in Isaíam Prophétam.

Lib. 4. in c. 11. Isaiæ. Lect. iv.

ET egrediétur virga de radíce Jesse. Usque ad princípium visiónis, vel pónderis Babylónis, quod vidit Isaías filius Amos, omnis hæc prophetía de Christo est; quam per partes vólumus explanáre, ne simul propósita, atque dissérta, lectóris confúndat memóriam. Virgam, et florem de radíce Jesse ipsum Dóminum Judæi interpretántur; quod scílicet in virga regnántis poténtia, in flore pulchritúdo monstrétur.

℟. Ecce véniet Dñs protéctor noster, sanctus Israel, * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. Corónam regni. Lectio v.

NOs autem virgam de radíce Jesse sanctam Maríam Vírginem intelligámus, quæ nullum hábuit sibi frúticem cohæréntem; de qua et supra légimus: Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium. Et florem, Dóminum Salvatórem, qui dicit in Cántico canticórum: Ego flos campi, et lílium convállium.

℟. Sicut mater consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dñs, et de Jerúsalem civitáte, quam elégi, véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, et gaudébit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam. Et vidébitis. Lectio vi.

SUper hunc ígitur florem, qui de trunco, et radíce Jesse per Maríam Vírginem repénte consúrget, requiéscet

Spíritus Dómini: quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem divinitátis habitáre corporáliter; nequáquam per partes, ut in céteris sanctis; sed juxta Evangélium eórum, quod Hebræo sermóne conscríptum legunt Nazaræi: Descéndet super eum omnis fons Spíritus Sancti: Dóminus autem Spíritus est; et ubi Spíritus Dómini, ibi libértas.

℟. Jerúsalem, plantábis víneam in móntibus tuis; exultábis, quóniam dies Dómini véniet; surge Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum; gaude et lætáre Jacob; * Quia de médio Géntium Salvátor tuus véniet.

℣. Exúlta satis fília Sion: júbila fília Jerúsalem. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Antíphona. Gábriel Angelus.

Psalm. Cæli enárrant, cum réliquis, ut in Psalterio. 13.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo témpore: Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium expectámus? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 26. in Evangelia, post principium.

Visis tot signis, tantísque virtútibus, non scandalizári quisque pótuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit, cum eum post tot mirácula moriéntem vidit. Unde et Paulus dicit: Nos autem prædicámus Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam. Stultum quippe homínibus visum est, ut pro homínibus auctor vitæ morerétur, et inde contra eum homo scándalum sumpsit, unde ei ámplius débitor fieri débuit. Nam tanto Deus ab homínibus dígnius honorándus est, quanto pro homínibus et indígna suscépit.

℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem, et véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Judæ: * Tunc salvus erit omnis homo: quia ecce véniet.

℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, et sedébit super illud in veritáte. Tunc salvus.

Lectio viii.

Quid est ergo dícere: Beátus, qui non fúerit scandalizátus in me, nisi apérta voce abjectiónem mortis suæ, humilitatémque signáre? Ac si paténter dicat: Mira quidem fácio, sed abjécta pérpeti non dedígnor. Quia ergo moriéndo te súbsequor, cavéndum valde est homínibus, ne in me mortem despíciant, qui signa venerántur.

℟. Festína, ne tardáveris Dómine: * Et líbera pópulum tuum.

℣. Veni Dómine, et noli

tardáre, reláxa facínora plebi tuæ. Et líbera. Lectio ix.

SEd, dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus: Quid exístis in desértum videre? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe, mox ut aura contígerit, in partem álteram inficctit. Et quid per arúndinem, nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre, vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur.

℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam.

℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

A D L A U D E S, et per Horas, Aña.

ECce in núbibus cæli Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Aña. Urbs fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus, et antemurále: aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

Aña. Ecce apparébit Dñs, et non mentiétur, si moram fécerit, expécta eum: quia véniet, et non tardábit, allel.

Aña. Montes et colles cantábunt coram Deo laudem, et ómnia ligna silvárum plaudent mánibus: quóniam véniet Dominátor Dóminus in regnum ætérnum, allel. allel.

Antiphona. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Capitulum. Rom. 15.

FRatres: Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt; ut per patiéntiam et consolatiónem Scripturárum, spem habeámus. Hymnus.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans:
Procul fugéntur sómnia:
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.
Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona. Joánnes autem cum audísset in vínculis ópera Christi mittens duos ex discípulis suis, ait illis: Tu es, qui ventúrus

es, an álium expectámus?

Oratio.

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: ut per ejus advéntum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit, et regnat.

Ad Tertiam, Antiph. Urbs fortitúdinis. Capit. Fratres: Quæcúmque. ut supra.

℟. brev. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine Deus virtútum. Glória Patri. Veni ad liberándum.

℣. Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam, Antiphona. Ecce apparébit.

Capitulum. Rom. 15.

Deus autem patiéntiæ, et solátii, det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum: ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

℟. br. Osténde nobis Dñe, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce Dóminus noster.

Capitulum. Rom. 15.

Deus autem spei répleat vos omni gáudio, et pace in credéndo: ut abundétis in spe, et virtúte Spíritus Sancti.

℟. brev. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super te.

℣. Dñe Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce in núbibus. cum reliq. de Laudib. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120.

Capitul. Fratres: Quæcúmque scripta. ut supra. 165.

Hymn. Creátor alme. 161.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiphona. Tu es, qui ventúrus es, an álium expectámus? Dícite Joánni, quæ vidístis: Ad lumen rédeunt cæci, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur, allelúja.

Oratio. Excita, Dómine, corda. ut supra.

Post Vesperas diei dicuntur Vespere Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 13.

Onus Babylónis, quod vidit Isaías filius Amos. Super montem caliginósum leváte signum, exaltáte vocem, leváte manum, et ingrediántur portas duces. Ego mandávi sanctificátis meis, et vocávi fortes meos in ira

mea, exultántes in glória mea. Vox multitúdinis in móntibus, quasi populórum frequéntium; vox sónitus regum, Géntium congregatárum.

℟. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, et páries Deum páriter, et hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.
℣. Páries quidem filium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut benedícta.

Lectio ii.

Dominus exercítuum præcépit milítiæ belli, veniéntibus de terra procul a summitáte cæli, Dóminus, et vasa furóris ejus; ut dispérdat omnem terram. Ululáte, quia prope est dies Dómini: quasi vástitas a Dómino véniet. Propter hoc omnes manus dissolvéntur, et omne cor hóminis contabéscet, et conterétur. Torsiónes, et dolóres tenébunt, quasi partúriens dolébunt: unusquísque ad próximum suum stupébit, fácies combústæ vultus eórum.

℟. Lætéutur cæli, et exúltet terra, jubiláte montes laudem, quia Dóminus noster véniet: * Et páuperum suórum miserébitur.
℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. Et páuperum.

Lectio iii.

Ecce dies Dómini véniet, crudélis, et indignatiónis plenus, et iræ, furorísque ad ponéndam terram in solitúdinem, et peccatóres ejus conteréndos de ea. Quóniam stellæ cæli, et splendor eárum non expándent lumen suum; obtenebrátus est sol in ortu suo, et luna non splendébit in lúmine suo. Et visitábo super orbis mala, et contra ímpios iniquitátem eórum, et quiéscere fáciam supérbiam infidélium, et arrogántiam fórtium humiliábo.

℟. Alièni non transíbunt per Jerúsalem ámplius: * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus.
℣. Deus a Líbano véniet, et sanctus de monte umbróso, et condénso. Nam.
Glória Patri. Nam.

Ad Laudes, Antiphona, et Psalmus. Miserére. cum reliquis in Psaltcrio. 55.

Capitulum. Isaiæ 2.

Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus. En clara vox redárguit. 165.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

De cælo vénlet Dominátor Dóminus, et in manu ejus honor, et impérium.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Oratio. Excita, Dómine. ut supra. 166.

Hodie dicitur Offic. Defunct.

Ad Tertiam, Antiphona. Urbs fortitúdinis.

Capitulum. Jer. 23.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum, et regnábit Rex, et sápiens erit, et fáciet judícium, et justítiam in terra.

℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni.

℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine.

Glória Patri. Veni.

℣. Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Deinde Kyrie eleison. 39.

Ad Sextam, Antiphona. Ecce apparébit.

Capitulum. Jer. 23.

In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter, et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam.

Glória Patri. Osténde.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui.

℟. Vísita nos in salutári tuo.

Deinde Kyrie eléison. 42.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce Dóminus noster.

Capitulum. Isaiæ 14.

Prope est, ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.

℟. breve. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur.

Glória Patri. Super te.

℣. Veni Dómine, et noli tardáre.

℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Deinde Kyrie eléison. 44.

Ad Vesperas Antiphona. Inclinávit. Psalm. Diléxi. cum reliquis de Psalt. 123.

Capitulum. Gen. 49.

Non auferétur sceptrum de Juda: et dux de fémore ejus, donec véniat, qui mitténdus est: et ipse erit expectátio Géntium.

Hymn. Creátor alme. 161.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiphona. Ecce véniet Rex Dóminus terræ, et ipse áuferet jugum captivitátis nostræ.

Deinde Kyrie eléison. 125.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 14.

Prope est, ut véniat tempus ejus; et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et éliget adhuc de Israel, et requiéscere eos fáciet super

humum suam; adjungétur ádvena ad eos, et adhærébit dómui Jacob. Et tenébunt eos pópuli, et addúcent eos in locum suum, et possidébit eos domus Israel super terram Dómini in servos, et ancíllas: et erunt capiéntes eos, qui se céperant, et subjícient exactóres suos.

℟. Montes Israel ramos vestros expándite, et floréte, et fructus fácite: * Prope est, ut véniat dies Dómini.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Prope.

Lectio ii.

ET erit in die illa, cum réquiem déderit tibi Deus a labóre tuo, et a concussióne tua, et a servitúte dura, qua ante servísti: sumes parábolam istam contra regem Babylónis, et dices: Quómodo cessávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædéntem pópulos in indignatióne, plaga insanábili, subjiciéntem in furóre Gentes, persequéntem crudéliter.

℟. Erúmpant montes jucunditátem, et colles justítiam, * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit.

℣. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. Quia lux mundi.

Lectio iii.

QUómodo cecidísti de cælo lúcifer, qui mane oriebáris? corruísti in terram, qui vulnerábas Gentes: qui dicébas in corde tuo: In cælum conscéndam, super astra Dei exaltábo sólium meum, sedébo in monte testaménti, in latéribus Aquilónis. Ascéndam super altitúdinem núbium, símilis ero Altíssimo. Verúmtamen ad inférnum detrahéris in profúndum laci.

℟. Ecce ab Austro vénio ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace.

℣. Aspíciam vos, et créscere fáciam: multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre.

Glória Patri. Visitáre.

Ad Benedictus, Antiphona. Super te Jerúsalem oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magnificat, Antiphona. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri.

Deinde Kyrie eléison. 125.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 16.

EMítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de petra desérti ad montem fíliæ Sion. Et erit: Sicut avis fúgiens, et pulli de nido avolántes, sic erunt fíliæ Moab in transcénsu Arnon. Ini consílium, coge concílium: pone quasi noctem umbram tuam in merídie: abscónde fugiéntes, et vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei:

Moab esto latibulum eórum a fácie vastatóris.

℟. Rex noster advéniet Christus: * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabúntur. Quem Joánnes.

Lectio ii.

FInitus est enim pulvis, consummátus est miser, defécit, qui conculcábat terram. Et præparábitur in misericórdia sólium, et sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David: júdicans, et quærens judícium, et velóciter reddens quod justum est. Audívimus supérbiam Moab, supérbus est valde: supérbia ejus, et arrogántia ejus, et indignátio ejus, plus quam fortitúdo ejus.

℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiel: Vidi portam clausam, ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi: * Et erat íterum clausa, demónstrans Vírginem, quia post partum permánsit virgo.

℣. Porta, quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. Et erat.

Lectio iii.

IDcírco ululábit Moab ad Moab, univérsus ululábit: his, qui lætántur super muros cocti latéris, loquímini plagas suas. Quóniam suburbána Hésebon desérta sunt, et víneam Sábama dómini Géntium excidérunt: flagélla ejus usque ad Jazer pervenérunt: erravérunt in desérto, propágines ejus relíctæ sunt, transiérunt mare.

℟. Ecce Dóminus véniet, cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam.

℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre pópulum suum.

Glória Patri. Visitáre.

Ad Benedictus, Antiphona. Ecce ego mitto Angelum meum, qui præparábit viam meam ante fáciem tuam.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magn. Aña. Sion renováberis, et vidébis justum tuum, qui ventúrus est in te.

Deinde Kyrie eléison. 125.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 19.

ONus Ægypti. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediétur Ægyptum, et commovebúntur simulácra Ægypti a fácie ejus, et cor Ægypti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérsus Ægyptios: et pugnábit vir contra fratrem suum, et vir contra amícum suum, cívitas advérsus civitátem, regnum advérsus regnum.

℟. Jerúsalem, cito véniet salus tua: quare mœróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, et liberábo te, noli timére.

℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, sanctus Israel, Redémptor tuus. Salvábo.

Lectio ii.

ET dirumpétur spíritus Ægypti in viscéribus ejus, et consílium ejus præcipitábo, et interrogábunt simulácra sua, et divínos suos, et pythónes, et aríolos. Et tradam Ægyptum in manu dominórum crudélium, et rex fortis dominábitur eórum, ait Dóminus Deus exercítuum. Et aréscet aqua de mari, et flúvius desolábitur, atque siccábitur. Et deficient flúmina; attenuabúntur, et siccabúntur rivi ággerum.

℟. Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna, et exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda, et regnábit Dñs in ætérnum, * Super omnes Gentes. ℣. Ecce Dñs cum virtúte véniet: et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium. Super omnes.

Lectio iii.

STulti príncipes Táneos, sapiéntes consiliárii Pharaónis dedérunt consílium insípiens: Quómodo dicétis Pharaóni: Fílius sapiéntium ego, filius regum antiquórum? Ubi nunc sunt sapiéntes tui? annúntient tibi, et índicent, quid cogitáverit Dóminus exercítuum super Ægyptum. Stulti facti sunt príncipes Táneos, emarcuérunt príncipes Mémpheos, decepérunt Ægyptum, ángulum populórum ejus.

℟. Cívitas Jerúsalem noli flere: quóniam dóluit Dóminus super te: * Et áuferet a te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet, et bráchium ejus dominábitur. Et áuferet. Glória Patri. Et áuferet.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tu es, qui ventúrus es, Dómine, quem expectámus, ut salvum fácias pópulum tuum.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui post me véniet, ante me factus est: cujus non sum dignus calceaménta sólvere.

Deinde Kyrie eléison. 125.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 24.

ECce Dóminus dissipábit terram, et nudábit eam, et affliget fáciem ejus, et dispérget habitatóres ejus. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos, et sicut servus, sic dóminus ejus: sicut ancílla, sic dómina ejus: sicut emens, sic ille, qui vendit: sicut fœnerátor, sic is, qui mútuum áccipit: sicut qui répetit, sic qui debet. Dissipatióne dissipábitur terra, et direptióne prædábitur. Dóminus enim locútus est verbum hoc.

℟. Ecce véniet Dñs protéctor noster, sanctus Israel: * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. Corónam.

Lectio ii.

LUxit, et deflúxit terra, et infirmáta est: deflúxit orbis, infirmáta est altitúdo pópuli terræ. Et terra inſécta est ab habitatóribus suis: quia transgréssi sunt leges, mutavérunt jus, dissipavérunt fœdus sempitérnum. Propter hoc maledíctio vorábit terram, et peccábunt habitatóres ejus: ideóque insánient cultóres ejus; et relinquéntur hómines páuci.

℣. Sicut mater consolátur filios suos, ita consolábor vos, dicit Dñs: et de Jerúsalem civitáte, quam elégi, véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, et gaudébit cor vestrum.

℣. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam. Et.

Lectio iii.

LUxit vindémia, infirmáta est vitis, ingemuérunt omnes, qui lætabántur corde. Cessávit gáudium tympanórum, quiévit sónitus lætántium, contícuit dulcédo cítharæ. Cum cántico non bibent vinum; amára erit pótio bibéntibus illam. Attríta est cívitas vanitátis, clausa est omnis domus nullo introeúnte. Clamor erit super vino in platéis: desérta est omnis lætitia: translátum est gáudium terræ. Relícta est in urbe solitúdo, et calámitas ópprimet portas. Quia hæc erunt in médio terræ, in médio populórum: quómodo si paucæ olívæ, quæ remansérunt, excutiántur ex ólea; et racémi, cum fúerit finíta vindémia. Hi levábunt vocem suam, atque laudábunt: cum glorificátus fúerit Dóminus, hinnient de mari. Propter hoc in doctrínis glorificáte Dóminum; in ínsulis maris nomen Dómini Dei Israel. A fínibus terræ laudes audívimus, glóriam justi.

℟. Jerúsalem plantábis víneam in móntibus tuis: exultábis, quóniam dies Dómini véniet: surge Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum: gaude, et lætáre Jacob: * Quia de médio Géntium Salvátor tuus véniet.

℣. Exúlta satis filia Sion: júbila filia Jerúsalem. Quia. Glória Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona. Dícite: Pusillánimes confortámini: ecce Dóminus Deus noster véniet.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magnificat, Aña. Cantáte Dómino cánticum novum: laus ejus ab extrémis terræ. Deinde Kyrie eléison. ut supra. 125.

S A B B A T O.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 25.

DOmine Deus meus es tu, exaltábo te, et confitébor nómini tuo: quóniam fecísti mirabília, cogitatiónes antíquas fidéles, amen. Quia posuísti civitátem in túmulum, urbem fortem in ruínam, domum alienórum: ut non sit cívitas, et in sempitérnum non ædificétur.

Super hoc laudábit te pópulus fortis, cívitas Géntium robustárum timébit te. Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua: spes a túrbine, umbráculum ab æstu.

℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem, et véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptióuis Judæ: * Tunc salvus erit omnis homo: quia ecce véniet.

℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, et sedébit super illud in veritáte. Tunc salvus. Lectio ii.

SPíritus enim robustórum quasi turbo impéllens paríetem. Sicut æstus in siti, tumúltum alienórum humiliábis: et quasi calóre sub nube torrénte propáginem fórtium marcéscere fácies. Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, píngujum medullatórum, vindémiæ defæcátæ. Et præcipitábit in monte isto fáciem vinculi colligáti super omnes pópulos, et telam, quam ordítus est super omnes natiónes.

℟. Festína, ne tardáveris Dómine: * Et líbera pópulum tuum. ℣. Veni Dómine, et noli tardáre, reláxa facínora plebi tuæ. Et líbera.

Lectio iii.

PRæcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrymam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra: quia Dóminus locútus est. Et dicet in die illa: Ecce Deus noster iste, expectávimus eum, et salvábit nos: iste Dóminus, sustinúimus eum, exultábimus, et lætábimur in salutári ejus. Quia requiéscet manus Dómini in monte isto, et triturábitur Moab sub eo, sícuti terúntur páleæ in plaustro. Et exténdet manus suas sub eo, sicut exténdit natans ad natándum: et humiliábit glóriam ejus cum allisióne mánuum ejus. Et muniménta sublímium murórum tuórum cóncident, et humiliabúntur, et detrahéntur in terram usque ad púlverem.

℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam.

℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

Ad Bened. Aña. Levábit Dñs signum in natiónibus, et congregábit dispérsos Israel.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Vesp., Capit. Philip. 4.

FRatres: Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est. Hymnus.

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,

Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primū sonat,
Et Cælites, et ínferi
Treménte curváutur genu.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem;
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magn. Aña. Ante me non est formátus Deus, et post me non erit: quia mihi curvábitur omne genu, et confitébitur omnis lingua. Oratio.

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

DOMINICA III.
Adventus.

Ad Matutinum, Invitator. Prope est jam Dóminus: * Veníte adorémus.

Et dicitur quotidie usque ad Vigiliam Nativitatis Dómini exclusive.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Verbum supérnū pródiens
E patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema:
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.
Ut cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios.
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Véniet ecce Rex. Psalmus. Beátus vir. cum reliquis, ut in Psalterio. 3.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 26.

In die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda: Urbs fortitúdinis nostræ Sion Salvátor, ponétur in ea murus, et antemurále. Aperíte portas, et ingrediátur Gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit: servábis pacem: pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitá-

tem sublímem humiliábit. Humiliábit eam usque ad terram, détrahet eam usque ad púlverem. Conculcábit eam pes, pedes páuperis, gressus egenórum.

℟. Ecce apparébit Dñs super nubem cándidam: *Et cum eo Sanctórum míllia: et habébit in vestiménto, et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dñs dominántium.

℣. Apparèbit in finem, et non mentiétur: si moram fécerit, expécta eum, quia véniens véniet. Et cum. Lectio ii.

SEmita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te; nomen tuum, et memoriále tuum in desidério áuimæ. Anima mea desiderávit te in nocte: sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis. Misereámur ímpio, et non discet justítiam: in terra sanctórum iníqua gessit, et non vidébit glóriam Dómini.

℟. Béthlehem cívitas Dei summi ex te éxiet Dominátor Israel, et egréssus ejus sicut a princípio diérum æternitátis, et magnificábitur in médio univérsæ terræ: * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit.

℣. Loquétur pacem in Géntibus, et potéstas ejus a mari usque ad mare. Et pax.

Lectio iii.

DOmine exaltétur manus tua, et non vídeant: vídeant, et confundántur zelántes pópuli, et ignis hostes tuos dévoret. Dómine dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis, Dómine Deus noster, possedérunt nos dómini absque te, tantum in te recordémur nóminis tui. Moriéntes non vivant, gigántes non resúrgant: proptérea visitásti, et contrivísti eos, et perdidísti omnem memóriam eórum.

℟. Qui ventúrus est, véniet, et non tardábit: et jam non erit timor in fínibus nostris: * Quóniam ipse est Salvátor noster. ℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In secundo Nocturno, Aña. Gaude, et lætáre.

Psalmus. Consérva. cum reliquis, ut in Psalterio. 9.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 2. de jejunio x. mensis, et collectis. Lectio iv.

QUod témporis rátio, et devotiónis nostræ ádmonet consuetúdo, pastoráli vobis, dilectíssimi, solicitúdine prædicámus, décimi mensis celebrándum esse jejúnium, pro quo consummáta perceptióne ómnium frúctuum, digníssime largitóri eórum Deo continéntiæ libámen offértur. Quid enim potest ef-

ficácius esse jejúnio? cujus observántia appropinquámus Deo, et resisténtes diábolo vitia blanda superámus.

℟. Ægypte noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre. Lectio v.

SEmper enim virtútis cibus, jejúnium fuit. De abstinéntia dénique pródeunt castæ cogitatiónes, rationábiles voluntátes, salubrióra consília, et per voluntárias afflictiónes caro concupiscéntiis móritur, virtútibus spíritus innovátur. Sed quia non solo jejúnio animárum nostrárum salus acquíritur: jejúnium nostrum misericórdiis páuperum suppleámus. Impendámus virtúti quod subtráhimus voluptáti. Fiat reféctio páuperis abstinéntia jejunántis.

℟. Prope est, ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur: * Miserébitur Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.
℣. Revértere virgo Israel, revértere ad civitátes tuas. Miserébitur. Lectio vi.

STudeámus viduárum defensióni, pupillórum utilitáti, lugéntium consolatióni, dissidéntium paci. Suscipiátur peregrínus, adjuvétur oppréssus, vestiátur nudus, foveátur ægrótus; ut quicúmque nostrum de justis labóribus auctóri bonórum ómnium Deo sacrifícium hujus pietátis obtúlerit, ab eódem regni cæléstis prǽmium percípere mereátur. Quarta ígitur, et sexta Féria jejunémus: Sábbato autem apud beátum Petrum Apóstolum páriter vigilémus: cujus suffragántibus méritis, quæ póscimus, impetráre possímus, per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum Patre, et Sancto Spíritu vivit, et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Descéndet Dñs sicut plúvia in vellus: * Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes Gentes sérvient ei. Oriétur.
Glória Patri. Oriétur.

In tertio Nocturno, Antiph. Gábriel Angelus.
Psalm. Cæli enárrant. cum reliquis, ut in Psalterio. 13.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 1.

IN illo témpore: Misérunt Judæi ab Jerosólymis Sacerdótes, et Levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.
Homilia 7. in Evangel.

EX hujus nobis lectiónis verbis, fratres charíssimi, Joánnis humílitas commendátur, qui cum tantæ virtútis esset, ut Christus credi potuísset, elégit sólide subsístere in se, ne humána

opinióne raperétur inániter super se. Nam conféssus est, et non negávit: et conféssus est: Quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, Non sum: negávit plane quod non erat, sed non negávit quod erat: ut veritátem loquens, ejus membrum fieret, cujus sibi nomen falláciter non usurpáret. Cum ergo non vult appéteré nomen Christi, factus est membrum Christi: quia dum infirmitátem suam stúduit humíliter agnóscere, illíus celsitúdinem méruit veráciter obtinére.

℟. Veni Dñe, et noli tardáre: reláxa facínora plebi tuæ: * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita Dómine poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Et révoca.

Lectio viii.

Sed cum ex lectióne ália, Redemptóris nostri senténtia ad mentem redúcitur, ex hujus lectiónis verbis nobis quæstio valde impléxa generátur. Alio quippe in loco inquisítus a discípulis Dóminus de Elíæ advéntu, respóndit: Elías jam venit, et non cognovérunt eum, sed fecérunt in eum quæcumque voluérunt: et, si vultis scire, Joánnes ipse est Elías. Requisítus autem Joánnes dicit: Non sum Elías. Quid est hoc, fratres charíssimi, quia quod Véritas affírmat, hoc Prophéta veritátis negat? Valde namque inter se divérsa sunt, Ipse est: et, Non sum. Quómodo ergo Prophéta veritátis est, si ejúsdem veritátis sermónibus concors non est?

℟. Ecce radix Jesse descéndet in salútem populórum, ipsum Gentes deprecabúntur: * Et erit nomen ejus gloriósum. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David Patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Et erit nomen ejus.

Lectio ix.

Sed si subtíliter véritas ipsa requirátur, hoc quod inter se contrárium sonat, quómodo contrárium non sit, invenítur. Ad Zacharíam namque de Joánne Angelus dicit: Ipse præcédet ante illum in spíritu, et virtúte Elíæ. Qui idcírco ventúrus in spíritu, et virtúte Elíæ dícitur, quia sicut Elías secúndum Dómini advéntum prævéniet, ita Joánnes prævénit primum. Sicut ille præcúrsor ventúrus est Júdicis, ita iste præcúrsor factus est Redemptóris. Joánnes ígitur in spíritu Elías erat, in persóna Elías non erat. Quod ergo Dóminus fatétur de spíritu, hoc Joánnes dénegat de persóna.

℟. Docébit nos Dóminus vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: * Quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. ℣. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob. Quia de Sion.
Glória Patri. Quia de Sion.

AD LAUDES, et per Horas, Aña.

VEniet Dñs, et non tardábit, et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit se ad omnes Gentes, all.
Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.
Antiphona. Jerúsalem gaude gáudio magno, quia véniet tibi, Salvátor, allelúja.
Antiphona. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.
Aña. Montes, et omnes colles humiliabúntur, et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas, veni Dómine, et noli tardáre, allelúja.
Antiphona. Juste, et pie vivámus, expectántes beátam spem, et advéntum Dómini.
Capitulum. Philipp. 4.

FRatres: Gaudéte in Dño semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dñs enim prope est. Hymnus.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans:
Procul fugéntur sómnia:
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.
Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius nunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas ejus.
Ad Benedictus, Antiphona. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum, allelúja. Oratio.

AUrem tuam, quæsumus Dómine, précibus nostris accómmoda: et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Ad Tertiam, Antiphona. Jerúsalem gaude.
Capitul. Fratres: Gaudéte.
℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dñe Deus virtútum. Glória Patri. Veni.
℣. Timébunt Gentes nomen tuum, Dñe. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.
Ad Sextam, Antiphona. Dabo in Sion.
Capitulum. Philipp. 4.

NIhil solíciti sitis: sed in omni oratióne, et obsecratióne, cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum.
℟. breve. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.
℣. Meménto nostri Dómine

in beneplácito pópuli tui.
℟. Visíta nos in salutári tuo.
Ad Nonam, Antiphona.
Juste, et pie.
Capitulum. Philipp. 4.
ET pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intelligéntias vestras, in Christo Jesu Dómino nostro.
℟. breve. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super te.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
Ad Vesperas, Antiphona. Véniet Dóminus. cum reliquis de Laudibus. 178.
Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis. 120.
Capitul. Fratres: Gaudéte.
Hymnus. Creátor. 173.
℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.
Ad Magn. Aña. Beáta es María, quæ credidísti Dómino: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.
Orat. Aurem tuam. ut sup.
Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Hæc Antiphona prætermittitur, si hodie ejus loco ponenda sit una ex Añis majoribus, ut infra: quibus semper cedunt Añæ propriæ aliis diebus ad Magnificat assignatæ.

Sequentes Antiphonæ majores ad Magnificat inchoantur die xvii. Decembris, etiam in festis solemnioribus, et singulæ ante, et post Magnificat integræ, sicut in Duplicibus, dicuntur per ordinem usque ad diem ante Vigiliam Nativitatis. Si vero Festum fuerit, dicuntur post Orationem Festi, pro commemoratione Adventus.

Antiphona. 17.
O Sapiéntia, quæ ex ore Altíssimi prodiísti, attíngens a fine usque ad finem, fórtiter, suavitérque dispónens ómnia: veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.

Antiphona. 18.
O Adónai, et dux domus Israel, qui Móysi in igne flammæ rubi apparuísti, et ei in Sina legem dedísti: veni ad liberándum nos in bráchio exténto.

Antiphona. 19.
O radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem Gentes deprecabúntur: veni ad liberándum nos, jam noli tardáre.

Antiphona. 20.
O clavis David, et sceptrum domus Israel; qui áperis, et nemo claudit; claudis, et nemo áperit: veni, et educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris, et umbra mortis.

Antiphona. 21.
O óriens, splendor lucis ætérnæ, et sol justítiæ: veni, et illúmina sedéntes in ténebris, et umbra mortis.

Antiphona. 22.
O Rex Géntium, et desiderátus eárum, lapísque anguláris, qui facis útraque unum: veni, et salva hóminem, quem de limo formásti.

Antiphona. 23.
O Emmánuel, Rex, et légifer noster, expectátio Géntium, et Salvátor eárum: veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Sequentes Antiphonæ ad Laudes, et per Horas dicuntur in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis, incipiendo die xvii. Decembris ab Antiphonis, quæ Feriæ illius diei assignantur. Similiter et aliæ dicuntur in propriis Feriis. Quod si dies xvii. fuerit Dñica, Añæ inchoantur sequenti Feria secunda, quæ erit dies xviii. Quæ autem dicendæ essent die, in quo occurrit Festum S. Thomæ, dicuntur in Sabbato cum Psalmis Sabbati, quarta Aña prætermissa, cujus loco dicitur Antiphona. Expectétur sicut plúvia elóquium meum: et descéndat super nos sicut ros Deus noster. nisi Vigilia Nativitatis venerit in Dñica: tunc enim in Sabbato dicuntur Añæ de Laud. Domin., quarta prætermissa, cujus loco dicitur Antiphona. Expectétur. Antiphona ad Benedictus, et Oratio dicitur, ut in Sabbato Quatuor Temporum ponitur. 189. Antiphonæ vero de Laudibus, quæ occurrunt in die S. Thomæ, eo anno prætermittuntur: et in Dominica tunc dicuntur Antiph. de Vigilia, ut infra dicetur in Rubrica de Vigilia. 202. Similiter omittitur Antiphona. Expectétur. quando illud Festum in Sabbato venerit.

FERIA SECUNDA.

Ad Laudes, et per Horas,
Antiphona.

Ecce véniet Dñs, princeps regum terræ: beáti, qui paráti sunt occúrrere illi.

Psalmi ejusdem Feriæ. 55.

Antiphona. Cum vénerit Fílius hóminis, putas invéniet fidem super terram?

Antiph. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras.

Aña. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Aña. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo: véniet, ut salvet pópulum suum.

FERIA TERTIA.

Ad Laudes, et per Horas,
Antiphona.

Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Psalmi ejusdem Feriæ. 67.

Aña. Emítte Agnum Dóminc Dominatórem terræ, de Petra desérti, ad montem fíliæ Sion. Aña. Ut cognoscámus, Dómine, in terra viam tuam, in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Aña. Da mercédem, Dómine, sustinéntibus te, ut Prophétæ tui fidéles inveniántur. Aña. Lex per Móysen

data est, grátia, et véritas per Jesum Christum facta est.

FERIA QUARTA.

Ad Laudes, et per Hor., Aña.

PRophétæ prædicavérunt nasci Salvatórem de vírgine María.

Psalmi ejusdem Feriæ. 77.

Antiphona. Spíritus Dómini super me; evangelizáre paupéribus misit me.

Antiphona. Propter Sion non tacébo, donec egrediátur ut splendor justus ejus.

Aña. Ecce véniet Dóminus, ut sédeat cum princípibus, et sólium glóriæ téneat.

Aña. Annuntiáte pópulis, et dícite: Ecce Deus Salvátor noster véniet.

FERIA QUINTA.

Ad Laudes, et per Hor., Aña.

DE Sion véniet Dóminus omnípotens, ut salvum fáciat pópulum suum.

Psalmi ejusdem Feriæ. 91.

Aña. Convértere, Dómine, aliquántulum, et ne tardes veníre ad servos tuos.

Aña. De Sion véniet qui regnatúrus est Dñs: Emmánuel magnum nomen ejus.

Aña. Ecce Deus meus, et honorábo eum: Deus Patris mei, et exaltábo eum.

Aña. Dóminus légifer noster, Dóminus Rex noster, ipse véniet, et salvábit nos.

FERIA SEXTA.

Ad Laudes, et per Hor., Aña.

COnstántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos.

Psalmi ejusdem Feriæ. 102.

Aña. Ad te Dómine levávi ánimam meam: veni, et éripe me, Dñe, ad te confúgi.

Aña. Veni, Dómine, et noli tardáre, reláxa facínora plebi tuæ Israel. Aña. Deus a Líbano véniet, et splendor ejus sicut lumen erit.

Aña. Ego autem ad Dóminum aspíciam, et expectábo Deum Salvatórem meum.

SABBATO.

Antiphona secundum superiorem Rubricam. 180.

Ad Canticum vero Antiph. Expectétur sicut plúvia elóquium meum: et descéndat super nos sicut ros Deus noster.

Psalmi, ut in Laudibus Sabbati. 116.

In festo S. Thomæ, pro commemoratione Adventus. Ad Benedictus, Aña. Nolíte timére, quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Si vero contingat festum S. Thomæ transferri in secundam Feriam, Antiphona prædicta dicitur ad Benedictus in Dominica loco Antiphonæ. Ave María.

Ultima die ante Vigiliam Nativitatis, ad Benedictus.

Aña. Ecce compléta sunt ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Quibus Antiphonis cedunt aliæ Antiphonæ in propriis locis ad Benedictus assignatæ.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 28.

VÆ corónæ supérbiæ, ébriis Ephraim, et flori

decidénti, glóriæ exultatiónis ejus, qui erant in vértice vallis pinguíssimæ, errántes a vino. Ecce válidus, et fortis Dóminus, sicut ímpetus grándinis: turbo confríngens, sicut ímpetus aquárum multárum inundántium, et emissárum super terram spatiósam. Pédibus conculcábitur coróna supérbiæ ebriórum Ephraim.

℟. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam: * Et cum eo Sanctórum míllia: et habébit in vestiménto, et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium.

℣. Apparébit in finem, et non mentiétur: si moram fécerit, expécta eum, quia véniens véniet. Et. Lectio ii.

ET erit flos décidens glóriæ exultatiónis ejus, qui est super vérticem vallis pínguium, quasi temporáneum ante maturitátem autúmni; quod cum aspéxerit videns, statim ut manu tenúerit, devorábit illud. In die illa erit Dñs exercítuum coróna glóriæ, et sertum exultatiónis resíduo pópuli sui; et spíritus judícii sedénti super judícium, et fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verum hi quoque præ vino nesciérunt, et præ ebrietáte erravérunt; Sacérdos, et Prophéta nesciérunt præ ebrietáte, absórpti sunt a vino.

℟. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israel, et egréssus ejus sicut a princípio diérum æternitátis, et magnificábitur in médio univérsæ terræ: * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacem in Géntibus, et potéstas ejus a mari usque ad mare. Et pax. Lectio iii.

IDcírco hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego mittam in fundaméntis Sion lápidem, lápidem probátum, anguláreni, pretiósum, in fundaménto fundátum. Qui credíderit, non festínet. Et ponam in póndere judícium, et justítiam in mensúra; et subvértet grando spem mendácii; et protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte, et pactum vestrum cum inférno non stabit.

℟. Qui ventúrus est, véniet, et non tardábit: et jam non erit timor in fínibus nostris: * Quóniam ipse est Salvátor noster.

℣. Depónet omnes iniquitátes nostras: et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

Ad Laudes, Antiphona, et Psal. Miserére. cum reliq. de Psalterio. 55. nisi dicendæ sint Antiphonæ secundum superiorem Rubricam. 180.

Capitulum. Isaiæ 1.

VEníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: quia

de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.
Hymnus. En clara vox redárguit. 178.
℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas ejus.
Ad Benedictus, Antiphona. Egrediétur virga de radíce Jesse, et replébitur omnis terra glória Dómini: et vidébit omnis caro salutáre Dei.
Deinde Kyrie eléison. 58.
Oratio. Aurem tuam. 178.
Hodie dicitur Offic. Defunct.
Ad Tert. Capit. Jerem. 13.
ECce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum, et regnábit Rex, et sápiens erit: et fáciet judícium, et justítiam in terra.
℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni.
℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine.
Glória Patri. Veni.
℣. Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.
Deinde Kyrie eléison. 39.
Ad Sextam, Capit. Jer. 23.
IN diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter: et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.
℟. br. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam.
Glória Patri. Osténde.
℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui.
℟. Vísita nos in salutári tuo.
Deinde Kyrie eléison. 42.
Ad Nonam, Capit. Isaiæ 14.
PRope est, ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.
℟. breve. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te.
℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus.
Glória Patri. Super te.
℣. Veni Dñe, et noli tardáre.
℟. Reláxa facínora plebi tuæ.
Deinde Kyrie eléison. 44.
Ad Vesperas, Antiphona. Inclinávit. Psalm. Diléxi. cum reliquis de Psalt. 123.
Capitulum. Gen. 49.
NOn auferétur sceptrum de Juda; et dux de fémore ejus, donec véniat, qui mitténdus est: et ipse erit expectátio Géntium.
Hymnus. Creátor alme. 173.
℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.
Ad Magnificat, Antiphona. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.
Nisi dicenda sit Antiph. O.
Deinde Kyrie eléison. 125.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 30.

EXpéctat Dóminus, ut misereátur vestri, et ídeo exaltábitur parcens vobis: quia Deus judícii Dóminus;

beáti omnes, qui expéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Jerúsalem: plorans nequáquam plorábis, míserans miserébitur tui; ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit tibi. Et dabit vobis Dóminus panem arctum, et aquam brevem: et non fáciet avoláre a te ultra doctórem tuum; et erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum.

℟. Ægypte noli flere: quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulū suum de manu poténtis. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre.

Lectio ii.

EGrédere, dices ei: Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris in terra: et panis frugum terræ erit ubérrimus, et pinguis. Pascétur in possessióne tua in die illo agnus spatióse: et tauri tui, et pulli asinórum, qui operántur terram, commístum migma cómedent, sicut in área ventilátum est. Et erunt super omnem montem excélsum, et super omnem collem elevátum rivi curréntium aquárum in die interfectiónis multórum cum cecíderint turres.

℟. Prope est, ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur: * Miserébitur Dñs Jacob, et Israel salvábitur. ℣. Revértere virgo Israel, revértere ad civitátes tuas. Miserébitur.

Lectio iii.

ET erit lux lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septemplíciter sicut lux septem diérum, in die qua alligáverit Dñs vulnus pópuli sui, et percussúram plagæ ejus sanáverit. Ecce nomen Dñi venit de longínquo, ardens furor ejus, et gravis ad portándum; lábia ejus repléta sunt indignatióne, et lingua ejus quasi ignis dévorans. Spíritus ejus velut torrens inúndans usque ad médium colli, ad perdéndas Gentes in níhilum, et frænum erróris quod erat in maxíllis populórum.

℟. Descéndet Dóminus, sicut plúvia in vellus: * Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes Gentes sérvient ei. Oriétur. Glória Patri. Oriétur.

Ad Benedict., Aña. Tu Béthlehem terra Juda, non eris mínima: ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulū meum Israel.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magnificat, Antiphona. Eleváre, eleváre, consúrge Jerúsalem: solve víncula colli tui, captíva filia Sion.

Nisi dicenda sit Antiph. O. Deinde Kyrie eléison. 125.

FERIA QUARTA.

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 1.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo

in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epís. Lib. 2. in Lucam.

LAtent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis, atque præcéptis Dñi Salvatóris póssumus intellígere, et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est, ut Dñm páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério. ℟. Clama in fortitúdine, qui annúntias pacem in Jerúsalem: * Dic civitátibus Judæ, et habitatóribus Sion: Ecce Deus noster, quem expectabámus, advéniet. ℣. Supra montem excélsum ascénde tu, qui evangelízas Sion, exálta in fortitúdine vocem tuam. Dic.

Lectio ii.

ET ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit; sola sine cómite, sola sine teste: ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur. ℟. Oriétur stella ex Jacob, et exsúrget homo de Israel, et confrínget omnes duces alienigenárum: * Et erit omnis terra posséssio ejus. ℣. Adorábunt eum omnes reges terræ, omnes Gentes sérvient ei. Et.

Lectio iii.

TAnti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur, Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promísso est. ℟. Modo véniet Dominátor Dóminus: * Et nomen ejus Emmánuel vocábitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. Et. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus, Antiphona. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut redemptiónis nostræ ventúra solémnitas, et præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, et ætérnæ beatitúdinis præmia

largiátur. Per Dóminum.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis. Ad Magnificat, Antiphona. Ecce ancílla Dómini: fiat mihi secúndum verbum tuum.

Nisi dicenda sit Antiph. O.

Post Preces dicitur Oratio Dominicæ præcedentis. A urem tuam. 178.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap.33.

VÆ qui prædáris, nonne et ipse prædáberis? et qui spernis, nonne et ipse sperneris? cum consummáveris deprædatiónem, deprædáberis, cum fatigátus desíeris contémnere, contemnéris. Dñe, miserére nostri: te enim expectávimus; esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis.

℟. Egrediétur Dóminus, et præliábitur contra Gentes: * Et stabunt pedes ejus supra montes Olivárum ad Oriéntem. ℣. Et elevábitur supra omnes colles, et fluent ad eum omnes Gentes. Et stabunt. Lectio ii.

A Voce Angeli fugérunt pópuli, et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt Gentes. Et congregabúntur spólia vestra, sicut collígitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificátus est Dóminus, quóniam habitábit in excélso: implévit Sion judício, et justítia. Et erit fides in tempóribus tuis: divítiæ salútis, sapiéntia, et sciéntia: timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

℟. Præcúrsor pro nobis ingréditur Agnus sine mácula, * Secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum, et in sæculum sæculi. ℣. Ipse est Rex justítiæ, cujus generátio non habet finem. Secúndum. Lectio iii.

CONtérriti sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in justítiis, et lóquitur veritátem, qui prójicit avarítiam ex calúmnia, et éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obtúrat aures suas, ne áudiat sánguinem, et claudit óculos suos, ne vídeat malum. Iste in excélsis habitábit, muniménta saxórum sublímitas ejus; panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longe.

℟. Vidébunt Gentes justum tuum, et cuncti reges ínclytum tuum: * Et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominávit. ℣. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui. Et. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus, Antiphona. Vigiláte ánimo, in próximo est Dóminus Deus noster.

Nisi occurrat festum sancti Thomæ, quia tunc ea præ-

termissa, dicitur Antiphona. **Nolíte timére ; quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster**, quod etiam servatur in sequentibus diebus, quando illud Festum occurrit.

Kyrie eléison. cum Précibus, ut supra. 58.

Ad Magnificat, Antiphona. **Lætámini cum Jerúsalem, et exultáte in ea omnes, qui dilígitis eam in ætérnum.**

Nisi dicenda sit Antiph. O.

Deinde Kyrie eléison. 125.

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 1.

IN illo témpore: Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda; et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Episc. Lib. 2. in Luc. c. 1. post init.

MOrále est ómnibus, ut qui fidem éxigunt, fidem ástruant. Et ídeo Angelus, cum abscóndita nuntiáret, ut fidem astrúeret, exémplo senióris féminæ, sterilísque concéptum vírgini Maríæ nuntiávit: ut possíbile Deo omne quod ei placúerit, asséreret. Ubi audívit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incérta de núntio, nec quasi dúbitans de exémplo, sed quasi læta pro voto, religiósa pro officio, festína pro gáudio, in montána perréxit. Quo enim jam Deo plena, nisi ad superióra cum festinatióne conténderet? Nescit tarda molímina Sancti Spíritus grátia.

℟. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, * De Petra desérti ad montem fíliæ Sion. ℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. De. Lectio ii.

DIscite et vos sanctæ mulíeres sedulitátem, quam prægnántibus debeátis exhibére cognátis. Maríam, quæ ante sola in íntimis penetrálibus versabátur, non a público virginitátis pudor, non ab stúdio aspéritas móntium, non ab officio prolíxitas itíneris retardávit. In montána Virgo cum festinatióne, Virgo officii memor, injúriæ ímmemor, afféctu urgénte non sexu, relícta perréxit domo. Discite vírgines non circumcursáre per aliénas ædes, non demorári in platéis, non áliquos in público miscére sermónes. María in domo sera, festína in público, mansit apud cognátam suam tribus ménsibus.

℟. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum: * Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum Dñe Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem filiæ Sion. Aperiátur. Lectio iii.

DIdicístis vírgines pudórem Maríæ, díscite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, júnior ad senióre: nec solum venit, sed

étiam prior salutávit. Decet enim, ut quanto cástior virgo, tanto humílior sit. Nóverit deférre senióribus. Sit magístra humilitátis, in qua est proféssio castitátis. Est et causa pietátis, est étiam norma doctrínæ. Contnéndum est enim, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem. ℟. Germinavérunt campi erémi germen odóris Israel: quia ecce Deus noster cum virtúte véniet: * Et splendor ejus cum eo. ℣. Ex Sion spécies decóris ejus: Deus noster maniféste véniet. Et. Glória Patri. Et splendor.

Ad Bened. Añ. Ex quo facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo, allel.

Nisi dicenda sit Antiphona. Nolíte timére.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Oratio.

Excita, quæsumus Dñe, poténtiam tuam, et veni: ut hi, qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítius adversitáte liberéntur. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis. Ad Magníficat, Antiphona. Hoc est testimónium, quod perhíbuit Joánnes: Qui post me venit, ante me factus est. Nisi dicenda sit Antiph. O. Deinde Kyrie eléison. 125. Oratio. Aurem tuam. ut in Dominica præcedenti. 178.

SABBATO.

Quatuor temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 3.

Anno quintodécimo Impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 20. in Evangelia.

Redemptóris nostri præcúrsor, quo témpore prædicatiónis officium accéperit, memoráto Románæ reipúblicæ príncipe, et Judææ régibus, designátur. Quia enim illum prædicáre veniébat, qui et ex Judæa quosdam, et multos ex Géntibus redēptúrus erat: per regem Géntium, et príncipes Judæórum, prædicatiónis ejus témpora designántur. Quia autem Gentílitas colligénda erat, et Judæa pro culpa perfídiæ dispergénda, ipsa quoque descríptio terréni principátus osténdit; quóniam et in Romána república unus præfuísse descríbitur, et in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabántur. ℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis. Et erit.

Lectio ii.

Voce étenim nostri Redemptóris dícitur: O-

mne regnum in seípsum divísum desolábitur. Liquet ergo, quod ad finem regni Judæa pervénerat, quæ tot régibus divísa subjacébat. Apte quoque non solum quibus régibus, sed étiam quibus sacerdótibus actum sit, demonstrátur; et quia illum Joánnes Baptísta prædicáret, qui simul Rex & Sacérdos exsísteret, Lucas Evangelísta prædicatiónis ejus témpora per regnum, et sacerdótium designávit.

℟. Radix Jesse, qui exsúrget judicáre Gentes, in eum Gentes sperábunt: * Et erit nomen ejus benedíctum in sæcula. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabúntur. Et erit. Lectio iii.

ET venit in omnem regiónem Jordánis prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Joánnes non solum baptísmum pœniténtiæ prædicávit, verum étiam quibúsdam dedit: sed tamen baptísmum suum in remissiónem peccatórum dare non pótuit. Remíssio étenim peccatórum in solo nobis baptísmo Christi tribúitur. Notándum ítaque quod dícitur, Prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum; quóniam baptísmum, quod peccáta sólveret, quia dare non póterat, prædicábat: ut sicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptísmum pœniténtiæ, quo peccáta solvúntur, præcúrreret suo baptísmate, quo peccáta solvi non possunt.

℟. Veni, Dómine, et noli tardáre: reláxa facínora plebi tuæ: * Et révoca dispérsos in terram suam.

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Et révoca. Glória Patri. Et révoca.

Ad Benedictus, Antiphona. Quómodo fiet istud, Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi María Virgo: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Nisi dicenda sit Antiphona. Nolíte timére. et nisi hæc fuerit dies ante Vigil. Nativitatis: quia tunc ea prætermissa dicitur Antiph. Ecce compléta sunt ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María. Quod etiam servatur (si idem contingat) in sequentibus diebus.

Deinde Kyrie eléison. ut supra. 58. Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia ex nostra pravitáte afflígimur; concéde propítius, ut ex tua visitatióne consolémur. Qui vivis, et regnas. Et dicitur per omnes Horas.

Ad Vesp. Capit. 1.Cor.4.

FRatres: Sic nos exístimet homo, ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

Hymnus.

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primū sonat,
Et Cælites, et ínferi
Treménte curvántur genu.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Aña ad Magnificat, una ex majoribus. O. Oratio.

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis, et regnas.

DOMINICA IV.
Adventus.

Ad Matutinum, Invitator. Prope est jam Dóminus: * Veníte adorémus.

Psal. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

VErbum supérnū pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema:
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.
Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios.
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclū per omne glória. Amen

In primo Nocturno, Aña. Véniet ecce Rex.

Psalmus. Beátus vir. cum reliquis, ut in Psalterio. 3.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 35.

LÆtábitur desérta, et invia, et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exultábit lætabúnda, et laudans; glória Líbani data est ei: decor Carméli, et Saron: ipsi vidébunt glóriam Dñi, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et genua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére, ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcó-

rum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus cláudus, et apérta erit lingua mutórum; quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum; et sitiens in fontes aquárum.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte Gentes, annuntiáte pópulis, et dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet.

℣. Annuntiáte, et audítum fácite: loquímini, et clamáte. Ecce.

Lectio ii.

IN cubílibus, in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami, et junci. Et erit ibi sémita, et via et via sancta vocábitur: non transíbit per eam pollútus, et hæc erit vobis diréct a via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, et mala béstia non ascéndet per eam, nec inveniétur ibi: et ambulábunt, qui liberáti fúerint. Et redémpti a Dómino converténtur, et vénient in Sion cum laude, et lætítia sempitérna super caput eórum; gáudium, et lætítiam obtinébunt: et fúgiet dolor, et gémitus.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat, qui mitténdus est: * Et ipse erit exspectátio Géntium.

℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. Et ipse.

Lectio iii. Cap. 41.

TAceant ad me ínsulæ, et Gentes mutent fortitúdinem; accédant, et tunc loquántur simul, ad judícium propinquémus. Quis suscitávit ab Oriénte justum, vocávit eum, ut sequerétur se? Dabit in conspéctu ejus Gentes, et reges obtinébit: dabit quasi púlverem gládio ejus, sicut stípulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus est, et fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus et novíssimus ego sum.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere: qui autem post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórũ sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. Cujus. Glória. Patri. Cujus.

In secundo Nocturno. Antiphona. Gaude, et lætáre. Psalm. Consérva. cum reliquis, ut in Psalterio. 9.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. de jejunio x. mensis, et collectis. Lectio iv.

SI fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ídeo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris; et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma resplendeat. Ad quam quotídie nos útique

réparat grátia Salvatóris; dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo.

℟. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus fortis, * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit, cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei ipse.

Lectio v.

Causa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei, quem non dilígeremus, nisi prius nos ipse dilígeret, et ténebras ignorántiæ nostræ suæ veritátis luce discúteret. Quod per sanctum Isaíam Dóminus denúntians, ait: Addúcam cæcos in viam, quam ignorábant, et sémitas, quas nesciébant, fáciam illos calcáre: fáciam illis ténebras in lucem, et prava in dirécta. Hæc verba fáciam illis, et non relínquam eos. Et íterum: Invéntus sum, inquit, a non quæréntibus me, et palam appárui iis, qui me non interrogábant.

℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut eos.

Lectio vi.

Quod quómodo implétum sit, Joánnes Apóstolus docet dicens: Scimus quóniam Fílius Dei venit, et dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum, et simus in vero Fílio ejus. Et íterum: Nos ergo diligámus Deum, quóniam ipse prior diléxit nos. Diligéndo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat: et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur, operémur, accéndens scílicet méntium nostrárum lucérnas, et igne nos suæ charitátis inflámmans, ut non solum ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus.

℟. Virgo Israel revértere ad civitátes tuas: * Usquequo dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: * Ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In charitáte perpétua diléxi te: ídeo attráxi te míserans tui. Usquequo. Glória Patri. Ambulábunt.

In tertio Nocturno, Antiphona. Gábriel Angelus. Psalmus. Cæli enárrant. cum reliq. ut in Psalter. 13.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

Anno quinto décimo Impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

De Homil. S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 20. in Evangelium ante medium.

Dicébat Joánnes ad turbas, quæ exíbant ut ba-

ptizaréntur ab eo: Genímina viperárum, quis osténdit vobis fúgere a ventúra ira? Ventúra enim ira est, animadvérsio ultiónis extrémæ, quam tunc fúgere peccátor non valet, qui nunc ad laménta pœniténtiæ non recúrrit. Et notándum, quod malæ sóboles, malórum paréntum actiónem imitántes, genímina viperárum vocántur: quia per hoc, quod bonis ínvident, eósque persequúntur, quod quibúsdam mala retríbuunt; quod læsiónes próximis exquírunt, quóniam in his ómnibus patrum suórum carnálium vias sequúntur; quasi venenáti filii de venenátis paréntibus nati sunt.

℟. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra jam non iráscar super terram: montes enim et colles suscípient justítiam meam: * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem.

℣. Juxta est salus mea, ut véniat: et justítia mea, ut revelétur. Et. Lectio viii.

SEd quia jam peccávimus, quia usu malæ consuetúdinis involúti sumus: dicat quid nobis faciéndum sit, ut fúgere a ventúra ira valeámus. Séquitur: Fácite ergo fructus dignos pœniténtiæ. In quibus verbis notándum est, quod amícus sponsi non solum fructus pœniténtiæ, sed dignos pœniténtiæ ádmonet esse faciéndos. Aliud namque est fructum fácere pœniténtiæ: álind, dignum pœniténtiæ fructum fácere. Ut enim secúndum dignos pœniténtiæ fructus loquámur, sciéndum est, quia quisquis illícita nulla commísit, huic jure concéditur, ut lícitis utátur: sicque pietátis ópera fáciat, ut tamen si volúerit ea, quæ mundi sunt, non relínquat.

℟. Non discédimus a te, vivificábis nos, Dñe et nomen tuum invocábimus. * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Meménto nostri, Dñe, in beneplácito pópuli tui, vísita nos in salutári tuo. Osténde. Lectio ix.

AT si quis in fornicatiónis culpam, vel fortásse, quod est grávius, in adultérium lapsus est: tanto a se lícita debet abscíndere, quanto se méminit et illícita perpetrásse. Neque enim par fructus boni óperis esse debet, ejus qui minus, et ejus qui ámplius delíquit: aut ejus qui in nullis, et ejus qui in quibúsdam facinóribus cécidit, et ejus qui in multis est lapsus. Per hoc ergo quod dícitur: Fácite fructus dignos pœniténtiæ: uniuscujúsque consciéntia convenítur, ut tanto majóra acquírat bonórum óperum lucra per pœniténtiam, quanto gravióra sibi íntulit damna per culpam.

℟. Intuémini, quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas Gentes: ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem.

℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órdinem

Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. Cujus.
Glória Patri. Cujus.

AD LAUDES,
et per Horas, Aña.

CAnite tuba in Sion, quia prope est dies Dómini: ecce véniet ad salvándum nos, allelúja, allelúja.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.
Aña. Ecce véniet desiderátus cunctis Géntibus, et replébitur glória domus Dñi, allel.
Aña. Erunt prava in diréctа, et áspera in vias planas: veni Dñe, et noli tardáre, allelúja.
Antiph. Dóminus véniet, occúrrite illi, dicéntes: Magnum princípium, et regni ejus non erit finis: Deus, fortis, dominátor, princeps pacis, allelúja, allelúja.
Antiph. Omnípotens sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus véniet, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 4.

FRatres: Sic nos exístimet homo, ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

Hymnus.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans:
Procul fugéntur sómnia;
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.
Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas ejus.
Ad Benedictus, Antiphona.
Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, allelúja.
Nisi dicenda sit Aña. Nolíte timére. vel Aña. Ecce compléta. 181.

Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis, et regnas, etc.
Ad Tertiam, Antiphona. Ecce véniet Capitul. Fratres: Sic nos. ut supra.
℟. brev. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni.
℣. Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine.
℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.
Ad Sextam, Antiphona. Erunt prava.

Capitulum. 1. Cor. 4.

MIhi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, aut ab humáno die, sed neque meípsum júdico.

℟. breve. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui.

℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Antiphona.

Omnípotens sermo.

Capitulum. 1. Cor. 4.

ITaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus, qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium: et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. brev. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super te. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Vesp. Aña. Cánite tuba. cum reliq. de Laudibus. 194.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis. 120.

Capit. Fratres: Sic nos. 194.

Hymn. Creátor alme. 190.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiph. O.

Oratio. Excita, quæsumus. ut supra. 194.

Post Vesperas dici dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 41.

ET tu Israel serve meus, Jacob, quem elégi, semen Abraham amíci mei: in quo apprehéndi te ab extrémis terræ: et a longínquis ejus vocávi te, et dixi tibi: Servus meus es tu, elégi te, et non abjéci te. Ne tímeas: quia ego tecum sum: ne declínes, quia ego Deus tuus, confortávi te, et auxiliátus sum tibi, et suscépit te déxtera justi mei.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte Gentes, annuntiáte pópulis, et dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet.

℣. Annuntiáte, et audítum fácite: loquímini, et clamáte. Ecce. Lectio ii.

ECce confundéntur, et erubéscent omnes, qui pugnant advérsum te: erunt quasi non sint, et períbunt viri, qui contradícunt tibi. Quæres eos, et non invénies, viros rebélles tuos: erunt quasi non sint, et véluti consúmptio, hómines bellántes advérsum te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat, qui mitténdus est: * Et ipse erit expectátio Géntium.

℣. Pulchrióres sunt óculi

ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. Et ipse.

Lectio iii.

NOli timére vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israel: ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus, et redémptor tuus sanctus Israel. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia: triturábis montes, et comminues; et colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, et ventus tollet, et turbo dispérget eos: et tu exultábis in Dómino, in sancto Israel lætáberis.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere: qui autem post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere.

℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. Cujus.

Glória Patri. Cujus.

Ad Laudes, Añæ secundum superiorem Rubricam. 180. Psalm. Miserére. cum reliquis de Psalterio. 55.

Capitulum. Isaiæ 2.

VEníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans:
Procul fugéntur sómnia:
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam:
Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque Mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dicit Dóminus: Pœniténtiam ágite; appropinquávit enim regnum cælórum, allelúja.

Nisi dicenda sit Antiphona. Nolíte timére.vel Aña. Ecce compléta. 181.

Deinde Kyrie eléison. ut supra post Laudes Fer.ii. 58.

Oratio.

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre: ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret Qui vivis, et regnas, etc.

Hodie dicitur Offic. Defunct.

Ad Tertiam, Capitulum. Jeremiæ 23.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus: et suscitábo David germen justum, et

regnábit Rex, et sápiens erit: et fáciet judícium, et justítiam in terra.

℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine Deus virtútum. Glória Patri. Veni.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Deinde Kyrie eléison. 39.

Ad Sextam. Capit. Jer. 23.

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter: et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. breve. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui.

℟. Vísita nos in salutári tuo.

Deinde Kyrie eléison. 42.

Ad Nonam. Cap. Isaiæ 14.

PRope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.

℟. brev. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super. ℣. Veni Dómine, et noli tardáre.

℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Deinde Kyrie eléison. 44

Ad Vesperas, Antiphona, Inclinávit. Psalmus. Diléxi. cum reliquis de Psal. 123.

Capitulum. Gen. 49.

NOn auferétur sceptrum de Juda: et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: et ipse erit expectátio Géntium.

Hymn. Creátor alme. 190.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magníficat, Antiph. O.

Deinde Kyrie eléison. 125.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 42.

ECce servus meus, suscípiam eum: eléctus meus complácuit sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, judícium Géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet persónam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, et linum fúmigans non extínguet: in veritáte edúcet judícium. Non erit tristis, neque turbuléntus, donec ponat in terra judícium: et legem ejus ínsulæ expectábunt.

℟. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit: cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei. Ipse.

Lectio ii.

HÆc dicit Dóminus Deus, creans cælos, et exténdens eos: firmans terram, et

quæ gérminant ex ea: dans flatum pópulo, qui est super eam, et spíritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in justítia, et apprehéndi manum tuam, et servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem Géntium: Ut aperíres óculos cæcórum, et edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris.

℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret.

℣. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut eos.

Lectio iii.

CAntáte Dño cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ: qui descénditis in mare, et plenitúdo ejus, ínsulæ, et habitatóres eárum. Sublevétur desértum, et civitátes ejus: in dómibus habitábit Cedar: laudáte habitatóres Petræ: de vértice móntium clamábunt. Ponent Dño glóriam, et laudem ejus in ínsulis nuntiábunt. Dñs sicut fortis egrediétur, sicut vir præliátor suscitábit zelum: vociferábitur, et clamábit: super inimícos suos confortábitur.

℟. Virgo Israel revértere ad civitátes tuas: * Usquequo dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: * Ambulábunt hómines in salvatiónem.

℣. In charitáte perpétua diléxi te: ídeo attráxi te míserans tui. Usquequo. Glória Patri. Ambulábunt.

Ad Bened. Aña. Consúrge, consúrge: indúere fortitúdinem bráchium Dómini.

Nisi dicenda sit Antiphona. Nolíte timére. vel Antiph. Ecce compléta. 181.

Deinde Kyrie eléison. ut supra post Laudes Fer. ii. 58.

Ad Magníficat, Antiph. O.

Deinde Kyrie eléison. ut supra post Vesp. Fer. ii. 125.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 51.

AUdíte me, qui sequímini, quod justum est, et quæritis Dóminum: atténdite ad petram, unde excísi estis, et ad cavérnam laci, de qua præcísi estis. Atténdite ad Abraham patrem vestrum, et ad Saram, quæ péperit vos: quia unum vocávi eum, et benedíxi ei, et multiplicávi eum. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus: et ponet desértum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium, et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, et vox laudis.

℟. Jurávi, dicit Dóminus, et ultra jam non iráscar super terram: montes enim et colles suscípient justítiam meam: * Et testaméntum

pacis erit in Jerúsalem.
℣. Juxta est salus mea, ut véniat: et justítia mea, ut revelétur. Et. Lectio ii.
ATténdite ad me pópule meus, et tribus mea me audíte, quia lex a me éxiet, et judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est justus meus, egréssus est Salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt: me ínsulæ expectábunt, et bráchium meum sustinébunt. Leváte in cælum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum: quia cæli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interíbunt. Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea non defíciet.
℟. Non discédimus a te, vivificábis nos, Dómine, et nomen tuum invocábimus: * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. Osténde. Lectio iii.
AUdíte me, qui scitis justum, pópulus meus, lex mea in corde eórum: nolíte timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis; et sicut lanam, sic devorábit eos tínea: salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum.
℟. Intuémini, quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas Gentes; ipse est Rex justítiæ: * Cujus generátio non habet finem.
℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. Cujus.
Glória Patri. Cujus.
Ad Bened., Aña. Ponam in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam, allel.
Nisi dicenda sit Antiphona. Nolíte timére. vel Antiph. Ecce compléta. 181.
Deinde Kyrie eléison. 58.
Ad Magnificat, Antiph. O.
Deinde Kyrie eléison. 125.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 64.

UTinam dirúmperes cælos, et descénderes: a fácie tua montes deflúerent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fieret nomen tuum inimícis tuis: a fácie tua Gentes turbaréntur. Cum féceris mirabília, non sustinébimus: descendísti, et a fácie tua montes defluxérunt. A sæculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus absque te, quæ præparásti expectántibus te.
℟. Cánite tuba in Sion, vocáte Gentes, annuntiáte pópulis, et dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet.
℣. Annuntiáte, et audítum fácite: loquímini, et clamáte. Ecce.

Lectio ii.

OCcurristi lætánti, et faciénti justítiam: in viis tuis recordabúntur tui: ecce tu irátus es, et peccávimus: in ipsis fúimus semper, et salvábimur. Et facti sumus ut immúndus omnes nos, et quasi pannus menstruátæ univérsæ justítiæ nostræ: et cecídimus quasi fólium univérsi, et iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos. Non est, qui ínvocet nomen tuum: qui consúrgat, et téneat te: abscondísti fáciem tuam a nobis, et allisísti nos in manu iniquitátis nostræ.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat, qui mitténdus est: * Et ipse erit expectátio Géntium.

℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. Et ipse.

Lectio iii

ET nunc, Dñe, Pater noster es tu, nos vero lutum: et fictor noster tu, et ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris Dñe satis, et ne ultra memineris iniquitátis nostræ: ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas Sancti tui facta est desérta: Sion desérta facta est, Jerúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ, et glóriæ nostræ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis: et ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere: qui autem post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere.

℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. Cujus. Glória Patri. Cujus.

Ad Bened. Aña. Consolámini, consolámini pópulemeus, dicit Dñs Deus noster.

Nisi dicenda sit Antiphona: Ecce compléta. 181.

Deinde Kyrie eléison. ut supra post Laudes Fer. ii. 58.

Ad Magnificat, Antiph. O.

Deinde Kyrie eléison. ut supra post Vesperas Feriæ secundæ. 125.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 66.

AUdíte verbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus: dixérunt fratres vestri odiéntes vos, et abjiciéntes propter nomen meum: glorificétur Dóminus, et vidébimus in lætítia vestra; ipsi autem confundéntur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiónem inimícis suis. Antequam parturíret, péperit; ántequam veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit umquam tale? et quis vidit huic símile? Numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens simul, quia parturívit, et péperit Sion fílios suos?

℟. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit, cujus potéstas super húmerum ejus.
℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei. Ipse.

Lectio ii.

NUmquid ego, qui álios párere fácio, ipse non páriam, dicit Dñs? Si ego, qui generatiónem céteris tribuo, stérilis ero, ait Dñs Deus tuus? Lætámini cum Jerúsalem, et exultáte in ea omnes, qui dilígitis eam: gaudéte cum ea gáudio univérsi, qui lugétis super eam, ut sugátis, et repleámini ab úbere consolatiónis ejus: ut mulgeátis, et delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, et quasi torréntem inundántem glóriam Géntium, quam sugétis: ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.
℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret.
℣. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut eos.

Lectio iii.

QUómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt, et cognoscétur manus Dñi servis ejus, et indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dñs in igne véniet, et quasi turbo quadrígæ ejus: réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis, quia in igne Dóminus dijudicábit, et in gládio suo ad omnem carnem, et multiplicabúntur interfécti a Dómino.
℟. Virgo Israel revértere ad civitátes tuas: * Usquequo dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: * Ambulábunt hómines in salvatiónem.
℣. In charitáte perpétua diléxi te: ídeo attráxi te míserans tui. Usquequo.
Glória Patri. Ambulábunt.

Ad Benedictus, Antiphona. Ecce compléta sunt ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Deinde Kyrie eléison. ut supra post Laudes Fer. ii. 58.

Ad Magníficat, Antiphona. O Emmánuel, Rex et légifer noster, expectátio Géntium, et Salvátor eárum: veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Deinde Kyrie eléison. ut supra post Vésperas Feriæ secundæ. 125.

Si Vigilia Nativitatis Domini venerit in Dominica,

Officium fit hoc modo.
Ad Matutinum, Invitator. de Vigilia. Hódie sciétis. ut infra. Hymnus de Adventu. Verbum supérnum pródiens. ut infra.
Antiphonæ, Psalmi, Versiculi, Lectiones, et Responsoria in i., et ii. Nocturno dicuntur de Dñca quarta, 190. in iii. Nocturno, Antiphonæ, et Psalmi de Dominica. 13. ℣. de Vigilia, tres Lectiones de Homilia Vigiliæ cum suis Responsoriis, et non legitur Homilia Dominicæ pro ultima Lectione: Laudes de Vigilia cum commemoratione de Dominica. Similiter et per Horas celebratur Officium de Vigilia.

IN VIGILIA
Nativitatis Domini.

Ad Matutinum, Invitator.
Hódie sciétis, quia véniet Dóminus: * Et mane vidébitis glóriam ejus.
Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca dénerens,
Cæli volúptas ímpleat.
Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios.
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Antiphonæ, et Psalmi de Feria occurrente.
℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 1.

CUm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.
Homil. S. Hierón. Presbyteri.
Lib. 1. Comm. in c. 1. Matth.
QUare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph, orígo Maríæ monstrarétur: secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera: tértio, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, inquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.
℟. Sanctificámini hódie, et estóte paráti: quia die crástina vidébitis * Majestátem Dei in vobis.
℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus, et mane vidébitis. Majestátem.

Lectio ii.

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur: Antequam convenírent: non séquitur, ut póstea convénerint; sed Scriptúra, quod factum non sit, osténdit.

℟. Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos; Judæa et Jerúsalem nolíte timére. * Cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum. ℣. Sanctificámini filii Israel, et estóte paráti. Cras.

Lectio iii.

Joseph autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur, et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. Sanctificámini filii Israel, dicit Dóminus: die enim crástina descéndet Dóminus, * Et áuferet a vobis omnem languórem. ℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ, et regnábit super nos Salvátor mundi. Et áuferet.

Glória Patri. Et áuferet.

Deinceps Offic. fit Duplex.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

Judæa et Jerúsalem nolíte tímere; cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis, 17.

Antiphona. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus: et mane vidébitis glóriam ejus.

Aña. Crástina die delébitur iníquitas terræ, et regnábit super nos Salvátor mundi.

Antiphona. Dóminus véniet, occúrrite illi, dicéntes: Magnum princípium, et regni ejus non erit finis: Deus, fortis, dominátor, princeps pacis, allelúja.

Antiphona. Crástina erit vobis, salus, dicit Dóminus Deus exercítuum.

Capitulum. Rom. 1.

Paulus servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promíserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem.

Hymnus.

En clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans:
Procul fugéntur somnia:
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi:

Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum,
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.
Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Benedictus, Aña. Oriétur sicut sol Salvátor mundi, et descéndet in úterum Vírginis sicut imber super gramen, allelúja. Oratio.

DEus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua expectatióne lætíficas: præsta, ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Et dicitur per Horas diei.

Prima dicitur sicut in Duplicibus, et ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ, ut infra.

Ad Tertiam, Antiphona. Hódie sciétis.

Capitulum. Paulus servus, ut supra. 203.

℟. br. Hódie sciétis, * Quia véniet Dóminus. Hódie.

℣. Et mane vidébitis glóriam ejus. Quia véniet. Glória Patri. Hódie sciétis.

℣. Constántes estóte.

℟. Vidébitis auxílium Dómini super vos.

Ad Sextam, Antiphona. Crástina die.

Capitulum. Rom. 1.

QUi prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis, ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri.

℟. breve. Crástina die, * Delébitur iníquitas terræ. Crástina die.

℣. Et regnábit super nos Salvátor mundi. Delébitur. Glória Patri. Crástina die.

℣. Crástina erit vobis salus.

℟. Dicit Dóminus Deus exercítuum.

Ad Nonam, Antiphona. Crástina erit.

Capitulum. Rom. 1.

PEr quem accépimus grátiam, et Apostolátum ad obediéndum fidei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi Dómini nostri.

℟. breve. Crástina, * Erit vobis salus. Crástina.

℣. Dicit Dóminus Deus exercítuum. Erit. Glória Patri. Crástina.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

IN NATIVITATE DOMINI.

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS.

AD VESPERAS

Antiphona.

REx pacíficus magnificátus est; cujus vultum desíderat univérsa terra. Psalm. Dixit Dóminus. 120. Aña. Magnificátus est Rex pacíficus super omnes reges univérsæ terræ. Psal. Confitébor. 120.
Aña. Compléti sunt dies Maríæ, ut páreret fílium suum primogénitum.
Psal. Beátus vir. 121.
Aña. Scitóte quia prope est regnum Dei; amen dico vobis, quia non tardábit.
Psalm. Laudáte puéri. 121.
Aña. Leváte cápita vestra: Ecce appropínquat redémptio vestra. Psal. Laudáte Dñm omnes Gentes. 124.

Capitulum. Tit. 3.

APpáruit benígnitas, et humánitas Salvatóris nostri Dei, non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit.

Hymnus.

JEsu Redémptor ómnium,
Quem lucis ante oríginem
Parem patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit.
Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.
Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
Testátur hoc præsens dies
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.
Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne, quod cælo subest,
Salútis auctórem novæ
Novo salútat cántico.
Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda Sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Epiphaniam.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ.
℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Magnificat, Antiphona.
Cum ortus fúerit sol de cælo, vidébitis Regem regum procedéntem a Patre, tamquam sponsum de thálamo suo.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut nos

Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

CHristus natus est nobis. * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus, Jesu Redémptor. ut supra. 205.

In primo Nocturno, Aña. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Géntes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * et Dñs subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem t am términos terræ.

Reges eis in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiphona. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Antiph. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiant firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum

Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.
Aña. Tamquam sponsus Dñs procédens de thálamo suo.
Antiph. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua, et pulchritúdine tua: * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regina a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.
Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus: * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia, et exultatióne: * adducéntur in templum regis.
Pro pátribus tuis nati sunt

tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram. Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Antiph. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Tamquam sponsus.

℟. Dóminus procédens de thálamo suo. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bñº. Benedictióne perpétua.

Tres sequentes Lectiones Isaiæ leguntur sine Titulo.

Lectio i. Cap. 9.

PRimo témpore alleviáta est terra Zábulon, et terra Néphthali: et novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ Géntium. Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam; habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti Gentem, et non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exúltant victóres capta præda, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti, sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, et vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem, et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum ejus; et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, consiliárius, Deus, fortis, pater futúri sæculi, princeps pacis.

℟. Hódie nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret: * Gáudet exércitus Angelórum, quia salus ætérna humáno géneri appáruit. ℣. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Gaudet. Glória Patri. Gaudet.

Et repetitur Responsorium, Hódie nobis cælórum. usque ad ℣. Glória in excélsis.

Bñº. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii. Cap. 40.

COnsolámini, consolámini pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam: quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus, suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur; et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini; et vidébit omnis caro páriter, quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis: Clama. Et dixi: Quid clamábo? Omnis caro fœnum, et omnis glória ejus quasi flos

agri. Exsiccátum est fœnum, et cécidit flos, quia spíritus Dómini sufflávit in eo. Vere fœnum est pópulus, exsiccátum est fœnum, et cécidit flos: Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie.

Bñ. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 52.

CONsúrge, consúrge, indúere fortitúdine tua Sion, indúere vestiméntis glóriæ tuæ, Jerúsalem cívitas Sancti; quia non adjíciet ultra ut pertránseat per te incircumcísus, et immúndus. Excútere de púlvere, consúrge, sede Jerúsalem; solve víncula colli tui captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dñs: Gratis venúndati estis, et sine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dñs Deus: In Ægyptum descéndit pópulus meus in princípio ut colónus esset ibi; et Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dñs, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatóres ejus iníque agunt, dicit Dóminus, et júgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse, qui loquébar, ecce adsum.

℟. Quem vidístis pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitátem. Natum.

Glória Patri. Natum.

In secundo Nocturno, Aña. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dñi virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam: * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúl-

tent filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiph. Suscépimus Deus misericórdiam tuam in médio templi tui.

Antiph. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur. Psalmus 71.

DEus judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne, et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes; * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum, et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi, et ínopi: * et ánimas páuperũ salvas fáciet.

Ex usúris, et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dñs Deus Israel: * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Antiphona. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur.

Antiphona. Véritas de terra orta est, et justítia de cælo prospéxit.

Psalmus 84.

BEnedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dñs Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Aña. Véritas de terra orta est, et justítia de cælo prospéxit.

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. de Nativitate Domini. Lectio iv.

SAlvátor noster, dilectíssimi, hódie natus est: gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristítiæ, ubi natális est vitæ: quæ, consúmpto mortalitátis timóre, nobis íngerit de promíssa æternitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne secérnitur. Una cunctis lætítiæ commúnis est orátio: quia Dñs noster peccáti, mortísque destrúctor, sicut nullum a reátu líberum réperit, ita liberándis ómnibus venit. Exúltet Sanctus, quia propínquat ad palmam: gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam: animétur Gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secúndum plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliándam auctóri suo natúram géneris assúmpsit humáni, ut invéntor mortis diábolus, per ipsam, quam víncerat, vinceretúr.

℟. O magnum mystérium, et admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio! * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum.

℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Beáta.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

IN quo conflictu pro nobis ínito, magno, et mirábili æquitátis jure certátum est, dum omnípotens Dñs cum sævíssimo hoste non in sua majestáte, sed in nostra congréditur humilitáte; objíciens ei eámdem formam, eamdémque natúram, mortalitátis quidem nostræ partícipem, sed peccáti totíus expértem. Aliénum quippe ab hac nativitáte est, quod de ómnibus légitur: Nemo mundus a sorde, nec infans, cujus est uníus diéi vita super terram. Nihil ergo in istam singulárem nativitátem de carnis concupiscéntia transívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fœtu, divínam humanámque prolem prius concíperet mente, quam córpore. Et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu Sancto, collóquio discit Angélico; nec damnum credit pudóris, Dei Génitrix mox futúra.
℟. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent: * Hódie génuit Salvatórem sæculi.
℣. Beáta, quæ crédidit: quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. Hódie génuit.
Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

AGámus ergo, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus in Spíritu Sancto: qui propter multam charitátem suam, qua diléxit nos, misértus est nostri; et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra, novúmque figméntum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis; et adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnósce, o Christiáne, dignitátem tuam: et divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto, cujus cápitis, et cujus córporis sis membrum. Reminíscere, quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen, et regnum.
℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.
℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.
Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Antiph.

Ipse invocábit me, allelúja: Pater meus es tu, allelúja.

Psalmus 88.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.
In generatiónem, et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
Quóniam dixísti: In ætér-

num misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.
Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum preparábo semen tuum.
Et ædificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam.
Confitebúntur cæli mirabília tua Dñe: * étenim veritátem tuam in Ecclésia sanctórum.
Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in filiis Dei?
Deus, qui glorificátur in consilio sanctórum: * magnus, et terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.
Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.
Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.
Tu humiliásti, sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.
Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ, et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, et mare tu creásti.
Thabor, et Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.
Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * justítia, et judícium præparátio sedis tuæ.
Misericórdia, et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die: * et in justítia tua exultabúntur.
Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.
Quia Dómini est assúmptio nostra, * et sancti Israel regis nostri.
Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: * Pósui adjutórium in poténte: et exaltávi eléctum de plebe mea.
Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.
Nihil proficiet inimícus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * et odiéntes eum in fugam convértam.
Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.
Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.
In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

E t ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.
S i autem derelíquerint filii ejus legem meam: * et in judíciis meis non ambuláverint.
S i justítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodíerint.
V isitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.
M isericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea.
N eque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
S emel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.
E t thronus ejus sicut sol in conspéctu meo : * et sicut luna perfécta in ætérnum, et testis in cælo fidélis.
T u vero repulísti, et despexísti:*distulísti Christum tuum.
A vertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.
D estruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
D iripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.
E xaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.
A vertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.
D estruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.
M inorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.
U squequo Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?
M emoráre, quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum ?
Q uis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi ?
U bi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine: * sicut jurásti David in veritáte tua ?
M emor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.
Q uod exprobravérunt inimíci tui, Dómine: * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.
B enedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.
Aña. Ipse invocábit me, allelúja: Pater meus es tu, allel.
Antiphona. Lætentur cæli, et exúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Psalmus 95.

C Antáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
C antáte Dño, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
A nnuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Q uóniam magnus Dóminus,

et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino Pátriæ Géntium, afférte Dño glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus universa terra: * dícite in Géntibus, quia Dñs regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.
Antiphona. Læténtur cæli, et exúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.
Aña. Notum fecit Dóminus, allelúja, salutáre suum, allelúja. Psalmus 97.
Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dñs salutáre suum:* in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ: * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ: * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.
Aña. Notum fecit Dóminus, allelúja, salutáre suum, allel.
℣. Ipse invocábit me, allel.
℟. Pater meus es tu, allel.
Pater noster. Absolutio.
A Vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens, et miséricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio sit nobis salus, et protéctio.
℟. Amen.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Lectio vii. Cap. 2.
IN illo témpore: Exiit edíctum a Cæsare Augústo,

ut describerétur univérsus orbis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 8. in Evangel.

QUia, largiénte Dño, Missárum solémnia ter hódie celebratúri sumus, loqui diu de Evangélica lectióne non póssumus; sed nos áliquid vel bréviter dícere, Redemptóris nostri natívitas ipsa compéllit. Quid est enim, quod nascitúro Dño mundus descríbitur, nisi hoc, quod apérte monstrátur, quia ille apparébat in carne, qui eléctos suos adscríberet in æternitáte? Quo contra de réprobis per Prophétam dícitur: Deleántur de libro vivéntium, et cum justis non scribántur. Qui bene étiam in Béthlehem náscitur. Béthlehē quippe domus panis interpretátur. Ipse namque est, qui ait: Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Locus ergo, in quo Dñs náscitur, domus panis ántea vocátus est, quia futúrum profécto erat, ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes intérna satietáte reficeret. Qui non in paréntum domo, sed in via náscitur: ut profécto osténderet, quia per humanitátem suam, quam assúmpserat, quasi in alieno nascebátur.

℟. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium: et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum; * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est.

℣. Dies sanctificátus illúxit nobis, veníte Gentes, et adoráte Dóminum. Qui hódie.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio viii. Cap. 2.

IN illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehē, et videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. in cap. 2. Lucæ, circa medium.

VIdéte Ecclésiæ surgéntis exórdium. Christus náscitur, et pastóres vigiláre cœpérunt, qui Géntium greges, pécudum modo ante vivéntes, in caulam Dñi congregárent, ne quos spiritálium bestiárum per offúsas nóctium ténebras paterentur incúrsus. Et bene pastóres vígilant, quos bonus pastor infórmat. Grex ígitur pópulus, nox sæculum, pastóres sunt sacerdótes. Aut fortásse étiam ille sit pastor, cui dícitur: Esto vígilans, et confírma. Quia non solum Epíscopos ad tuéndum gregem Dóminus ordinávit, sed étiam Angelos destinávit.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre, plenum grátiæ, et veritátis.

℣. Omnia per ipsum facta

sunt: et sine ipso factum est nihil. Et vídimus.
Glória Patri. Et vídimus.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Verba sancti Evangélii dóceat nos Christus Fílius Dei. ℟. Amen.
Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 1.

IN princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.
Tract. 1. in Joannem, circa medium.

NE vile áliquid putáres, quale consuevísti cogitáre, cum verba humána soléres audíre, audi quid cógites: Deus erat Verbum. Exeat nunc néscio quis infidélis Ariánus, et dicat, quia Verbum Dei factum est. Quómodo potest fieri, ut Verbum Dei factum sit, quando Deus per Verbum fecit ómnia? Si et Verbum Dei ipsum factum est, per quod áliud verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud? ipsum dico ego únicum Fílium Dei Si autem non dicis verbum Verbi, concéde non factum, per quod facta sunt ómnia. Non enim per seípsum fieri pótuit, per quod facta sunt ómnia. Crede ergo Evangelístæ.

Deinde dicitur Hymn. Te Deum laudámus. 16. quo finito dicitur ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Oratio. Concéde quæsumus. ut sup. in Vesp. 205.

Et dicto Benedicámus Dómino, celebratur prima Missa post mediam noctem, ut in Ordinario: qua finita dic. Laudes. ℣. Deus in adjutórium.

AD LAUDES
et per Horas, Aña.

QUem vidístis pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Aña. Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre: nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

Aña. Angelus ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum: quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allel.

Aña. Facta est cum Angelo multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja.

Aña. Párvulus fílius hódie natus est nobis, et vocábitur Deus, fortis, allelúja, allelúja.

Capitulum. Hebr. 1.

MUltifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis: novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit et sæcula.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María vírgine.
Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet, quos cóndidit.
Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat,
Secréta quæ non nóverat.
Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.
Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.
Fœno jacére pértulit :
Præsépe non abhórruit :
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.
Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo ;
Palámque fit Pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Notum fecit Dñs, allel. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Bened., Aña. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allel.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dñm.

Summo mane dicitur Prima : qua finita, celebratur secunda Missa in aurora : et in ea fit commemoratio de S. Anastasia martyre.

Ad Primam, Antiphona. Quem vidístis.

Capit. Regi sæculórum. 25.

℟.br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui natus es de María vírgine.

Et sic dicitur quotidie usque ad Epiphaniam.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Ipsi períbunt. ut infra ad Nonam.

Tertia dicitur hora sua : qua finita, celebratur tertia Missa de die Nativitatis.

Ad Tertiam, Antiphona. Génuit puérpera.

Capitul. Multifáriam. 217.

℟. breve. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, Allelúja. Glória Patri. Verbum.

℣. Ipse invocábit me, allel. ℟. Pater meus es tu, allel.

Ad Sextam, Antiphona. Angelus ad pastóres.

Capitulum. Hebr. 1.

Et : Tu in princípio Dñe terram fundásti : et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℟. breve. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Notum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Párvulus filius.

Capitulum. Hebr. 1.

IPsi períbunt, tu autem permanébis, et omnes sicut vestiméntum veteráscent, et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℞. breve. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt.

℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Vidérunt.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℞. Et habitávit in nobis, allelúja.

AD VESPERAS

Antiphona.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Psalmus 109.

DIxit Dñus Dómino meo:* Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos:* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dñs ex Sion:* domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiph. Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Aña. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo: mandávit in ætérnum testaméntum suum. Psalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dñi: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio, et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors, et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus, véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte, et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio

ejus manet in sæculum sæculi.
Antiphona. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo: mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Antiphona. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: misericors, et miserátor, et justus Dóminus.

Psalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.
Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus menet in sæculum sæculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis: * misericors, et miserátor, et justus.
Jucúndus homo, qui miserétur, et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus speráre in Dño. confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.
Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet, et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.
Antiphona. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde:

misericors, et
justus Dómin
Aña. Apud I
ricórdia, et
eum redémpt
Psalmı
DE profún
te Dóm
exáudi vocem
Fiant aures tı
* in vocem dep
Si iniquitáte
Dómine: * D
stinébit.
Quia apud te
* et propter l
stínui te Dón
Sustínuit ánii
bo ejus: * s
mea in Dómi
A custódia ma
noctem: * spere
Quia apud D
ricórdia: * e
eum redémpt
Et ipse rédim
ómnibus iniq
Antiphona. A
misericórdia,
pud eum red
Antiphona.
tris tui ponan
tuam. Ps
MEménto
vid, *
suetúdinis eju
Sicut jurávit
votum vovit
Si introíero
lum domus m
dero in lectu
Si dédero s
meis, * et
dormitatiónen

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :
Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exúltatióne exultábunt.
Illuc prodúcã cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.
Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.
Aña. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Capitulum. Hebr. 1.

Multifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis : novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit et sæcula.

Hymnus. Jesu Redémptor. ut supra. 205.

℣. Notum fecit Dñs, allel.
℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

Oratio. Concéde. 218.

Deinde pro S. Stephano.

Aña. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo. ℣. Glória, et honóre coronásti eum Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dñum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit, et regnat.

IN FESTO S. STEPHANI Protomartyris.

Duplex ii. Classis.

Ad Matutinum, Invitator. Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Antiph. Psalmi, et ℣. Nocturnorum dicuntur de Communi unius Mart. xxi.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 6.

IN diébus illis, crescénte número discipulórum, factum est murmur Græcórum advérsus Hebræos, eo quod despiceréntur in ministério quotidiáno víduæ eórum. Convocántes autē duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, et ministráre mensis. Consideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu Sancto, et sapiéntia, quos constituámus super hoc opus. Nos vero oratióni, et ministério verbi instántes érimus. ℟. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine, * Faciébat prodígia, et signa magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam de synagóga, disputántes cum Stéphano, et non póterant resístere sapiéntiæ, et Spirítui, qui loquebátur. Faciébat. Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

ET plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide, et Spíritu Sancto, et Philíppum, et Próchorum, et Nicánorem, et Timónem, et Pármenam, et Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspéctum Apostolórum: et orántes imposuérunt eis manus. Et verbum Dómini crescébat, et multiplicabátur númerus discipulórum in Jerúsalem valde: multa étiam turba sacerdótum obediébat fidei. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine faciébat prodígia, et signa magna in pópulo. ℟. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio: * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ℣. Plenus grátia, et fortitúdine, faciébat prodígia, et signa magna in pópulo. Et. Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

SUrrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum, qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano: et non póterant resístere sapiéntiæ, et Spirítui, qui loquebátur. Tunc submisérunt viros, qui dícerent se audivísse eum dicéntem verba blasphémiæ in Móysen, et in Deum. Commovérunt ítaque plebem, et Senióres, et Scribas: et concurréntes rapuérunt eum, et adduxérunt in concílium: et statuérunt falsos testes, qui

dicerent: Homo iste non cessat loqui verba advérsus locum sanctum, et legem.

℟. Intuens in cælum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, et ait: *Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei.

℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, intèndens in cælum vidit glóriam Dei, et ait. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Fulgéntii Epísc.

Serm. de S. Stephano, circa initium. Lectio iv.

HEri celebrávimus temporálem sempitérni Regis nostri natálem: hódie celebrámus triumphálem mílitis passiónem. Heri enim Rex noster trábea carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum: hódie miles de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cælum. Ille, sempitérnæ Deitátis majestáte serváta, servíle cinctórium carnis assúmens, in hujus sæculi campum pugnatúrus intrávit: iste depósitis corruptibílibus córporis induméntis, ad cæli palátium perénniter regnatúrus ascéndit. Ille descéndit carne velátus: iste ascéndit sánguine laureátus.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem: * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum, et ne státuas illis hoc peccátum.

℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. Dómine Jesu.

Bñ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

AScéndit iste lapidántibus Judæis, quia ille descéndit lætántibus Angelis. Glória in excélsis Deo, heri sancti Angeli exultántes cantavérunt: hódie Stéphanum lætántes in suum consórtium suscepérunt. Heri Dñs exívit de útero Vírginis: hódie miles egréssus est de ergástulo carnis. Heri Christus pro nobis pannis est involútus: hódie Stéphanus stola est ab eo immortalitátis indútus. Heri præsépis angústia Christum portávit infántem: hódie imménsitas cæli suscépit Stéphanum triumphántem. Solus Dñs descéndit, ut multos eleváret: humiliávit se Rex noster, ut suos mílites exaltáret.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum, et ejecérunt eum extra civitátem, invocántem, et dicéntem: * Dñe Jesu áccipe spíritum meum.

℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus: et lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem. Dómine Jesu.

Bñ. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

NEcessárium tamen nobis est, fratres, agnóscere, quibus armis præcínctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuit superáre, ut ita me-

ruísset felíciter triumpháre. Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, charitátem pro armis habébat, et per ipsam ubíque vincébat. Per charitátem Dei, sæviéntibus Judæis non cessit, per charitátem próximi pro lapidántibus intercéssit. Per charitátem arguébat errántes, ut corrigeréntur: per charitátem pro lapidántibus orábat, ne puniréntur. Charitátis virtúte subníxus vicit Saulum crudéliter sæviéntem: et quem hábuit in terra persecutórem, in cælo méruit habére consórtem.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ.

℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At ille. Glória Patri. At ille.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 23.

IN illo témpore: Dicébat Jesus Scribis, et Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et Sapiéntes, et Scribas: et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et réliqua.

Homil. S. Hierón. Presbyteri. Lib. 4. Comment. in cap. 23. Matthæi.

HOc quod ántea dixerámus: Impléte mensúram patrum vestrórum, ad persónam Dómini pertinére, eo quod occidéndus esset ab eis: potest et ad discípulos ejus reférri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et Sapiéntes, et Scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi: álios Prophétas, qui ventúra prædícent: álios Sapiéntes, qui novérunt, quando débeant proférre sermónem: álios Scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cælos apértos: vidit, et introívit: * Beátus homo, cui cæli patébant.

℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthérios aulæ cæléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus homo.

Bño. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

QUærimus, quis sit iste Zacharías fílius Barachíæ: quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facúltas, ádditum est: Quem occidístis inter templum et altáre. In divérsis divérsa legi: et débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus est: patrísque in eo

nomen conséntit : sed ubi occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur : máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cæli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número mártyrum invéntus est primus: * Et ídeo triúmphat in cælis coronátus.

℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvátori. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

Benedictio: Ad societátem.

Lectio ix.

ALii istum volunt esse Zacharíam, qui occísus est a Jóas rege Judæ inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zacharías non sit filius Barachíæ, sed filius Jójadæ sacerdótis; unde et Scriptúra refert : Non fuit recordátus Jóas patris ejus Jójadæ, quia sibi fecísset bona. Cum ergo et Zacharíam teneámus, et occisiónis conséntiat locus : quærimus, quare Barachíæ dicátur filius, et non Jójadæ? Barachías lingua nostra benedíctus Dóminus dícitur, et sacerdótis Jójadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio, quo utúntur Nazaréni, pro filio Barachíæ filium Jójadæ reperímus scriptum.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

LApidavérunt Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum, dicéns : Ne státuas illis hoc peccátum.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Aña. Lápides torréntis illi dulces fuérunt : ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.

Antiph. Adhæsit ánima mea post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

Aña. Stéphanus vidit cælos apértos, vidit, et introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

Antiph. Ecce vídeo cælos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum: Act. 6.

STéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine, faciébat prodígia, et signa magna in pópulo.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repélleus tædium.
Solúta sunt jam víncula,
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℟. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.

℣. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Bened., Aña. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dñe, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte.

Deinde fit commemoratio de Nativitate, Aña. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, all.
℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona. Lápides torréntis.

Capitul. Stéphanus autem.

℟. breve. Glória, et honóre, * Coronásti eum Dómine. Glória, et honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona. Adhæsit ánima mea.

Capitulum. Act. 6.

SUrrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum, qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano, et non póterant resístere sapiéntiæ, et Spirítui, qui loquebátur.

℟. breve. Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super caput. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

Ad Non., Aña. Ecce vídeo.

Capitulum. Act. 7.

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. breve. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum. In salutári. Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Antiphona. Tecum princípium. cum reliquis Aũis, et Psalmis de-

Nativitate, ut supra. 219.

Et dicuntur etiam in aliis Festis infra hanc Oct. occurr.

Capitulum. Stéphanus autem. 225. Hymnus.

DEus tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans
Pervénit ad cæléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinē,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime,
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Stéphanus vidit cælos apértos.
℟. Vidit, et introívit; beátus homo, cui cæli patébant.

Ad Magníficat, Antiphona. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio. Da nobis, quæsumus. ut supra. 226.

Deinde pro S. Joánne, Aña. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.
℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dñi in cœna recúbuit.

Oratio.

ECclésiam tuam, Dñe, benígnus illústra, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Postea fit commem. de Nativitate, Aña. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in térra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja.
℣. Notum fecit Dóminus, allel. ℟. Salutáre suum, all.

Oratio. Concéde, quæsumus. ut supra. 226.

IN FESTO S. JOANNIS

Apostoli et Evangelistæ.

Duplex ii. Classis.

Ad Matutinum, Invitator. Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, et ℣. Nocturnorum de Communi Apostolorum. ii.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima B. Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

QUod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus, et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Fílio

ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Cui Christus in cruce Matrem Vírginem vírgini commendávit.

℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Cui Christus.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SI dixérimus, quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce; societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus, quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus: et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte Si dixérimus, quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc: * Et scimus, quia verum est testimónium ejus. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Et scimus.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 2.

FIlíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem Jesum Christum justum; et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cháritas Dei perfécta est.

℟. Hic est beatíssimus Evangelísta, et Apóstolus Joánnes, * Qui privilégio amóris præcípui, céteris áltius a Dómino méruit honorári. ℣. Hic est discípulus ille, quem diligébat Jesus, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. Qui. Glória Patri. Qui

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Hierónymi. Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis. Lectio iv.

JOánnes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimum, fílius Zebedæi, frater Jacóbi Apóstoli, quem Heródes post passiónem Dómini decollávit, novíssimus ómnium scripsit Evangélium, rogátus ab Asiæ Epíscopis, advérsus Ce-

rinthum, aliósque hæréticos, et máxime tunc Ebionitárum dogma consúrgens, qui ásserunt Christum ante Maríam non fuísse: unde et compúlsus est divínam ejus nativitátem edícere.

℟. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus: * Et scribam super eum nomen meum, et nomen civitátis novæ Jerúsalem.

℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Et scribam. Bñ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUartodécimo ígitur anno, secúndam post Neronē persecutiónem movénte Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalypsim, quam interpretátur Justínus martyr, et Irenæus. Interfécto autem Domitiáno, et actis ejus ob nímiam crudelitátem a Senátu rescíssis, sub Nerva príncipe rédiit Ephesum: ibíque usque ad Trajánum príncipem persevérans, totas Asiæ fundávit, rexítque Ecclésias, et conféctus sénio, sexagésimo octávo post passiónem Dómini anno mórtuus, juxta eámdem urbem sepúltus est.

℟. Diligébat autem eum Jesus, quóniā speciális prærogatíva castitátis, amplióri dilectióne fécerat dignum: * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce déuique moritúrus, huic matrem suam Vírginem vírgini commendávit. Quia virgo. Bño. Ignem sui amóris.

Ex Commentáriis ejúsdem in Epístolam ad Gálatas.

Lib.3.cap. 6. Lectio vi.

BEátus Joánnes Evangelísta, cum Ephesi moraréur usque ad últimam senectútem, et vix inter discipulórum manus ad Ecclésiam deferrétur, nec posset in plura vocem verba contéxere, nihil áliud per síngulas solébat proférre colléctas, nisi hoc: Filíoli, dilígite altérutrum. Tandem discípuli, et fratres, qui áderant, tædio affécti, quod éadem semper audírent, dixérunt: Magíster, quare semper hoc lóqueris? Qui respóndit dignam Joánne senténtiam: Quia præcéptum Dómini est; et si solum fiat, súfficit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: * Et implévit eum Dñus Spíritu sapiéntiæ, et intelléctus. ℣. Jucunditátem, et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 21.

IN illo témpore: Dixit Jesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc. Tract. 124. in Joan. post med.

DUas vitas sibi divínitus prædicátas, et commen-

dátas novit Ecclésia: quárum una est in fide, áltera in spécie; una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte mansiónis; una in labóre, áltera in réquie: una in via, áltera in pátria: una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis. Una declínat a malo, et facit bonum, áltera nullum habet, a quo declínet, malum, et magnum habet, quo fruátur, bonum. Una cum hoste pugnat, áltera sine hoste regnat.

℟. In illum diem suscípiam te servum meum, et ponam te sicut signáculum in conspéctu meo: * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus.

℣. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Quóniam.

Bñ. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

UNa súbvenit indigénti, áltera ibi est, ubi nullum ínvenit indigéntem. Una aliéna peccáta, ut sua sibi ignoscántur, ignóscit; áltera nec pátitur, quod ignóscat, nec facit quod sibi poscat ignósci. Una flagellátur malis, ne extollátur in bonis; áltera tanta plenitúdine grátiæ caret omni malo, ut sine ulla tentatióne supérbiæ cohæreat summo bono.

℟. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dñi in cœna recúbuit: * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Beátus.

Glória Patri. Beátus.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

ERgo una bona est, sed adhuc mísera, áltera mélior, et beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrū, illa per Joánnem. Tota hic ágitur ista usque in hujus sæculi finem, et illic ínvenit finem; differtur illa compléuda post hujus sæculi finem, sed in futúro sæculo non habet finem. Ideo dícitur huic: Séquere me. De illo autem: Sic eum volo manére, donec véniam, quid ad te? tu me séquere. Quid est enim hoc? Quantum sápio, quantum cápio, quid est hoc? nisi, tu me séquere per imitatiónem perferéndi temporália mala: ille máneat, donec sempitérna vénio redditúrus bona.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

et per Horas, Añã.

VAlde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dñi in cœna recúbuit.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Añã. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his: et scimus, quia verum est testimónium ejus.

Antiphona. Hic est discípulus meus: sic eum volo manére, donec véniam.

Antiphona. Sunt de hic stántibus, qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno suo.

Aña. Ecce puer meus eléctus, quem elégi, pósui super eum spíritum meum.

Capitulum. Eccl. 15.

QUi timet Deum, fáciet bona: et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta. Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus, et astra cóncinunt.
Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium péi hibet de his.
℟. Et scimus, quia verum est testimónium ejus.

Ad Bened. Aña. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Nativitate, Antiph. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.
℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja. Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.
℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.
℟. Et fecérunt planctum magnum super eum. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit et regnat.

Ad Tertiam, Antiphona. Hic est discípulus ille.

Capit. Qui timet. ut supra.
℟. breve In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.
℣. Constítues eos príncipes

super omnem terram.
℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.
Ad Sextam, Antiphona: Hic est discípulus meus.
Capitulum. Eccli. 15.
Cibávit illum pane vitæ, et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.
℟. breve. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues.
℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super.
Glória Patri. Constítues.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórū.
Ad Nonam, Antiphona. Ecce puer meus.
Capitulum. Eccli. 15.
In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.
℟. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui, Deus. Nimis.
℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci.
Glória Patri. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.
Ad Vesperas, Antiphona. Tecum princípium. cum reliq. Antiphonis, et Psalmis de Nativitate. 219.
Capit. Qui timet Deum. 231.
Hymnus. Exúltet orbis. ut supra. 231.
℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dñi in cœna recúbuit.
Ad Magnificat Antiphona. Exiit sermo inter fratres, quod discípulis ille non móritur: et non dixit Jesus: Non móritur: sed, Sic eum volo manére, donec véniam.
Oratio. Ecclésiam tuam. ut supra. 231.
Deinde pro Ss. Innocentibus, Antiph. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum, quocúmque íerit.
℣. Heródes irátus occídit multos púeros.
℟. In Béthlehem Judæ civitáte David. Oratio.
Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur.
Deinde fit commemoratio de Nativitate, Antiphona. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exsúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja.
℣. Notum fecit Dñs, allelúja.
℟. Salutáre suum, allelúja.
Oratio. Concéde. 231.
Pro S. Stephano, Antiphona. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.
℣. Stéphanus vidit cælos apértos.
℟. Vidit, et introívit: beá-

tus homo, cui cæli patébant.

Oratio. Da nobis. 231.

IN FESTO
Ss. Innocentium.
Duplex. ii. Classis.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

AUdit tyránnus ánxius,
Adésse regum Príncipē,
Qui nomen Israel regat,
Teneátque David régiam.
Exclámat amens núntio,
Successor instat, péllimur:
Satélles, i, ferrum rape:
Perfúnde cunas sánguine.
Quid próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem juvat?
Unus tot inter fúnera
Impúne Christus tóllitur.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Añæ, Psalmi, et ℣. Noct. sumuntur de Communi plurimorum Martyrum. xxxiv. excepta secunda Aña tertii Noct., ut suo loco notatum est.

In primo Nocturno.
De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 31.

HÆc dicit Dóminus: Vox in excélso audíta est lamentatiónis, luctus, et fletus Rachel plorántis filios suos, et noléntis consolári super eis, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus: Quiéscat vox tua a plorátu, et óculi tui a lácrymis: quia est merces óperi tuo, ait Dóminus, et reverténtur de terra inimíci. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus: et reverténtur filii ad términos suos.

℟. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: * Vírgines enim permansérunt, ídeo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Vírgines.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

AUdiens audívi Ephraim transmigrántem: Castigásti me, et erudítus sum, quasi juvénculus indómitus, convérte me, et convértar: quia tu Dñs Deus meus. Postquam enim convertísti me, egi pœniténtiam: et postquam ostendísti mihi, percússi femur meum. Confúsus sum, et erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Si filius honorábilis mihi Ephraim, si puer delicátus, quia ex quo locútus sum de eo, adhuc recordábor ejus.

℟. Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium: * Quare non deféndis sánguinem nostrum? et accepérunt divínum respónsum: Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et própter te-

stimónium, quod habébant, et clamábant voce magna, dicéntes. Quare non.

Bñ. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

STátue tibi spéculam, pone tibi amaritúdines, dírige cor tuum in viam rectam, in qua ambulásti: revértere, virgo Israel, revértere ad civitátes tuas istas. Usquequo delíciis dissolvéris, fília vaga? quia creávit Dñs novum super terram: Fémina circúmdabit virum. Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: Adhuc dicent verbum istud in terra Juda, et in úrbibus ejus, cum convértero captivitátem eórum. Benedícat tibi Dñs, pulchritúdo justítiæ, mons sanctus.

℟. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum: * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui.

℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas: et benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. Mitténtes.

Glória Patri. Mitténtes.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Ser. 10. de Sanctis. Lectio iv.

HOdie, fratres chiaríssimi, natálem illórum infántium cólimus, quos ab Heróde crudelíssimo rege interféctos esse, Evangélii textus elóquitur. Et ídeo cum summa exultatióne gáudeat terra, cæléstium mílitum, et tantárum parens fœcúnda virtútum. Ecce profánus hostis numquam beátis párvulis tantum prodésse potuísset obséquio, quantum prófuit ódio. Nam sicut sacratíssimum præséntis diéi festum maniféstat, quantum in beátos párvulos iníquitas abundávit, tantum in eis grátia benedictiónis refúdit.

℟. Effudérunt sánguinem sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem: * Et non erat, qui sepelíret.

℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cæli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ. Et.

Bñ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

BEáta es, o Béthlehem terra Juda, quæ Heródis regis immanitátem in puerórum extinctióne perpéssa es: quæ sub uno témpore candidátam plebem imbéllis infántiæ Deo offérre meruísti. Digne tamen natálem illórum cólimus, quos beátius ætérnæ vitæ mundus édidit, quam quos maternórum víscerum partus effúdit. Síquidem ante vitæ perpétuæ adépti sunt dignitátem, quam usúram præséntis accéperint.

℟. Isti sunt sancti, qui passi sunt propter te, Dñe, víndica eos: * Quia clamant ad te quotídie ℣. Víndica Dñe, sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. Quia clamant.

Bñ. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

ALiórum quidem pretiósa mors mártyrum laudem in confessióne proméruit: ho-

rum in consummatióne complácuit. Quia incipiéntis vitæ primórdiis, ipse eis occásus inítium glóriæ dedit, qui præséntis términum impósuit. Quos Heródis impíetas lactántes matrum ubéribus abstráxit, qui jure dicúntur Mártyrum flores, quos in médio frígore infidelitátis exórtus, velut primas erumpéntes Ecclésiæ gemmas, quædam persecutiónis pruína decóxit.

℟. Isti sunt, qui non inquinavérunt vestiménta sua: * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. ℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt. Ambulábunt mecum. Glória Patri. Ambulábunt.

In tertio Nocturno, loco Añæ. Tradidérunt. dicitur sequens Antiphona. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

IN illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum: et esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homil. S. Hierón. Presbyteri. Lib. 1. Comment. in cap. 2. Matthæi, et apud Glossam ordinariam.

QUando tulit púerum, et matrem ejus, ut in Ægyptum tránseat, nocte tulit, et in ténebris; quia noctem ignorántiæ his, a quibus ipse recéssit, relíquit incrédulis. Quando vero revértitur in Judæam, nec nox, nec ténebræ ponúntur in Evangélio: quia in fine mundi Judæi fidem, tamquam Christum ab Ægypto reverténtem suscipiéntes, illuminabúntur.

℟. Cantábant sancti cánticum novum ante sedem Dei, et Agni: * Et resonábat terra in voces eórum. ℣. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium. Et. Bño. Quorum festum cólimus. Lectio viii.

UT adimplerétur, quod dictum est a Dómino per Prophétam, dicéntem: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. Respóndeant, qui Hebræórum volúminum dénegant veritátem, ubi hoc in septuagínta legátur interprétibus. Quod cum non invénerint, nos eis dicémus, in Osée Prophéta scriptum, sicut et exemplária probáre possunt, quæ nuper edídimus.

℟. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, quod habébant, et clara voce dicébant: * Víndica Dñe sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei omnes sancti clamant. Víndica.

Si hoc festum venerit in Dominica, tunc in fine prædicti ℟. octavi additur Gló-

ria Patri. Víndica. et post nonam Lectionem (omisso nono ℟.) dicitur Te Deum laudámus. 16.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

TUnc adimplétum est, quod dictum est per Jeremíam Prophétam dicéntem: Vox in Rama audíta est, plorátus, et ululátus multus, Rachel plorans fílios suos. De Rachel natus est Bénjamin, in cujus tribu non est Béthlehem. Quæritur ergo, quómodo Rachel fílios Judæ, idest, Béthlehem, quasi suos ploret? Respondébimus bréviter, quia sepúlta sit juxta Béthlehem in Ephrata, et ex matérno corpúsculi hospítio matris nomen accéperit. Sive quóniam Juda, et Bénjamin duæ tribus junctæ erant: et Heródes præcéperat non solum in Béthlehem intérfici púeros, sed et in ómnibus fínibus ejus.

Nonum Responsorium ponitur, quia Te Deum. non dicitur, nisi hoc Festum veniat in Domínica.

℟. Isti, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt? Et dixit mihi: * Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni.

℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium, quod habébant. Hi sunt. Glória Patri. Hi sunt.

A D L A U D E S et per Horas, Aña.

HEródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Antiph. A bimátu et infra, occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

Aña. Angeli eórum semper vident fáciem Patris.

Antiph. Vox in Rama audíta est, plorátus, et ululátus, Rachel plorans fílios suos.

Aña. Sub trono Dei omnes sancti clamant: Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Capitulum. Apoc. 14.

VIdi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia, habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

Hymnus.

SAlvéte flores Mártyrum,
Quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.
Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram sub ipsam símplices
Palma, et corónis lúditis.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Ad Benedictus, Antiphona.

Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti:

virgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque ierit. Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Nativitate, Aña. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allel. all.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja. Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus ei inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne, Antiphona. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his.

℟. Et scimus, quia verum est testimónium ejus. Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui, et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. A bimátu. Capitulum. Vidi supra montem. 236.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi Lætámini.

℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte.

Glória Patri. Lætámini.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delectántur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona. Angeli eórum.

Capitulum. Apoc. 14.

HI sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum, quocúmque ierit.

℟. brev. Exúltent justi * In conspéctu Dei. Exúltent.

℣. Et delectántur in lætítia. In conspéctu.

Glória Patri. Exúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Sub throno Dei.

Capitulum. Apoc. 14.

HI empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et

Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium: sine mácula enim sunt ante thronum Dei.
℟. breve. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi.
℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.
℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas, Antiphona. **Tecum princípium.** cum reliquis Antiphonis, et Psalmis de Nativitate. 219.
Capit. **Vidi supra montem.**
Hymnus. **Salvéte flores Mártyrum.** 236.
℣. **Sub throno Dei omnes sancti clamant.**
℟. **Víndica sánguinem nostrum Deus noster.**

Ad Magnificat, Antíphona. **Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt, ipsum sequúutur Agnum sine mácula, et dicunt semper: Glória tibi, Dómine.**
Oratio. **Deus, cujus hodiérna die.** 237.

Deinde fit commemoratio S. Thomæ Cantuariensis, nisi fuerit Sabbatum. Antiphona. **Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.**
℣. **Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.**
℟. **Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.**

Oratio.
Deus, pro cuj gloriósus Pó mas gládiis impi buit, præsta, qu omnes, qui eju auxílium, petitión tárem consequáut
Et fit commemor tivitate, Aña. **H stus natus est: h tor appáruit: h ra canunt Angel Archángeli: hó justi, dicéntes: excélsis Deo, al**
℣. **Notum fecit**
℟. **Salutáre suun**
Oratio. **Concéd**
Pro S. Stephan **Sepeliérunt Stép timoráti, et fec ctum magnum s**
℣. **Stéphanus vi pértos.**
℟. **Vidit, et int tus homo, cui cæ**
Oratio. **Da nol**
Pro S. Joanne, **Exiit sermo int quod discípulus i ritur: et non dixi móritur: sed, Si manére, donec**
℣. **Valde hon beátus Joánnes.**
℟. **Qui supra p ni in cœna recú**
Oratio. **Ecclésia**
Si festum Nativ S. Stephani. S. Jo gelistæ, Ss. Innc corum dies Oota in Dñica, ipso di

Dñica, sed die proximo post festum S. Thomæ martyris fit de ea, ut infra. 242.

Si festum S. Thomæ venerit in Dominica, transfertur in ii. Feriam; et in Sabbato post Orationem Ss. Innocentium dicitur Antiphona, ℣. et Oratio Dominicæ, quæ paulo infra habetur. 242.

Deinde fit commemoratio Octavarum: et in ii. Vesperis Dominicæ fit commemoratio S. Thomæ, et Octavarum.

In ii. Vesp. S. Thomæ, Añæ, et Psalmi de Nativitate. 219 quæ duplicantur. Capitul. et alia de S. Silvestro, cum commem. S. Thomæ, et Octavar.

IN FESTO S. THOMÆ

Episcopi, et martyris. Semid. Omnia de Comm. unius Mart. præter Lectiones ii. et iii. Nocturni, et Orationem. Oratio.

DEus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit: præsta, quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dñm nostrum.

In i. Noct. Lect. de Comm. unius Martyris. **A Miléto. xxii.**

In ii. Nocturno. Lectio iv.

THomas, Londíni in Anglia natus, Theobáldo succéssit Cantuariénsi Epíscopo; et qui ántea in administrándo Cancellaríæ múnere præcláre se gésserat, in Episcopáli officio fortis, et invíctus fuit. Cum enim Henrícus secúndus Angliæ rex, convocátis ad se Epíscopis et procéribus regni, leges ferret utilitáti, ac dignitáti Ecclesiásticæ repugnántes, ádeo constánter óbstitit régiæ cupiditáti, ut neque pollicitatiónibus, neque terróribus de senténtia decédens, próxime conjiciéndus in cárcerem clam recésserit. Inde propínqui ejus omnis ætátis ejécti, amíci, fautóres omnes, iis, quibus per ætátem licéret, jurejurándo adstríctis, univérsos Thomam aditúros, si fortásse miserábili suórum calamitátis aspéctu moverétur, qui a sancto propósito privátis incómmodis deterréri mínime potuísset. Non respéxit carnem, aut sánguinem, neque ullus in eo humanitátis sensus pastorális offícii constántiam labefactávit.

℟. Honéstum fecit. xxv.

Lectio v.

COntulit ígitur se ad Alexándrum tértium Pontíficem, a quo benígne accéptus est: et inde proféctus, Mónachis Pontiniacénsis monastérii, Cisterciénsis Ordinis, ab eódem commendátus. Quod ut cognóvit Henrícus, missis ad Convéntum Fratrum Cisterciénsium minácibus lítteris, Thomam e Pontiníaco monastério exturbáre conátur. Quare vir sanctus véritus, ne sua causa mali áliquid Cisterciénsis família paterétur, sponte discéssit, et Ludovícum Gálliæ regem ejus invitátu convé-

nit: ubi támdiu fuit, quoad Pontífice máximo, et ipso rege agéntibus, ab exsilio summa totíus regni gratulatióne revocátur. Qui dum boni pastóris officium secúrus exséquitur, ecce calumniatóres ad regem déferunt, eum multa contra regnum, et públicam quiétem molíri: ut proptérea sæpius conquererétur rex, se in suo regno cum uno sacerdóte pacem habére non posse.

℟. Desidérium ánimæ. xxvi.

Lectio vi.

EX qua regis voce nefárii satéllites sperántes gratum se regi factúros, si Thomam e médio tóllerent, clam conveniéntes Cantuáriam, Epíscopum in templo vespertínis horis óperam dantem aggrediúntur. Qui cléricis templi áditus præclúdere conántibus accúrrens, óstium apéruit, illis usus verbis ad suos; Non est Dei Ecclésia custodiénda more castrórum: et ego pro Ecclésia Dei libénter mortem subíbo. Tum ad mílites: Vos Dei jussu cavéte, ne cuípiam meórum noceátis. Deínde flexis génibus, Deo, beátæ Maríæ, sancto Dionysio, et réliquis Sanctis ejus Ecclésiæ patrónis, Ecclésiam, et seípsum comméndans, sacrum caput eádem constántia, qua iniquíssimis regis légibus restíterat, ímpio ferro præcidéndum óbtulit, quarto Kaléndas Januárii anno Dñi millésimo centésimo septuagésimo primo: cujus cérebro respérsum est totíus templi paviméntum. Quem multis póstea illústrem miráculis idem Alexánder Póntifex rétulit in Sanctórum númerum.

℟. Stola jucunditátis. xxvi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 59. in Joannem.

MAgnum quiddam, dilectíssimi, magnum inquam est Ecclésiæ prælátio, et quæ multa índiget sapiéntia, et fortitúdine, qualem Christus propósuit: ut ánimam pro óvibus ponámus, et numquam illas deserámus: ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem, et mercenárium est differéntia. Alter própriæ, contémptis óvibus: alter, sua contémpta, óvium semper salúti iuvígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit: furem mactántem, et rapiéntem oves; et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas. ℟. Coróna áurea. xxviii. Lectio viii.

QUod superióri témpore Ezéchiel his verbis in-

sectátus est: Væ pastóribus Israel: nonne pascébant semetípsos? Nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ malítiæ genus est, et plurimórum causa malórum. Idcírco inquit: Neque quod abjéctum erat, reducébant: neque quod períerat, quærébant; neque confráctum alligábant, neque infirmum consolidábant, quóniam se, non gregem pascébant. Idem et Paulus áliis verbis significat: Omnes, quæ sua sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi.
℟. Hic est vere. xxviii.

Lectio ix.

VErum ab utróque se dissidére osténdit Christus: ab illis quidem, qui in aliórum perníciem véniunt, cum dicat, se proptérea venísse, ut vitam habérent, et abundántius habérent: ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves períreut. Nam cum Judæi ipsum interímere vellent, non proptérea déstitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit, et pértulit mortem: ídeo frequénter inquit: Ego sum pastor bonus. Quæ cum nullo uti testimónio videréntur (quod enim póneret ánimam suam, non multo post re monstrátum est; quod autem vitam habérent, et abundántius habérent, eventúrum erat in futúro sæculo) álterum ab áltero confirmat.
T e Deum laudámus. 16.

In Laudibus fiunt commemorationes de Octavis.

De Nativitate, Antiphona. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.
℣. Notum fecit Dñs, allel.
℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.
℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.
℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dñm nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne, Antiphona. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dñi in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.
℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his.
℟. Et scimus, quia verum est testimónium ejus.

Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui, et Evangelístæ, illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro Ss. Innocentibus, Aña. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Heródes irátus, occídit multos púeros.

℟. In Béthlehem Judæ civitáte David. Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dñm.

Si festum S. Thomæ non venerit in Dominica, Officium Dominicæ fit die immediate sequenti Festum ipsius, nisi fuerit Sabbatum: quia tunc de Dñica fit tantum comm. in die S. Silvestri, et in Sabbato fit Offic. de Oct. Nativitatis, ut inferius ponitur. 249.

DOMINICA
infra Octavam Nativitatis.

In secundis Vesp. S. Thomæ quando non venerit in Dñica. Antiph. Tecum princípium. cum reliquis Antiphonis, et Psalmis de Nativitate. 219.

Capitulum. Gal. 4.

FRatres: Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium; sed sub tutóribus, et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre. Hymnus.

JEsu Redémptor ómnium,
Quem lucis ante orígínem
Parem Patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit.

Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

Testátur hoc præsens dies
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne, quod cælo subest,
Salútis Auctórem novæ
Novo salútat cántico.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda Sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Dum médium siléntium tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus no-

stros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit.

Deinde fit commem. S. Thomæ, Antiphona. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio.

DEus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit: præsta, quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum.

De Nativitate, Antiphona. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dñs, allel. ℟. Salutáre suum, all. Orat.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cælos apértos. ℟. Vidit, et introívit; beátus homo, cui cæli patébant. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dñm nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne, Antiphona. Exiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur: et non dixit Jesus: Non móritur: sed, Sic eum volo manére, donec véniam.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui, et Evangelístæ, illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro Ss. Innocentibus, Añа. Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper: Glória tibi, Dómine.

℣. Sub throno Dei omnes sancti clamant. ℟. Víndica sánguinem nostrum, Deus noster. Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum omnia dicuntur sicut in die Nativita-

tis. 206. præter Antiphonas ad Bened., et Magn. Orationem, et Lectiones,et Respons.

Hac nocte ponitur Epistola B. Pauli ad Romanos, et de ea, et aliis ejus Epistolis legitur usque ad Septuagesimam.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promíserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem,qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dñi nostri: per quem accépimus grátiam, et Apostolátum ad obediéndum fidei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi: ómnibus, qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie.

Lectio ii.

PRimum quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis: quia fides vestra annuntiátur in univérso mundo. Testis enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in Evangélio Fílii ejus, quod sine intermissióne memóriam vestri fácio semper in oratiónibus meis: óbsecrans, si quo modo tandem aliquándo prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniéndi ad vos. Desídero enim vidére vos,ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confirmándos vos: id est, simul consolári in vobis per eam, quæ ínvicem est, fidem vestram, atque meam.

℟. Quem vidístis pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi Nativitátem. Natum.

Lectio iii.

NOlo autem vos ignoráre, fratres, quia sæpe propósui veníre ad vos (et prohíbitus sum usque adhuc) ut áliquem fructum hábeam, et in vobis, sicut et in céteris Géntibus. Græcis ac bárbaris, sapiéntibus et insipiéntibus débitor sum; ita (quod in me) promptum est et vobis, qui Romæ estis, evangelizáre. Non enim erubésco Evangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credénti, Judæo primum, et Græco. Justítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem: sicut scriptum est: Justus autem ex fide vivit. Revelátur enim

ira Dei de cælo super omnem impietátem, et injustítiam hóminum eórum, qui veritátem Dei in injustítia détinent: quia quod notum est Dei, manifestum est in illis. Deus enim illis manifestávit.
℟. O magnum mystérium! et admirábile sacraméntum! ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio: * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum.
℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Beáta. Glória Patri. Beáta.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 9. de Nativitate Domini. Lectio iv.

Excédit quidem, dilectíssimi, multúmque superéminet humáni elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo: et inde óritur difficúltas fandi, unde adest rátio non tacéndi. Quia in Christo Jesu Fílio Dei non solum ad divínam esséntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram, quod dictum est per Prophétam: Generatiónem ejus quis enarrábit? Utrámque enim substántiam in unam convenísse persónam, nisi fides credat, sermo non éxplicat. Et ídeo numquam matéria déficit laudis, quia numquam súfficit cópia laudatóris.
℟. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent: * Hódie génuit Salvatórem sæculi.
℣. Beáta, quæ crédidit: quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. Hódie. Lectio v.

Gaudeámus ígitur, quod ad eloquéndum tantæ misericórdiæ sacraméntum ímpares sumus: et cum salútis nostræ altitúdinem prómere non valeámus, sentiámus nobis bonum esse quod víncimur. Nemo enim ad cognitiónem veritátis magis propínquat, quam qui intélligit, in rebus divínis, étiam si multum profíciat, semper sibi superésse quod quærat. Nam qui se ad id, in quod tendit, pervenísse præsúmit, non quæsíta répe-rit, sed in inquisitióne déficit.
℟. Sancta, et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio! * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.
℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Lectio vi.

Ne autem infirmitátis nostræ perturbémur angústiis, Evangélicæ nos et Prophéticæ ádjuvant voces, quibus ita accéndimur, et docémur, ut nos nativitátem Dómini, qua Verbum caro factum est, non tam prætéritam recólere, quam præséntem videámur inspícere. Quod enim pastóribus pro gregum suórum custódia vigilántibus nuntiávit Angelus, étiam nostrum implévit audítum: et ídeo Domínicis óvi-

bus præsumus, quia verba divínitus édita cordis aure servámus: tamquam et in hodiérna festivitáte dicátur: Evangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo: quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

℟. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium: et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum: * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est.

℣. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte Gentes, et adoráte Dóminum. Qui hódie. Glória Patri. Qui hódie.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2.

IN illo témpore: Erat Joseph, et María mater Jesu, mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc. Lib. 2. in c. 2. Lucæ, prope fin.

VIdes úberem in omnes grátiam, Dñi generatióne diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum, ut justórum, iniquorúmque mérita discérnat: et pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus et justus aut supplícia decérnat, aut præmia.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre, plenum grátiæ, et veritátis.

℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et. Lectio viii.

ET tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. Nec líttera, nec história docet, ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrásse. Non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeo prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cæléstis osténdit. Vivum enim verbum Dei, et válidum, et acútius omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ, et spíritus, ártuum quoque et medullárum, cogitatiónes cordis, et secréta scrutátur animórum: quia nuda et apérta sunt ómnia Dei Fílio, quem consciéntiæ secréta non fallunt.

℟. O Regem cæli, cui tália famulántur obséquia! stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, et in cælis regnat.

℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dñs, in civitáte David. Jacet. Glória Patri. Jacet. Lect. ix.

PRophetávit ítaque Símeon, prophetáverat Virgo: prophetáverat copuláta conjúgio, prophetáre débuit étiam vídua; ne qua aut proféssio deésset, aut sexus. Et ídeo Anna et stipéndiis viduitátis, et móribus talis in-

dúcitur, ut digna plane fuísse credátur, quæ Redemptórem ómnium venísse nuntiáret. Cujus mérita cum álibi descripsérimus, cum víduas hortarémur, hoc loco, quóniam ad ália properámus, non putámus iteránda.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

QUem vidístis pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Aña. Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre: nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

Aña. Angelus ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum: quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allel.

Antiph. Facta est cum Angelo multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja.

Aña. Párvulus filius hódie natus est nobis, et vocábitur Deus, fortis, allelúja, allelúja.

Capitulum. Gal. 4.

FRatres: Quando témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus, et actóribus est, usque ad præfinítum tempus a patre. Hymn.

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipē,
Natum María Vírgine.
Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.
Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia:
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.
Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.
Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.
Fœno jacére pértulit:
Præsépe non abhórruit:
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.
Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Verbum caro factum est, all.
℟. Et habitávit in nobis, all.

Ad Benedictus, Antiphona. Dum médium siléntium tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja. Oratio.

OMnípotens sempitérnæ Deus, dírige actus no-

stros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Et fit Commem. de Octava Nativitatis, et aliis Octavis, ut supra post ix. Lectionem S. Thomæ. 241.

Ad Primam, Antiphona. Quem vidístis.

Capit. Regi sæculórum. 25.

℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Absolut. Capituli dic. Capit. Nonæ, Itaque. ut infra.

Ad Tertiam, Antiphona. Génuit puérpera.

Capitulum. Fratres: Quanto témpore. ut supra. 247.

℟. br. Verbum caro factum est: * allelúja, allel. Verbum.

℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Verbum.

℣. Ipse invocábit me, allel.

℟. Pater meus es tu, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Angelus ad pastóres.

Capitulum. Gal. 4.

At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret: ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. breve. Notum fecit Dóminus: * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Notum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Párvulus filius.

Capitulum. Gal. 4.

Itaque jam non est servus, sed filius: quod si filius, et hæres per Deum.

℟. br. Vidérunt omnes fines terræ: * Allelúja, allelúja. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Vidérunt.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

In ii. Vesperis, Antiphonæ, Psalmi, Capit. et Hymnus ut supra in Vesperis. 242.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magn. Aña. Puer Jesus proficiébat ætáte, et sapiéntia coram Deo, et homínibus.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. ut supra. 247.

Si dies post Festum S. Thomæ fuerit Sabbatum, Officium fit de Octava Nativitatis hoc modo. In secundis Vesperis S. Thomæ omnia dicuntur sicut in ii. Vesperis diei Nativitatis. 219. (sed non duplicantur Añæ.) et post Orationem Nativitatis fit commemoratio S. Thomæ, deinde S. Stephani, et aliarum Octavarum, ut supra post Orationem Dominicæ. 243.

Ad Matutinum omnia dicuntur sicut in die Nativitatis. 206. præter Lect. i. et ii.

Noct. et Responsoria, quæ dicuntur ut supra in Dominica. 244. et Lect. iii. Noct. quæ dicuntur ut infra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2.

IN illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc. Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, circa medium.

VIdes festináre pastóres. Nemo enim cum desídia Christum requírit. Vides pastóres Angelo credidísse: et tu Patri, Fílio, Spirítui Sancto, Angelis, Prophétis, et Apóstolis crédere non vis? Vide, quam signánter Scriptúra singulórum libret moménta verbórum. Festínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cum caro Dñi vidétur, Verbum vidétur, quod est Fílius.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre, plenum grátiæ, et veritátis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et.

Lectio viii.

NOn mediócre fidei tibi hoc videátur exémplum, quod vilis sit persóna pastórum. Certe quo vílior ad prudéntiam, eo pretiósior ad fidem. Non gymnásia choris reférta sapiéntum, sed plebem Dñs símplicem requisívit, quæ phaleráre audíta, et fucáre nescíret. Simplícitas enim quæritur, non ambítio desiderátur.

℟. O Regem cæli, cui tália famulántur obséquia! stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet. Glória Patri. Jacet.

Lectio ix.

NEc contemnénda putes quasi vília verba pastórum. A pastóribus enim María fidem cólligit. A pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur. Miráti étiam sunt omnes, qui audiérunt, de iis, quæ dicebántur a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Discámus sanctæ Vírginis in ómnibus castitátẽ, quæ non minus ore pudíca, quam córpore, arguménta fidei conferébat in corde.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes omnia dicuntur sicut in Nativitate. 217.

Et post Orationem fit commem. de S. Stephano, et reliquis Octavis, ut supra post ix. Lect. S. Thomæ. 241.

Ad Horas omnia dicuntur sicut in Nativ. Domini. 218.

Ad Vesperas, Antiphona. Tecum princípium. cum reliquis Antiphonis, et Psalmis de Nativitate. 219. et Añæ

duplicantur. Capitulum, et reliqua de S. Silvestro.

Si festum S. Silvestri venerit in Dñica, agitur de Festo cum commemor. Dñicæ in primis Vesperis, et Laudibus, ante commemorat. omnium Octavarum: et ix. Lectio erit de Homilia Dominicæ.

IN FESTO S. SILVESTRI

Papæ et Confes. Duplex.

A Capit. omnia de Comm. Conf. Pontif. xlvii. Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Silvéstri Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. de Oct. ut supra post Orat. Dñicæ. 243.

Ad Matutinum omnia de Communi Conf. Pont. xlviii. præter Lect. et Orationem.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 2.

PRopter quod inexcusábilis es, o homo omnis, qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, te ipsum condémnas; éadem enim agis quæ júdicas. Scimus enim quóniam judícium Dei est secúndum veritátem in eos, qui tália agunt. Exístimas autem hoc, o homo, qui júdicas eos, qui tália agunt, et facis ea, quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus, et patiéntiæ, et longanimitátis contémnis? ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit? ℟. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Lectio ii.

SEcúndum autem durítiam tuam, et impœnitens cor, thesaurízas tibi iram in diæ iræ, et revelatiónis justi judícii Dei, qui reddet unicuíque secúndum ópera ejus? iis quidem, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam: iis autem, qui sunt ex contentióne, et qui non acquiéscunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira, et indignátio. ℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo. Lectio iii.

TRibulátio, et angústia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judæi primum, et Græci: glória autem, et honor, et pax omni operánti bonum, Judæo primum, et Græco: non enim est accéptio personárum apud Deum. Quicúmque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt, et quicúmque in lege peccavérunt, per le-

gem judicabúntur. Non enim auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Silvéster Románus, patre Rufino, a prima ætáte óperam dedit Cyríno Presbytero; cujus doctrínam, et mores egrégie imitátus, trigésimum annum agens, Présbyter sanctæ Románæ Ecclésiæ a Marcellíno Pontífice creátur. Quo in múnere cum omni laude cléricis áliis antecélleret, in Melchíadis póstea locum succéssit, Imperatóre Constantíno. Cui Imperatóri, cum lepræ curándæ causa sibi ex infántium sánguine, medicórum consílio, bálneum parári jussísset, sancti Apóstoli Petrus et Paulus in quiéte apparuérunt: præcipiéntes ei, ut si ex lepra liberári vellet, omíssa ímpii bálnei immanitáte, Silvéstrum in Sorácte monte latitántem accérseret: a quo salutári lavácro recreátus, in omni ditióne Románi Impérii templa Christiáno more ædificári imperáret: sublatísque inánium deórum simulácris, vero Deo cultum adhibéret. Constantínus ígitur, cæléstibus mónitis obtémperans, Silvéstrum diligentíssime conquisítum vocat: a quo, Apostolórum imágines recognóscens, baptísmo sanátur, et ad tuéndam propagandámque Christi religiónem inflammátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Itaque, auctóre Silvéstro, multas Basílicas ædificávit, quas sacris imagínibus, donísque, ac munéribus magnificentíssimis exornávit, facultáte étiam data Christiánis, quod ántea negátum erat, públice templa exstruéndi. Hoc Pontífice hábita sunt duo Concília, Nicænum, ubi præsidéntibus ejus Legátis, præsentéque Constantíno, et trecéntis decem et octo Epíscopis, sancta et cathólica Fides explicáta est, Arío, ejúsque sectatóribus condemnátis, quam étiam Synodum confirmávit, peténtibus Concílii Pátribus univérsis: et Románum, in quo interfuére ducénti octogínta quátuor Epíscopi, ubi íterum Aríus condemnátus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Multa item decréta fecit Ecclésiæ Dei utí-

lia: in his: Ut a solo Epíscopo Chrisma conficerétur: Ut Présbyter chrísmate baptizáti summum liníret vérticem: Ut Diáconi dalmáticis in Ecclésia, et palla linóstima ad lævam uteréntur: Ut in lineo tantum velo sacrificium altáris conficerétur. Præscrípsit tempus ómnibus, qui Ordínibus initiáti essent, exercéndi síngulos Ordines in Ecclésia, ántequam quisque ad altiórem gradum ascénderet. Ut láicus clérico non inférret crimen: Ne cléricus apud profánum júdicem causam díceret. Sábbati, et Domínici diéi nómine reténto, réliquos hebdómadæ dies, Feriárum nómine distínctos, ut jam ante in Ecclésia vocári cœperant, appellári vóluit: quo significarétur, quotídie cléricos, abjécta ceterárum rerum cura, uni Deo prorsus vacáre debére. Huic cælésti prudéntiæ, qua Ecclésiam administrábat, insígnis vitæ sanctitás, et benígnitas in páuperes perpétuo respóndit. Quo in génere provídit, ut cléricis copiósis egéntes conjúngeret; et sacris virgínibus, quæ ad victum necessária essent, suppeditaréntur. Vixit in Pontificátu annos vigínti unum, menses decem, diem unum. Sepúltus est in cœmetério Priscíllæ, via Salária. Fecit Ordinatiónes septem mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quadragínta du-

os, Diáconos
que, Epíscopos
loca sexagínta
℟. Iste est, qu
magnas virtútes
et omnis terra
repléta est: * I
pro peccátis óm
lórum. ℣. Iste
témpsit vitam m
vénit ad cæléstia
Glória Patri.
In iii. Noct. Hon
gelium. Sint
præcíncti. ut
Confess. non P
Responsoria v
muni Confessori
quæ sequuntur
Pro ℟. vii. Amá
et ornávit eum:
índuit eum: *
paradísi coroná
℣. Induit eum
rícam fidei, et
Et ad portas.
Pro ℟. viii. S
stri præcíncti,
ardéntes in mán
* Et vos símile
expectántibus d
um, quando
núptiis.
℣. Vigiláte erg
scítis qua hora
ster ventúrus si
Glória Patri.
Reliqua omn
Vesperas, sumu
muni Confessor
Et in fine Lau
memorátio de
supra post ix. L
cti Thomæ. 24

IN CIRCUMCISIONE DOMINI
ET OCTAVA NATIVITATIS.

DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.

Ad Vesperas, Antiphona. O admirábile commércium! cum reliquis de Laudib. 262. Psal. Dixit Dóminus. Laudáte púeri. Lætátus sum. Nisi Dóminus. Lauda Jerúsalem. ut in Offic. parvo B. Mariæ in Adventu. cxxxvii.

Capitulum. Tit. 2.

APpáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, et sæculária desidéria, sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo.

Hymnus. Jesu Redémptor. ut supra. 242.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.

℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti, allelúja. Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dñm nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte.

Et non fit aliqua commem.

Ad Matutinum, Invitator. Christus natus est nobis: * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2. Hymnus. Jesu Redémptor. ut supra. 242.

In primo Nocturno, Aña. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * præ-

dicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus: * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Antiphona. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Antiphona. In sole pósuit tabernáculum suum: et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo. Psalm. 18.
CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.
Antiphona. In sole pósuit tabernáculum suum: et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.
Antiphona. Elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dñs virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiphona. Elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ. ℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Románоs.

Lectio i. Cap. 3. et 4.

Quid ergo ámplius Judæo est? aut quæ utílitas circumcisiónis? Multum per omnem modum. Primum quidem quia crédita sunt illis elóquia Dei. Quid enim, si quidam illórũ non credidérunt? Numquid incredúlitas illórum fidem Dei evacuábit? Absit. Est autem Deus verax: omnis autem homo mendax, sicut scriptum est: Ut justificéris in sermónibus tuis: et vincas cum judicáris. Si autem iníquitas nostra justítiam Dei comméndat, quid dicémus? Numquid iníquus est Deus, qui infert iram? (secúndum hóminem dico). Absit. Alióquin quómodo judicábit Deus hunc mundum?

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi: ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: qui de cælo venit, super omnes est. Cujus.

Lectio ii.

An Judæórum Deus tantum? Nonne et Géntium? Imo et Géntium. Quóniam quidem unus est Deus, qui justíficat circumcisiónem ex fide, et præpútium per fidem. Legem ergo destrúimus per fidem? Absit: sed legem statúimus. Quid ergo dicémus invenísse Abraham patrem nostrum secúndum carnem? Si enim Abraham ex opéribus justificátus est, habet glóriam, sed non apud Deum. Quid

enim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad justítiam. Ei autem, qui operátur, merces non imputátur secúndum grátiam, sed secúndum débitum. Ei vero, qui non operátur, credénti autem in eum, qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam secúndum propósitum grátiæ Dei. Sicut et David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accépto fert justítiam sine opéribus: Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes, et quorum tecta sunt peccáta.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis, veníte Gentes, et adoráte Dñm: * Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies, quam fecit Dñs, exultémus et lætémur in ea. Quia. Lectio. iii.

Beatitúdo ergo hæc in circumcisióne tantum manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim, quia reputáta est Abrahæ fides ad justítiam. Quómodo ergo reputáta est, in circumcisióne, an in præpútio? Non in circumcisióne, sed in præpútio. Et signum accépit circumcisiónis, signáculum justítiæ fidei, quæ est in præpútio, ut sit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur et illís ad justítiam; et sit pater circumcisiónis, non iis tantum, qui sunt ex circumcisióne, sed et iis, qui sectántur vestígia fidei, quæ est in præpútio patris nostri Abrahæ.

℟. Benedíctus, qui venit in nómine Dñi, Deus Dñs, et illúxit nobis: * Allelúja, all. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exultémus, et lætémur in ea. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In secundo Nocturno, Aña. Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis. Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua: * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus,* vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus : * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et exultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Antiphona. Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Antiph. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus. Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te : * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis : * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum : * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dñs narrábit in scriptúris populórum, et príncipum ; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Antiphona. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

Antiph. Exultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dñi, quóniam venit. Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dño, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dño glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte

in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur:* judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dñi, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiph. Exultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit.

℣. Speciósus forma præ filiis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 7. de Nativit. Domini.

Lectio iv.

FEstivitátis hodiérnæ, dilectíssimi, verus venerátor est, et pius cultor, qui nec de incarnatióne Dñi áliquid falsum, nec de Deitáte áliquid sentit indígnum. Paris enim perículi malum est, si illi aut natúræ nostræ véritas, aut patérnæ glóriæ negátur æquálitas. Cum ergo ad intelligéndum sacraméntum nativitátis Christi, qua de Matre Vírgine est ortus, accédimus, abigátur procul terrenárum calígo ra-

tiónum ; et ab
fidei óculo mundá
tiæ fumus abscéda
℟. Congratulámin
mnes, qui dílígi
num : * Quia c
párvula, plácui .
et de meis viscéri
Deum et hóminer
℣. Beátam me di
generatiónes, quia
húmilem respéxit I

Lectio v

DIvína est enii
tas, cui crédi
na est doctrína, q
mur. Quóniam si
stificatióni, sive or
phetárum, sive l
tubæ interiórem ad
audítum; verum es
ánnes plenus Spí
intónuit : In prin
Verbum, et Verb
pud Deum, et Deu
bum. Hoc erat ir
apud Deum. Omn
facta sunt, et sine i
est nihil. Et simíli
est, quod idem
adjécit: Verbum c
est, et habitávit in
vídimus glóriam
riam quasi unigén
℟. Confirmátum
ginis, in quo diví
ria, Angelo nunti
cépit : tunc specio
præ filiis hóminum
cépit viscéribus :
dicta in ætérnum,
bis prótulit et hón
℣. Domus pudíci
templum repénte

tácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et benedícta. Lectio vi.

IN utráque ergo natúra idem est Dei Fílius, nostra suscípiens, et própria non amíttens: in hómine hóminem rénovans, in se incommutábilis persevérans. Déitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ subiit; nec Dei formam servi forma violávit: quia summa et sempitérna esséntia, quæ se ad humáni géneris inclinávit salútem, nos quidem in suam glóriam tránstulit, sed quod erat, esse non déstitit. Unde cum Unigénitus Dei minórem se Patre confitétur, cui se dicit æquálem, veritátem in se formæ utriúsque demónstrat, ut et humánam probet imparílitas, et divínam decláret æquálitas.

℟. Benedícta, et venerábilis es Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, et fulgébat in cælo. ℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui, considerávi ópera tua, et expávi: in médio duórum animálium. Jacébat in præsépio. Glória Patri. Jacébat.

In iii. Noct. Aña. In princípio, et ante sæcula Deus erat Verbum, et ipse natus est hódie Salvátor mundi. Psal. 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitus ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dñi:* a fácie Dñi omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dñs Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo: * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona. In princípio, et ante sæcula Deus erat Verbum, et ipse natus est hódie Salvátor mundi.

Antiphona. Ante lucíferum génitus, et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ: * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ: * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu: simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia: * et pópulos in æquitáte.

Antiphona. Ante lucíferum génitus, et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

Antiph. Nato Dómino Angelórum chorus canébat, dicens: Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium, et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dñm Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Nato Dómino Angelórum chorus canébat, dicens: Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno.

℣. Notum fecit Dñs, allel.

℟. Salutáre suum, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2.

IN illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer:

vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, circa medium.

CIrcumcíditur ítaque puer. Quis est iste puer, nisi ille, de quo dictum est: Puer natus est nobis, filius datus est nobis? Factus est enim sub lege, ut eos, qui sub lege essent, lucrifáceret. Ut sísterent eum Dómino. Quid sit autem in Jerúsalem sisti Dómino, dícerem, nisi in Isaíæ comméntis ante dixíssem. Circumcísus enim vítiis, Domínico dignus judicátur obtútu: quia óculi Dómini super justos. Vides omnem legis véteris sériem fuísse typum futúri: nam et circumcísio purgatiónem signíficat delictórum.

℟. Sancta, et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio! * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia quem.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio viij.

SEd quóniam prona quadam cupiditáte peccándi, humánæ carnis et mentis fragílitas inextricabílibus vítiis implicátur, eo per octávum circumcisiónis diem culpæ totíus futúra purgátio, resurrectiónis præfigurabátur ætáte. Hoc est enim illud: Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. Verbis enim Legis promittebátur Vírginis partus. Et vere sanctus, quia immaculátus. Dénique ipsum esse, qui Lege signétur, in eúmdem modum ab Angelo repetíta verba declárant: Quod nascétur, inquit, Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℟. Nésciens mater Virgo virum, péperit sine dolóre * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno.

℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem. Glória Patri. Salvatórem.

Lectio ix.

SOlus enim per ómnia ex natis de fémina sanctus Dóminus Jesus, qui terrénæ contágia corruptélæ, immaculáti partus novitáte non sénserit, et cælésti majestáte depúlerit. Nam si lítteram sequámur, quómodo sanctus omnis másculus, cum multos sceleratíssimos fuísse non láteat? Numquid sanctus Achab? Numquid sancti pseudoprophétæ, quos ad Elíæ preces ultor cæléstis injúriæ ignis absúmpsit? Sed ille sanctus, quem in figúra futúri mystérii pia legis divínæ præscripta signábant: eo quod solus sanctæ Ecclésiæ vírginis, ad generándos pópulos Dei, immaculátæ fœcunditá-

tis aperíret genitále secrétum.
Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est; et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Aña. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ, sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.

Aña. Rubum quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Antiph. Germinávit radix Jesse: orta est stella ex Jacob; Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

Antiph. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, all.

Capitulum. Tit. 2.

APpáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, et sæculária desidéria, sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo. Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christū canámus Príncipem,
Natum María Vír
Beátus auctor sæc
Servíle corpus ín
Ut carne carnem
Ne pérderet quos
Castæ Paréntis v.
Cæléstis intrat grá
Venter Puéllæ bá
Secréta, quæ non
Domus pudíci pé
Templum repénte
Intácta nésciens v
Concépit alvo Fíl
Enítitur puérpera
Quem Gábriel pı
Quem ventre Matr
Baptísta clausum
Fœno jacére pér
Præsépe non abh
Et lacte módico
Per quem nec al
Gaudet chorus c
Et Angeli canunt
Palámque fit pas
Pastor, Creátor
Jesu, tibi sit gl
Qui natus es de
Cum Patre, et alı
In sempitérna sæc

℣. Verbum caro f
allelúja. ℟. Et h
nobis, allelúja.

Ad Benedictus,
Mirábile mystériu
tur hódie; innov
ræ, Deus homo fa
quod fuit permán
non erat assúmpsi
mixtiónem passus
visiónem. C

DEus, qui sa
næ, beátæ
ginitáte fœcúnda
géneri præmia

tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat.

Ad Tertiam, Antiphona. **Quando natus es.**

Capitulum. **Appáruit.** 262.

℟. breve. **Verbum caro factum est: * Allelúja, allelúja. Verbum.** ℣. **Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja.**

Glória Patri. Verbum.

℣. **Ipse invocábit me, allel.**

℟. **Pater meus es tu, allel.**

Ad Sextam, Antiph. **Rubum, quem víderat Móyses.**

Capitulum. Hebr. 1.

ET: Tu in princípio Dñe terram fundásti: et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℟. breve. **Notum fecit Dóminus: * Allelúja, allelúja. Notum.** ℣. **Salutáre suum. Allelúja, allelúja.**

Glória Patri. Notum.

℣. **Vidérunt omnes fines terræ, allelúja.**

℟. **Salutáre Dei nostri, allel.**

Ad Nonam, Antiphona. **Ecce María.**

Capitulum. Hebr. 1.

IPsi períbunt, tu autem permanébis, et omnes sicut vestiméntum veteráscent, et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℟. breve. **Vidérunt omnes fines terræ: * Allelúja, allelúja. Vidérunt.** ℣. **Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja.**

Glória Patri. Vidérunt.

℣. **Verbum caro factum est, allelúja.** ℟. **Et habitávit in nobis, allelúja.**

In ii. Vesperis, Antiphona. **O admirábile.** cum reliq. de Laud. 262. Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut supra in primis Vesperis. 253.

℣. **Notum fecit Dñs, allelúja.**

℟. **Salutáre suum, allelúja.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Magnum hæreditátis mystérium: templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens: Omnes Gentes vénient, dicéntes: Glória tibi Dómine.**

Oratio. **Deus, qui salútis.** ut supra. 262.

Deinde pro S. Stephano. Aña. **Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine faciébat signa magna in pópulo.** ℣. **Stéphanus vidit cælos apértos.**

℟. **Vidit, et introívit: beátus homo, cui cæli patébant.**

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui primítias mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti: tríbue quæsumus; ut pro nobis intercéssor exsístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, etc.

De aliis Octavis in his Vesperis nihil fit.

IN OCTAVA S. Stephani Protomartyris.

Duplex.

Omnia dicuntur, ut in die Festi. 222. præter Lectiones, et Orationem.

Et fit commem. de aliis Oct.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 7. et 8.

DUra cervíce, et incircumcísis córdibus et áuribus, vos semper Spirítui Sancto resístitis, sicut patres vestri, ita et vos. Quem prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos, qui prænuntiábant de advéntu Justi, cujus vos nunc proditóres, et homicídæ fuístis: qui accepístis legem in dispositióne Angelórum, et non custodístis. Audiéntes autē hæc, dissecabántur córdibus suis: et stridébant déntibus in eum.

℟. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine * Faciébat prodígia, et signa magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam de synagóga, disputántes cum Stéphano, et non póterant resístere sapiéntiæ, et Spirítui, qui loquebátur. Faciébat.

Lectio ii.

CUm autem esset plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant: et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem: Dómine Jesu súscipe spíritum meum.

℟. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio: * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ℣. Plenus grátia, et fortitúdine faciébat prodígia, et signa magna in pópulo. Et.

Lectio iii.

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino. Saulus autem erat consénticns neci ejus. Facta est autem in illa die persecútio magna in Ecclésia, quæ erat Jerosólymis: et omnes dispérsi sunt per regiónes Judææ, et Samaríæ, præter Apóstolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℟. Intuens in cælum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, et ait: * Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei. ℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum vidit glóriam Dei, et ait. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Sermo 2. de S. Stephano.

Lectio iv.

POst hestérnum festivíssimum diem, quo Salvatóris nostri Christi nobis natívitas illúxit, étiam hodiérnus dies beáti mártyris Stéphani coróna illustrátur. Mártyris illíus mérita nulla pars orbis ignórat; passus enim est in ipso princípio Ecclésiæ, idest, in ipsa urbe Jerosólyma. Ibi enim Diáconus ministrávit: et in ipso juventútis flore decórem ætátis suæ sánguine purpurávit. Pássio ejus insígnis est, multúmque mirábilis. Hanc modo de libro Actuum Apostolórum cum legerétur, non solum audívimus, sed étiam óculis spectávimus.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem: * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum: et ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. Dómine.

Lectio v.

CHristus ergo caput Mártyrum prior passus est pro nobis, relínquens vobis exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Cujus passiónis vestígia prosecútus beatíssimus Stéphanus, confiténdo Christum lapidátus a Judæis, corónam méruit tamquam suo sibi nómine pósitam. Stéphanus enim Græce, Latíne coróna appellátur. Jam corónæ nomen habébat, et ídeo palmam martyrii suo nómine preferébat.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum, et ejecérunt eũ extra civitátem invocántem, et dicéntem: * Dómine Jesu áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus: et lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem. Dómine.

Lectio vi.

QUi cum lapidarétur, non solum non expectábat de persecutóribus reportáre vindíctam, sed eis pótius a Deo véniam postulábat. Memínerat enim dixísse Dóminum: Mihi vindíctam, ego retríbuam, dicit Dóminus: Et íterum: Ne díxeris, Ulcíscar me de inimícis meis; sed expécta Dóminum, ut tibi auxílio sit. Expectáre nos jubet Dóminus Deus, ut in die futúræ retributiónis cum sanctis Martyribus vindicémur.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures suas: et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At ille. Glória Patri. At ille.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 23.

IN illo témpore: Dicébat Jesus Scribis et Pharisæis:

Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et Sapiéntes, et Scribas: et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in cap. 23. Matthæi.

JErúsalem, Jerúsalem, quæ occídis prophétas. Jerúsalem, non saxa et ædificia civitátis, sed habitatóres vocat: quam plangit patris afféctu, sicut et in álio loco légimus, quod videns eam, fléverit. In eo autem quod dicit: Quóties vólui congregáre filios tuos: omnes retro prophétas a se missos esse testátur. Gallínæ quoque similitúdinem congregántis sub alas pullos suos, in cántico Deuteronómii légimus: Sicut áquila prótegit nidum suum, et super pullos suos desiderávit expándens alas suas, suscépit eos, et tulit super pennas suas.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cælos apértos: vidit, et introívit: * Beátus homo, cui cæli patébant.

℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthérios aulæ cæléstis sinus dívina ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio viii.

ECce relinquétur vobis domus vestra desérta: Hoc ipsum ex persóna Jeremíæ jam ante díxerat: Relíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam: facta est mihi hæréditas mea quasi spelúnca hyænæ. Desértam Judæórum domum, idest, templum illud, quod fulgébat augústius, óculis comprobámus: quia habitatórem Christum pérdidit, et hæreditátem prærípere géstiens, occídit hærédem.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cæli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número mártyrum invéntus est primus. * Et ídeo triúmphat in cælis coronátus.

℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

Lectio ix.

DIco enim vobis, non me vidébitis ámodo, donec dicátis: Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Ad Jerúsalem lóquitur, et ad pópulum Judæórum. Versículum autem istum, quo et párvuli, atque lacténtes in ingréssu Jerúsalem Dómini Salvatóris usi sunt, quando dixérunt: Benedíctus qui venit in nómine Dñi, hosánna in excélsis: sumpsit de centésimo décimo séptimo Psalmo, qui maniféste de advéntu Dómini scriptus est.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, et per Horas, Antiph. Lapidavérunt. cum reliq. ut in die Festo, 225.

Pro comm. S. Joann.s, Aña. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dñi in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his.
℟. Et scimus, quia verum est testimónium ejus. Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro Ss. Innocentibus, Aña. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum, quocúmque íerit.
℣. Heródes irátus occídit multos púeros.
℟. In Béthlehem Judæ civitáte David. Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo confessi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

In ii. Vesp. Aña de Laudib. Festi. Lapidavérunt. cum reliq. 225. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dñica. 120. et ultimo loco, Psalm. Crédidi, propter quod. 124.

Deinde fit de S. Joanne.

Capitulum. Eccli. 15.

Qui timet Deum, fáciet bona: et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta. Hymnus.

Exúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus, et astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes.
℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnificat, Antiphona. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

Oratio. Ecclésiam tuam. ut supra.

Pro S. Stephano, Antiphona. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.
℣. Stéphanus vidit cælos apértos.
℟. Vidit, et introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. ut supra. 263.

Pro Ss. Innocentibus. Aña. Innocéntes pro Christo in-

fántes occísi sunt: ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper: Glória tibi, Dómine.

℣. Sub throno Dei omnes sancti clamant.

℟. Víndica sánguinem nostrum Deus noster.

Oratio, Deus, cujus hodiérna die. ut supra. 267.

IN OCTAVA

S. Joannis Apostoli, et Evangelistæ. Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die. 227. præter Lectiones.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

Post hæc vidi: et ecce óstium apértum in cælo, et vox prima, quam audívi, tamquam tubæ loquéntis mecum, dicens: Ascénde huc, et osténdam tibi, quæ opórtet fieri post hæc. Et statim fui in spíritu: et ecce sedes pósita erat in cælo; et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis, et sárdinis: et iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor: et super thronos vigínti quátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ.

℟. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dñi in cœna recúbuit: * Cui Christus in cruce Matrem Vírginem vírgini commendávit.

℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Cui Christus.

Lectio ii.

Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua: et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem Spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo: et in médio sedis, et in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas; et in circúitu, et intus plena sunt óculis.

℟. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc: * Et scimus, quia verum est testimónium ejus.

℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Et scimus.

Lectio iii.

Et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est. Et cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sæcula sæculórum,

procidébant vigínti quátuor senióres ante sedéntem in throno, et adorábant vivéntem in sæcula sæculórum, et mittébant corónas suas ante thronum, dicéntes: Dignus es, Dñe Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtútem: quia tu creásti ómnia, et propter voluntátem tuam erant, et creáta sunt.
℟. Hic est beatíssimus Evangelísta, et Apóstolus Joánnes: * Qui privilégio amóris præcípui, céteris áltius a Dómino méruit honorári.
℣. Hic est discípulus ille, quem diligébat Jesus, qui supra pectus Dñi in cœna recúbuit. Qui. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi in Joánnem.

Tract. 36. Lectio iv.

IN quátuor Evangéliis, vel pótius quátuor libris uníus Evangélii, sanctus Joánnes Apóstolus non immérito secúndum intelligéntiam spiritálem áquilæ comparátus, áltius, multóque sublímius áliis tribus eréxit prædicatiónem suam; et in ejus erectióne étiam corda nostra érigi vóluit. Nam céteri tres Evangelístæ tamquam cum hómine Dómino in terra ámbulant, et de divinitáte ejus pauca dixérunt: istum autem quasi pigúerit in terra ambuláre, sicut in ipso exórdio sui sermónis intónuit, eréxit se non solum super terram, et super omnem ámbitum áeris et cæli, sed super omnem étiam exércitum Angelórum, omnémque constitutiónem invisibílium potestátum, et pervénit ad eum, per quem facta sunt ómnia, dicéndo: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.
℟. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dñs: * Et scribam super eum nomen meum, et nomen civitátis novæ Jerúsalem.
℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Et scribam.

Lectio v.

HUic tantæ sublimitáti princípii étiam cétera cóngrua prædicávit, et de Dómini divinitáte, quómodo nullus álius, est locútus: hoc eructábat, quod bíberat. Non enim sine causa de illo in isto ipso Evangélio narrátur, quia et in convívio super pectus Dómini discumbébat. De illo ergo péctore in secréto bibébat, sed quod in secréto bibit, in manifésto eructávit: ut pervéniat ad omnes Gentes non solum incarnátio Fílii Dei, pássio, et resurréctio, sed étiam quod erat ante incarnatiónem únicus Patri, Verbum Patris, coætérnus Generánti, æqualis ei, a quo missus est.
℟. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciális prærogatíva castitátis, amplióri dilectióne fécerat dignum. * Quia virgo eléctus ab ipso,

virgo in ævum permánsit.
℣. In cruce dénique moritúrus, huic matrem suam vírginem vírgini commendávit. Quia. Lectio vi.

AQuila ipse est Joánnes, sublímium prædicátor, et lucis intérnæ atque ætérnæ fixis óculis contemplátor. Dicúntur enim et pulli aquilárum a paréntibus sic probári, patris scílicet ungue suspéndi, et rádiis solis oppóni. Qui firme contemplátus fúerit, filius agnóscitur; si ácie palpitáverit, tamquam adulterínus ab ungue dimíttitur. Jam ergo vidéte, quam sublímia loqui débuit, qui est áquilæ comparátus: et tamen étiam nos humi repéntes, infírmi, et vix ullíus moménti inter hómines, audémus tractáre ista, et ista expónere: et putámus nos aut cápere posse cum cogitámus, aut capi dum dícimus.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus; * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus.
℣. Jucunditátem, et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.
Glória Patri. Et implévit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 21.

IN illo témpore: Dixit Jesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst.
Homilia 87. in Joannem circa medium.

CUm magna Christus Petro communicásset, orbis terrárum curam demandásset, martyrium prædixísset, et majórem erga eum dilectiónem testátus esset: cum vellet Petrus Joánnem sócium et collégam, inquit: Hic autem quid? Numquid eámdem viam aggrediétur? Et quemádmodum in cœna interrogáre non ausus, Joánnem suffécit: ita nunc vicem reddit, arbitrátus eum velle, sed non audére de se sciscitári. Tum Christus: Si eum volo manére, donec véniam, quid ad te?

℟. In illum diem suscípiam te servum meum, et ponam te sicut signáculum in conspéctu meo: * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus.
℣. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Quóniam. Lectio viii.

NAm cum nímia id charitáte díceret Petrus, nec ab eo dívidi vellet, osténdens Christus, quod quantávis cum dilectióne prosequerétur, suam ássequi non posset, inquit: Si eum volo manére, quid ad te? His verbis nos erúdiens, neque doléndum, neque curiósius præter divínam voluntátem investigándum. Nam cum Petrus semper in hujúsmodi interrogatiónes ferventius prosilíret, íterum ejus fer-

vórem retúndens, quod non sit ultérius inquiréndum, in hunc modum respóudit.

℟. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dñi in cœna recúbuit: * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Beátus. Glória Patri. Beátus.

Lectio ix.

EXiit ergo sermo iste inter fratres, quod discípulus ille non móritur: et non dixit ei Jesus, quia non móritur: sed, Si eum volo manére, donec véniam, quid ad te? Noli arbitrári, inquit, eódem modo me de vobis disposuísse. Hoc autem dixit, ut intempestívum afféctum, et consuetúdinis desidérium tólleret. Cum enim essent orbis terrárum curam susceptúri, simul ámplius esse non oportébat: magnum enim fuisset mundo detriméntum. Idcírco inquit: Opus suscepísti, id consídera: pérfice, labóra, et te certamínibus expóne. Quid ad te, si volo eum manére hic? tu officium tuum cura, et exséquere.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, Antiphona. Valde honorándus. cum rel. ut in die Festi. 230. Capitulum, Hymnus, ℣. et Antiphona ad Benedictus, ibidem. Pro comm. Ss. Innocentium. Aña. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum, quocúmque íerit. ℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David. Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum nostrum.

Ad Horas omnia, ut in Festo ejusdem. 231.

In secundis Vesperis. Antiphonæ de Laudibus Festi. Valde honorándus. 230.

Psalm. ut in ii. Vesper. de Communi Apostolor. xiii

Capitulum, et alia, ut in die. 231. cum commemor. Ss. Innocentium. Antiphona. Hi sunt, qui cum muliéribus. ℣. Heródes irátus. Oratio. Deus, cujus hodiérna die. ut supra.

IN OCTAVA
Ss. Innocentium. Duplex.

Omnia dicuntur sicut in Festo. 233. præter Lectiones, et omittitur ix. Responsor., cujus loco dicitur. Te Deum laudámus. 16.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 5.

JUstificáti ergo ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem et habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua

stamus, et gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatiónibus: sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, spes autem non confúndit: quia cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: * Vírgines enim permansérunt, ídeo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Vírgines.

Lectio ii.

UT quid enim Christus, cum adhuc infirmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est? Vix enim pro justo quis móritur: nam pro bono fórsitan quis áudeat mori? Commendat autem charitátem suam Deus in nobis: quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est, multo ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

℟. Sub altáre Dei audivi voces occisórum dicéntium: * Quare non defendis sánguinem nostrum? et accepérunt divínum respónsum: Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum.

℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium, quod habébant, et clamábant voce magna, dicéntes. Quare.

Lectio iii.

SI enim cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus: multo magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem: sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Proptérea sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, et per peccátum mors, et ita in omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt.

℟. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum: * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui.

℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas: et benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. Mitténtes corónas.

Glória Patri. Mitténtes.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermone 1. de Innocentibus

Lectio iv.

NAscénte Dómino luctus cœpit, non cælo, sed

mundo: indícitur mátribus lamentátio, Angelis exultátio, infántibus transmigrátio. Deus est, qui natus est. Innocéntes illi debéntur víctima, qui venit damnáre mundi malítiam. Agnélli debent immolári; quia Agnus futúrus est crucifigi, qui tollit peccáta mundi. Sed oves úlulant matres, quia agnos perdunt sine voce balántes. Grande martyrium! crudéle spectáculum! Exímitur machæra, et nulla intérvenit causa: sola stridet invídia, cum qui natus est, nulli fáciat violéntiam. Sed oves cérnimus matres, quæ super agnos lugent.. Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus magnus. Pígnora sunt, non crédita, sed creáta: non depósita, sed expósita.

℟. Effudérunt sánguinem sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem: * Et non erat, qui sepelíret.

℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cæli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ. Et.

Lectio v.

Testis est ipsa natúra, quæ pugnábat in mártyres, cum tyránnus jactáret infántes. Mater crines cápitis dissipábat, quæ ornaméntum cápitis ammittébat. Quantis modis infántem volébat abscóndere, et ipse se infántulus publicábat! Nesciébat tacére, quia necdum didícerat formidáre. Pugnábat mater, et cárnifex: ille trahébat, illa tenébat. Ad carníficem mater clamábat: Quid séparas a me, quem génui ex me? Uterus génuit, non mansit ille, cum vixit, úbera mea frustra lacte contórquens. Caute portávi, quem a te vídeo manu crudéli jactári. Modo eum effudérunt víscera mea, et tu elídis ad terram.

℟. Isti sunt sancti, qui passi sunt propter te, Dómine: víndica eos: * Quia clamant ad te quotídie.

℣. Víndica, Dómine, sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. Quia.

Lectio vi.

Alia acclamábat mater, cum exáctor latro non compélleret simul occídi cum párvulo matrem: Ut quid me dimíttis inánem? Si culpa est, mea est: si non est crimen, junge mortem, et líbera matrem. Alia dicébat: Quid quæritis? Unum quæritis, et multos occíditis, et ad unum, qui unus est, attíngere non potéstis. Alia contra clamábat: Veni jam, veni Salvátor mundi, quámdiu quæréris? Nullum times: vídeat te miles, et nostros non occídat infántes. Miscebátur lamentátio matrum, et ad cælum transíbat oblátio parvulórum.

℟. Isti sunt, qui non inquinavérunt vestiménta sua: * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt.

℣. Hi sunt, qui cum mu-

liéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt. Ambulábant.

Glória Patri. Ambulábant.

In tertio Nocturno, loco Antiphonæ. Tradidérunt. dicitur sequens Antiphona. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

IN illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum: et esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilia S. Joánnis Chrysóst.

Ex Homilia 8. in Matthæum, ante medium.

QUæ cum audísset Joseph, neque passus est scándalum, neque dixit: Incérta ista res est, ac prorsus ambígua. Tu paulo ante dicébas, quia salvábit pópulum suum, et nunc seípsum quidem non potest de perículis liberáre; sed fuga nobis est necessária, et peregrinátio, ac transmigrátio longínqua. Contrária omníno sunt facta promíssis. Sed horum nihil prorsus oppónit: vir enim erat fidélis, neque reversiónis tempus curióse inquírit, quod útique ab Angelo non signáte fúerat expréssum: Sed esto ibi, inquit, úsquequo dicam tibi.

℟. Cantábant sancti cáticum novum ante sedem Dei, et Agni: * Et resonábat terra in voces eórum.

℣. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo, et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium. Et.

Lectio viii.

VErum ille nec per ista quidem factus est ségnior, sed obedívit libénter, et crédidit, omnes prorsus tribulatiónes cum gáudio sustinéndo. Enim vero miséricors Deus mœstis rebus quædam étiam jucúnda permíscuit. Quod certe in Sanctis ómnibus facit, quos neque tribulatiónes, neque jucunditátes sinit habére continuas, sed tum de advérsis, tum ex prósperis justórum vitam quasi admirábili varietáte contéxit. Quod hic quoque eum fecísse consídera.

℟. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, quod habébant, et clara voce dicébant: * Víndica Dómine sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est.

℣. Sub throno Dei omnes sancti clamant. Víndica.

Glória Patri. Víndica.

Lectio ix.

VIdéndo quippe sanctus Joseph grávidam Vírginem, in conturbatiónem íncidit máximam: sed ádfuit repénte Angelus, timórem prorsus exstínguens. Deínde videns púerum natum, máxima exultatióne replétus

est : sed rursus huic étiam gáudio perículum grande succéssit, cum tota útique cívitas turbarétur, ipse rex fúreret, et ad necem púerum quæreret. Sed et hunc mœrórem ália rursus lætítia subsecúta est, apparítio vidélicet stellæ, et adorátio Magórum. Post hanc quoque jucunditátem, íterum perículum, iterúmque formído. Quærit, inquit, Heródes ánimam púeri, et fúgere necésse est, et in longínqua transíre.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, et per Horas, omnia, ut in die Festi. 236. omissis commemorationibus.

In ii. Vesperis, Antiphonæ de Laudibus. 236. Psalm. de Dominica. 120. et loco ult. Psalmus. Crédidi. 124. reliqua ut in die Festi. 237.

Post Orationem Ss. Innocentium fit commemoratio de Vigilia Epiphaniæ, Antiph. Puer Jesus proficiébat ætáte, et sapiéntia coram Deo, et homínibus.

℣. Notum fecit Dn̄s, allel.
℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre.

Deinde fit commem. S. Telesphori Papæ, et mart. Añā. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Telésphori mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudéamus. Per Dóminum nostrum.

IN VIGILIA Epiphaniæ.

Officium fit Semiduplex.

Ad Matutinum omnia dicuntur ut in Octava Nativitatis. 253. exceptis Lectionibus, et aliis, quæ infra ponuntur.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 7.

An ignorátis, fratres, (sciéntibus enim legem loquor) quia lex in hómine dominátur, quanto témpore vivit? Nam quæ sub viro est múlier, vivénte viro, alligáta est legi: si autem mórtuus fúerit vir ejus, solúta est a lege viri. Igitur, vivénte viro, vocábitur adúltera, si fúerit cum álio viro: si autem mórtuus fúerit vir ejus, liberáta est a lege viri, ut non sit adúltera, si fúerit cum álio viro.

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi:

ecce de quo dicébam vobis : Qui post me venit, ante me factus est, * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere.

℣. Qui de terra est, de terra lóquitur : qui de cælo venit, super omnes est. Cujus.

Lectio ii.

ITaque, fratres mei, et vos mortificáti estis legi per corpus Christi : ut sitis altérius, qui ex mórtuis resurréxit, ut fructificémus Deo. Cum enim essémus in carne, passiónes peccatórum, quæ per legem erant, operabántur in membris nostris, ut fructificárent morti. Nunc autem solúti sumus a lege mortis, in qua detinebámur, ita ut serviámus in novitáte spíritus, et non in vetustáte litteræ.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte Gentes, et adoráte Dóminum : * Quia hódie descéndit lux magna in terris.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exultémus, et lætémur in ea. Quia.

Lectio iii.

QUid ergo dicémus? lex peccátum est? Absit. Sed peccátum non cognóvi, nisi per legem, nam concupiscéntiam nesciébam, nisi lex díceret : Non concupísces. Occasióne autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquándo. Sed cum venísset mandátum, peccátum revíxit.

℟. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis : * Allelúja, allelúja.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exultémus, et lætémur in ea. Allelúja.

Glória Patri. Allelúja.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermone 13. de Tempore.

Lectio iv.

DOminus noster Jesus Christus, fratres charíssimi, qui in ætérnum est cunctórum creátor, hódie de matre nascéndo factus est nobis Salvátor. Natus est nobis hódie in témpore per voluntátem, ut nos perdúcat ad Patris æternitátem. Factus est Deus homo, ut homo fieret Deus : ut panem Angelórum manducáret homo, Dóminus Angelórum hódie factus est homo.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum : * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia.

Lectio v.

HOdie impléta est prophetía illa, quæ dicit : Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum : aperiá-

tur terra, et gérminet Salvatórem. Factus est ígitur, qui fécerat, ut inveniréturr, qui períerat. Sic enim in Psalmis homo confitétur: Priúsquam humiliárer, ego peccávi. Peccávit homo, et factus est reus; natus est homo Deus, ut liberarétur reus. Homo ígitur cécidit, sed Deus descéndit. Cécidit homo miserabíliter, descéndit Deus misericórditer. Cécidit homo per supérbiam, descéndit Deus cum grátia.

℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria Angelo nuntiánte concépit; tunc speciósum forma præ filiis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit, et hóminem.

℣. Domus pudíci péctoris, templum repénte fit Dei, intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et.

Lectio vi.

O Mirácula! o prodígia! fratres mei, natúræ jura mutántur in hómine. Deus náscitur, virgo sine viro gravidátur, viri nésciam sermo Dei marítat: simul facta est mater et virgo; mater facta, sed incorrúpta; virgo habens filium, nésciens virum; semper clausa, sed non infœcúnda. Solus enim sine peccáto est natus, quem sine viríli compléxu non concupiscéntia carnis, sed obediéntia génuit mentis.

℟. Benedícta, et venerábilis es Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, et fulgébat in cælo.

℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: considerávi ópera tua, et expávi: in médio duórum animálium. Jacébat. Glória Patri. Jacébat.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

IN illo témpore: Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israel. Et réliqua.

Homil. S. Hierón. Presbyteri. Lib. 1. Comment. in cap. 2. Matthæi.

EX hoc loco intellígimus non solum Heródem, sed et Sacerdótes et Scribas eódem témpore necem Dómini fuísse meditátos. Qui surgens accépit púerum, et matrem ejus. Non dixit: Accépit filium suum, et uxórem suam: sed púerum, et matrem ejus: quasi nutrítius, non marítus.

℟. Sancta, et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus efferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio viii.

AUdiens autem quod Archeláus regnáret in Ju-

dæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire. Multi labúntur erróre propter ignorántiam históriæ, putántes eúmdem esse Heródem, a quo in passióne sua Dñs irridétur, et qui nunc mórtuus esse referátur. Ergo Heródes ille, qui cum Piláto póstea amicítias fecit, hujus Heródis fílius est, frater Archelái.

℟. Nésciens mater virgo vírum, péperit sine dolóre * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum: sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno.

℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem.

Glória Patri. Salvatórem.

Lectio ix.

QUóniam Nazaræus vocábitur. Si fixum de Scriptúris posuísset exémplum, numquam díceret: Quod dictum est per Prophétas, sed simplíciter: Quod dictum est per Prophétam: nunc autem pluráliter Prophétas vocans, osténdit se non verba de Scriptúris sumpsísse, sed sensum. Nazaræus sanctus interpretátur. Sanctum autem Dóminum futúrum omnis Scriptúra commémorat.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens de Vírgine nasci dignátus est: et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis 17.

Antiphona. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.

Antiphona. Rubum quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Aña. Germinávit radix Jesse: orta est stella ex Jacob: Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

Antiphona. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum. Gal. 4.

FRatres: Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus, et actóribus est, usque ad præfinítum tempus a patre.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.
Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia:
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.
Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.
Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.
Fœno jacére pértulit:
Præsépe non abhórruit:
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.
Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.
℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Dum médium siléntium tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Et fit commemoratio S. Telesphori Papæ et martyris.
Antiph. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.
℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Telésphori mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Ad Primam, Antiphona. O admirábile.
Capitulum. Regi sæculórum. 25.
℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis.
℣. Qui natus es de María Vírgine.
Et non dicuntur Preces.
Ad Absolutionem Capituli, dicitur Capitulum Nonæ. Itaque jam non est servus.
Ad Tertiam, Antiphona. Quando natus es.
Capitulum. Fratres: Quanto témpore, ut supra. 278.
℟. breve. Verbum caro factum est: * Allelúja, allelúja. Verbum.
℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Verbum.
℣. Ipse invocábit me, allel.

℟. Pater meus es tu, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona.

Rubum quem víderat Móyses.

Capitulum. Gal. 4.

AT ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliére, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret: ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. breve. Notum fecit Dóminus: * Allelúja, allelúja. Notum.

℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Notum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja.

℟. Salutáre Dei nostri, allel.

Ad Nonam, Antiphona.

Ecce María.

Capitulum. Gal. 4.

ITaque jam non est servus, sed filius: quod si filius, et hæres per Deum.

℟. breve. Vidérunt omnes fines terræ: * Allelúja, allelúja. Vidérunt.

℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Vidérunt.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.

℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Vesperæ de Epiphania Domini. Duplex primæ Classis.

IN EPIPHANIA DOMINI.

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS.

AD VESPERAS

Antiphona.

Ante lucíferum génitus. cum reliquis de Laudibus. 291.

Psalmus. Dixit Dóminus : cum reliquis de Dñica. 120. et loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. Isaiæ 60.

SUrge, illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Hymnus.

CRudélis Heródes, Deum
Regem veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regnat dat cæléstia.
Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes præviam :
Lumen requírunt lúmine:
Deum faténtur múnere.
Lavácra puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit :
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.
Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.
Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti Géntibus,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni per totam Octavam.

℣. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent.

℟. Reges Arabum, et Saba dona addúcent.

Ad Magnificat, Antiphona. Magi vidéntes stellam, dixérunt ad ínvicem : Hoc signum magni Regis est : eámus, et inquirámus eum, et offerámus ei múnera, aurum, thus, et myrrham, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius, ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM

Dicto Pater noster, Ave María, et Credo, omissis ℣. Dómine lábia mea, Invitatorio cum Psal. Veníte, et Hymno, incipitur ab Antiphona. Afférte Dómino.

Infra Octavam vero dicitur ℣. Dómine lábia mea.

Invitator. Christus appáruit nobis, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Crudélis Heródes, ut supra.

In primo Nocturno, Aña. Afférte Dómino filii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus. Psalmus 28.

AFférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam, et honórem, afférte Dño glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dñi in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: Vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña. Afférte Dómino filii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Antiphona. Flúminis ímpetus lætíficat, allelúja: civitátem Dei, allelúja.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum:* conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: *suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona. Flúminis ímpetus lætíficat, allelúja: civitátem Dei, allelúja.

Antiph. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite sapiénter,

Psalmus 46.

OMnes Gentes plándite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hæreditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiphona. Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite sapiénter.
℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Isaiæ 55.

OMnes sitiéntes veníte ad aquas : et qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite : veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne, vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte ? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me : audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus.

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.
℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. Hic est Fílius.

Prædictum Responsorium dicitur hac die, et in Dominica infra Octavam, et in die Octava tantum : aliis vero diebus infra Octavam, ejus loco dicitur sequens.

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dño in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram.
℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro.
Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii. Isaiæ 60.

SUrge, illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et calígo pópulos: super te autem oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, et vide, omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: filii tui de longe vénient, et filiæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis, et áfflues, et mirábitur, et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo Géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian, et Epha: omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.
℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic est Fílius.

Bñ. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii. Isaiæ 61. et 62.

GAudens gaudébo in Dómino, et exultábit ánima mea in Deo meo: quia índuit me vestiméntis salútis, et induménto justítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit justítiam, et laudem coram univérsis Géntibus. Propter Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor justus ejus, et Salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum, et Saba dona Dómino Deo addúcent.
℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges Arabum.
Glória Patri. Reges.

In ii. Noct. Antiph. Omnis terra adóret te, et psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo, Dómine. Psalmus 65.

JUbiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.
Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.
Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.
Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.
Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: *

qui exásperant, non exaltèntur in semetipsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem, et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum: * quanta fecit ánimæ meæ!

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Aña. Omnis terra adóret te, et psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Aña. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino. Psalmus 71.

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne, et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum, et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi, et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris, et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et

honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper, * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dñs Deus Israel: * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Antiphona. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Aña. Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine.

Psalmus 85.

INclína Dñe aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo: * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine Deus miserátor, et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: *

quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me. Aña. Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine. ℣. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent.
℟. Reges Arabum, et Saba dona addúcent. Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere. Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Leónis Papæ.

Sermone 2. de Epiphañia.

Lectio iv.

GAudéte in Dómino, dilectísssmi, íterum dico gaudéte, quóniam brevi intervállo témporis, post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas declaratiónis ejus illúxit: et quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic susceptiónis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus et credéntibus manifestus, et persequéntibus esset occúltus. Jam tunc ergo cæli enarravérunt glóriam Dei, et in omnem terram sonus veritátis exívit, quando et pastóribus exércitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, et Magos ad eum adorándum prævia stella perdúxit: ut a solis ortu, usque ad occásum, veri Regis generátio coruscáret, cum rerum fidem et regna Oriéntis per Magos díscerent, et Románum impérium non latéret.
℟. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et. Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

NAm et sævítia Heródis volens primórdia suspécti sibi Regis extínguere, huic dispensatióni nésciens serviébat: ut, dum atróci inténtus facínori, ignótum sibi púerum indiscréta infántium cæde perséquitur, annuntiátum cælitus dominatóris ortum insígnior ubíque fama loquerétur, quam promptiórem ad narrándum, diligentiorémque faciébat, et supérnæ significatiónis nóvitas, et cruentíssimi persecutóris impíetas. Tunc autem étiam Ægypto Salvátor illátus est, ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam salútem per occúltam grátiam signarétur: et quæ nondum ejécerat ab ánimo superstitiónem, jam hospítio recíperet veritátem.
℟. Omnes de Saba vénient, aurum, et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent; reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúja, allelúja, allel. Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

AGnoscámus ergo, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi, vocatiónis

nostræ fideíque primítias: et exultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus. Exínde enim in ætérnam hæreditátem cœpimus introíre; exínde nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt: et véritas, quam Judæórum obcæcátio non recépit, ómnibus natiónibus lumen suum invéxit. Honorétur ítaque a nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ auctor appáruit: et quem Magi infántem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cælis. Ac sicut illi de thesáuris suis mysticas Dómino múnerum spécies obtulérunt; ita et nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna, promámus.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et. Glória Patri. Et vénimus.

In tertio Nocturno, Antiph. Veníte adorémus eum, quia ipse est Dóminus Deus noster.

Hæc Antiphona repetitur in Psalmo ordine infrascripto.

Psalmo 94.

Veníte, exultémus Dómino: * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne: * et in psalmis jubilémus ei.

Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quóniam Deus magnus Dóminus: * et Rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ: * et altitúdines móntium ipsíus sunt.

Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud: * et siccam manus ejus formavérunt.

Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Et nos pópulus páscuæ ejus, et oves manus ejus: * Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

Sicut in irritatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: * ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quadragínta annis offénsus fui generatióni illi: * et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas: ut jurávi in ira mea: * Si introíbunt in réquiẽ meam.

Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum, Amen.

Aña. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dñs Deus noster.

Antiphona prædicta cum

suo Psalmo, dicitur tantum hac nocte: per Octavam vero loco hujus dicitur Antiph. **Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.** Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te: * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis: * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

Aña. Adoráte Dóminum, allelúja: in aula sancta ejus, allelúja. Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dño, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dñs regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætántur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona. Adoráte Dóminum, allelúja: in aula sancta ejus, allelúja.

Antiphona. Adoráte Deum, allelúja: omnes Angeli ejus, allelúja. Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * lætántur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo: * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona. Adoráte Deum, allelúja: omnes Angeli ejus, allelúja.

℣. Adoráte Dóminum, allel.
℟. In aula sancta ejus, all.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bñe. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 10. in Evangel.

Sicut in lectióne Evangélica, fratres charíssimi, audístis, cæli Rege nato, rex terræ turbátus est: quia nimírum terréna altitúdo confúnditur, cum celsitúdo cæléstis aperítur. Sed quæréndum nobis est, quidnam sit, quod, Redemptóre nato, pastóribus in Judæa Angelus appáruit, atque ad adorándum hunc ab Oriénte Magos non Angelus, sed stella perdúxit? Quia vidélicet Judæis, tamquam ratióne uténtibus rationále ánimal, idest, Angelus prædicáre débuit: Gentíles vero, quia uti ratióne nesciébant ad cognoscéndum Dóminum non per vocem, sed per signa perducúntur. Unde étiam per Paulum dícitur: prophetíæ fidélibus datæ sunt, non infidélibus; signa autem infidélibus, non fidélibus. Quia et illis prophetíæ tamquam fidélibus, non infidélibus, et istis signa tamquam infidélibus, non fidélibus data sunt.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat

eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.
℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes. Bñ. Divínum auxílium.

Lectio viii.

ET notándum, quod Redemptórem nostrum, cum jam perféctæ esset ætátis, eísdem Gentílibus Apóstoli prædicant, eúmque párvulum, et necdum per humáni córporis offícium loquéntem, stella Géntibus denúntiat: quia nimírum ratiónis ordo poscébat, ut et loquéntem jam Dñm loquéntes nobis prædicatóres innotéscerent, et necdum loquéntem eleménta muta prædicárent. Sed in ómnibus signis, quæ, vel nascénte Dño, vel moriénte eo, monstráta sunt, considerándum nobis est, quanta fúerit in quorúmdam Judæórum corde durítia, qui hunc nec per prophetíæ donū, nec per mirácula agnovérunt.
℟. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham.
℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. Et. Glória Patri. Et apértis. Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

OMnia quippe eleménta auctórem suum venísse testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar: Deum hunc cæli esse cognovérunt, quia prótinus stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis ejus se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriénte contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscóndit. Saxa et paríetes cognovérunt, quia témpore mortis ejus scissa sunt. Inférnus agnóvit, quia hos, quos tenébat, mórtuos réddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia insensibília eleménta sensérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum esse mínime cognóscunt, et birióra saxis, scindi ad pœniténdum nolunt. Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES et per Horas, Aña.

ANte lucíferum génitus, et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.
Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.
Antiph. Venit lumen tuum, Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est: et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, allelúja.
Antiphona. Apértis thesáuris suis obtulérunt Magi Dómino aurum, thus, et myr-

rham, allelúja.

Aña. Mária et flúmina benedícite Dño, hymnum dícite fontes Dómino, allel.

Aña. Stella ista sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat: Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum. Isaiæ 60.

SUrge, illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Hymnus.

O Sola magnárum úrbium
Major Bethlem, cui cóntigit
Ducem salútis cælitus
Incorporátum gígnere.

Quem stella, quæ solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Venísse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.

Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera,
Stratíque votis ófferunt,
Thus, myrrham, et aurum régium.

Regem, Deúmque annúntiant
Thesáurus, et fragrans odor
Thuris Sabæi, ac myrrheus
Pulvis sepúlchrum prædocet.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti Géntibus,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Adoráte Deum, allel.
℟. Omnes Angeli ejus, allel.

Ad Benedictus, Antiphona.

Hódie cælésti sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina; currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, et ex aqua facto vino lætántur convívæ, allel.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam, ℟. breve.

Christe Fili Dei vivi.
℣. Qui apparuísti hódie.

Et sic dicitur per totam Oct.

Ad Tertiam, Antiphona.

Venit lumen tuum.

Capitul. Surge, illumináre.

℟. br. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent, * Allelúja, allelúja. Reges.
℣. Reges Arabum, et Saba dona addúcent. Allel., allel.
Glória Patri. Reges.
℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum, et thus deferéntes, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona.

Apértis thesáuris suis.

Capitulum. Isaiæ 60.

LEva in circúitu óculos tuos, et vide; omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi; filii tui de longe vénient, et filiæ tuæ de látere surgent.

℟. bre. Omnes de Saba vénient, * Allel. allel. Omnes.
℣. Aurum, et thus deferéntes. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Omnes.
℣. Adoráte Dóminum, allel.
℟. In aula sancta ejus, allel.

Ad Nonam, Aña. Stella ista.
Capitulum. Isaiæ 60.

OMnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

℟. br. Adoráte Dominum, * Allelúja, allel. Adoráte.
℣. In aula sancta ejus. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Adoráte.
℣. Adoráte Deum, allel.
℟. Omnes Angeli ejus, allel.

Ad Vesperas, Antiphona. Ante lucíferum génitus. cum reliq. de Laudibus. 291.
Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120.
Et sic dicitur per tot. Oct.
Cap. Surge, illumináre. 281.
Hymn. Crudélis Heródes.
℣. Reges Tharsis. 281.

Ad Magnif., Aña. Tribus miráculis ornátum diem sanctum cólimus: hódie stella Magos duxit ad præsépium: hódie vinum ex aqua factum est ad núptias: hódie in Jordáne a Joánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos, all.
Oratio. Deus, qui hodiérna. ut supra. 292.

Si Epiphania venerit in Sabbato, in ii. Vesper. fit commem. Dominicæ infr. Oct.
Antiphona. Remánsit.
℣. Omnes de Saba vénient.
Oratio. Vota, quæsumus, Dómine. ut infra. 305.

Infra Octavam Epiphaniæ, si occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, transfertur post Oct. nisi fuerit Patroni vel Titularis Ecclesiæ, vel Dedicatio ejusdem, ut dicitur in Rubr. de Octavis: de Simplicibus vero fit comm.

Ad Matutinum. ℣. Dómine lábia mea. Invitator. et Hymn. ut supra in Rubr. Festi ponitur. 281. reliqua omnia, ut in die Festi, præter Lect., et Añas ad Bened., et Magn., quæ singulis diebus habentur propriæ, ut sequitur.

De Dominica infra Oct. in quamcumque diem Octavæ inciderit, fit Offic. ut infra ordinatur. 306. et in ea ponitur Epistola prima ad Corinthios, omissis Lectionibus de Epistola ad Romanos.

Post Dominicam vero continuantur dies Oct. eodem numero, quo notantur, perinde ac si Dominica non intercessisset. Exempli gratia. Si Dominica venerit in tertia die infra Oct., prima die post Dominicam Lect. ii. et iii. Nocturni, et Añæ ad Benedictus et Magnificat dicentur de tertia die infra Oct. et sic deinceps de aliis: Lectiones tamen i. noct. de Ep. ad Romanos omittuntur, et pro iis sumuntur de Ep. i. ad Corinthios, quæ sequuntur post Dñicam, et de ea legitur etiam post Oct., usque ad Dñicam sequentem.

SECUNDA DIE infra Octavam Epiphaniæ.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.
Lectio i. Cap. 9.

VEritátem dico in Christo, non méntior, te-

stimónium mihi perhibénte consciéntia mea in Spíritu Sancto: quóniam tristítia mihi magna est, et contínuus dolor cordi meo. Optábam enim ego ipse anáthema esse a Christo pro frátribus meis, qui sunt cognáti mei secúndum carnem, qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, et glória, et testaméntum, et legislátio, et obséquium, et promíssa, quorum patres, et ex quibus est Christus secúndum carnem, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Tria sunt múnera. 283.

Lectio ii.

NOn autem quod excíderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelítæ: neque qui semen sunt Abrahæ, omnes fílii: sed in Isaac vocábitur tibi semen; idest, non qui fílii carnis, hi fílii Dei, sed qui fílii sunt promissiónis, æstimántur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est: Secúndum hoc tempus véniam: et erit Saræ fílius. Non solum autem illa, sed et Rebécca ex uno concúbitu habens Isaac patris nostri.

℟. In colúmbæ. 284.

Lectio iii.

CUm enim nondum nati fuíssent, aut áliquid boni egíssent, aut mali (ut secúndum electiónem propósitum Dei manéret) non ex opéribus sed ex vocánte dictum est ei: Quia major sérviet minóri, sicut scriptum est: Jacob diléxi, Esau autem ódio hábui. Quid ergo dicémus? Numquid iníquitas apud Deum? absit. Móysi enim dicit: Miserébor, cujus miséreor: et misericórdiam præstábo, cujus miserébor. Igitur non voléntis, neque curréntis, sed miseréntis est Dei.

℟. Reges Tharsis. 284.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Episc.

Serm. 2. de Epiph. qui est 30. de Tempore. Lectio iv.

AD partum Vírginis adorándum Magi ab Oriénte venérunt. Hunc diem hódie celebrámus, huic débitum solemnitátis sermónem persólvimus. Illis dies iste primus illúxit, anniversária nobis festivitáte rédiit. Illi erant primítiæ Géntium, nos pópulus Géntium. Nobis hoc lingua nuntiávit Apostolórum, stella illis tamquam lingua cælórum: et nobis ífdem Apóstoli tamquam álii cæli enarravérunt glóriam Dei.

℟. Illumináre. 287.

Lectio v.

MAgnum sacraméntum! in præsépio jacébat, et Magos ab Oriénte ducébat: abscondebátur in stábulo, et agnoscebátur in cælo, ut ágnitus in cælo, manifestarétur in stábulo, et appellarétur Epiphanía dies iste, quod Latíne manifestátio dici potest: simul ejus celsitúdinem humilitatémque comméndans, ut, qui in a-

pérto cælo signis sidéreis monstrabátur magnus, in angústo diversório quæsítus inveniréttur inválidus, infantílibus in membris natus, infantilibúsque pannis involútus, adorarétur a Magis, timerétur a malis.

℟. Omnes de Saba. 287.

Lectio vi.

TImuit enim eum rex Heródes, eísdem sibi Magis nuntiántibus, cum adhuc quærerent párvulum, quem cognóverant cælo teste jam natum. Quid erit tribúnal judicántis, quando supérbos reges cunábula terrébant infántis? Quanto consúltius reges, non, sicut Heródes, interfícere quærant, sed, sicut Magi, pótius adoráre delecténtur, jam præsértim eum, qui et ipsam mortem, quam cupiébat inimícus inférre, étiam pro ipsis inimícis ab inimíco sustínuit, eámque in suo córpore occísus occídit. Pie tímeant reges ad Patris déxteram jam sedéntem, quem rex ímpius tímuit adhuc matris úbera lambéntem.

℟. Magi véniunt. 288.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est rex Judæórum? Et réliqua.

De Homil. S. Gregórii Papæ.

Ex Homil. 10. in Evang.

NAtivitáte Regis nostri cógnita, Heródes ad cállida arguménta convértitur; et ne terréno regno privarétur, renuntiári sibi ubi puer inveniátur, póstulat. Adoráre eum velle se símulat, ut hunc, si inveníri possit, extínguat. Sed quanta est humána malítia contra consílium divinitátis? Scriptum quippe est: Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Nam ea, quæ appáruit, stella Magos perdúcit: natum Regem repériunt, múnera déferunt, et ne redíre ad Heródem débeant, in somnis admonéntur. Sicque fit, ut Jesum, quem quærit Heródes, inveníre non possit. Cujus persóna qui álii quam hypócritæ designántur, qui dum ficte quærunt, inveníre Dóminum numquam meréntur?

℟. Stella, quam. 290.

Lectio viii.

SEd inter hæc sciéndum quod Priscillianístæ hæréticì nasci unumquémque hóminem sub constitutiónibus stellárum putant: et hoc in adjutórium sui erróris assúmunt, quod nova stella éxiit cum Dóminus in carne appáruit; cujus fuisse fatum eámdem, quæ appáruit, stellam putant. Sed si Evangélii verba pensámus, quibus de eádem stella dícitur:

Usque dum véniens staret supra, ubi erat puer; dum non puer ad stellam, sed stella ad púerum cucúrrit: si dici liceat, non stella fatum púeri, sed fatum stellæ is, qui appáruit, puer fuit.

℟. Vidéntes stellam. 291.

Lectio ix.

SEd a fidélium córdibus absit, ut áliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hóminum solus hic cónditor, qui creávit, adminístrat. Neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter hóminem factæ sunt, et si stella fatum hóminis dícitur, ipsis suis ministériis subésse homo perhibétur. Certe, cum Jacob de útero egrédiens, prióris fratris plantam tenéret manu, prior perfécte nequáquam égredi pótuit, nisi súbsequens inchoásset; et tamen cum uno témpore, eodémque moménto utrúmque mater fúderit, non una utriúsque vitæ quálitas fuit.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ab Oriénte venérunt Magi in Béthlehem adoráre Dóminum: et apértis thesáuris suis pretiósa múnera obtulérunt; aurum, sicut Regi magno; thus, sicut Deo vero; myrrham sepultúræ ejus, allel.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno, et intrántes domum, obtulérunt Dómino aurum, thus, et myrrham, allelúja.

TERTIA DIE

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 12.

OBsecro ítaque vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sæculo, sed reformámini in novitáte sensus vestri: ut probétis quæ sit volúntas Dei bona, et benéplacens, et perfécta. Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem: et unicuíque sicut Deus divísit mensúram fidei.

℟. Tria sunt múnera. 283.

Lectio ii.

SIcut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autē membra non eúmdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra. Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes; sive prophetíam secúndum ratiónem fidei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in solicitúdine, qui miserétur in hilaritáte. ℟. In colúmbæ. 284.

Lectio iii.

DIléctio sine simulatióne. Odiéntes malum, ad-

hæréntes bono: Charitáte fraternitátis ínvicem diligéntes: Honóre ínvicem præveniéntes: Solicitúdine non pigri: Spíritu fervéntes: Dómino serviéntes: Spe gaudéntes: In tribulatióne patiéntes: Oratióni instántes; Necessitátibus sanctórum communicántes: Hospitalitátem sectántes: Benedícite persequéntibus vos: benedícite, et nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus: Idípsum ínvicem sentiéntes: Non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

℟. Reges Tharsis. 284.

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Augustíni Epísc. Serm. 2. de Epiph. Lectio iv.

CUm tam multi jam nati, atque defúncti essent reges Judæórum, numquid quemquam eórum adorándum Magi quæsiérunt? Non, quia nec quemquam eórum cælo loquénte didicérunt. Verúmtamen, quod prætereúndum non est, hæc Magórum illuminátio magnum testimónium cæcitátis éxstitit Judæórum. In terra eórum isti requirébant, quem illi in sua non agnoscébant.

℟. Illumináre. 287.

Lectio v.

APud eos isti infántem invenérunt, quem illi apud se negavérunt. In his terris de longínquo isti et peregríni púerum Christum nondum verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi júvenem mirácula faciéntem crucifixérunt. Isti in membris parvis Deum adoravérunt, illi in magnis factis nec tamquam hómini pepercérunt; quasi plus fúerit vidére novam stellam in ejus nativitáte fulgéntem, quam solem ejus in morte lugéntem.

℟. Omnes de Saba. 287.

Lectio vi.

JAm vero quod éadem stella, quæ Magos perdúxit ad locum, ubi erat cum matre Vírgine Deus infans, quæ útique póterat eos ad ipsam perdúcere civitátem, se tamen subtráxit, nec eis prorsus appáruit, donec de civitáte, in qua Christus nascerétur, iídem ipsi interrogaréntur Judæi, et ipsi eam secúndum divínæ Scriptúræ testimónium nominárent, ipsi dícerent: in Béthlehem Judæ. Sic enim scriptum est: Et tu Béthlehem terra Juda, non es mínima in princípibus Juda: ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israel. Quid áliud hic significávit divína providéntia, nisi apud Judæos solas divínas lítteras remansúras, quibus Gentes instrueréntur, illi excæcaréntur?

℟. Magi véniunt. 288.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Ma-

gi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homil. S. Gregórii Papæ.

Ex Homil. 10. in Evangel.

Magi vero aurum, thus, et myrrham déferunt. Aurum quippe regi cóngruit, thus vero in Dei sacrifícium pónitur, myrrha autem mortuórum córpora condiúntur. Eum ergo Magi, quem adórant, étiam mysticis munéribus prædicant: auro Regem, thure Deum, myrrha mortálem. Sunt vero nonnúlli hærétici, qui hunc Deum credunt, sed ubíque regnáre nequáquam credunt. Hi profécto ei thus ófferunt, sed offérre étiam aurum nolunt. Et sunt nonnúlli, qui hunc Regem exístimant, sed Deum negant. Hi vidélicet ei aurum ófferunt, sed offérre thus nolunt.

℟. Stella, quam. 290.

Lectio viii.

Et sunt nonnúlli, qui hunc et Deum et Regem faténtur, sed assumpsísse carnem mortálem negant. Hi nimírum ei aurum, et thus ófferunt, sed offérre myrrham assúmptæ mortalitátis nolunt. Nos ítaque nato Dómino offerámus aurum, ut hunc ubíque regnáre fateámur: offerámus thus, ut credámus, quod is, qui in témpore appáruit, Deus ante témpora éxstitit: offerámus myrrham, ut eum, quem crédimus in sua divinitáte impassíbilem, credámus étiam in nostra fuísse carne mortálem.

℟. Vidéntes stellam. 291.

Lectio ix.

Quamvis in auro, thure, et myrrha intélligi et áliud potest. Auro namque sapiéntia designátur, Salomóne attestánte, qui ait: Thesáurus desiderábilis requiéscit in ore sapiéntis. Thure autem, quod Deo incénditur, virtus oratiónis exprímitur, Psalmísta testánte, qui dicit: Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo. Per myrrham vero, carnis nostræ mortificátio figurátur. Unde sancta Ecclésia de suis operáriis usque ad mortem pro Deo certántibus dicit: Manus meæ distillavérunt myrrham.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tria sunt múnera, quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus, et myrrham, Fílio Dei, Regi magno, allel.

Ad Magnificat, Antiphona.

Lux de luce apparuísti Christe, cui Magi múnera ófferunt, allelúja, allelúja, allel.

QUARTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 13.

Omnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit. Non est enim potéstas nisi a Deo; quæ autem sunt, a Deo ordináta sunt. Itaque qui resístit potestáti, Dei ordinatióni resístit. Qui au-

tem resístunt, ipsi sibi damnatiónem acquírunt; nam príncipes non sunt timóri boni óperis, sed mali. Vis autem non timére potestátem? Bonum fac, et habébis laudem ex illa; Dei enim miníster est tibi in bonum.

℟. Tria sunt múnera. 283.

Lectio ii.

SI autem malum féceris, time: non enim sine causa gládium portat. Dei enim miníster est: vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo necessitáte súbditi estóte non solum propter iram, sed étiam propter consciéntiam. Ideo enim et tribúta præstátis; minístri enim Dei sunt, in hoc ipsum serviéntes. Réddite ergo ómnibus débita: cui tribútum, tribútum: cui vectígal, vectígal: cui timórem, timórem: cui honórem, honórem.

℟. In colúmbæ. 284.

Lectio iii.

NEmini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis; qui enim díligit próximum, legem implévit. Nam, Non adulterábis, Non occídes, Non furáberis, Non falsum testimónium dices, Non concupísces, et si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur: Díliges próximum tuum sicut teípsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

℟. Reges Tharsis. 284.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Ser. 1. de Epiph. Lectio iv.

CElebráto próximo die, quo intemeráta virgínitas humáni géneris édidit Salvatórem, Epiphaníæ nobis, dilectíssimi, veneránda festívitas dat perseverántiam gaudiórum; ut inter cognatárum solemnitátum vicína sacraménta, exultatiónis vigor, et fervor fidei non tepéscat. Ad ómnium enim hóminum spectat salútem, quod infántia mediatóris Dei et hóminum jam univérso declarabátur mundo, cum adhuc exíguo detinerétur oppídulo.

℟. Illumináre. 287.

Lectio v.

QUamvis enim Israelíticam Gentem, et ipsíus Gentis unam famíliam delegísset, de qua natúram univérsæ humanitátis assúmeret: nóluit tamen intra matérnæ habitatiónis angústias ortus sui latére primórdia; sed mox ab ómnibus vóluit agnósci; qui dignátus est ómnibus nasci. Tribus ígitur Magis in regióne Oriéntis stella novæ claritátis appáruit, quæ illústrior céteris, pulchriórque sidéribus, fácile in se intuéntium óculos, animósque convérteret: ut conféstim adverterétur, non esse otiósum, quod tam insólitum videbátur.

℟. Omnes de Saba. 287.

Lectio vi.

DEdit ergo aspiciéntibus intelléctum, qui præ-

stitit signum : et quod fecit intélligi, fecit inquíri; et se inveniéndum óbtulit requisítus. Sequúntur tres viri supérni lúminis ductum, et prævii fulgóris indícium inténta contemplatióne comitántes, ad agnitiónem veritátis, grátiæ splendóre ducúntur; qui humáno sensu significátum sibi Regis ortum æstimavérunt in civitáte régia esse quæréndum: Sed qui servi suscepérat formam, et non judicáre vénerat, sed judicári, Béthlehem prælégit nativitáti, Jerosólymam passióni.
℟. Magi vénium. 288.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Mági ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum ? Et réliqua.

De Homil. S. Gregórii Papæ.
Ex Homil. 10. in Evangel.

MAgnum vero nobis áliquid Magi innuunt, quod in regiónem suam per áliam viam revertúntur. In eo namque, quod admóniti fáciunt, nobis profécto insínuant, quid faciámus. Régio quippe nostra paradísus est: ad quam, Jesu cógnito, redíre per viam, qua vénimus, prohibémur. A regióne étenim nostra superbiéndo, inobediéndo, visibília sequéndo, cibum vétitum gustándo discéssimus: sed ad eam necésse est, ut flendo, obediéndo, visibília contemnéndo, atque appetítum carnis refrænándo redeámus.
℟. Stella, quam. 290

Lectio viii.

PEr áliam ergo viam ad regiónem nostram regrédimur, quóniam qui a paradísi gáudiis per delectaménta discéssimus, ad hæc per laménta revocámur. Unde necésse est, fratres charíssimi, ut semper pávidi, sempérque suspécti, ponámus ante óculos cordis, hinc culpas óperis, illic judícium extrémæ districtiónis. Pensémus quam distríctus judex véniat, qui judícium minátur, et latet: terróres peccatóribus inténtat, et tamen adhuc sústinet: et idcírco veníre cítius differt, ut minus invéniat, quod condémnet.
℟. Vidéntes stellam. 291.

Lectio ix.

PUniámus flétibus culpas, et cum Psalmístæ voce, præveniámus fáciem ejus in confessióne. Voluptátum nos ergo fallácia nulla decípiat, nulla vana lætítia sedúcat. In próximo namque est judex, qui dixit: Væ vobis, qui ridétis nunc; quia lugébitis et flébitis. Hinc enim Sálomon ait: Risus dolóri miscébitur: et, Extréma gáudia luctus óccupat. Hinc íterum dicit: Risum deputávi errórem, et gáudio di-

xi: Quid frustra decípetis? Hinc rursus ait: Cor sapiéntium ubi tristítia est: et cor stultórum ubi lætítia.

Te Deum laudámus 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Vídimus stellam ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona. Interrogábat Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum Regem? Stellam vídimus fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum.

QUINTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 14.

INfirmum autem in fide assúmite, non in disceptatiónibus cogitatiónum. Alius enim credit se manducáre ómnia: qui autem infirmus est, solus mandúcet. Is qui mandúcat, non manducántem non spernat, et qui non mandúcat, manducántem non júdicet: Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliénum servum? Dómino suo stat, aut cadit: stabit autem: potens est enim Deus statúere illum.

℞. Tria sunt múnera. 283.

Lectio ii.

NAm álius júdicat diem inter diem: álius autem júdicat omnem diem, unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit. Et qui mandúcat, Dómino mandúcat: grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus: sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

℞. In colúmbæ. 284.

Lectio iii.

IN hoc enim Christus mórtuus est, et resurréxit, ut et mortuórum, et vivórum dominétur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stábimus ante tribúnal Christi. Scriptum est enim: Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu: et omnis lingua confitébitur Deo. Itaque unusquísque nostrum pro se ratiónem reddet Deo. Non ergo ámplius ínvicem judicémus.

℞. Reges Tharsis. 284.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Homilia 1. de Epiphanía.

Lectio iv.

IN hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu patérnæ traditiónis instrúimur, multíplici nobis est festivitáte lætándum. Ferunt enim, hódie Christum Dóminum nostrum vel stella duce a Géntibus adorátum, vel invitátum ad núptias, aquas in vina vertísse: vel suscépto a Joánne baptísmate consecrásse fluénta Jordánis, suúmque simul purificásse Baptístam.

℞. Illumináre. 287.

Lectio v.

SEd quid potíssimum præsénti hoc factum sit die, nóverit ipse, qui fecit: nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis. Nam quod cum fulgentióris stellæ rádiis incitáti adoravére Chaldæi, Deum verum Géntibus spes data est adorándi. Quod aquæ novo sunt órdine in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum est Sacraméntũ. Quod autem baptizátus est Agnus Dei, regenerántis baptísmi salutáre nobis munus est dedicátum. ℟. Omnes de Saba. 287.

Lectio vi.

OPórtet ítaque nos, fratres, ad honórem Salvatóris nostri, cujus nativitátem débita nuper cum exultatióne transégimus, omni cum devotióne étiam hunc virtútum ejus celebráre natálem. Et quam recte tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicántur, qui ineffábilis Trinitátis arcánum uno Dei sub nómine confitémur! Per hæc ergo miràcula Christus Dóminus Redémptor noster óculis se vóluit reveláre mortálium, quátenus invisíbilis ejus divínitas, quæ latébat in hómine, in ópere non latéret. ℟. Magi vénìunt. 288.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homil. S. Hierónymi Presb.

Lib. 1. Comm. in c. 2. Matth.

VIdimus enim stellam ejus in Oriénte. Ad confusiónem Judæórum, ut nativitátem Christi a Géntibus díscerent, óritur in Oriénte stella, quam futúram, Bálaam, cujus successóres erant, vaticínio nóverant. Lege Numerórum librum. Deferúntur autem Magi stellæ indício in Judæam, ut sacerdótes a Magis interrogáti, ubi Christus nascerétur, inexcusábiles fierent de advéntu ejus. ℟. Stella, quam. 290.

Lectio viii.

AT illi dixérunt ei: In Béthlehem Judææ. Librariórum hic error est. Putámus enim ab Evangelista primum éditum, sicut in ipso Hebráico légimus, Judæ, non Judææ. Quæ est enim aliárum géntium Béthlehem, ut ad distinctiónem ejus, hic Judææ ponerétur? Judæ autem idcirco scríbitur, quia est et ália Béthlehem in Galilæa. Lege librum Jesu filii Nave. Dénique et in ipso testimónio, quod de Michææ prophetía sumptum est, ita habétur: Et tu Béthlehem terra Juda. ℟. Vidéntes stellam. 291.

Lectio ix.

ET apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera,

aurum, thus, et myrrham. Pulchérrime múnerum sacraménta Juvéncus présbyter uno versículo comprehéndit: Thus, aurum, myrrham, Regíque, hominíque, Deóque dona ferunt. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam. Qui múnera obtúlerant Dño, consequénter respónsum accípiunt, non per Angelū, sed per ipsum Dñm: ut meritórum Joseph privilégium demonstrarétur. Revertúntur autem per áliam viam: quia infidelitáti miscéndi non erant Judæórū.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Aña. Omnes natiónes vénient a longe, portántes múnera suā, allel.

Ad Magnificat, Aña. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, allel., allel.

SEXTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Románes.

Lectio i. Cap. 15.

Debémus autem nos firmióres imbecillitátes infirmórum sustinére, et non nobis placére. Unusquísque vestrum próximo suo pláceat in bonum, ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me. Quæcúmque enim scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt: ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

℟. Tria sunt múnera. 283.

Lectio ii.

Deus autem patiéntiæ, et solátii det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum: ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Propter quod suscípite ínvicem, sicut et Christus suscépit vos in honórem Dei. Dico enim Christum Jesum minístrum fuísse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmándas promissiónes patrum: Gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Proptérea confitébor tibi in Géntibus Dómine, et nómini tuo cantábo. Et íterum dicit: Lætámini Gentes cum plebe ejus. Et íterum: Laudáte omnes Gentes Dóminum, et magnificáte eum omnes pópuli.

℟. In colúmbæ. 284.

Lectio iii.

Et rursus Isaías ait: Erit radix Jesse, et qui exsúrget régere Gentes, in eum Gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo, ut abundétis in spe et virtúte Spíritus Sancti. Certus sum autem, fratres mei, et ego ipse de vobis, quóniam et ipsi pleni estis dilectióne, repléti omni sciéntia, ita ut possítis altérutrum monére. Audácius autem scripsi vobis, fratres, ex parte, tamquam in memóriam vos redúcens, propter grátiam,

quæ data est mihi a Deo, ut sim minister Christi Jesu in Géntibus: sanctificans Evangélium Dei, ut fiat oblátio Géntium accépta, et sanctificáta in Spíritu Sancto.

℟. Reges Tharsis. 284.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Fulgéntii Episcopi.

Ex Sermone 5. qui est de Epiphania, sub initium.

Lectio iv.

IPse Deus, qui sibi in véteri Testaménto primítias offérri mandávit, homo natus Géntium primítias suo cúltui dedicávit. Pastóres fuérunt primítiæ Judæórum: Magi facti sunt primítiæ Géntium. Illi de próximo addúcti, isti de longínquo redúcti. Ubi est, inquiunt, qui natus est Rex Judæórum? De Heróde rege Judæórum filii jam fúerant nati; Archeláus natus est in palátio, Christus in diversório; Archeláus natus est in lecto argénteo pósitus; Christus autem natus, in præsépio est brevíssimo collocátus: et tamen ille natus in palátio contémnitur, iste natus in diversório quæritur: ille a Magis nullátenus nominátur, iste invéntus supplíciter adorátur.

℟. Illumináre. 287.

Lectio v.

QUis est iste Rex Judæórum? Pauper et dives, húmilis et sublímis. Quis est iste Rex Judæórum, qui portátur ut párvulus, adorátur ut Deus? párvulus in præsépio, imménsus in cælo: vilis in pannis, pretiósus in stellis. Quid est, quod sic turbáris Heródes? Rex iste, qui natus est, non venit reges pugnándo superáre, sed moriéndo mirabíliter subjugáre. Nec ídeo natus est, ut tibi succédat, sed ut in eum mundus fidéliter credat. Venit ergo, non ut pugnet vivus, sed ut triúmphet occísus.

℟. Omnes de Saba. 287.

Lectio vi.

PUer iste, qui nunc a Magis dícitur Rex Judæórum, idem Creátor est, et Dóminus Angelórum. Quaprópter cujus times infántiam nascéntis, magis timére debes omnipoténtiam judicántis. Noli eum timére regni tui successórem, sed time infidelitátis tuæ justíssimum damnatórem. Ite, inquit, et renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. O callíditas ficta! o incredúlitas ímpia! o nequítia fraudulénta! Sanguis Innocéntium, quem crudéliter effudísti, attestátur quid de hoc púero voluísti.

℟. Magi véniunt. 288.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est, qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc. Lib. 2. in Luc. cap. 2. post initium.

QUæ sunt ista veræ fidei múnera? Aurum Regi, thus Deo, myrrha defúncto. Aliud enim Regis insígne, áliud divínæ sacraméntum potestátis, áliud honor est sepultúræ, quæ non corrúmpat corpus mórtui, sed resérvet. Nos quoque, qui hæc audímus, et légimus, de thesáuris nostris tália, fratres, múnera proferámus. Habémus enim thesáurum in vasis fictílibus. Si ígitur in te ipso, quod es, non ex te debes æstimáre, sed ex Christo; quanto magis in Chisto non tua debes æstimáre, sed Christi?

℣. Stella, quam. 290.

Lectio viii.

ERgo Magi de thesáuris suis ófferunt múnera. Vultis scire, quam bonum méritum hábeant? Stella ab his vidétur: et ubi Heródes est, non vidétur: ubi Christus est, rursus vidétur, et viam demónstrat. Ergo stella hæc via est, et via Christus: quia secúndum incarnatiónis mystérium Christus est stella. Oriétur enim stella ex Jacob, et exsúrget homo ex Israel. Dénique ubi Christus est, et stella est. Ipse enim est stella spléndida, et matutína. Sua ígitur ipse luce se signat.

℣. Vidéntes stellam. 291.

Lectio ix.

ACcipe áliud documéntum. Alia venérunt via Magi, ália rédeunt. Qui enim Christum víderant, Christum intelléxerant; melióres útique, quam vénerant, revertúntur. Duæ quippe sunt viæ: una, quæ ducit ad intéritum; ália, quæ ducit ad regnum. Illa peccatórum est, quæ ducit ad Heródem; hæc Christus est, qua redítur ad pátriam. Hic enim temporális est incolátus, sicut scriptum est: Multum íncola facta est ánima mea.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Vénient ad te, qui detrahébant tibi, et adorábunt vestígia pedum tuórum.

Ad Magnificat, Antiphona. Admóniti Magi in somnis, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

S A B B A T O

Infra Octavam Epiphaniæ.

Ad Vesperas, Capitulum. Rom. 12.

FRatres: Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum.

Hymnus. Crudélis Heródes.

℣. Reges Tharsis. 281.

Ad Magnificat, Antiphona. Remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu: et requirébant eum inter cognátos et notos.

Oratio.

VOta, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere: ut, et quæ agénda sunt, vídeant;

et ad impléndа, quæ víderint, convaléscant. Per Dñm.

Deinde fit commem. Epiphan. per Antiphonam, quæ occurrit secundum ordinem dierum infra Octavam.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

Nisi dicta sit Aña. Omnes de Saba vénient; tunc enim dicitur. ℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja. Oratio.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus, stella duce, revelásti: concéde propítius; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dñm.

DOMINICA
infra Octavam Epiphaniæ.

Totum Offic. dicitur de Epiph., præter Lect., Capitula, Antiphonas ad Bened., et ad Magnificat, et Orationem.

In i. Noct. ponitur Epist. prima ad Corinthios, quæ inferius post Octavam habetur. 312. et legitur de ea sequentibus diebus: Lectiones vero, quæ aliquando supersunt de Epistola ad Rom. eo anno prætermittuntur.

Quando Epiph. in Dominica venerit, Sabbato sequenti fit Offic. de Dominica, et Feria sexta Vesperæ a Capitulo de Dominica cum comm. Octav.

In i. Noct. leguntur Lect. de Epist. ad Romanos, ut infra: Epistola vero ad Corinthios tunc ponitur ipsa die Dominica in Officio Oct.

In primo Nocturno.

De Epistola ad Romános.

Lectio i. Cap. 16.

Comméndo autem vobis Phœben, sorórem nostram, quæ est in ministério Ecclésiæ, quæ est in Cenchris; ut eam suscipiátis in Dómino digne Sanctis: et assistátis ei in quocúmque negótio vestri indigúerit: étenim ipsa quoque ástitit multis, et mihi ipsi. Salutáte Priscam, et Aquilam adjutóres meos in Christo Jesu, (qui pro ánima mea suas cervíces supposuérunt: quibus non solus ego grátias ago, sed et cunctæ Ecclésiæ Géntium) et doméstícam Ecclésiam eórum.

℟. Hódie in Jordáne. 283.

Lectio ii.

Rogo autem vos fratres, ut observétis eos, qui dissensiónes, et offendícula præter doctrínam, quam vos didicístis, fáciunt: et declináte ab illis. Hujuscémodi enim Christo Dómino nostro non sérviunt, sed suo ventri: et per dulces sermónes, et benedictiónes sedúcunt corda innocéntium. Vestra enim obediéntia in omnem locum divulgáta est. Gáudeo ígitur in vobis. Sed volo vos sapiéntes esse in bono, et símplices in malo.

℟. In colúmbæ. 284.

Lectio iii.

Salútat vos Timótheus adjútor meus, et Lúcius, et

Jason, et Sosípatér cognáti mei. Salúto vos ego Tértius, qui scripsi Epístolam in Dómino. Salútat vos Cajus hospes meus, et univérsa Ecclésia. Salútat vos Erástus arcárius civitátis, et Quartus frater. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis, Amen.

℟. Reges Tharsis. 284.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 5. de Epiph. Lectio iv.

Justum et rationábile, dilectíssimi, veræ pietátis obséquium est, in diébus, qui divínæ ópera misericórdiæ protestántur, toto corde gaudére, et honorífice ea, quæ ad salútem nostram gesta sunt, celebráre, vocánte nos ad hanc devotiónem ipsa recurréntium témporum lege, quæ nobis post diem, in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervállo Epiphaníæ íntulit festum, ex apparitióne Dómini consecrátum.

℟. Illumináre. 287.

Lectio v.

In quo fidei nostræ magnum præsídium providéntia divína constítuit; ut dum solémni veneratióne recólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documénta probarétur veri hóminis in Christo orta natúra. Hoc enim est, quod justíficat ímpios: hoc est, quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodémque Dómino nostro Jesu Christo, et vera Déitas et vera credátur humánitas: Déitas, qua ante ómnia sæcula in forma Dei æquális est Patri: humánitas, qua novíssimis diébus in forma servi unítus est hómini.

℟. Omnes de Saba. 287.

Lectio vi.

Ad roborándam ergo hanc fidem, quæ contra omnes pronuntiabátur erróres, ex magna gestum est divíni pietáte consílii, ut gens in longínqua orientális plagæ regióne consístens, quæ spectandórum síderum arte pollébat, signum nati púeri, qui supra omnem Israel esset regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos stellæ illustrióris appáruit, et intuéntium ánimos ita admiratióne sui splendóris implévit, ut nequáquam sibi créderent negligéndum, quod tanto nuntiabátur indício.

℟. Magi véniunt. 288.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii secúndum Lucam. Lectio vii. Cap. 2.

Cum factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 2. in c. 2. Lucæ in fine.

A Duodécimo anno, ut légimus, Domínicæ súmitur disputatiónis exórdium.

Hic enim prædicándæ fidei evangelizántium númerus debebátur. Nec otióse ímmemor suórum secúndum carnem paréntum, qui secúndum carnem útique sapiéntia Dei implebátur et grátia, post tríduum repéritur in templo: ut esset indício, quia post tríduum triumphális illíus passiónis, in sede cælésti, et honóre divíno, fidei nostræ se suscitátus offérret, qui mórtuus credebátur.
℟. Stella, quam. 290.

Lectio viii.

QUid est, quod me quærebátis? Duæ sunt in Christo generatiónes: una est patérna, matérna áltera. Patérna illa divínior: matérna vero, qua in nostrum labórem, usúmque descéndit. Et ídeo quæ supra natúram, supra ætátem, supra consuetúdinem fiunt, non humánis assignánda virtútibus, sed divínis referénda sunt potestátibus. Alibi eum ad ministérium mater impéllit, hic mater argúitur, quia adhuc quæ humána sunt, éxigat. Sed cum hic duódecim describátur annórum, illic discípulos habére dicátur; vides matrem didicísse a Fílio, ne exígeret a validióre ministérium, quæ stupébat in junióre miráculum.
℟. Vidéntes stellam. 291.

Lectio ix.

ET venit Názareth, et erat súbditus illis. Quid enim magíster virtútis, nisi offícium pietátis impléret? Et mirámur, si patri defert, qui súbditur matri? Non útique infirmitátis, sed pietátis ista subjéctio est: attóllat licet sævis emíssus látebris cóluber perfídiæ caput, et serpentínis évomat venéna pectóribus. Cum dicit se Fílius missum, majórem hæréticus appéllet Patrem, ut imperféctum Fílium dicat, qui potest habére majórem: ut aliénis auxíliis ásserat eum, qui míttitur, indigére. Numquid et humáno egébat auxílio, ut matérno servíret império?
Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES
et per Horas, Aña.

ANte lucíferum génitus, et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.
Antiphona. Venit lumen tuum, Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est: et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, allelúja.
Aña. Apértis thesáuris suis obtulérunt Magi Dómino aurum, thus, et myrrham, allel.
Aña. María et flúmina benedícite Dómino, hymnum dícite fontes Dómino, allelúja.
Aña. Stella ista sicut flamma coruscat, et Regem regum Deum demónstrat: Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum. Rom. 12.

FRatres: Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut

exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum.
Hymnus. O sola magnárum. ut supra. 292.
℣. Adoráte Deum, allelúja.
℟. Omnes Angeli ejus, allel.
Ad Benedictus, Antiphona. Remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu: et requirébant eum inter cognátos et notos. Oratio.
Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere: ut, et quæ agénda sunt, vídeant, et ad impléndа, quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum nostrum.
Deinde fit comm. de Epiph. Aña. Hódie cælésti sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina; currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, et ex aqua facto vino lætántur convívæ, all.
℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.
Oratio. Deus, qui hodiérna die. ut supra. 306.
Ad Tertiam, Antiphona. Venit lumen tuum.
Capitulum. Fratres: Obsecro vos. ut supra. 308.
℟. brev. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent: * Allelúja, allelúja. Reges.
℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúja, allel.
Glória Patri. Reges.
℣. Omnes de Saba vénient, allelúja ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.
Ad Sextam, Antiphona. Apértis thesáuris suis.
Capitulum. Rom. 12.
Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere, quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem.
℟. brev. Omnes de Saba vénient: * Allelúja, allelúja. Omnes. ℣. Aurum et thus deferéntes. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Omnes.
℣. Adoráte Dóminum, allel.
℟. In aula sancta ejus, allel.
Ad Non., Aña. Stella Ista.
Capitulum. Rom. 12.
Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra, in Christo Jesu Dómino nostro.
℟. brev. Adoráte Dóminum: * Allelúja, allel. Adoráte.
℣. In aula sancta ejus. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Adoráte.
℣. Adoráte Deum, allelúja.
℟. Omnes Angeli ejus, allel.
Ad Vesperas, Antiphona. Ante lucíferum. cum rel. de Laud. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120.
Capitulum. Fratres: Obsecro vos. ut supra. 308.
Hymnus. Crudélis Heródes.
℣. Reges Tharsis. 281.

Ad Magnificat, Antiphona. Fili, quid fecísti nobis sic? ego et pater tuus doléntes quærebámus te. Quid est quod me quærebátis? nesciebátis, quia in iis, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse?

Oratio. Vota, quæsumus. Dómine. ut supra. 309.

Et fit comm. de Epiph. Aña. Tribus miráculis ornátum diem sanctum cólimus: hódie stella Magos duxit ad præsépium: hódie vinum ex aqua factum est ad núptias: hódie in Jordáne a Joánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos, allelúja.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum, et thus deferéntes, allelúja.

Oratio. Deus, qui hodiérna. ut supra. 306.

Si Oct. Epiphaniæ venerit in Dñica, nihil fit de Dñica in ipsa die Oct., sed tantum in primis Vesp. diei Octavæ fit comm. pro ii. Vesp. Dominicæ inf. Oct. de qua celebratum est Offic. eo die, Aña. Fili, quid fecísti. ℣. Omnes de Saba. qui Versus etiam dicitur, quando Oct. Epiph. venerit in Feria ii. pro commem. Dominicæ in primis Vesperis diei Octavæ.

IN DIE OCTAVA Epiphaniæ. Duplex.

In i. Vesp omnia dicuntur sicut in i. Vesp. Epiph. 281. excepta Oratione, quæ dicitur ut sequitur. Oratio.

DEus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit, præsta, quæsumus, ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Ad Matut. Invitat. Hymnus et Psalmi, ut infra Octavam: cetera dicuntur sicut in die Epiph., præter Lectiones.

In i. Noct. leguntur Lect. de Epistola prima ad Corinthios, quæ occurrunt secundum superiorem Rubr. 306.

Primum ℟. Hódie in Jordáne. ut supra. 283.

In secundo Nocturno.

Serm. S. Gregórii Nazianzéni. Oratione in sancta Lumina.

Lectio iv.

NOn possum cohibére lætítiæ voluptátem, sed mente extóllor et afficior; et própriæ pusillitátis oblítus, officium magni Joánnis, imo pótius famulátum subíre conténdo, ac géstio; et licet non sim præcúrsor, de erémo tamen vénio. Christus ergo illuminátur; imo pótius fulgóre suo nos illúminat: Christus baptizátur, simul et nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendámus. ℟. Illumináre. 287.

Lectio v.

JOánnes baptízat, et accédit Jesus, sanctíficans quidem et ipsum, qui baptízat, præcípue tamen, ut et véterem Adam sepéliat in aquis, et ante ómnia, ut per hæc sanctificéntur aquæ Jordánis, ut sicut erat spíritus et caro, ita et his, qui bapti-

zándi erant, in spíritu et aqua sanctificatiónis succéssio traderétur. Non súscipit Baptísta, conténdit Jesus. Ego, inquit, opus hábeo a te baptizári. Lucérna dicit ad solem, et vox lóquitur ad Verbum. ℟. Omnes de Saba. 287.

Lectio vi.

ASCéndit Jesus de aqua, secum quodámmodo demérsum edúcens, et élevans mundum: et vidit non dívidi cælum, sed aperíri, quod sibi, ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat, sicut et ígneo gládio paradísus fúerat conclúsus. Spíritus Sanctus testimónium pérhibet: simília namque sibi ipsa concúrrunt. De cælo testimónium defértur; inde enim erat ille, cui testimónium perhibétur.

℟. Magi véniunt. 288.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 1.

IN illo témpore: Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 6. in Joannem, ante medium.

ANtequam veníret Dóminus, ut baptizarétur a Joánne in Jordáne, nóverat eum illis vócibus, ubi ait: Tu ad me venis baptizári? Ego a te débeo baptizári. Sed ecce Dóminum nóverat, nóverat Fílium Dei. Unde probámus quod jam nóverat, quia ipse baptizáret in Spíritu Sancto? Antequam veníret ad flúvium, cum multi ad Joánnem cúrrerent baptizari, ait illis: Ego quidem baptízo vos in aqua: qui autem post me venit, major me est, cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere: ipse vos baptizábit in Spíritu Sancto et igne. Jam et hoc nóverat. ℟. Stella, quam. 290.

Lectio viii

QUid ergo per colúmbam dídicit, ne mendax póstea inveniátur (quod avértat a nobis Deus opinári) nisi quamdam proprietátem in Christo talem futúram, ut quamvis multi minístri baptizatúri essent, sive justi, sive injústi, non tribuerétur sánctitas baptísmi, nisi illi, super quem descéndit colúmba, de quo dictum est: Hic est qui baptízat in Spíritu Sancto: Petrus baptízet, hic est qui baptízat: Paulus baptízet, hic est qui baptízat: Judas baptízet, hic est qui baptízat. Nam si pro diversitáte meritórum baptísma sanctum est: quia divérsa sunt mérita, divérsa erunt baptísmata; et tanto quisque áliquid mélius putátur accípere, quanto a melióre vidétur accepísse. ℟. Vidéntes stellam. 291.

Lectio ix.

IPsi sancti (intellígite fratres) boni pertinéntes ad

colúmbam, pertinéntes ad sortem civitátis illius Jerúsalem, ipsi boni in Ecclésia, de quibus dicit Apóstolus: Novit Dóminus qui sunt ejus: diversárum gratiárum sunt. non omnes pária mérita habent. Sunt álii áliis sanctióres, sunt álii áliis melióres. Quare ergo si unus ab illo, verbi grátia, justo, sancto baptizétur, álius ab álio inferióris mériti apud Deum, inferióris gradus, inferióris continéntiæ, inferióris vitæ, unum tamen, et par et æquále est quod accepérunt, nisi quia hic est, qui baptízat? Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, et per Horas, et ad Vesperas omnia dicuntur sicut in die Epiphaniæ, excepta Oratione, quæ est. Deus, cujus Unigénitus. ut supra. 310.

Si Octava Epiph. venerit in Sabbato, in ii. Vesper. Octavæ fit comm. Dominicæ ii. post Epiph. Quando autem Septuagesima venerit in prima Dominica post Oct. Epiphaniæ, tunc in primo Sabbato post Oct. non impedito Festo ix. Lect. alioquin prima die post Oct. fiat Offic. de Feria, in qua ponuntur Responsoria i. Nocturni Dominicæ ii. post Epiph. et tres Lectiones leguntur de Homilia ejusdem Dominicæ, cum ejus Antiph. ad Bened., et Oratione. Festum vero Semiduplex in ea occurrens transfertur in primam diem similiter non impeditam.

Officia vero Sanctorum ad libitum sive duplicia, sive semiduplicia occurrentia in die quo fieri debet de Dominica anticipanda ante Septuag. erunt omittenda, non vero transferenda.

DOMINICA PRIMA post Epiphaniam, quæ est infra Octavam.

In i. Noct. legitur Epistola prima ad Corinthios, secundum superiorem Rubricam. 306.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Jesu, vocátis sanctis, cum ómnibus qui ínvocant nomen Dómini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsórum et nostro. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie in Jordáne. 283.

Lectio ii.

GRátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu: quod in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo, et in omni sciéntia, sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis: ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, expectántibus revelatiónem Dómini

nostri Jesu Christi, qui et confirmábit vos, usque in finem sine crímine, in die advéntus Dómini nostri Jesu Christi. Fidélis Deus, per quem vocáti estis in societátem Fílii ejus Jesu Christi Dómini nostri.
℟. In colúmbæ. 284.

Lectio iii.

OBsecro autem vos fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi, ut idípsum dicátis omnes, et non sint in vobis schísmata; sitis autem perfécti in eódem sensu, et in eádem senténtia. Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis, qui sunt Chloes, quia contentiónes sunt inter vos. Hoc autem dico quod unusquísque vestrum dicit: Ego quidem sum Pauli; ego autem Apóllo; ego vero Cephæ: ego autem Christi. Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifixus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?
℟. Reges Tharsis. 284.

In ii. et iii. Noct. leguntur Lect. Dñicæ infra Oct. 307.
Si vero dies Octava venerit in Dominica, dicuntur de die Octava. 310.

FERIA SECUNDA.

De Epíst. prima ad Corínth.

Lectio i. Cap. 2.

ET ego cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifixum. Et ego in infirmitáte, et timóre, et tremóre multo fui apud vos, et sermo meus, et prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis, ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

Lectio ii.

SApiéntiam autem lóquimur inter perféctos: sapiéntiam vero non hujus sæculi, neque príncipum hujus sæculi, qui destruúntur; sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram, quam nemo príncipum hujus sæculi cognóvit: si enim cognovíssent, numquam Dóminum glóriæ crucifixíssent. Sed sicut scriptum est: Quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis, qui díligunt illum.

Lectio iii.

NObis autem revelávit Deus per spíritum suum: Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim hóminum scit, quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? ita et quæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum, qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis; quæ

et lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritus, spiritálibus spiritália comparántes.

FERIA TERTIA.

De Epíst. prima ad Corínth. Lectio i. Cap. 5.

OMníno audítur inter vos fornicátio, et talis fornicátio, qualis nec inter Gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos infláti estis:et non magis luctum habuístis, ut tollátur de médio vestrum qui hoc opus fecit. Ego quidem absens córpore, præsens autem spíritu, jam judicávi ut præsens eum, qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregátis vobis et meo spíritu, cum virtúte Dómini nostri Jesu, trádere hujúsmodi sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi. Lectio ii.

NOn est bona gloriátio vestra. Nescítis quia módicum ferméntum totam massam corrúmpit? Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Lectio iii.

SCripsi vobis in epístola: Ne commisceámini fornicáriis. Non útique fornicáriis hujus mundi, aut avâris, aut rapácibus, aut idólis serviéntibus; alióquin debuerátis de hoc mundo exiísse. Nunc autem scripsi vobis, non commiscéri; si is, qui frater nominátur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis sérviens, aut malédicus, aut ebriósus, aut rapax, cum hujúsmodi nec cibum súmere.

FERIA QUARTA.

De Epíst. prima ad Corínth. Lectio i. Cap. 6.

AUdet áliquis vestrum habens negótium advérsus álterum, judicári apud iníquos, et non apud sanctos? An nescítis, quóniam sancti de hoc mundo judicábunt? Et si in vobis judicábitur mundus, indígni estis qui de mínimis judicétis? Nescítis, quóniam ángelos judicábimus? quando magis sæculária? Sæculária ígitur judícia si habuéritis: contemptíbiles, qui sunt in Ecclésia, illos constitúite ad judicándum. Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? Sed frater cum fratre judício conténdit: et hoc apud infidéles. Lectio ii.

JAm quidem omníno delíctum est in vobis, quod judícia habétis inter vos. Quare non magis injúriam accípitis? quare non magis fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, et fraudátis: et hoc frátribus. An nescítis quia iníqui regnum Dei non

possidébunt? Nolíte erráre. Neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque malédici, neque rapáces, regnum Dei possidébunt. Et hæc quidem fuístis: sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri. Lectio iii.

OMnia mihi licent, sed non ómnia expédiunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullíus rédigar potestáte. Esca ventri, et venter escis: Deus autem et hunc, et has déstruet: corpus autem non fornicatióni, sed Dño, et Dñs córpori. Deus vero et Dñm suscitávit; et nos suscitábit per virtútem suam. Nescítis, quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, fáciam membra meretrícis? Absit. An nescítis, quóniam qui adhæret meretríci, unum corpus efficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem.

FERIA QUINTA.

De Epíst. prima ad Corínth.

Lectio i. Cap. 7.

DE quibus autem scripsístis mihi: Bonum est hómini mulíerem non tángere: propter fornicatiónem autem unusquísque suam uxórem hábeat; et unaquæque suum virum hábeat. Uxóri vir débitum reddat: simíliter autem et uxor viro. Múlier sui córporis potestátem non habet, sed vir: simíliter autem et vir sui córporis potestátem non habet, sed múlier. Lectio ii.

NOlíte fraudáre ínvicem, nisi forte ex consénsu ad tempus, ut vacétis oratióni, et íterum revertímini in idípsum, ne tentet vos sánatas propter incontinéntiam vestram. Hoc autem dico secúndum indulgéntiam, non secúndum impérium. Volo enim omnes vos esse sicut meípsum. Sed unusquísque próprium donum habet ex Deo; álius quidem sic, álius vero sic. Dico autem non nuptis et víduis; bonum est illis si sic permáneant sicut et ego. Quod si non se cóntinent, nubant. Mélius est enim núbere, quam uri.

Lectio iii.

IIs autem, qui matrimónio juncti sunt, præcípio non ego, sed Dóminus, uxórem a viro non discédere: quod si discésserit, manére innúptam, aut viro suo reconciliári. Et vir uxórem non dimíttat. Nam céteris ego dico, non Dóminus: Si quis frater uxórem habet infidélem, et hæc conséntit habitáre cum illo, non dimíttat illam. Et si qua múlier fidélis habet virum infidélem, et hic consénsit habitáre cum illa, non dimíttat virum:

sanctificátus est enim vir infidélis per mulíerem fidélem, et sanctificáta est múlier infidélis per virum fidélem; alióquin fílii vestri immúndi essent, nunc autem sancti sunt.

F E R I A S E X T A.

De Epist. prima ad Corínth.

Lectio i. Cap. 13.

Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam: et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, charitátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, charitátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Lectio ii.

Cháritas pátiens est, benígna est. Cháritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit, quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit: ómnia sperat, ómnia sústinet. Cháritas numquam éxcidit, sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessabunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus. Cum autẽ vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

Lectio iii.

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate, tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte; tunc autem cognóscam, sicut et cógnitus sum. Nunc autem manent fides, spes, cháritas, tria hæc: major autem horum est cháritas.

S A B B A T O.

De Epíst. prima ad Corínth.

Lectio i. Cap. 16.

De colléctis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinávi Ecclésiis Galátiæ, ita et vos fácite. Per unam sábbati unusquísque vestrum apud se sepónat, recóndens quod ei bene placúerit, ut non cum vénero, tunc colléctæ fiant. Cum autem præsens fúero, quos probavéritis per epístolas, hos mittam perférre grátiam vestram in Jerúsalem. Quod si dignum fúerit, ut et ego eam, mecum ibunt.

Lectio ii.

Véniam autem ad vos, cum Macedóniam pertransíero; nam Macedóniam pertransíbo. Apud vos autem fórsitan manébo, vel étiam hiemábo, ut vos me deducátis quocúmque iero. Nolo enim vos modo in tránsitu vidére; spero enim me aliquántulum témporis manére apud vos, si Dñs per-

miserit. Permanébo autem Ephesi usque ad Pentecósten. Ostium enim mihi apértum est magnum, et évidens, et adversárii multi. Lectio iii.

SI autem vénerit Timótheus, vidéte ut sine timóre sit apud vos: opus enim Dñi operátur, sicut et ego. Ne quis ergo illum spernat; dedúcite autem illum in pace, ut véniat ad me: expécto enim illum cum frátribus. De Apóllo autem fratre vobis notum fácio, quóniam multum rogávi eum, ut veníret ad vos, cum frátribus: et útique non fuit volúntas, ut nunc veníret; véniet autem, cum ei vácuum fúerit. Vigiláte, state in fide, viríliter ágite, et confortámini. Omnia vestra in charitáte fiant.

SABBATO PRIMO
post Octavam Epiphaniæ.

Ad Vesperas omnia, præter Orationem, ut in Psalt. 136. Quod servatur in aliis Sabbatis usque ad Septuag.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Deinde fiunt commemorationes ibidem positæ ut in Psalterio. 140.

DOMINICA II.
post Epiphaniam.

Omnia ut in Psalterio, præter ea, quæ hic sunt propria.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola ii. beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Coríntthi, cum ómnibus sanctis, qui sunt in univérsa Achaja. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra, ut possímus et ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem, qua exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis: ita et per Christum abúndat consolátio nostra.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére mei. Lectio ii.

SIve autem tribulámur pro vestra exhortatióne et salúte, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salúte, quæ operátur tolerántiam earúmdem passiónum, quas et nos pátimur, ut spes nostra firma sit pro vobis: sciéntes, quod

sicut sócii passiónum estis, ita éritis et consolatiónis.

℟. Deus, qui sedes super thronū, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: *Quia tu solus labórem et dolórem consíderas.

℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia. Lectio iii.

NOn enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetípsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos: qui de tantis perículis nos erípuit, et éruit: in quem sperámus, quóniam et adhuc erípiet, adjuvántibus et vobis in oratióne pro nobis, ut ex multórum persónis, ejus quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiæ agántur pro nobis.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea.

℣. Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst. Ex præfat. in Epist. B. Pauli.

Lectio iv.

BEáti Pauli Epistolárum lectiónem dum assídue auscúlto, perque hebdómadas síngulas bis sæpe, et ter, et quater, quotiescúmque sanctórum Mártyrum memórias celebrámus, gáudio exúlto, tuba illa spirituáli pérfruens, et éxcitor, ac desidério incalésco, vocem mihi amícam agnóscens, et fere præséntem ipsum intuéri, et disseréntem audíre vídeor. Sed tamen dóleo, et moléste fero, quod virum hunc non omnes, sicut par est, cognóscunt: verum ita illum nonnúlli ignórant, ut ne Epistolárum quidem ejus númerum plane sciant. Hoc vero non imperítia facit, sed quod nolint beáti hujus viri scripta assídue in mánibus habére.

℟. Notas mihi fecísti Dómine vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

℣. Tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi. Adimplébis. Lectio v.

NEque enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingénii bonitáte, atque acúmine scimus: sed quod erga hunc virum impénse affécti, ab illíus lectióne numquam discédimus; síquidem qui amant, ii plus quam céteri omnes eórum facta norunt, quos amant, ut qui de iis ipsis sint solíciti. Id quod beátus hic véluti osténdens, ad Philippénses ait: Sicut est mihi justum, et hoc de vobis ómnibus séntiam, eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne

et confirmatióne Evangélii.

℟. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et.

Lectio vi.

Quaprópter si et vos quoque lectióni diligénter atténdere voluéritis, nihil áliud vobis erit requiréndum. Verax est enim Christi sermo dicéntis: Quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis. Céterum, quandóquidem complúres ex iis, qui huc nobíscum convéniunt, et liberórum educatiónem, et uxóris curam, et famíliæ providéntiam suscepére, ob idque totos sese huic labóri dare non sústinent: at certe ipsi vos excitáte ad ea saltem capiénda, quæ álii collégerint: stúdii tantúmdem iis, quæ dicta fúerint, auscultándis, quantum pecúniis colligéndis impertiéntes. Nam etsi turpe sit, non nisi tantum stúdii a vobis exígere: optábile tamen erit, si tantum saltem tribuátis.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 2.

In illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 9. in Joan. post init.

Quod Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam excépta mystica significatióne, confirmáre vóluit, quod ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere, et dicéntes, quod malum essent núptiæ, et quod diábolus eas fecísset; cum idem Dóminus dicat in Evangélio, interrogátus utrum líceat hómini dimíttere uxórem suam ex quálibet causa, non lícere, excépta causa fornicatiónis. In qua responsióne, si meminístis, hoc ait: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus meus.

Lectio viii.

Et qui bene erudíti sunt in fide Cathólica, novérunt quod Deus fécerit núptias; et sicut conjúnctio a Deo, ita divórtium a diábolo sit. Sed proptérea in caussa fornicatiónis licet uxórem dimíttere: quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem maríto non servávit. Nec illæ, quæ virginitátem Deo vovent, quamquam ampliórem gradum honóris, et sanctitátis in Ecclésia téneant,

sine núptiis sunt: nam et ipsæ pértinent ad núptias cum tota Ecclésia, in quibus núptiis sponsus est Christus.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Hoc Responsorium semper dicitur post viii. Lectionem ab hac Dominica usque ad Septuagesimam in Dominicis tantum. Lectio ix.

AC per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad núptias, ut conjugális cástitas firmarétur, et ostenderétur sacraméntum nuptiárum: quia et illárum nuptiárum sponsus persónam Dómini figurábat, cui dictum est: Servásti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum Christus servávit usque adhuc, idest, Evangélium suum. Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, omnia ut in Psalterio. 17.

Ad Benedictus, Antiphona. Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat ibi Jesus cum María matre sua. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Deinde fiunt commemor. ut supra in Vesp. Sabbati. 140.

Ad Horas et Vesperas, omnia ut in Psalterio de Dominica. 120.

Ad Magnificat, Antiphona. Deficiénte vino, jussit Jesus impléri hydrias aqua, quæ in vinum convérsa est, allelúja. Orat. Omnípotens. ut supra.

Deinde fiunt commemorat. ut sup. in Vesp. Sabbati. 240.

Post Oct. Epiphaniæ usque ad Quadrag. quando occurrit fieri de Feria, fit Offic. ut in Psalt. exceptis iis, quæ sunt propria. Oratio vero dicitur de Dominica præcedenti.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ii. ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 3.

INcípimus íterum nosmetípsos commendáre? aut numquid egémus (sicut quidam) commendatítiis epístolis ad vos, aut ex vobis? Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur et légitur ab ómnibus homínibus: manifestáti quod Epístola estis Christi, ministráta a nobis, et scripta non atraménto, sed Spíritu Dei vivi: non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam.

Lectio ii.

FIdúciam autem talem habémus per Christum ad Deum; non quod sufficiéntes simus cogitáre áliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficiéntia nostra ex Deo est: qui et idóneos nos fecit minístros novi Testaménti, non líttera, sed Spíritu: líttera enim occídit, Spíritus autem vivíficat. Quod si ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israel in fáciem Móysi propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur: quómodo non magis ministrátio Spíritus erit in glória?

℣. Adjútor meus esto, Deus: * Ne derelínquas me.

℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus. Ne.

Lectio iii.

NAm si ministrátio damnatiónis glória est, multo magis abúndat ministérium justítiæ in glória. Nam nec glorificátum est, quod cláruit in hac parte, propter excelléntem glóriam. Si enim quod evacuátur, per glóriam est; multo magis, quod manet, in glória est. Habéntes ígitur talem spem multa fidúcia útimur: et non sicut Móyses ponébat velámen super fáciem suam, ut non inténderent fílii Israel in fáciem ejus, quod evacuátur, sed obtúsi sunt sensus eórum. Usque in hodiérnum enim diem idípsum velámen in lectióne véteris Testaménti manet non revelátum, quóniam in Christo evacuátur.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo.

℟. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

Respons. in hac et sequent. Feriis posita repetuntur in Feriis sequentium Hebdom., usque ad Septuag.

FERIA TERTIA.

De Epístola ii. ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 5.

SCimus enim, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cælo est, superíndui cupiéntes: si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti; eo quod nólumus expoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur, quod mortále est, a vita.

℣. Auribus pércipe, Deus, lácrymas meas: ne síleas a me, remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℟. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me festína. Quóniam. Lectio ii.

AUdéntes igitur semper, sciéntes quóniam dum

sumus in córpore, peregrinámur a Dómino (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem): audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus sive abséntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi; ut réferat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum. ℟. Státuit Dñs supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas, et edúxit me de lacu misériæ. Et misit.

Lectio iii.

SCiéntes ergo timórem Dómini, homínibus suadémus, Deo autem manifésti sumus. Spero autem et in consciéntiis vestris maniféstos nos esse. Non íterum commendámus nos vobis, sed occasiónem damus vobis gloriándi pro nobis; ut habeátis ad eos, qui in fácie gloriántur et non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo; sive sóbrii sumus, vobis. Cháritas enim Christi urget nos: æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: et pro ómnibus mórtuus est Christus: ut, et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est, et resurréxit. ℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA.

De Epístola ii. ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 7.

HAs ergo habéntes promissiónes, charíssimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis et spíritus, perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei. Cápite nos. Néminem læsimus, néminem corrúpimus, néminem circumvénimus. Non ad condemnatiónem vestram dico. Prædíximus enim, quod in córdibus nostris estis ad commoriéndum, et ad convivéndum. ℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. Neque in finem.

Lectio ii.

MUlta mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis, replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum autem in advéntu ejus, sed

étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me; ita ut magis gaudérem.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo et psalmum dicam Dño.

℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium, et cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii.

QUóniam etsi contristávi vos in Epístola, non me pœnitet: et si pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo; non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secúndum Deum, ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim secúndum Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur: sæculi autem tristítia mortem operátur.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. Deus meus.

Glória Patri. Deus meus.

FERIA QUINTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 10.

IPse autem ego Paulus óbsecro vos per mansuetúdinem et modéstiam Christi, qui in fácie quidem húmilis sum inter vos, absens autem confido in vobis. Rogo autem vos, ne præsens áudeam per eam confidéntiam, qua exístimor audére in quosdam, qui arbitrántur nos tamquam secúndum carnem ambulémus. In carne enim ambulántes, non secúndum carnem militámus.

℟. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, * Et éripe me.

℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et.

Lectio ii.

NAm arma milítiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruéntes, et omnem altitúdinem extolléntem se advérsus sciéntiam Dei, et in captivitátem redigéntes omnem intelléctum in obséquium Christi, et in promptu habéntes ulcísci omnem inobediéntiam, cum impléta fúerit vestra obediéntia. Quæ secúndum fáciem sunt, vidéte. Si quis confídit sibi Christi se esse, hoc cógitet íterum apud se; quia sicut ipse Christi est, ita et nos.

℟. Repleátur os meum laude tua, et hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me.

℣. Gaudébunt lábia mea cum

cantávero tibi. Dum.

Lectio iii.

NAm et si ámplius áliquid gloriátus fúero de potestáte nostra, quam dedit nobis Dóminus in ædificatiónem, et non in destructiónem vestram, non erubéscam. Ut autem non exístimer tamquam terrére vos per epístolas: quóniam quidem epístolæ, ínquiunt, graves sunt et fortes, præséntia autem córporis infírma, et sermo contemptíbilis: hoc cógitet, qui ejúsmodi est, quia quales sumus verbo per epístolas abséntes, tales et præséntes in facto. Non enim audémus inserére, aut comparáre nos quibúsdam, qui seípsos comméndant: sed ipsi in nobis nosmetípsos metiéntes, et comparántes nosmetípsos nobis.

℟. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dñe, ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA.

De Epístola ii. ad Coríntthios.

Lectio i. Cap. 12.

SI gloriári opórtet (non éxpedit quidem) véniam autem ad visiónes et revelatiónes Dñi. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit) raptum hujúsmodi usque ad tértium cælum. Et scio hujúsmodi hóminem (sive in córpore, sive extra corpus néscio, Deus scit) quóniam raptus est in paradísum: et audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exltábo te. Quia.

Lectio ii.

PRo hujúsmodi gloriábor, pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam et si volúero gloriári, non ero insípiens: veritátem enim dicam: parco autem, ne quis me existímet supra id quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me, et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti.

Lectio iii.

LIbénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo

mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo. Cum enim infirmor, tunc potens sum. Factus sum insípiens, vos me coegístis. Ego enim a vobis débui commendári: nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apóstoli: tamétsi nihil sum.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. Et. Glória Patri. Et.

S A B B A T O.

De Epístola ii. ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 13.

ECce tértio hoc vénio ad vos. In ore duórum, vel trium téstium stabit omne verbum. Prædíxi, et prædíco, ut præsens, et nunc absens, iis qui ante peccavérunt, et céteris ómnibus, quóniam si vénero íterum, non parcam. An experiméntum quæritis ejus, qui in me lóquitur Christus, qui in vobis non infirmátur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifíxus est ex infirmitáte, sed vivet ex virtúte Dei. Nam et nos infirmi sumus in illo: sed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis.

℟. Ne perdíderis. 322.

Lectio ii.

VOsmetípsos tentáte si estis in fide: ipsi vos probáte. An non cognóscitis vosmetípsos, quia Christus Jesus in vobis est? nisi forte réprobi estis. Spero autem quod cognoscétis, quia nos non sumus réprobi. Orámus autem Deum, ut nihil mali faciátis: non ut nos probáti appareámus, sed ut vos quod bonum est faciátis: nos autem ut réprobi simus. Non enim póssumus áliquid advérsus veritátem, sed pro veritáte. Gaudémus enim, quóniam nos infirmi sumus, vos autem poténtes estis. Hoc et orámus vestram consummatiónem.

℟. Parátum cor. 323.

Lectio iii.

IDeo hæc absens scribo, ut non præsens dúrius agam secúndum potestátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, et non in destructiónem. De cétero, fratres, gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, et Deus pacis, et dilectiónis erit vobíscum. Salutáte ínvicem in ósculo sancto. Salútant vos omnes sancti. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cháritas Dei, et communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Adjútor meus tibi psallam. 323.

Ad Vesperas. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

DOMINICA III. post Epiphaniam.

Ad Matut.omn.ut in Psalt. 1.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus Apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Jesum Christum, et Deum Patrem, qui suscitávit eum a mórtuis, et qui mecum sunt omnes fratres, Ecclésiis Galátiæ. Grátia vobis, et pax a Deo Patre, et Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetípsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsénti sæculo nequam, secúndum voluntátem Dei, et Patris nostri, cui est glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii.

MIror quod sic tam cito transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Evangélium; quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos contúrbant, et volunt convértere Evangélium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de cælo evangelízet vobis, præterquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit. Sicut prædíximus; et nunc íterum dico: Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepístis, anáthema sit. Modo enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

℟. Deus, qui sedes supra thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem, et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio iii.

NOtum enim vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquándo in Judaísmo: quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in Judaísmo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántius æmulátor exístens paternárum meárum traditiónum.

℟. A dextris est mihi Dñus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Augustíni Epísc. in Epíst. ad Gálatas.

In Præfat. tom. 4. Lectio iv.

CAusa, propter quam scribit Apóstolus ad Gála-

tas, hæc est: ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cum enim prædicáta eis esset Evangélii grátia, non defuérunt quidam ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen tenéntes ipsum grátiæ benefícium, et adhuc voléntes esse sub onéribus legis, quæ Dóminus Deus imposúerat non justítiæ serviéntibus, sed peccáto, justam scílicet legem injústis homínibus dando ad demonstránda peccáta eórum, non auferénda. Non enim aufert peccáta nisi grátia fidei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

℣. Tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

SUb hac ergo grátia jam Gálatas constitútos illi volébant constitúere sub onéribus legis, asseverántes nihil eis prodésse Evangélium, nisi circumcideréntur, et céteras carnáles Judáici ritus observatiónes subírent. Et ídeo Paulum Apóstolum suspéctum habére cœperant, a quo illis Evangélium prædicátum erat, tamquam non tenéntem disciplínam ceterórum Apostolórum, qui Gentes cogébant judaizáre.

℟. Díligam te, Dómine virtus mea: Dñs firmaméntum meum, * Et refúgium meum.

℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et.

Lectio vi.

TAlis quidem quæstio est et in Epístola ad Romános: verúmtamen vidétur áliquid interésse, quod ibi contentiónem ipsam dírimit, litémque compónit, quæ inter eos, qui ex Judæis, et eos qui ex Géntibus credíderant, orta erat: cum illi tamquam ex méritis óperum legis, sibi rédditum Evangélii præmium arbitraréntur, quod præmium incircumcísis tamquam imméritis nolébant dari. Illi contra Judæis se præférre gestírent, tamquam interfectóribus Dómini. In hac vero Epístola ad eos scribit, qui jam commóti erant auctoritáte illórum, qui ex Judæis erant, et ad observatiónes legis cogébant.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis.

Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 8.

IN illo témpore: Cum descendísset Jesus de monte: secútæ sunt eum turbæ multæ: et ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 8. Matthæi.

DE monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus: necdum enim póterat cum lepra, tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit: secúndo, puer Centuriónis: tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum: quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti: quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio viii.

ET ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem, atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum tétigit eum, dicens: Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque consídera, quam húmilis, et sine jactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis: Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre: Dóminus jungit, et dicit, Mundáre. Non ergo, ut plerique Latinórum putant, jungéndum est, et legéndum, Volo mundáre: sed separátim, ut primum dicat, Volo, deínde ímperet, Mundáre.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Lectio ix.

ET ait illi Jesus: Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse, ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem: Primum, propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: si créderent, salvaréntur: si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne quod in eo sæpíssime criminabántur, legem viderétur infríngere.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Cum descendísset Jesus de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre; et exténdens manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre. Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice; atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Magn., Aña. Dómine, si vis, potes me mundáre; et ait Jesus: Volo, mundáre.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio i. Cap. 3.

OInsensáti Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jesus Christus præscríptus est, in vobis crucifixus? Hoc solum a vobis volo díscere: Ex opéribus legis Spíritum accepístis, an ex audítu fídei? Sic stulti estis, ut cum spíritu cœpéritis, nunc carne consummémini? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. Qui ergo tríbuit vobis spíritum, et operátur virtútes in vobis, ex opéribus legis, an ex audítu fídei? Sicut scriptum est: Abraham crédidit Deo, et reputátum est illi ad justítiam.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam. Lectio ii.

COgnóscite ergo, quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justíficat Gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ: Quia benedicéntur in te omnes Gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicéntur cum fidéli Abraham. Quicúmque enim ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea.

℟. Adjútor meus esto, Deus: * Ne derelínquas me.

℣. Neque despícias me, Deus salutáris meus. Ne.

Lectio iii.

QUóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est, quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum, quia scriptum est: Maledíctus omnis, qui pendet in ligno; ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio i Cap. 5.

STate, et nolíte íterum jugo servitútis continéri. Ecce ego Paulus dico vobis: quóniam si circumcidámini, Christus vobis nihil próderit. Testíficor autem rursus omni hómini circumcidénti se, quóniam débitor est univérsæ legis faciéndæ. Evacuáti estis a Christo, qui in lege justificámini: a grátia excidístis. Nos enim spíritu ex fide, spem justítiæ expectámus.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrymas meas; ne síleas a me, remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me festina. Quóniam.

Lectio ii.

NAm in Christo Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed fides, quæ per charitátem operátur. Currebátis bene: quis vos impedívit veritáti non obedíre? Persuásio hæc non est ex eo, qui vocat vos. Módicum ferméntum totam massam corrúmpit. Ego confído in vobis in Dómino, quod nihil áliud sapiétis: qui autem contúrbat vos, portábit judícium, quicúmque est ille.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas, et edúxit me de lacu misériæ. Et.

Lectio iii.

EGo autem, fratres, si circumcisiónem adhuc prædico, quid adhuc persecutiónem pátior? Ergo evacuátum est scándalum crucis. Utinam et abscindántur qui vos contúrbant. Vos enim in libertátem vocáti estis, fratres: tantum ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per charitátem spíritus servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur: Díliges próximum tuum sicut teípsum. Quod si ínvicem mordétis et coméditis, vidéte ne ab ínvicem consumámini. Dico autem, Spíritu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem; hæc enim sibi ínvicem adversántur, ut non quæcúmque vultis, illa faciátis.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana ánimam.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola B. Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis, qui sunt Ephesi, et fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Bene-

dictus Deus, et Pater Dñi nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti, et immaculáti in conspéctu ejus in charitáte.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis. * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. Neque. Lectio ii.

QUi prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum, secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem, per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia; ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndum beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cælis, et quæ in terra sunt, in ipso.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium, et cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo. Lectio iii.

IN quo étiam, et nos sorte vocáti sumus prædestináti secúndum propósitum ejus, qui operátur ómnia secúndum consílium voluntátis suæ: ut simus in laudem glóriæ ejus nos, qui ante sperávimus in Christo. In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis (Evangélium salútis vestræ) in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis Sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. Deus meus.

Glória Patri. Deus meus.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio i. Cap. 4.

OBsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte, et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in charitáte, solíciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus Spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis.

℟. Deus in te sperávi, Dñe, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, * Et éri-

pe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et éripe.

Lectio ii.

UNicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cælos, ut impléret ómnia. ℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi. Dum.

Lectio iii.

ET ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem Pastóres, et Doctóres, ad consummatiónem Sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem Córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fidei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum in mensúram ætátis plenitúdinis Christi: ut jam non simus párvuli, fluctuántes, e circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in charitáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus. ℟. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et ánima.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio i. Cap. 5.

EStóte ergo imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, et omnis immundítia, aut avarítia, nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet: sed magis gratiárum áctio. ℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio ii.

HOc enim scitóte intelligéntes, quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi et Dei. Nemo vos sedúcat iná-

nibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti. Lectio iii.

FRuctus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte, probántes quid sit beneplácitum Deo, et nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem redargúite. Quæ enim in occúlto fiunt ab ipsis, turpe est et dícere. Omnia autem, quæ arguúntur, a lúmine manifestántur; omne enim, quod manifestátur, lumen est. Propter quod dicit: Surge qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illumínábit te Christus.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ.

℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. Et. Glória Patri. Et Deus.

S A B B A T O.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio i. Cap. 6.

FIlii obedíte paréntibus vestris in Dño: hoc enim justum est. Honóra patrem tuum et matrem tuam, quod est mandátum primum in promissióne; ut bene sit tibi, et sis longævus super terram. Et vos patres nolíte ad iracúndiam provocáre filios vestros: sed educáte illos in disciplína, et correptióne Dñi. ℟. Ne perdíderis. 331. Lectio ii.

SErvi obedíte dóminis carnálibus cum timóre et tremóre, in simplicitáte cordis vestri, sicut Christo; non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed ut servi Christi, faciéntes voluntátem Dei ex ánimo, cum bona voluntáte serviéntes, sicut Dómino, et non homínibus; sciéntes quóniam unusquísque quodcúmque fécerit bonum, hoc recípiet a Dómino, sive servus, sive liber. Et vos dómini éadem fácite illis, remitténtes minas: sciéntes, quia et illórum et vester Dóminus est in cælis: et personárum accéptio non est apud eum.

℟. Parátum cor. 331.

Lectio iii.

DE cétero, fratres, confortámini in Dómino, et in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli. Quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem, et sánguinem; sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cæléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut

possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfecti stare. ℣. Adjútor meus. 331.

Ad Vesperas. Oratio.

DEus, qui nos in tantis perículis constitútos pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum.

DOMINICA IV. post Epiphaniam.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus, et Timótheus servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philíppis, cum Epíscopis, et Diacónibus. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dño Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis cum gáudio deprecatiónem fáciens, super communicatióne vestra in Evangélio Christi a prima die usque nunc: confídens hoc ipsum, quia, qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentíre pro ómnibus vobis: eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis; et in defensióne, et confirmatióne Evangélii, sócios gáudii mei omnes vos estis.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre suo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére mei.

Lectio ii.

TEstis enim mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi Et hoc oro, ut cháritas vestra magis, ac magis abúndet in sciéntia, et in omni sensu: ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum, in glóriam et laudem Dei. Scire autem vos volo fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad proféctum venérunt Evangélii; ita ut víncula mea manifésta fierent in Christo in omni prætório, et in céteris ómnibus: et plures e frátribus in Dómino confidéntes vínculis meis, abundántius audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio iii.

QUidam quidem et propter invídiam, et contentiónem, quidam autem et propter bonam voluntátem Christum prædicant, quidam ex charitáte, sciéntes quóniam in defensiónem E-

vangélii pósitus sum. Quidam autem ex contentióne Christum annúntiant non sincére, existimántes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni modo sive per occasiónem, sive per veritátem Christus annuntiétur: et in hoc gáudeo, sed et gaudébo.

℟. A dextris est mihi Dñs, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea.

℣. Dñs pars hæreditátis meæ, et cálicis mei. Propter hoc. Glória Patri. Propter hoc.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 4. cap. 30. Lectio iv.

REplémus refectiónibus corpus, ne extenuátum defíciat; extenuámus abstinéntia, ne nos replétum premat: vegetámus hoc mótibus, ne situ immobilitátis intéreat; sed cítius hoc collocándo sístimus, ne ipsa sua vegetatióne succúmbat; adjuméntis hoc véstium tégimus, ne frigus intérimat: et quæsíta adjuménta projícimus, ne calor exúrat. Tot ígitur diversitátibus occurréntes, quid ágimus, nisi corruptibilitáti servímus, ut saltem multiplícitas impénsi obséquii corpus sustíneat, quod anxíetas infírmæ mutabilitátis gravat?

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

℣. Tu es qui restítues hæreditátem meam mihi. Adimplébis. Lectio v.

UNde bene per Paulum dícitur: Vanitáti enim subjécta est creatúra non volens, sed propter eum, qui subjécit eam in spe; quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Vanitáti quippe creatúra non volens súbditur, quia homo, qui ingénitæ constántiæ statum volens desérnit, pressus justæ mortalitátis póndere, nolens mutabilitátis suæ corruptióni servit. Sed creatúra hæc tunc a servitúte corruptiónis erípitur, cum ad filiórum Dei glóriam incorrúpta resurgéndo sublevátur.

℟. Díligam te, Dñe, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum.

℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium. Lectio vi.

HIc ítaque elécti moléstia vincti sunt, quia adhuc corruptiónis suæ pœna deprimúntur: sed cum corruptíbili carne exúimur, quasi ab his, quibus nunc adstríngimur, moléstiæ vínculis relaxámur. Præsentári namque jam Deo cúpimus, sed adhuc mortális córporis obligatióne præpedímur. Jure ergo vincti dícimur, quia adhuc incéssum nostri desidérii ad Deum líberum non

habémus. Unde bene Paulus, ætérna desíderans, sed tamen adhuc corruptiónis suæ sárcinam portans, vinctus clamat: Cúpio dissólvi, et esse cum Christo. Dissólvi enim non quæreret, nisi se procuIdúbio vinctum vidéret.
℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis.
Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 8.

IN illo témpore: Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus: ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homil. S. Hierón. Presbyteri
Lib. 1. Comment. in cap. 8. Matthæi.

QUintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralyticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus est puer Centuriónis.
℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.
℣. Custódi ánimam meam et éripe me. Deus.

Lectio viii.

IPse vero dormiébat, et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur; et império, ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis, et mari. Ex hoc loco intellígimus, quod omnes creatúræ séntiunt Creatórem. Quas enim increpávit, et quibus imperávit, séntiunt imperántem: non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed majestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.
℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.
℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus.
Glória Patri. Plena est.

Lectio ix.

POrro hómines miráti sunt, dicéntes: Quális est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ, et céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit, eos, qui mirabántur,

fuisse discípulos : respondébimus, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.
Te Deum laudámus. 16.
Ad Benedictus, Antiphona. Ascendénte Jesu in navículam, ecce motus magnus factus est in mari: et suscitavérunt eum discípuli ejus, dicéntes: Dómine, salva nos, perímus. Oratio.
DEus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte, vincámus. Per Dñm.
Ad Magn., Aña. Dómine, salva nos, perímus: ímpera, et fac Deus tranquillitátem.

FERIA SECUNDA.

De Epíst. ad Philippénses.
Lectio i. Cap. 4.
ITaque, fratres mei charíssimi, et desideratíssimi, gáudium meum, et coróna mea: sic state in Dómino, charíssimi. Evódiam rogo, et Syntychen déprecor idípsum sápere in Dómino. Etiam rogo et te, germáne compar, ádjuva illas, quæ mecum laboravérunt in Evangélio cum Cleménte, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ.
℟. Quam magna. 329.
Lectio ii.
GAudéte in Dño semper; íterum dico gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est. Nihil solíciti sitis: sed in omni oratióne, et obsecratióne cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intelligéntias vestras in Christo Jesu.
℟. Adjútor meus esto. 329.
Lectio iii.
DE cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque justa, quæcúmque sancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte. Quæ et didicístis, et accepístis, et audístis, et vidístis in me, hæc ágite; et Deus pacis erit vobíscum. Gavísus sum autem in Dño veheménter, quóniam tandem aliquándo refloruístis pro me sentíre, sicut et sentiebátis: occupáti autem erátis.
℟. Benedícam Dñm. 329.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola B. Pauli Apóstoli ad Colosséuses.
Lectio i. Cap. 1.
PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater: eis, qui sunt Colóssis, sanctis et fidélibus frátribus in Christo Jesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo, et Patri Dómini nostri Jesu Christi semper pro vobis orántes: au-

diéntes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectiónem, quam habétis in sanctos omnes propter spem, quæ repósita est vobis in cælis: quam audístis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructíficat, et crescit sicut in vobis, ex ea die, qua audístis, et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra charíssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis minister Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. Auribus pércipe. 33o.

Lectio ii.

IDeo et nos, ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes, et postulántes, ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sapiéntia, et intelléctu spiritáli: ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes, in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia, et longanimitáte, cum gáudio grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine.

℟. Státuit Dóminus. 33o.

Lectio iii.

QUi erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum: qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ, quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília et invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes: ómnia per ipsum, et in ipso creáta sunt; et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis.

℟. Ego dixi, Dómine. 33o.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Colossénses.

Lectio i. Cap. 3. et 4.

INdúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam, supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam; sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, charitátem habéte, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi exúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore, et grati estóte.

℟. Ne perdíderis me. 331.

Lectio ii.

VErbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes, et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia can-

tántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum. Mulíeres súbditæ estóte viris, sicut opórtet in Dómino. Viri dilígite uxóres vestras, et nolíte amári esse ad illas. Fílii obedíte paréntibus per ómnia: hoc enim plácitum est in Dño. Patres nolíte ad indignatiónem provocáre filios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant.
℣. Parátum cor meum. 331.

Lectio iii.

Servi obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed in simplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini sicut Dño, et non homínibus, sciéntes quod a Dómino accipiétis retributiónem hæreditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam facit, recípiet id, quod iníque gessit: et non est personárum accéptio apud Deum: Dómini, quod justum est et æquum, servis præstáte: sciéntes quod et vos Dóminum habétis in cælo. Oratióni instáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne.
℣. Adjútor meus, 331.

FERIA QUINTA.

Incipit Epist. i. B. Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Lectio i. Cap. 1.

Paulus, et Silvánus, et Timótheus, Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre, et Dño Jesu Christo. Grátia vobis, et pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fidei vestræ, et labóris, et charitátis, et sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum: sciéntes fratres dilécti a Deo, electiónem vestram: quia Evangélium vestrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu Sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.
℣. Deus in te sperávi. 331.

Lectio ii.

Et vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa cum gáudio Spíritus Sancti: ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia et in Achája. A vobis enim diffamátus est sermo Dñi, non solum in Macedónia, et in Achája, sed et in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos: et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et expectáre Fílium ejus de cælis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

℟. Repleátur os meum. 332.

Lectio iii. Cap. 2.

NAm ipsi scitis, fratres intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit: sed ante passi, et contuméliis affécti (sicut scitis) in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa solicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo: sed sicut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangélium: ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra, neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis, neque in occasióne avarítiæ, Deus testis est: neque quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis.

℟. Gaudébunt lábia. 332.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Thessalonicénses.

Lectio i. Cap. 4.

DE cétero ergo, fratres, rogámus vos, et obsecrámus in Dño Jesu, ut quemádmodum accepístis a nobis, quómodo opórteat vos ambuláre, et plácere Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dñm Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne: ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre: non in passióne desidérii, sicut et Gentes, quæ ignórant Deum.

℟. Confitébor tibi. 332.

Lectio ii.

ET ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum, qui étiam dedit Spíritum suum Sanctum in nobis.

℟. Misericórdia tua. 333.

Lectio iii.

DE charitáte autem fraternitátis non necésse habémus scríbere vobis: Ipsi enim vos a Deo didicístis, ut diligátis ínvicem. Etenim illud fácitis in omnes fratres in univérsa Macedónia. Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et óperam detis, ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis, et operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis: et ut honéste ambulétis ad eos, qui foris sunt, et nullíus áliquid desiderétis.

℟. Factus est mihi. 333.

SABBATO.

Incipit Epístola secúnda ad Thessalonicénses.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus, et Silvánus, et Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre nostro, et Dño Jesu Chri-

sto. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quóniam supercréscit fides vestra, et abúndat cháritas uniuscujúsque vestrum in ínvicem: ita ut et nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclésiis Dei, pro patiéntia vestra et fide, et in ómnibus persecutiónibus vestris, et tribulatiónibus, quas sustinétis in exémplum justi judícii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo et patímini.

℟. Ne perdíderis me. 331.

Lectio ii.

SI tamen justum est apud Deum retribúere tribulatiónem iis, qui vos tríbulant: et vobis, qui tribulámini, réquiem nobíscum in revelatióne Dómini Jesu de cælo cum Angelis virtútis ejus, in flamma ignis dantis vindíctam iis, qui non novérunt Deum, et qui non obédiunt Evangélio Dómini nostri Jesu Christi. Qui pœnas dabunt in intéritu ætérnas a fácie Dómini, et a glória virtútis ejus: cum vénerit glorificári in Sanctis suis, et admirábilis fieri in ómnibus, qui crediderunt, quia créditum est testimónium nostrum super vos in die illo. In quo étiam orámus semper pro vobis: ut dignétur vos vocatióne sua Deus noster, et ímpleat omnem voluntátem bonitátis, et opus fidei in virtúte, ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, et vos in illo, secúndum grátiam Dei nostri, et Dómini Jesu Christi.

℟. Parátum cor meum. 331.

Lectio iii. Cap. 2.

ROgámus autem vos, fratres, per advéntum Dómini nostri Jesu Christi, et nostræ congregatiónis in ipsum: ut non cito moveámini a vestro sensu, neque terreámini, neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos sedúcat ullo modo: quóniam nisi vénerit discéssio primum, et revelátus fúerit homo peccáti, filius perditiónis, qui adversátur, et extóllitur supra omne, quod dícitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat, osténdens se tamquam sit Deus.

℟. Adjútor meus tibi. 331.

Ad Vesperas, Oratio.

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: ut quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

DOMINICA V.

post Epiphaniam.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola i. B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi secúndum impéri-

um Dei Salvatóris nostri, et Christi Jesu spei nostræ: Timótheo dilécto filio in fide. Grátia, misericórdia, et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te, ut remanéres Ephesi, cum irem in Macedóniam, ut denuntiáres quibúsdam ne áliter docérent, neque inténderent fábulis, et genealogíis interminátis, quæ quæstiónes præstant magis, quam ædificatiónem Dei, quæ est in fide.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii.

FInis autem præcépti est cháritas de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. A quibus quidam aberrántes, convérsi sunt in vanilóquium: voléntes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquúntur, neque de quibus affírmant. Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legítime utátur: sciens hoc, quia lex justo non est pósita, sed injústis et non súbditis, ímpiis et peccatóribus, scelerátis, et contaminátis, parricídis, et matricídis, homicídis, fornicáriis, masculórum concubitóribus, plagiáriis, mendácibus, et perjúris, et si quid áliud sanæ doctrínæ adversátur, quæ est secúndum Evangélium glóriæ beáti Dei, quod créditum est mihi.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas.

℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia tu solus.

Lectio iii.

GRátias ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério: qui prius blasphémus fui, et persecútor et contumeliósus: sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri cum fide et dilectióne, quæ est in Christo Jesu. Fidélis sermo, et omni acceptióne dignus, quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ídeo misericórdiam consecútus sum, ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum, qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam.

℟. A dextris est mihi Dn̄s, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea.

℣. Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter hoc.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epísc.

De verbis Apostoli, Serm. 8. sub initium. Lectio iv.

HUmánus sermo, et omni acceptióne dignus, quia Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. Atténde Evangélium: Venit enim Fílius hóminis quærere, et salváre, quod períerat. Si homo non periísset, Fílius hóminis non venísset. Ergo períerat homo; venit Deus homo, et invéntus est homo. Períerat homo per líberam voluntátem: venit Deus homo per grátiam liberatrícem.

℟. Notas mihi fecísti, Dñe, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi. Adimplébis. Lectio v.

QUæris, quid váleat ad malum líberum arbítrium? Récole hóminem peccántem. Quæris, quid váleat ad auxílium Deus et homo? Atténde in eo grátiam liberántem. Nusquam pótuit sic osténdi, quantum váleat volúntas hóminis usurpáta per supérbiam, ad utéudum sine adjutório Dei: malum non pótuit plus, et maniféstius éxprimi, quam in hómine primo. Ecce périit primus homo: et ubi esset, nisi venísset secúndus homo? quia et ille homo, ídeo et iste homo; et ídeo humánus sermo.

℟. Díligam te, Dómine virtus mea: Dómine firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et. Lectio vi.

PRorsus nusquam sic appáret benígnitas grátiæ, et liberálitas omnipoténtiæ Dei, quam in hómine mediatóre Dei, et hóminum, hómine Christo Jesu. Quid enim dícimus, fratres mei? In fide Cathólica nutrítis loquor, vel in pacem Cathólicam lucrátis. Nóvimus et tenémus, mediatórem Dei, et hóminum, hóminem Christum Jesum, in quantum homo erat, ejus esse natúræ, cujus et nos sumus. Non enim altérius natúræ caro nostra, et caro illíus, nec altérius natúræ ánima nostra et ánima illíus. Hanc suscépit natúram, quam salvándam esse judicávit.

℟. Dñi est terra, et plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc. Lib. Quæst. Evang. in Matth. cap. 11. tom. 4.

CUm negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et super seminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hærétici sint, an male vivéntes Cathólici. Possunt enim dici fili mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℟. Ad te, Dñe, levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus meus.

Lectio viii.

SEd quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est: bene intelligúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fidei, sed societáte solíus nóminis Christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur; quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est ómnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Lectio ix.

IN illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali Cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signíficat: áliud sagéna, quæ uníus fidei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos, et malos Cathólicos hoc ínterest, quod hærétici falsa credunt: illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antíphona. Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? et ait illis: Hoc fecit inimícus homo.

Oratio.

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: ut quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antíphona. Collígite primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum: tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA.
De Epístola prima ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 3. et 4.

FIdélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum, et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt: ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.
℟. Quam magna. 329.

Lectio ii.

DIáconos simíliter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes: habéntes mystérium fídei in consciéntia pura. Et hi autem probéntur primum: et sic minístrent, nullum crimen habéntes. Mulíeres simíliter pudícas, non detrahéntes, sóbrias, fidéles in ómnibus. Diáconi sint uníus uxóris viri, qui fíliis suis bene præsint, et suis dómibus. Qui enim bene ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.
℟. Adjútor meus esto. 329.

Lectio iii.

HÆc tibi scribo, sperans me ad te veníre cito. Si autem tardávero, ut scias quómodo opórteat te in domo Dei conversári, quæ est Ecclésia Dei vivi, colúmna, et firmaméntum veritátis. Et maniféste magnum est pietátis sacraméntum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est Géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória. Spíritus autem maniféste dicit, quia in novíssimis tempóribus discédent quidam a fide, attendéntes spirítibus erróris, et doctrínis dæmoniórum.
℟. Benedícam Dóminum. 329.

FERIA TERTIA.
Incipit Epístola secúnda B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, secúndum promissiónem vitæ, quæ est in Christo Jesu: Timótheo charíssimo fílio, grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Grátias ago Deo, cui sérvio a progenitóribus in consciéntia pura, quod sine intermissióne hábeam tui memóriam in oratiónibus meis, nocte ac die desíderans te vidére: me-

mor lacrymárum tuárum, ut gáudio ímplear, recordatiónē accípiens ejus fídei, quæ est in te non ficta, quæ et habitávit primum in ávia tua Lóide, et matre tua Euníce, certus sum autem quod et in te.

℟. Auribus pércipe. 33o.

Lectio ii.

PRopter quam causam admóneo te, ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris: sed virtútis, et dilectiónis, et sobrietátis. Noli ítaque erubéscere testimónium Dómini nostri, neque me vinctum ejus; sed collabóra Evangélio secúndum virtútem Dei; qui nos liberávit, et vocávit vocatióne sua sancta, non secúndum ópera nostra, sed secúndum propósitum suum, et grátiam, quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora sæculária. ℟. Státuit Dñs. 33o.

Lectio iii.

MAnifestáta est autem nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi: qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam, et incorruptiónem per Evangélium: in quo pósitus sum ego prædicátor, et Apóstolus, et magíster Géntium Ob quam causam étiam hæc pátior, sed non confúndor. Scio enim cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti in fide, et in dilectióne in Christo Jesu.

℟. Ego dixi, Dómine. 33o.

FERIA QUARTA.

De Epíst. ii. ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 3.

HOc autem scito, quod in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa: erunt hómines seípsos amántes, cúpidi, eláti, supérbi, blasphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, scelésti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, sine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, et voluptátum amatóres magis quam Dei: habéntes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta.

℟. Ne perdíderis me. 331.

Lectio ii.

EX his enim sunt, qui pénetrant domos, et captívas ducunt muliérculas onerátas peccátis, quæ ducúntur váriis desidériis: semper discéntes, et numquam ad sciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmodum autem Jannes, et Mambres restitérunt Móysi: ita et hi resístunt veritáti, hómines corrúpti mente, réprobi circa fidem, sed ultra non proficient: insipiéntia enim eórum manifésta erit ómnibus, sicut et illórum fuit. ℟. Parátum cor meum. 331. Lectio iii.

TU autem assecútus es meam doctrínam, institu-

tiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes, quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, et Lystris: quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines, et seductóres profícient in pejus, errántes, et in errórem mitténtes.

℟. Adjútor meus. 331.

FERIA QUINTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi secúndum fidem electórum Dei, et agnitiónem veritátis, quæ secúndum pietátem est in spem vitæ ætérnæ, quam promísit, qui non mentítur Deus, ante témpora sæculária: manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatióne, quæ crédita est mihi secúndum præcéptum Salvatóris nostri Dei: Tito dilécto fílio secúndum commúnem fidem, grátia et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Salvatóre nostro. ℟. Deus in te sperávi. 331. Lectio ii.

HUjus rei grátia relíqui te Cretæ, ut ea, quæ desunt, córrigas, et constítuas per civitátes Presbýteros, sicut et ego dispósui tibi. Si quis sine crímine est, uníus uxóris vir, fílios habens fidéles, non in accusatióne luxúriæ, aut non súbditos. Opórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana; et eos, qui contradícunt, argúere.

℟. Repleátur os meum. 332.

Lectio iii.

SUnt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres, máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia. Dixit quidam ex illis, próprius ipsórum prophéta: Creténses semper mendáces, malæ béstiæ, ventres pigri. Testimónium hoc verum est. Quam ob causam íncrepa illos dure, ut sani sint in fide, non intendéntes Judáicis fábulis, et mandátis hóminum aversántium se a veritáte. Omnia munda mundis: coinquinátis autem, et infidélibus nihil est mundum.

℟. Gaudébunt lábia. 332.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Titum.

Lectio i. Cap. 2. et 3.

HÆc lóquere, et exhortáre, et árgue cum o-

mni império. Nemo te contémnat. Admone illos princípibus, et potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátes esse: néminem blasphemáre: non litigiósos esse, sed modéstos, omnem ostendéntes mansuetúdinem ad omnes hómines.

℟. Confitébor tibi. 332.

Lectio ii.

ERámus enim aliquándo et nos insipiéntes, incréduli, errántes, serviéntes desidériis et voluptátibus váriis, in malítia et invídia agéntes, odíbiles, odiéntes ínvicem. Cum autem benígnitas et humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis, et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvatórem nostrum: ut justificáti grátia ipsíus, hærédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

℟. Misericórdia tua. 333.

Lectio iii.

FIdélis sermo est, et de his volo te confirmáre: ut curent bonis opéribus præésse qui credunt Deo. Hæc sunt bona et utília homínibus. Stultas autem quæstiónes, et genealogías, et contentiónes, et pugnas legis devíta; sunt enim inútiles, et vanæ. Hæréticum hóminem post unam et secúndam correptiónem devíta; sciens quia subvérsus est, qui ejúsmodi est, et delínquit, cum sit próprio judício condemnátus.

℟. Factus est mihi. 333.

S A B B A T O.

Incipit Epístola B. Pauli Apóstoli ad Philémonem.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus vinctus Christi Jesu, et Timótheus frater: Philémoni dilécto, et adjutóri nostro, et Appiæ soróri charíssimæ, et Archippo commilitóni nostro, et Ecclésiæ, quæ in domo tua est. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, áudiens charitátem tuam, et fidem, quam habes in Dómino Jesu, et in omnes sanctos: ut communicátio fidei tuæ évidens fiat in agnitióne omnis óperis boni, quod est in vobis in Christo Jesu.

℟. Ne perdíderis me. 331.

Lectio ii.

GAudium enim magnum hábui, et consolatiónem in charitáte tua; quia víscera sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu impetrándi tibi, quod ad rem pértinet: propter charitátem magis óbsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem et vinctus Jesu Christi. Obsecro te pro meo fílio, quem génui in víncu-

lis, Onésimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem et mihi et tibi útilis, quem remísi tibi.

℟. Parátum cor meum. 331.

Lectio iii.

TU autem illum ut mea víscera súscipe, quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Evangélii; sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium. Fórsitan enim ídeo discéssit ad horam a te, ut ætérnum illum recíperes: jam non ut servum, sed pro servo charíssimum fratrem, máxime mihi, quanto autem magis tibi, et in carne, et in Dño? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me. Si autem áliquid nócuit tibi, aut debet, hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi mea manu.

℟. Adjútor meus tibi. 331.

Ad Vesperas. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dñm

DOMINICA VI. post Epiphaniam.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 1.

MUltifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis: novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit et sæcula. Qui cum sit splendor glóriæ, et figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis; tanto mélior Angelis efféctus, quanto differéntius præ illis nomen hæreditávit.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum.

℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii.

CUi enim dixit aliquándo, Angelórum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in fílium? Et cum íterum introdúcit primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spíritus, et minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus Deus in sæculum sæculi: virga æquitátis, virga regni tui. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo exultatiónis præ partícipibus tuis.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne; *

Quia tu solus labórem et dolórem consíderas.

℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio iii.

ET, Tu in princípio, Dómine, terram fundásti, et ópera mánuum tuárum sunt cæli. Ipsi períbunt, tu autem permanébis, et omnes, ut vestiméntum veteráscent: et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo: Sede a dextris meis, quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Nonne omnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápient salútis?

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea.

℣. Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Athanásii Epíscopi.

Orat. 2. contra Arianos, post medium.

Lectio iv.

SI persónam, rem, tempus Apostólici dicti cognóscerent hærétici, numquam humána in Deitátem transferéntes, tam ímpie et stulte advérsus Christum sese habuíssent. Id intuéri licébit, si inítium lectiónis dénuo repétitum probe excípias. Dicit enim Apóstolus: Multifáriam, multísque modis olim Deus locútus est pátribus nostris per Prophétas, últimis autem diébus locútus est nobis in Fílio. Atque ita paulo post dicit: Perfécta ab eo nostrórum peccatórum purificatióne, ipsum sedére ad déxteram majestátis in excélsis, tanto meliórem Angelis factum, quanto præstántius nomen præ illis sortítus est. De eo ígitur témpore, quo nobis per Fílium locútus est, cum peccatórum purgátio fíeret, Apostólicum dictum mentiónem facit. Quando autem nobis locútus est in Fílio, aut quando purgátio peccatórum facta, aut quando natus est homo, nisi post Prophétas, idque in últimis diébus?

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo; delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

℣. Tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

DEinde cum narrátio institúta esset de humána Verbi dispensatióne; deque últimis tempóribus, consequénter commemorávit, Deum neque superióribus ætátibus tacuísse, sed locútum esse per Prophétas; et postquam Prophétæ suo offício perfúncti sunt, et lex per Angelos pronuntiáta est, et Fílius étiam ad nos descén-

dit, et ad ministrándum accéssit; tunc demum necessário subíntulit: Tanto mélior Angelis factus: osténdere volens, quanto Fílius præ servo excéllit, tanto functióne officióque servórum, Fílii administratiónem meliórem fuisse.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum.
℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et.

Lectio vi.

Functiónem ígitur discérnens Apóstolus, tum véterem, tum novam, magna dicéndi libertáte útitur, ad Judæos scribens, et loquens. Propter hoc ígitur non in univérsum ex própria comparatiónis ratióne dixit, quod major, aut honoratiór esset: ne quis quasi de ejúsdem géneris, et cum eo commúnibus rebus hæc verba intellígeret; sed ídeo meliórem illum dixit, ut discrímen natúræ Fílii ad res creátas indicáret.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homil. S. Hierónymi Presb. Lib. 2. Comment. in cap. 13. Matthæi.

Regnum cælórum, prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Judæos: Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur Genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo, qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet; ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso, et in corde suo.

℟. Ad te, Dñe, levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.
℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio viii.

Quis est iste, qui séminat, nisi sensus noster et ánimus, qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fídei facit in agro sui péctoris pulluláre? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrí-

nam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum; et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii. ℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus, et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Lectio ix.

SEd illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant, sed totum fláccidum marcidúmque, et mollítum ebúllit in ólera, et in herbas, quæ cito aréscunt, et córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in árborem: ita ut vólucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas sentíre debémus) véniant, et hábitent in ramis ejus. Rámos puto Evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquǽque requiéscit.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus: cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus. Orat.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dñm.

Ad Magn., Aña. Símile est regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 3.

UNde fratres sancti, vocatiónis cæléstis partícipes, consideráte Apóstolum, et Pontíficem confessiónis nostræ Jesum: Qui fidélis est ei, qui fecit illum, sicut et Móyses in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus, quanto ampliórem honórem habet domus, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab áliquo, qui autem ómnia creávit, Deus est. ℟. Quam magna. 329.

Lectio ii.

ET Móyses quidem fidélis erat in tota domo ejus tamquam fámulus, in testimónium eórum, quæ dicénda erant: Christus vero tamquam filius in domo sua, quæ domus sumus nos, si fidúciam et glóriam spei usque ad finem firmam retineámus. Quaprópter sicut dicit Spíritus Sanctus: Hódie si vo-

cem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto.

℣. Adjútor meus esto. 329.

Lectio iii.

VIdéte, fratres, ne forte sit in áliquo vestrum cor malum incredulitátis, discedéndi a Deo vivo: sed adhortámini vosmetípsos per síngulos dies, donec Hódie cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti. Partícipes enim Christi effécti sumus; si tamen inítium substántiæ ejus usque ad finem firmum retineámus. Dum dícitur: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audiéntes exacerbavérunt, sed non univérsi, qui profécti sunt ex Ægypto per Móysen.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. 329.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 4.

TImeámus ergo, ne forte relícta pollicitatióne introeúndi in réquiem ejus, existimétur áliquis ex vobis deésse. Etenim et nobis nuntiátum est, quemádmodum et illis. Sed non prófuit illis sermo audítus, non admíxtus fidei ex iis, quæ audiérunt. Ingrediémur enim in réquiem, qui credídimus: quemádmodum dixit: Sicut jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam; et quidem opéribus ab institutióne mundi perféctis.

℣. Auribus pércipe. 330.

Lectio ii.

DIxit enim in quodam loco de die séptima sic: Et requiévit Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis. Et in isto rursum: Si introíbunt in réquiem meam. Quóniam ergo súperest introíre quosdam in illam, et ii, quibus prióribus annuntiátum est, non introiérunt propter incredulitátem; íterum términat diem quemdam, Hódie, in David dicéndo, post tantum témporis, sicut supra dictum est: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

℣. Státuit Dóminus. 330.

Lectio iii.

NAm si eis Jesus réquiem præstitísset, numquam de ália loquerétur, posthac, die. Itaque relínquitur sabbatísmus pópulo Dei. Qui enim ingréssus est in réquiem ejus, étiam ipse requiévit ab opéribus suis, sicut a suis Deus. Festinémus ergo íngredi in illam réquiem, ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque, ac medullárum, et discrétor cogitatiónum, et intentiónum cordis.

℣. Ego dixi, Dñe. 330.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 6.

QUaprópter intermitténtes inchoatiónis Christi sermónem, ad perfectióra ferámur, non rursus jaciéntes fundaméntum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis et fidei ad Deum, baptísmatum doctrínæ, impositiónis quoque mánuũ, ac resurrectiónis mortuórum, et judícii ætérni. Et hoc faciémus, si quidem permíserit Deus. ℟. Ne perdíderis me. 331.

Lectio ii.

IMpossíbile est enim eos, qui semel sunt illumináti, gustavérunt étiam donum cœléste, et partícipes facti sunt Spíritus Sancti, gustavérunt nihilóminus bonum Dei verbum, virtutésque sæculi ventúri, et prolápsi sunt; rursus renovári ad pœniténtiam, rursum crucifigéntes sibimetípsis Fílium Dei, et osténtui habéntes. ℟. Parátum cor meum. 331.

Lectio iii.

TErra enim sæpe veniéntem super se bibens imbrem, et génerans herbam opportúnam illis, a quibus cólitur, áccipit benedictiónem a Deo, próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est, et maledícto próxima: cujus consummátio in combustiónem. Confídimus autem de vobis, dilectíssimi, melióra et viciniόra salúti; tamétsi ita lóquimur. Non enim injústus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, et dilectiónis, quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrástis sanctis, et ministrátis.

℟. Adjútor meus tibi. 331.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 7.

HIc enim Melchísedech rex Salem, sacérdos Dei summi, qui obviávit Abrahæ regrésso a cæde regum, et benedíxit ei, cui et décimas ómnium divísit Abraham; primum quidem qui interpretátur rex justítiæ: deínde autem et rex Salem, quod est, rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealógia, neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet sacérdos in perpétuum. ℟. Deus in te sperávi. 331.

Lectio ii.

INtuémini autem quantus sit hic, cui et décimas dedit de præcípuis Abraham Patriárcha. Et quidem de fíliis Levi sacerdótium accipiéntes, mandátum habent décimas súmere a pópulo secúndum legem, idest, a frátribus suis: quamquam et ipsi exíerint de lumbis Abrahæ. Cujus autem generátio non annumerátur in eis, décimas sumpsit ab Abraham, et hunc, qui habébat repromissiónes, benedíxit. ℟. Repleátur os meum. 332.

Lectio iii.

SIne ulla autem contradictióne, quod minus est,

a melióre benedícitur. Et hic quidem décimas moriéntes hómines accípiunt; ibi autem contestátur, quia vivit. Et (ut ita dictum sit) per Abraham et Levi, qui décimas accépit, decimátus est; adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviávit ei Melchísedech. Si ergo consummátio per sacerdótium Levíticum erat (pópulus enim sub ipso legem accépit) quid adhuc necessárium fuit secúndum órdinem Melchísedech álium súrgere sacerdótem, et non secúndum órdinem Aaron dici? Transláto enim sacerdótio, necésse est ut et legis translátio fiat.

℟. Gaudébunt lábia. 332.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 11.

Est autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti sunt senes. Fide intellígimus aptáta esse sæcula verbo Dei: ut ex invisibílibus visibília fierent. Fide plúrimam hóstiam Abel, quam Cain óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo, et per illam defúnctus adhuc lóquitur.

℟. Confitébor tibi. 332

Lectio ii.

Fide Henoch translátus est, ne vidéret mortem, et non inveniebátur, quia tránstulit illum Deus: ante translatiónem enim testimónium hábuit placuísse Deo. Sine fide autem impossíbile est placére Deo. Crédere enim opórtet accedéntem ad Deum, quia est, et inquiréntibus se remunerátor sit. Fide Noe respónso accépto de his, quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in salútem domus suæ, per quam damnávit mundum; et justítiæ, quæ per fidem est, hæres est institútus.

℟. Misericórdia tua. 333.

Lectio iii.

Fide qui vocátur Abraham, obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hæreditátem: et éxiit, nésciens quo iret. Fide demorátus est in terra repromissiónis tamquam in aliéna, in cásulis habitándo cum Isaac, et Jacob cohærédibus repromissiónis ejúsdem. Expectábat enim fundaménta habéntem civitátem: cujus ártifex, et cónditor Deus.

℟. Factus est mihi. 333.

SABBATO.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 13.

Cháritas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitátem nolíte oblivísci, per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio recéptis. Mementóte vinctórum, tamquam simul vincti, et laborántium, tamquam et ipsi in córpore morántes. Honorábile connúbium in ómnibus, et torus immaculátus.

Fornicatóres enim, et adúlteros judicábit Deus.

℟. Ne perdíderis me. 331.

Lectio ii.

SInt mores sine avarítia, conténti præséntibus, ipse enim dixit: Non te déseram, neque derelínquam. Ita ut confidénter dicámus: Dóminus mihi adjútor, non timébo quid fáciat mihi homo. Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, et hódie: ipse et in sæcula.

℟. Parátum cor meum. 331.

Lectio iii.

DOctrínis váriis, et peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis: quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremántur extra castra, Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est.

℟. Adjútor meus tibi. 331.

Si aliquod Festum Duplex celebretur in Sabbato ante Septuagesimam, in ii. Vesperis post Orationem Festi fit commem. de Dñica, et in fine dicitur. Benedicámus Dño, allelúja, allelúja, etc. ut infra.

S A B B A T O.

ante Septuagesimam.

Ad Vesperas. Capit. 1. Cor. 9.

FRatres: Nescítis quod ii, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite, ut comprehendátis.

Hymnus. Jam sol recédit.

℣. Vespertína. 139.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit Dóminus ad Ádam: De ligno, quod est in médio paradísi, ne cómedas: in qua hora coméderis, morte moriéris.

Oratio.

PReces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: ut qui juste pro peccátis nostris affligimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dñm.

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Et deinceps non dicitur Alleluja. usque ad Sabbatum Sanctum. Sed post. Deus in adjutórium, ubi dicebatur Allelúja. dicitur. Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Si in Dominicis a Septuag. usque ad Dominicam in Albis occur. Festum Duplex, vel Semidupl. transfertur in primam diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubr. de Translatione Festorum.

D O M I N I C A.

In Septuagesima.

Ad Matutinum, Invitator.

Præoccupémus fáciem Dñi: * et in psalmis jubilémus ei. Psal. Veníte, exultémus. 2.

In primo versu Psal. omittitur, **Præoccupémus fáciem ejus, etc.** et ejus loco repetitur a Choro Invitatorium. Hymnus. **Primo die. 2.** Aña, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum, de Psalter. **3.**

In primo Nocturno.

Incipit liber Génesis.

Lectio i. Cap. 1.

IN princípio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácua, et ténebræ erant super fáciem abyssi: et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona; et divísit lucem a ténebris, appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem: factúmque est véspere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum; et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum, Cælum, et factum est véspere et mane, dies secúndus.

℟. In princípio creávit Deus cælum et terram, et fecit in ea hóminem, * Ad imáginem et similitúdinem suam. ℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. Ad imáginem.

Lectio ii.

DIxit vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram: congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem, et sint in signa, et témpora, et dies, et annos: ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre majus, ut præésset diéi, et luminare minus, ut præésset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et divíderent lucem, ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quártus.

℟. In princípio creávit Deus cælum et terram, et Spíritus Dei ferebátur super aquas:

* Et vidit Deus cuncta, quæ fécerat, et erant valde bona. ℣. Igitur perfécti sunt cæli, et terra, et omnis ornátus eórum. Et.

Lectio iii.

Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem, atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, juménta, et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omn réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem, et similitúdinem nostram, et præsit píscibus maris, et volatílibus cæli, et béstiis, universæque terræ, omníque réptili quod movétur in terra.

℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ: * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum et terram, et plasmávit in ea hóminem. Et. Glória Patri. Et inspirávit.

In secundo Nocturno.

Ex libro Enchirídii sancti Augustíni Epíscopi.

Cap. 25. 26. et 27. tom. 3.

Lectio iv.

Mortis supplícium Dñus hómini comminátus fúerat, si peccáret; sic eum múnerans líbero arbítrio, ut tamen régeret império, terréret exítio, atque in paradísi felicitáte, tamquam in umbra vítæ, unde justítia custodíta in melióra conscénderet, collocávit. Hic post peccátum exsul efféctus, stirpem quoque suam, quam peccándo in se tamquam in radíce vitiáverat, pœna mortis, et damnatióne obstrínxit: ut quidquid prolis ex illo, et simul damnáta, per quam peccáverat, cónjuge, per carnálem concupiscéntiam, in qua inobediéntiæ pœna símilis retribúta est, nascerétur, tráheret originále peccátum, quo traherétur per erróres dolorésque divérsos ad illud extrémum cum desertóribus ángelis, vitiatóribus, et possessóribus, et consórtibus suis, sine fine supplícium.

℟. Tulit Dñs hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis: * Ut operarétur, et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem, quem for-

máverat. Ut. Lectio v.

SIc per unum hóminem peccátum intrávit in mundum, et per peccátum mors: et ita in omnes hómines pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. Mundum quippe appellávit eo loco Apóstolus univérsum genus humánum. Ita ergo res se habébant. Jacébat in malis, vel étiam volvebátur, et de malis in mala præcipitabátur totíus humáni géneris massa damnáta: et adjúncta parti eórum, qui peccáverant, angelórum, luébat ímpiæ desertiónis digníssimas pœnas. ℟. Dixit Dñs Deus: Non est bonum hóminem esse solum:* Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi: dixit vero Deus. Faciámus.

Lectio vi.

AD iram quippe Dei pértinet justam, quidquid cæca, et indómita concupiscéntia fáciunt libénter mali, et quidquid maniféstis apertísque pœnis patiúntur inviti: non sane Creatóris desisténte bonitáte, et malis ángelis subministráre vitam, vivacémque poténtiam, (quæ subministrátio si auferátur) interíbunt, et hóminum, quamvis de propágine vitiáta damnatáque nascéntium, formáre sémina, et animáre, et ordináre membra per témporum ætátes, per locórum spátia vegetáre sensus, aliménta donáre. Mélius enim judicávit de malis bene fácere, quam mala nulla esse permíttere. ℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus: * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulierem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam: * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.
Homilia 19. in Evangelia, post principium.

REgnum cælórum hómini patrifamílias símile dícitur, qui ad excoléndam víneam suam operários condúcit. Quis vero patrisfamílias similitúdinem réctius tenet, quam Cónditor noster, qui regit quos cóndidit, et eléctos suos sic in hoc mundo póssidet, quasi subjéctos dóminus in domo? Qui habet víneam, universálem scílicet Ecclésiam, quæ ab Abel justo usque ad últimum

eléctum, qui in fine mundi nascitúrus est, quot sanctos prótulit, quasi tot pálmites misit.

℟. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio: * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve: lignum étiam vitæ in médio paradísi. In quo.

Lectio viii.

Hic ítaque paterfamílias ad excoléndam víneam suam, mane, hora tértia, sexta, nona, et undécima operários condúcit, quia a mundi hujus inítio usque in finem ad erudiéndam plebem fidélium, prædicatóres congregáre non déstitit. Mane étenim mundi fuit ab Adam usque ad Noe: hora vero tértia a Noe usque ad Abraham; sexta quoque ab Abraham usque ad Móysen; nona autem a Móyse usque ad advéntum Dómini; undécima vero ab advéntu Dñi usque ad finem mundi. In qua prædicatóres sancti Apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam et tarde veniéntes accepérunt.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum: * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dñs Deus Adæ túnicam pellíceam, et índuit eum, et dixit. Vidéte.

Lectio ix.

Ad erudiéndam ergo Dñs plebem suam, quasi ad excoléndam víneam suam, nullo témpore déstitit operários míttere: quia et prius per patres, et póstmodum per legis doctóres et Prophétas, ad extrémum vero per Apóstolos, dum plebis suæ mores excóluit, quasi per operários in víneæ cultúra laborávit: quamvis in quólibet módulo, vel mensúra, quisquis cum fide recta bonæ prædicátor actiónis éxstitit, hujus víneæ operárius fuit. Operátor ergo mane, hora tértia, sexta, et nona, antíquus ille, et Hebráicus pópulus designátur: qui in eléctis suis ab ipso mundi exórdio, dum recta fide Deum stúduit cólere, quasi non déstitit in víneæ cultúra laboráre. Ad undécimam vero Gentíles vocántur, quibus et dícitur: Quid hic statis tota die otiósi?

℟. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Néscio, Dómine: numquid custos fratris mei sum ego? et dixit ad eum: Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra.

℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce vox.

Glória Patri. Ecce vox.

Nonum ℟. dicitur in Dominicis usque ad Pascha loco Hymni, Te Deum laudámus, qui non dicitur hoc témpore, nisi in Festis.

AD LAUDES
Antiphona.
Miserére mei Deus, et a delícto meo munda me: quia tibi soli peccávi.
Psalmus idem. 55.
Antiphona. Confitébor tibi, quóniam exaudísti me.
Psal. Confitémini Dño. 22.
Antiph. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo, quia factus es adjútor meus.
Psalmus idem. 17.
Antiph. Benedíctus es in firmaménto cæli, et laudábilis in sæcula, Deus noster.
Cánticum. Benedícite. 18.
Antiphona. Laudáte Dóminum de cælis.
Psalmus idem. 19.
Psalmi supradicti semper dicuntur in Laudibus Dominicæ usque ad Pascha.
Capitulum. 1.Cor.9.
Fratres: Nescítis quod ii, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite, ut comprehendátis.
Hymn. Ætérne rerum Cónditor. 20.
℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne, et progénie.
Ad Benedictus, Antiphona. Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui exiit primo mane condúcere operários in víneam suam, dicit Dóminus. Oratio.
Preces pópuli tui, quæsumus, Dñe, cleménter exáudi; ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.
Ad Primam, Antiphona. Conventióne autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam.
Psal. Deus in nómine tuo. cum reliquis ut in Psalt. 21.
Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Dóminus autem dírigat. 28.
Ad Tertiam, Antiphona. Ite et vos in víneam meam, et quod justū fúerit, dabo vobis.
Cap. Fratres: Nescítis. ut sup.
℟. br. Inclína cor meum, Deus, *In testimónia tua. Inclína.
℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem; in via tua vivífica me. In testimónia. Glória Patri. Inclína.
℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Ad Sextam, Antiphona. Quid hic statis tota die otiósi? respondérunt, et dixérunt: Quia nemo nos condúxit.
Capitulum. 1.Cor.9.
Omnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet: et illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorrúptam.
℟. breve. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum.
℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum.
℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad Nonam, Aña. Voca operários, et redde illis mercédem suam, dicit Dóminus.

Capitulum. 1. Cor. 10.

Bibébant autem de spirituáli, consequénte eos petra: petra autem erat Christus: sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

℟. breve. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi.

℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi me.

Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vésperas, Antiphona, et Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. ut in Psal. 120.

Capit. Fratres: Nescítis. 361.

Hymnus. Lucis Creátor óptime. ut supra. 122.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magn., Aña. Dixit paterfamílias operáriis suis: Quid hic statis tota die otiósi? At illi respondéntes dixérunt: Quia nemo nos condúxit: Ite et vos in víneam meam: et quod justum fúerit, dabo vobis.

Oratio. Preces pópuli tui. ut supra. 361.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 1.

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum: másculum, et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus: et ait: Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini píscibus maris, et volatílibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéutur super terram. Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cæli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est véspere et mane, dies sextus.

℟. Dum deambuláret Dñs in paradíso ad auram post merídiem, clamávit, et dixit: Adam ubi es? Audívi, Dñe, vocem tuam, * Et abscóndi me.

℣. Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui, eo quod nudus essem. Et.

Lectio ii. Cap. 2.

Igitur perfécti sunt cæli, et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere, quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo, et sanctificávit illum: quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo, quod creávit Deus ut fáceret. Istæ sunt gene-

rationes cæli et terræ, quando creáta sunt, in die, quo fecit Dóminus Deus cælum et terram: et omne virgúltum agri ántequam oriretur in terra, omnémque herbam regiónis priúsquam germináret: non enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo non erat, qui operarétur terram: sed fons ascendébat e terra, írrigans univérsam superficiem terræ. ℟. In sudóre vultus tui vescéris pane tuo, dixit Dñs ad Adam: cum operátus fúeris terram, non dabit fructus suos:* Sed spinas, et tríbulos germinábit tibi. ℣. Quia audísti vocem uxóris tuæ; et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo. Sed.

Lectio iii.

FOrmávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dñs Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve: lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni et mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum paradísum: qui inde divíditur in quátuor cápita. ℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ: * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum et terram, et plasmávit in ea hóminem. Et. Glória Patri. Et.

Ad Magníficat, Antiphona. Hi novíssimi una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi, et æstus.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 2.

TUlit ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur, et custodíret illum: præcepítque ei dicens: Ex omni ligno paradísi cómede: de ligno autem sciéntiæ boni et mali ne cómedas. In quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum esse hóminem solum; faciámus ei adjutórium símile sibi. ℟. Tulit Dóminus. 358.

Lectio ii.

FOrmátis ígitur Dóminus Deus de humo cunctis animántibus terræ, et univérsis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea: omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam nomínibus suis cunta animántia, et univérsa volatília cæli, et omnes béstias

terræ : Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis ejus.

℟. Dixit Dóminus. 359.

Lectio iii.

Immísit ergo Dñs Deus sopórem in Adam : cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dñs Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem : et addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam : Hoc nunc os ex óssibus meis, et caro de carne mea : hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro sumpta est. Quamóbrem relínquet homo patrem suum, et matrem ; et adhærébit uxóri suæ : et erunt duo in carne una.

℟. Immísit Dóminus. 359.

Ad Magníficat, Antiphona. Dixit autem paterfamílias : Amíce, non fácio tibi injúriam : nonne ex denário convenísti mecum? tolle quod tuum est, et vade.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 3.

Sed et serpens erat cállidior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem : Cur præcépit vobis Deus, ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier : De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur ; de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus, et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem : Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus, quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum. Vidit ígitur múlier, quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illíus, et comédit : dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum.

℟. Plantáverat autem. 360.

Lectio ii.

Cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dñs Deus Adam, et dixit ei ; Ubi es ? Qui ait : Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti ? Dixítque Adam : Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et Dixit Dóminus Deus ad mulíerem : Quare hoc fecísti? Quæ respóndit : Serpens

decépit me, et comédi.
℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis. 360.

Lectio iii.

ET ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, et béstias terræ: super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit: Multiplicábo ærúmnas tuas, et concéptus tuos: in dolóre páries filios, et sub viri potestáte eris, et ipse dominábitur tui. Adæ vero dixit: Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo: in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas et tríbulos germinábit tibi, et cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram, de qua sumptus es: quia pulvis es, et in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ Heva: eo quod mater esset cunctórum vivéntium.

℟. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus. 260.

Ad Magn., Aña. Tolle quod tuum est, et vade: quia ego bonus sum, dicit Dóminus.

FERIA QUINTA.

De libro Genesis.

Lectio i. Cap. 4.

ADam vero cognóvit uxórem suam Hevam: quæ concépit et péperit Cain, dicens: Posséd hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, et Cain agrícola. Factum est autem post multos dies, ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, et de adípibus eórum: et respéxit Dóminus ad Abel, et ad múnera ejus. Ad Cain vero, et ad múnera illíus non respéxit: iratúsque est Cain veheménter, et concidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum: Quare irátus es? et cur concidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies: sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetítus ejus, et tu domináberis illíus.

℟. In princípio creávit. 357.

Lectio ii.

DIxítque Cain ad Abel fratrem suum: Egrediámur foras. Cumque essent in agro, consurréxit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfécit eum. Et ait Dóminus ad Cain: Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit: Néscio. Num custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum: Quid fecísti? vox sánguinis fratris tui cla-

mat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus et prófugus erit super terram.
℟. In princípio creávit. 357.

Lectio iii.

DIxítque Cain ad Dñm: Major est iníquitas mea, quam ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie a fácie terræ, et a fácie tua abscóndar, et ero vagus a prófugus in terra: omnis ígitur, qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Dñs: Nequáquam ita fiet: sed omnis, qui occíderit Cain, séptuplum puniétur. Posuítque Dñs Cain signum, ut non interficeret eum omnis, qui invenísset eum. Egressúsque Cain a fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad Orientálem plagam Eden.
℟. Formávit Dóminus. 358.

Ad Magnificat, Antiphona. Non licet mihi quod volo fácere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? dicit Dóminus.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 4.

COgnóvit autem Cain uxórem suam, quæ concépit, et péperit Henoch: et ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine filii sui, Henoch. Porro Henoch génuit Irad, et Irad génuit Maviael, et Maviael génuit Mathúsael, et Mathúsael génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, et nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipse fuit pater canéntium cíthara, et órgano. Sella quoque génuit Tubálcain, qui fuit malleátor et faber in cuncta ópera æris et ferri. Soror vero Tubálcain, Noéma.
℟. Tulit Dóminus. 358.

Lectio ii.

DIxítque Lamech uxóribus suis Adæ et Sellæ: Audíte vocem meam, uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum: quóniam occídi virum in vulnus meum, et adolescéntulum in livórem meum. Séptuplum últio dábitur de Cain, de Lamech vero septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam: et péperit fílium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens: Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occídit Cain. Sed et Seth natus est filius, quem vocávit Enos: iste cœpit invocáre nomen Dómini.
℟. Dixit Dóminus. 359.

Lectio iii. Cap. 5.

HIc est liber generatiónis Adam. In die, qua creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum et féminam creávit eos, et benedíxit illis: et

vocávit nomen eórum Adam, in die, quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis: et génuit ad imáginem et similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam postquam génuit Seth, octingénti anni: genuítque filios et filias. Et factum est omne tempus, quod vixit Adam, anni nongénti trigínta, et mórtuus est.

℟. Immisit Dóminus. 359.

SABBATO.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 5.

Vixit autem Maláleel sexagínta quinque annis, et génuit Jared. Et vixit Maláleel postquam génuit Jared, octingéntis trigínta annis, et génuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Maláleel octingénti nonagínta quinque anni, et mórtuus est. Vixítque Jared centum sexagínta duóbus annis, et génuit Henoch. Et vixit Jared postquam génuit Henoch, octingéntis annis: et génuit filios, et filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongénti sexagínta duo anni, et mórtuus est. Porro Henoch vixit sexagínta quinque annis, et génuit Mathúsalam.

℟. Plantáverat autem. 360.

Lectio ii.

Et ambulávit Henoch cum Deo: et vixit, postquam génuit Mathúsalam, trecéntis annis, et génuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexagínta quinque anni. Ambulavítque cum Deo, et non appáruit; quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octogínta septem annis, et génuit Lamech. Et vixit Mathúsala postquam génuit Lamech, septingéntis octogínta duóbus annis: et génuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala, nongénti sexagínta novem anni, et mórtuus est.

℟. Ecce Adam. 360.

Lectio iii.

Vixit autem Lamech centum octogínta duóbus annis, et génuit filium: vocavítque nomen ejus Noe dicens: Iste consolábitur nos ab opéribus et labóribus mánuum nostrárum in terra, cui maledíxit Dóminus. Vixítque Lamech postquam génuit Noe quingéntis nonagínta quinque annis: et génuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingénti septuagínta septem anni, et mórtuus est.

℟. Ubi est Abel. 360.

SABBATO

ante Sexagesimam.

Ad Vesp. Capit. 2. Cor. 11.

Fratres: Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes: sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hymnus. Jam sol recédit.

℣. Vespertína orátio. 139.

Ad Magnificat, Antiphona. Dixit Dñs ad Noe: Finis

univérsæ carnis venit coram me: fac tibi arcam de lignis lævigátis, ut salvétur univérsum semen in ea. Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius; ut contra advérsa ómnia Doctóris Géntium protectióne muniámur. Per Dñm.

DOMINICA in Sexagesima.

Ad Matutinum, Invitator. Præoccupémus fáciem Dñi: * Et in psalmis jubilémus ei. Psal. Veníte, exultémus. 2. In primo versu Psalmi omittitur, Præoccupémus fáciem ejus, etc. et ejus loco repetitur a Choro Invitatorium. Hymnus. Primo dic. 2. Aña, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum ut in Psalt. 3.

In primo Nocturno.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 5. et 6.

NOe vero cum quingentórum esset annórum génuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque cœpíssent hómines multiplicári super terram, et filias procreássent, vidéntes filii Dei filias hóminum quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est, erúntque dies illíus centum vigínti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis Postquam enim ingréssi sunt filii Dei ad filias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes a sæculo viri famósi. ℟. Dixit Dóminus ad Noe: Finis univérsæ carnis venit coram me, repléta est terra iniquitáte eórum: * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. Et. Lectio ii.

VIdens autem Deus, quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum quod hóminem fecísset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus: Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cæli. Pœnitet enim me fecísse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino. ℟. Noe vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit: * Et fecit ómnia quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. Et fecit. Lect. iii.

HÆ sunt generatiónes Noe: Noe vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres filios, Sem, Cham, et Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram) dixit ad Noe: Finis univérsæ carnis venit

coram me: repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus, et extrínsecus. Et sic fácies eam. Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, et trigínta cubitórum altitúdo illíus. ℟. Quadragínta dies, et noctes apérti sunt cæli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam: * Et clausit a foris óstium Dñs. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, et filii ejus, et uxor illíus, et uxóres filiórum ejus. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Noe et Arca.

Cap. 4. circa med. Lectio iv.

HAbes, quia irátus Dóminus est; quóniam quamvis cogitáret, hoc est sciret, quia homo pósitus in terræ regióne, carnem portans, sine peccáto esse non possit (terra enim velut quidam tentatiónum locus est, caróque corruptélæ illécebra) tamen cum habérent mentem ratiónis capácem, virtutémque ánimæ infúsam córpori, sine consideratióne áliqua in lapsum ruérunt, ex quo revocáre se nollent. Neque enim Deus cógitat sicut hómines, ut áliqua ei nova succédat senténtia, neque irá-scitur quasi mutábilis: sed ídeo hæc legúntur, ut exprimátur peccatórum nostrórum acérbitas, quæ divínam merúerit offénsam: tamquam eoúsque incréverit culpa, ut étiam Deus, qui naturáliter non movétur aut ira, aut ódio, aut passióne ulla, provocátus videátur ad iracúndiam. ℟. Ædificávit Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum: odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis et benedíxit ei, dicens: * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. Créscite. Lectio v.

MInitátus est prætérea, quod deléret hóminem. Ab hómine, inquit, usque ad pecus, et a reptílibus usque ad volatília delébo. Quid læserant irrationabília? Sed quia propter hóminem illa facta erant, eo útique deléto, propter quem facta sunt, cónsequens erat, ut étiam illa deleréntur, quia non erat, qui his uterétur. Sensu autem altióre illud manifestátur: quia homo mens est, quæ est ratiónis capax. Homo enim definítur ánimal vivum, mortále, rationábile. Principáli ígitur exstíncto, étiam sensus omnis exstínguitur: eo quod nihil réliqui ad salútem supérsit, cum salútis fundaméntum virtus defécerit. ℟. Ponam arcum meum in núbibus cæli, dicit Dóminus ad Noe: * Et recordá-

bor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus. Et. Lectio vi.

AD condemnatiónem autem ceterórum, et ad expressiónem pietátis divínæ, dícitur Noe apud Deum grátiam invenísse. Simul osténditur, quod hóminem justum non obúmbret aliórum offénsio, quando ipse ad totíus géneris reservátur seminárium. Qui non generatiónis nobilitáte, sed justítiæ, et perfectiónis mérito laudátur. Probáti enim viri genus, virtútis prosápia est: quia sicut hóminum genus hómines, ita animárum genus virtútes sunt. Etenim famíliæ hóminum splendóre géneris nobilitántur, animárum autem clarificátur grátia splendóre virtútis.

℟. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram: pacti mei recordábor: * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem.

℣. Arcum meum ponam in núbibus; et erit signum fœderis inter me, et inter terram. Ut. Glória Patri. Ut non.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 8.

IN illo témpore: Cum turba plúrima convenírent, et de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 15. in Evangel.

LEctio sancti Evangélii, quam modo, fratres charíssimi, audístis, expositióne non índiget, sed admonitióne. Quam enim per semetípsam Véritas expósuit, hanc discútere humána fragílitas non præsúmat. Sed est quod sollícite in hac ipsa expositióne Domínica pensáre debeámus: quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, spinas divítias significáre dicerémus, ad credéndum nobis mens fórsitan vestra dubitáret. Unde et idem Dóminus per semetípsum dignátus est expónere quod dicébat, ut sciátis rerum significatiónes quærere in iis étiam, quæ per semetípsum nóluit explanáre.

℟. Benedíxit Deus Noe, et fílios ejus, et dixit ad eos: * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. Créscite. Lectio viii.

EXponéndo ergo, quod dixit, figuráte se loqui innótuit: quátenus certos nos rédderet, cum vobis nostra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Quis enim mihi unquam créderet, si spinas divítias interpretári voluíssem? máxime cum illæ pungant, istæ delécteut. Et támen spinæ sunt, quia cogitatiónum suárum punctiónibus

mentem lácerant: et cum usque ad peccátum pértrahunt, quasi inflícto vúlnere cruéntant. Quas bene hoc in loco, álio Evangelísta testánte, nequáquam Dóminus divítias, sed falláces divítias appéllat.

℟. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos: * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram.

℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me, et inter terram. Neque.

Lectio ix.

Falláces enim sunt, quæ nobíscum diu permanére non possunt: falláces sunt, quæ mentis nostræ inópiam non expéllunt. Solæ autem divítiæ veræ sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergo, fratres charíssimi, esse dívites cúpitis, veras divítias amáte. Si culmen veri honóris quæritis, ad cæléste regnum téndite. Si glóriā dignitátum dilígitis, in illa supérna Angelórum cúria adscríbi festináte. Verba Dñi, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei: et quasi accéptus cibus stómacho languénte rejícitur, quando audítus sermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quisquis aliménta non rétinet, hujus profécto vita desperátur.

℟. Cum turba plúrima convenírent ad Jesum, et de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem: * Exiit qui séminat, semináre semen suum. ℣. Et dum séminat, áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum. Exiit. Glória Patri. Exiit.

Infra Hebdomadam, Feria quarta et Sabbato, loco hujus Responsorii dicitur primum Responsorium Feriæ secundæ sequentis.

AD LAUDES

Antiphona.

Secúndum magnam misericórdiam tuam miserére mei, Deus.

Psal. Miserére mei, Deus. 55.

Antiph. Si mihi Dóminus Salvátor fúerit, non tímébo quid fáciat mihi homo.

Psal. Confitémini Dño. 22.

Aña. In velaménto clamávi valde dilúculo: Deus Deus meus, ad te de luce vígilo.

Psalmus. Deus Deus meus. cum reliquis. 17.

Aña. Hymnum dicámus Dño Deo nostro. Aña. In tympano et choro, in cordis et órgano laudáte Deum.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Fratres: Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes: sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. 20.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne, et progénie.

Ad Benedictus, Antiphona. Cum turba plúrima conveni-

rent ad Jesum, et de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum. Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius; ut contra advérsa ómnia Doctóris Géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

Ad Primam, Antiphona.

Semen cécidit in terram bonam, et áttulit fructum in patiéntia.

Ab Absolut. Capit. Lect. bre. Dóminus autem dírigat. 28.

Ad Tertiam, Antiphona.

Qui verbum Dei rétinet corde perfécto, et óptimo, fructum ásferunt in patiéntia.

Capit. Fratres: Libénter. 371.

℟. breve. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem; in via tua vivífica me. In. Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Antiphona.

Semen cécidit in terram bonam, et áttulit fructum, áliud centésimum, et áliud sexagésimum.

Capitulum. 2.Cor. 11.

TEr virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte et die in profúndo maris fui.

℟. breve. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum.

℣. In sǽculum sǽculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. in loco páscuæ, ibi me collocávit.

Ad Nonam, Antiphona.

Si vere, fratres, dívites esse cúpitis, veras divítias amáte.

Capitulum. 2.Cor. 12.

LIbénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesperas, Aña, et Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120.

Capit. Fratres: Libénter. 371.

Hym. Lucis Creátor. 122.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magníficat, Antiphona.

Vobis datum est nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis, dixit Jesus discípulis suis.

Oratio. Deus, qui cónspicis. ut supra.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 7.

DIxit Dóminus ad Noe: Ingrédere tu, et omnis domus tua in arcam: te enim vidi justum coram me in generatióne hac. Ex ómni-

bus animántibus mundis tolle septéna et septéna, másculum, et féminam; de animántibus vero immúndis duo et duo, másculum et féminam. Sed et de volatílibus cæli septéna et septéna, másculum et féminam, ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim et post dies septem ego pluam super terram quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus: et delébo omnem substántiam, quam feci, de superfície terræ.

℟. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, et filii ejus: * Uxor illíus, et uxóres filiórum ejus.

℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Uxor. Lectio ii.

FEcit ergo Noe ómnia, quæ mandáverat ei Dñs. Cumque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noe, mense secúndo, séptimo décimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, et cataráctæ cæli apértæ sunt: et facta est plúvia super terram quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus.

℟. Recordátus Dñs Noe, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ: * Et prohíbitæ sunt plúviæ de cælis. ℣. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes, et redeúntes, et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Et.

Lectio iii.

IN artículo diéi illíus ingréssus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth, filii ejus, uxor illíus, et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam: ipsi et omne ánimal secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Factúmque est dilúvium quadragínta diébus super terram: et multiplicátæ sunt aquæ, et elevavérunt arcam in sublíme a terra.

℟. Quadragínta dies, et noctes apérti sunt cæli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam. * Et clausit a foris óstium Dóminus.

℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, et filii ejus, et uxor illíus, et uxóres filiórum ejus. Et. Glória Patri. Et.

Ad Magnificat, Antiphona. Si culmen veri honóris quæritis, ad illam cæléstem pátriam quantócyus properáte.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 8.

REcordátus autem Deus Noe, cunctorúmque animántium, et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, et cataráctæ cæli,

et prohíbitæ sunt plúviæ de cælo. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes, et redeúntes; et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Requievítque arca mense séptimo, vigésimo séptimo die mensis, super montes Arméniæ.

℟. Ædificávit Noe. 369.

Lectio ii.

AT vero aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem: décimo enim mense, prima die mensis, apparuérunt cacúmina móntium. Cumque transíssent quadragínta dies, apériens Noe fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum: qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam.

℟. Ponam arcum. 369.

Lectio iii.

EXpectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vespéram, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe quod cessássent aquæ super terram. Expectavítque nihilóminus septem álios dies: et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima die mensis, imminútæ sunt aquæ super terram.

℟. Per memetípsum. 370.

Ad Magníficat, Antiphona. Semen est verbum Dei, sator autem Christus, omnis qui ínvenit eum, manébit in ætérnum.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 8.

LOcútus est autem Deus ad Noe, dicens: Egrédere de arca, tu, et uxor tua, filii tui, et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quam in béstiis, et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super terram; créscite, et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noe, et filii ejus, uxor illíus, et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta et reptília, quæ reptant super terram secúndum genus suum, egréssa sunt de arca.

℟. Benedíxit Deus Noe. 370.

Lectio ii.

ÆDificávit autem Noe altáre Dómino, et tollens de cunctis pecóribus, et volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et ait: Nequáquam ultra maledícam terræ propter hómines; sensus enim, et cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua: non ígi-

tur ultra percútiam omnem ánimam vivéntem, sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis et messis, frigus et æstus, æstas et hiems, nox et dies non requiéscent.

℟. Ecce ego státuam. 371.

Lectio iii. Cap. 9.

Benedixítque Deus Noë, et filiis ejus. Et dixit ad eos: Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. Et terror vester, ac tremor sit super cuncta animália terræ, et super omnes vólucres cæli, cum univérsis, quæ movéntur super terram: omnes pisces maris mánui vestræ tráditi sunt. Et omne quod movétur, et vivit, erit vobis in cibum; quasi ólera living... viréntia trádidi vobis ómnia. Excépto, quod carnem cum sánguine non comedétis. Sánguinem enim animárum vestrárum requíram de manu cunctárum bestiárum; et de manu hóminis, de manu viri, et fratris ejus, requíram ánimam hóminis. Quicúmque effúderit humánum sánguinem, fundétur sanguis illíus: ad imáginem quippe Dei factus est homo.

℟. In artículo diéi illíus. 373.

Ad Magnificat, Antiphona. Quod autem cécidit in terram bonam, hi sunt, qui in corde bono, et óptimo fructum áfferunt in patiéntia.

Si prædictæ Añæ ad Magn. non potuerint dici in præcedentibus Feriis, et in sequenti Fer. v. occur. fieri Offic. de Feria, dicatur ultima ex iis prætermissa: alioquin expletis omnibus, sumantur de Psalterio: quod semper fit, quando propriæ non habentur.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 9.

Dixítque Deus: Hoc signum fœderis, quod do inter me et vos, et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum, in generatiónes sempitérnas: Arcum meum ponam in núbibus, et erit signū fœderis inter me et inter terram. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus: et recordábor fœderis mei vobíscum, et cum omni ánima vivénte, quæ carnem végetat: et non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum univérsam carnem.

℟. Dixit Dóminus. 368.

Lectio ii.

Cæpítque Noe vir agrícola exercére terram, et plantávit víneam. Bibénsque vinum inebriátus est, et nudátus in tabernáculo suo. Quod cum vidísset Cham pater Chánaan, verénda scilicet patris sui esse nudáta, nuntiávit duóbus frátribus suis foras. At vero Sem et Japheth pállium imposuérunt húmeris suis, et incedéntes retrórsum, operuérunt verénda patris sui; faciésque eórum avérsæ erant, et patris virília non vidérunt.

℟. Noe vir justus, atque perféctus. 368.

Lectio iii.

EVígilans autem Noe ex vino, cum didicísset, quæ fécerat ei fílius suus minor, ait: Maledíctus Chánaan, servus servórum erit frátribus suis. Dixítque: Benedíctus Dñs Deus Sem, sit Chánaan servus ejus. Dilátet Deus Japheth, et hábitet in tabernáculis Sem, sitque Chánaan servus ejus. Vixit autem Noe post dilúvium trecéntis quinquagínta annis. Et impléti sunt omnes dies ejus nongentórum quinquagínta annórum, et mórtuus est.

℟. Quadragínta dies. 369.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 10.

HÆ sunt generatiónes filiórum Noe, Sem, Cham, et Japheth: natíque sunt eis filii post dilúvium. Fílii Japheth: Gomer, et Magog, et Mádai, et Javan, et Thubal, et Mosoch, et Thiras. Porro filii Gomer: Ascenez, et Riphath, et Thogórma. Fílii autem Javan: Elísa, et Tharsis, Cetthim, et Dódanim. Ab his divísæ sunt ínsulæ Géntium in regiónibus suis, unusquísque secúndum linguam suam, et famílias suas in natiónibus suis. Fílii autem Cham: Chus, et Mésraim, et Phuth, et Chánaan.

℟. Ædificávit Noe. 369.

Lectio ii. Cap. 11.

ERat autem terra lábii uníus, et sermónum eorúmdem. Cumque proficisceréntur de Oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum: Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto, et dixérunt: Veníte, faciámus nobis civitátem, et turrim, cujus culmen pertíngat ad cælum: et celebrémus nomen nostrum, ántequam dividámur in univérsas terras.

℟. Ponam arcum meum. 369.

Lectio iii.

DEscéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem, et turrim, quam ædificábant filii Adam, et dixit: Ecce, unus est pópulus, et unum lábium ómnibus, cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, descendámus, et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem.

℟. Per memetípsum. 370.

SABBATO.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 11.

HÆ sunt generatiónes Sem: Sem erat centum annórum, quando génuit Arpháxad, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem, postquam génuit Arpháxad, quingéntis annis: et génuit fi-

lios, et filias. Porro Arpháxad vixit trigínta quinque annis, et génuit Sale. Vixítque Arpháxad, postquam génuit Sale, trecéntis tribus annis; et génuit filios, et filias. Sale quoque vixit trigínta annis, et génuit Heber. Vixítque Sale postquam génuit Heber, quadringéntis tribus annis, et génuit filios, et filias.

℟. Benedíxit Deus Noe. 370.

Lectio ii.

Vixit autem Heber trigínta quátuor annis, et génuit Phaleg. Et vixit Heber, postquam génuit Phaleg, quadringéntis trigínta annis, et génuit filios, et filias. Vixit quoque Phaleg trigínta annis: et génuit Reu. Vixítque Phaleg, postquam génuit Reu, ducéntis novem annis, et génuit filios, et filias. Vixit autem Reu trigínta duóbus annis, et génuit Sarug. Vixit quoque Reu, postquam génuit Sarug, ducéntis septem annis: et génuit filios, et filias. Vixit vero Sarug trigínta annis, et génuit Nachor. Vixítque Sarug, postquam génuit Nachor, ducéntis annis: et génuit filios, et filias.

℟. Ecce ego státuam. 371.

Lectio iii.

Vixit autem Nachor vigínti novem annis, et génuit Thare. Vixítque Nachor, postquam génuit Thare, centum decem et novem annis, et génuit filios, et filias. Vixítque Thare septuagínta annis, et génuit Abram, et Nachor, et Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare: Thare génuit Abram, Nachor, et Aran. Porro Aran génuit Lot. Mortuúsque est Aran ante Thare patrem suum, in terra nativitátis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram, et Nachor uxóres: nomen uxóris Abram, Sárai: et nomen uxóris Nachor, Melcha filia Aran, patris Melchæ, et patris Jeschæ. Erat autem Sárai stérilis, nec habébat líberos.

℟. In artículo diéi. 373.

SABBATO ante Quinquagesimam.

Ad Vesperas, Capitulum. 1. Cor. 13.

Fratres: Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.

Hymn. Jam sol recédit. 139.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat, Antiphona. Pater fidei nostræ Abraham summus, óbtulit holocáustum super altáre pro filio.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum nostrum.

D O M I N I C A
in Quinquagesima.

Ad Matutinum. Invitator. Præoccupémus fáciem Dni:* Et in psalmis jubilémus ei. Psal. Veníte, exultémus. 2. In primo Versu Psal. omittitur Præoccupémus fáciem ejus, etc. et ejus loco repetitur a Choro Invitatorium. Hymnus. Primo die. 2. Antiph. Psalmi, et Versiculi Nocturn. ut in Psalt. 3.

In primo Nocturno.
De libro Génesis.

Lectio i. Cap 12.

Dixit autem Dns ad Abram: Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui: et veni in terram, quam mostrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot: septuagínta quinque annórum erat Abram, cum egrederétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et Lot filium fratris sui, universámque substántiam, quam posséderant, et ánimas, quas fécerant in Haran, et egréssi sunt, ut irent in terram Chánaan. Cumque venissent in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem: Chananæus autem tunc erat in terra.

℟. Locútus est Dóminus ad Abram, dicens: Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et veni in terram, quam monstrávero tibi: * Et fáciam te in gentem magnam. ℣. Benedícens benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Et.

Lectio ii.

Appáruit autem Dóminus Abram, et dixit ei: Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra Oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab Occidénte habens Bethel, et ab Oriénte Hai: ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen ejus. Perrexítque Abram vadens, et ultra progrédiens ad merídiem. Facta est autem fames in terra: descendítque Abram in Ægyptum, ut peregrinarétur ibi: prævalúerat enim fames in terra. Cumque prope esset, ut ingrederétur Ægyptum, dixit Sárai uxóri suæ: Novi quod pulchra sis múlier: et quod cum víderint te Ægyptii, dictúri sint: Uxor ipsíus est: et interfícient me, et te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quod soror mea sis: ut bene sit mihi propter te, et vivat ánima mea ob grátiam tui.

℟. Dum staret Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam: * Tres vidit, et unum adorávit. ℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Isaac. Tres.

Lectio iii.

CUm ítaque ingréssus esset Abram Ægyptum, vidérunt Ægyptii mulíerem quod esset pulchra nimis. Et nuntiavérunt Príncipes Pharaóni, et laudavérunt eam apud illum: et subláta est múlier in domum Pharaónis. Abram vero bene usi sunt propter illam, fuerúntque ei oves, et boves, et ásini, et servi, et fámulæ, et ásinæ, et caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis et domum ejus propter Sárai uxórem Abram. Vocavítque Phárao Abram, et dixit ei: Quidnam est hoc, quod fecísti mihi? Quare non indicásti, quod uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? Nunc ígitur ecce conjux tua, áccipe eam, et vade.

℟. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum: * Tolle filium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi.

℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum: et ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Epísc. de Abraham Patriárcha.

Lib. 1. cap. 2. Lectio iv.

MAgnus plane vir Abraham, et multárum virtútum clarus insígnibus, quem votis suis philosophía non pótuit æquáre. Dénique minus est, quod illa finxit, quam quod iste gessit; majórque ambitióso eloquéntiæ mendácio simplex veritátis fides. Itaque cujúsmodi fúerit in eo viro devótio, considerémus. Ea enim virtus órdine prima est, quæ est fundaméntum ceterárum: meritóque hanc ab eo primam exégit Deus, dicens: Exi de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui. Satis fúerat dixísse de terra tua. Ibi enim erat exíre de cognatióne, exíre de patérna domo.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum, ut immoláret filium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. Ne exténdas.

Lectio v.

SEd ídeo áddidit síngula, ut ejus afféctum probáret; ne forte aut imprudénter cœpísse viderétur, aut fraus áliqua mandátis cæléstibus pararétur. Sed sicut coacervánda fuérunt præcépta, ne quid latéret, ita étiam proponénda præmia,

ne forte desperáret. Tentátur ut fortis, incitátur ut fidélis, provocátur ut justus: meritóque exívit, quemádmodum locútus est illi Dóminus. Et exívit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter septem sapiéntum dicta celebrátur, Séquere Deum, perfécit Abraham, factóque sapiéntium dicta prævénit, et secútus Deum exívit de terra sua.

℟. Vocávit Angelus Dñi Abraham de cælo secúndo, dicens: Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéutur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et multiplicábo. Lectio vi.

SEd quia ante terra ei fúerat ália, hoc est, régio Chaldæórum, de qua exívit Thara pater Abrahæ, et in Charran demigrávit: et quia secum edúxit nepótem suum, cui dictum fúerat: Exi de cognatióne tua: considerémus, ne forte hoc sit exíre de terra sua, de hujus terræ, hoc est de córporis nostri quadam commoratióne égredi, de qua exívit Paulus, qui dixit: Nostra autem conversátio in cælis est.

℟. Deus dómini mei Abraham dírige viam meam: * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei.

℣. Obsecro, Dñe, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 18.

IN illo témpore: Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 2. in Evangel.

REdémptor noster, prævidens ex passióue sua discipulórum ánimos perturbándos, eis longe ante, et ejusdem passiónis pœnam, et resurrectiónis suæ glóriam prædíxit: ut cum eum moriéntem, sicut prædíctum est, cérnerent: étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discípuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen recépit: ut qui cæléstis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cæléstia facta solidárent.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens: * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum.

℣. Igitur puélla, cui díxero: Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam: et illa díxerit: Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam: ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine. Lectio viii.

SEd mirácula Dómini, et Salvatóris nostri sic ac-

cipiénda sunt, fratres charíssimi, ut et in veritáte credántur facta, et tamen per significatiónem nobis áliquid ínnuant. Opera quippe ejus, et per poténtiam áliud osténdunt, et per mystérium áliud loquúntur. Ecce enim, quis juxta históriam cæcus iste fúerit, ignorámus; sed tamen quid per mystérium signíficet, nóvimus. Cæcum quippe est genus humánum, quod in parénte primo a paradísi gáudiis expúlsum, claritátem supérnæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur. Sed tamen per Redemptóris sui præséntiam illuminátur, ut intérnæ lucis gáudia jam per desidérium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére Abram: ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio ix.

Notándum vero est, quod cum Jesus Jéricho appropinquáre dícitur, cæcus illuminátur. Jéricho quippe luna interpretátur; luna autem in sacro elóquio pro deféctu carnis pónitur, quia dum ménstruis moméntis decréscit, defectum nostræ mortalitátis desígnat. Dum ígitur Cónditor noster appropínquat Jéricho, cæcus ad lumen redit, quia dum divínitas deféctum nostræ carnis suscépit, humánum genus lumen, quod amíserat, recépit. Unde enim Deus humána pátitur, inde homo ad divína sublevátur. Qui vidélicet cæcus recte, et juxta viam sedére, et mendícans esse descríbitur. Ipsa enim Véritas dicit: Ego sum via.

℟. Cæcus sedébat secus viam transeúnte Dño, et clamávit ad eum: et ait illi Dñs: * Quid vis ut fáciam tibi? * Dómine, ut vídeam lumen. ℣. Stans autem Jesus, jussit illum duci ad se, et cum appropinquásset, interrogávit eum, dicens. Quid vis. Glória Patri. Dómine.

Infra Hebdomadam Feria iv. et Sabbato, loco hujus ℟. dicitur ℟. i. Fer. ii. sequentis.

AD LAUDES

Antiphona.

Secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, Dómine, dele iniquitátem meam. Psal. Miserére mei, Deus. 55.

Antiphona. Deus meus es tu, et confitébor tibi; Deus meus es tu, et exaltábo te. Psal. Confitémini Dño. 22.

Aña. Ad te de luce vígilo, Deus, ut vídeam virtútem tuam. Psalmus. Deus Deus meus. cum reliquis. 17.

Antiph. Hymnum dícite, et superexaltáte eum in sæcula.

Antiph. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cælis.

Capitulum. 1. Cor. 13.

Fratres: Si linguis hóminum loquar, et Ange-

lórum, charitátem autem non hábeám, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.
Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. 20.
℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne, et progénie.
Ad Benedictus, Antiphona.
Ecce ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt de Fílio hóminis: tradétur enim géntibus, et illudétur, et conspuétur: et postquam flagelláverint, occídent eum, et tértia die resúrget. Oratio.
PReces nostras, quæsumus, Dñe, cleménter exáudi: atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dñm.
Ad Primam, Antiphona.
Iter faciénte Jesu, dum appropinquáret Jéricho, cæcus clamábat ad eum, ut lumen recípere mererétur.
Ab Absolutionem Capituli, Lect. brev. Dóminus autem dírigat. 28.
Ad Tertiam, Antiphona.
Transeúnte Dómino clamábat cæcus ad eum: Miserére mei, Fili David.
Capitul. Fratres: Si linguis. ut supra. 381.
℟. breve. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem; in via tua vivífica me. In. Glória Patri. Inclína.
℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Ad Sextam, Antiphona.
Et qui præíbant, increpábant eum, ut tacéret: ipse vero multo magis clamábat: Miserére mei, Fili David.
Capitulum. 1.Cor.13.
CHáritas numquam éxcidit: sive Prophetiæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus.
℟ brev. In ætérnum, Dómine,* Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum.
℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.
Ad Nonam, Aña. Cæcus magis ac magis clamábat, ut eum Dóminus illumináret.
Capitulum. 1.Cor.13.
NUnc autem manent, fides, spes, cháritas, tria hæc: major autem horum est cháritas.
℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.
℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.
Ad Vesperas, Aña, et Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120.
Capitul. Fratres: Si linguis. ut supra. 381.
Hymn. Lucis Creátor. 122.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Stans autem Jesus jussit cæcum addúci ad se, et ait illi: Quid vis, ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam. Et Jesus ait illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, et sequebátur illum magníficans Deum.

Oratio. Preces nostras. 382.

FERIA SECUDA.

De libro Génesis.

Lectio i Cap. 13.

ASCéndit ergo Abram de Ægypto, ipse et uxor ejus, et ómnia quæ habébat; et Lot cum eo ad Austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne auri, et argénti. Reversúsque est per iter quo vénerat, a merídie in Bethel, usque ad locum ubi prius fixerat tabernáculum inter Bethel, et Hai: in loco altáris, quod fécerat prius, et invocávit ibi nomen Dómini. Sed et Lot, qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, et arméuta, et tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul: erat quippe substántia eórum multa, et nequíbant habitáre communíniter.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit, et habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, et vide: omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque.

Lectio ii.

UNde et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo áutem témpore Chananæus, et Pheresæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot: Ne quæso sit júrgium inter me et te, et inter pastóres meos, et pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est: recéde a me, óbsecro: si ad sinístram íeris, ego déxteram tenébo: si tu déxteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elevátis ítaque Lot óculis, vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univérsa irrigabátur, ántequam subvérteret Dóminus Sódomam et Gomórrham, sicut paradísus Dómini, et sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Lot regiónem circa Jordánem, et recéssit ab Oriénte.

℟. Crédidit Abram Deo, et reputátum est ei ad justítiam: * Et ídeo amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem justus coram Dómino, et ambulávit in viis ejus. Et.

Lectio iii.

DIvisíque sunt altérutrum a fratre suo. Abrā habitávit in terra Chánaan: Lot vero morátus est in óppidis, quæ erant circa Jordánem, et habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, et peccatóres coram Dómino ni-

mis. Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divísus est ab eo Lot: Leva óculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad Aquilónem, et Merídiem, ad Oriéntem, et Occidéntem: Omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo usque in sempitérnum: Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ.

℟. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum: * Tolle filium tuum, quem díligis Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino respóndit, Adsum: et ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

Ad Magnificat, Antiphona. Et qui præíbant, increpábant eum, ut tacéret: ipse vero multo magis clamábat: Miserére mei, Fili David.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio i, Cap. 14.

Et egréssi sunt rex Sodomórum, et rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, et rex Séboim, necnon et rex Balæ, quæ est Segor, et dirèxérunt áciem contra eos in valle silvéstri: scílicet advérsus Chodorlahómor regem Elamitárum, et Thadal regem Géntium, et Amraphel regem Sénnaar, et Arioch regem Ponti: quátuor reges advérsus quinque. Vallis autem silvéstris habébat púteos multos bitúminis. Itaque rex Sodomórum, et rex Gomórrhæ terga vertérunt, cecidérúntque ibi: et qui remánserant, fugérunt ad montem. Tulérunt autem omnem substántiam Sodomórum, et Gomórrhæ, et univérsa, quæ ad cibum pértinent, et abiérunt: necnon et Lot, et substántiam ejus, filium fratris Abram, qui habitábat in Sódomis.

℟. Angelus Dómini. 379.

Lectio ii.

Et ecce unus, qui eváserat, nuntiávit Abram Hebræo, qui habitábat in conválle Mambre Amorrhæi, fratris Escol, et fratris Aner: hi enim pepígerant fœdus cum Abram. Quod cum audísset Abram, captum vidélicet Lot fratrem suum, numerávit expedítos vernáculos suos trecéntos decem et octo, et persecútus est usque Dan. Et divísis sóciis, írruit super eos nocte: percussítque eos, et persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damásci. Reduxítque omnem substántiam, et Lot fratrem suum cum substántia illíus; mulíeres quoque et pópulum.

℟. Vocávit Angelus. 380.

Lectio iii.

Egréssus est autem rex Sodomórum in occúrsum ejus, postquam revérsus est a cæde Chodorlahómor, et regum, qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At vero Melchísedech rex Salem, próferens panem et vinum, erat enim Sacér-

dos Dei altíssimi, benedíxit ei, et ait: Benedíctus Abram Deo excélso, qui creávit cælum et terram: et benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℣. Deus dómini mei. 380.

Ad Magnificat, Antiphona. Miserére mei, Fili David. Quid vis, ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam.

FERIA QUARTA.
Cinerum.

Si hac die occurrat Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubr. de Translatione Festorum. Aliis diebus si occurrat Festum Duplex, vel Semidupl. fit de eo, cum commem. et ix. Lectione de Homil. Feriæ. De Simplicibus fit tantum commemor. In hac et sequentibus Feriis usque ad Vesp. Sabbati, Hymni, Capitula, et alia omnia dicuntur ut in Psalt. per Annum, exceptis Añis ad Bened. et Magn.; et post Laudes, Horas, Vesp. et Complet. dicuntur preces flexis genibus, ut ibidem in Psalterio.

Hodie ante Matut. in Choro dicuntur Psalmi Graduales.

Absolutio. A vínculis.

Benedictio. Evangélica.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ tristes. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Lib. 2. de Sermone Domini in monte. cap. 12. tom. 4.

Maniféstum est, his præcéptis omnem nostram intentiónem in interióra gáudia dírigi, ne foris quæréntes mercédem, huic sæculo conformémur, et amittámus promissiónem tanto solidióris atque firmióris, quanto interióris beatitúdinis, qua nos elégit Deus confórmes fíeri imágini Fílii sui. In hoc autem capítulo máxime adverténdum est, non in solo rerum corporeárum nitóre, atque pompa, sed étiam in ipsis sórdibus luctuósis esse posse jactántiam, et eo periculosiórem, quo sub nómine servitútis Dei décipit.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens: * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum.

℣. Igitur puélla, cui díxero, da mihi aquam de hydria tua, ut bibam: et illa díxerit, bibe dómine, et camélis tuis potum tríbuam: ipsa est, quam præparávit Dóminus filio dómini mei. Dómine.

Lectio ii.

Qui ergo immoderáto cultu córporis, atque vestítu, vel ceterárum rerum nitóre prætúlget, fácile convíncitur rebus ipsis, pompárum sæculi esse sectátor, nec quemquam fallit dolósa imágine sanctitátis. Qui autem in

professióne Christianitátis, inusitáto squalóre ac sórdibus inténtos in se óculos hóminum fáciat, cum id voluntáte fáciat, non necessitáte patiátur: ex céteris ejus opéribus potest cónjici, utrum hoc contémptu supérflui cultus, an ambitióne áliqua fáciat: quia et sub ovína pelle cavéndos lupos Dóminus præcépit: sed ex frúctibus, inquit, eórum cognoscétis eos.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére, Abram: ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis.

℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio iii.

CUm enim cœperint alíquibus tentatiónibus ea ipsa scílicet illis súbtrahi, vel negári, quæ isto velámine vel consecúti sunt, vel cónsequi cúpiunt: tunc necésse est ut appáreat, utrum lupus in ovína pelle sit, an ovis in sua. Non tamen proptérea ornátu supérfluo debet aspéctus hóminum mulcére Christiános, quia illum parcum hábitum ac necessárium étiam simulatóres sæpius usúrpant, ut incáutos decípiant: quia et illæ oves non debent pelles suas depónere, si aliquándo eis lupi se cóntegant.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dño.

℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, et vide; omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque.

Glória Patri. Ædificavítque.

Ad Laudes, et Horas ómnia ut in Psalterio. 77.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Cum jejunátis, nolíte fieri sicut hypócritæ tristes.

Deinde dicuntur Preces flexis génibus. 58. Et similiter ad omnes Horas, ut in Psalterio.

Oratio.

PRæsta, Dómine, fidélibus tuis: ut jejuniórum veneránda solémnia, et cóngrua pietáte suscípiant, et secúra devotióne percúrrant. Per Dóminum.

Hodie, et duobus seq. diebus dicunt. Vesp. hora consueta: Sabbato vero, et deinceps dicuntur ante comestionem. Ad Vesp. omnia ut in Psalt.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Thesaurizáte vobis thesáuros in cælo, ubi nec ærúgo, nec tínea demolítur.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 125.

Oratio.

INclinántes se, Dómine, majestáti tuæ, propitiátus inténde: ut qui divíno múnere sunt refécti, cælé-

stibus semper nutriántur auxíliis. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 8.

IN illo témpore: Cum introísset Jesus Capharnaum accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Lib. 2. de Consensu Evangelistarum, cap. 20. tom. 4.

VIdeámus utrum sibi de hoc servo Centuriónis Matthæus, Lucásque conséntiant. Matthæus enim dicit: Accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, et dicens: Puer meus jacet in domo paralyticus. Cui vidétur repugnáre quod ait Lucas. Et cum audísset de Jesu, misit ad eum senióres Judæórum, rogans eum, ut veníret, et sanáret servum ejus. At illi cum venissent ad Jesum, rogábant eum solícite, dicéntes ei: Quia dignus est, ut hoc illi præstes: díligit enim gentem nostram, et synagógam ipse ædificávit nobis. Jesus autem ibat cum illis: et cum jam non longe esset a domo, misit ad eum Centúrio amícos, dicens: Dómine, noli vexári: non enim dignus sum ut sub tectum meum intres.

℟. Dómine, puer meus jacet paralyticus in domo, et male torquétur: * Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum.

℣. Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Amen dico tibi.

Lectio ii.

SI enim hoc ita gestum est, quómodo erit verum quod Matthæus narrat, Accéssit ad eum quidam Centúrio, cum ipse non accésserit, sed amícos míserit; nisi diligénter adverténtes intelligámus, Matthæum non omnímodo deseruísse usitátum morem loquéndi? Non solum enim dícere solémus, accessísse áliquem étiam ántequam pervéniat illuc, quo dícitur accessísse: unde étiam dícimus, Parum accéssit, vel multum accéssit eo, quo áppetit perveníre; verum étiam ipsam perventiónem, cujus adipiscéndi causa accéditur, dícimus plerúmque factam, etsi eum, ad quem pérvenit, non vídeat ille, qui pérvenit, cum per amícum pérvenit ad áliquem, cujus ei favor est necessárius. Quod ita ténuit consuetúdo, ut jam étiam vulgo perventóres appelléntur, qui poténtium quorúmlibet tamquam inaccessíbiles ánimos, per conveniéntium personárum interpositiónem, ambitiónis arte pertíngunt.

℟ Dum staret Abraham ad ilicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam:

* Tres vidit, et unum adorávit. ℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Isaac. Tres.

Lectio iii.

NOn ergo absúrde Matthæus, étiam quod vulgo possit intélligi, per álios facto accéssu Centuriónis ad Dñm, compéndio dícere vóluit: Accéssit ad eum Centúrio. Verúmtamen non negligénter intuénda est étiam sancti Evangelístæ altitúdo mysticæ locutiónis, secúndum quam scriptum est in Psalmo: Accédite ad eum, et illumináminì. Profínde quia fidem Centuriónis, qua vere accéditur ad Jesum, ipse ita laudávit, ut díceret: Non invéni tantam fidem in Israel: ipsum pótius accessísse ad Christū dícere vóluit prudens Evangelísta, quam illos, per quos verba sua míserat. ℟. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum: * Tolle filium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum: et ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

Ad Benedictus, Antiphona. Dómine, puer meus jacet paralyticus in domo, et male torquétur: Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum. Deinde dicuntur Preces. 58.

Oratio.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice: et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Deinde dicuntur Preces. 125.

Oratio.

PArce, Dómine, parce pópulo tuo: ut dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratióne respíret. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 5.

IN illo témpore. Dixit Jesus discípulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, et hódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb. Lib. 2. Commentar. in Cap. 5. et 6. Matthæi.

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; benefácite his, qui odérunt vos. Multi præcépta Dei, imbecillitáte sua, non sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília, quæ præcépta sunt: et dicunt sufficere virtútibus, non odísse inimícos: céterum dilígere, plus præcipi, quam humána natúra patiátur. Sicéndum est ergo, Christum non

impossibília præcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul, et in Absalon: Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est: et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit et fecit, dicens: Pater ignósce illis: quod enim fáciunt, nésciunt.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum, ut immoláret filium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. Ne exténdas.

Lectio ii.

UT sitis filii Patris vestri, qui in cælis est. Si Dei præcépta custódiens, filius quis efficitur Dei: ergo non est natúra filius, sed arbítrio suo. Cum ergo facis eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócrite fáciunt in synagógis et in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Qui tuba canit, eleemósynam fáciens, hypócrita est. Qui jejúnans demolítur fáciem suam, ut ventris inanitátem monstret in vultu, et hic hypócrita est. Qui in synagógis et in ángulis plateárum orat, ut videátur ab homínibus, hypócrita est.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cælo secúndo, dicens: Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli.

℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et.

Lectio iii.

EX quibus ómnibus collígitur, hypócritas esse, qui quódlibet fáciunt, ut ab homínibus glorificéntur. Mihi vidétur et ille, qui dicit fratri suo: Dimítte, ut tollam festúcam de óculo tuo; nam propter glóriam hoc fácere vidétur, ut ipse justus esse videátur. Unde dícitur ei a Dómino: Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo. Non ítaque virtus, sed causa virtútis apud Deum mercédem habet; et si a recta via páululum declináveris, non interest, utrum ad déxteram vadas, an ad sinístram, cum verum iter amíseris.

℟. Deus dómini mei Abraham, dírige viam meam: * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei.

℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

Ad Benedictus, Antiphona. Cum facis eleemósynam, nésciat sinístra tua quid fáciat déxtera tua.

Deinde dicuntur Preces. 58.

Oratio.

INchoáta jejúnia, quæsumus, Dómine, benígno favóre proséquere: ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam

sincéris exercére valeámus. Per Dóminum.

Hodie post Laudes dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona. Tu autem cum oráveris, intra in cubículum tuum: et clauso óstio ora Patrem tuum.

Deinde dicuntur Preces. 125.

Oratio.

TUére, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda: quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum.

S A B B A T O.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio i. Cap. 6.

IN illo témpore: Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Jesus solus in terra. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 2. cap. 28. in cap. 6. Marci, tom. 5.

LAbor discipulórum in remigándo, et contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ vários desígnat; quæ inter undas sæculi adversántis, et immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cæléstis, quasi ad fidam líttoris statiónem, perveníre conátur. Ubi bene dícitur, quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra: quia nonnúmquam Ecclésia tantis Gentílium pressúris non solum afflícta, sed et fœdáta est, ut si fieri posset, Redémptor ipsíus eam prorsus deseruísse ad tempus viderétur.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens: * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, da mihi aquam de hydria tua, ut bibam: et illa díxerit, bibe Dómine, et camélis tuis potum tríbuam: ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine.

Lectio ii.

UNde est illa vox ejus inter undas procellásque tentatiónum irruéntium deprehénsæ, atque auxílium protectiónis illíus gemebúndo clamóre quæréntis: Ut quid, Dómine, recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Quæ páriter vocem inimíci persequéntis expónit, in sequéntibus Psalmis subjíciens: Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, avértit fáciem suam, ne vídeat usque in finem.

℟. Factus est sermo Dñi ab Abram, dicens: * Noli timére Abram: ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dñs Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio iii.

VErum ille non oblivíscitur oratiónem páuperum, neque avértit fáciem suam a sperántibus in se: quin pótius et certántes cum

hóstibus, ut vincant, ádjuvat, et victóres in ætérnum corónat. Unde hic quoque apérte dícitur, quia vidit eos laborántes in remigándo. Vidit quippe Dóminus laborántes in mari, quamvis ipse pósitus in terra, quia etsi ad horam differre videátur auxílium tribulátis impéndere, nihilóminus eos, ne in tribulatiónibus defíciant, suæ respéctu pietátis corróborat: et aliquándo étiam manifésto adjutório, victis adversitátibus, quasi calcátis sedatísque flúctuum volumínibus, líberat.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino.

℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, et vide: omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque.

Glória Patri. Ædificavítque.

Ad Bened., Antiph. Me étenim de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt.

Deinde dicuntur Preces. 58.

Oratio.

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, et concéde, ut hoc solémne jejúnium, quod animábus corporibúsque curándis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus. Per Dñm.

SABBATO PRIMO in Quadragesima.

Ad Vesperas, Capit. 2. Cor. 6.

FRatres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam,
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.
Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Tunc invocábis, et Dóminus exáudiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ, ut quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum.

PROPRIUM
SANCTORUM.

DIE XXIX. NOVEMBR.
Sancti Saturnini Martyris.
Commemoratio.

Ad Vesp., Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.
℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

DEus, qui nos beáti Saturníni mártyris tui concédis natalítio pérfrui, ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

De Festis occurrentibus in Adventu non fit officium, nisi fuerit Duplex vel Semidupl. Quod si venerit in Dominica, transfertur in Feriam ii. similiter non impeditam. De Simplic. autem fit tantum comm.

IN VIGILIA
S. Andreæ Apostoli.

Si hæc Vigilia venerit in Adventu, nihil fit de ea, nisi in Missa.

Ad Laudes pro commemor. S. Saturnini, Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.
℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Orat. Deus, qui nos. ut sup.

DIE XXX. NOVEMBR.
In festo S. Andreæ Apostoli.
Duplex ii. Classis.

Ad Vesperas, Antiphona. Salve crux pretiósa. cum reliq. de Laudib. 398. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultim. Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. Rom. 10.

FRatres: Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,

Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona. Unus ex duóbus, qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas frater Simónis Petri, allelúja. Oratio.

MAjestátem tuam, Dñe, supplíciter exorámus: ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector, ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

Et fit comm. Feriæ occurr. quod servatur per totum Advéntum in Vesp. et Laud.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Ætérna Christi múnera. ut infra in Communi Apostolorum. ii.

In primo Nocturno, Aña. Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos. Psalm. Cæli enárrant. ut in Communi Apostolorum. iii.

Antiph. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fieri piscatóres hóminum. Psalmus. Benedícam Dóminum in omni témpore. iii.

Antiph. Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem. Psalmus. Eructávit cor meum verbum bonum. iv.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Deinde dicitur Pater noster.

Absolut. et Benedictiones, ut ante principium Psalter. Absolutio. Exáudi, Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 10.

FInis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis ascéndet in cælum? idest, Christum dedúcere: Aut quis descéndet in abyssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo, hoc est verbum fidei quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dñm Jesum, et in corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens: * Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

℣. Erant enim piscatóres, et ait illis. Veníte.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

COrde enim créditur ad justítiam, ore autem

confessio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi et Græci, nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est præmia largiéntem

℣. Hic est, qui pro amóre Christi pependit in cruce, et pro lege ejus sustínuit passiónem. Ætérnæ.

Bñо. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

SEd non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus, eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Israel non cognóvit? Primus Móyses dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem: in Gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaias autem audet, et dicit: Invéntus sum a non quæréntibus me: palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israel autem dicit: Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℟. Doctor bonus, et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem: quam a longe aspíciens dixit: Salve crux, * Súscipe discípulum ejus, qui pependit in te magíster meus Christus.

℣. Salve crux, quæ in córpore Christi dedicáta es, et ex membris ejus tamquam margarítis ornáta. Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

In secundo Nocturno, Aña. Dignum sibi Dóminus computávit martyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja.

Psalm. Omnes Gentes. vi.

Aña. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

Psal. Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde vii.

Antiph. Bíduo vivens pendébat in Cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docebat pópulum.

Psal. Exáudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor. vii.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Pater noster.

Absolutio. Ipsius píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens.

Lectio iv.

ANdréas Apóstolus, Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicéntem audísset: Ecce Agnus Dei, secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perdúxit: cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnte Christo Dño ante álios Apóstolos vocáti illis verbis: Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum: nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus secúti sunt eum. Post cujus passiónem, et resurrectiónem, Andréas, cum in Scythiam Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset, doctrína, et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post Patras Achájæ profectus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem Evangélicam perdúctis, Ægéam Procónsulem, prædicatióni Evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem a dæmónibus elúsus non agnósceret.

℟. Homo Dei ducebátur, ut crucifígerent eum: pópulus autem clamábat voce magna, dicens: * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur.
℣. Cumque dúcerent eum ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium, et dicéntium. Innocens.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

TUm Ægéas irátus: désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quo minus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem, quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári: cujus carnem postéaquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, íntegee persevérat, et vivus. Quamóbrem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi; unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam martyrii corónam properántem impedírent.

℟. O bona crux, quæ decórem, et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti! áccipe me ab homínibus,

et redde me magístro meo : * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit.

℣. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cælum orábat, dicens: Salva me bona crux. Ut per te.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

IGitur paulo post in tribúnal prodúctum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria, sibíque suam impietátem exprobrántem, diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidísset, longe exclamáre cœpit: O bona crux! quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, solícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta, áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo, ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affixus est, in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre numquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia Presbyteri, et Diáconi Achájæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita, ut commemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Ejus ossa primum Constantíno Imperatóre Constantinópolim, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in Basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit: exaltáre qui júdicas terram, redde retributiónem supérbis. Qui. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno. Aña. Non me permíttas, Dómine, fámulum tuum a te separári: tempus est, ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Psalmus. Confitébimur tibi, Deus. ix.

Antiph. Andréas vero rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus.

Psalmus. Dóminus regnávit, exúltet. ix.

Aña. Accipe me ab homínibus, et redde me magístro meo, ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allel.

Psalmus. Dóminus regnávit, irascántur pópuli. x.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 4.

IN illo témpore: Ambulans Jesus juxta mare Ga-

lilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 5. in Evangel.

Audístis, fratres charíssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus, et Andréas relíctis rétibus secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant, nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant, et tamen ad unum Dñi præcéptum, hoc quod possidére videbáutur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus?

℟. Orávit sanctus Andréas, dum respíceret in cælum, et voce magna clamávit, et dixit: Tu es Deus meus, quem vidi, ne me patiáris ab ímpio júdice depóni: * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum: tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia.

Bño. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

In cælo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet: jam jugo fidei colla Géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquántem denúntiat, et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres charíssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens: O crux admirábilis! o crux desiderábilis! o crux quæ per totum mundum rútilas! * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. ℣. O bona crux, quæ decórem, et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres charíssimi, afféctum debémus pótius pensáre, quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil rétinuit: multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum déseruit. Certe nos, et hábita cum amóre possidémus, et ea, quæ mínime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES et per Horas, Aña.

SAlve crux pretiósa! súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Aña. Beátus Andréas orábat, dicens: Dómine Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

Antiph. Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

Antiph. Maximílla Christo amábilis, tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

Aña. Qui persequebántur justum, demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capitulum. Rom. 10.

FRatres: Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus. Exúltet orbis gáudiis. ut supra. 392.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Aña. Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum, ne interfícias hóminem Deo charum, justum, mansuétum, et pium. Oratio.

MAjestátem tuam, Dñe, supplíciter exorámus: ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor, et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dñm. Deinde fit comm. Feriæ occ.

Ad Tertiam, Antiphona. Beátus Andréas.

Capit. Fratres: Corde enim. ut supra.

℟. br. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit.

Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Antiphona. Andréas Christi fámulus.

Capitulum. Rom. 10.

NOn enim est distínctio Judæi, et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. br. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues eos.

℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super.

Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Qui persequebántur justum.

Capitulum. Rom. 10.

ISaías enim dicit: Dñe, quis crédidit audítui no-

stro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas, Antiphona. Salve crux pretiósa. cum reliq. de Laudib. ut supra. 398. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis, ut in secundis Vesperis de Communi Apostolorum. xiii.

Capitulum. Fratres: Corde enim. ut supra. 398.

Hymnus. Exúltet orbis gáudiis. 392.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magn., Aña. Cum pervenísset beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit, et dixit: O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta! secúrus, et gaudens vénio ad te; ita et tu exúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te.

Oratio. Majestátem tuam. 398. cum comm. Feriæ occ.

FESTA DECEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunctorum.

DIE II. DECEMBRIS.

In festo S. Bibianæ virg. et martyr. Semiduplex.

Officium fit, ut in Rubricis generalibus notatur de Festo Semiduplici.

Omnia dic. de Comm. Virg. exceptis his, quæ hic sunt propria: quod et in similibus servatur, tam de Apostolis, quam de Mart. et Conf. Orat.

Deus ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martyrii palmam conjunxísti: mentes nostras ejus intercessióne tibi charitáte conjúnge: ut amótis perículis, præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ occ. In i. Noct. Lect. de Script. occ. quod et in aliis Festis servatur, quando in primo Nocturno non assignantur aliæ Lectiones.

In ii Nocturno. Lectio iv.

Bibiána virgo Romána, nóbili génere nata, Christiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno apóstata impiíssimo tyránno Præféctus, servilibúsque notis compúnctus, ad aquas Tauránas deportátus, martyr occúbuit. Mater Dafrósa, et filiæ primum conclúsæ domi, ut inédia conficeréntur. Mox relegáta mater extra Urbem cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Deméttria bonis ómnibus expoliátur. Aproniá-

nus Urbis Prætor, pecúniis ínhians, soróres perséquitur; quas humána prorsus ope destitútas, Deo mirabíliter, qui dat escam esuriéntibus, enutriénte, cum vivacióres vegetiorésque conspexísset, veheménter est admirátus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Suádet nihilóminus Aproniánus, ut venereéntur deos Géntium, amíssas ídeo opes, Imperatóris grátiam, præclaríssimas núptias consecutúræ. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ neque blandítiis, neque minis a recta fide declinántes, parátæ pótius mori quam fœdári móribus Ethnicórum, Prætóris impietátem constantíssime detestántur. Quare Demétria ob óculos Bibiánæ repénte córruens, óbiit in Dómino. Bibiána Rufínæ mulíeri vaférrimæ seducénda tráditur: quæ ab incunábulis edócta Christiánas leges, et illibátum serváre virginitátis florem, se ipsa fórtior, féminæ superávit insídias, et Prætóris astus delúsit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem:* Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Nihil autem proficiénte Rufína, quæ, præter dolósa verba, illam quotídie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus Prætor, accénsus ira, quod in Bibiána perdidísset óperam, a lictóribus eam denudári, vinctísque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec effláret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus, bíduo jácuit in foro Tauri, illæsum tamen, et divínitus servátum: quod deínde Joánnes Présbyter sepelívit noctu juxta sepúlchrum soróris et matris, ad palátium Liciniánum, ubi usque ad præsens exstat Ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta, quam Urbánus octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriæ, et Dafrósæ corpóribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábo-

lam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.
Homilía S. Gregórii. Papæ.
Homilia 11. in Evangel.

CÆlórum regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur; ut ex his,quæ ánimus novit,surgat ad incógnita,quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc quod scit notum dílígere,discat et incógnita amáre. Ecce enim regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum.
℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsideut. Deprædári ergo desíderat,qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cælis est, sed ut per hoc,quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.
℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.
℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce sponsus.

Lectio ix.

THesáurus autem cæléste est desidérium; ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil jam quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat
Te Deum laudámus. 16.
In Laudib. fit comm. Feriæ.
Vesperæ de S. Francisco Xaverio, cum commemoratio-

ne S. Bibianæ, et Feriæ.

DIE III. DECEMBRIS.

In festo S. Francisci Xaverii Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia. Oratio.

DEus, qui Indiárum Gentes beáti Francísci prædicatióne, et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti: concéde propítius; ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dñm.

Deinde fit commem. S. Bibianæ, Antiph. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Deus ómnium. ut supra. 399.

Postea de Feria occurrente.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

FRancíscus in Xavério Diœcésis Pampelonénsis nobílibus paréntibus natus, Parísiis sancto Ignátio se se cómitem et discípulum junxit. Ipso magístro eo brevi devénit, ut in rerum divinárum contemplatióne defíxus, a terra aliquándo sublímis elevarétur: quod illi sacrificánti coram pópuli multitúdine aliquóties evénit. Has ánimi delícias magni sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdícto sibi, non carnis solum, et vini, sed panis quoque tritícei usu, vilíbus cibis vesci sólitus, per bíduum subínde triduúmque omni prorsus aliménto abstínuit. Férreis in se flagéllis ita sæviit, ut sæpe copióso cruóre difflúeret: somnum brevíssimum humi jacens carpébat.

℟. Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi Regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

VItæ austeritáte, ac sanctitáte Apostólico múneri jam matúrus, cum Joánnes tértius Lusitániæ rex áliquot nascéntis Societátis viros a Paulo tértio pro Indiis postulásset, sancti Ignátii hortátu ab eódem Pontífice ad tantum opus cum Apostólici Núntii potestáte delígitur. Eo appúlsus, íllico variárum Géntium difficíllimis et váriis linguis divínitus instrúctus appáruit. Quin eum quandóque único idiómate ad divérsas Gentes concionántem, unaquæque sua lingua loquéntem audívit. Províncias innúmeras pédibus semper, et sæpe nudis peragrávit. Fidem Japóniæ, et sex áliis regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit, magnósque príncipes regésque complúres sacro fonte expiávit.

Et cum tam magna pro Deo áageret, ea erat humilitáte, ut sancto Ignátio, tunc Præpósito suo, flexis génibus scríberet. ℟. Amávit eum, Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas. Lectio vi.

HUuc dilatándi Evangélii ardórem, multitúdine, et excelléntia miraculórum, Dñs roborávit. Cæco visum réddidit. Tantum marínæ aquæ signo Crucis convértit in dulcem, quantum quingéutis vectóribus, qui siti adigebántur ad mortem, diu suffécit: qua in várias quoque regiónes asportáta, ægri plúrimi súbito curáti sunt. Plures mórtuos revocávit ad vitam, inter quos prídie sepúltum érui jussum e túmulo suscitávit, duósque álios dum efferréntur, apprehénsa eórum manu, paréntibus e féretro vivos restítuit. Prophetíæ spíritu passim afflátus, plúrima et loco et témpore remotíssima enuntiávit. Demum in Sanciáno Sinárum ínsula die secúnda Decémbris óbiit plenus méritis, laboribúsque conféctus. Demórtui cadáver viva calce per multos menses bis óbrutum, sed pénitus incorrúptum, odóre et sánguine manávit; et ubi Málacam delátum est, pestem sævíssimam conféstim exstínxit. Dénique ubíque terrárum nov's, maximísque fulgéntem miráculis, Gregórius décimus quintus Sanctis adscrípsit. ℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus: et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 29. in Evangelia, post initium.

POtest omnis creatúræ nómine omnis nátio Géntium designári. Ante étenim dictum fúerat: In viam Géntium ne abiéritis: nunc autem dícitur: Prædicáte omni creatúræ: ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fieret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in séminе, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide. ℟. Iste est, qui ante Deum

magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

NEque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dñi super rationálam terram illa elécta grana prædicántium non venissent. Séquitur: Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit, qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

SIgná autem eos, qui creditúri sunt, hæc sequéntur: in nómine meo demónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia et nos cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus: et si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus. Te Deum laudámus. 16.

In Laudib. fit comm. Feriæ.

In ii. Vesp. a Capit. de seq. commem. præced., Feriæ, ac S. Barbaræ vírginis, et mart.

DIE IV. DECEMBRIS.

In festo S. Petri Chrysologi Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ hic habentur propria.

In Hymno dicitur: Méruit suprémos Laudis honóres.

Ad Magn. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre Chrysólogo, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Oratio.

DEus, qui beátum Petrum Doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum ad regéndam et in-

struéndam Ecclésiam tuam éligi voluísti: præsta, quǽsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dñm.

Et fit commem. S. Francisci Xaverii Confess. Aña. Hic vir dispíciens mundum, et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui Indiárum. ut supra. 402.

Postea Feriæ Adventus.

Postremo fit commem. S. Barbaræ Virg. et mart. Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna. Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Bárbaræ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. Fidélis sermo. de Communi Conf. Pontificis primo loco. xlix.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Petrus, qui ob áuream ejus eloquéntiam Chrysólogi cognómen adéptus est, foro Cornélii in Æmília honéstis paréntibus natus, a prima ætáte ánimum ad Religiónem adjíciens, Cornélio Románo, tunc ejúsdē Urbis Corneliénsis Epíscopo, óperam dedit: a quo étiam sciéntia, et vitæ sanctitáte cum brevi profecísset, Diáconus creátus est. Póstmodum cóntigit, ut Ravennátes ob mortem Archipræsulis sui álium (ut moris erat) ab eis eléctum Romam ad Sanctum Sixtum Papam Tértium pro confirmatióne míserint una cum Legátis suis, et cum prædícto Cornélio, qui eúmdem Levítam secum perdúxit. Interim Sanctus Petrus Apóstolus, et Martyr Apollináris Summo Pontífici in somnis apparuérunt, mediúmque habéntes hunc Júvenem jussérunt, ut illum, et non álium in Archiepíscopum Ravénnæ creáret. Hinc Póntifex, mox ut vidit Petrum, cognóvit eum a Dómino Deo præeléctum; proptérea rejécto illo, quem ipsi offerébant, hunc solum, anno Christi quadringentésimo trigésimo tértio, illi Metropolitánæ præfécit Ecclésiæ. Quod cum Legáti Ravennaténses ægre ferrent, audíta visióne, divínæ voluntáti libénter acquiescéntes, novum Archiepíscopum máxima cum reveréntia suscepérunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Petrus ígitur, licet invítus, in Archipræsulem consecrátus, Ravénnam dedúcitur: ubi a Valentiniáno Imperatóre, et a Galla Placídia ejus matre, ac ab univérso pópulo máxima lætítia excéptus est. Et ille ab eis id unum pétere dixit, ut quando tantum óneris pro ipsórum salúte subíre non recusávit, studérent ipsi mónitis suis obtemperáre, divinísque præcéptis non obsístere. Duórum Sanctórum tunc ibi defunctórum córpora, óptimis unguéntis condíta sepelívit. Barbasiáni vidélicet Presbyteri, et Germáni Antisiodorénsis Epíscopi, cujus étiam cucúllam, et cilícium sibi vindicávit in hæreditátem. Projéctum, et Marcellínum in Epíscopos ordinávit. In Classe fontem exstrúxit magnitúdinis vere admirábilis, et Templa quædam magnífica ædificávit tum Beáto Andréæ Apóstolo, tum áliis Sanctis. Ludos ab homínibus personátis cum váriis saltatiónibus Kaléndis Januárii fieri sólitos concióne cohíbuit acérrima: ubi inter ália illud præclare dixit: Qui jocári volúerit cum diábolo, non póterit gaudére cum Christo. Jussu sancti Leónis Papæ Primi scripsit póstea ad Chalcedonénse Concílium advérsus Hæresim Eutychétis. Respóndit prætérea ad Eútychen ipsum et ália Epístola, quæ eídem Concílio in novis editiónibus præfixa, et in Annáles Ecclesiásticos reláta fuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Dum públice sermónes habéret ad pópulum, ádeo véhemens erat in dicéndo, ut præ nímio ardóre vox illi intérdum defécerit; sicut cóntigit in concióne mulíeris Hemorrhoíssæ. Unde Ravennátes commóti, tot lácrymis, clamóribus, et oratiónibus locum replevérunt, ut póstea ipse grátias ágeret Deo, quod in lucrum amóris vérterit damnum ejúsdem sermónis. Cum tandem annos círciter decem et octo eam Ecclésiam sanctíssime rexísset, labórum suórum finem adésse divínitus prænóscens, in Pátriam se cóntulit. Ubi sancti Cassiáni Templum ingréssus, magnum diadéma áureum, gemmis distínctum pretiosíssimis ófferens, super Altáre majus pósuit; necnon áureum cratérem, et paténam argénteam, quam tum rábidi canis morsus, tum febres sanáre sæpius expértum est, aqua inde demíssa. Ex tunc Ravennátes, qui eúmdem secúti fúerant, dimísit, ádmonens, ut in eligéndo óptimo Pastóre invigilárent atténte. Mox Deum humíliter precátus, et sanctum Cassiánum Patrónum, ut be-

nígne ánimam ejus excíperet, tértio Nonas Decémbris plácide ex hac vita migrávit, anno Dómini círciter quadringentésimo quinquagésimo. Sacrum illíus Corpus commúni totíus Civitátis fletu ac pietáte, prope Corpus ejúsdem Sancti Cassiáni honorífice cónditum nostris étiam tempóribus religióse cólitur: cujus tamen bráchium auro et gemmis ornátum Ravénnam delátum in Ursiána Æde venerátur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iii. Nocturno, Homilia S. Augustini Episc. in Evang. Vos estis sal terræ. ut in Commu. Doctorum. lxiii.

In Laudibus fit comm. Feriæ Adventus, et S. Barbaræ Virg. et Martyr. Aña. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quæréuti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Deus, qui inter cétera. ut supra. 405.

In ii. Vesp. ad Magnificat, Antiph. O Doctor óptime. et Oratio ut supra in i. Vesp.

Deinde fit commem. Feriæ Advent. et S. Sabbæ Abbatis.

DIE V. DECEMBRIS.

S. Sabbæ Abbatis Commem.

In Vesperis, Antiphona.

Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Sabbæ Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In Laudibus, Antiphona.

Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Intercéssio. ut supra.

DIE VI. DECEMBRIS.

In festo S. Nicolai Episc. et Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ sequuntur. Oratio.

DEus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis: tríbue, quæsumus; ut ejus méritis et précibus, a gehénnæ incéndiis liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. Feriæ.

In i. Noct. leguntur Lect. de Scrip. quæ occurrunt per ordinem in Offic. de tempore.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

NIcoláum, illústri loco Pátaræ in Lycia natum, paréntes a Deo précibus impetrárunt. Cujus viri sánctitas quanta futúra esset, jam ab incunábulis appáruit. Nam infans, cum réliquos dies lac nutrícis frequens súgeret, quarta et sexta Féria semel dumtáxat, idque vésperi sugébat: quam jejúnii consuetúdinem in réliqua vita semper ténuit. Adoléscens paréntibus orbátus, facultátes suas paupéribus distríbuit. Cujus illud insígne est Christiánæ benignitátis exémplum; quod cum ejus civis egens tres filias jam núbiles in matrimónio collocáre non posset, earúmque pudicítiam prostitúere cogitáret: re cógnita, Nicoláus noctu per fenéstram tantum pecúniæ in ejus domum injécit, quantum uníus vírginis doti satis esset: quod cum íterum et tértio fecísset, tres illæ vírgines honéstis viris in matrimónium datæ sunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

CUm vero se totum Deo dedísset, in Palæstínam profectus est, ut loca sancta víseret, et præsens veneraré-tur. Qua in peregrinatióne navem conscéndens seréno cælo et tranquíllo mari, horríbilem nautis tempestátem prædíxit: moxque ortam, cum essent omnes in summo perículo, orans mirabíliter sedávit. Unde cum domum revérsus singuláris sanctitátis ómnibus documénta præbéret: Dei admónitu Myram, quæ Lyciæ metrópolis erat, venit: quo témpore ejus urbis Epíscopo mórtuo, provinciáles Epíscopi de successóre deligéndo consultábant. Itaque in ea deliberatióne divínitus admóniti sunt, ut eum elígerent, qui postrídie mane primus in Ecclésiam ingrederétur, Nicoláus nómine. Qua observatióne adhíbita, in Ecclésiæ jánua deprehénsus est Nicoláus, et summo ómnium consénsu Myræ Epíscopus creátur. In Episcopátu castitátem, quam semper colúerat, gravitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, abstinéntiam, liberalitátem, et hospitalitátem, in adhortándo mansuetúdinem, in reprehendéndo severitátem perpétuo adhíbuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

VIduis et órphanis pecúnia, consílio, ópera non défuit; oppréssos ádeo sublevávit, ut étiam tres Tribúnos, per calúmniam a Constantíno Augústo conde-

mnátos, qui se propter famam ejus miraculórum oratiónibus longíssime abséuti commendárant, adhuc vivens, cum Imperatóri, mináciter eum terrens, apparuísset, liberáverit. Cum vero contra edíctum Diocletiáni et Maximiáni Christiánæ fidei veritátem Myræ prædicáret, ab Imperatórum satellítibus comprehénsus, et longíssime abdúctus, in cárcerem conjéctus est, ubi fuit usque ad Constantínum Imperatórem, cujus jussu ex custódia eréptus, Myram rédiit. Mox ad Nicænum Concílium se cóntulit: ubi cum trecéntis illis decem et octo Pátribus Ariánam hæresim condemnávit. Inde revérsus ad Episcopátum, non ita multo post, instánte morte, suspíciens in cælum, cum Angelos sibi occurréntes intuerétur, illo Psalmo pronuntiáto: In te, Dñe, sperávi, usque ad eum locum: In manus tuas comméndo spíritum meum; in cæléstem pátriam migrávit. Ejus corpus Bárium in Apúlia translátum, ibídem summa celebritáte ac veneratióne cólitur. ℟. Iste est, qui ante Deum magnus virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Homo péregre. ut in Communi Confessoris Pontif. lv.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacérdos. Psalmi ut in secundis Vesp. de Communi Confessoris Pontif. lvii.

A Capitulo de S. Ambrosio, cum commem. S. Nicolai et Feriæ.

DIE VII. DECEMBRIS.

In festo S. Ambrosii Episc. Confessoris, et Ecclesiæ Doctoris. Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter sequentia.

In Hymno. Iste Conféssor. dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Ad Magn., Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ambrósi, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobís Fílium Dei. Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ambrósium minístrum tribuísti: præsta, quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Sancti Nicolai, nisi transferatur.

Antiph. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui beátum Nicoláum. ut supra. 407.

Postea de Feria Adventus.

Ad Matutinum, et alias Horas, omnia de Communi Confessoris Pontif. xlviii.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo. de Communi Confess. Pontif. xlix.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Ambrósius Episcopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi filius, patre Gálliæ Præfécto natus est. In hujus infántis ore exámen apum consedísse dícitur: quæ res divínam viri eloquéntiam præmonstrábat. Romæ liberálibus disciplínis erudítus est. Post a Probo Præfécto, Ligúriæ et Æmíliæ præpósitus: unde póstea ejúsdem Probi jussu cum potestáte Mediolánum venit: ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno Epíscopo, pópulus de successóre deligéndo dissidébat. Quare Ambrósius pro officii sui múnere Ecclésiam ingréssus, ut commótam seditiónem sedáret; cum multa de quiéte et tranquillitáte reipúblicæ præcláre dixísset, derepénte púero Ambrósium Epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium Epíscopum deposcéntis.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Recusánte illo, et eórum précibus resisténte, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum Imperatórem delátum est; cui gratíssimum fuit, a se deléctos júdices ad sacerdótium postulári. Fuit id étiam Probo Præfécto jucúndum, qui Ambrósio proficiscénti quasi divínans díxerat: Vade, age, non ut judex, sed ut Epíscopus. Itaque cum ad pópuli desidérium Imperatóris volúntas accéderet, Ambrósius baptizátus (erat enim catechúmenus) sacrísque initiátus, ac servátis ómnibus ex institúto Ecclésiæ Ordinum grádibus, octávo die, qui fuit séptimo Idus Decémbris, Episcopále onus suscépit. Factus Epíscopus, Cathólicam Fidem, et disciplínam Ecclesiásticam acérrime deféndit: multósque Ariános et álios hæréticos ad fídei veritátem convértit, in quibus claríssimum Ecclésiæ lumen Sanctum Augustínum Jesu Christo péperit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Gratiáno Imperatóre occíso, ad Máximum ejus interfectórem, legátus íterum proféctus est: eóque pœniténtiam ágere recusánte, se ab ejus communióne semóvit. Theodósium Imperatórem, propter cædem Thessalónicæ factam, ingréssu Ecclésiæ prohíbuit. Cui, cum ille David quoque regem adúlterum, et homicídam fuís-

se dixísset, respóndit Ambrósius: Qui secútus es errántem, séquere pœniténtem. Quare Theodósius sibi ab eo impósitam públicam pœniténtiam humíliter egit. Ergo sanctus Epíscopus pro Ecclésia Dei máximis labóribus curísque perfúnctus, multis libris étiam egrégie conscríptis, ántequam in morbum incíderet, mortis suæ diem prædíxit. Ad quem ægrótum Honorátus Vercelléneis Epíscopus Dei voce ter admónitus accúrrit, eíque sanctum Dómini corpus præbuit: quo ille sumpto, confórmátis in crucis similitúdinem mánibus, orans, ánimam Deo réddidit prídie Nonas Aprílis, anno post Christum natum trecentésimo nonagésimo séptimo.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iii. Noct. legitur Homil. in Evang. Vos estis sal terræ. de Communi Doctor. lxiii.

Vesp. de Conceptione B. M. V. cum comm. Feriæ tantum.

DIE VIII. DECEMBRIS.

In festo Conceptionis B. Mariæ Virginis.

Duplex primæ Classis.

Ad Vesperas, Antiphona. Concéptio gloriósæ. cum reliquis de Laudib. 415. Psal. consueti de S. Maria ut in ejus Offic. parvo. cxxxvii.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. Ave maris stella. cxxxix.

℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona. Gloriósæ vírginis Maríæ Concéptiónem digníssimam recolámus, quæ et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus, Dñe, cæléstis grátiæ munus impertíre; ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdiũ, Conceptiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat incrementum. Per Dñm.

Deinde fit commemoratio Feriæ tantum.

Ad Completor., et alias Horas, in fine omnium Hymn. dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. etiam in Festis et Dominica infra Oct. occ. præterquam in Hymn. Ave maris stella. quod semper servatur, quando fit Officium de B. Virgine.

Ad Matutinum, Invitator. Concéptiónem vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Psal. Veníte, exultémus 2.

Hymnus. Quem terra. Añæ, et Psalmi Nocturn. ut in ejus Offic. parvo. cxli.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperé procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bñó. Benedictióne perpétua.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 24.

EGo ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram. Ego feci in cælis,ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cæli circuívi sola, et profúndum abyssi penetrávi; in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti: et in omni pópulo, et in omni Gente primátum hábui: et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi:et in his ómnibus réquiem quæsívi,et in hæreditáte Dñi morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces.

℟. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam.

Bñó. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris: et quasi storax, et gálbanus,et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssime celebrémus. Ut.

Bñó. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iij.

EGo quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honóris et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris, et flores mei fructus honóris, et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ, et veritátis; in me omnis spes vitæ, et virtútis. Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impleámini. Spíritus enim meus super mel dulcis, et hæréditas mea super mel, et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient, et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.
℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime celebrémus. Cujus.
Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.
Lib. 2. post initium.

Lectio iv.

SIt vobis tamquam in imágine descrípta virgínitas, vítaque beátæ Maríæ: de qua velut in spéculo refúlget spécies castitátis, et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi, ubi tamquam in exemplári magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor, nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei matre? Quid splendídius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea, quæ corpus sine córporis contagióne generávit?

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

NAm de céteris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non solum córpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimo prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior, non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens: inténta ópeti, verecúnda sermóne, árbitrum mentis sólita non

hóminem, sed Deum quærere: nullum lædere, bene velle ómnibus, assúrgere majóribus natu, æquálibus non invidére, fúgere jactántiam, ratiónem sequi, amáre virtútem.
℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.
℣. Corde, et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.
Bñõ. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Quando ista vel vultu læsit paréntes? quando dissénsit a propínquis? quando fastidívit húmilem? quando derísit débilem? quando vitávit ínopem? Eos solos sólita cœtus virórum invísere, quos misericórdia non erubésceret, neque prætéríret verecúndia. Nihil torvum in óculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inverecúndum. Non gestus fráctior, non incéssus solútior, non vox petulántior: ut ipsa córporis spécies simulácrum fúerit mentis, figúra probitátis.
℟. Concéptio tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. *
℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim. Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno, loco nonæ Antiph. Post partum. dicitur Aña. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bñõ. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.
Lib. 2. de Consensu Evangelistarum, cap. 1.

Matthæus Evangelísta sic orsus est: Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Quo exórdio suo satis osténdit, generatiónem Christi secúndum carnem se suscepísse narrándam. Secúndum hanc enim Christus Fílius hóminis est: quod étiam se ipse sæpíssime appéllat, comméndans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis. Nam illa supérna, et ætérna generátio, secúndum quam Fílius Dei unigénitus est ante omnem creatúram, quia ómnia per ipsum facta sunt,

ita ineffábilis est, ut de illa dictum a Prophéta intelligátur: Generatiónem ejus quis enarrábit?

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Exséquitur ergo humánam generatiónem Christi Matthæus, ab Abraham generatóres commémorans, quos perdúcit ad Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjúgio Maríæ separándum putáret, quod non ex ejus concúbitu, sed virgo péperit Christum. Hoc enim exémplo magnífice insinuátur fidélibus conjugátis, étiam serváta pari consénsu continéntia, posse permanére vocaríque conjúgium: non permíxto córporis sexu, sed custodíto mentis afféctu; præsértim quia nasci eis étiam filius pótuit sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gignéndos filios adhibéndus est.

℟. Felix namque es sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix. Cap. 2.

Cum autem evidénter dicat Apóstolus Paulus, ex sémine David secúndum carnem Christum, ipsam quoque Maríam de stirpe David áliquam consanguinitátem duxísse, dubitáre útique non debémus. Cujus féminæ quóniam nec sacerdotále genus tacétur, insinuánte Luca, quod cognáta ejus esset Elísabeth, quam dicit de filiábus Aaron: firmíssime tenéndum est, carnem Christi ex utróque génere propagátam, et regum scílicet, et sacerdótum: in quibus persónis apud illum pópulum Hebræórum étiam mystica únctio figurabátur, idest, chrisma, unde Christi nomen elúcet, tanto ânte étiam ista evidentíssima significatióne prænuntiátum.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda: clara ex stirpe David.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Domínica. 17.

Antiph. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Antiph. Regáli ex progénie María exórta refúlget: cu-

jus précibus nos adjuvári iuente, et spíritu devotíssime póscimus.
Aña. Corde et ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.
Ántiph. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Eccli.24.
AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.
Hymnus. O gloriósa Vírginum. ut infra. cxlviii.
℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis.
℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.
Ad Benedictus, Aña. Conceptiónem hodiérnam perpetuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja. Oratio.
FAmulis tuis, quæsumus, Dñe, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dñm.
Deinde fit commem. Feriæ.
Ad Primam, in ℟. brev. dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine. etiam in Festis et Dominica infra octav. occ. Quod semper servátur, quando fit de B. Virg.

Ad Tertiam, Antiphona. Concéptio est hódie.
Capit. Ab inítio. ut supra.
℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.
℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.
Ad Sextam, Antiphona. Regáli ex progénie.
Capitulum. Eccli.24.
ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.
℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Ad Nonam, Antiphona. Cum jucunditáte.
Capitulum. Eccli.24.
IN platéis sicut cinnamómũ, et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.
℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedí-

xit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis omnia ut in primis Vesperis.

Ad Magn. Aña. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster; qui solvens maledíctiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Oratio. Fámulis tuis. 416.

Et fit commemor. Feriæ.

DIE IX. DECEMBRIS.

Secunda die infra Oct. Conceptionis B. Mariæ.

Omnia ut in die, præter Lectiones sequentes.

In i. Noct. Lect. de Scr. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Episcopi.

Serm. 18. de Sanctis, in medio.

Lectio iv.

EXúltat María, et matrem se læta mirátur, et de Spíritu Sancto se peperisse gaudet, nec quia péperit innúpta, terrétur: sed quia genúerit, cum exultatióne mirátur. O fémina super féminas benedícta, quæ virum omníno non novit, et virum suo útero circúmdedit! Circúmdat virum María, Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum, serpénti consentiéndo. O felix obediéntia! o insígnis grátia! quæ dum fidem humíliter dedit, cæli in se opíficem corporávit. Hinc proméruit glóriam, quam ipsa póstmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

℟. Concéptio gloriósæ. 413.

Lectio v.

O Beáta María, quis tibi digne váleat jura gratiárum, ac laudum præcónia repéndere, quæ singulári tuo assénsu mundo succurísti pérdito? Quas tibi laudes fragílitas humáni géneris persólvat, quæ solo tuo commércio recuperándi áditum invénit? Accipe ítaque quascúmque exíles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes: et cum suscéperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antídotum reconciliatiónis.

℟. Cum jucunditáte. 414.

Lectio vi.

SIt per te excusábile, quod per te ingérimus: fiat impetrábile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus: quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, et in te, Beatíssima, nostrórum est expectátio præmiórum. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.

℟. Concéptio tua. 414.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Pres. Lib. 1. Comment. in Matthæum, in init.

IN Isaía légimus: Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat; quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem Deum díscere incipiámus. Fílii David filii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.
℟. Beátam me dicent. 415.

Lectio viii.

IDeo autem céteris prætermíssis, horum filium nuncupávit, quia ad hos tantum facta est de Christo repromíssio. Ad Abraham: In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes Gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem génuit Phares, et Zaram de Thamar. Notándum in genealogía Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulíerum, sed eas, quas Scriptúra reprehéndit; ut qui propter peccatóres véuerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsabée uxor Uríæ.
℟. Felix namque es. 415.

Lectio ix.

JAcob autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthæus Joseph díxerit fílium Jacob, et Lucas eum filium appellárit Heli: non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubénte, præcéptum, ut si frater aut propínquus absque líberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris vel propínqui sui. Joseph virum Maríæ. Cum virum audíeris, suspício tibi non súbeat nuptiárum: sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres.
Te Deum laudámus. 16.

In Laudibus fit commem. Feriæ; et in Vesperis S. Melchiadis Papæ et mart. Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat

supra firmam petram.
℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Melchíadis mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dñm.

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die infra Octavam Conceptionis B. Mariæ.

In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ser. in c. 12. Apoc. Lectio iv.

NOvum fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cælo, ut múlier sole apparéret amícta. Déníque et coronávit eum, et vicíssim ab eo méruit coronári. Egredímini fíliæ Sion, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Interim sane ingredímini magis, et vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam Fílius suus. In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.
℟. Concéptio gloriósæ. 413.

Lectio v.

DIgnum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius, quam ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, et jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas? quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est?
℟. Cum jucunditáte. 414.

Lectio vi.

QUid ergo sídereum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa, quod longe ante eísdem pátribus cælitus repromíssa, quod mysticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce floruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit: hanc in Ezechiélis visióne Orientális porta, quæ nulli umquam pátuit, præsignábat.
℟. Concéptio tua. 414.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit

Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi. Comment. in Matth. cap. 1.

NOn refert quis in oríginis número, atque órdine collocétur, dúmmodo univer-sórum família cœpta esse intelligátur ab uno Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph et María, dum proféctus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, profécta quoque docétur et María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine fíliis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque fílios in famíliam ejus, qui mórtuus esset, reférret: manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cum patris eórum, qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.

℟. Beátam me dicent. 415.

Lectio viii.

SEquens illud est, ut quia díximus secúndum rerum fidem generatiónis istíus órdinem, nec número sibi, nec successióne constáre, hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis, et áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt, et a David usque ad transmigratiónem Babylónis in quibúsdam libris decem et septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii, aut negligéntiæ vítium est. Tres enim ratióne prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías vero génuit Joam, Joas deínde Amasíam, Amasías autem Ozíam; et in Matthæo Joras Ozíam genuísse scríbitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentíli fémina Joras Ochozíam génuit; ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℟. Felix namque es. 415.

Lectio ix

DEnique per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ gentílis tribus, quæ prætéritis jam régulis in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, et usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cum in número decem et septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María, sed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus. 16.

In Laudibus fit commem. Feriæ, et S. Melchiadis Papæ et mártyris. Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Infirmitátem. 419.

Vesper. a Capit. de S. Damaso Papa et Confess. cum commem. Octavæ, et Feriæ.

DIE XI. DECEMBRIS.

In festo S. Damasi Papæ et Confess. Semid.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter. sequ. Oratio.

EXáudi, Dñe, preces nostras, et interveniénte beáto Dámaso Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus, et pacem. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. Oct. et Feriæ. Antiph. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem dedit benedictiónem: et confúndens mortem donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Oratio. Fámulis tuis. 416.

Postea fit commem. Feriæ

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

DAmasus Hispánus, vir egrégius et erudítus in Scriptúris, indícto primo Constantinopolitáno Concílio, nefáriam Eunómii et Macedónii hæresim exstínxit. Idem Ariminénsem convéntum, a Libério jam antè rejéctum, íterum condemnávit: in quo, ut scribit sanctus Hierónymus, Valéntis potíssimum et Ursácii fráudibus damnátio Nicænæ fídei conclamáta fuit, et ingemíscens orbis terrárum se Ariánum esse mirátus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

BAsílicas duas ædificávit, álteram sancti Lauréntii nómine ad theátrum Pompéji, quam máximis munéribus auxit, eíque domos et prædia attríbuit, álteram via Ardeatína ad Catacúmbas. Platóniam étiam, ubi córpora sanctórum Petri et Pauli aliquámdiu jacuérunt, dedicávit, et exornávit elegántibus vérsibus. Idémque prosa et versu scripsit de virginitáte, multaque ália metro édidit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

POEnam taliónis constítuit iis, qui álterum falsi críminis accusássent. Státuit, ut, quod plúribus jam locis erat in usu, Psalmi per omnes Ecclésias diu noctúque ab altérnis canerentur, et in fine cujúsque Psalmi diceré-

tur, Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Ejus jussu sanctus Hierónymus novum Testaméntum Græcæ fidei réddidit. Cum Ecclésiam rexísset annos decem et septem, menses duos, dies vigínti sex, et habuísset Ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros trigínta unum, Diáconos úndecim, Epíscopos per divérsa loca sexagínta duos, virtúte, doctrína, ac prudéntia clarus, prope octogenárius, Theodósio senióre imperánte, obdormívit in Dómino, et via Ardeatína una cum matre et soróre sepúltus est in Basílica, quam ipse ædificáverat. Illíus relíquiæ póstea translátæ sunt in Ecclésiam sancti Lauréntii, ab ejus nómine in Dámaso vocátam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iii. Noct. legitur Homilia in Evangel. Vigiláte. de Commu. Conf. Pontif. lix.

In Laudibus fit commem. Oct. Aña. Conceptiónem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allel. ℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita íncly ta cunctas illústrat Ecclésias.

Oratio. Fámulis tuis. 416.

Postea de Feria occurrente.

Vesp. a Capit. de Oct. cum commem. S. Damasi Papæ. Antiph. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Exáudi. 421.

Postea fit commemoratio de Feria occurrente.

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta die infra Oct. Conceptionis B. Mariæ.

In i. Noc. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Epiphánii Epíscopi advérsus hæreses.

Lib. 3. hæresi 78. post med.

Lectio iv.

Beáta mater Dei María per Hevam significátur, quæ per ænígma accépit, ut mater vivéntium vocétur. Illa étenim mater vivéntium vocáta est, étiam postquam audívit: Terra es, et in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est, quod post transgressiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem sensíbilem, ab illa Heva omnis hóminum generátio dedúcta est in terra: hic autem vere a María hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gígneret, et fieret María mater vivéntium. Per ænígma

Igitur María mater vivéntium appelláta est.

℟. Concéptio gloriósæ. 413.

Lectio v.

HEvæ datum est operíre corpus sensíbile propter nuditátem sensíbilem; Maríæ vero datum est a Deo, ut páreret nobis agnum et ovem, et ex glória ipíus agni et ovis fieret nobis, velut a véllere in sapiéntia per virtútem ipsíus induméntum incorruptibilitátis. Heva étiam mortis causa facta est homínibus: per ipsam enim mors ingréssa est in mundum: María vero causa vitæ, per quam génita est nobis vita, et per hanc Fílius Dei advénit in mundum; et ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit et grátia; et unde illáta est mors, illinc procéssit et vita; ut vita pro morte fieret: et qui per mulíerem nobis vita factus est, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobediéntiam transgréssa est, e contrário per vírginem obediéntia grátiæ facta est, annuntiáto advéntu in carne de cælo, et vita ætérna.

℟. Cum jucunditáte. 414.

Lectio vi.

DE María accípitur (liceat mihi hoc dícere) quod scriptum est de Ecclésia: Relínquet homo patrem suum et matrem suam, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit: Mystérium hoc magnum est, ego autem dico in Christo, et Ecclésia. Et vide Scripturárum accurátam dicéndi proprietátem; quod de Adam quidem dixit, formávit: de Heva vero non formátam esse, sed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, et ædificávit ipsi in uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María efformásse sibi ipsi corpus; ab ipsa vero costa ædificátam esse Ecclésiam, in eo quod punctum, et apértum est ipsíus latus, et mystéria sánguinis et aquæ prétia redemptiónis facta sunt.

℟. Concéptio tua. 414.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst. Homil. 2. in Matth. post init.

AUdítu quidem mirábile est, quod ineffábilis Deus, et qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, et fieri ex mulíere dignátus est, et habére progenitóres David et Abraham, et quid dico David et Abraham? étiam illas, quod magis stupéndum est, féminas, quas pauló ante memorávi.

Hæc ígitur áudiens mente consúrge, nihílque húmile suspicéris, sed pótius propter hoc ipsum máxime miráre, quia cum verus et diléctus Fílius sit sempitérni Dei, étiam filius David esse dignátus est, modo ut te filium fáceret Dei: servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo patrem fáceret ipsum Deum. ℟. Beátam me dicent. 415.

Lectio viii.

Vides ab ipso statim princípio, quam læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his, quæ ad tuum spectant honórem, ab his, quæ illíus sunt, étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humána rátio, multo est diffícilius Deum hóminem fieri, quam hóminem Dei filium consecrári. Cum ergo audíeris, quia filius Dei, filius sit et David et Abrahæ; dubitáre jam désine, quod et tu, qui filius es Adæ, futúrus sis filius Dei; non enim semetípsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltatúrus. Natus est enim secúndum carnem, ut tu nascerére spíritu: natus est ex mulíere, ut tu desíneres filius esse mulíeris. ℟. Felix namque es. 415.

Lectio ix.

Proptérea duplex facta generátio est, hæc scílicet nostræ símilis, illa nostram eminénter excédens. Quod enim natus ex fémina est, et nobis cómpetit: quod vero non ex sánguine, neque ex voluntáte carnis, aut viri, sed ex Spíritu Sancto, áliam nobis subliminiórem futurámque et spíritu consequéndam generatiónem promíttit. Sed ália quoque ómnia ex símili diversitáte constábant. Nam et baptísma profécto tale suscépit, quod habéret quidem áliquid véteris, habéret et novi; quod enim baptizátus est a Prophéta, expréssit vetus; quod autem descéndit Spíritus, adumbrávit novum. Te Deum laudámus. 16.

In Laud. fit commem. Feriæ. Vesperæ de sancta Lucia vírgine et mart. cum commem. octavæ, et Feriæ.

DIE XIII. DECEMBRIS.

In festo sanctæ Luciæ virginis et mart. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Oránte sancta Lúcia. ut infra in Laudib. 427. Psalmi, Capitul. Hymnus et ℣. de Communi Virg. lxxx.

Ad Magnificat, Antiphona. In tua patiéntia possedísti ánimam tuam, Lúcia sponsa Christi: odísti, quæ in mundo sunt, et coruscas cum Angelis: sánguine próprio inimícum vicísti. Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Lúciæ Vírginis et mártyris tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Octavæ. 421. et Feriæ occur.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymn. Antiph. Psalmi, et ℣. Noctur. de Com-

muni Virginum. lxxxii.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola prima ad Corinth. De virginibus. ut in eodem Communi. lxxxv.

℟. i. Lúcia virgo, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ? nam et fides tua illi subvénit, et ecce salváta est: * Quia jucúndum Deo in tua virginitáte habitáculum præparásti. ℣. Sicut per me cívitas Catanénsium sublimátur a Christo, ita per te Syracusána cívitas decorábitur. Quia.

℟. ii. Rogávi Dóminum meum Jesum Christum, ut ignis iste non dominétur mei: * Et impetrávi a Dómino indúcias martyrii mei.

℣. Pro eo, ut me diligerent, detrahébant mihi: ego autem orábam. Et impetrávi.

℟. iii. Grata facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum, et apud hómines glorificáta est: in conspéctu príncipis loquebátur sapiéntiam: * Et Dóminus ómnium diléxit eam.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur. Et.

Glória Patri. Et.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

LUcia virgo Syracusána, génere et Christiána fide ab infántia nóbilis, una cum matre Eutychia, quæ sánguinis fluxu laborábat, Cátanam ad venerándum corpus beátæ Agathæ venit, quæ ad ejus sepúlchrum cum supplíciter orásset, Agathæ intercessióne matri sanitátem impetrávit. Statim vero matrem exorávit, ut quam dotem sibi datúra esset, Christi paupéribus tribui paterétur. Ut ígitur Syracúsas rédiit, omnem pecúniã, quam ex facultátibus vénditis redégerat, paupéribus distríbuit.

℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum Angelis.

Lectio v.

QUod ubi rescivísset is, cui eam paréntes contra vírginis voluntátem despónderant, apud Paschásium præféctum Lúciam, quod Christiána esset, accusávit. Quam ille cum nec précibus, nec minis ad cultum idolórum posset perdúcere; imo tanto magis incénsam vidéret ad celebrándas Christiánæ fidei laudes, quanto magis ipse eam a senténtia avértere conabátur: Cessábunt, inquit, verba, cum ventum erit ad vérbera. Cui virgo: Dei servis verba deésse non possunt, quibus a Christo Dño dictum est: Cum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini: non enim vos estis, qui loquími-

ni, sed Spíritus Sanctus, qui lóquitur in vobis.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio vi.

QUam cum Paschásius interrogásset: Estne in te Spíritus Sanctus? respóndit: Caste et pie vivéntes templum sunt Spíritus Sancti. At ille: Jubébo te ad lupánar duci, ut te Spíritus Sanctus déserat. Cui virgo: Si invítam jússeris violári, cástitas mihi duplicábitur ad corónam. Quare Paschásius ira inflammátus, Lúciam eo trahi jussit, ubi ejus virgínitas violarétur: sed divínitus factum est, ut firma virgo ita consísteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quamóbrem Præféctus circum ipsam pice, resína, ac fervénti óleo perfúsam, ignem accéndi imperávit; sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excruciátæ guttur gládio transfígitur. Quo vúlnere accépto, Lúcia prædícens Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat, Diocletiáno et Maximiáno mórtuis, Idibus Decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus corpus Syracúsis sepúltum, deínde Constantinópolim, postrémo Venétias translátum est.

℟. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 11. in Evangel.

CÆlórum regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscóndi-

tur, ut servétur: quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est, sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

Lectio ix.

THesáurus autem cæléste est desidérium; ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil jam quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

ORánte sancta Lúcia appáruit ei beáta Agatha, et consolabátur ancíllam Christi.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Aña. Lúcia virgo, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

Aña. Per te Lúcia virgo cívitas Syracusána decorábitur a Dómino Jesu Christo.

Aña. Benedíco te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

Aña. Soror mea Lúcia, virgo Deo devóta, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

Capitulum. 2.Cor.10.

FRatres: Qui gloriátur, in Dño gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus. Jesu, coróna Vírginum. ut infra. xcii.

℣. Diffúsa est grátia in lábii tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Colúmna es immóbilis, Lúcia sponsa Christi: quia omnis plebs te expéctat, ut accípias corónam vitæ, allel.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Lúciæ vírginis, et mártyris tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dñm.

Deinde fit commemoratio Octavæ. 422. et Feriæ,

Ad Tert. Aña. Lúcia virgo

Capit. Fratres: Qui gloriátur, in Dómino. 427.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Per te Lúcia virgo.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Soror mea Lúcia.

Capitulum. Eccli. 51.

Dómine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphona. Oránte sancta Lúcia. cum reliq. ut supra. 427. Psalmi, Capitulum, et Hymnus de Communi Virg. lxxx.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona. Tanto póndere eam fixit Spíritus Sanctus, ut virgo Christi immóbilis permanéret.

Oratio. Exáudi nos. ut supr.

Deinde fit commemoratio Octavæ. 421. et Feriæ.

Quando Festum S. Luciæ occurrerit in Dominic. tertiam Adventus, transferendum erit in diem sequentem: et tunc in ii. Vesp. S. Luciæ, omnia dicuntur de die Oct. Conceptionis ut in i. Vesp. Festi, cum commem. S. Luciæ, et Feriæ occurr.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima die infra Octavam Conceptionis B. Mariæ.

Lect. i. Noct. de Scrip. occ. Si autem hac die occurrat Feria iv. Quatuor Temp., Lect. i. Noct. leguntur de Parabolis Salomonis. Ego sapiéntia. ut infra. 433. Et

℟. Lectio de Homilia Quatuor Temporum, et de ea fit commemor. in Laudibus.

In secundo Nocturno.

De Epíst. S. Ambrósii Epísc. ad Sirícium Papam.

Epist. 81. al. 7. Lectio iv.

DE via perversitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre, cum semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium: Quia non est impossíbile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Románа intemerátum semper custódit, et servat. Audívit María vocem Angeli, et quæ ante díxerat: Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis interrogans; respóndit póstea: Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Concéptio gloriósæ. 413.

Ex libro S. Hierónymi Presb. adversus Joviniánum.

Ex Apologia ad Pammachium, pro libro adversus Jovinianum, in fine.

Lectio v.

CHristus virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis, et in sepúlchro ejus, quod novum et in petra duríssima fúerat excísum, nec ántea quis, nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui írrigat torréntem vel fúnium, vel spinárum; fúnium peccatórum, quibus ante alligabámur: spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta Orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa, et lúcida, opériens in se, vel ex se próferens sancta sanctórum: per quam sol justítiæ, et Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur, et egréditur.

℟. Cum jucunditáte. 414.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi et mártyris adversus hæreses.

Lib. 5. cap. 19. Lectio vi.

IN sua própria veniénte Dño, et sua própria eum bajulánte conditióne, quæ bajulátur ab ipso, et recapitulatiónem ejus, quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam quæ in ligno est, obediéntiam faciénte, et seductióne illa solúta, qua sedúcta est male illa, quæ jam viro destináta erat virgo Heva; per veritátem evangelizáta est bene ab Angelo jam sub viro virgo María. Quemádmodum enim illa per Angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus; ita et hæc per Angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effú-

geret Deum: sic hæc suása est obedíre Deo, ut vírginis Hevæ virgo María fieret advocáta. Et quemádmodum adstríctum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per vírginem, æqua lance dispósita virginális inobediéntia per virginálem obediéntiam.

℟. Concéptio tua. 414.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Hom. S. Joánnis Chrysóst.

Unde supra, paulo post.

CUjus vero rei grátia librum ipsum generatiónis Christi vocat, ubi non sola útique generátio, sed tota prorsus ipsíus mystérii dispensátio continétur? quia totíus scílicet dispensatiónis caput, radix, atque princípium ómnium nobis in hoc consístit bonórum. Ut enim Móyses librum cæli appellávit ac terræ, cum certe non de cælo solum terráque loquerétur, sed de cunctis, quæ inter ipsa subsístunt; ita étiam Evangelísta ab ipso ómnium fonte et cápite bonórum librum vocávit.

℟. Beátam me dicent. 415.

Lectio viii.

QUa vero de causa non eum ante filium Abrahæ, et póstea filium David nuncupávit? Non, sicut opinántur áliqui, ab inferióribus volens ad superióra conscéndere. Céterum fecísset, quod fecit et Lucas: nunc autem e contrário facit. Cur ergo commemorávit priórem David? Quia ipse proculdúbio in ómnium versabátur ore, ob insígne honóris, et glóriæ, ob ipsíus quoque témporis spátia junctióra. Etsi enim utríque promíserat Deus, sed tamen illud quasi antíquum reticebátur; hoc vero quasi novum et recens ab ómnibus celebrabátur.

℟. Felix namque es. 415.

Si fuerit in Quatuor Temporibus, nona Lect. legitur de Hom. Feriæ ejusdem. Alias. Lect. ix.

IPsi namque Judæi dicunt: Nonne ex sémine David et Béthlehem castéllo, unde erat David, venit Christus? Nemo ígitur illum fílium Abrahæ, sed omnes fílium David nominábant: qui étiam honorabilióres quosque de sanctitáte Reges, qui post David fuísse referúntur, ab illo omnes vocábant. Nec ipsi solum, verum étiam Deus: nam et Ezéchiel, et álii Prophétæ dicunt, David surrectúrum esse eis, atque ventúrum; non de illo útique mórtuo jam loquéntes, sed de iis, qui illíus virtútem erant imitatúri. Proptérea ígitur a notióre ínterim et celebratióre persóna sumit exórdium; et tum demum ad an-

tiquiórem recúrrit paréntem. Te Deum laudámus. 16.
In Laud. fit. comm. Feriæ.
Ad Vesperas, duplex: et omnia dicuntur sicut in primis Vesperis Festi cum commemor. Feriæ.
Si dies octava Conceptionis B. Mariæ virginis inciderit in Dominicam tertiam Adventus, fit Officium de Dominica; hoc modo Vesperæ in Sabbato præcedenti dicuntur de Feria, ut in Psalter., scilicet Antiphona. **Benedíctus.** Psalmi de Sabbato: et a Capitulo fit de Dominica, cum commemoratione diei Octavæ, ut in primis Vesperis Festi, Antiph. **Gloriósæ vírginis.**
℣. **Concéptio est hódie.**
Oratio. **Fámulis tuis.** sine suffragiis consuetis, et Precibus propter Octavam.
Sequenti die fit de Dominica prædicta cum comm. Octav. in Laudibus et ii. Vesperis, et non dicuntur suffragia, nec Preces ad Primam et Completorium.

DIE XV. DECEMBRIS.

Octava Conceptionis beatæ Mariæ. Duplex.
In i. Noct Lect. de Script. occ.
Si autem hac die occurrat Feria quarta Quatuor Temporum, Lectiones primi Nocturni leguntur de Parabolis Salomonis. E **go sapiéntia.** ut infra. 433. et nona Lectio de Homilia Quatuor Temporum, et de ea fit commem. in Laudibus.

In secundo Nocturno.
De Expositióne S. Gregórii Papæ in libros Regum.
In 1. Reg. 1. Lectio iv.
Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine beatíssima semper virgo María, Dei Génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem super omnes Angelórum choros usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vaticínans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dñi in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit.
℟. Concéptio gloriósæ. 413.
Ex Epístola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.
Epist. 13. ante med. Lectio v.
Sacraméntum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ, quia non dum supervénerat Spíritus Sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fieret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, creátor

témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem, et consubstantiális Patri, consubstántiális esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostrã solus a peccáto liber uníret; sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

℟. Cum jucunditáte. 414.

De Expositióne sancti Basílii Epíscopi in Isaíam Prophétam.

In cap. 8. post init. Lectio vi.

ACcéssi, inquit, ad prophetíssam, et in útero accépit, et péperit fílium. Quod María prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético affláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum, et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimum accommodáveris univérsis ejus verbis; non útique contentióse negáveris eam fuísse prophetíssam, quod Dómini spíritus in eam supervénerit, et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

℟. Concéptio tua, Dei Génitrix virgo. 414.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Hom. S. Joánnis Chrysóst.

Unde supra paulo post.

DUo sunt, quæ páriunt quæstiónem. Unum quæ causa sit, ut in generatiónum catálogo Virgo sileátur: álterum vero, qua ratióne Joseph memorétur, cui certe nihil cum Christi generatióne est commúne. Vidétur enim et unum abundáre, et álterum deésse. Quid ergo dicémus? quod útique primum illud necésse fúerit memorári, quemádmodum ex David Virgo descénderit. Unde hoc ítaque discémus? Audi ad Gábriel loquéntem Dñm: Vade ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen Joseph, ex domo et família David. Quid vis audíre maniféstius, cum ex domo et família David illam vírginem esse cognóscas?

℟. Beátam me dicent. 415.

Lectio viii.

NOn erat mos apud Hebræos, generatiónum catálogum per féminas téxere. Ut ergo et morem custodíret, neve in ipso statim princípio viderétur antíqua destrúere, et nobis vírginem cértius indicáret; paréntes

ejus réticens atque majóres, de Joseph generatióne non tácuit. Sive enim hæc fecísset in Vírgine, novitátis non effugísset invídiam: sive Joseph reticuísset, non agnoscerémus ex qua tribu Virgo subsísteret. Ut ergo et nos discernerémus quæ esset María, vel unde, et consuetúdo legis permanéret immóbilis, generatiónum catálogum usque ad sponsum ejus perdúxit, ac de domo illum David esse monstrávit.

℟. Felix namque es. 415.

Si fuerit in Quatuor Temp. ix. Lect. erit de Homil. Feriæ ejusdem. Alias. Lect. ix.

HOc enim declaráto, illud quoque páriter osténdit, quod scílicet inde esset et Virgo; quia útique nequáquam justus iste paterétur uxórem sibi aliúnde, quam unde lex præcipiébat, elígere. Póssumus vero áliam quoque, et altiórem quidem proférre ratiónem, ob quam paréntes Vírginis prætermíssi sunt. Sed quæ ea est? Nóluit Evangelísta recénti adhuc témpore novi illíus admirandíque partus Judæis esse maniféstum, quod Christus natus fuísset ex Vírgine. Neque próprius noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum, atque insígnium virórum traditióne suscéptus.

Te Deum laudámus. 16.

In Laud. fit commem. Feriæ. Seq. Lect. dicuntur infra Oct. Conceptionis in i. Nocturno die xiv. vel xv. Decembris, quando in illis occurrit Feria Quat. Temp.

In primo Nocturno.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. et 9.

EGo sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dñi odit malum, arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Hódie concépta. 412.

Lectio ii.

MEcum sunt divítiæ, et glóriæ, opes supérbæ, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dñs posśédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar.

℟. Beatíssimæ vírginis. 412.

Lectio iii.

BEátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dño; qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis. Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum, quod míscui vobis. ℞. Gloriósæ vírginis. 413.

In ii. Vesperis fit commemoratio sequentis, et Feriæ.

DIE XVI. DECEMBRIS.

In festo S. Eusebii Episcopi et Martyr. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyr. xx. præter Orationem et Lect. propr. ut infra.

Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.

℞. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Eusébii Mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dñm.

Deinde fit commemoratio Feriæ Adventus.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. Sed si occurrat in Quat. Temp. tunc legitur. A Miléto. ut in Communi unius Martyr. xxii.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

EUsébius natióne Sardus, Románæ Urbis Lector, post Vercellénsis Epíscopus, ad hanc regéndam Ecclésiam mérito est créditus divíno eléctus judício; nam quem numquam ante constitúti Electóres cognóverant, posthábitis cívibus, simul ut vidérunt, et probavérunt, tantúmque intérfuit, ut probarétur, quantum ut viderétur. Primus in Occidéntis pártibus in eádem Ecclésia eósdem Mónachos instítuit esse, quos Cléricos, ut esset in ipsis viris et contémptus rerum, et accurátio Levitárum. Ariánis impietátibus ea tempestáte per Occidéntem longe, latéque tradúctis, advérsus eas viríliter sic dimicávit, ut ejus invícta fides Libérium Summum Pontíficem ad vitæ solátium eríngeret. Quare hic sciens, in ipso fervére Spíritum Dei, cum ei significásset, ut penes Imperatórem una cum suis legátis patrocínium Fídei suscíperet, mox cum illis proféctus est ad Constántium, apud quem

eníxius agens, quidquid legatióne petebátur, obtínuit, ut Episcopórum nempe cœtus celebrarétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et. Lectio v.

Colléctum est Medioláni anno sequénti Concílium, ad quod a Constántio invitátum Eusébium, concupitúmque, ac vocátum a Libérii legátis, tantum abest, ut malignántium Synagóga Arianórum contra Sanctum Athanásium furéntium in suas partes addúceret, ut pótius disérte statim ipse declárans, e præséntibus quosdam sibi compértos hærética labe pollútos, Nicænam imo fidem proposúerit iis subscribéndam, ántequam cétera tractaréntur. Quod Ariánis acérbe irátis negántibus, nedum in Athanásium recusávit ipse subscríbere, quin Sancti Dionysii Mártyris, qui decéptus ab ipsis subscrípserat, captivátam simplicitátem ingeniosíssime liberávit. Quamóbrem illi gráviter indignántes, post multas illátas injúrias, exsílio illum mulctárunt; sed sanctus vir excússo púlvere, nec Cǽsaris minas véritus, nec enses obstríctos, exsílium, véluti sui ministérii officium accépit, missúsque Scythópolim, famem, sitim, vérbera, divérsaque supplícia perpéssus, pro fide strénue vitam contémpsit, mortem non métuit, corpus carnificibus trádidit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et. Lect. vi.

Quanta in eum tunc Arianórum crudélitas fúerit, ac effrons inverecúndia, osténdunt graves lítteræ plenæ róboris, pietátis, ac religiónis, quas e Scythópoli scripsit ad Vercellénsem Clerum et pópulum, aliósque finítimos, e quibus étiam est explorátum, ipsórum nec minis, inhumanáque sævítia potuísse umquam eum deterréri, nec serpentína blanda subtilitáte ad eórum societátem perdúci. Hinc in Cappadóciam, postremóque ad superióres Ægypti Thebáidas pro constántia sua deportátus, exsílii rigóres tulit ad mortem usque Constántii, post quam ad gregem suum revérti permíssus, non prius redíre vóluit, quam reparándis fidei jactúris ad Alexandrínam Synodum sese conférret: postque Médici præstántis instar péragrans Oriéntis províncias, in fide infirmos ad integram valetúdinem restitúeret, eos instítuens in Ecclésiæ do-

ctrína. Inde salubritáte pari digrésso in Illyricum, tandémque in Itáliam deláto, ad ejus réditum lúgubres vestes Itália mutávit: ubi postquam Psalmórum ómnium expurgátos a se commentários Origénis édidit, Eusebiíque Cæsaræénsis, quos vérterat de Græco in Latínum, demum tot egrégie factis illústris ad immarcescíbilem glóriæ corónam tantis ærúmnis promé-ritam, sub Valentiniáno, et Valénte, Vercéllis migrávit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et corónam.

In iii. Noct. Hom. S. Gregorii Pap. in Evang. Si quis vult post me. ut in Commu. unius Martyris ii. loco. xxxii.

℣. viii. Dómine, prævenísti.

Si fuerit in Quat. Tempor. Lectio ix. de Homil. Feriæ, et comm. in Laudib.

¶ De Vigilia S. Thomæ nihil fit, nisi in Missa.

DIE XXI. DECEMBRIS.

In festo S. Thomæ Apostoli Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum, præter sequentia. Ad Magnificat in utrisque Vesperis, et ad Benedictus in Laudibus, Antiphona Quia vidisti me, Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt, et credidérunt, allel.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári: ut ejus semper, et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Deinde pro commem. Adventus, Aña. O clavis David, et sceptrum domus Israel, qui áperis, et nemo claudit: claudis, et nemo áperit: veni, et educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris, et umbra mortis.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Oratio ut in Adventu.

Si contingat Festum transferri in ii. Feriam, tunc dicitur alia subsequens Aña. O óriens, splendor lucis ætérnæ, et sol justítiæ: veni, et illúmina sedéntes in ténebris, et umbra mortis.

℣. Roráte cæli. ut supra.

In i. Noct. Lect. de Epistola prima ad Corinthios. Sic nos exístimet. de Communi Apostolor. ut infra. V.

In ii. Noct. Lectio iv.

Thomas Apóstolus, qui et Dídymus, Galilæus, post accéptum Spíritum Sanctum in multas províncias proféctus est ad prædicándum Christi Evangélium. Parthis, Medis, Persis, Hyrcánis, et Bactris Christiánæ fidei, et vitæ præcépta trádidit. Postrémo ad Indos se cónferens, eos

in Christiána religióne erudívit. Qui ad extrémum, vitæ doctrinæque sanctitáte, et miraculórum magnitúdine, cum céteris ómnibus sui admiratiónem, et Jesu Christi amórem commovísset; illíus Gentis regem, idolórum cultórem, magis ad iram accéndit: cujus senténtia condemnátus, telísque confóssus, Calamínæ Apostolátus honórem martyrii coróna decorávit.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti sunt. B̃no. Christus perpétuæ.

Sermo S. Gregórii Papæ.
Homol. 30. in Evangel. post medium. Lectio v.

SCriptum est: Spíritus Dñi ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaméuta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii intepretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte, et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte. B̃no. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accí-

piunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 20.

IN illo témpore: Thomas, unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 26. in Evangelia, post init.

QUid, fratres charíssimi, quid inter hæc animadvertitis? Numquid casu gestum créditis, ut eléctus iste discípulus tunc deésset, post autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divína dispensatióne gestum est. Egit namque miro modo supérna cleméntia, ut discípulus ille dúbitans, dum in magístro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis. Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quam fides credéntium discipulórum prófuit: quia dum ille ad fidem palpándo redúcitur, nostra mens, omni dubitatióne postpósita, in fide solidátur.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bño. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

SIc quippe discípulum Dñs post resurrectiónem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne deséruit, sicut ante nativitátem suam habére Maríam sponsum vóluit, qui tamen ad ejus núptias non pervénit. Nam ita factus est discípulus dúbitans, et palpans, testis veræ resurrectiónis, sicut sponsus matris fúerat custos integérrimæ virginitátis. Palpávit autem, et exclamávit: Dñs meus, et Deus meus. Dicit ei Jesus: Quia vidísti me, credidísti. Cum Paulus Apóstolus dicat: Est autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium; profécto liquet, quia fides illárum rerum arguméntum est, quæ apparére non possunt. Quæ étenim appárent, jam fidem non habent, sed agnitiónem.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

DUm ergo vidit Thomas, dum palpávit, cur ei dícitur: Quia vidísti me,

credidísti? sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, et Deum conféssus est, dicens: Dñs meus, et Deus meus. Vidéndo ergo crédidit, qui considerándo verum hóminem, hunc Deum, quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valde quod séquitur: Beáti qui non vidérunt, et crediderunt. In qua nimírum senténtia nos speciáliter signáti sumus, qui eum, quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus; sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim vere credit, qui exércet operándo, quod credit. Te Deum laudámus. 16.

Si vero hoc Festum occurrerit in Quat. Temp. ix. Lect. legitur de Homil. illius Feriæ. In Laudib. fit commemor. Adventus, Aña. Nolíte timére, quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.
℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas ejus.
Oratio ut in Adventu.
Si hoc Festum transferatur, tunc Antiph. Nolíte timére. dicitur ad Bñs in Dominica, et loco Añæ. Ave María, et in Officio S. Thomæ pro commem. Adventus ponitur Antiph. Feriæ secundæ. Dicit Dóminus: Pœniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cælórum, allelúja.
℣. Vox clamántis. ut supra.

Oratio ut in Adventu.

FESTA JANUARII.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunctorum.

DIE XI. JANUARII.

S. Hygini Papæ et mart. fit commem. infra Oct. Epiph.

Ad Vesperas, Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.
℣. Glória et honóre coronásti eum, Dñe. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Hygíni Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Ad Laud., Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.
℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Orat. Infirmitátem. ut sup.

DOMINICA SECUNDA,
post Epiphaniam.

In festo SS. Nominis Jesu.
Duplex secundæ Classis.

¶ Occurrente Dominica Septuagesimæ, reponitur hoc Festum (quoad Officium) in diem 28. Januarii, tamquam in Sedem propriam, (translato quocumque alio Festo si alicubi occurrat, nisi sit altioris ritus) et tunc legitur Lectio ix. de S. Agnete

secundo, et fit de ea commem. in Laudib. tantum. Ita decrevit Sac. Rit. Congr. Sed advertendum est, quod in fine ℣. ℟. et Antiphonar. omittendum erit. Allelúja. similiter et in ℟℟. brevibus Horarum, quia erit post Septuagesimam.

Ad Vesperas, Antiphona. OMnis, qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Domínica. 120. et loco ultimi, Psalm. Crédidi. 124.

Antiph. Sanctum et terríbile nomen ejus: inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Aña. Ego autem in Dómino gaudébo, et exultábo in Deo Jesu meo. Aña. A solis ortu, usque ad occásum, laudábile nomen Dómini.

Antiphona. Sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres: Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur. Hymnus.

JEsu dulcis memória,
Dans vera cordis gáudia:
Sed super mel et ómnia
Ejus dulcis præséntia.
Nil cánitur suávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius,
Quam Jesus Dei Fílius.
Jesu, spes pœniténtibus,
Quam pius es peténtibus,
Quam bonus te quæréntibus,
Sed quid inveniéntibus?
Nec lingua valet dícere,
Nec líttera exprímere;
Expértus potest crédere,
Quid sit Jesum dilígere.
Sis, Jesu, nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium;
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Sit nomen Dñi benedíctum, all. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum, allel.

Ad Magn., Aña. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, all. Oratio.

DEus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti: concéde propítius, ut cujus sanctum Nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúmdem Dñm nostrum.

Deinde fit commem. Domínicæ ii. post Epiphan. Aña. Suscépit Deus Israel púerum suum, sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus: exaltáre húmiles usque in sæculum.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem

tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Ad Completorium et per Horas diei, in fine Hymnor. dicitur. Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitator. Admirábile nomen Jesu, quod est super omne nomen, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

JEsu, Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis.
Quando cor nostrum vísitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet cháritas.
Jesu dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.
Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite,
Jesum ardénter quærite,
Quæréndo inardéscite.
Te nostra, Jesu, vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc et in perpétuum.
Amen.

In i. Noct., Aña. Dñe Dñs noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psal. Dómine Dóminus noster. cum reliq. ut in Officio parvo B. Mariæ. cxlii.

Psalmus vero iste incipitur a secundo versu, Quóniam eleváta est.

Aña. In nómine Jesu omne genu flectátur, cæléstium, terréstrium, et infernórum.

Psal. Cæli enárrant. cxlii.

Antiph. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus; mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

Psal. Dómini est terra. cxliii.

℣. Propter nomen tuum, Dñe, propitiáberis peccáto meo.

℟. Multum est enim.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 3.

PEtrus autem, et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum, et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat, ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi, quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum. Et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exsíliens stetit, et ambulábat, et intrávit cum illis in templum,

ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum.

℟. Ecce concípies, et páries filium, et vocábis nomen ejus Jesum: * Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

℣. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Ipse.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

ET vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi et impléti sunt stupóre et écstasi in eo, quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum, et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte, aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: Auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus hunc, quem vos vidístis, et nostis, confirmávit nomen ejus: et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. Benedíctum est nomen tuum, Deus patrum nostrórum, qui cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis: * Et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis.

℣. Et benedíctum nomen majestátis tuæ in ætérnum, qui facis mirabília solus. Et.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 4

FActum est autem in crástinum, ut congregaréntur príncipes eórum, et senióres, et Scribæ in Jerúsalem, et Annas princeps Sacerdótum, et Cáiphas, et Joánnes, et Alexánder, et quotquot erant de génere sacerdotáli; et statuéntes eos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu Sancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli et senióres, audíte: Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi Israel, quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificántibus,

qui factus est in caput ánguli, et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cælo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

℟. Laudábo nomen tuum assídue, * Et collaudábo illud in confessióne. ℣. Lætábor et exultábo in te: psallam nómini tuo, Altíssime. Et. Glória Patri. Et.

In ii. Nocturno, Antiph. Mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni generatióne et generatiónem.

Psalmus. Eructávit. cxliii.

Antiph. Magnificáte Dóminum mecum, et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Psalmus. Deus noster refúgium. cxliv.

Aña. Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dñe, et glorificábunt nomen tuum.

Psalm. Fundaménta. cxlv.

℣. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ser. 15. super Cantica, circa medium. Lectio iv.

Non otióse Spíritus Sanctus nomen sponsi óleo cómparat, cum ita dóceat sponsam ad sponsum clamáre: Oleum effúsum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, et ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolórem: lux, cibus, medicína. Vide idem nunc et de sponsi nómine. Lucet prædicátum, pascit recogitátum, invocátum lenit, et ungit. Et percurrámus síngula. Unde putas in toto orbe tanta, et tam súbita fidei lux, nisi de prædicáto nómine Jesu? Nonne in hujus nóminis luce Deus nos vocávit in admirábile lumen suum, quibus illuminátis, et in lúmine isto vidéntibus lumen, dicat mérito Paulus: Fuístis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino.

℟. Sperent in te qui novérunt nomen tuum: * Quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dñe. ℣. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos, et líbera nos propter nomen tuum. Quóniam.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Hoc dénique nomen coram Régibus et Géntibus, et fíliis Israel portáre jussus est idem Apóstolus; et portábat nomen, tamquam lumen, et illuminábat pátriam, et clamábat ubíque: Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus. Et monstrábat ómnibus lucérnam super candelábrum annúntians in omni loco Jesum, et hunc crucifíxum. Quómodo lux ista respléndnit, ac perstrínxit cunctórum intuéntium ócu-

los? quando de ore Petri, tamquam fulgur egrédiens, claudi uníus corporáles plantas solidávit et bases, multósque spirituáliter cæcos illuminávit? Numquid non ignem sparsit, cum ait: In Nómine Jesu Christi Nazaréni, surge, et ámbula?

℞. Confiteámur nómini tuo magno: * Quóniam terríbile, et sanctum est.

℣. Hi in cúrribus, et hi in equis, nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus. Quóniam.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

NEc tantum lux est nomen Jesu, sed est et cibus. An non tóties confortáris, quóties recordáris? Quid æque mentem cogitántis impínguat? Quid ita exercitátos réparat sensus, virtútes róborat, végetat mores bonos atque honéstos, castas fovet affectiónes? Aridus est omnis ánimæ cibus, si non óleo isto infúnditur. Insípidus est, si non hoc sale condítur. Si scribas, non sapit mihi, nisi légero ibi Jesum: Si dísputes, aut cónferas, non sapit mihi, nisi sonúerit ibi Jesus. Jesu mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed est et medicína. Tristátur áliquis nostrum? véniat in cor ejus Jesus, et inde sáliat in os. Et ecce ad exórtum nóminis lumen, núbilum omne diffugit, redit serénum. Lábitur quis in crimen? currit ínsuper ad láqueum mortis desperándo? Nonne si ínvocet nomen vitæ, conféstim respirábit ad vitam?

℞. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dñe, in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis, et gloriabúntur in te omnes, * Qui díligunt nomen tuum.

℣. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die. Qui díligunt.

Glória Patri. Qui díligunt.

In tertio Nocturno, Aña. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Psalm. Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte. cxlv.

Antiphona. Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: justítia plena est déxtera tua.

Psalm. Dóminus regnávit, exúltet terra. cxlvi.

Aña. Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen illi.

Psalm. Cantáte Dómino cánticum novum: * quia. cxlvi.

℣. Afférte Dómino glóriam, et honórem. ℞. Afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2.

IN illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vo-

cátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilía S. Bernárdi Abbátis. Serm. 1. de Circumcisione.

MAgnum et mirábile Sacraméntum. Circumcíditur puer, et vocátur Jesus. Quid sibi vult ista connéxio? circumcísio nempe magis salvándi, quam Salvatóris esse vidétur; et Salvatórem circumcídere pótius decet, quam circumcídi. Sed agnósce mediatórem Dei et hóminum, qui ab ipso nativitátis suæ exórdio divínis humána sóciat, ima summis. Náscitur ex mulíere, sed cui fœcunditátis fructus sic accédat, ut non décidat flos virginitátis. Pannis invólvitur, sed panni ipsi Angélicis láudibus honorántur. Abscónditur in præsépio, sed próditur radiánte stella de cælo. Sic et circumcísio veritátem suscéptæ probat humanitátis: et nomen, quod est super omne nomen, glóriam índicat majestátis. Circumcíditur tamquam verus Abrahæ fílius: Jesus vocátur, tamquam verus Fílius Dei.

℟. Tribulatiónem, et dolórem invéni: * Et nomen Dómini invocávi. ℣. Turris fortíssima nomen Dómini, in ipso sperávi, et adjútus sum. Et.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

NEque enim ad instar priórum meus iste Jesus nomen vácuum, aut ináne portat. Non est in eo magni nóminis umbra, sed véritas. Cælitus síquidem índitum nomen Evangelísta testátur: quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Et atténde verbi profunditátem. Postquam natus est Jesus, Jesus vocátur ab homínibus, qui vocátus est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Idem quippe et Angeli Salvátor, et hóminis; sed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab inítio creatúræ. Vocátum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo. In ore ergo duórum vel trium téstium stat omne verbum; et ipsum, quod in Prophéta abbreviátum, maniféstius in Evangélio légitur, Caro factum.

℟. Expectábo nomen tuum, Dñe: * Quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in lande tua. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

Pro Dominica ii. post Epiph.

Bño. Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 2.

IN illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat Mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 9. in Joan. post init.

QUod Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam

excépta mystica significatióne, confirmáre vóluit, quod ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere, et dicéntes, quod malum essent núptiæ, et quod diábolus eas fecísset: cum idem Dóminus dicat in Evangélio, interrogátus utrum líceat hómini dimíttere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis. In qua responsióne, si meminístis, hoc ait: Quod Deus conjúuxit, homo non séparet. Te Deum laudámus. 16.

¶ Si vero hoc Festum contingat transferri, nona Lectio erit sequens.

MErito sane, dum circumcíditur puer, qui natùs est nobis, Salvátor vocátur: quòd vidélicet ex hoc jam cœperit operári salútem nostram, immaculátum illum pro nobis sánguinem fundens. Neque enim jam quærere est Christiánis, cur volúerit Dóminus Christus circumcídi. Propter hoc síquidem circumcísus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed ómnia propter eléctos. Nec in peccáto génitus, nec a peccáto circumcísus, nec mórtuus est pro peccáto suo, magis autem propter delícta nostra. Quod vocátum est, inquit, ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Vocátum plane, non impósitum. Nempe hoc ei nomen est ab ætérno. A natúra própria habet, ut sit Salvátor: innátum est ei nomen hoc, non índitum ab humána vel Angélica creatúra.

Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S

et per Horas, Aña.

OLeum effúsum nomen tuum, ídeo adolescéntulæ dilexérunt te.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiphona. Scitóte, quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.

Aña. Sitívit ánima mea ad nomen sanctum tuum, Dñe.

Antiphona. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudábile, et superexaltátum in sæcula.

Aña. Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudáte nomen Dómini, quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres: Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur. Hymnus.

JEsu decus Angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel miríficum,
In corde nectar cælicum.
Qui te gustant, esúriunt,
Qui bibunt, adhuc sítiunt;
Desideráre nésciunt,
Nisi Jesum, quem díligunt.

O Jesu mi dulcíssime!
Spes spirántis ánimæ:
Te quærunt piæ lácrymæ,
Te clamor mentis íntimæ.
Mane nobíscum, Dómine,
Et nos illústra lúmine:
Pulsa mentis calígine,
Mundum reple dulcédine.
Jesu, flos Matris vírginis,
Amor nostræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Ad Bened., Antiph. Dedit se, ut liberáret pópulum, et acquíreret sibi nomen ætérnum, allelúja. Oratio.

DEus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti: concéde propítius; ut, cujus sanctum Nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúmdem Dñm.

Deinde fit commemor. Dominicæ ii. post Epiphaniam. Aña. Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat ibi Jesus cum María matre sua.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcíuxit se virtúte. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Si occurrerit aliquod Festum simplex, fit de eo commemor. hoc loco tantum.

Ad Primam, ℟. breve. Christe Fili. ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Aña. Scitóte. Capitulum. Fratres: Christus humiliávit. ut supra. 446.

¶ Notandum, quod si hoc Festum transferatur post Dominicam Septuagesimæ, tunc ad Horas ℟℟. brevia sine Allelúja, sumenda erunt ut inferius, sub hoc signo ¶ nigro, secundo loco posita. Alias, ut sequuntur.

℟. breve. Sit nomen Dómini benedíctum, * Allelúja, allelúja. Sit nomen Dómini.
℣. Ex hoc nunc et usque in sæculum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sit nomen.
℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, allelúja.
℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus, allelúja.

¶ Post Septuagesimam, Ad Tert., ℟. br. Sit nomen Dómini, * Benedíctum. Sit nomen.
℣. Ex hoc nunc, et usque in sæculum. Benedíctum. Glória Patri. Sit nomen
℣. Afférte Dómino glóriam et honórem. ℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Ad Sextam, Aña. Sitívit. Capitulum. Philip. 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur, cæléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. breve. Afférte Dómino glóriam et honórem: * Allelúja, allelúja. Afférte.
℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúja, allel. Glória Patri. Afférte.
℣. Magnificáte Dñum mecum, allelúja.
℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúja.
¶ Post Septuagesimam, Ad Sextam ℟. brev. Afférte Dómino glóriam, * Et honórem. Afférte.
℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Et honórem. Glória Patri. Afférte.
℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Ad Nonam, Antiphona. Juvénes et vírgines.

Capitulum. Coloss. 3.

OMne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias agéntes Deo, et Patri per ipsum.
℟. breve. Magnificáte Dóminum mecum: * Allelúja, allelúja. Magnificáte.
℣. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. Allelúja, allel. Glória Patri. Magnificáte.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, allelúja.
℟. Qui fecit cælum et terram, allelúja.
¶ Post Septuagesimam, Ad Nonam, ℟. brev. Magnificáte Dñm * Mecum. Magnificáte.
℣. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. Mecum. Glória Patri. Magnificáte.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

In secundis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona. Vocábis nomen ejus Jesum, ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum, allelúja.

Oratio. Deus, qui Unigénitum. ut supra. 447.

Deinde fit comm. Dominicæ ii. post Epiphaniam, Aña. Deficiénte vino, jussit Jesus impléri hydrias aqua, quæ in vinum convérsa est, allelúja.
℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: súpplicatiónes pópuli tui clementer exáudi; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

DIE XIV. JANUARII.

In festo S. Hilarii Episcopi Conf. et Eccl. Doct. Semid.

Antiph. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Hilárium minístrum tribuísti: præsta, quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem

habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si hoc Festum venerit in Dominica, transfertur in primam diem non impeditam Festo ix. Lect., et commem. cum ix. Lectio S. Felicis fit in Dominica: quod et in similibus servatur.

Commem. S. Felicis Presbyteri et martyr. Antiphona. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dñe. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos provócent; quátenus quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

In Hymno ad Matut. dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

In i. Noct. Lect. de Scr. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Hilárius in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína et eloquéntia excélluit. Qui primum in matrimónio quasi mónachi vitam egit; deínde propter singuláres virtútes Pictavórum Epíscopus creátur: quod munus Episcopále sic gessit, ut a fidélibus summam laudem consequerétur. Quo témpore, cum terróribus, bonórum spoliatióne, exsílio, et omni crudelitáte Constántius Imperátor Cathólicos vexáret, nisi ad Ariánas partes transírent: Hilárius tamquam firmíssimum murum se Ariánis oppónens, illórum furórem in se concitávit. Itaque multis petítus insídiis, tandem dolo Saturníni Arelaténsis Epíscopi, de Synodo Biterrénsi in Phrygiam relegátus est: ubi et mórtuum suscitávit, et libros duódecim scripsit de Trinitáte contra Ariános.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Lectio v.

Quadriénnio post coácto Concílio ad Seleucíam Isáuriæ urbem, Hilárius adésse compúlsus est, ac deínde Constantinópolim proféctus, ubi extrémum fídei perículum animadvértit, tribus libéllis públice datis, audiéntiam Imperatóris popóscit, ut de Fide cum adversáriis coram disputáret. Verum cum Ursácius et Valens Ariáni Epíscopi, quos Hilárius scriptis confutárat, præséntis eruditiónem pertimésceret, Constántio persuasérunt, ut spécie honóris eum in suum Episcopátum restitúeret. Tunc Hilárium e prælio hæreticórum reverténtem, ut inquit sanctus Hierónymus, Galliárum Ecclésia compléxa est, quem ad

Episcopátum secútus est Martínus, qui póstea Turonénsi præfuit Ecclésiæ: tantúmque illo doctóre profécit, quantū ejus póstea sánctitas declarávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum: óleo sancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

MAgna deínceps tranquillitáte Pictavórum Ecclésiam administrávit, Galliámque univérsam addúxit, ut Ariauórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne, quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætam, sine ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis: Hilárii libros inoffénso decúrrat pede. Migrávit in cælum Idibus Januárii, Valentiniáno et Valénte Imperatóribus, anno post Christum natum trecentésimo sexagésimo nono.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

¶ Notandum, quod si Festum S. Hilarii transferri contigerit in aliam diem non habentem Lectionem propriam alicujus Sancti Simplicis, tunc ex duabus Lectionibus tertii Nocturni fiant tres hoc modo: Lectio vii. terminatur per verba, **et hoc ex duóbus est unum.** Lectio viii. debet inchoari. **Hic ígitur in omnem usum.** et terminanda. **æternitáti córpora reservántes.** Lectio ix. vero inchoatur sic. **Sed natúra salis.** cum reliquis usque in finem; quod ideo in medio duarum prædictarum Lection. ponitur signum ¶ rubrū pro Lection. dividendis. Alias, ut sequitur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epísc.

Comment. in Matthæum can. 4. post init.

VOs estis sal terræ: quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed proprietas est quæréndo dictórum, quam et Apostolórum officium, et ipsíus salis natura monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum; et hoc ex duóbus est unum. ¶ Hic ígitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est.

Apóstoli autem sunt rerum cæléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. ℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas. Lectio viii.

MErito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes. ¶ Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári unquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit; ídeo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium proteránlur. ℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et implévit.

Pro S. Felice Presbytero et martyre. Lectio ix.

FElix Nolánus Présbyter, cum in idóla veheméntius inveherétur, ab infidélibus varie vexátus, in cárcerem conjícitur. Unde ab Angelo nocte edúctus, quærere jussus est Maximiánum Nolæ Epíscopum: qui cum sénio conféctus desperáret se ferre posse supplícia persequéntium, se abdíderat in silvam. Quo cum Felix Deo duce pervenísset, sanctum Epíscopum humi jacéntem pene mórtuum videt; quem recreátum, ac sublátum in húmeros, apud fidélem víduam reficiéndum curávit. Sed cum is íterum idolórum cultóres impietátis argúeret, facto in ipsum ímpetu, fúgiens in angústo duórum parietum intervállo se occultávit. Qui áditus cum repénte araneárum telis pertéxtus visus esset, némini recéntis látebræ suspiciónem relíquit. Inde ígitur evádens Felix, in ædibus piæ mulíeris tres menses látuit. Cum vero Dei Ecclésia requiéscere cœpísset, Nolam rédiens, multísque ibi vitæ exémplis et doctrínæ præcéptis, miraculísque ad Christi fidem convérsis, constánter étiam recusáto ejus urbis Episcopátu, obdormívit in Dño: sepultúsque est prope Nolam in loco, quem in Pincis appellábant. Te Deum laudámus. 16.

Si hoc festum contigerit transferri, tunc ii. Lectiones iii. Nocturni dividuntur in tres, secundum ¶.

In Laudibus fit commem. S. Felicis mart. Aña. Qui

odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio. Concéde, quæsumus, ut supra. 449.

Vesp. de seq. comm. præced. et S. Mauri Abbatis.

DIE XV. JANUARII.

In festo S. Pauli primi Eremitæ. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter propria. In Hymn. Iste Conféssor. dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres. Oratio.

DEus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propitius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Pro comm. S. Hilarii, Aña. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Oratio. Deus, qui pópulo. ut supra. 448.

Deinde fit comm. S. Mauri Abbatis, Antiphona. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Sed si festum S. Pauli transferatur ob festum SS. Nominis Jesu, non variantur Añæ. et ℣. sed dicuntur ut in eodem Communi. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Mauri Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Scr. occ. In ii. Nocturno. Lectio iv.

PAulus, Eremitárum auctor et magíster, apud inferiórem Thebáidem natus, cum quíndecim esset annórum, orbátus paréntibus est. Qui póstea declinándæ causa persecutiónis Décii et Valeriáni, et Deo libérius inserviéndi, in erémi spelúncam se cóntulit: ubi, palma ei victum et vestítum præbénte, vixit ad centésimum et décimum tértium annum: quo témpore ab António nonagenário Dei admónitu invísitur. Quibus inter se, cum ántea non nossent, próprio nómine consalutántibus, et multa de regno Dei colloquéntibus, corvus, qui ántea semper Paulo dimidiátum panem attúlerat, íntegrum détulit.

℟. Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit. Lectio v.

POst corvi discéssum: Eja, inquit Paulus, Dóminus

nobis prándium misit, vere pius, vere misericors. Sexagínta jam anni sunt, cum accípio quotídie dimídii panis fragméntum, nunc ad advéntum tuum milítibus suis Christus duplicávit annónam. Quare cum gratiárum actióne ad fontem capiéntes cibum, ubi tantísper recreáti sunt, íterum grátiis de more Deo actis, noctem in divínis láudibus comsumpsérunt. Dilúculo Paulus de morte, quæ sibi instáret, ádmonens Antónium hortátur, ut pállium, quod ab Athanásio accéperat, ad involvéndum suum corpus afférret. Quo ex itínere rédiens ille, vidit inter Angelórum choros, inter Prophetárum, et Apostolórum cœtus Pauli ánimam in cælum ascéndere.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Cumque ad ejus cellam pervenísset, invénit génibus complicátis, erécta cervíce, extensísque in altum mánibus corpus exánime: quod pállio obvólvens, hymnósque, et Psalmos ex Christiána traditióne decántans, cum sárculum, quo terram fóderet, non habéret; duo leónes ex interióre erémo rápido cursu ad beáti senis corpus feruntur: ut fácile intelligerétur, eos, quo modo póterant, plorátum, édere: qui certátim terram pédibus effodiéntes, fóveam, quæ hóminem cómmode cáperet, effecérunt. Qui cum abiíssent, Antónius sanctum corpus in eum locum íntulit, et injécta humo, túmulum ex Christiáno more compósuit: túnicam vero Pauli, quam in sportæ modum ex palmæ fóliis ille sibi contexúerat, secum áuferens, eo vestítu diébus solémnibus Paschæ et Pentecóstes, quoad vixit, usus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Ser. 10. de Verbis Dómini.

Veníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt

invicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit: Venite ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt? Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre: sed, Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla verus Dei cultor ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse. Lectio viii.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem, cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur; et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Mauro Abbate.

Lectio ix.

Maurus nóbilis Románus, puer a patre Eutychio Deo sub sancti Benedícti disciplína oblátus, brevi tantum divína grátia profécit, ut ipsi magístro admiratióni esset: qui illum sæpe véluti reguláris observántiæ, et virtútum ómnium spécimen céteris discípulis ad imitándum proponébat. Cujus adhuc adolescéntis illud admirábilis obediéntiæ exémplum a sancto Gregório Papa commemorátur. Nam cum Plácidus mónachus, in lacum prolápsus, aquárum ímpetu raperétur, sancti Patris jussu accúrrens Maurus, et super aquas incédens, sócium capíllis apprehénsum ad terram attráxit. Missus in Gálliam ab eódem sancto Benedícto, celebri monastério exstrúcto, cui annos quadragínta præfuit, Monásticam disciplínam mirífice propagávit. Dénique sanctitáte et miráculis clarus, septuagenário major migrávit in

cælum, anno salútis quingentésimo sexagésimo quiuto. Te Deum laudámus. 16.

Si vero hoc festum contingat transferri, tunc pro ix. Lectione dicatur. Quod est fastígium. ut infra in festo S. Mathiæ Apostol. die xxiv. Februarii.

In Laudibus pro commem. S. Mauri Abbatis, Antiph. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℣. Amávit eum Dñs, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Oratio. Intercéssio. ut supra. 452.

In ii. Vesperis fit commemoratio de Sancto Marcello.

DIE XVI. JANUARII.

In festo S. Marcelli Papæ et martyris. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyr. præter ea, quæ hic habentur propria.

Antiphona. Iste sanctus.

℣. Glória, et honóre. xx.

Oratio.

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, clementer exáudi: ut beáti Marcélli mártyris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Marcéllus Románus a Constántio et Galério usque ad Maxéntium Pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína matróna Romána, bonórum suórum Dei Ecclésiam fecit hærédem. Vigínti quinque títulos in Urbe instítuit, quasi diœcéses quasdam, et ad baptísmum pœnitentiámque eórum, qui ex infidélibus Christiánam religiónem susciperent, et ad Mártyrum sepultúram. Quibus rebus ira incénsus Maxéntius, Marcéllo grávia supplícia minátur, nisi depósito Pontificátu, idólis immoláret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Qui cum insánas hóminis voces neglígeret, misit eum in catábulum, ut bestiárum, quæ públice alebántur, curam sustinéret. Ubi Marcéllus assíduis jejúniis, et précibus novem menses vitam duxit: parœcias, quas præsens non póterat, vísitans per epístolas. Inde eréptus a cléricis, hospítio recípitur a beáta Lucína, in cujus ædibus Ecclésiam dedicávit, quæ hódie título sancti Marcélli nominátur: in qua et Christiáni orabánt, et ipse beátus Marcéllus prædicábat.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dñe: *Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus

coronam de lápide pretióso. Et voluntáte. Lectio vi.

Quibus cógnitis, Maxéntius in eam Ecclésiam catabuli béstias transférri, et a Marcéllo custodíri jubet: ubi loci fœditáte, multísque ærúmnis afflíctus, obdormívit in Dómino. Cujus corpus in cœmetério Priscíllæ via Saláría a beáta Lucína sepúltum est décimo séptimo Kaléndas Februárii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies vigínti quinque. Scripsit epístolam ad Epíscopos Antiochénæ províuciæ de primátu Románæ Ecclésiæ, quam caput Ecclesiárum appellándam demónstrat. Ubi étiam illud scriptum est, nullum Concílium jure celebrári, nisi ex auctoritáte Románi Pontíficis. Ordinávit mense Decémbri Romæ Presbyteros vigínti quinque, Diáconos duos, Epíscopos per divérsa loca vigínti unum.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dñs: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dñs pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapiéutiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia super Evangelium. Si quis vult post me veníre. de Communi unius Mart. xxxii.

℟. viii. Dñe, prævenísti. xxxii.

Vésperæ de S. Antonio Abbate cum comm. S. Marcelli.

DIE XVII. JANUARII.

In festo S. Antonii Abbatis. Duplex.

Omnia de Comm. Confess. non Pont. præter sequent. Antiphona. Similábo eum. ℣. Amávit eum Dóminus. lxv. Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Antónii Abbátis commméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Marcelli, Antiphona. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Preces pópuli tui. ut supra. 455.

In i. Noct. Lect. de Scr. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Antónius Ægyptius, nobílibus, et Christiánis paréntibus natus, quibus adoléscens orbátus est, cum ingréssus Ecclésiam ex Evangélio audivísset: Si vis perféctus esse, vade, et vende ómnia, quæ habes, et da paupéribus: tamquam ea sibi dicta essent, sic Christo Dómino obtemperándum existimávit. Itaque, véndita re familiári, pecúniam omnem paupéribus distríbuit. Quibus solútus impediméntis, cæléstis vitæ genus in terris cólere instítuit. Sed cum in periculósum illud certámen

descénderet, ad fidei præsídium, quo erat armátus, adhibéndum sibi putávit subsídium reliquárum virtútum, quarum tanto stúdio incénsus fuit, ut quemcúmque vidéret áliqua virtútis laude excelléntem, illum imitári studéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et. Lectio v.

Nihil ígitur eo continéntius, nihil vigilántius erat. Patiéntia, mansuetúdine, misericórdia, humilitáte, labóre, ac stúdio divinárum scripturárum superábat omnes. Ab hæreticórum et schismaticórum hóminum, máxime Arianórum, congréssu et collóquio sic abhorrébat, ut ne prope quidem ad eos accedéndum díceret. Humi jacébat, cum eum necessárius somnus occupásset. Jejúnium autem ádeo cóluit, ut salem tantúmmodo ad panem adhibéret, sitim aqua exstíngueret: neque se ante solis occásum cibo, aut potu recreábat: sæpe étiam bíduum cibo abstinébat: sæpíssime in oratióne pernoctábat. Cum talis tantúsque Dei miles evasísset Antónius, sanctíssimum júvenem hostis humáni géneris váriis tentatiónibus aggréditur, quas ille jejúnio et oratióne vincébat. Nec vero frequens de sátana triúmphus secúrum reddébat Antónium, qui diáboli innumerábiles artes nocéndi nóverat.

℟. Amávit eum Dñs, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas. Lectio vi.

Itaque cóntulit se in vastíssimam Ægypti solitúdinem: ubi quotídie ad Christiánam perfectiónem profíciens, dæmones (quorum tanto erant acrióres ímpetus, quanto Antónius ad resisténdum fórtior evadébat) ita contémpsit, ut illis exprobráret imbecillitátem: ac sæpe discípulos suos éxcitans ad pugnándum contra diábolum, docénsque quibus armis vincerétur: Mihi crédite, dicébat, fratres, pertiméscit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, misericórdiam, et humilitátem, máxime vero ardéntem amórem in Christum Dñm, cujus único sanctíssimæ Crucis signo debilitátus aufúgit. Sic autem dæmónibus erat formidolósus, ut multi per Ægyptum ab illis agitáti, invocáto nómine Antónii liberaréntur: tántaque erat ejus fama sanctitátis, ut per lítteras se ejus oratiónibus Constantínus Magnus et fílii commendárent. Qui aliquándo quintum et centési-

mum annum agens, cum innumerábiles sui institúti imitatóres habéret, convocátis mónachis, et ad perféctam Christiánæ vitæ régulam instrúctis, sanctitáte et miráculis clarus migrávit in cælum décimo sexto Kaléndas Februárii.

℟. Iste homo profécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi vestri. de Comm. Conf. non Pontificis. lxxii. Vesp. de seq. comm. sancti Pauli, et præced. ac S. Priscæ.

DIE XVIII. JANUARII.

In festo Cathedræ S. Petri qua Romæ primum sedit.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacérdos. cum reliq. de Laudib. 463. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. Eccli. 44

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Quodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum:
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cæli in alto vértice:
In fine mundi judicábis sæculum.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit supérne Spíritus
Honor tibi, decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magn., Aña. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit comm. S. Pauli ante alias quascumque commemor. etiam Festi Duplicis, aut Dominicæ. Quod et servatur in comm. S. Petri, quæ fit in Festis S. Pauli. Antiphona. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum,

qui te elégit.
℣. Tu es vas electiónis, sancte Pauli Apóstole.
℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo. Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus, ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Postea fit comm. S. Antonii. Antiph. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Antónii Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Postremo fit comm. sanctæ Priscæ virg. et mart. Antiph. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna. Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beátæ Priscæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: * Tibi trádidit Deus claves regni cælórum. Psal. Veníte, exultémus. 2. Hymnus. Quodcúmque. ut supra in Vesp. 458.

In primo Nocturno, Aña. Beátus vir. cum aliis Antiphonis, Psal. et ℣. de Communi Conf. Pontif. xlviii.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.
℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cælórum trádidi tibi.
℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et claves.

Lectio ii.

IN quo exultábitis módicum nunc, si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi; quem cum non vidéritis, dilígitis; in quem nunc quoque non vidéntes créditis, credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: Dñe tu nosti, quia amo te, *Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam. Lect. iii.

DE qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Ser. 1. de Ss. Apost. Petro et Paulo ante med. Lectio iv.

CUm duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum Sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepíssent, beatíssimus Petrus princeps Apostólici órdinis ad arcem Románi destinátur impérii, ut lux veritátis, quæ in ómnium Géntium revelabátur salútem, efficácius se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc Urbe non essent? aut quæ usquam Gentes ignorárent, quod Roma didicísset?

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et ídeo. Lectio v.

HIc conculcándæ philosophíæ opiniónes, hic dissolvéndæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutándi dæmonum cultus, hic

ómnium sacrilegiórum impíetas destruénda, ubi diligentíssima superstitióne habebátur colléctum quidquid usquam fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergo urbem tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis, et consórte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, et turbulentíssimæ profunditátis Océanum, constántior quam cum supra mare graderéris, ingréderis.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * E tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est. Et tu.

Lectio vi.

Jam pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras: jam Antiochénam Ecclésiam, ubi primum Christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras: jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam, atque Bithyniam légibus Evangélicæ prædicatiónis impléveras: nec aut dúbius de provéctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas; quo te divínis præordinatiónibus anteíbant et honor potestátis, et glória passiónis.

℟. Petre, amas me? tu scis, Dómine, quia amo te: * Pasce oves meas. ℣. Simon Joánnis, díligis me plus his? Tu scis, Dómine, quia amo te. Pasce oves. Glória Patri. Pasce oves.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epísc. Comment. in Matth. can. 16. post initium.

Dominus a discípulis requírit, quem se hómines esse dícerent: et adjécit, hóminis filium. Hæc enim confessiónis tenénda rátio est, ut sicut Dei Fílium, ita et filium hóminis meminérimus: quia álterum sine áltero nihil spei tríbuit ad salútem. Editis ítaque, quæ divérsæ de eo erant, hóminum opiniónibus, quid de se ipsi séntiant, quærit. Petrus respóndit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Sed Petrus conditiónes propositiónis expénderit. Dñs enim díxerat: Quem me hómines esse dicunt, filium hóminis? Et certe filium hóminis contemplátio córporis præferébat. Sed addéndo: Quem me esse dicunt, significávit, præter id, quod in se videbátur, esse áliud sentiéndum: erat enim hóminis filius. Quod ígitur de se opinándi judícium desiderábat? Non illud arbitrámur, quod

de se ipse conféssus est ; sed occúltum erat, de quo quærebátur, in quod se credéntium fides debébat exténdere.

℣. Quem dicunt hómines esse filium hóminis ? dixit Jesus discípulis suis . Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi : * Et ego dico tibi : quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro, et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et ego. Si Festum Cathedræ transferri contigerit, et illa die non occurrat Festum simplex habens Lect. propriam, tunc ex viii. Lect. fiat viii. et ix.; octava debet terminare ibi, primus agnósceret. nona vero debet incipi, O in nuncupatióne etc. quæ denotantur per ¶.

Lectio viii.

ET dignum plane conféssio Petri prǽmium consecúta est : quia Dei Fílium in hómine vidísset. Beátus hic est, qui ultra humánum óculos intendísse, et vidísse laudátus est, non id, quod ex carne, et sánguine erat, cóntuens, sed Dei Fílium cæléstis Patris revelatióne conspíciens: dignúsque judicátus, qui quod in Christo Dei esset, primus agnósceret. ¶ O in nuncupatióne novi nóminis felix Ecclésiæ fundaméntum ! dignaque ædificatióne illíus petra, quæ inférnas leges, et tártari portas, et ómnia mortis cláustra dissólveret! O beátus cæli jánitor, cujus arbítrio claves ætérni áditus tradúntur, cujus terréstre judícium præjudicáta auctóritas sit in cælo! ut quæ in terris, aut ligata sint, aut solúta, statúti ejúsdem conditiónem obtíneant, et in cælo.

℟. Elégit te Dñs sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei, * Hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Si festum Cathedræ celebretur in Dominica, ix. Lectio legitur de Hom. Dominicæ, omissa Lect. S. Priscæ: quod et in similibus observetur.

Pro S. Prisca virg. et mart.

Lectio ix.

PRisca, nóbilis virgo Romána, trédecim annos nata, Cláudio Imperatóre, Christiánæ fidei accusáta, ejúsdem jussu ducta ad Apóllinis templum, ut idólis immoláret: cum rem detestarétur, cólaphis cæsa, in cárcerem tráditur : atque inde emíssa, cum in fidei constántia perseveráret, affécta verbéribus, ferventíque ádipe delibúta, rursus in cárcerem inclúditur. Post tríduum in amphitheátrum prodúcta, leóni objícitur : qui suæ feritátis oblítus, humíliter se ad ejus pedes abjécit. Quæ póstea in ergástulo tríduum inédia afflícta, in equúleo suspénditur, et úngulis férreis excarnificáta, in rogum in-

jícitur; unde étiam mirabíliter evásit incólumis. Dénique extra Urbem cápite abscísso, virginitátis palmam martyrii coróna cumulávit. Cujus corpus via Ostiénsi, décimo ab Urbe milliário, a Christiánis décimo quinto Kaléndas Februárii sepelítur. Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S et per Horas, Aña.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17. Aña. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi. Aña. Ideo jurejurándo fecit illum Dñs créscere in plebem suam. Aña. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: servi Dñi hymnum dícite Deo, allelúja. Aña. Serve bone, et fidélis, intra in gáudium Dñi tui. Capitulum. Eccli. 44.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. Hymnus.

Beáte Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántium, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita,
Aperíre terris cælum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum. Ad Bened., Aña. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis: dicit Dñs Simóni Petro. Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti; concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc. Deinde fit commem. sancti Pauli, ut supra. 458. Postea S. Priscæ, Antiph. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas, invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Oratio. Da, quæsumus. 459.

Ad Tertiam, Antiphona. Non est invéntus. Capitulum. Ecce sacérdos magnus, ut supra.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacri-

ficándum ei hóstiam laudis.
Ad Sextam, Antiphona. Ideo jurejurándo.

Capitulum. Eccli. 44.

NOn est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit.
℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem.
Glória Patri. Elégit.
℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Non., Aña. Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. breve. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu es.
℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In ætérnum.
Glória Patri. Tu es.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In secundis Vesperis, Aña. Ecce sacérdos magnus. cum reliq. de Laudib. ut supra. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultim. Psal. Meménto Dómine, David. 130.

Capitulum et Hymnus, ut supra in i. Vesperis. 458.
℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnificat, Aña. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Oratio. Deus, qui beáto Petro. ut supra 463.

Postea fit comm. S. Pauli, ut supra in i. Vesp. 458.

Deinde fit comm. S. Canuti Regis, et mart. Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.
℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera máuuum tuárum. Oratio.

DEus, qui ad illustrándam Ecclésiam tuam, beátum Canútum regem, martyrii palma, et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: concéde propítius; ut sicut ipse Domínicæ passiónis imitátor fuit, ita nos per ejus vestígia gradiéntes, ad gáudia sempitérna perveníre mereámur. Per eúmdem Dñm.

Et etiam comm. Ss. Marii et sociorum martyr. Antiph. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
℣. Lætámini in Dño, et exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

EXáudi, Dómine, pópulum tuum cum Sanctórum tuórum patrocínio supplicántem: ut et temporális

vitæ nos tríbuas pace gaudére, et ætérnæ reperíre subsídium. Per Dóminum.

DIE XIX. JANUARII.

In festo S. Canuti Regis et Martyr. Semiduplex ad libitum.

Si venerit in Dominica, aut in die infra Oct. omittitur, cum non sit transferendum.

In i. Noct. Lect. de Scr. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

CAnútus quartus, Suenónis Esthírtii Danórum regis filius, fide, pietáte, et morum honestáte conspícuus, exímiæ sanctitátis a téneris annis spécimen dedit. Patérnum sceptrum summa ómnium acclamatióne adéptus, Religióni promovéndæ sédulo incúmbere, Ecclésias redítibus augére, et pretiósa supelléctili ornáre cœpit. Tum zelo propagándæ fidei succénsus, bárbara regna justo certámine aggréssus, devíctas subditásque natiónes Christiánæ legi subjugávit. Victóriis autem plúrimis gloriósus, et divítiis auctus, regále diadéma ad Christi crucifixi pedes abjécit, se, et regnum illi subjíciens, qui Rex regum est, et Dóminus dominántium. Corpus suum jejúniis, cilíciis, et flagéllis castigávit. In oratióne, et contemplatióne assíduus, erga páuperes profúsus, erga omnes benéficus semper fuit: nec unquam a justítiæ, divinæque legis sémita defléxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et. Lectio v.

HIs, aliísque virtútibus imbútus, ad suprémum perfectiónis ápicem sanctus Rex properábat. Accidit autem, ut Angliæ regnum a Wilhélmo Normannórum duce, formidábili exércitu invaderétur: Anglis vero Danórum opem implorántibus, cum succúrrere Rex decrevísset, belli expeditiónem Oláo fratri commísit. Qui regnándi cupiditáte illéctus, arma vertit in Regis perníciem, milítibus, et pópulo contra illum concitátis. Nec defuérunt rebellióni foménta. Cum enim Rex (éditis légibus) décimas Ecclésiis solvi, Dei et Ecclésiæ præcépta servári, transgressóres puníri sanxísset, pleríque pervérsi ac sceleráti hómines exacerbáti, primum quidem tumultuári, tum plebem commovére, ac tandem sanctíssimo Regi necem molíri cœpérunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et. Lectio vi.

SCiens ígitur Rex, futurórum præscius, mortem

sibi propter justítiam immi-néree, ea prænuntiáta, ad Ecclésiam sancti Albáni mártyris Othóniæ, tamquam ad locum certáminis, proféctus est; et Sacraméntis munítus, agónem suum Dómino commendábat. Mox ibi advéniens conjuratórum multitúdo, Ecclésiæ ignem admovére, fores confríngere, et in eum irrúmper tentárunt. Quod cum perfícere non possent, ad fenéstras accedéntes, saxa et sagíttas in sanctum Regem, flexis génibus pro inimícis orántem, magno ímpetu jaculári non cessárunt, donec lápidum, et telórum íctibus, ac tandem láncea confóssus, glorióso martyrio, ante altáre exténsis bráchiis procúmbens, coronátus est, sedénte in Apostólico throno Gregório séptimo. Multis póstea miráculis Mártyrem suum illustrávit Deus: nam gravi penúria, et divérsis calamitátibus oppréssa Dánia, patráti sacrilégii pœnas luit. Plures étiam váriis languóribus afflícti, ad ejus túmulum remédium, et incolumitátem consecúti sunt. Cumque Regína sacrum ejus corpus noctu clam surrípere, et álio transférre conarétur, emísso cælitus ingénti splendóre pertérrita, a propósito cessávit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dñs: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dñs pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Si quis vult post me veníre. de Communi unius Mart. xxxii.

Pro Ss. Mario, et sociis martyribus. Lectio ix.

Marius Persa, nóbili loco natus, cum Martha cónjuge pari nobilitáte, et duóbus filiis Audíface et Abachum, Romam venit, Cláudio Imperatóre, ut Mártyrum sepúlchra venerarétur. Ibi Christiános in vínculа conjéctos fovébant, et ópera, ac facultátibus suis sustentábant, et sanctórum córpora sepeliébant. Quamóbrem comprehénsi omnes, cum nec impiórum minis, nec terróre commoveréntur, ut diis sacrificárent: primum fústibus debilitáti, deínde fúnibus attrácti, tum admótis candéntibus láminis combústi, et úngulis férreis excarnificáti sunt. Postrémo præcísis mánibus, et ad collum alligátis, ducti per médiam Urbem, via Cornélia ad tértium décimum ab Urbe milliárium, in eum locum, qui Nymphe dicebátur, necántur: ac primum Martha, quæ virum, ac filios ad supplícia pro Jesu Christi fide constánter perferénda veheménter fúerat cohortáta; mox céteris in eádem arenária cervíces abscindúntur, eorúmque córpora conjiciúntur in ignem. Quæ semiústa, Filíci-

tas matróna Románа nóbilis, colligénda, et in suo prædio sepeliénda curávit.
Te Deum laudámus. 16.
In Laud. fit comm. Ss. Marii et socior. mart. Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt; nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos. ℣. Exultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.
Oratio. Exáudi Dñe. 464.
Vesp. de seq. comm. præced.

DIE XX. JANUARII.

In festo Ss. Fabiani, et Sebastiani mart. Duplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. præter sequentia. Orat.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beatórum mártyrum tuórum Fabiáni, et Sebastiáni intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.
Pro comm. S. Canuti mart. Antiphona. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Oratio. Deus, qui ad illustrándam. ut supra. 464.
In i. Noct. Lect. de Scr. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.

FAbiánus Románus a Maximíno, usque ad Décium regens Ecclésiam, septem Diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem Subdiáconos creávit, qui res gestas Mártyrum a septem Notáriis scriptas collígerent. Idem státuit, ut quotánnis Féria quinta in Cœna Dñi, vétere combústo, Chrisma renovarétur. Dénique décimo tértio Kaléndas Februárii in persecutióne Décii martyrio coronátus, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur, cum sedísset annos quíndecim, dies quátuor. Hic fecit ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros vigínti duos, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca úndecim.
℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari rubro via sine impediménto.
℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

SEbastiánus ex patre Narbonénsi, matre Mediolanénsi natus, ob géneris nobilitátem et virtútem Diocletiáno charus fuit. Dux primæ cohórtis, Christiános, quorum fidem clam colébat, ópera et facultátibus adjuvábat: et qui ex eis tormentórum vim reformidáre videbántur, cohortatióne sic confirmábat, ut pro Jesu Christo multi se ultro tortóribus offérrent. In illis fuére Marcus et Marcelliánus fratres, qui Romæ in custó-

dia erant apud Nicóstratum: cujus uxor Zoe vocem, quam amíserat, Sebastiáni oratióne recuperávit. Quibus Diocletiáno delátis, Sebastiánum accérsit, et veheméntius objurgátum, ómnibus artifíciis a Christi fide conátur avértere. Sed cum nihil nec pollicéndo, nec terréndo profíceret, ad palum alligátum sagíttis confígi jubet.
℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dñi.
℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Quem ómnium opinióne mórtuum, noctu sancta múlier Iréne sepeliéndi grátia jussit auférri: sed vivum repértum, domi suæ curávit. Itaque paulo post confirmáta valetúdine, Diocletiáno óbviam factus, ejus impietátem libérius accusávit. Cujus aspéctu cum ille primum obstupuísset, quod mórtuum créderet; rei novitáte, et acri Sebastiáni reprehensióne excandéscens, eum támdiu virgis cædi imperávit, donec ánimam Deo rédderet. Ejus corpus in cloácam dejéctum, Lucína a Sebastiáno in somnis admónita, ubi esset, et quo loco humári vellet, ad Catacúmbas sepelívit, ubi sancti Sebastiáni nómine celébris Ecclésia est ædificáta.
℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dñs, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, et pax est eléctis Dei.
℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Descéndens Jesus de monte. de Commu. plurim. Mart. ii. loco. xlvi.
In ii. Vesp. a Capitulo fit de S. Agnete cum comm. præc.

DIE XXI. JANUARII.

In festo S. Agnetis virginis et mart. Duplex.

Quando hoc festum transfertur, et ejus Vesp. erunt integræ, tunc ad Vesp. Antiph. Ingréssa Agnes. cum reliq. de Laudib. 476. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultim. Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces persónāt.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.
Ad Magn., Antiph. Beáta Agnes in médio flammárum expánsis mánibus orábat: Te déprecor, omnípotens, adoránde, coléndc, Pater metuénde, quia per sanctum Fílium tuum evási minas sacrílegi tyránni, et carnis spurcítias immaculáto calle transívi: et ecce vénio ad te, quem amávi, quem quæsívi, quem semper optávi. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius; ut qui beátæ Agnétis vírginis et mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Ss. mart. Fabiani et Sebastiani, Aña. Gaudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.
℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Infirmitátem nostram. ut supra. 467.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Vírginum Dóminum.
Hymnus. Vírginis Proles. de Communi Virg. lxxxii.
In primo Nocturno, Antiph. Discéde a me pábulum mortis, quia jam ab álio amatóre prævénta sum. Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet:* et ómnia, quæcúmque fáciet prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.
Antiph. Discéde a me pábulum mortis, quia jam ab álio amatóre prævénta sum.
Antiph. Déxteram meam, et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dñs dixit ad me:* Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini,qui judicátis terrā.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Antiphona. Déxteram meam, et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas.
Antiphona. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Ana. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De libro Ecclesiástici.
Lectio i. Cap. 51.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti

corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me, a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Diem festum sacratíssimæ vírginis celebrémus: quáliter passa sit beáta Agnes ad memóriam revocémus: tértio décimo a tátis suæ anno mortem pérdidit, et vitam invénit: * Quia solum vitæ diléxit auctórem. ℣. Infántia quidem computabátur in annis, sed erat senéctus mentis imménsa. Quia.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat, qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus Géntium.

℟. Déxteram meam, et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas: * Et circúmdedit me vernántibus, atque coruscántibus gemmis. ℣. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. Et.

Lectio iii.

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Amo Christum, in cujus thálamum introíbo, cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit, cujus mihi órgana modulátis vócibus cantant: * Quem cum amávero, casta sum; cum tetígero, munda sum; cum accépero, virgo sum. ℣. Annulo fidei suæ subarrhávit me, et imménsis monílibus ornávit me. Quem. Glória Patri. Quem.

In secundo Nocturno, Aña. Induit me Dóminus cyclade auro texta, et imménsis monílibus ornávit me.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dño. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Induit me Dóminus cyclade auro texta, et imménsis monílibus ornávit me.

Aña. Mel et lac ex ejus ore suscépi, et sanguis ejus ornávit genas meas. Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dñe, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

Antiph. Mel et lac ex ejus ore suscépi, et sanguis ejus ornávit genas meas.

Antiphona. Ipsi soli servo

fidem, ipsi me tota devotióne commítto. Psalmus 8.

DOmine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, insuper et pécora campi;

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 1. post init. Lectio iv.

HOdie natális est vírginis, integritátem sequámur. Natális est mártyris, hóstias immolémus. Natális est sanctæ Agnétis, miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cujus ne nomen quidem vácuum laudis est? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram: ut mihi videátur non hóminis habuísse nomen, sed oráculum mártyris, quod indicávit quid esset futúra. Nomen vírginis, títulus est pudóris. Appellábo mártyrem: prædicávi satis. Prolíxa laudátio est, quæ non quæritur, sed tenétur. Nemo est laudabílior, quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui mártyrem prædicant, dum loquúntur.

℟. Induit me Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me: * Et tamquam sponsam decorávit me coróna.

℣. Trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas, circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. Et tamquam.

Lectio v.

HÆc trédecim annórum martyrium fecísse tráditur. Quo detestabílior crudélitas, quæ nec minúsculæ pepércit ætáti; imo magna vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuítne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quo ferrum recíperet, hábuit quo ferrum vínceret. Hæc inter cruéntas carnífícum impávida manus, hæc

stridéntium grávibus immóbilis tráctibus catenárum; nunc furéntis mucrónis mílitis totum offérre corpus, mori adhuc nescia, sed paráta: vel si ad aras invíta raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrílegis focis tropæum Dómini signáre victóris; nunc ferrátis colla manúsque ambas insérere néxibus. Sed nullus tam tenúia membra póterat nexus includere. Novum martyrii genus. Nondum idónea pœnæ, et jam matúra victóriæ: certáre diffícilis, fácilis coronári: magistérium virtútis implévit, quæ præjudícium vehébat ætátis.

℟. Mel et lac ex ejus ore suscépi: * Et sanguis ejus ornávit genas meas.

℣. Osténdit mihi thesáuros incomparábiles, quos mihi se datúrum repromísit. Et sanguis.

Lectio vi.

Non sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícii locum, læta succéssu, gradu festína, virgo procéssit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári plerique, quod tam fácile vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam quasi perfúncta donáret. Stupére univérsi, quod jam divinitátis testis exísteret, quæ adhuc árbitra sui per ætátem esse non posset. Quanto terróre egit cárnifex, ut timerétur, quantis blandítiis, ut suadéret, quantórum vota, ut sibi ad núptias proveníret? At illa: Et hæc Sponsi injúria est, inquit, expectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, accípiet: quid percússor moráris? Péreat corpus, quod amári potest óculis, quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem infléxit. Cérneres trepidáre carníficem, quasi ipse addíctus fuísset, trémere percussóris déxteram, pallére ora alieno timéntis perículo, cum puélla non timéret suo. Habétis ígitur in una hóstia duplex martyrium, pudóris et religiónis. Et virgo permánsit, et martyrium obtínuit.

℟. Jam corpus ejus córpori meo sociátum est, et sanguis ejus ornávit genas meas: * Cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit.

℣. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna miràntur. Cujus mater.

Glória Patri. Cujus mater.

In tertio Nocturno, Antiph. Cujus pulchritúdinem sol et luna miráutur, ipsi soli servo fidem. Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum: * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in

conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.
Qui jurat próximo suo, et non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Antiph. Cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem.
Aña. Christus circúmdedit me vernántibus, atque coruscántibus gemmis pretiósis.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum * potentíssime.
Spécie tua, et pulchritúdine tua, * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiā: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.
Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia, et exultatióne: * adducéntur in templum regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.
Aña. Christus circúmdedit me vernántibus, atque coruscántibus gemmis pretiósis.
Antiphona. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dñus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dñus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona: Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna miråntur.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

In tertio Noctur. Homilia S. Gregorii Papæ in Evang.

Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. ut in Communi Virg. xci.

℟. vii. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur: * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto. ℣. Déxteram meam, et collum meum cinxit lapídibus pretiósis; trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas. Ipsi soli.

℟. viii. Omnípotens, adorånde, colénde, treméndе, benedíco te: * Quia per Fílium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, et spurcítias diáboli impollúto calle transívi. ℣. Te confiteor lábiis, te corde, te totis viscéribus concupísco. Quia.

Glória Patri. Quia.

AD LAUDES

et per Horas, Antiph.

INgréssa Agnes turpitúdinis locum, Angelum Dómini præparátum invénit.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiphona. Mecum enim hábeo custódem córporis mei, Angelum Dómini.

Aña. Annulo suo subarrhávit me Dóminus meus Jesus Christus: et tamquam sponsam decorávit me coróna.

Antiphona: Benedíco te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

Antiphona. Congaudéte mecum, et congratulámini, quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Capitulum. Eccli.51.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus. Jesu, coróna Vírginum. ut supra. 468.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña. Ecce quod concupívi, jam vídeo: quod sperávi, jam téneo: ipsi sum juncta in cælis, quem in terris pósita, tota devotióne diléxi. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius; ut qui beátæ Agnétis vírginis et mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Mecum enim hábeo.

Capitulum. Confitébor tibi, Dómine. ut supra.

℟. brev. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sext., Aña. Annulo suo.

Capitulum. Eccli.51.

LIberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Congaudéte mecum.

Capitulum. Eccli.51.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dñm: quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis, Antiph. Ingréssa Agnes. ut sup. 476. Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultim. Psalm. Lauda Jerúsalem. 139.

Capitulum et Hymnus, ut in primis Vesperis. 468.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magn., Antiph. Stans beáta Agnes in médio flammæ, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Omnípotens, adoránde, colénde, treménde, benedíco te, et glorífico nomem tuum in ætérnum.

Oratio. Omnípotens. ut supra. 477.

Deinde fit commemor. seq.

DIE XXII. JANUARII.

In festo Ss. Vincentii, et Anastasii mart. Semid.

Omnia de Communi plurimor. Mart. præter sequentia.

Aña. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beatórum mártyrum tuórum Vincéntii et Anastásii intercessióne liberémur. Per Dñm.

In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Vincéntius, Oscæ in Hispánia citerióre natus, a prima ætáte stúdiis deditus, sacras lítteras a Valério Cæsaraugustáno Epíscopo dídicit: cujus étiam partes suscépit prædicándi Evangélium, quod Epíscopus, propter linguæ impediméntum, prædicatiónis offício fungi non póterat. Ea re ad Daciánum, provínciæ a Diocletiáno et Maximiáno præpósitum, deláta, Vincéntius Cæsaraugústæ comprehénditur, et vinctus ad Daciánum Valéntiam addúcitur. Ubi verbéribus, et equúleo tortus, multis præséntibus, cum nulla aut tormentórum vi, aut acerbitáte, vel lenitáte verbórum a propósito detérreri posset, in cratícula impósitus, prunis ardéntibus suppósitis, ac férreis únguibus excarnificátus, candentibúsque láminis exústus, íterum dúcitur in cárcerem stratum testáceis fragméntis, ut ejus nudum corpus somno opprésssum, a subjéctis étiam testárum acúleis torquerétur.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra appáruit. Lectio v.

Vérum illo in tenebricósa inclúso custódia, claríssimus splendor obórtus totum cárcerem illustrávit: quæ lux cum summa admiratióne omnes, qui áderant, affecísset; res a custóde cárceris ad Daciánum defértur. Qui edúctum in molli cúlcitra cóllocat: et quem cruciátibus in suam senténtiam tráhere non póterat, delíciis perdúcere

conátur. Sed invíctus Vincéntii ánimus Jesu Christi fide speque munítus vicit ómnia: et ignis, ferri, tortórum immanitáte superáta, victor ad cæléstem martyrii corónam advolávit, undécimo Kaléndas Februárii. Cujus corpus, cum projéctum esset inhumátum, corvus et a volúcribus, et a lupo únguibus, rostro, alis mirabíliter defendit. Qua re cógnita, Daciánus illud in altum mare demérgi jubet: sed inde étiam divínitus ejéctum ad littus Christiáni sepéliunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dñi. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes. Lectio vi.

Anastásius Persa, mónachus, Heraclío Imperatóre, cum sanctam Jerosolymórum terram visitásset, ad Cæsaréam Palæstínæ pro Christi religióne víncula, et vérbera constánter perpéssus est. Mox a Persis ob eámdem causam váriis cruciátibus afféctus, a rege Chósroa, una cum septuagínta áliis Christiánis, secúri percútitur. Cujus relíquiæ primum Jerosólymam ad monastérium, in quo monásticam vitam proféssus erat, deínde Romam delátæ, collocátæ sunt in monastério ad Aquas Sálvias.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Homil. in Evangel. Cum audiéritis prælia, de Communi plurimorum Martyrum. xlii.

In ii. Vesp. fit a Capit. de seq. commemor. præced. etc.

DIE XXIII. JANUARII.

In festo sancti Raymundi de Pennafort Conf. Semid.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter sequentia.

In Hymno. Iste Conféssor. mutatur tertius versus; et dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ Sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde; ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum

Deinde fit commemor. Ss. Vincentii et Anastasii mart. Aña. Gaudent in cælis. ℣. Exultábunt. de Communi plurim. Martyr. xliv. Oratio. Adésto. 478.

Postea S. Emerentianæ virg. et mart. Aña. Veni sponsa.

℣. Spécie tua. lxxxii.
Oratio. Indulgéntiam. ut in Communi Virg. lxxxii.
In i. Noct. Lect. de Scr.occ.
In ii. Nocturno. Lectio v.

BEátus Raymúndus Barcinonénsis, ex nóbili família de Pénnafort, Christiánæ Religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi et córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis offíciis, ac Pontifício Civilíque juri sédulo incúmbens, et doctóris láurea insignítus, ibídem sacros Cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius Barcinonénsis Epíscopus, cum Roma suam ad Ecclésiam redíret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instítuit, et tandem summis précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem Ecclésiæ Canonicátu, et Præpositúra ornátus, univérso Clero et Pópulo integritáte, modéstia, doctrína, et morum suavitáte præfúlsit, ac Deíparæ vírginis, quam singulári pietátis afféctu venerabátur, honórem et cultum semper pro víribus auxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi clarítátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et. Lectio v.

ANnum círciter quintum supra quadragésimum agens, in Ordine Fratrum Prædicatórum, solémni emíssa professióne, ut novus miles, in omni virtútum génere, sed præcípue in charitáte erga egénos, et máxime captívos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes piíssimo huic ópcri conférret, tum eídem, tum beáto Raymúndo, et Jacóbo primo Aragóniæ Regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi, et Unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur Ordo Religiosórum, quibus captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare collátis inter se consíliis, Ordinem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum fundavérunt: cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit ad ejúsdem Ordinis vocatiónem accommodatíssimas: quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório nono impetrávit, et dictum sanctum Petrum primum generálem Ordinis Magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gló-

riæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et. Lectio vi.

AB eódem Gregório Romam accersítus, et Capelláni, ac Pœnitentiárii, et Confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu, Romanórum Pontíficum decréta, in divérsis Concíliis, et Epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssime recusávit: et totíus Ordinis Prædicatórum generále Magistérium, quod per biénnium sanctíssime administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniæ Regi sacræ inquisitiónis officii suis in Regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula: inter quæ illud claríssimum, quod ex ínsula Baleári majóri Barcinónem reversúrus strato super aquas pállio, centum sexagínta milliária sex horis confécerit, et suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto, quem Clemens octávus in Sanctórum númerum rétulit. ℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In iii. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri. ut infra in Communi. lxxii.

Pro S. Emerentiana virgine et martyre. Lectio ix.

EMerentiána virgo Romána, collactánea beátæ Agnétis, adhuc catechúmena, fide et charitáte flagrans, furéntes in Christiános idolórum cultóres cum veheméntius accusáret, a concitáta multitúdine lapídibus óbruta est. Quæ in cruciátibus orans ad sepúlchrum sanctæ Agnétis, próprio sánguine, quem pro Christo constánter effúdit, baptizáta, ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus. 16.

In Laud. pro comm. S. Emerentianæ, Antiph. Símile est regnum. ℣. Diffúsa est. Oratio. Indulgéntiam. xcii.

Vesperæ a Capit. de S. Timotheo Episc. et mart. cum commem. S. Raymundi.

DIE XXIV. JANUARII.

In festo S. Timothei Episc. et mart. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter seq. Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus; et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Timóthei mártyris tui atque Pontíficis in-

tercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum. –
Pro commem. S. Raymundi, Aña. Hic vir despíciens. ℣. Justum dedúxit. lxxv. Orátio, ut supra. 479.
In i. Noct. Lect. de Scr. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.

TImótheus, Lystris in Lycaónia natus ex patre Gentíli et matre Judæa, Christiánam colébat religiónem, cum in ea loca venit Paulus Apóstolus. Qui fama commótus, quæ de Timóthei sanctitáte percrebúerat, ipsum adhíbuit sócium suæ peregrinatiónis: sed propter Judæos, qui se ad Christum convérterant, sciéntes Timóthei patrē esse Gentílem, eum circumcídit. Cum ígitur ambo Ephesum venissent, ibi ordinátus est Epíscopus ab Apóstolo, ut eam Ecclésiam gubernáret.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et. Lect. v.

AD quem Apóstolus duas epístolas scripsit, álteram Laodicéa, álteram Roma: quibus in pastorális offícii cura confirmátus, cum sacrifícium, quod uni Deo debétur, fieri dæmonum simulácris ferre non posset, pópulum Ephesínum, Diánæ in ejus celebritáte immolántem, ab illa impietáte removére conátus, lapídibus óbrutus est: ac pene mórtuus, a Christiánis erémptus, et in montem óppido vicínum delátus, nono Kaléndas Februárii obdormívit in Dómino.
℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.
Sermo S. Augustíni Epísc.
Ser. 44. de Sanctis. Lectio vi.

TRiumphális beáti mártyris Timóthei dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: indurata vidélicet tortóris sævítia, et mártyris invícta patiéntia: sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.
℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit su-

per caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et, Glória Patri. Et. In iii. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Si quis venit ad me. de Communi unius Martyr. xxvii. Vesperæ de seq. cum commemor. S. Petri, et præced.

DIE XXV. JANUARII.

In Conversione sancti Pauli Apostoli. Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona. Ego plantávi. cum reliquis de Laudib. 487. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. et loco ult. Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. Act 9.

SAulus adhuc spirans minárum, et cædis in discípulos Dñi, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas, ut si quos invenísset hujus viæ viros, ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

Hymnus.

EGrégie Doctor Paule, mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cælum trahe:
Veláta dum merídiem cernat Fides,
Et solis instar sola regnet Cháritas.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.
℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magn., Aña. Vade Ananía, et quære Saulum: ecce enim orat: quia vas electiónis est mihi, ut portet nomen meum coram Géntibus, et régibus, et fíliis Israel. Oratio.

DEus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñm.

Pro comm. S. Petri, Antiph. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádita sunt claves regni cælórum.
℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti; concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

Deinde fit comm. S. Timothei. Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio. Infirmitátem nostram. ut supra. 481.

Ad Matut., Invit. Laudémus Deum nostrum, * in Conversióne Doctóris Géntium. Psal. Venite, exultémus. 2. Hymn. Egrégie Doctor. 483.

In primo Nocturno, Antiph. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes: et cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino.

Psalm. Cæli enárrant. cum reliq. de Commu. Apost. iii.

Antiph. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem, justus judex.

Psalmus. Benedícam. iii.

Antiph. Mihi vívere Christus est, et mori lucrum: gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi.

Psalmus. Eructávit. iv.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 9.

SAulus adhuc spirans minárum, et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas, ut si quos invenísset hujus viæ viros, ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et cum iter fáceret, cóntigit, ut appropinquáret Damásco, et súbito circumfúlsit eum lux de cælo. Et cadens in terram audívit vocem dicéntem sibi: Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit: Quis es Dómine? Et ille: Ego sum Jesus, quem tu perséqueris. Durum est tibi contra stímulum calcitráre.

℟. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes: * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et.

Lectio ii.

ET tremens ac stupens dixit: Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum: Surge, et ingrédere civitátem, et ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi, qui comitabántur cum eo, stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit, neque bibit.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

Lectio iii.

ERat autem quidam discípulus Damásci, nómine Ananías, et dixit ad illum in visu Dóminus: Ananía. At ille ait: Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum: Surge, et vade in vicum,

qui vocátur Rectus, et quære in domo Judæ Saulum nómine Tarsénsem: ecce enim orat. (Et vidit virum Ananíam nómine introeúntem, et imponéntem sibi manus, ut visum recípiat). Respóndit autem Ananías: Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem, et hic habet potestátem a princípibus sacerdótum alligándi omnes, qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus: Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram Géntibus, et régibus, et filiis Israel. Ego enim osténdam illi, quanta opórteat eum pro nómine meo pati. ℟. Repósita est mihi coróna justítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem justus judex. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam. Glória Patri. Quam.

In ii. Nocturno, Antiph. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo. Psalm. Omnes Gentes. vi.

Aña. Magnus sanctus Paulus vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Psalmus. Exáudi, Deus deprecatiónem. vii.

Antiphona. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

Psalm. Exáudi, Deus, oratiónem meam. vii.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Ser. 14. de Sanctis. Lectio iv.

Hodie de Actibus Apostolórum léctio hæc pronuntiáta est, ubi Paulus Apóstolus ex persecutóre Christianórum, annuntiátor factus est Christi. Prostrávit enim Christus persecutórem, ut fáceret Ecclésiæ Doctórem; percútiens eum, et sanans; occídens, et vivíficans: occísus agnus a lupis, et fáciens agnos de lupis. Ita enim in præclára prophetía, cum Jacob Patriárcha benedíceret filiis suis (præséntes tangens, futúra prospíciens) prædictum erat, quod in Paulo cóntigit. Erat autem Paulus, sicut ipse testátur, de tribu Bénjamin. Dum autem Jacob benedícens filios suos, venísset ad benedicéndum Bénjamin, ait de illo: Bénjamin lupus rapax. ℟. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo: * Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per quem. Lectio v.

Quid ergo? lupus rapax semper? Absit: sed qui mane rapit prædam, ad vésperam dívidit escas. Hoc in

Apóstolo Paulo implétum est, quia et de illo dictum erat. Jam, si placet, audiámus illum mane rapiéntem, ad vésperam escas dividéntem. Mane et véspere pósita sunt pro eo, ac si dicerétur, prius et póstea. Sic ergo accipiámus: Prius rápiet, póstea dívidet escas. Atténdite raptórem: Saulus, inquit, accéptis epístolis a princípibus sacerdótum, ibat, ut ubicúmque inveníret Christiános, ad sacerdótes attráheret, et addúceret, útique puniéndos.

℟. Grátia Dei sum id quod sum: * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet. ℣. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes. Et.

Lectio vi.

Ibat spirans, et anhélans cædes; hoc est, mane rápiens. Nam et quando lapidátus est Stéphanus primus martyr pro nómine Christi, evidéntius áderat et Saulus, et sic áderat lapidántibus, ut non ei sufficeret, si tantum suis mánibus lapidáret. Ut enim esset in ómnium lapidántium mánibus, ipse ómnium vestiménta servábat: magis sæviens omnes adjuvándo, quam suis mánibus lapidándo. Audívimus, mane rápiet: videámus ad vésperam quáliter dívidat escas. Voce Christi prostrátus de cælo, et accípiens désuper interdíctum jam sæviéndi, cécidit in fáciem suam, prius prosternéndus, póstea erigéndus: prius percutiéndus, póstea sanándus.

℟. Saulus qui et Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. ℣. Osténdens, quia hic est Christus Fílius Dei. A Deo. Glória Patri. A Deo.

In tertio Nocturno, Antiph. Saulus qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

Psalmus. Confitébimur. ix.

Aña. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet: propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur a me, et dixit mihi Dñs: Súfficit tibi, Paule, grátia mea.

Psalmus. Dóminus regnávit, exúltet. ix.

Antiphona. Repósita est mihi coróna justítiæ: quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

Psalm. Dóminus regnávit, irascántur. x.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Hom. venerábilis Bedæ Presb. Homil. in natali S. Benedicti.

PErféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia, quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: idest, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti. ℟. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Dóctor Géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. Intercéde.

Lectio viii.

ET justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdice glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tértia décima est, injudicáta recédet.

℟. Damásci, præpósitus Gentis Aretæ regis vóluit me comprehéndere: * Et a frátribus per murum demíssus sum in sporta, * Et sic evási manus ejus in nómine Dómini. ℣. Deus et pater Dómini nostri Jesu Christi scit, quia non méntior. Et. Glória Patri. Et sic. Lectio ix.

ET Paulus, qui tértius décimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S

et per Horas, Antiph.

EGo plantávi, Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17. Antiph. Libénter gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Antiph. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Antiph. Damásci, præpósitus Gentis Aretæ regis vóluit me comprehéndere: a frátribus per murum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini. Antiphona. Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum. Act. 9.

SAulus adhuc spirans minárum, et cædis in discípulos Dñi, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas, ut si quos invenísset hujus viæ viros, ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis,
Seráque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Lánguor, salúsque séntiunt:
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.
℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Bened., Aña. Vos qui, secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel, dicit Dñs. Oratio.

DEus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Et fit comm. S. Petri, Aña. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.
℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Ad Tertiam, Antiphona. Libénter gloriábor.

Capitulum. Saulus adhuc spirans. ut supra.

℟. brev. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.
Ad Sext., Aña. Grátia Dei.
Capitulum. Act. 9.
SUrréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit, neque bibit. ℟. brev. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.
Ad Nonam, Antiphona. Ter virgis cæsus sum.
Capitulum. Act. 9.
SAulus autem multo magis convalescébat, et confundébat Judæos, qui habitábant Damásci, affirmans quóniam hic est Christus.
℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis.
℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.
In ii. Vesperis, Aña. Ego plantávi. cum rel. de Laud. 487. Psal. de Communi Apostolor., ut in ii. Vesp. xiii. Capit. Saulus adhuc spirans. Hymnus. Egrégie Doctor.
℣. Tu es vas. 483.
Ad Magnificat, Antiphona. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Oratio. Deus, qui univérsum mundum. 488.
Deinde fit commem. sancti Petri, ut supra. 488.
Et S. Polycarpi, ut infra.

DIE XXVI. JANUARII.

In festo S. Polycarpi Episc. et martyris. Semidupl.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.
Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.
℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.
DEus, qui nos beáti Polycárpi Mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.
In i. Noct. Lect. de Scr. occ.
In secundo Nocturno.
Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis. Lectio iv.
POlycárpus, Joánnis Apóstoli discípulus, et ab eo

Smyrnæ Epíscopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit; quippe qui nonnúllos Apóstolórum, et eórum, qui víderant Dóminum, magístros habúerit, et víderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiónes, sub Imperatóre Antoníno Pio, Ecclésiam in Urbe regénte Anicéto, Romam venit: ubi plúrimos credéntium, Marciónis et Valentíni persuasióne decéptos, redúxit ad fidem. Cumque ei fortúito óbviam fuísset Márcion, et díceret: Cognóscis nos? Respóndit: Cognósco primogénitum diáboli. Póstea vero regnánte Marco Antoníno, et Lúcio Aurélio Cómmodo, quarta post Nerónem persecutióne, Smyrnæ sedénte Procónsule, et univérso pópulo in amphitheátro advérsus eum personánte, igni tráditus est. Scripsit ad Philippénses valde útilem epístolam, quæ usque hódie in Asiæ convéntu légitur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

De Expositióne S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Sermone 21. Lectio v.

PRíncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat, qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppрésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur juste, et non audiátur, qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine, impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis, impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

VEre frustra impugnátur qui apud ímpios, et infidos impietátis arcéssitur, cum fidei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor

sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus: et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis. ℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur, et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi. Comment. in Matth. can. 10. post medium.

DOminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: et ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est. ℣. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

ITaque id, quod a se dictum est, cum libertáte fidei, et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco, quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, idest, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

NOlíte timére eos, qui occídunt corpus. Nul-

lus igitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admittendus est dolor, quando pro natúræ suæ, atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spiritális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cælis confiténdum; qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 16.

Vesp. de S. Joan. Chrysost. cum comm. S. Polycarpi.

DIE XXVII. JANUARII.

In festo S. Joannis Chrysostomi Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter sequentia.

In Hymno Vesperarum, et Matutini dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes Chrysóstome, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Oratio.

Ecclésiam tuam, quæsumus, Dómine, grátia cæléstis amplíficet: quam beáti Joánnis Confessóris tui, atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósis méritis et doctrínis. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Polycarpi. Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui nos beáti Polycárpi. ut supra. 489.

Sed si hoc Festum ob aliquam causam transferendum sit in Quadrag. tunc Lect. i. Noct. sumendæ erunt ex Commun. Doct. nimirum. Sapiéntiam ómnium. lxi.

In i. Noct. lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Joánnes Antiochénus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognoménto Chrysóstomus, a forénsibus et sæculáribus stúdiis ad divínas lítteras summa cum ingénii, et indústriæ laude se cóntulit. Itaque sacris initiátus, ac Presbyter Antiochénæ Ecclésiæ factus, mórtuo Nectário, Arcádii Imperatóris ópera, invítus Constantinopolitánæ Ecclésiæ præfícitur. Quo suscépto pastorali múnere, depravátos mores, et nobiliórum hóminum vivéndi licéntiam vehementius objurgáre cœpit. Qua ex libertáte magnam multórum súbiit invídiam. Apud Eudóxiam étiam, quod eam propter Callítropæ víduæ pecúniam, et altérius víduæ agrum repre-

hendísset, gráviter offéndit.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim. Lectio v.

QUare áliquot Episcopórum acto Chalcédone convéntu, quo ipse vocátus ire nóluit, quod nec legítimum concílium, nec públicum esse díceret; niténte in primis ipsa contra Chrysóstomum Eudóxia, ejícitur in exsílium: sed paulo post propter ejus desidérium seditióne pópuli facta, admirábili civitátis plausu ab exsílio revocátur. Verum cum pérditos mores increpáre non desísteret, et ad argénteam Eudóxiæ státuam in foro sanctæ Sophíæ ludos fieri prohibéret, conspiratióne inimicórum Episcopórum íterum exsuláre cógitur, víduis et egéntibus ómnibus commúnis paréntis ejectiónem lugéntibus. In exsílio Chrysóstomus incredíbile est, et quanta mala perpéssus sit, et quam multos ad Jesu Christi fidem convérterit.
℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

VErum dum Concílio Romæ hábito, decréto Innocéntii primi Pontíficis restitúitur, a milítibus, qui eum custodiébant, miris in itínere malis et calamitátibus affícitur. Cumque per Arméniam ducerétur, sanctus Basilíscus martyr, in cujus templo ántea oráverat, noctu sic eum affátus est: Joánnes frater, crástinus dies nos loco conjúnget. Quare postrídie sumpto Eucharístiæ sacraménto, seque crucis signo múniens, ánimam Deo réddidit décimo octávo Kaléndas Octóbris. Quo mórtuo, horríbilis grando Constantinópoli cécidit, et quatríduo Augústa cessit e vita. Ejus corpus insígni pompa, et hóminum multitúdine celebrátum, Theodósius Arcádii fílius Constantinópolim portándum, et honorífice sepeliéndum curávit, sexto Kaléndas Februárii, cujus étiam relíquias venerátus, paréntum suórum véniam pétiit: quod deínde Romam translátum, in Basílica Vaticána cónditum est. Multitúdinem, pietátem, ac splendórem conciónum, ceterorúmque ejus scriptórum, interpretándi étiam ratiónem, et inhæréntem senténtiæ sacrórum librórum explanatiónem, omnes admirántur, dignúmque exístimant, cui Paulus Apóstolus, quem ille miríﬁce cóluit, scribénti et prædicánti multa dictásse videátur.
℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercé-

dat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homil. S. Joánnis Chrysóst. Hom. 15. in Matth. sub med.

ATténdite quid díxerit: Vos estis sal terræ: per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam Gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas: sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas. Lectio viii.

DIcéndo enim: Vos estis sal terræ: osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam, et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt, atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors, et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit: verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: * Et implévit eum Dñs spíritu sapiéntiæ, et intelléctus. ℣. Jucunditátem, et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et. Lectio ix.

NE ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse rationem. Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsi ne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam: neque enim fieri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt; sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dño suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est: ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus. 16.

In ii. Vesp. fit commemor.

S. Agnetis, ut infra.

DIE XXVIII. JANUARII.

S. Agnetis secundo.

Ad Magnificat, Antiphona. Stans a dextris ejus Agnus nive candídior, Christus sibi sponsam, et mártyrem consecrávit. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna. Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátæ Agnétis vírginis et mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da, quæsumus; ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dñm.

Ad Matut., Invit., et Hymn. de Comm. Virginum. lxxxii. Noct. Feriæ currentis ℣. et duo Resp. ex Noct. Festi, eo ordine quo sumunt. Respons. ex Commun. Sanctor. in aliis Festis Simpl. ut dicit. in Rubrica de Respons. Lectio iii.

Beáta Agnes, paréntibus ad ejus sepúlchrum assídue vigilántibus, quadam nocte choro vírginum comitáta cum apparuísset, sic ad eos locúta dícitur: Ne me paréntes mórtuam lugeátis: nam una cum his virgínibus vivo apud illum in cælis, quem in terris tota mente diléxi. Cum áliquot post annos Constántia Constantíni Imperatóris fília, insanábili úlceri medicínam quærens, nondum Christiána, ad idem sepúlchrum accessísset, obdormíscens sibi audíre visa est vocem hanc Agnétis: Constánter age, Constántia: crede in Jesum Christum Fílium Dei, qui te sanam fáciet. Quæ sanáta, paulo post una cum multis ex família Imperatóris baptísmum suscípiens, ibi Ecclésiam nómine beátæ Agnétis ædificávit. Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, Antiphona. Ingréssa Agnes. cum reliq. ut in die Festi. 476. Similiter et ad Horas omnia dicuntur, ut annotatur in Festo, præter Orationem, quæ dicitur ut supra, et deinceps post Nonam nihil fit de ea.

DIE XXIX. JANUARII.

In festo S. Francisci Salesii Episc. et Conf. Dupl.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter hic assignata. In Hymno. Iste Conféssor, mutatur tertius versus, et dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

Deus, qui ad animárum salútem beátum Franciscum Confessórem tuum atque Pontíficem, ómnibus ómnia factum esse voluísti: concéde propítius; ut charitátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis, ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum nostrum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Franciscus in óppido Salésio, unde famíliæ cognómen, piis et nobílibus paréntibus natus, a téneris annis

futúræ sanctitátis indícia præbuit, morum innocéntia et gravitáte. Adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, mox Philosophíæ ac Theologíæ Parísiis óperam dedit; et ne quid sibi deésset ad ánimi cultúram, Juris utriúsque láuream summa cum laude Patávii obtínuit. In sacra æde Lauretána perpétuæ virginitátis votum, quo pridem Parísiis se obstrínxerat, innovávit; a cujus virtútis propósito nullis umquam dæmonum fráudibus, nullis sénsuum illécebris pótuit dimovéri.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Lectio v.

Recusáta in Sabáudiæ Senátu amplíssima dignitáte, Clericáli milítiæ nomen dedit: tum Sacerdótio initiátus, et Genevénsis Ecclésiæ Præpositúram adéptus, ejus múneris partes ádeo perfécte explévit, ut eum Granérius Epíscopus vindicándis ab hæresi Calviniána Caballicénsibus, alilísque Genévæ finítimis pópulis, divíni verbi præcónem destinárit. Quam expeditiónem álacri ánimo suscípiens, aspérrima quæque perpéssus est, sæpe ab hæréticis conquisítus ad necem, variísque calúmniis, et insídiis vexátus. Sed inter tot discrímina, et agónes, insuperábilis ejus constántia semper enítuit; Deíque ope protéctus, septuagínta duo míllia hæreticórum ad Cathólicam fidem reduxísse dícitur, inter quos multi nobilitáte et doctrína insígnes numerántur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

Mortuo Granério, qui eum sibi coadjutórem decérni curáverat, Epíscopus consecrátus, sanctitátis suæ rádios circumquáque diffúdit; zelo Ecclesiásticæ disciplínæ, pacis stúdio, misericórdia in páuperes, omníque virtúte conspícuus. Ad divíni cultus augméntum novum Ordinem Sanctimoniálium instítuit, a Visitatióne beátæ Vírginis nuncupátum sub Régula sancti Augustíni; cui áddidit Constitutiónes, sapiéntia, discretióne, et suavitáte mirábiles. Suis étiam scriptis cæléstí doctrína refértis Ecclésiam illustrávit, quibus iter ad Christiánam perfectiónem tutum et planum demónstrat. Annum dénique agens quinquagésimum quintum, dum e Gállia Annésium regréditur, post Sacrum in die sancti Joánnis Evangelístæ Lugdúni celebrátum, gravi morbo corréptus, sequénti die migrávit in cælum, anno Dómini millésimo sexcentési-

mo vigésimo secúndo. Ejus corpus Annésium delátum, in Ecclésia Moniálium dicti Ordinis honorífice cónditum fuit, cœpítque statim miráculis claréscere. Quibus rite probátis ab Alexándro séptimo Pontífice máximo in Sanctórum númerum relátus est, assignáta ejus festivitáti die vigésima nona Januárii.

℣. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Noct. Homilia in Evan. Homo péregre. ut in Communi Conf. Pontif. lv.

In ii. Vesp. fit. comm. seq.

DIE XXX. JANUARII.

In festo S. Martinæ virginis et mart. Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. præter ea quæ sunt propria.

Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dñs præparávit in ætérnum

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna. Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Martínæ vírginis, et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Si festum sanctæ Martinæ transferri contingat, tunc in primis Vesperis, si a Capitulo fiat de eodem Festo, et in secundis, si non sequatur festum Semiduplex, dicitur Hymn. Martínæ célebri. usque ad. Quærit præmia. et in fine. Á nobis ábigas. et ad Matutinum dicitur Hymnus. Non illam crúcians. usque in finem. Si vero non transferatur, ad Matutinum erit Hymnus ut infra.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Martínæ célebri pláudite nómini
Cives Romúlei, pláudite glóriæ:
Insígnem méritis dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.

Hæc dum conspícuis orta paréntibus
Inter delícias, inter amábiles
Luxus illécebras dítibus áffluit
Faustæ munéribus domus.

Vitæ despíciens cómmoda, dédicat
Se rerum Dómino, et munífica manu
Christi paupéribus distríbuens opes,
Quærit præmia Cælitum.

Non illam crúcians úngula, non feræ,

Non virgæ horríbili vúlnere cómmovent ;
Hinc lapsi e Súperum sédibus Angeli
Cæléstí dape récreant.
Quin et depósita sævítie leo
Se rictu plácido prójicit ad pedes :
Te, Martína, tamen dans gládius neci
Cæli cœtibus ínserit.
Te, thuris rédolens ara vapóribus
Quæ fumat, précibus júgiter ínvocat,
Et falsum périmens auspícium, tui
Delet nóminis ómine.
A nobis ábigas lúbrica gáudia
Tu, qui Martyribus dexter ades, Deus
Une et Trine : tuis da fámulis jubar,
Quo clemens ánimos beas.
Amen.

In i. Noct. Lect. de Scr. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.

MArtína virgo Románа, patre consulári, illústri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, Christiánæ pietátis ardóre succénsa, divítias, quibus affluébat, mira in páuperes liberalitáte distríbuit. Sub Alexándro Príncipe, cum deos inánes cólere juberétur, immáne fácinus summa libertáte detestátur. Quaprópter íterum, atque íterum affécta verbéribus, uncis, úngulis férreis, testárum fragméntis laceráta, acutíssimis gládiis membrátim concísa, ádipe fervénti perúncta, demum in amphitheátro damnátur ad béstias : a quibus illæsa divínitus evádens, in ardéntem rogum injécta, incólumis pari beneficio servátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet. Lectio v.

EX ejus tortóribus nonnúlli miráculi novitáte corrépti, Dei aspiránte grátia, Christi fidem ampléxi, post cruciátus gloriósam martyrii palmam cápitis abscissióne promeruére. Ad ejúsdem preces nunc terræmótibus exórtis, nunc ígnibus e cælo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt, et simulácra consúmpta. Intérdum ex vulnéribus lac cum sánguine erúpit, splendórque nitidíssimus, ac suavíssimus odor e córpore emanávit; intérdum sublímis régia in sede divínis láudibus una cum Cælítibus interésse visa est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iníquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea. Lectio vi.

HIsce prodígiis, ejúsque in primis constántia,

ácriter permótus judex, caput vírgini amputári præcépit ; qua perémpta, auditáque de cælo voce, qua ad Súperos evocabátur, urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem convérsi sunt. Sacrum Martínæ corpus, sedénte sancto Urbáno primo, martyrio affectum : Urbáno Octávo Pontífice máximo, in pervetústa ejúsdem Ecclésia, ad Mamertínum cárcerem, in Capitolíni clivi radícibus, cum Sanctórum mártyrum Concórdii, Epiphánii, et sociórum corpóribus repértum, eódem loco in meliórem formam redácto, atque decéntius ornáto, magno pópuli concúrsu, totíus Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est.

℣. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia, et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In iii. Noct., Hom. in Evan. Símile erit regnum cælórum. de Comm. Vírginum. xci.

Ad Laudes, Hymnus.

TU natále solum prótege, tu bonæ
Da pacis réquiem Christíadum plagis :
Armórum strépitus et fera prælia
In fines age Thrácios.
Et regum sócians ágmina sub Crucis
Vexíllo, Sólymas néxibus éxime,
Vindéxque innócui sánguinis hósticum
Robur fúnditus érue.
Tu nostrum cólumen, tu decus ínclytum,
Nostrárum obséquium réspice méntium :
Romæ vota libens éxcipe, quæ pio
Te ritu canit, et colit.
A nobis ábigas lúbrica gáudia
Tu, qui Mártyribus dexter ades, Deus
Une et Trine : tuis da fámulis jubar,
Quo clemens ánimos beas.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri, quæréntí bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio. Deus, qui inter cétera. ut supra. 497.

Vesperæ de sequenti, cum commem. præcedentis.

DIE XXXI. JANUARII.

In festo S. Petri Nolasci Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif., præter sequentia.

In Hymno Vesperarum, et Matutini, dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

DEus, qui in tuæ charitátis exémplum, ad fi-

délium redemptiónem, sanctum Petrum Ecclésiam tuam nova prole fœcundáre divínitus docuísti: ipsíus nobis intercessióne concéde, a peccáti servitúte solútis, in cælésti pátria perpétua libertáte gaudére. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio S. Martinæ virg. Antiphona. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Deus, qui inter cétera. ut supra. 497.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus Noláscus Recáudi prope Carcasónam in Gállia nóbili génere natus, singulári erga próximum charitáte excélluit. Cujus virtútis præságium fuit, quod cum adhuc in cunábulis vagíret infans, exámen apum ad eum convolávit, et favum mellis in ejus déxtera constrúxit. Adoléscens paréntibus orbátus, Albigénsium hæresim, quæ tunc in Gállia grassabátur, éxsecrans, divéndito património in Hispániam secéssit: et apud beátam Vírginem Montis Serráti votum, quo pridem se obstrínxerat, exsólvit. Tum Barcinónem pergens, cum in Christi fidélibus ab hóstium servitúte rediméndis omnem pecúniam consumpsísset, seípsum pro iis liberándis venum ire, aut in illórum víncula súffici cúpere dictitábat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

QUam gratum Deo fúerit hoc sancti viri desidérium, súbsequens declarávit evéntus: nam noctu oránti, et de Christianórum in captivitáte degéntium subsídio multa ánimo volvénti, beáta Virgo appárens, Fílio suo, sibíque acceptíssimum fore suggéssit, si ad sui honórem Religiosórum Ordo instituerétur, quibus præcípue esset cura captívos ab infidélium tyránnide liberáre. Huic cælésti mónito íllico obtémperans, una cum sancto Raymúndo de Pénnafort, et Jacóbo primo rege Aragóniæ, de eádem re a Dei Genitríce ipsa nocte præmónitis, Religiónem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum instítuit, Sodálibus suis quarto voto obstríctis, manéndi in pignus sub Paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gló-

riæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Edito virginitátis voto, illibátam perpétuo castitátem servávit. Patiéntia, humilitáte, abstinéntia, cеterísque virtútibus mirabíliter enítuit. Prophetíæ dono illústris, futúra prædíxit: inter quæ máxime celebrátur, quod Jacóbus rex Valéntiam a Mauris occupátam expugnáverit, accépta prius ab eo obtinéndæ victóriæ securitáte. Angeli Custódis, ac Deíparæ vírginis frequénti apparitióne recreabátur. Séuio tandem conféctus, de imminénti morte cértior factus, in morbum íncidit, sanctísque reféctus Sacraméntis, fratres suos ad charitátem erga captívos cohortátus, et Psalmu ☩, Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, devotíssime récitans, ad illa verba: Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo, spíritum Deo réddidit média nocte Vigíliæ Nativitátis Dómini anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Cujus festivitátem Alexánder séptimus die trigésima prima Januárii celebrári præcépit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In iii. Nocturno, Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangel. Nolíte timére pusíllus grex. de Communi Conf. non Pontif. lxxviii.

In ii. Vesperis fit commem. S. Ignatii Episc. et mart.

FESTA FEBRUARII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctor.

DIE I. FEBRUARII.

In festo S. Ignatii Episc. et martyr. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera manuum tuárum.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Ignátii mártyris tui, atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Lection. de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv.

IGnátius Antiochénæ Ecclésiæ tértius post Petrum Apóstolum Epíscopus, commovénte persecutiónem Trajáno, damnátus ad béstias, Romam vinctus míttitur. Cumque návigans Smyrnam venísset, ubi Polycárpus audítor Joánnis Epíscopus erat, scripsit unam epístolam ad Ephésios, álteram ad Magnesiános, tértiam ad Trallénses, quartam ad Romános: et inde egrédiens scripsit ad Philadélphios, et ad Smyrnæos, et própriam ad Polycárpum, commendans illi Antiochénsem Ecclésiam: in qua et de Evangélio, quod nuper a me translátum est, super persónam Christi ponit testimónium.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam; et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

DIgnum autem vidétur, quia tanti viri fécimus mentiónem, et de epístola ejus, quam ad Romános scribit, pauca pónere. De Syria usque ad Romam pugno ad béstias in mari et in terra: nocte diéque ligátus cum decem leopárdis, hoc est milítibus, qui me custódiunt: quibus et cum beneféceris, pejóres fiunt. Iníquitas autem eórum mea doctrína est, sed non idcírco justificátus sum. Utinam fruar béstiis, quæ mihi sunt præparátæ, quas et oro mihi velóces esse ad intéritum, et ad supplícia, et állici ad comedéndum me; ne sicut et aliórum Mártyrum, non áudeant corpus attíngere. Quod si veníre nolúerint, ego vim fáciam, ego me urgébo, ut dévorer. Ignóscite mihi, fílioli: quid mihi prosit, ego scio.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

NUnc incípio Christi esse discípulus, nihil de his, quæ vidéntur, desíderans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis, crux, béstiæ, confráctio óssium, membrórum divísio, et totíus córporis contrítio, et tota torménta diáboli in me véniant, tantum ut Christo fruar. Cumque jam damnátus esset ad béstias et ardóre patiéndi rugiéntes audíret leónes, ait: Fruméntum Christi sum, déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochiæ jacent extra portam Daphní-

ticam, in cœmetério.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et.

Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 51. in Joan. sub med.

IPse Dóminus Jesus erat granum mortificándum et multiplicándum: mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestígia: Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest: Qui amat, perdet: idest, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo: Qui amat ánimam suam, perdet eam: noli amáre, ne perdas: noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

HOc autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur Evangélicus sensus. Séquitur enim: Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat, subintellígitur, in hoc mundo, ipse útique perdet; qui autem odit, útique in hoc mundo, in vitam ætérnam ipse custódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor, ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti; si bene óderis, tunc amásti. Felíces, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

SEd vide ne tibi subrépat, ut teípsum velis in-

terímere, sic intelligéndo, quod debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni, atque pervérsi hómines, et in seípsis crudelióres et sceleratióres homicídis, flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collídunt, et péreunt. Hoc Christus non dócuit: imo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit: Redi retro sátanas: scriptum est: Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, signíficans qua morte clarificatúrus erat Deum: Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas: cum autem senúeris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi. Te Deum laudámus. 16.

Vesper. de sequenti Festo.

DIE II. FEBRUARII.

In festo Purificationis Beatæ Mariæ Virginis.

Duplex secundæ Classis.

¶ Si hoc Festum inciderit in aliquam ex Dominicis privilegiatis, tunc transferendum erit in sequentem diem, idest in feriam secundam, tamquam in sedem propriam, (Ex Decr. Clementis VI. et S. Rit. C. die 9. Aug. 1681. necnon 20. Julii 1748.) translato quocumque Festo etiam æqualis, non tamen altioris ritus in eam incidente.

Ad Vesperas, Antiphona.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psal. Dixit Dóminus. et reliqui consueti de S. Maria, ut in ejus Offic. parvo. cxxxvii.

Antiphona. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum, te laudámus Deus noster.

Antiph. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Aña. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem, te laudámus Deus noster.

Antiphona. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei: ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum. Malach. 3.

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, et Angelus testaménti, quem vos vultis.

Hymnus. Ave maris stella. ut infra in Officio parvo B. Mariæ Virginis. cxxxix.

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto.

℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnificat, Antiphona. Senex púerum portábat, puer autem senem regébat: quem virgo péperit, et post partum virgo permánsit: ipsum, quem génuit, adorávit.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

Et non fit comm. S. Ignatii. Ad Completorium, et alias Horas, in fine omnium Hymnorum dicitur. Jesu, tibi sit glória, qui natus es de Vírgine. præterquam in Hymno. Ave maris stella. Quod semper servatur, quando fit Oficium de S. Maria.

Ad Matutinum, Invitator. Ecce venit ad templum sanctum suum Dominátor Dóminus: * Gaude et lætáre Sion, occúrrens Deo tuo.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Quem terra. cxli.

Añæ, et Psalmi Nocturn. dicuntur, ut infra in Officio parvo B. Mariæ Virg. cxlii.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Libro Exodi.

Lectio i. Cap. 13.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Sanctífica mihi omne primogénitum, quod áperit vulvam in fíliis Israel tam de homínibus, quam de juméntis: mea sunt enim ómnia. Et ait Móyses ad pópulum: Cum introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut jurávit tibi, et pátribus tuis, et déderit tibi eam: separábis omne quod áperit vulvam Dómino, et quod primitívum est in pecóribus tuis: quidquid habúeris masculíni sexus, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove: quod si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis, prétio rédimes.

℟. Adórna thálamum tuum, Sion, et súscipe Regem Christum: * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit.

℣. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias

agens benedíxit Dóminum. Quem.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

De libro Levítici.

Lectio ii. Cap. 12.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos: Múlier, si suscépto sémine pepérerit másculum, immúnda erit septem diébus, juxta dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur infántulus, ipsa vero trigínta tribus diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in sanctuárium, donec impleántur dies purificatiónis suæ. Sin autem féminam pepérerit, immúnda erit duábus hebdomádibus, juxta ritum fluxus ménstrui, et sexagínta sex diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ.

℟. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino: * Sicut scriptum est in lege Dómini: Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. ℣. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum. Sicut.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

CUmque expléti fúerint dies purificatiónis suæ, pro fílio, sive pro fília, déferet agnum anniculum in holocáustum, et pullum colúmbæ, sive túrturem pro peccáto ad óstium tabernáculi testimónii, et tradet sacerdóti, qui ófferet illa coram Dómino, et orábit pro ea, et sic mundábitur a proflúvio sánguinis sui. Ista est lex pariéntis másculum, aut féminam. Quod si non invénerit manus ejus, nec potúerit offérre agnum, sumet duos túrtures, vel duos pullos columbárum, unum in holocáustum, et álterum pro peccáto: orabítque pro ea sacérdos, et sic mundábitur.

℟. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum: * Sicut scriptum est in lege Dómini. ℣. Postquam autem impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Móysi, tulérunt illum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino. Sicut. Glória Patri. Sicut.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 13. de Temp. post init.

Lectio iv.

SIc olim prædíctum est: Mater Sion dicet: Ho-

mo et homo factus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus. O omnipoténtia nascéntis! o magnificéntia de cælo ad terram descendéntis! Adhuc in útero portabátur, et ex útero matris a Joánne Baptísta salutabátur. In templo præsentabátur, et a Simeóne sene famóso, annóso, probáto, coronáto agnoscebátur. Tunc cognóvit, tunc adorávit, tunc dixit: Nunc, Dómine, dimíttis servum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

℟. Símeon justus, et timorátus expectábat redemptiónem Israel: * Et Spíritus Sanctus erat in eo.

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini. Et. Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Differebátur exíre de sæculo, ut vidéret natum, per quem cónditum est sæculum. Agnóvit infántem senex, factus est in púero puer. Innovátus in ætáte, qui plenus erat pietáte. Símeon senex ferébat Christum infántem, Christus regébat Simeónis senectútem. Dictum ei fúerat a Dómino, quod non gustáret mortem, nisi vidéret Christum Dómini natum. Natus est Christus, et implétum est desidérium senis in mundi ipsíus senectúte. Ipse ad senem hóminem venit, qui mundum inveterátum invénit.

℟. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini: * Et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimíttis servum tuum in pace, quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, Dómine.

℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo: ipse accépit eum in ulnas suas. Et. Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

In isto quidem sæculo diu esse nolébat, et Christum in hoc sæculo vidére cupiébat, cantans cum Prophéta, et dicens: Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. Dénique, ut novéritis ita esse istíus lætítiam, conclúsit dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophétæ cecinérunt, Conditórem cæli et terræ in terra cum homínibus futúrum: Angelus nuntiávit Creatórem carnis et spíritus in carne ventúrum: salutávit Joánnes ex útero in útero Salvatórem: Símeon senex Deum agnóvit infántem.

℟. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus in templum, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo,

accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, dicens: * Nunc dimíttis, Dómine, servum tuum in pace.
℣. Suscípiens Símeon púerum in mánibus, exclamávit, dicens. Nunc dimíttis.
Glória Patri. Nunc dimíttis.

In tertio Nocturno.

℟. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bñо. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2.

IN illo témpore: Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc. Lib. 2. Comment. in Lucæ cap. 2. post initium.

ET ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste justus et timorátus, expéctans consolatiónem Israel. Non solum ab Angelis, et Prophétis, et a pastóribus, sed étiam a senióribus, et justis generátio Dómini accépit testimónium. Omnis ætas, et utérque sexus, eventorúmque mirácula fidem ádstruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elísabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus exúltat, vídua confitétur, justus expéctat.
℟. Suscípiens Jesum in ulnas suas Símeon, exclamávit, et dixit: * Tu es vere lumen ad illuminatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israel.
℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit. Tu es.
Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Lectio viii.

ET bene justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis exsólvi, sed expéctans vidére promíssum: sciébat enim, quia beáti óculi qui eum vidérent. Et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimítte servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace. Vide justum, velut corpóreæ cárcere moléis inclúsum, velle dissólvi, ut incípiat esse cum Christo. Dissólvi enim, et cum Christo esse, multo mélius est.
℟. Senex púerum portábat, puer autem senem regébat: * Quem virgo concépit,

virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit.

℣. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum.

Quem. Glória Patri. Quem. Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

SEd qui vult dimítti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, expéctet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, compléctátur opéribus, velut quibúsdam fidei suæ bráchiis: tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit vitam. Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam, et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum: ut justórum iniquorúmque mérita discérnat, et pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus et justus, aut supplícia decérnat, aut præmia.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

SImeon justus, et timorátus expectábat redemptiónem Israel, et Spíritus Sanctus erat in eo.

Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominicâ. 17.

Antiphona. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

Antiphona. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum.

Antiphona. Lumen ad revelatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israel.

Antiphona. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum.

Capitulum. Malach. 3.

ECcce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, et Angelus testaménti, quem vos vultis.

Hymnus. O gloriósa Vírginum. ut infra. cxlviii.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine. Et sic dicitur semper, quando fit Officium de B. Maria Virgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Respónsum accépit Símeon.

Capitulum. Ecce ego mitto. ut supra. 509.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Accípiens Símeon.

Capitulum. Malach. 3.

Ecce véniet, dicit Dóminus exercítuum: et quis póterit cogitáre diem advéntus ejus, et quis stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullónum.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Obtulérunt.

Capitulum. Malach. 3.

Et placébit Dómino sacrifícium Juda, et Jerúsalem sicut dies sæculi, et sicut anni antíqui, dicit Dóminus omnípotens.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Aña. Símeon justus, cum reliq. de Laud. 509. Psalmi, Capit. Hymn. et ℣. ut in i. Vesp. 504.

Ad Magnificat, Antiphona. Hódie beáta virgo María púerum Jesum præsentávit in templo: et Símeon replétus Spíritu Sancto accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum in ætérnum.

Oratio ut supra.

Deinde fit comm. S. Blasii.

DIE III. FEBRUARII.

S. Blasii Episcopi, et mart.

Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Blásii mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Lectio iii.

Blásius, Sebáste in Arménia cum virtútum laude floréret, ejúsdem civitátis Epíscopus elígitur. Qui, quo témpore Diocletiánus insatiábilem crudelitátem in Christiános exercébat, se in spelúncam ábdidit montis Argæi: ubi támdiu látuit, dum ab Agricoláo Præsidis milítibus venántibus deprehénsus, et ad Præsidem ductus, ejus jussu conjéctus est in víncula. Quo in loco multos ægrótos sanávit, qui ad Blásium, ejus fama sanctitátis addúcti, deferebántur. In illis puer fuit, qui desperáta a médicis salúte, transvérsa spina fáucibus inhærénte, ánimam agébat. Prodúctus autem ad Præsidem Blásius semel et íterum, cum nec blandítiis, nec minis addúci posset, ut diis sacrificáret, primum virgis cæsus, deínde in æquúleo férreis pectínibus dilaniátus est: postrémo dempto cápite, illústre fidei testimónium Christo Dómino dedit, tértio Nonas Februárii.

Te Deum laudámus. 16.

DIE IV. FEBRUARII.

In festo S. Andreæ Corsini Episcopi et Confessoris Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

In Hymno ad Vesperas et ad Matutinum dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

Deus, qui in Ecclésia tua nova semper instáuras exémpla virtútum: da pópulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui, atque Pontíficis ita sequi vestígia, ut assequátur et præmia. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ. Si vero hoc festum celebretur in Quadrag. Lect. i. Noct. sumuntur ex Communi Confess. Pontif. Fidélis sermo. xlix. et nona Lectio legitur de Homilia Feriæ cum comm. de ea in Vesp. et Laudibus. Similiter si aliquod ex sequentibus Festis occurrat in dicta Quadrages., in i. Noct. leguntur Lect. quæ habentur in Communi illius Sancti, nisi propriæ assignentur.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Andréam Floréntiæ ex nóbili Corsinórum família natum, paréntes précibus a Deo impetrárunt, et beátæ Vírgini spopondérunt. Qualis autem futúrus esset, divíno præságio, ántequam nascerétur, osténsum est: nam mater grávida sibi visa est per quiétem lupum edidísse, qui ad Carmelitárum ædem pergens, in ipso templi vestíbulo statim in agnum convérsus est. Adoléscens pie et ingénue educátus, cum sensim ad vítia declináret, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit, se paréntum voto Deíparæ vírgini dicátum fuísse, Dei amóre succénsus, deque visu matris

admónitus Carmelitárum institútum ampléxus est, in quo váriis tentatiónibus a dæmone vexátus, numquam tamen pótuit a Religiónis propósito dimovéri. Mox Lutétiam missus, eménso studiórum curriculo, et láurea donátus, in pátriam revocátur, suíque Ordinis regímini in Etrúria præfícitur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

INtérea Fesulána Ecclésia sua viduáta pastóre, eum sibi Epíscopum elégit: quo múnere se indígnum exístimans, diu látuit ignótus, donec púeri voce mirabíliter loquéntis próditus, et extra urbem invéntus, ne divínæ contradíceret voluntáti, Episcopátum suscépit. Ea dignitáte auctus, humilitáti, quam semper colúerat, impénsius incúbuit: et pastorálí solicitúdini misericórdiam in páuperes, liberalitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, aliásque virtútes adjúnxit, et spíritu étiam prophético clarus fuit, ádeo ut ejus sánctitas ab ómnibus celebrarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

HIs permótus Urbánus Quintus, ad sedándas Bonóniæ turbas, Andréam legátum misit: quo in múnere multa perpéssus cívium ódia, quæ ad interneciónem exárserant, summa prudéntia restínxit; tum restitúta tranquillitáte, ad própria revérsus est. Nec multo post assíduis labóribus, et voluntária carnis maceratióne conféctus, óbitus die a beáta Vírgine sibi prædícto, ad cæléstia regna migrávit anno Dómini millésimo trecentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus octávus multis magnísque miráculis clarum Sanctórum número adscrípsit. Ejus corpus Floréntiæ in Ecclésia sui Ordinis quiéscit, et máxima cívium veneratióne cólitur, quibus non semel in præsénti discrímine præsídio fuit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Noctur. Homilia S. Gregorii Papæ in Evang.

Homo péregre. de Com-

muni Confess. Pontif. Iv. Vesperæ a Capitulo de sequenti commemor. præced.

DIE V. FEBRUARII.

In festo sanctæ Agathæ virginis et mart. Duplex.

¶ Notandum, quod si hoc Festum transferatur in aliam diem, vel ob aliquam causam dici contigerit primas Vesperas integras, tunc dicitur sequens Aña. Quis es tu. cum reliq. de Laud. 519. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. Eccli.31.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus.

JEsu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quem sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum: jube me, Dómine, ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Agathæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Andreæ, Antiph. Amávit eum.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

DEus, qui in Ecclésia tua nova semper instáuras exémpla virtútum: da pópulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui atque Pontíficis ita sequi vestígia, ut assequátur et præmia. Per Dóminum.

In Quadr. fit comm. Feriæ,

Ad Matutinum, Invitator. Regem Vírginum Dóminum,

* Veníte adorémus.
Psal. Veníte, exultémus. 2.
Hymnus.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque virgo:
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.
Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.
Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cælum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almū
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno, Aña. Ingénua sum, et ex spectábili génere, ut omnis parentéla mea testátur.
Psal. Beátus vir. cum reliquis Psalmis, ut in festo S. Agnetis. 469.
Antiphona. Summa ingenúitas ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur.
Psal. Quare fremuérunt. 470.
Antiphona. Ancílla Christi sum, ídeo osténdo me servílem habére persónam.
Psalm. Dómine, quid multiplicáti. 470.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.
Pater noster.

De libro Ecclesiástici.
Lectio i. Cap. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta; de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.
℟. Dum torquerétur beáta Agatha in mamílla gráviter, dixit ad júdicem: *

Impie, crudélis, et dire tyránne, non es confúsus amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti?
℣. Ego enim hábeo mamíllas íntegras intus in ánima mea, quas ab infántia Dómino consecrávi. Impie.

Lectio ii.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat, qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis, tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus Géntium.
℟. Agatha lætíssime, et gloriánter ibat ad cárcerem, * Quasi ad épulas invitáta: et agónem suum Dómino précibus commendábat.
℣. Nobilíssimis orta natálibus, ab ignóbili gaudens trahebátur ad cárcerem. Quasi.

Lectio iii.

EXaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.
℟. Quis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites fília; ipse me misit ad te, * Quem dilexísti mente, et puro corde.
℣. Nam et ego Apóstolus ejus sum, et in nómine ejus scias te esse curándam. Quem. Glória Patri Quem.

In secundo Nocturno.

Antiphona. Agatha sancta dixit: Si feras mihi promíttis, audíto Christi nómine mansuéscunt.
Psal. Cum invocárem. 472.
Antiph. Si ignem adhíbeas, rorem mihi salvíficum de cælo Angeli ministrábunt.
Psalmus. Verba mea. 472.
Aña. Agatha lætíssime, et gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitáta: et agónem suum Dómino précibus commendábat.
Psalmus. Dómine Dóminus noster. 473.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

AGatha virgo, in Sicília nobílibus paréntibus nata, quam Panormitáni et Catanénses civem suam esse dicunt, in persecutióne Décii Imperatoris Cátanæ gloriósi martyrii corónam con-

secúta est. Nam cum pari pulchritúdinis et castitátis laude commendarétur, Quintiánus Sicíliæ Prætor, ejus amóre captus est. Sed cum tentáta modis ómnibus ejus pudicítia, Agatham in suam senténtiam perdúcere non posset, Christiánæ superstitiónis nómine comprehénsam, Aphrodísiæ cuídam mulíeri depravándam tradit. Quæ Aphrodísiæ consuetúdine cum de constántia coléndæ Christiánæ fidei, et servándæ virginitátis, removéri non posset, núntiat illa Quintiáno, se in Agatha óperam pérdere. Quare ille ad se vírginem addúci jubet: et nonne, inquit, te pudet nóbili génere natam, húmilem, et servilem Christianórum vitam ágere? Cui Agatha: Multo præstántior est Christiána humílitas, et sérvitus regum ópibus, ac supérbia.

℟. Ego autem adjúta a Dómino perseverábo in confessióne ejus, qui me salvam fecit: * Et consolátus est me.

℣. Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, qui misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea. Et.

Lectio v.

Quamóbrem irátus Prætor hanc ei optiónem dat; velit ne pótius venerári deos, an vim tormentórum subíre. At illa constans in fide, primum cólaphis cæsa míttitur in cárcerem: unde postrídie edúcta, cum in senténtia permanéret, admótis candéntibus láminis in equúleo torquétur, tum ei mamílla abscínditur. Quo in vúlnere Quintiánum appéllans virgo: Crudélis, inquit, tyránne, non te pudet amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? Mox conjécta in víncula sequénti nocte a sene quodam, qui se Christi Apóstolum esse dicébat, sanáta est. Rursum evocáta a Prætóre, et in Christi confessióne persevérans, in acútis téstulis, et candéntibus carbónibus ei subjéctis volutátur.

℟. Ipse me curávit, qui per Apóstolum Petrum in custódia me confortávit, pro eo quod jussa sum suspéndi in equúleo: * Propter fidem castitátis ádjuva me, Dómine Deus meus, in tortúra mamillárum meárum.

℣. Ipse me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere. Propter fidem.

Lectio vi.

Quo témpore ingénti terræmótu urbs tota contremuit, ac duo paríetes corruéntes, Silvínum et Falcónium íntimos Prætóris familiáres oppressérunt. Quare veheménter commóta civitáte, véritus pópuli tumúltum Quintiánus Agatham semimórtuam clam redúci ímperat in cárcerem. Quæ

sic Deum precata : Dómine, qui me custodísti ab infántia, qui abstulísti a me amórem sæculi, qui me carníficum torméntis superiórem præstitísti, áccipe ánimam meam. Ea in oratióne migrávit in cælum Nonis Februárii: cujus corpus a Christiánis sepelítur.

℟. Vidísti, Dómine, et spectásti agónem meum, quómodo pugnávi in stádio; sed quia nólui obedíre mandátis Príncipum, * Jussa sum in mamílla torquéri.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Jussa sum.

Glória Patri. Jussa sum.

In iii. Noct., Antiphona.

Nisi diligénter perféceris corpus meum a carnificibus attrectári, non potest ánima mea in paradísum Dómini cum palma intráre martyrii.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ:* Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dñs in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum, et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Nisi diligénter perféceris corpus meum a carnificibus attrectári, non potest ánima mea in paradísum Dñi cum palma intráre martyrii.

Aña. Vidísti, Dómine, agónem meum, quómodo pugnávi in stádio: sed quia nólui obedíre mandátis Príncipum, jussa sum in mamílla torquéri.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona. Vidísti, Dómine, agónem meum, quómodo pugnávi in stádio: sed quia nólui obedíre mandátis Príncipum, jussa sum in mamílla torquéri.

Antiph. Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo: ádjuva me, Dómine Deus meus, in tortúra mamillárum meárum.

Psalmus 15.

COnsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiphona. Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo: ádjuva me, Dómine Deus meus, in tortúra mamillárum meárum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi, tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua

Homil. S. Joánnis Chrysóst.

Homilia 65. in Matthæum sub médium.

DOminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et

sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ádstruit.

℟. Beáta Agatha ingréssa cárcerem, expándit manus suas ad Deum, et dixit: Dómine, qui me fecísti víncere torménta carníficum: * Jube ad tuam misericórdiam perveníre.

℣. Dómine, qui me creásti, et tulísti a me amórem sæculi, qui corpus meum a pollutióne separásti. Jube me.

Lectio viii.

ID autem hoc fere modo confirmat: Cógita tecum si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres? cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde, atque corónis idem sústines, quod ille sine corónis ac prænio tólerant; imo vero non idem, sed multo lévius: tum quia spe erígeris et consciéntia recti facti: tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Medicínam carnálem córpori meo nunquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, * Qui solo sermóne restáurat univérsa.

℣. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum. Qui solo.

Glória Patri. Qui solo.

Lectio ix.

CUm ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt: ac de illis, qui, ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat: ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S

et per Horas, Aña.

QUis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites fília.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiphona. Medicínam carnálem córpori meo numquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa.

Antiph. Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, quia memor es mei, et misísti ad

me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea.
Antiph. Benedíco te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Apóstolum tuum mamíllam meam meo péctori restituísti.
Antiphona. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum.
Capitulum. Eccli.51.
COnfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.
Hymnus. Jesu, coróna Vírginum. ut supra. 513.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Ad Benedictus, Antiphona. Paganórum multitúdo fúgiens ad sepúlchrum Vírginis tulérunt velum ejus contra ignem: ut comprobáret Dóminus, quod a perículis incéndii méritis beátæ Agathæ mártyris suæ eos liberáret.
Oratio.
DEus qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Agathæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In Quadr. fit comm. Feriæ.
Ad Tertiam, Antiphona. Medicínam carnálem.
Capitulum. Confitébor tibi, Dómine. ut supra.
℟. breve. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie.
℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et.
Glória Patri. Spécie.
℣. Adjúvabit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus non commovébitur.
Ad Sextam, Antiphona. Grátias tibi ago.
Capitulum. Eccli.51.
LIberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.
℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Ad Nonam, Antiphona. Qui me dignátus est.
Capitulum. Eccli.51.
LAudábit usque ad mortem ánima mea Dñm: quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.
℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et prælégit. Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphona. Quis es tu. cum reliq. ut supra in Laudib. 519. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalmus. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 139. Capitulum, et Hymnus, ut in primis Vesperis. 513.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magn., Aña. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, Magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum: jube me, Dómine, ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

Oratio. Deus, qui inter cétera. ut supra. 520.

Deinde fit comm. Feriæ, si fuerit in Quadrag., et S. Dorotheæ virg. et martyris.

DIE VI. FEBRUARII.

In festo Sanctæ Dorotheæ virginis et martyris.

Ad Magnificat, Antiphona. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Doróthea virgo et martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Lectio iii.

Doróthea virgo, ex Cæsaréa Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício Præside comprehénsa, Chrystæ et Callístæ soróribus, quæ a fide defécerant, trádita est, ut eam a propósito removérent. Sed contra factum est: nam eas Doróthea ad cultum Christiánæ religiónis redúxit, propter quam étiam martyrium suscepérunt. Quare virgo equúleo diu torta, et palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnáta duplicátam virginitátis, et martyrii palmam accépit.

Te Deum laudámus. 16.

DIE VII. FEBRUARII.

In festo S. Romualdi Abbatis. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter sequent. In Hymno. Iste Conféssor. dicátur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non

valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.
In Quadr. fit commem. Fer.
In i. Noct. Lect. de Scr. occ.
Si vero venerit in Quadr. leguntur Lect. de libro Ecclesiastici. Beátus vir, de Communi Confessoris non Pontificis ii. loco. lxxv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Romuáldus Ravénnæ, Sérgio patre nóbili génere natus, adoléscens in propínquum monastérium Classénse pœniténtiæ causa secéssit: ubi religiósi hóminis sermóne ad pietátis stúdium veheméntius incénsus, viso étiam semel et íterum per noctem in Ecclésia beáto Apollinári, quod Dei servus illi futúrum promíserat, mónachus efficitur. Mox ad Marínum, vitæ sanctitáte ac severióre disciplína in fínibus Venetórum eo témpore célebrem, se cóntulit, ut ad arctam et sublímem perfectiónis viam eo magístro ac duce uterétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Multis sátanæ insídiis, et hóminum invídia oppugnátus, tanto humílior se assídue jejúniis, et oratiónibus exercébat, et rerum cæléstium meditatióne, vim lacrymárum profúndens, fruebátur: vultu tamen ádeo læto semper erat, ut intuéntes exhilaráret. Magno apud Príncipes, et Reges in honóre fuit; multíque ejus consílio mundi illécebris abjéctis, solitúdinem petiérunt. Martyrii quoque cupiditáte flagrávit, cujus causa dum in Pannóniam proficíscitur, morbo quo afflictabátur cum progrederétur, et levabátur cum recéderet, revérti cógitur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

In vita et post mortem miráculis clarus, spíritu étiam prophetíæ non cáruit. Scalam a terra cælum pertingéntem, in similitúdinem Jacob Patriárchæ, per quam hómines in veste cándida ascendébant, et descendébant, per visum conspéxit; eóque Camalduléenses mónachos, quorum institúti auctor fuit, designári mirabíliter agnóvit. Dénique cum annos centum et vigínti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitáte Deo servísset, ad eum

migrávit anno salútis millési.no vigésimo séptimo. Ejus corpus quinquénnio postquam sepúltum fúerat, íntegrum repértum, Fabriáni in Ecclésia sui Ordinis honorífice cónditum est.
℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.
In iii. Noct. Homilia sancti Hieronymi super Evang. Ecce nos relíquimus. ut in Communi Abbatum. lxxix. In Quadrag. nona Lect. de Homil. Feriæ currentis cum comm. ejusdem in Laudib. In ii. Vesp. a Capit. de S. Joanne de Matha, cum commem. S. Romualdi Abbatis.

DIE VIII. FEBRUARII.

In festo S. Joannis de Matha Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif., exceptis iis quæ hic sunt propria.
In Hymno. Iste Confessor. dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joánnem Ordinem Sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cælitus institúere dignátus es: præsta, quæsumus, ut ejus suffragántibus méritis a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.
Deinde fit comm. sancti Romualdi Abbatis, Antiphona. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.
Oratio. Intercéssio nos, quæsumus. ut supra: 521.
Postea fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima.
In primo Noct. Lect. de Script. occ., si vero venerit in Quadrages. Lect. Beátus vir. de Commuui Confessor. non Pontific. lxxv. alias de Scriptura occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.
Joánnes de Matha Ordinis Sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum institútor, Falcóne in Província natus est, paréntibus pietáte et nobilitáte conspícuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios proféctus, confectóque Theologíæ currículo, Magistérii láuream adéptus, doctrínæ et virtútum splendóre enítuit. Quibus motus Parisiénsis Antístes ad sacrum Presbyterátus órdinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in

ea civitáte cómmorans, sapiéntia et móribus studiósæ juventúti prælucéret. Cum autem in sacéllo ejúsdem Epíscopi, ipso cum áliis adstánte, primum Deo sacrum offérret, cælésti favóre méruit recreári. Nam Angelus cándida et fulgénti veste indútus, cui in péctore Crux rúbei et cærúlei colóris assúta erat, bráchiis cancellátis, et super duos captívos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis, appáruit. Qua visióne in écstasim raptus, intelléxit prótinus vir Dei, se ad rediméndos ab infidélibus captívos destinári.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

QUo vero matúrius in re tanti moménti procéderet, in solitúdinem secéssit, ibíque divíno nutu factum est, ut Felícem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit, cum quo ínita societáte, se per triénnium in oratióne et contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exércuit. Cóntigit autem, ut dum secum de rebus divínis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit, Crucem inter córnua gerens, rúbei et cærúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visiónem in prima Missa hábitam, et exínde fervéntius oratióni incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam proficísci decrevérunt, ut a summo Pontífice novi Ordinis pro rediméndis captívis institutiónem impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius tértius, qui illis benígne accéptis, dum secum de re propósita delíberat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni inter Missárum solémnia ad sacræ Hóstiæ elevatiónem, Angelus ei cándida veste, Cruce bicolóri, spécie rediméntis captívos appáruit. Quo viso Póntifex institútum approbávit, et novum Ordinem Sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum vocári jussit, ejúsque professóribus albas vestes cum Cruce rúbei et cærúlei colóris præbuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

SIc stabilíto Ordine sancti Fundatóres in Gálliam rediérunt: primóque cœnó-

bio Cervi Frígidi in Diœcési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, et Joánues Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, Ecclésiam, et hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Cælio eis donávit, cum multis redítibus et possessiónibus. Datis quoque lítteris ad Miramolínum regem Marróchii, opus redemptiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte oppréssas, Joánnes proféctus est: Regúmque, Príncipum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et páuperum commiseratiónem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captívos redémit. Romam tandem revérsus, sanctísque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus, et morbo conféctus, ardentíssimo Dei, et próximi amóre exæstuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus convocátis, eísque ad opus redemptiónis cælitus præmonstrátum efficáciter cohortátis, obdormívit in Dómino sexto décimo Kaléndas Januárii anno salútis millésimo ducentésimo décimo tértio; ejúsque corpus in ipsa Ecclésia sancti Thomæ de Formis condígno honóre tumulátum fuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri. de Communi Confess. non Pontif. lxxii. Lectio ix. de Homil. Feriæ occur. si fuerit in Quadr., et de ea fit comm. in Laudib. In ii. Vesp. fit commem. S. Apolloniæ virg. et mart.

DIE IX. FEBRUARII.

S. Apolloniæ virg. et mart.

Antiphona. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Apollóniæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Lectio iii.

APollónia virgo Alexandrína, sub Décio Imperatóre, cum ingravescénte jam ætáte ad idóla siste-

rétur, ut eis veneratiónem adhibéret: illis contémptis, Jesum Christum verum Deum coléndum esse prædicábat. Quamóbrem omnes ei contúsi sunt, et evúlsi dentes; ac, nisi Christum detestáta, deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam mináti sunt ímpii carnífices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subitúram, respóndit.* Itaque comprehénsa ut comburerétur, cum paulísper, quasi delíberans quid agéndum esset, stetísset, ex illórum mánibus elápsa, álacris in ignem sibi parátum, majóri Spíritus Sancti flamma intus accénsa, se injécit. Unde brevi consúmpto córpore, puríssimus spíritus in cælum ad sempitérnam martyrii corónam evolávit.

Te Deum laudámus. 16.

DIE X. FEBRUARII.

In Festo S. Scholasticæ virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti: da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere, ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

In i. Nocturno, Lectiones de script. occ., si vero celebretur in Quadrag. Lect. de Epist. i. B. Pauli Apostoli. De virgínibus. ut in Communi Virginum. lxxxv.

In secundo Nocturno.

Ex libro ii. Dialogórum.

S. Gregórii Papæ.

Lectio iv. Cap. 33.

Scholástica venerábilis Patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat; ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessióne Monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater: qui totum diem in Dei láudibus, sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, eádem sanctimoniális fémina soror ejus eum rogávit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit: Quid est quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cæli serénitas, ut nulla in áere nubes apparéret. Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audi-

vísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dñm rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis, et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedictus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo conséderant, pedem movére potúerint.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

SAnctimoniális quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrymárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áeris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est, sed tanta fuit conveniéntia oratiónis et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret: quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tum vir Dei inter coruscos et tonítruos, atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad Monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Parcat tibi omnípotens Deus, soror: quid est, quod fecísti? Cui illa respóndit: Ecce rogávi te, et audíre me noluísti; rogávi Deum meum, et audívit me: modo ergo, si potes, egrédere, et me dimíssa, ad Monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spirituális vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, Proptérea unxit.

Lectio vi.

CUmque die áltero eádem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad Monastérium rédiit. Cum, ecce post tríduum in cella consístens, elevátis in áera óculis, vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de córpore egréssam in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. Qui tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis, et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad Monastérium deférrent, atque in sepúlchro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo

facto cóntigit, ut quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepúltura separáret. ℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur.

Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Noct. Homil. in Evang. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. de eodem Communi. XCI.

Si hoc Festum celebretur in Quadrag., Lectio ix. erit de Homil. Feriæ, cum ejus commem. in Laudib. ac ii. Vesp.

DIE XIV. FEBRUARII.

S. Valentini Presbyteri et martyris.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Valentíni mártyris tui natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Sermo S. Augustíni Epísc. Sermo 14. de Sanctis.

Lectio iii.

TRiumphális beáti mártyris Valentíni dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcipue consideránda sunt: indúrata vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invicta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XV. FEBRUARII.

Ss. Faustini et Jovitæ martyrum.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Faustíni et Jovítæ solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

℟. ii. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia.

℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes.

Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio iii.

FAustínus et Jovíta fratres nóbiles Brixiáni, in multis Itáliæ úrbibus,

quo vincti sæviénte Trajáni persecutióne ducebántur, acerbíssima supplícia perpéssi, fortes in Christiánæ fidei confessióne perstitérunt. Nam Bríxiæ diu víuculis constrícti, feris étiam objécti, in ignémque conjécti, et a béstiis, et a flamma íntegri et incólumes serváti sunt: inde vero iísdem caténis colligáti Mediolánum venérunt: ubi eórum fides tentáta exquisitíssimis torméntis, tamquam igne aurum, in cruciátibus magis énituit. Póstea Romam missi, ab Evarísto Pontífice confirmáti, ibi quoque crudelíssime torquéntur. Dénique perdúcti Neápolim, in ea étiam urbe várie cruciáti, vinctis mánibus pedibúsque in mare demergúntur, unde per Angelos mirabíliter erépti sunt. Quare multos et constántia in torméntis, et miraculórum virtúte ad Christi fidem convertérunt. Postrémo redúcti Bríxiam inítio suscépti ab Adriáno impérii, secúri percússi, illústrem martyrii corónam accepérunt.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XVIII. FEBRUARII.

S. Simeonis Episc. et mart.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus próptiæ actiónis gravat, beáti Simeónis mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iii.

SImeon, fílius Cléophæ, post Jacóbum próximus Jerosólymis ordinátus Epíscopus, Trajáno Imperatóre, apud Atticum Consulárem est accusátus, quod Christiánus esset, et Christi propínquus. Comprehendebántur enim omnes eo témpore, quicúmque ex génere David orti essent. Quare multis cruciátus torméntis, eódem passiónis génere, quod Salvátor noster subíerat, afficitur, mirántibus ómnibus, quod homo ætáte conféctus (erat enim centum et vigínti annórum) acerbíssimos crucis dolóres fórtiter, constantérque paterétur.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XXII. FEBRUARII.

In Cathedra S. Petri Antiochiæ. Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacérdos. cum reliquis de Laudib. 534. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. Eccli. 44.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

QUodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum:

Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cæli in alto vértice :
In fine mundi judicábis sæculum.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate ; sit supérne Spíritus
Honor tibi decúsque : sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Antiphona. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi, atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit comm. S. Pauli. Antiphona. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.
℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quæsumus, ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum : * Tibi trádidit Deus claves regni cælórum. Psal. Vénite, exultémus. 2.

Hymnus. Quodcúmque. ut supra in Vesperis. 529.

In primo Nocturno, Aña. Beátus vir. cum aliis Antiphonis, Psalm. et ℣. de Communi Conf. Pontif. xlviii.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam et aspersiónem sánguinis Jesu Christi : Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodi-

mini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cælórum trádidi tibi.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et claves.

Lectio ii.

In quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi: quem cum non idéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: Dómine tu nosti, quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te.

℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Lectio iii.

De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cælórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et tibi.

Glória Patri. Et tibi.

In secundo Nocturno,
Sermo S. Augustíni Episc.
Sermo 15. de Sanctis.

Lectio iv.

Institútio solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ídeo quod primus Apostolórum Petrus hódie Episcopátus Cáthedram suscepísse referátur. Recte ergo Ecclésiæ natálem sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro Ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.
℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et ídeo.

Lectio v.

PEtrum ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit: et ídeo digne fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod Ecclesiástici ædifícii altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit: Exáltent eum in Ecclésia plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit: quia dignum est, ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cælum conscénditur.
℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos.
℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et.

Lectio vi.

QUod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc Ecclésiæ ínvicem præstant, quia tanto necésse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále officium plus honóris. Cum solemnitátem hanc Ecclésiis mérito religiósa observátio introdúxerit, miror cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciósus error incréverit, ut super túmulos defunctórum cibos et vina cónferant, quasi egréssæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos requírant.
℟. Petre, amas me? Tu scis, Dómine, quia amo te: * Pasce oves meas.
℣. Simon Joánnis, díligis me plus his? Tu scis, Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce oves.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía S. Leónis Papæ. Ser. 3. in Annivers. Assumptionis suæ, post med.

APóstolos Dóminus, quid de se hómines opinéntur, intérrogat; et támdiu sermo respondéntium commúnis est, quámdiu humánæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid hábeat sensus discipulórum, exígitur; primus est in Dómini confessióne, qui primus est in Apostólica dignitáte. Qui cum dixísset;

Tu es Christus, Fílius Dei vivi; respóndit ei Jesus: Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Idest, ídeo beátus es, quia Pater meus te dócuit: nec terréna opínio te feféllit, sed inspirátio cæléstis instrúxit: et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

℟. Quem dicunt hómines, esse filium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi: * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℣. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et ego.

Lectio viii.

ET ego, inquit, dico tibi, hoc est, sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excelléntiam tuam, quia tu es Petrus; idest, cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum, præter quod nemo potest aliud pónere: tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxstruam templum: et Ecclésiæ meæ cælo inferénda sublímitas, in hujus fidei firmitáte consúrget.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi ad sacrificándum ei, * Hóstiam laudis.

℣. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Hóstiam.

Glória Patri. Hóstiam.

Si hoc Festum ante Quadragesimam venerit in Sabbato, vel (extra Italiam) transferatur in Fer. ii. et annus non fuerit Bissextilis, legitur ix. Lectio de Homilia Vigiliæ S. Mathiæ, et de ea fit commem. ad Laudes post commem. S. Pauli. In Quadrag. autem ix. Lectio erit de Homilia Feriæ cum commem. de ea, et nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

Lectio ix.

HAnc confessiónem portæ ínferi non tenébunt, mortis víncula non ligábunt: vox enim ista, vox vitæ est. Et sicut confessóres suos in cæléstia próvehit; ita negatóres ad inférna demérgit. Propter quod dicit beatíssimo Petro: Tibi dabo claves regni cælórum. Et quæcúmque ligáveris super terram, erunt ligáta et in cælis; et

quæcúmque sólveris super terram, erunt solúta et in cælis. Transívit quidem étiam in álios Apóstolos vis potestátis istíus, et ad omnes Ecclésiæ príncipes decréti hujus constitútio commeávit: sed non frustra uni commendátur, quod ómnibus intimátur. Petro enim ídeo hoc singuláriter créditur, quia cunctis Ecclésiæ rectóribus Petri forma præpónitur. Manet ergo Petri privilégium, ubicúmque ex ipsíus fertur æquitáte judícium. Nec nímia est vel sevéritas, vel remíssio, ubi nihil erit ligátum, nihil solútum, nisi quod beátus Petrus aut sólverit, aut ligáverit.

Te Deum laudámus. 16.

¶ Notandum, quod dies crastina, scilicet 23. Februarii, nisi inciderit aliqua ex Dominicis privilegiatis fit Officium S. Petri Damiani ex novissimo Decreto sub die 1. mensis Octob. anni 1828. translato Festo S. Margaritæ de Cortona ad aliam diem ex loci Ordinarii arbitrio, cujus Offic. ponitur in calce Brev. sub hac die. Si crastina die celebret. Fest. S. Mathiæ Ap. hodie ix. lect. erit de Vig.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.
Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiphona. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Antiphona. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Aña. Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo.

Antiphona. Serve bone, et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Beáte Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita,
Aperíre terris cælum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis.
℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram,

erit solútum et in cælis : dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

Deus qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi, atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio S. Pauli, ut supra. 530.

Ad Tertiam, Antiphona. Non est invéntus.

Capitulum. Ecce sacérdos magnus. ut supra.

℟. breve. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit eum.

℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et.

Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona. Ideo jurejurándo.

Capitulum. Eccli. 44.

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi : ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit.

℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem.

Glória Patri. Elégit eum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Nonam, Antiphona. Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. breve. Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es.

℣. Secúndnm órdinem Melchísedech. In ætérnum.

Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacérdos magnus. cum reliquis de Laudibus. 534.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalm. Meménto, Dómine, David. 130. Capitulum, et Hymnus, ut supra in i. Vesperis. 529.

℣. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnificat, Antiphona. Dum esset summus Pontifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Orat. Deus, qui beáto. ut supr. Postea fit commem. S. Pauli, ut supra in i. Vesp. 530.

DIE XXIII. FEBRUARII.

In Festo S. Petri Damiani Card. Episcopi Ostiensis, et Ecclesiæ Doct. Dupl. Min.

In utrisq. Vesp. Aña.ad Magn. O Doctor óptime. Orat.

COncéde nos, quæsumus, omnípotens Deus, Beáti Petri Confessóris tui, atque Pontíficis, mónita, et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente. Si vero celebretur in Quadragesima, leguntur Lectiones: Fidélis sermo. ut in Comm. Pontificum. xlix.

In secundo Noct. Lect.iv.

PEtrus Ravénnæ honéstis Paréntibus natus adhuc lactens a matre numerósæ prolis pertæsa abjícitur; sed domésticæ mulíeris ópera semivívus excéptus, ac recreátus, genitríci ad humanitátis sensum revocátæ rédditur. Utróque orbátus parénte, tamquam vile mancípium, sub áspera fratris tutéla duram servitútem exércuit. Religiónis in Deum, ac pietátis erga patrem egrégium tunc spécimen dedit; invéntum síquidem forte nummum non própriæ inédiæ sublevándæ, sed Sacerdóti, qui divínum Sacrificium ad illíus expiatiónem offérret, erogávit. A Damiáno fratre, a quo, uti fertur, cognoméntum accépit, ejus cura lítteris erudítur; in quibus brevi tantum profécit, ut magístris admiratióni esset. Quum autem liberálibus sciéntiis floréret, et nómine, eas cum láude dócuit. Intérim, ut corpus ratióni súbderet, sub móllibus véstibus cilícium adhíbuit, jejúniis, vigíliis, et oratiónibus solérter insístens. Caléntc juvénta, dum carnis stímulis ácriter urgerétur, insultántium libídinum faces rigéntibus flúvii mersus aquis noctu exstinguébat; tum venerabília quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre consuéverat. Ope assídua páuperes levábat, quibus frequénter pastis convívio própriis ipse mánibus ministrábat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

PErficiéndæ magis vitæ causa in Avellanénsi Eugubínæ Diœcésis Cœnóbio Ordini Monachórum Sanctæ Crucis Fontis Avellánæ a Beáto Ludúlpho Sancti Romúaldi discípulo fundáto nomen dedit. Non ita multo post in Manastérium Pomposiánum, mox in cœnóbium Sancti Vincéntii Petræ Pertúsæ ab Abbáte suo missus, utrúmque Ascetérium verbo sacro, præclaris institutiónibus, et móribus excóluit. Ad suos revocátus post Præsidis óbitum Avellanitárum famíliæ præ-

ficitur; quam novis váriis in locis exstrúctis domicíliis, et sanctíssimis institútis ita aúxit, ut alter ejus Ordinis parens, ac præcípuum ornaméntum jure sit hábitus. Salutárem Petri sollicitúdinem ália quoque divérsi institúti Cœnóbia, Canonicórum convéntus, et Populi sunt expérti. Urbináti Diœcési non uno nómine prófuit: Theuzóni Epíscopo in causa gravíssima ássedit, ipsúmque in recte administrándo Episcopátu consílio, et ópera juvit. Divinórum contemplatióne, córporis maceratiónibus, ceterísque spectátæ sanctimóniæ exémplis excélluit. His motus Stéphanus nonus Póntifex Máximus eum, licet invítum, et reluctántem, Sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálem creávit, et Ostiénsem Epíscopum. Quas Petrus dignitátes splendidíssimis virtútibus, et consentáneis Episcopáli ministério opéribus gessit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

Difficíllimo témpore Románæ Ecclésiæ, Summísque Pontifícibus doctrína, legatiónibus, aliísque suscéptis labóribus mirífice ádfuit. Advérsus Nicolaitárum, et Simoníacam hæreses ad mortem usque strénue decertávit. Hujúsmodi depúlsis malis, Mediolanénsem Ecclésiæ Románæ conciliávit. Benedícto, et Cadoláo falsis Pontifícibus fórtiter réstitit. Henrícum quartum Germániæ Regem ab iníquo uxóris divórtio detérruit. Ravennátes ad débita Románo Pontífici obséquia revocátos sacris restítuit. Canónicos Velitérnos ad sanctióris vitæ leges compósuit. In província præsértim Urbináte vix ulla fuit Episcopális Ecclésia, de qua Petrus non sit beneméritus; Eugubínam, quam aliquándo créditam hábuit, multis levávit incómmodis; álias alibi, quando opórtuit, perínde curávit, ac si suæ essent tutélæ commíssæ. Cardinalátu et Episcopáli dignitáte depósitis, nihil de pristína juvándi próximos sedulitáte remísit. Jejúnium sextæ Fériæ in honórem S. Crucis Jesu Christi: horárias Beátæ Dei Genitrícis preces, ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferéndæ quoque sibi verberatiónis morem ad patratórum scélerum expiatiónem provéxit. Demum sanctitáte, doctrína, miráculis, et præcláris actis illústris, dum e Ravennáte legatióne rediret, Faventiæ octávo Kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus Corpus ibídem apud Cisterciénses mul-

tis miráculis clarum frequénti Populórum veneratióne cólitur. Ipsum Faventíni non semel in præsénti discrímine propítium expérti Patrónum apud Deum delegérunt. Leo vero duodécimus Póntifex Máximus Officium, Missámque in ejus honórem, tamquam Confessóris Pontíficis, quæ alíquibus in Diœcésibus, atque in Ordine Camaldulénsium jam celebrabántur, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, áddita Doctóris qualitáte, ad univérsam exténdit Ecclésiam.
℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii Cap. 5.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 6. tom. 4.

Osténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? idest, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum, qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat cæterórum?
℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Benedictio. Cujus festum cólimus. Lectio viii.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem: sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior: sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.
℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus. ℣. Jucunditátem, et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

VOs estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ; sic nunc dicit lumen mundi. Nam, neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus Apostólicum salem Dóminus misit. Et hic, mundum, non cælum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum opórtet intélligi, quibus illumināndis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita, idest, fundáta super insígnem magnámque justítiam; quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XXIII. vel XXIV.

Februarii anno Bissextili. In Vigil. S. Mathiæ Apostoli. Si non venerit in Quadrag. tres Lect. leguntur de Hom. in Ev. **Hoc est præcéptum meum.** ut in Vigil. Apost. **i.** Si autem venerit in Quadragesima, nihil fit de Vigil. nisi in Missa. Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Mathíæ Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

DIE XXIV. vel XXV. FEBRUARII,

Anno Bissextili.
In festo S. Mathiæ Apostoli
Duplex ii. Classis.
Omnia de Communi Apostolorum, præter Orationem et Lect. seq.

Oratio.

DEus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue, quæsumus, ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 1.

IN diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum dixit (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

ET notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis, usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

ET statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis: et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Dum stetéritis ante reges, et præsides, nolíte cogitáre, quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.

℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Glória Patri. Dábitur.

In ii. Noct. Lect. de Expositione S. Augustini Episc.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis. ut in Communi Apostolorum. xv.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

IN illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ; quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ser. 10. de Verbis Domini.

VEníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit: Veníte ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Déni-

que promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt? Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre, sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

MAgnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.

Glória Patri. Quorum.

Si hoc Festum venerit in Quadr. ix. Lect. legitur de Homil. Feriæ occ. et de ea fit comm.

Lectio ix.

QUod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum? Qui desíderat, et quod dico, et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bónum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident, sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis, et vidéntis.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, et alias Horas, omnia de Communi Apostolorum.

FESTA MARTII.

Ante Quadragesimam prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE IV. MARTII.

In festo S. Casimiri Confess. Semiduplex.

Omnia de Communi Con-

fessoris non Pontificis, præter hic assignata.

Oratio.

DEus, qui inter regáles delícias, et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus; ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cæléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Feriæ, si in Quadragesima venerit. Postea S. Lucii Papæ et mart.

Antiphona. **Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.**

℣. **Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.**

℟. **Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.**

Oratio.

DEus qui nos beáti Lúcii mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In i. Nocturno, si venerit in Quadrages. Lectiones **Justus si morte præoccupátus fúerit.** de Communi Confessoris non Pontificis. **lxvii.** alias de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAsimírus, patre Casimíro, matre Elisabétha Austríaca, Polóniæ régibus ortus, a pueritia sub óptimis magístris, pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício, et assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assíduus, Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custódivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

CAthólicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restauráret. Erga páuperes, et calamitátibus oppréssos benéficus, et misérícors, Patris et Defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémo vitæ término fórtiter asséruit, dum gravi pressus infirmitáte,

mori pótius, quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrévit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Consummátus in brevi virtútibus, et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter Sacerdótum et Religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret miráculis. Etenim, prætérquam quod puélla defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum, et várii infirmi sanitátem ad ejus sepúlchrum recuperárunt; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in áere appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo décimus, eúmdem Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi, de Communi Confess. non Pontificis. lxxii.

Nona Lectio de Homilia Feriæ occ., et de ea fit comm. si in Quadr. venerit. Postea S. Lucii, Antiph. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui nos. 542.

DIE VII. MARTII.

In festo S. Thomæ de Aquino Confess. et Ecclesiæ Doct. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia. Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ confessóris tui mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fœcúndas: da nobis, quæsumus; et quæ dócuit intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Feriæ, si in Quadragesima venerit. Postea Ss. Martyrum Perpetuæ et Felicitatis.

In Vesperis et Laudibus, Antiph. Istárum est enim

regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
℣. Glória, et honóre coronásti eas, Dómine.
℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones. Sapiéntiam ómnium. ut in Communi Doctor. lxi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

THomas, Landúlpho Cómite Aquináte, et Theodóra Neapolitána, nobílibus paréntibus natus, quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens Fratrum Prædicatórum Ordinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indígne feréntibus, Lutétiam Parisiórum míttitur. Quem fratres in itínere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulíerem étiam, quæ ad labefactandam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis flexis génibus ante signum Crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est, sibi ab Angelis constríngi lumbos: quo ex témpore, omni póstea libídinis sensu cáruit: soróribus, quæ, ut eum a pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut contémptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cæléstis vitæ se conférrent.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EMíssus e castro per fenéstram, Neápolim redúcitur: inde Romam, póstea Parísium a fratre Joánne Theutónico, Ordinis Prædicatórum Generáli Magístro ductus, Albérto Magno doctóre, Philosophíæ, ac Theologíæ óperam dedit: vigínti quinque annos natus, magíster est appellátus, publicéque Philósophos ac Theólogos summa cum laude est interpretátus. Numquam se lectióni, aut scriptióni dedit, nisi post ora-

tiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid sciret, non tam stúdio, aut labóre suo peperísse, quam divínitus tráditum accepísse. Neápoli, cum ad imáginem Crucifixi veheméntius oráret, hanc vocem audívit: Bene scripsísti de me, Thoma: quam ergo mercédem accípies? Cui ille: Non áliam, Dómine, nisi teípsum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas. Lectio vi.

NUllum fuit scriptórum genus in quibus non esset diligentíssime versátus. Collatiónes Patrum assídue pervolutábat; nec tamen a prædicatióne divíni verbi desistébat. Quod cum fáceret per Octávam Paschæ in Basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus fimbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Scripta ejus, et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res difficiles, ádeo excéllunt, ut ob eam causam étiam nomen Doctóris Angélici jure sit adéptus. Ab Urbáno quarto Romam vocátus, addúci non pótuit, ut honóres accíperet. Archiepiscopátum Neapolitánum étiam deferénte Cleménte quarto Pontífice recusávit. Missus a Gregório décimo ad Concílium Lugdunénse, in Monastério Fossæ novæ in morbum íncidit, ubi ægrótus Cántica Canticórum explanávit. Ibídem óbiit quinquagenárius, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis et vivus, et mórtuus flóruit. A Joánne vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est anno millésimo trecentésimo vigésimo tértio: cujus corpus póstea Urbáno quinto summo Pontífice Tolósam translátum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In iii. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ. ut in Commu. Doct. lxiii. Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima. In Laud. fit comm. Feriæ, et Sanctarum mart. 543. Vesp. a Capit. de seq. cum commem. præced.

DIE VIII. MARTII.
In festo S. Joannis de Deo Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter sequent.

Oratio.

DEus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecisti; et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta, ipsíus suffragántibus méritis, ut igne charitátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Thomæ, Antiphona. **O Doctor óptime, Ecclésiæ sancte lumen, beátæ Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.**

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. **Deus, qui Ecclésiam tuam.** ut supra. 543.

Postea Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

In i. Nocturno, in Quadr. Lect. de libro Eccles. **Beátus vir.** de Communi Confess. non Pontif. ii. loco. **lxxv.** alias de Script. occurrente.

In secundo, Nocturno.

Lectio iv.

JOánnes de Deo, ex cathólicis piísque paréntibus in óppido Montis Majóris junióris Regni Lusitániæ natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sua sponte emíssus, ab ipso ejus nativitátis témpore, non obscúre prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob audítam prædicatiónem verbi Dei, sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid, perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suíque ipsíus contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cælésti charitáte magis incénsus, gémino, atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi exstrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fœcundávit Fratrum Hospitalitátis, infírmis præcláro animárum corporúmque profectu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus

per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

PAupéribus ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem proficua déerat. Effúsa quoque extra nosocomíum charitáte indigéntibus muliéribus víduis, et præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis extermináret. Cum autem máximum in Régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum infirmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas, jam in imménsum succrescéntes, versátus, exínde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus, exívit; in schola charitátis édocens, segniórem in eum fuísse ignem, qui foris ússerat, quam qui intus accénderat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

MUltíplici asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, et lacrymárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis rite, sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus e léctulo surgens, ac provolútus in génua, manu et corde Christum Dóminum e Cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini: quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota Civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbitum plúrimis miráculis clarum Alexánder octávus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℟. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi, et interrogávit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? Et réliqua.

Homil. S. Joánnis Chrysóst.

Homilia 72. in Matth.

SAdducæis confúsis, Pharisæi rursus aggrediúntur: cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt, et Legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant: Quodnam primum mandátum in Lege sit? Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum: putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant. Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cháritas, sed invídiæ livóre tabéscerent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

QUamóbrem símile est huic? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur: Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum: Radix ómnium malórum avarítia est: quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit; quorum caput et radix est: Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.
Glória Patri. Et vos.

Si hoc Festum venerit in Quadr., ix. Lectio legitur

de Homil. Feriæ occurr. et de ea fit commem.

Lectio ix.

SI ergo dilígere Deum, dilígere próximum est (nam si díligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas): si étiam diléctio próximi facit, ut mandáta custódias, mérito ait, in his totam Legem et Prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cum de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit, quam tentántes petébant: sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde, quam primum inférius, sponte áttulit: secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cháritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus. 16.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, commem. præced.

DIE IX. MARTII.

In festo S. Franciscæ viduæ Romanæ. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beátam Francíscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti: concéde, quæsumus; ut intercessiónis ejus auxílio, Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. sancti Joannis de Deo, Aña. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui beátum Joánnem. ut supra. 546.

Postea Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadrag. In i. Noct. Lect. de Scr. occ., et si venerit in Quadrag. erunt de Comm. non Virgin. Mulíerem fortem. xcviii.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

FRancísca nóbilis matróna Romána, ab ineúnte ætáte illústria dedit virtútum exémpla; étenim pueríles ludos et illécebras mundi réspuens solitúdine, et oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre, et Monastérium íngredi propósuit: paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontiánis júveni æque díviti, ac nóbili, nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum quantum lícuit, semper retínuit: a spectáculis, convíviis, aliísque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens, et quidquid a doméstícis curis superérat témporis, oratióni, aut proximórum utilitáti tribuens;

in id vero máxima solicitúdine incúmbens, ut Matrónas Románas a pompis sæculi, et ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter Domum Oblatárum, sub Régula sancti Benedícti, Congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta in Urbe instítuit. Viri exsílium, bonórum jactúram, ac univérsæ domus mœrórem non modo constantíssime tolerávit, sed grátias agens cum beáto Job, illud frequénter usurpábat: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit, sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Viro defúncto, ad prædíctam Oblatárum Dómum cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrymis eárum número adscríbi supplíciter postulávit: voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álio tamen, quam ancíllæ, vilissimæque féminæ, et immundítiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatiónem et verbo declarávit, et exémplo: sæpe enim e suburbána vínea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eísdem onústum agens per Urbem aséllum, paupéribus subveniébat, in quos étiam largas eleemósynas erogábat: ægrotantésque in xenodochíis visitans, non corporáli tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat; corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cíngulo, crebrísque flagéllis, in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ, et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo Confessárii mandáto, a cujus ore, nutúque pendébat, módice temperávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Divína mystéria, præsértim vero Christi Dómini Passiónem, tanto mentis ardóre, tantáque lacrymárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctíssimæ Eucharístiæ Sacraménto, spíritu in Deum eleváta, ac cæléstium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni gé-

neris hostis váriis eam contuméliis, ac verbéribus a propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper elúsit, Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum, et prophetíæ dono cúluit, quo et futúra prædíxit, et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes, vel e cælo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Módica panis fragménta, quæ vix tribus sorόribus reficiéndis fuíssent satis, sic ejus précibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum supersúerit, ut canístrum impléverit: et aliquándo earúmdem sorórum, extra Urbem mense Januário ligna paráutium, sitim recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabíliter obténtis abúnde expléverit. Dénique méritis, et miráculis clara migrávit ad Dóminum anno ætátis suæ quinquagésimo sexto: quam Paulus quintus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier.

Glória Patri. Múlier.

In iii. Nocturno Homil. in Evangel. Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi Sanctarum nec virg. nec mart. cii.

Nona Lectio dicitur de Homil. Feriæ occurr. et de ea fit commem. in Quadrages. In ii. Vesp. fit comm. Ss. Quadraginta Martyrum.

DIE X. MARTII.

In festo Ss. Quadraginta Martyrum. Semid.

Omnia de Commu. plurim. Mart., præter sequentia.

Antiph. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus: pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit comm. Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola ad Rom. Fratres, debitóres sumus. de Commu. plur. Mart. xxxvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LIcínio Imperatóre, et Agricoláo Præside, ad

Sebásten Arméniæ urbem, quadragínta mílitum fides in Jesum Christum, et fortitúdo in cruciátibus perferéndis enítuit. Qui sæpius in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constrícti, cum ora ipsórum lapídibus contúsa fuissent, híemis témpore frigidíssimo nudi sub apérto áere supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio: Quadragínta in stádium ingréssi sumus; quadragínta item, Dómine, coróna donémur, ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic númerus, quem tu quadragínta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingréssa est in orbem terrárum. Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et Hæc quidem illórum erat orátio.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Ceteris autem custódibus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui et illos orántes, et luce circumfúsos, et quosdam e cælo descendéntes Angelos tamquam a Rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur: Quadragínta hi sunt, quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus; nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus e somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se Christiánum esse clara voce proféssus, Martyríbus se adjúnxit. Cum vero Præsidis satéllites jauitórem quoque Christiánum esse cognovíssent, bacíllis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

In eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem, natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus adhuc vivéntem vidísset, sic co-

hortáta est : Fili , paulísper sústine : ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora pláustris impóni cérneret , ut in rogum inferréntur , ac filium suum relínqui , quod sperâret ímpia turba púerum, si vixísset , ad idolórum cultum revocári posse , ipso in húmeros subláto , sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa stréuue prosequebátur : in cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit : ut qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant , fúneris étiam societáte copuláti , una in cælum pervenírent . Combústis illis , eórum relíquiæ projéctæ in profluéntem , cum mirabíliter in unum confluxíssent locum , salvæ et íntegræ repértæ honorífico sepúlchro cónditæ sunt.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus , et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum , et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In iii. Noct. Homilia S. Ambrosii Episc. in Evang. Descéndens Jesus de monte. de Communi plur. Mart. xlvi. Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurr. , et de ea fit commemoratio.

DIE XII. MARTII.

In festo S. Gregorii Papæ Conf. et Eccl. Doct Duplex. Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen , beáte Gregóri , divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti : concéde propítius , ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur , ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Feriæ. In primo Noct. Lectiones . Sapiéntiam ómnium. ut in Communi Doctor. lxi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Magnus , Románus , Gordiáni Senatóris filius , adoléscens Philosophíæ óperam dedit , et prætório offício functus , patre mórtuo , sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus , prope Basílicam sanctórum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri : ubi Hilarióne ac Maximiáno magístris,

monáchi vitam proféssus, póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinális creátus, Constantinópolim a Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantínum Imperatórem legátus míttitur: apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutychium Patriárcham, qui scrípserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum Imperátor in ignem injíceret. Quare Eutychius paulo post cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat multis præséntibus, dicens: Confíteor, quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectiò v.

Romam rédiens, Pelágio pestiléntia subláto, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur: quem honórem ne accíperet, quámdiu pótuit, recusávit. Nam aliéno vestítu in spelúnca delítuit: ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In Pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat: in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános, et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit: Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi Epíscopo dare nóluit, nisi neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno, et áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit: vere a Beda Presbytero Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ Epíscopi nomen arrogábat. Maurítium Imperatórem, eos, qui mílites fuíssent, mónachos fieri prohibéntem, a senténtia detérruit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Ecclésiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta Synodo, multa con-

stítuit ; in iis : Ut in Missa Kyrie eléison nóvies repeterétur : Ut extra id tempus , quod continétur Septuagésima et Pascha , Allelúja dicerétur : Ut adderétur in Cánone , Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías , Statiónes , et Ecclesiásticum officium auxit. Quátuor Concíliis , Nicæno, Constantinopolitáno , Ephesíno , Chalcedonénsi , tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Silíciæ , qui ex antíqua Ecclesiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant , quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros confécit : quos cum dictáret , testátus est Petrus Diáconus, se Spíritum Sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admirabília sunt quæ dixit , fecit , scripsit , decrévit , præsértim infírma semper et ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miráculis , Pontificátus anno décimo tértio , mense sexto, die décimo quarto Idus Mártii , qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam, ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cæléstem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in Basílica sancti Petri prope Secretárium.

℟. Iste est , qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est , qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit , in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ. Ex Homil. 17. in Lucæ 10. ante medium.

COnsiderándum nobis est, ut qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére , stúdeat síngulos , in quantum valet , instrúere , privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre contínuo , quod sanctis Apóstolis dícitur , et per Apóstolos nobis : Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur , qui pastóres estis , pensáte , quia Dei animália páscitis : de quibus profécto animálibus Deo per Psalmístam dícitur: Animália tua habitábunt in ea. Et sæpe vidémus , quod petra salis brutis animálibus antepónitur , ut ex eádem salis petra lámbere débeant, et melioréri. Quasi ergo in-

ter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necésse est, quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat: ut quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loríeam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

SAl étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus: quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus, et exémplis osténdimus. Nullum puto, fratres charíssimi, ab áliis majus præjudícium, quam a sacerdótibus tólerat Deus: quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit: quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus: nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotídie stúdia vacámus, terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. ℟ Et quia eo ipso quo céteris præláti sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, suscéptæ benedictiónis ministérium vértimus ad ambitiónis arguméntum: Dei causam relínquimus, ad terréna negótia vacámus: locum sanctitátis accípimus, et terrénis áctibus implicámur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: * Et implévit eum Dñs spíritu sapiéntiæ, et intelléctus.

℣. Jucunditátem, et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriæ occurr. et de ea fit comm. in Laudibus.

COM-

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIIS Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, et Oratione, quæ in propriis locis notantur. Ubi vero non sunt propriæ Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 27. in Evangel.

CUm cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est: et ómnia unum præcéptum sunt? quia, quidquid præcípitur, in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt: sic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce charitátis.

Responsoria de Feria pro tempore. Lectio ii.

PRæcépta ergo Domínica et multa sunt, et unum: multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, et amícos jubet díligi in se, et inimícos propter se. Ille enim veráciter charitátem habet, qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per afféctum cognatiónis et carnis: quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt; sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex charitáte debétur obediéntiæ. Lectio iii.

HI nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur; quia amórem suum non spirituáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde cum Dóminus díceret: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: prótinus áddidit: Sicut diléxi vos: ac si apérte dicat: Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres

charíssimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre moliátur.

COMMUNE

Apostolor., et Evangelistar.

Ad Vesperas, Antiphona.

Hoc est præcéptum meum. cum reliq. de Laudibus. xi. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. Ephes. 2.

Fratres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu. ℟. Deo grátias. Hymnus.

Exúltet orbis gáudiis:
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus, et astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat. Antiphona.

Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges, et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et Géntibus. Oratio propria.

Ad Matutinum. Invitator.

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.
Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.
Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas,
Mundi tyránnum cónterit.
In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno, Aña. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Aña. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dñm, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte, quóniam

suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justū, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Añ. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Antiph. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua: * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et

domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus:* vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: *in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia, et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.
Antiphona. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine.
℣. In omnem terram exívit sonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube Domne benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua etc.
Lectiones de Script. posita in Comm. Sanct. leguntur quando annotantur in Prop. Sanct. per annum, et quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lect. de Scriptura, sed tantum de Homilia, et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Coríntios.
Lectio i. Cap. 4.

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum: sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dñs, qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium: et tunc laus erit unicuíque a Deo. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.
Et sic deinceps in fine omnium Lectionum, nisi aliter assignetur.
℟. Ecce ego mitto vos, sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.
℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.
Bño. Unigénitus Dei Fílius.
Lectio ii.

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me, et Apól-

lo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro ålio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis; sine nobis regnátis: et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.
℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.
Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

NOs stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes, vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos hæc scribo, sed ut filios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu, per Evangélium, ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges, et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.
℣. Non enim vos estis, qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.
Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno, Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham. Psalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum con-

gregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Añ. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Añ. Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60.

EXáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis, et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam, et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Añ. Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine. Añ. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem meam, cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt, ut gládium, linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dño, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Añ. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt. Ꝟ. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Ꝟ. Jube domne benedícere.

Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Evangel. post medium. Lectio iv.

SCriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Or-

naménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spírituum, álii généra linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Bũo. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres Sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum, tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Bũo. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Certe iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus, atque seniórum, cæsis denunciátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant:

Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis, quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno, Aña. Exaltabúntur córnua justi, allelúja. Psalmus 74.

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Antiph. Exaltabúntur córnua justi, allelúja.

Antiphona. Lux orta est justo, allelúja: rectis corde lætitia, allelúja. Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo : * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Antiphona. Lux orta est justo, allelúja : rectis corde lætítia, allelúja.
Antiphona. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja. Psalmus 98.
DOminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes : * judícium, et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.
Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus : * et præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Antiphona. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fidúcia ! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu, et arte quærébat : et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus, quod jussísti ; quid ígitur nobis dabis præmii ? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis : quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit : Qui re-

liquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod própriè Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Bñ. Cujus, vel Quorum festum cólimus. Lectio viij.

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias, et sæculi voluptátes: isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta: et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.

Glória Patri. Quorum.

Bñ. Ad societátem. Lect. ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam essereddéndam; non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymnus.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

HOc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus. Dóminus regnávit.

cum reliquis. 17.
Antiphona. Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.
Aña. Vos amíci mei estis, si fecéritis, quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.
Antiphona. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.
Aña. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.
Capitulum. Ephes. 2.
FRatres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.
℟. Deo grátias. Hymnus.
EXúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus, et astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.
Ad Benedictus, Antiphona. Vos, qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.
Ad Tertiam. Antiphona. Majórem charitátem.
Cap. Fratres: Jam non estis.
℟. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.
Ad Sextam, Antiphona. Vos amíci mei estis.
Capitulum. Act. 5.
PEr manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe.
℟. brev. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues.
℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super.
Glória Patri. Constítues.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.
Ad Nonam, Antiphona. In patiéntia vestra.
Capitulum. Act. 5.
IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniã digni hábiti sunt pro nómi-

ne Jesu contuméliam pati.
℟. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui, Deus. Nimis.
℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Aña. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum. Psal. 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis

Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dñs ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiph. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Aña. Cólloceт eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dñm: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo, et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Aña. Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis. Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *

tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dñi invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.
Antiphona. Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.
Aña. Eúntes ibant, et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Aña. Eúntes ibant, et flebant, mitténtes sémina sua.
Antiphona. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138.

DOmine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.
Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.
Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.
Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.
Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.
Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?
Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.
Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris.
Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.
Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi, quia terríbiliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.
Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.
Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum declináte a me.
Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nonne qui odérunt te, Dómine óderam: * et super inimícos tuos tabescébam?
Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.
Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.
Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.
Antiphona. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.
Capitulum. Ephes. 2.
Fratres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguláti lápide Christo Jesu.
Hymnus. Exúltet orbis xii.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.
Ad Magnificat, Antiphona. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte: et accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

ALIÆ LECTIONES
pro Apostolis.
In secundo Nocturno.
De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.
Ante medium. Lectio iv.
Fundaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis, et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.
℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tértius décimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dñs duódecim Apóstolos: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est: implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia; unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem. ℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum, tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

ET ídeo, quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis, ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur. ℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

PRO EVANGELISTIS

Lectiones in primo Nocturno.

Incip. liber Ezechiélis Proph.

Lectio i. Cap. 1.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quin-

ta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dñi ad Ezechiélem filium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus, quasi spécies eléctri, idest de médio ignis. ℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte. Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur, cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur. ℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me: quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum. Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor; fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor; et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent. ℟. Dum stetéritis ante reges, et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.
Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Gregórii Papæ super Ezech. Proph. Homil. 3. lib. 1. Lectio iv.

SAncta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum

dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur, per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio, quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dñi locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat? hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánnes. Si quæras, quid Joánnes sentiat? hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus? hoc quod Matthæus, Joánnes, et Lucas. Si quæras, quid Lucas? hoc quod Joánnes, Matthæus, et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia notítia fidei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quídquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte, et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant: et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem, quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt: sed dum hunc esse incircumscríptum, atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc díci-

tur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evangelia.

DOminus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus, innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus quam inter duos cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum discípulos Dñs mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia, qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam, in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dñs séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

HInc namque eisdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit su-

per occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit, quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 16.

COMMUNE

Unius Martyris.

Ad Vesperas, Antiphona. Qui me conféssus. cum reliq. de Laudib. xxix. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum,
Sors, et coróna, præmiū,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans
Pervénit ad cæléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinē,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime,
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus, et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Mart., et Pont. Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum. Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dñm. Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. mártyre tuo,

et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. ut supra. xx.

In primo Nocturno, Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte. Psal. 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructũ suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Aña. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus. Psalm. 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite, * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiphona. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dñe, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in festo Martyris et Pontificis.

In festo autem Martyris non Pontificis leguntur, quæ inferius positæ sunt in Commune plur. Mart. xxxvi.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. • Cap. 20.

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit Majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos; testíficans Judæis, atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans; nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me: dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dño Jesu: testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad

cæléstia regna. Fundátus enim erat.

Bño Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

ET nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bño Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno Aña. Fílii hóminum scitóte, quia Dóminus sanctum suum mirificávit. Psalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quærítis mendácium?

Et scitóte, quóniam miri-

ficávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.
Antiphona. Fílii hóminum scitóte, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.
Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dñe, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.
Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.
Antiphona. In univérsa terra glória, et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

DOmine, Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: *

lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Aña. In univérsa terra glória, et honóre coronásti eum.
℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso. Pater noster.
Absolutio. Ipsius píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens.
Sermo S. Augustíni Epíscopi.
Serm. 44. de Sanct. Lect. iv.

TRiumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit; cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.
Bño. Christus perpétuæ.
Lectio v.

COronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia, Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia, Momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supér-

næ suavitátis dulcédine ineffabíliter affectus dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Contemplabátur enim, quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia: et ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cælo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dñs noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Aña.

Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dñs in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum, et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Habitábit in taberná-

culo tuo: requiéscet in monte sancto tuo. Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dñm gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo. Aña. Posuísti, Dñe, super caput ejus corónam de lápide pretióso. Psal. 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, et psallémus virtútes tuas.

Aña. Posuísti, Dñe, super caput ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum. Pater noster. Absolut. A vínculis. ℣. Jube domne benedícere. Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis ve-

nit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.
Homilía S. Gregórii Papæ.
Homilia 37. in Evangel.
SI considerémus, fratres charíssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda, quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia? Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári.
℟. Coróna áurea super caput ejus: * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.
Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.
SEd ad hæc audíta inardéscit ánimus: jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.
℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.
Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Festis sex Ss. Martyrum Pontificum, Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.
℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti in cápite.

Glória Patri. Posuísti.

℟. Ad societátem. Lect. ix.

SEd percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo, et fugiéndo nesciámus. Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

QUi me conféssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psal. Dñs regnávit. cum réliquis. 17. Aña. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. Aña. Qui mihi minístrat, me sequátur: et ubi ego sum, illic sit et miníster meus. Aña. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus. Antiphona. Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened., Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnã custódit eam.

Pro Mart., et Pont. Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Mart. tantum. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dñm. Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus emundémur in mente. Per Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona. Qui séquitur me.

Capitul. Beátus vir. xxix.

℟. brev. Glória, et honóre, * Coronásti eum, Dñe. Glória, et honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória, et honóre. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona. Qui mihi minístrat.

Capitulum. Eccl. 15.

CIbávit illum pane vitæ, et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. breve. Posuísti Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona. Volo Pater.

Capitulum. Eccl. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est. ℣. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo. Glória Patri. Magna est. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Aña. Qui me confésssus. ut supr. cum reliq. de Laudib. xxix. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Domínica. 120. et loco ult. Psal. Crédidi. 124. Capitul. Beátus vir. Hymn. Deus tuórum mílitum. xx.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

ALIÆ LECTIONES

Pro uno Martyre.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Serm. 21. Lectio iv.

PRíncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppresserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus debeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dñi gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit. ℟. Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios, et infidos impietátis arcéssitur, cum fidei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse, et constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris, atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dñm omnes sancti ejus: et, Beátus vir, qui timet Dñm. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

POne ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tráctus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína; illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit affectum

confidéntia cupiéntis ætérna, et divina trepidántis?
℟. Stola jucunditátis índuit eum Dñs: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dñs pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.
Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 31. in Evangel.

QUia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.
℟. Coróna áurea super caput ejus: * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa. Lectio viii.

CErte cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra: hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua: sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet: valde autem multum est abnegáre quod est.
℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas.
Glória Patri. Qui minas.

Sequens ℟. dicitur ultimo

loco in Festis sex Ss. Martyrum Pontif. Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani. ℟. Dñe, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem dierum in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix.

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo própríum póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quísque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 16.

COMMUNE

plurimorum Martyrum.

Ad Vesperas, Antiphona. **Omnes sancti.** cum reliq. de Laudibus. xliii. Psalm. **Dixit Dóminus.** cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalm. **Laudáte Dóminum omnes Gentes.** 124.

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Sanctórum méritis íncly-
ta gáudia
Pangámus sócii, géstaque
fórtia;
Gliscens fert ánimus prómere
cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus
abhórruit:
Hunc fructu vácuum, flóribus
áridum
Contempsére tui nóminis
ásseclæ,
Jesu Rex bone Cælitum.

Hi pro te fúrias, atque minas
truces
Calcárunt hóminum, sævaque
vérbera:
His cessit lácerans fórtiter
úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non
querimónia;
Sed corde impávido mens
bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua
retéxere,
Quæ tu Martyribus múnera
præparas?
Rubri nam flúido sánguine
fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te summa o Déitas, únaque
póscimus,
Ut culpas ábigas, noxia
súbtrahas,

Deo pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant. Amen.

℣. **Lætámini in Dómino, et exultáte justi.** ℟. **Et gloriámini omnes recti corde.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.**

Pro plurimis Martyribus Pontificibus. Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus Dómine, festa tueántur, et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices. Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Ad Matut., Invitator. **Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.** Psal. Veníte exultémus. 2. Hymnus.

Christo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus,
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera:
Sanguis sacrátus fúnditur,
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Aña. **Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.** Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in

judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Antiphona. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum. Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus : * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocaústa accépit eos in ætérnum.

Aña. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum. Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dñe, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum. ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 8.

FRatres: debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus, Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ, revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum, et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: *Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SCimus autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit, quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam intérpellat pro nobis.

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et ídeo.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

QUis ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (Sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die; æstimáti sumus sicut oves occisiónis). Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dño nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et meruérunt.

Glória Patri. Et meruérunt.

In secundo Nocturno, Aña. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus. Psal. 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dñm gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

COnsérva me, Dñe, quóniam sperávi in te. * Dixi Dño: Deus meus es tu, quóniã bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * éteuim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: *

ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.
Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.
Antiph. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient. Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dñs virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Sancti, qui sperant in Dño, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.
℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℟. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epísc.
Sermo 47. de Sanctis.
Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres charíssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℞. Sancti tui, Dñe, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.
Bñd. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SEd nos vólumus gaudére cum sanctis, et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, dicens: si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dñs in Evangélio: Si mundus vos odit: scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.
℞. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.
Bñd. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SEd dicit áliquis: Et quis est, qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dñm géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.
℞. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Aña.

Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum. Psalm. 32.

EXultáte justi in Dño: * rectos decet collaudátio.
Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.
Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.
Quia rectum est verbum Dñi: * et ómnia ópera ejus in fide.
Díligit misericórdiam, et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in

thesáuris abyssos.
Tímeat Dñm omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.
Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem, et generatiónem.
Beáta Gens, cujus est Dñs Deus ejus! * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.
De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.
De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.
Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.
Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor, et protéctor noster est.
Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.
Antiphona. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.
Aña. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ídeo coronáti póssident palmam. Psalm. 33.
Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dñm, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illumináimini: * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte filii, audíte me: *

timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitā: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dñi super justos: * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dñs ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.
Antiph. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ídeo coronáti póssident palmam.
Aña. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum. Psalmus 45.
Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus, * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dñs virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.
℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.
Bñō. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Lectio vii. Cap. 21.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.
Homilia 35. in Evangel.

DOminus, ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur: et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri, opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius, exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.
Bñō. Quorum festum cólimus. Lectio viii.

SEd his malis preveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget Gens contra Gentem, et regnum advérsus regnum: et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cælo, et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur, et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella, et seditiónes non statim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.
Glória Patri. Mercédem.

Sequens ℟. dicitur post octavam, vel secundam Lectionem in festo plurimorum Martyrum Fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes.
Glória Patri. Contemnéntes.

Ȧno. Ad societátem. Lect. ix.

SEd cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus: quia necésse est, ut ália e cælo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget Gens contra Gentem, ecce perturbátio hóminum; erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ desúper; erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum; erit fames, ecce sterílitas terræ; terrorésque de cælo, et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur; et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur; ut impleátur, quod dícitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

OMnes Sancti, quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martyrii. Psalm. Dñs regnávit. cum reliquis. 17. Aña. Cum palma ad regna pervenérunt sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

Aña. Córpora sanctórum in pace sepúlta sunt, et vivent nómina eórum in ætérnum.

Aña, Mártyres Dñi, Dóminum benedícite in ætérnum.

Aña Mártyrum chorus, laudáte Dóminum de cælis, allel.

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

REx glorióse Mártyrum
Coróna confidéntium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia.
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedict. Aña, Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus. Oratio.

BEatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices. Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum

tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiã, Añã. Cum palma. Capitulum. Justórum ánimæ. ut supra. xliii.

℟. brev. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona. Córpora sanctórum.

Capitulum. Sap. 10.

REddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. breve. Exúltent justi, * In conspéctu Dei. Exúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dñm est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Mártyrum chorus.

Capitulum. Sap. 3.

FUlgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. breve. Justi autem, * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS.

Antiphona.

ISti sunt Sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psal. Dixit Dóminus. 120.

Antiphona. Sancti per fidem vicérunt regua, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Psal. Confitébor. 120. Añã. Sanctórum velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dñi.

Psalmus. Beátus vir. 121.

Antiphona. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt.

Psalm. Laudáte púeri. 121.

Antiph. In cæléstibus regnis sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus. Crédidi. 124.

Capit. et Hymnus, ut in primis Vesperis. xxxiii.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona. Gaudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

ALIÆ LECTIONES

Pro pluribus Martyribus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Sermone 1. de Martyribus, tom. 3. Lectio iv.

NEmo est, qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus, quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili, ac fide: ut Christo præstánte, dimicáre, et víncere hostem possímus; ut parta victória, cum iísdem Sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ; et torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

QUis est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis, eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui, etsi martyrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut Martyrium præbeat, aut sine martyrio cum Sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut. Lect. vi.

UT enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti: sic et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes: habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dó-

minus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 5. in Lucæ c. 6. post init.

ADvérte ómnia diligénter quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos: in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet, in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo unumquémque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit, ut usu quodam, et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

BEáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit: octo vero sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles: ille in illis octo mysticum númerum reservávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi: et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Glória Patri. Mercédem.

Sequens ℟. dic. post octav., vel secund. Lect. in Fest. plurimor. Martyrum Fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit vio-

lári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia.

℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes.

Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

SEd prius, quæ sunt amplióra, videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam, generatióque virtútum: quia, qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus. 16.

COMMUNE

Confessoris Pontificis.

Ad Vesperas, Antiphona.

Ecce sacérdos magnus. cum reliquis de laudibus. lvi.

Psal. Dixit Dñs cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. Eccli. 11.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. Hymn.

ISte Conféssor Dñi, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitã,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cæli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat, Aña. Sacérdos, et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dñm.

Pro Doct. in utrisque Vesp. Ad Magnificat, Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, depre-

cáre pro nobis Fílium Dei.

Orátio. Deus, qui pópulo tuo. ut infra. lxi.

Pro Confess. Pontif. Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dñe, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor. ut supra. xlvii.

In primo Nocturno, Aña. Beátus vir, qui in lege Dñi meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. Psalm. 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. Beatus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus. Psalm. 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hó-

die génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Antiphona. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.
Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo. Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Ap. ad Timóth.

Lectio i. Cap. 3.

FIdélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum, non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum: fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diá-

boli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque taléntà tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Bñc. Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. Cap. 1.

OPórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum, sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem, ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres, máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Bñc. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 2.

TU autem lóquere, quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es sacérdos.

Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno, Aña.

Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum: Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dñe: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dñe, singuláriter in spe * constituísti me.

Añ. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum: Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Añ. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dñe: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum. Aña. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DOmine, Dñs noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.
℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bñ
o. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Máximi Epíscopi.
Homil. 59. quæ est 2. de S. Eusébio Vercellensi.

Lectio iv.

AD sancti ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpsísse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória patris est filius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit. ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum pú-

ritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum: quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℣. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Bñ. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

BEne et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua; tamquam si díceret: Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ: ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Añ. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dñm gloríficat.
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Añ. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum:

posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, et psallémus virtútes tuas.

Antiphona. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Añ. Hic accípiet benedictiónem a Dño, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum. Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum; * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes,

vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dñs virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.
℣. Tu es sacérdos in ætérnum ℟. Secúndum órdinem Melchísedech. Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.
Homilia 9. in Evang.

LEctio sancti Evangélii, fratres charíssimi, solícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris, in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur ab auctóre mundi, grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre proficíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.
℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dñs lorícam fidei, et ornávit eum. Et.
Bño. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

QUis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est: quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur. Sed homo iste péregre proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus: vidélicet, visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, idest, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.
℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in

mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Glória Patri. Et vos.

Bño. Ad societátem. Lect. ix.

Sed is, qui quinque taléнta accéperat, ália quinque lucrátus est, quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mystica penetráre néscиunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum, atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Antiphona. Non est invéntus símilis illi, qui consérváret legem Excélsi.

Antiphona. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Aña. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: servi Dómini hymnum dícite Deo, allel.

Aña. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dñi tui.

Capitulum. Eccli. 44.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit Christe, rex píissime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis,

supra multa te constítuam, dicit Dóminus. Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Non est invéntus.

Capitulum. Ecce sacérdos magnus, ut supra. lvi.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona. Ideo jurejurándo.

Capitulum. Eccli. 44.

NOn est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi; ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Non., Aña. Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. breve. Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacérdos. cum reliquis de Laudib. lvi. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalmus. Meménto Dómine David. 130.

Capitul. et Hymnus, ut supra in primis Vesp. xlvii.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in secundis Vesperis pro solis summis Pontificibus, Aña. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontif. et Con-

fess. Officium fit ut supra; sed in Oratione et sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; et in i. Nocturno legantur sequentes lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

LAudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Domináutes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum; et sunt, quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo. Lectio iii.

SEd illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum: et in testaméntis stetit semen eórum; et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent; semen eórum, et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem, et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu es.

ALIÆ LECTIONES pro Pontifice et Conf. In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi. Ex Homilia 59. quæ est 2. de S. Eusebio.

Lectio iv.

BEáti Patris N. mérita jam in tuto pósita secú-

ri magnificémus: qui gubernáculum fidei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cæléstibus divítiis, et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit, qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam pervenîret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cæléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam responderent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, Angélici oris arte et oratiónum ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plébe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, et delictórum mole óbrutas, ac sepúltas, ad emendatiónem, tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matthæum, can. 26. in fine.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum

furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam solicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitat. ℟. Amávit eum Dñs, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Can. 26. Lectio viii.

Quisnam est fidélis servus, et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli princípibus, idest Epíscopis, in expectatióne adventúque suo solicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, idest, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur; glóriam a Dómino, tamquam dispensátor fidélis et víllicus útilis, consequétur, et super ómnia bona constituétur; idest, in Dei glória collocábitur; quia nihil sit ultra, quod mélius sit. ℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Quod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens, desperáta die Dñs advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 16.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiph. O Doctor

óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Orátio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis, beátum N, minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum, Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus pro qualitate Festi.

In primo Nocturno
De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 39.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum Géntium pertránsiet; bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dñe quinque taléuta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Enɔ. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.
℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.
℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Benedictio. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a

generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt Gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dñs Dño meo: Sede a dextris meis. Tu es sacérdos. Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et. Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 9. cap. 6. Lectio iv.

QUi post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol véritatis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

NEc immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur: Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur: et Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Expectétur sicut plúvia elóquium meum; et nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem: atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quamóbrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum

de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.
Pro Doctore non Pontifice.
℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas. Bño. Ignem sui amóris. Lectio vi.

DUm ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur: ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.
Pro Doctore non Pontifice.
℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua

Homilía S. Augustíni Epísc.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 6. tom. 4.

OSténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? idest, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum, qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit

Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem: sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior: sed inférior non est, qui, quamvis córpore multa in terra sustineat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus.

℣. Jucunditátem, et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Glória Patri. Et implévit.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ; sic nunc dicit lumen mundi. Nam, neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et extinguéndis putóribus Apostólicum salem Dóminus misit. Et hic, mundum, non cælum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum opórtet intélligi, quibus illumináandis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita, idest, fundáta super insígnem magnámque justítiam; quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 16.

COMMUNE

Confessoris non Pontificis.

Ad Vesperas, Antiphona, Dómine, quinque talénta. ut infra ad Laudes. lxxiv. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. Eccli.31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit supremos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitā,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cæli sólio coruscans.
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis commméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor. ut supra.

In primo Nocturno, Aña. Beátus vir, qui in lege Dñi meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte: et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,

quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus permánet die ac nocte: et ómnia, quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus. Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dñs subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terrã.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dño, prædicávit præcéptum Dñi, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo. Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es: * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi; * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum, * et exsurréxi, quia

Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dñe, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulū tuum benedíctio tua.

Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 4. et 5.

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intelléctum ejus; aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa, plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Populi autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei, et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent, quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt, et contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum; quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iij.

ET erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno, Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace. Psalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum. Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens

iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.
Antiph. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo: scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.
Ant. Dómine, Dñs noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória, et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Psalmus 8.

Domine, Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.
Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Antiphona. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória, et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium. Pater noster. Absolútio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere. Bñ. Deus Pater omnípotens. Sermo S. Joánnis Chrysóst. In Orat. de S. Philogonio, tom. 3. Lectio iv.

Beáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit: síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit: eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit. Bñ. Christus perpétuæ. Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua, ubíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innuméraque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et. Bñ. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Quamóbrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei: et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis: ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem,

Ecclésiam primitivórum, ui conscrípti sunt in cælis, ad multórum míllium Anlórum frequéntiam.

Iste homo perfécit ómnia, iæ locútus est ei Deus, et xit ad eum: Ingrédere in quiem meam: * Quia te vijustum coram me ex ómniis Géntibus.

Iste est, qui contémpsit tam mundi, et pervénit ad léstia regna. Quia.

lória Patri. Quia.

Tertio Nocturno. Aña. ómine, iste sanctus habitát in tabernáculo tuo, opetus est justítiam, requiéet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * ut quis requiéscet in mon- sancto tuo?

ui ingréditur sine mácu-, * et operátur justítiam:

ui lóquitur veritátem in rde suo, * qui non egit dom in lingua sua:

ec fecit próximo suo mam, * et oppróbrium non acpit advérsus próximos suos.

d níhilum dedúctus est in nspéctu ejus malígnus: * tiéntes autem Dñm gloríficat.

ui jurat próximo suo, et on décipit, * qui pecúniam am non dedit ad usúram, múnera super innocéntem on accépit.

ui facit hæc, * non movéitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste sanctus abitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Psalm. 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum

a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, et psallémus virtútes tuas.

Antiphona. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dñm. Psal. 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiphona. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bñc. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 13 in Evangel.

Sancti Evangélii, fratres charíssimi, apérta vobis est léctio recitáta; sed, ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus: quátenus ejus exposítio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lum-

bos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est, mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorífi-cent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Benedictio. Cujus festum cólimus. Lectio viii.

Duo autem sunt, quæ jubéntur, et lumbos restríngere, et lucérnas tenére; ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest: si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit: aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed et si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societátem. Lectio ix.

Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit, et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium própera: pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat: et vidére eum, quem contémpsisse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe, et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit: quia lætus júdicem sústinet: et cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES et per Horas, Antiphona.

DOmine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Antiphona. Euge serve bone, in módico fidélis; intra in gáudium Dómini tui.

Antiphona. Fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Antiphona. Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Aña. Serve bone, et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Hymnus.

JEsu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne prǽmium.
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore,
Dies réfulsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.
Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prǽdia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.
Te, Christe Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipem.
Virtúte clarus, et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.
Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito
Per omne semper sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dñi tui. Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio

ADésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas, Oratio.

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, e-

jus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Euge serve bone.

Capitul. Beátus vir, qui invéntus. lxxiv.

℟.br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit.

℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam, Antiphona. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dñm, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟.brev. Os justi, * Meditábitur sapiéntiam. Os justi.

℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur.

Glória Patri. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam, Antiphona. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟.br. Lex Dei ejus, * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In corde. Glória Patri Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona. Dómine, quinque talénta. cum reliq. de Laudib. lxxiv. Psalmi, Capit. et Hymnus, ut in primis Vesper. lxiv.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans divítias cælo cóndidit ore, manu.

Si occurat celebrari Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra; sed in Oratione et Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

ALIÆ LECTIONES

Pro Confessore non Pontif.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula! et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus, fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi,

ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii. Cap. 32. et 33.

QUi timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis: et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii. Cap. 34.

SPíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in c. 12. Job.

Lectio iv.

DERidétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti, et tímidi in áliis mirántur; quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere; cum vires súppetunt,

nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas ridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur: et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, possésa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Cap. 17. post initium.

Lectio vi.

LAmpas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur, non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat; a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspici non réfugit; corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præpárat, et eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exúltat; afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus, quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente solícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam; * Quia te vi-

di justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te.

Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Libro 4. cap. 54. in Luc. 12.

PUsíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris númeri reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat: quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit. ℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dñm: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine quæréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

VEndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus hujus vitæ necessária desint; quin étiam possésssa, propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infirmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

FAcite vobis sácculos, qui non veteráscunt: eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a Sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ;

cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus, aliísque indigéntibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus. 16.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb. Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat, et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti; quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui relíquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine quæréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii omnes afféctus contémpserint, atque divítias, et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vi-

tam ætérnam possidébunt.
℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.
Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut, qui unam pro Dño dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.
Te Deum laudámus. 16.

C O M M U N E
Virginum.

Ad Vesperas, Antiphona.
Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Psalmus 109.

DIxit Dñs Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dñs ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in diæ iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Aña. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.
Aña. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit. Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dñi.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo, et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.
Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Antiphona. Hæc est virgo

sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Aña. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto, habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. Psalm. 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiphona. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto, habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiph. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja. Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dñi, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja. Aña. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non ma-

nifestávit eis.
Antiphona. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.
Capitulum. 2. Cor. 10.
FRatres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat. Hymnus.
JEsu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.
Ad Magnificat, Antiphona.
Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.
Oratio.
DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. vírginis, et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñm nostrum. Alia Oratio.
INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. virgo et martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.
Pro Virgine non Martyre.
Oratio.
EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.
Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus, Antiphona. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.
℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.
℟. Próximæ ejus afferéntur tibi. Oratio.
DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum, et mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.
Ad Matutinum, Invitator.
Regem Vírginum Dóminum,
* Veníte adorémus.
Psalm. Veníte exultémus. 2.
Hymnus.
VIrginis Proles, Opiféxque Matris,

Virgo quem gessit, peperítque Virgo:
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.
Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.
Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso, méruit serénum
Scándere cælum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Si Sancta fuerit virgo tant. et non mart. dic. Hym. ut seq.

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo:
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In i. Noct. Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Psalm. 8.

DOmine, Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.
Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Aña. Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis. Psal. 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona. Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Antiphona. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Antiph. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bñо. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Coríuthios.

Lectio i. Cap. 7.

DE virgínibus præcéptum Dñi non hábeo, consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres. Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudéntes: et qui emunt, tamquam non possidéntes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur; præterit enim figúra hujus mundi.
℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti.
℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum Angelis.
Si non fuerit Martyr, dicitur sequens ℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Quia.
Bñо. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

VOlo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, solícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, solícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo, cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam; sed ad id quod honéstum est, et

quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bñ. Spíritus Saucti grátia.

Lectio iii.

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri: quod vult fáciat, non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem; potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit: et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi, quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est: cui vult, nubat: tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánserit secúndum meum consílium: puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno, Aña. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Psalm. 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua: * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dñs Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et exultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Antiph. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere prócede, et regna.

Antiph. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dñus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Antiph. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere charitátem. Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, *

in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus Deus misericórdiã tuam: * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.
Añа. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere charitátem. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Ambrósii Episc.

Lib. 1. de Virg. circa init.

Lectio IV.

QUóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam prætericta videátur, quæ princi-pális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in martyribus reperítur, sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléctí, quod supra usum natúræ sit? E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ sponsum sibi invénit in cælo.
℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Et.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio V.

HÆc nubes, áera, Angelos, sidéraque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud: Quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dño copuláutur.
℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus ó-

leo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.
℟. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

QUis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum, ídeo cum Dño appáret in glória, ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, et exultatióne.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Noct. Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Lætentur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum, óleum effúsum nomen tuum. Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ín-

sulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo: * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Antiphona. Trahe me post te in odórem curréinus unguentórum tuórum, óleum effúsum nomen tuum.
Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dñs præparávit in ætérnum.

Psalmus. 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ: * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ: * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.
Antiph. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. . Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsæ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 12. in Evangel.

SÆpe vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur; ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines; et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dñs vigilántem invénit: quæ, accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.
℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Bñо. Cujus, vel Quárum festum cólimus.

Lectio viii.

SEd prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes, et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dñs dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.
℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.
Glória Patri. Ecce.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

IN quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus, et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab ap-

petítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

HÆc est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Antiphona. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Aña. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Aña. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja. Antiphona. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10.

FRatres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JEsu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona: Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quæréuti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. virgo, et martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virg. non Mart. Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ

N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dñm.

Si fuerint plures, Antiph. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi. Oratio.

DA nobis quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum, et mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Hæc est virgo sápiens.

Capitulum. Fratres: Qui gloriátur. ut supra. xcii.

℟. brev. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Hæc est, quæ nescívit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

ÆMulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Ista est speciósa.

Capitulum. Eccli. 51.

DOmine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Si fuerit virgo, et non martyr, dicitur sequens Capitulum. Sap. 4.

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus, quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. br. Elégit eam. ut supra.

In ii. Vesperis, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut in primis Vesperis. lxxx.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ALIÆ LECTIONES

Pro Virginibus.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum. Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

CONfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit rex spéciem tuam. Et.

Lectio ii.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dñe, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus Géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio iii.

EXaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Glória Patri. Intènde.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni Epísc. et mártyris de disciplina, et hábitu Vírginum.

Cap. 2. Lectio iv.

NUnc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum, atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tantoplus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius, quam potestáte; non quod extrémi, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad solicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Et. Lectio v.

NEque inánis hæc cáutio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnali concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo stúdeant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi, quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt: et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus: et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea. Lectio vi.

DEnuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt, qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas prætérit: sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo

simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu, et cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur.

Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 63. in Matth. sub med.

Dóminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt, qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ádstruit.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Lectio viii.

Id autem hoc fere modo confírmat. Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde, atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant: imo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.
℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce.
Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis, qui, ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui

potest cápere, cápiat: ut alacriores efficiat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdiū plus augeátur.

Te Deum laudámus. 16.

C O M M U N E

Sanctæ Martyris tantum, et nec Virginis nec Martyris.

Ad Vesperas, Antiphona.

Dum esset Rex. Cum reliq. de Laudib. ciii. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Virginibus, ut supra. lxxx.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31.

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminā,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Pars Hyemalis.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, prósperé procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virg. nec Martyre.
Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ N. Psal. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

HUjus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In i. Noct., Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Psalmus 8.

DOmine, Dñs noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua: * super cælos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos: * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniã vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunã, et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória, et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris: * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Aña. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum :* et dulcióra super mel et favū.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.
Antiphona. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.
Aña. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.
Lect. i. Noct. pro Martyr. tantum leguntur ut supra. Confitébor tibi Dómine. xciv.
Pro nec Virgine, nec Martyre, ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 31.

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui,

et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum, de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

GUstávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus; non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis; omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi, byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

FOrtitúdo, et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt filii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno, Aña. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna.

Psalm. Eructávit. lxxxvi.

Antiphona. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus non commovébitur.

Psalm. Deus noster refúgium. lxxxvii.

Antiphona. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.

Psal. Magnus Dñs. lxxxvii.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Víduis.

Prope finem. Lectio iv.

AGrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore veruántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, unius tamen agri fructus sunt; nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties Apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.
℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Et.
Bñο. Christus perpétuæ.

Lectio v.

UNde et illi, qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto officio, quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat: vitem fácilis tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat, parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.
℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.
Bñο. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SImilis huic vídua velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, etsi conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: etsi vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si ma-

turióribus, quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse, quam víduam? Quod si persecutóres fidei, persecutóres fuérunt étiam viduitátis: útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens Deum.

Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno, Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psal. Cantáte Dño cánticum novum: * cantáte. lxxxix.

Antiph. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus. Dóminus regnávit. lxxxix.

Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dñs præparávit in ætérnum.

Psalmus. Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília. xc.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 11. in Evangelia.

CÆlórum regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit; quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur, quem qui ínvenit homo abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus, considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit.

℣. Gustávit, et vidit, quia bona est negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Bño. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur ut servétur; quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spiri-

tibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrē vestrum, qui in cælis est: sed, ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem vidi.

Glória Patri. Quem vidi.

Bño. Ad societátem. Lect. ix.

THesáurus autem cæléste est desidérium: ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiā calcat; ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitā trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S

et per Horas, Antiphona.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis. 17.

Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiph. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Antiphona. Veni eléct a mea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Antiphona. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

FOrtem viríli péctore,
Laudémus omnes féminam,

Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.
Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum. Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Martyre Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. In odórem.

Pro Martyre tantum, Cap. Confitébor tibi. ciii.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum. Muliérem fortem. ut supra. ciii.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum. Capitulum. Eccli. 51.

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virg. nec Martyre. Capitulum. Prov. 31.

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. brev. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus non

commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Ad Nonam, Antiphona.
Ista est speciósa.
Pro Martyre tantum.
Capitulum. Eccli. 51.
LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.
Pro nec Virgine nec Mart.
Capitulum. Prov. 31.
MUltæ filiæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.
℟. breve. Elégit eam Deus, * Et prælégit eam. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et prælégit.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
In ii. Vesperis, Antiphona.
Dum esset Rex. et alia ut supra in i. Vesp. ciii.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Ad Magnificat, Antiphona.
Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.
Si fuerint plures non Virgines, idem fit Officium, ut supra. xcvii.

LECTIONES
Pro Martyre tantum.
In secundo Nocturno.
Sermo S. Joánnis Chrysóst.
Serm. 67. de diversis novi Testamenti locis. Lectio iv.
EGo máxime commemoratiónes dílígo Mártyrum, dílígo, et ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus vícerat inimícus, nunc étiā vincátur.
℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Et. Lectio v.
PEr mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus antea telum erat: hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua est: ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe infláta Dei leges violávit: hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint, et ignávi; quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres,

cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?
℞. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea. Lectio vi.

FUit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defixum; sed quamvis ignes, quamvis ferrū, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit: quod útique Beáta ista étiam fecit.
℞. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.
℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier.
Glória Patri. Múlier.

C O M M U N E
Dedicationis Ecclesiæ.

Ad Vesperas, Antiphona. Domum tuam, Dómine. cum reliq. de Laud. cxv. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalmus. Lauda Jerúsalem. 139.

Capitulum. Apoc. 21.
VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. Hymnus.

CÆléstis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cæli corúsca Cívitas.

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia,
Virtúte namque prævia,
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pérculsus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta mallèo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclyto,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.
℞. Bene fundáta est supra firmam petram.
Ad Magníficat, Antiphona. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.
In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Oct. et quan-

do varianda est Oratio, ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ. Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Oct.

Oratio.

DEus qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum ejus Christum adorémus in ea.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Cæléstis Urbs. cvi.

In i. Noct. Antiph. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ ætérnales. Antiphona. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei. Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt

montes in fortitúdine ejus.
F lúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
D eus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
C onturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
D óminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
V eníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
A rcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
V acáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
D óminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei. Aña. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo. Psalmus 47.

M Agnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
F undátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
D eus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Q uóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
I psi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt, * tremor apprehéndit eos.
I bi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
S icut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
S uscépimus, Deus, misericórdiam tuam : * in médio templi tui.
S ecúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
L ætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
C ircúmdate Sion, et compleitímini eam, * narráte in túrribus ejus.
P ónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Q uóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.
Aña. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo. ℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum. P ater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.
De libro ii. Paralipómenon.
Lectio i. Cap. 7.

C Um complésset Sálomon fundens preces, ignis de-

scéndit de cælo, et devorávit holocáusta et víctimas; et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israel vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt, et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia: et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.
℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.
Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SAcerdótes autem stabant in officiis suis: et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus: hymnos David canéntes per manus suas. Porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocáusta, et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta, et sacrifícia, et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine.
℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.
Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

COmplevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia, quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si clausero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero, et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópu-

lum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis: et ego exáudiam de cælo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo, veniéntium in loco isto: * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ.

℣. Dñe, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In secundo Nocturno, Aña. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

Psalmus 83.

QUam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea, * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dñe virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

Antiph. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te: * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis: * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus,

et pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Antiphona. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.
Antiphona. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper. Psalmus 87.

Domine, Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.
Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum, et próximum, * et notos meos a miséria.
Antiphona Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.
℣. Domus mea.
℟. Domus oratiónis vocábitur. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.

Bño. Deus Pater omnípotens.
Sermo S. Augustíni Epísc.
Ser. 152. de Temp. Lectio iv.

QUotiescúmque, fratres charíssimi, altáris, vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spirituáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: et íterum: Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est? Et ideo, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis invéniat, quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SEd habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur: claudátur diábolo, et aperiátur Christo: et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur, ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres charíssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharístiam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.
℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SI enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur: ita e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cælésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum desuper, vo-

tum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno, Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúja, tunc principium Psalmi est a secundo Versu, Dicet Dómino.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium: * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem, et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Aña. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est. Psal. 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra:* dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Júdicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiph. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Antiphona. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúja. Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus:* et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium, et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum, quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allel.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Za-

chæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc. Lib. 8. in Lucam, prope fin.

ZAchæus statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis, sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis, et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et.

Bñ. Divínum auxílium.

Lectio viii.

ET bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles, quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectiónis quasi quadam córporis elevatióne transcéndit, Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat, álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat affectum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et.

Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

VErum, ne cæcum illum, tamquam fastidiósi páuperum, cito reliquísse videámur, et transísse ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit et Dóminus: interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus, unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES et per Horas, Antiphona.

DOmum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, in lon-

gitúdinem diérum.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.
Antiphona. Domus mea, domus oratiónis vocábitur.
Aña. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.
Aña. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.
Aña. Lápides pretiósi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.
Capitulum. Apoc. 21.
Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. Hymnus.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, et ínfimæ
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cælitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex Cæléstium,
Imple benígno lúmine,
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.

Hic ímpetrent Fidélium
Voces, precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant:
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Paréntí débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.
Ad Benedictus, Antiphona. Zachæe festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére; at ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.
In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio, ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ. Oratio.
Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum nostrum.
In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam. Oratio.
Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli

tui, et præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Domus mea. Capit. Vidi civitátem. ut supra. cxvi.

℟. breve. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet.

Glória Patri. Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis, et peccátis pópuli.

Ad Sextam, Aña. Hæc est domus Dñi. Cap. Apoc. 21.

ET audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. breve. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis, et peccátis pópuli. In quo.

Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dñi firmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Non., Aña. Lápides pretiósi. Capit. Apoc. 21.

ET abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit, qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

℟. brev. Hæc est domus Dñi, * Fírmiter ædificáta. Hæc est. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter.

Glória Patri. Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini.

℟. Supra firmam petram.

In ii. Vesperis, Antiphonæ, Psalmi, Capit. et Hymnus, ut in i. Vesperis. cvi.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magníficat, Antiphona. O quam metuéndus est locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

SECUNDA DIE
infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epísc. super Psalmos.

In Psalm. 121. Lectio iv.

JErúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, idest, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei: quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui

Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.
℟. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere, præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.
℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.
℟. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificámur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus Basílicæ: et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur: quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis Jerúsalem.
℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homil. S. Ambrósii Epísc. Ex lib. 8. in Lucam, in fine.

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fíeri potest, sanáre omnes: ne in caméli comparatióne

præstrícti, et in Zachæo cítius, quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

DIscant dívites, non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo: sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat, (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem, quam conferébat, accépit.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Glória Patri. Et turres.

Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

ET bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus, expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat, nondum víderat Christum, mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 16.

TERTIA DIE

Infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Episc.

Ser. 256. de Temp. Lect. iv.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, imo ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant; hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis, et móntibus, ligna, et lápides

præcidúntur; cum vero catechizántur, baptizántur, formántur tamquam inter manus fabrórum, et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Ligna ista, et lápides, si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides, et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Consíderet ergo cháritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, cánticum novum; hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus, ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéri-

cho. Et ecce vir nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homil. S. Ambrósii Episc.
Ex lib. 8. in Lucam prope fin.

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascéndit, et vidit: hoc est plebis jam transgréssus inscítiam, méruit, quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit: Quia illa parte erat transitúrus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus: ut et mystérium serváret, et grátiam seminári. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.
℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et.
Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viii.

Vidit ítaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fidei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris, eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque compleréter illud: Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.
℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres. Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi: Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia sub lege: Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat: iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 16.

QUARTA DIE
Infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.
In secundo Nocturno.
De Serm. S. Augustíni Epísc.
Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Atténdite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum: Conscidísti saccum meum. Hoc pértinet ad ruí-

nam. Quid ergo ad ædificium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis: Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit: Eruísti Dómine ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

CUjus ánima jam ab ínferis erúta est, nisi de qua dictum est álio loco: Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem, atque mortálem.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

REsurréxit tértia die, et ejus vox est: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabáutur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur: áliqui obdurabántur, et confundebántur: nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus.

Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Lib.27.Moral.c.27.post med.

SI veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contempläri appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur: quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

PUsillus ítaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit: quia et qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam, quæ divínitus præcipitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Glória Patri. Et turres.

Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

QUasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui aufert, quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur, quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in transitu vidétur, quam vidére néqueunt, qui sibi sapiéntes esse videntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 16.

QUINTA DIE

Infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Augustíni Epísc.

Ex Ser. 256. de Tempore.

Lectio iv.

MOdo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur; quómodo illi jucundántur? non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exultántis: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℞. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bñ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

NOn tibi viléscat, quod ait: Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde rediměréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℞. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bñ. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

CAntet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit: Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor, et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus. Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia: idest, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte, et incorru-

ptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

QUæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit: hoc est, dives et publicánus relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris; atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit, * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et.

B̃no. Divínum auxílium.

Lectio viii.

MYstice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum signíficat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat, sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Glória Patri. Et turres.

B̃no. An societátem.

Lectio ix.

EAdem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat: étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis, ac magis clamándo devícit; ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra petendo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 16.

SEXTA DIE

infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

De Serm. Sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

ERgo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus; et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus, et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perféctum, et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus; quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus, ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus, ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fun-

dáta est supra firmam petram. Vere.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

ET quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

ET cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conscénderat: quia, missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur, et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum, quia per grátiam fidei a terrénis cupiditátibus levátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere, vel amáre est. Unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam et nos, quæ amámus, vidére, ab his quæ execrámur, intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et.

Bñ. Divínum auxílium.

Lectio viii.

VIdit ergo Jesus vidéntem se; quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem Domínicæ Incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégius osténdit, cum ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxpro-

brans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℣. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℟. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Glória Patri. Et turres.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

ET dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat: sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános, et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertæsus eórum facínora, discéssit, et aufúgit, dicens: Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére; hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 16.

SEPTIMA DIE

infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.

Ex Homil. 35. in cap. 9. Matth. Lectio iv.

COmmúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam vobis prius ingréssis nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat; nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud: quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.

℣. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℟. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

B̄n̄o. Christus perpétuæ.

Lectio v.

NAm hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum

est, et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est, atque jucúndior, et lucérna hæc, quam illa, ut norunt, qui cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet, quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior, divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.
℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.
Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

ET quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem, quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia, et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes, et ínopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.
℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.
Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Paulo post prædicta.

ET cum vidérent omnes murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Manifèstum est Judæos semper Géntium odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, Fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes. Quare introísti ad viros præpútium habén-

tes, et manducásti cum illis? ℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et.

Bñ̃o. Divínum auxílium.

Lectio viii.

STans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, idest, in ea, quam cœperat, fidei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perféctus esse, vade, vende omnia, quæ habes, et da paupéribus; quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et.

Glória Patri. Et turres.

Bñ̃o. Ad societátem.

Lectio ix.

AT qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse quia sibi nihil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat: rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus. 16.

IN OCTAVA

Dedicationis Ecclesiæ. Dupl.

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

In i. Noct. Lect. sunt repetendæ de ipsomet Officii festo, non de Scriptura.

Ex Epístola prima S. Felícis Papæ quarti.

De Consec. dist. 1. c. 2. Lect. iv.

TAbernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus: et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes sacra unctióne delibáti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant, in

ipsis institutiónibus, quæ, jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Móysen, in Lege Dómini repéritur.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bñõ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUáliter ergo David regum piíssimus amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem, quem effúderat, prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas: Sálomon quoque filius ejus, idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit: in libro Regum légitur: Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Benedictio. Ignem sui amóris.

De Consecr. dist. 1. c. 17.

Lectio vi.

SOlemnitátes dedicatiónum Ecclesiárum, et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum Dedicatiónis templi ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum perácta Dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Glória Patri. Vere.

Vesperæ erunt dimidiandæ cum festo dup. etiam minori sequente.

OFFICIUM

B. MARIÆ IN SABBATO.

OMnibus Sabbatis per annum, præterquam in Adv. Quadrag. Quat. Tempor. et Vigiliis, et nisi Offic. fieri debeat de Feria, propter Offic. alicujus Dominicæ infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominicis; ac nisi Festum ix. Lect. occurrat, fit Officium de S. Maria modo infrascripto. In Vesp. Feriæ vi. dicuntur Psal. feriales in Psalt. positi, nisi fuerit Fest. ix. Lect. quia tunc de S. Maria fit tantum comm. in dict. Vesp. cum Aña. ℣. et Or. ut infra, quæ comm. omittitur, quando Feria vi. occurrit Fest. Purificationis, vel aliud ejusdem B. Mariæ Officium.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac, et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat. Aña. Beáta Mater, et intácta virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Vel alia pro temporis varietate, ut infra notatur. cxxxv.

Post Orationem fiunt Commem. consuetæ de Apostolis,

et de Pace, ut in Psalt. 140.
Si autem occurrat Festum simplex, de eo fit commemoratio ante ipsa Suffragia. Completorium ut in Psalter. Et in fine Hymni. **Te lucis ante términum.** dicitur. **Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.** etiamsi in Vesp. facta sit tantum commem. de B. Maria, nisi Hymni illius Fest. quod Fer. vi. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfigur. Dñi.
Ad Matutinum, Invitator.
Ave María grátia plena, * Dóminus tecum.
Psal. **Veníte, exultémus.** 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora:
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cæli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalterio. 104. Et in fine.
℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis.** ℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.**
Pater noster. Absolutio.

PRécibus, et méritis beátæ Maríæ semper vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. **Amen.**
℣. **Jube domne benedícere.**

Pro prima Lectione.

Bño. **Nos cum prole pia benedícat virgo María.** ℟. **Amen.**
Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis, tertia, una ex inferius positis per ordinem.
℟. i. **Sancta, et immaculáta virgínitas! quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.**
℣. **Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.**

Pro secunda Lectione.

Bño. **Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.** ℟. **Amen.**
℟. ii. **Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.**
℣. **Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.**
Pro tertia Lectione, Bño.
Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. **Amen.**
Post tertiam Lect. dicitur.
Te Deum laudâmus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Antiphona. DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiphona. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Antiphona. Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

Capitulum. Eccli.24.

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinā, et in habitatióne sancta corā ipsoministrávi. Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Hæva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen

℣. Benedícta tu in mulíeribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Aña. Beáta Dei génitrix María, Virgo perpétua, templum Dñi, sacrárium Spíritus Sancti: sola sine exémplo placuísti Dño nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu. Vel alia pro varietate temporis, ut infra habetur. cxxxv. Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus Dñe Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Vel alia, ut infra. cxxxv.

Deinde fiunt commemorationes, ut in Psalt. 140.

Ad Horas, Hymni, et Psalmi ut in Psalterio: sed in fine Hymnorum dicitur: Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Primam, Antiphona. Dum esset Rex.

Capit. Regi sæculórum. 25.

In ℟. brevi. ℣. Qui natus es de María Vírgine. alia ut in Psalterio. 26.

Ad Absolutionem Capituli. In platéis.

Ad Tertiam, Aña. Læva ejus. Capitulum. Ab inítio.

℟. brev. Spécie tua: Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vul-

tu suo. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur.
Ad Sextam, Aña. Nigra sum.
Capitulum. Eccli. 24.
ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.
℟. breve. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Ad Nonam, Aña. Speciósa.
Capitulum. Eccli. 24.
IN platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.
℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Ad Vesp. Añæ, et Psalmi feriales: Capitulum, et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica. In fine commemorationes consuetæ, ut in Psalt. 140.

POST NATIVITATEM
usque ad Purificationem
Offic. B. M. dicitur ut supra, exceptis his, quæ sequuntur.
Ad Magnificat, Antiphona. Magnum hæreditátis mystérium! templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens. Omnes Gentes vénient dicéntes: Glória tibi, Dómine.
Oratio.
DEus, qui salútis ætérnæ beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dñm nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, etc.

AD LAUDES
et per Horas, Antiphona.
O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est; et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.
Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.
Antiphona. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: Sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.
Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei génitrix, intercéde pro nobis.
Aña. Germinávit radix Jes-

se, orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

Antiphona. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Mirábile mystérium declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: id quod fuit, permánsit, et quod non erat, assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Lect. seq. dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE JANUARIO.

Ex Epístola S. Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam.

Epist. 8 1. al. 7. post initium.

Lectio iii.

DE via perversitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre, cum semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium: Quia non est impossíbile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Románа intemerátum semper custódit et servat. Audívit María vocem Angeli, et quæ ante díxerat: Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea: Ecce Ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum.

Te Deum laudámus. 16.

MENSE FEBRUARIO.

Ex libro S. Hierónymi Presb. advérsus Joviniánum.

Ex Apologia ad Pammach., pro lib. advers. Jovinian., in fine. Lectio iii.

CHristus virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis: et in sepúlchro ejus, quod novum et in petra duríssima fúerat excísum, nec ántea quis, nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui írrigat torréntem vel fúnium, vel spinárum: fúnium, paccatórum, quibus ante alligabámur: spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa, et lúcida, opériens in se, vel ex se próferens sancta sanctórum: per quam sol justítiæ, et Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur, et egréditur.

Te Deum laudámus. 16.

MENSE MARTIO

ante Quadragesimam.

Ex libro S. Irenæi Epíscopi, et mártyr. advérsus hæreses.

Lib. 1. cap. 10. Lectio. iii.

IN sua própria veniénte Dómino, et sua própria eum bajulánte conditióne,

quæ bajulátur ab ipso, et recapitulatiónem ejus, quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam, quæ in ligno est, obediéntiam faciénte, et seductióne illa solúta, qua sedúcta est male illa, quæ jam viro destináta erat virgo Heva, per veritátem evangelizáta est bene ab Angelo jam sub viro virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus: ita et hæc per Angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum: sic hæc suása est obedíre Deo, ut vírginis Hevæ virgo María fieret advocáta. Et quemádmodum adstríctum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per vírginem: æqua lance dispósita virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, et per Horas, omnia ut supra. cxxxiv.

OFFICIUM PARVUM

Beatæ Mariæ non dicitur, quando fit Offic. ix. Lect. nec in Vigil. Nativ. Domini, nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesper. et in Vigil. Nativit. a Matutino. Cum dicitur in Choro, in Matutinis, et in Vesp. præponitur Offic. diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dño. antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIÆ

Extra Adventum.

Ad Vesperas. Ave María. secreto: quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. M. quando non conjunguntur cum Offic. diei. ℣.

Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio etc.

In fine Allelúja, ad omnes Horas, præterquam a Septuagesima usque ad finem hujus Partis, dicitur: Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Antiphona. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dñs Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dñs ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit

capita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Glória Patri, etc.
Antiphona. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.
Antiph. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.. Psal. 112.
LAudáte púeri Dñm: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dñi.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
Quis sicut Dñs Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo, et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Glória Patri, etc. Aña. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.
Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. Psal. 121.
LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Glória Patri, etc.
Antiph. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.
Antiph. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dñi, filii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit de-

sidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta. Glória Patri, etc.

Antiphona. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Aña. Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix. Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dñm: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis. Glória Patri.

Aña. Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix. Cap. Eccli. 24.

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac, et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña. Beáta Mater, et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos quæsumus, Dñe Deus, perpétua mentis et córporis

sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sequens comm. pro Sanctis fit tantum ad Vesp. et Laudes in Offic. S. Mariæ, præterquam in Adv. cujus loco tunc alia dicitur, ut infra. cliv.

Antiph. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

PRotége, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue; et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dñm.

AD COMPLETORIUM.

Ave María. ut supra. ℣.

COnvérte nos, Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium, etc.

Glória Patri. Allelúja.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea: * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit.

De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum, qui manípulos cólligit:

Et non dixérunt, qui præteribant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini. Glória Patri. Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri. Psalmus 130.
DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.
Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.
Speret Israel in Dño, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Glória Patri. Hymnus.
MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.
Capitulum. Eccli. 24.
EGo Mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.
℟. Deo grátias.
℣. Ora pro nobis sancta Dei génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
Ad Nunc dimittis, Antiph. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus; sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa, et benedícta.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Oratio.
BEátæ et gloriósæ semper vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dñm.

AD MATUTINUM
de Beata María.

Ave María. ut supra. ℣.
DOmine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.
℣. Deus in adjutórium.
Glória Patri. Allelúja.
Invitator. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.
Psal. Veníte, exultémus. 2.
Hymnus.
QUem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora;
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cæli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus Géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Quando fit Offic. novem Lect. S. Mariæ, dicuntur tres sequentes Nocturni cum suis Psal., et Antiph., nisi aliæ Añæ assignentur. Absolutiones vero, et Benedictiones, ut in principio Breviarii ante Psalter.

TRES PSALMI sequentes dicuntur Feria ii. et v. ad Nocturnum.

Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Psalmus 8.

DOmine, Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: *et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri.

Antiphona. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Aña. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei génitrix. Psalm. 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: *et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favū.

Etenim servus tuus custódit

ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.
Glória Patri.
Antiphona. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei génitrix.
Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis. Psal. 23.
Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Glória Patri.
Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Pater noster. cum Lectionibus, et reliq. ut infra. cxlvii.
Sed in Officio novem Lectionum dicitur ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

TRES PSALMI sequentes dicuntur Feria iii. et vi. ad Nocturnum.

Aña. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Psal. 44.
Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua, et pulchritúdine tua: * inténde, próspe-

re procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiã:* et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem:* proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.
Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dñs Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi
Afferéntur in lætítia, et exultatióne: * adducéntur in templum regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.
Glória Patri.
Antiphona. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna.
Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra:* et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum:* conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte, quóniam

ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob. Glória Patri.
Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus non commovébitur.
Aña. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei génitrix. Psal. 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te: * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, et Babylónis, * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Glória Patri.
Antiph. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei génitrix.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Pater noster. cum Lectionibus, et reliq. ut infra. cxlvii.
Sed in Officio novem Lectionum dicitur ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

TRES PSALMI sequentes dicuntur Feria iv. et Sabbato ad Nocturnum.
Aña. Gaude María virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dño, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dñs, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dño pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudé-

bunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua. Glória Patri.

Aña. Gaude María virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúlter terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dñm, odíte malum: * custódit Dñs ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo: * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dño: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus. Glória Patri.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei génitrix intercéde pro nobis.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dñs salutáre suum * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ: * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quó-

niam venit judicáre terram. Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte. Glória Patri.

Ana. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei génitrix intercéde pro nobis.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Absolutio.

PRécibus, et méritis beátæ Maríæ semper vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Nos cum prole pia benedícat virgo María. ℟. Amen.

Lectio i. Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dñi morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo; et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem Dñe miserére nobis. ℟. Deo grátias.
℟. Sancta, et immaculáta virgínitas! quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.
℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dñm. ℟. Amen. Lectio ii.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem Dñe miserére nobis.
℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti, qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.
℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem, et pacem. ℟. Amen.

Lectio iii.

QUasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem Dómine.
℟. Felix namque es sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te

ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.
℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus est.
Glória Patri. Christus.

A D L A U D E S.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
Glória Patri. Allelúja.

Antiphona.

Assúmpta est María in cælum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dñm.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dñica. 17.
Antiphona. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.
Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.
Antiph. Benedícta filia tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.
Aña. Pulchra es, et decóra, filia Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Cant. 6.

Vidérunt eam filiæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.
Ad Benedictus, Aña. Beáta Dei génitrix María, Virgo perpétua, templum Dñi, sacrárium Spíritus Sancti: sola sine exémplo placuísti Dño nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
Pro sanctis, Aña. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.
℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

PRótege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue: et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dñm.

AD PRIMAM.

Ave María, etc.

℣. Deus in adjutórium, etc.

Hymnus.

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis,
Nascéndo, formam súmpseris.
María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine;
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Antiphona. Assúmpta est.

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, et confitébor nómini tuo, Dñe: * quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus. Glória Patri.

Psalmus 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me

Dñs Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam
Et super sanctos suos,* et in eos,qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.
Glória Patri. Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli.
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum. Glória Patri.

Aña. Assúmpta est María in cælum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dñm.

Capitulum. Cant. 6.

Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?
℟. Deo grátias.
℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dñs vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Oratio.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da quæsumus; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ intéresse commemoratióni. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

AD TERTIAM.

Ave María, etc.
℣. Deus in adjutórium.

Hymnus.

Meménto rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis,
Nascéndo, formam súmpseris.
María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Antiphona. María virgo.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.
Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multũ íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Glória Patri.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dño, * qui fecit cælum, et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet,* qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te,* neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat introitum tuum, et éxitum tuum:* ex hoc nunc, et usque in sæculum. Glória Patri.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi. Glória Patri.
Aña. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum. Eccli. 24.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea.
℟. Deo grátias.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dñs vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dñm nostrũ Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, etc.

AD SEXTAM.

Ave María, etc.
℣. Deus in adjutórium, etc.
Hymnus. Meménto rerum Cónditor. ut supra. cl.
Aña. In odórem. Psal. 122.

AD te levávi óculos meos,* qui hábitas in cælis.
Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dñm Deum nostrū, donec misereátur nostri.
Miserére nostri, Dñe, miserére nostri; * quia multum repléti sumus despectióne.
Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis. Glória Patri.

Psalmus 123.

Nisi quia Dñs erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dñs erat in nobis.
Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos.
Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.
Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.
Glória Patri. Psalmus 124.

Qui confídunt in Dño, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.
Glória Patri.
Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. Eccli. 24.

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. ℟. Deo grátias.
℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dñs vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Oratio.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dñm.

AD NONAM.

Ave Maria, etc.
℣. Deus in adjutórium, etc.
Hymnus. Meménto, rerum Cónditor. ut supra. cl.
Aña. Pulchra es. Psal. 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * fa-

cti sumus sicut consoláti.
Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Glória Patri. Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dñi filii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri. Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans,* in latéribus domus tuæ.
Fílii tui sicut novéllæ olivárum:* in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion:* et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.
Glória Patri.
Aña. Pulchra es, et decora, filia Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24.

IN platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. Deo grátias.
℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei génitrix intercéde pro nobis.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orat.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce : ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit, et regnat.

OFFICIUM B. MARIÆ in Adventu.

Ad Vesperas, Antiphona. Missus est. cum reliquis de Laudibus, ut infra. clvi.

Psal. Dixit Dóminus. Laudáte púeri. Lætátus sum. Nisi Dóminus. Lauda Jerúsalem. ut supra. cxxxvii.

Capitulum. Isaiæ. 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini. ℟. Deo grátias.

Hymnus, et ℣. ut supra extra Adventum. cxxxix.

Ad Magnificat, Aña Spíritus Sanctus in te descéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orat.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hæc Oratio dicitur ad omnes Horas, sed cum conclusione integra, scilicet: Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, etc.

Pro Sanctis ad Vesperas, et Laudes tantum, Aña. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo: et erit in die illa lux magna, allelúja.

℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam.

℟. Et cum eo Sanctórum míllia. Oratio.

COnsciéntias nostras, quǽsumus, Dómine, visitándo purífica, ut véniens Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster cum ómnibus Sanctis, paratā sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit.

Ad Completorium, Psalmi, et Hymnus, ut supra extra Adventum. cxl.

Capitulum. Isaiæ 7.

ECce Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum, et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Deo grátias.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Ad Nunc dimittis, Aña. Spíritus Sanctus in te descéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Deus, qui de beátæ Maríæ. ut supra.

Ad Matut. Invit. Hymn. Añæ, Psal. et Versic. usque ad Lect. dicuntur sicut extra Advent. cxli. præter tert. Añam tertii Noct. Post partum. cujus loco dicitur seq. Aña. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sáncto, allelúja. Absolutio.

PRécibus, et méritis beátæ Maríæ semper vírginis, et ómnium Sanctórum,

perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bñ. Nos cum prole pia benedícat virgo María.
℟. Amen.

Lectio i. Luc. 1.

MIssus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
℟. Deo grátias.
℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas, María: invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius.
℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce concípies.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dñm.
℟. Amen.

Lectio ii.

QUæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María: invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, et páries Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Tu autem, Dómine.
℟. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Per vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem, et pacem.
℟. Amen.

Lectio iii.

DIxit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit filium in senectúte sua; et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dñi, fiat mihi secúndum verbum tuum. Tu autem.
℟. Súscipe verbum, virgo María, quod tibi a Dño per Angelum transmíssum est;

concípies, et páries Deum páriter, et hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem Fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum; efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut.
Glória Patri. Ut.

A D · L A U D E S
et per Horas, Aña.

MIssus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph.
Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominic. 17.
Aña. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, allelúja.
Aña. Ne tímeas, María: invenísti grátiam apud Dñm: ecce concípies, et páries Fílium, allelúja. Aña. Dabit ei Dñs sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum. Aña. Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. Isaiæ 12.

EGrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dñi.
℟. Deo Grátias. Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lactánte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.
Ad Benedictus, Antiphona.
Spíritus Sanctus in te descéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orat.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
Deinde pro Sanctis, Aña.
Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo: et erit in die illa lux magna, allelúja. ℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam. ℟. Et cum eo Sanctórum míllia. Oratio.

COnsciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica: ut véniens Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster cum ómnibus Sanctis, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit, et regnat, etc.
Ad Horas, Hymni, et

Psalmi dicuntur sicut extra Adventum. cxlix.

Ad Primam, Aña. Missus est.

Capitulum. Isaiæ 7.

ECce Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum, et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Deus, qui de beátæ Maríæ. ut supra. clvi.

Ad Tert. Aña. Ave María.

Capitulum. Isaiæ 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Deus, qui de beátæ Maríæ. ut supra. clvi.

Ad Sextam, Antiphona. Ne tímeas, María.

Capitulum. Luc. 1.

DAbit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Deus, qui de beátæ Maríæ. ut supra. clvi.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce ancílla Dómini.

Capitulum. Isaiæ 7.

ECce Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum, et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Deus, qui de beátæ Maríæ. ut supra. clvi.

POST NATIVITATEM

usque ad Purificationem inclusive, Officium B. Mariæ dicitur ut supra, extra Adv. exceptis his, quæ sequuntur.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominic. 17.

Aña. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut

plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster. Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei génitrix, intercéde pro nobis.

Aña. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

Aña. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Ad Bened. Aña. Mirábile mystérium declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: id, quod fuit, permánsit, et quod non erat assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orat.

DEus, qui salútis ætérnæ beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tribue, quæsumus; ut ipsam, pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

Et dicitur ad omnes Horas, et in eis additur: Qui tecum vivit, et regnat, etc.

Deinde pro Sanctis, Aña. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte. ℣. Lætámini in Dño, et exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

PRótege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri, et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue: et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Reliquum Officium in aliis Horis, ut supra extra Adventum. cxlix.

Ad Vesperas, Antiphona: O admirábile commércium! ut supra in Laudibus. clvii. Psalmi consueti de B. Virgine. cxxxvii.

Ad Magnificat; et ad Nunc dimittis, Aña. Magnum hæreditátis mystérium! templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens: omnes Gentes vénient, dicéntes: Glória tibi Dómine.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo novem Lection., alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Adventu autem, et Quadrag. Feria ii. cujuslibet Hebdom. similiter non impedita, præterquam in majori Hebdom. In Choro dic. post Offic. diei, id est, Vesp. post Vesp., et Matut. post Laudes diei, nisi alia sit consuet. Ecclesiar.; extra Chorum vero pro opportunitate temporis. Ad Vesp. absolute incipitur ab Aña. Placébo Dómino.

Psalmus 114.

Dilexi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem, et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur. Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Aña. Placébo Dómino in regióne vivórum. Aña. Hei mihi, Dómine! Psalm. 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam:

Sagíttæ poténtis acútæ * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Réquiem.

Antiph. Hei mi, Dómine! quia incolátus meus prolongátus est. Aña. Dóminus custódit te. Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde vé-

niet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dño, * qui fecit cælum, et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum. ℟. Réquiem ætérnam.
Antiph. Dóminus custódit te ab omni málo: custódiat ánimam tuam Dóminus.
Antiph. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dñe: * Dñe, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit áuima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
℟. Réquiem ætérnam.
Aña. Si iniquitátes observáveris Dómine, Dómine quis sustinébit? Aña. Opera.

Psalmus 137.

Confitébor tibi, Dñe, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum psallam tibi; * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua, et veritáte tua; * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.
In quacúnque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:
Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.
Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.
Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.
℟. Réquiem ætérnam.
Aña. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi.
℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.
Ad Magnificat, Antiphona. Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non ejíciam foras.
Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
Sequens Psalmus. Lauda ánima mea. in Vesperis, similiter et Psalmus. De profúndis. in fine Laudum, non dicuntur in die Commemorat. Omn. fidelium Defunctorum, neque in die obitus, seu depositionis defuncti, tantum. Alias semper dicuntur. Psalm. 145.
Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.
Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.
Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum, et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.
Dñus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos: Dóminus díligit justos.
Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion * in generatiónem, et generatiónem.
Réquiem ætérnam.
Deinde ℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dñe, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dñs vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orat.
Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulos tuos Pontificáli, seu Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.
Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.
Fidélium Deus ómnium Cónditor, et Redémptor: animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis

supplicatiónibus consequántur. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero Commemorat. Omnium fidelium Defunct. quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur: **Qui vivis, et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.**

In die depositionis Defuncti. Oratio.

Absólve, quæsumus Dñe, ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo, tibi vivat: ut quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dñm.

Si fuerit femina, dicatur **ánimam fámulæ tuæ N. ut defúncta.**

In Anniversario die. Oratio.

Deus, indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum, famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dñm.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicitur in singulari numero.

Pro uno Episcopo Defuncto. Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur **Sacerdotáli fecísti, etc.**

Pro fratribus vero, et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio. **Deus, véniæ largítor.** ut supra. **clxi.**

Pro patre, et matre. Oratio.

Deus, qui nos patrem, et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris, ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur. **animábus paréntum nostrórum;** et ubi dicitur **meque,** dicatur **nosque.**

Si pro patre tantum, dicatur. **ánimæ patris mei,** vel **nostri.**

Si pro matre tantum, dicatur. **ánimæ matris meæ,** vel **nostræ.**

Pro uno defuncto. Oratio.

Inclína, Dñe, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dñm.

Pro una defuncta. Oratio.

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N. et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. **Réquiem ætérnam dona eis, Dómine** ℟. **Et lux perpétua lúceat eis.** ℣. **Requié-**

scant in pace. ℟. Amen.

Ad Matutinum, Invitator. **Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte adorémus.**

Psal. **Veníte, exultémus.** 2. Et in fine, Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Hoc Invitat. dicitur tantum in die Commem. omnium fidelium Defunctor., et in die depositionis Defuncti: quibus diebus dicuntur tres infrascripti Noct., et Añæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Noctur. cum Laud., hoc ordine: Feria secunda et quinta, primum Noctur.: Feria tertia et sexta, secundum Noct.: Feria quarta et Sabb., tertium Noctur.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria ii. et quinta.

Aña. **Dírige.** Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo, * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Aña. **Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.** Aña. Convértere.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam, * sal-

vum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Añа. Nequándo. Psalm. 7.

DOmine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam: * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud: * si est iníquitas in mánibus meis.

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine Deus meus, in præcépto, quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dñe, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psal-

lam nómini Dómini Altíssimi. Réquiem ætérnam.

Antiph. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est, qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster. secreto.

Lec. leguntur sine Absolutione, Benedictionibus, et Titulo. Lectio i. Job. 7.

PArce mihi, Dñe; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lect. terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit: et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum.

℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

Lectio ii. Job. 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ, dimittam adversum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices? Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me, opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias, quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ.

℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii. Job. 10.

MAnus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me

abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea.

℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia peccávi.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra. clxxii. quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria iii. et sexta.

Antiph. In loco páscuæ.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit. * In loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ,* propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum, * et calix meus inébrias quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini: * in longitúdinem diérum. Réquiem ætérnam.

Aña. In loco páscuæ ibi me collocávit. Aña. Delícta.

Psalmus 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei:* étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ:*et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dñe.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen e-

jus hæreditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus, et pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes, et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.
Líbera Deus Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.
Réquiem ætérnam.
Antiphona. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.
Antiphona. Credo vidére.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea: * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ: * a quo trepidábo?
Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meũ.
Si exsúrgat advérsũ me prælium: * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
Ut vídeam voluptátem Dñi, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dñus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántiũ me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini *

in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. Réquiem ætérnam.
Antiph. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.
Pater noster. totum secreto.

Lectio iv. Job 13.

RESpónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea, et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam., et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti. Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.
℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea: * Nec aspíciat me visus hóminis.
℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine; Dómine, exáudi vocem meam. Nec aspíciat.

Lectio v. Job. 14.

HOmo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululū ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.
℟. Hei mihi, Dómine! quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.
℣. Anima mea turbáta est valde; sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio vi. Job 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto, donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi; óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.
℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.
℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam

meam. Dum véneris.
Réquiem ætérnam. Dum.
Postea ad Laudes, ut infra. clxxii. quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN III. NOCTURNO.

Pro feria iv. et Sabbato.
Aña. Compláceat. Psal. 39.
EXpéctāsexpectávi Dóminum: * et inténdit mihi.
Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.
Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.
Et immísit in os meum cánticum novum: * carmen Deo nostro.
Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.
Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes, et insánias falsas.
Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.
Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.
Sacrifícium, et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.
Holocáustum, et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.
In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.
Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo; Dómine, tu scisti.
Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.
Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam: * a concílio multo.
Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.
Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.
Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Confundántur, et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam: * ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusiónem suam: * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego autem méndicus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.
Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus

ne tardáveris. ℟ équiem.

Aña. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me: Dñe, ad adjuvándum me réspice.

Aña. Sana, Dñe. Psal. 40.

BEátus, qui intélligit super egénum, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur, ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet, ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.

℟ équiem ætérnam.

Aña. Sana, Dñe, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Aña. Sitívit. Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo: quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

A byssus abyssum ínvocat: * in voce cataractárum tuárum.
O mnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
I n die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.
A pud me orátio Deo vitæ meæ : * dicam Deo: Suscéptor meus es.
Q uare oblítus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?
Dum confringúntur ossa mea: * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me, inimici mei.
D um dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea ? et quare contúrbas me ?
S pera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus. ℟ équiem ætérnam.
Aña. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam,et apparébo ante fáciem Dñi ? ℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi.
℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
P ater noster. secreto.

Lectio vii. Job 17.

SPíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es ; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam, quis consíderat ?

℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei Deus, et salva me. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii. Job 19.

PElli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini ? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei?quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice ? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeo déprecor majestátem tuam: * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam.
℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. Job 10.

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine; terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.
℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti, et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te, * Qui erant in pœnis tenebrárum.
℣. Clamántes, et dicéntes: advenísti, Redémptor noster. Qui erant.
℣. Réquiem ætérnam. Qui.
Sequens ℟. dicitur tantum in die Commemor Omnium fidelium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.
℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cæli movéndi sunt, et terra: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.
℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando.
℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis, et misériæ, dies magna, et amára valde. Dum véneris.
℣. Réquiem ætérnam. Líbera me. usque ad primum Vers.

AD LAUDES.

absolute incipitur.

Añ. Exultábunt Dómino.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam:
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum: * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium, et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

A vérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.
C or mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
N e projícias me a fácie tua : * et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.
R edde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.
D océbo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
L íbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
D ómine , lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Q uóniam si voluísses sacrifícium , dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.
S acrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum , Deus non despícies.
B enígne fac Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
T unc acceptábis sacrifícium justítiæ , oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
R équiem ætérnam.
Antiphona. Exultábunt Dómino ossa humiliáta.
Aña. Exáudi, Dñe. Psal. 64.
T E decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem
E xáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.
V erba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.
B eátus quem elegísti , et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.
R eplébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum , mirábile in æquitáte.
E xáudi nos , Deus salutáris noster,* spes ómnium fínium terræ , et in mari longe.
P ræparans montes in virtúte tua , accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris , sonum flúctuum ejus.
T urbabúntur Gentes , et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.
V isitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.
F lumen Dei replétum est aquis , parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.
P inguéscent speciósa desérti : * et exultatióne colles accingéntur.
I ndúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt , étenim hymnum dicent. Réquiem.
Antiphona. Exáudi , Dómine , oratiónem meam , ad te omnis caro véniet.
Antiphona. Me suscépit.

Psalmus 62.

DEus Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe, et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur. Réquiem.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ. Réquiem.

Antiphona. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Antiphona. A porta ínferi.

Canticum Ezechiæ, Isaiæ 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum; * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane: * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam finies me: * sicut pullus hirúndinis, sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.
Dómine, vim pátior, respónde pro me: * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos: * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me: * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.
Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine, salvum me fac: * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Réquiem ætérnam.
Aña. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.
Antiphona. Omnis spíritus.

Psalmus 148.

LAudáte Dñm de cælis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum sol, et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.
Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dñi.
Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dñm de terra: * dracónes, et omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.
Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.
Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ.
Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.
Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cælum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.
Hic non dicitur. Réquiem.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt Sancti in glória:* lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Hic non dicitur. ℟ équiem.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.
Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum. ℟ équiem ætérnam.
Aña. Omnis spíritus laudet Dóminum.
℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dño moriúntur.
Antiphona. Ego sum.

Canticum Zachariæ.

Lucæ I.

BEnedíctus Dóminus Deus Israel : * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :
Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos.
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris,* et memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.
In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum :
Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
℟ équiem ætérnam.
Antiphona. Ego sum resurréctio, et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.
Deinde. Pater noster.

Psalm. De profúndis. clx. cum Precibus et Orationib., ut supra in Vesp. clxi.

PSALMI GRADUALES dicuntur in Quadrag. Feria iv. cujuslib. Hebdob. non impedita aliquo Festo ix. Lectionum; in Choro ante Matutinum diei, extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipitur absolute sine Aña.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dño, * qui fecit cælum, et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum. Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício: * sedes super domum David.

Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.
Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: *quia multum repléti sumus despectióne.
Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis. Psalmus 123.

Nisi quia Dñs erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dñs erat in nobis.
Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:
Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra; * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:
Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.
Et lux perpétua * lúceat eis.
Deinde dicitur flexis génibus. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dñe, ánimas eórum. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum, famularúmque tuárum, et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória inter sanctos, et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psal. Graduales, qui sequuntur: et in fine cujuslibet Psalmi dicitur, Glória Patri. Psalmus 124.

Qui confídunt in Dño, * sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitá-

tem : * pax super Israel.
Glória Patri. Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti:
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dñs fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos. Glória Patri.

Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri. Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.
Fílii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.
Glória Patri. Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea: * dicat nunc Israel.
Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.
Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.
Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit.
De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum, qui manípulos cólligit.
Et non dixérunt, qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri.
Postea dicitur flexis genibus.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Meménto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur: et in fine cujuslibet Psalmi dicitur. Glória Patri. Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes* in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dñe: * Dñe, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri. Psalmus 130.

Dómine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam:* sed exaltávi ánimam meam.
Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.
Speret Israel in Dómino * ex hoc nunc, et usque in sæculum. Glória Patri.

Psalmus 131.

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ: * si ascéndero in lectum strati mei;
Si dédero somnum óculis meis: * et pálpebris meis dormitatiónem;
Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus:* adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcā cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Glória Patri. Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum! * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron:

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Glória Patri. Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini: * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta: * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion: * qui fecit cælum, et terram. Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Prætende, Dómine, fámulis, et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI

Pœnitentiales cum Litaniis.

Dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadra-

gesimæ, quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis Septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in festo S. Marci, et in tribus diebus Rogationum. Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum, et Laudes diei, dicto **Benedicámus Dómino**. Extra Chorum pro opportunitate temporis.

Antiphona. **Ne reminiscáris.**

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dñe, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri. Psalmus 31.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea: * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino; * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris; * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus, et mulus: * quibus non est intelléctus.

In camo, et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui

non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatóris; * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, et exultáte justi; * et gloriámini omnes recti corde.
Glória Patri. Psalmus 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me.
Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.
Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ: * a fácie insipiéntiæ meæ.
Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.
Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.
Dñe, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.
Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.
Amíci mei, et próximi mei* advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.
Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes; * et dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo non áudiens; * et non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.
Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei; * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me, Dñe Deus meus; * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum, * Dñe Deus salútis meæ.
Glória Patri.
Psal. Miserére mei Deus. ut supra. clxxii. et in fine.
Glória Patri, etc. Psal. 102.

Domine, exáudi oratiónem meam: * et cla-

mor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam a me; * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te: * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.
Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.
A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.
Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.
Vigilávi: * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.
Quia cínerem tamquam panem manducábam: * et potum meum cum fletu miscébam.
A fácie iræ, et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.
Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.
Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem, et generatiónem.
Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur
Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine: * et omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dñs Sion: * et vidébitur in glória sua.
Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.
Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dñm.
Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit.
Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum.
Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.
In conveniéndo pópulos in unum: * et reges ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem, et generatiónem anni tui.
Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.
Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.
Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.
Glória Patri. Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómi-

ne, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dñe: * Dñe, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui, te Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dño.
Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri. Psalmus 142.

DOmine, exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.
Collocávit me in obscúris, sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dñe, vivificábis me in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam; * quóniam ego servus tuus sum.
Glória Patri.
Aña. Ne remin'scáris, Dñe, delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

KYrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miserére nobis.
Spíritus Sancte Deus, Miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miserére nobis.

Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne, et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes, et Paule, oráte
Sancti Cosma, et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási, et Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis,
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes, et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea, et improvísa morte, líbera.

Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
A fúlgure, et tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum, et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem, et passiónem tuam, líbera.
Per mortem, et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Paráclìti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris. te rogámus.
Ut Domnum Apostólicum, et omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut régibus, et princípibus Christiánis pacem, et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem, et unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dñe.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos, Dñe.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in

tentatiónem . ℟. Sed líbera nos a malo. Psalmus 69.

DEus in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in te.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. ℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℟. Orémus pro Pontífice nostro N.
℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris.
℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris absséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri semper, et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXáudi, quæsumus, Dñe, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus, et pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde ; ut simul nos, et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris; preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagél-

la tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quæsumus, Dñe, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris, simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide, et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit; intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens, et misericors Dñs. ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO

Commendationis Animæ.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Sancta María, Ora pro eo.

Omnes sancti Angeli, et Archángeli, Oráte pro eo.

Sancte Abel, ora.

Omnis chorus Justórum, ora pro eo.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes Sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.

Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.

Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntì, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora
Omnes sanctæ Vírgines, et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
Propítius esto, Parce ei, Dñe.
Propítius esto, Líbera eum, Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera eum, Dómine.
Per nativitátem tuam, líb.
Per crucem, et passiónem tuam, líbera.
Per mortem, et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes. Oratio.

Proficíscere, ánima Christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum, et Archangelórum: in nómine Thronórum, et Dominatiónum: in nómine Principátuum, et Potestátum: in nómine Chérubim, et Séraphim: in nómine Patriarchárum, et Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum, et Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum, et Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum, et Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum, et Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

Deus miséricors, Deus clemens, Deus qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et prætéritórum críminum culpas véniа remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. et remis-

siónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est, et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus; et non habéntem fidúciam nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, charíssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut cum humanitátis débitum, morte interveniénte, persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtús occúrrat; judex Apostolórum tibi senátus advéniat; candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet; liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet; jubilántium te Vírginum chorus excípiat; et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat; mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne, quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi teterrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant; sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei: et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur, et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

SUscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen

Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passióuibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómiue, áuimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Loth de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam vírginem, et mártyrem tuam de. tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi, Dñe, ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dñe Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dñe, creatúram tuam non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dñe, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delícta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ.

Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dñe, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc ánima, dicunt. hi Psalmi, videlicet. Confitémini Dómino. 22. et totus Psal. Beáti immaculáti. per Horas distributus. 23.

Egressa autem anima dicitur hoc ℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine: et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Postea Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. ℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dñs vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat, et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam incipit, Benedícite. et alii repetunt, Benedícite.

Deinde dicit ℣. Oculi ómnium. et alii prosequuntur. In te sperant, Dómine: et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis, tu

manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne. Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector. Jube domne benedícere.

Benedictio. Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias. omnes surgunt.

Sacerdos incipit. ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Postea Sacerd. absolute dicat:

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis: Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur. Psal. Miserére mei. clxxii. vel Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum. Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléis. Sacerdos dicit: Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore.

℟. Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea.

℟. Audiant mansuéti, et læténtur. ℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus.

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam.

℟. Amen. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster. secreto.

Quo finito dicit Sacerdos.

Deus det nobis suam pacem.

℟. Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedict. mens. incip. Benedícite, et alii repetunt. Benedícite. Dein de Sacerdos incipit ℣. et alii prosequuntur.

Edent páuperes, et saturabúntur, et laudábunt

Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi.
Glória Patri. Sicut erat.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
Orémus. Benedic, Dómine. ut supra in prandio.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.
In fine cœnæ dicitur. ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se.
Glória Patri. Sicut erat.
Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.
Deinde alternatim dicitur Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. et reliqua, ut supra. cxciv.
Quando semel comeditur, omnia dicantur ut in cœna. Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias servatur omni tempore hujus Partis Hiemalis, præterquam diebus infrascriptis, quibus Versiculi, et Psal. tantum variantur. In Nativit. Dñi usque ad Cœnam Vigil. Epiphaniæ exclusive, dicitur ℣. Verbum caro factum est, allelúja: et habitávit in nobis allelúja. Glória Patri.
In fine dicitur. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja: salutáre suum, allelúja.
Alia ut supra. Psalm. Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte. cxlv. vel Laudáte Dñm omnes Gentes. cxciv. qui Psal. semper ad beneplacitum dici potest etiam in aliis Solemnitatibus.
In Epiphania, et per totam Octav. ℣. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent, allelúja: Reges Arabum, et Saba dona addúcent, allelúja. Glória Patri.
In fine dicitur ℣. Omnes de Saba vénient, allelúja: aurum et thus deferéntes, allelúja. Glória Patri.
Psalm. Deus judícium. 82.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.
Antiphona. In viam pacis.
Canticum. Benedíctus Dóminus Deus Israel. 20. cum Glória Patri.
Aña. In viam pacis, et prosperitátis dírigat nos omnípotens, et misericors Dóminus: et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via; ut cum pace, salúte, et gáudio revertámur ad própria.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secréto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.
℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. ℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.
℟. Et sémitas tuas édoce nos.
℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.
℣. Erunt prava in dirécta.
℟. Et áspera in vias planas.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui filios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pérgimus, locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti: quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore tegeuméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Dómini. Amen.

O F F I C I A

SANCTORUM PROPRIA

IN CIVITATE ET REGNO NEAPOLITANO, ALIISQUE REGIONIBUS EX INDULTO APOSTOLICO RECITANDA.

28. Novembris. S. Jacobi de Marchia Confess. Patroni Neap. Duplex majus. Pro Civit. et Diœc. Neap.
29. Novem. S. Emygdii Ep. et Mart. Patr. Neap. a Civit. tant. elect. Duplex minus. Pro Civit. et Diœc. Neap.
3. Decembris. S. Francisci Xaverii Confess. Patron. Neap. Duplex majus. Pro Civit. et Diœc. Neap.
4. Decembris. S. Barbaræ Virg. et Mart. Semiduplex. Pro Civit. et Diœc. Neap. et alibi.
6. Decembris. S. Nicolai Episc. et Confess. Patr. Neap. Duplex majus. Pro Civit. et Diœc. Neap.
8. Decembris. Immaculata Conceptio B. M. V. primæ et præcip. Patr. Civit. et Regni Neap. Dupl. I. Clas. cum Oct.
10. Decembris. Translatio Almæ Domus B. M. Virg. Duplex majus. Pro Ecclesiastico, et Veneto Statu.
13. Decembris. B. Joannis Marinonii. Dupl. Pro Cler. Regul. Theatinis.
14. Decembris. S. Agnelli Abb. Patroni Tutelaris Neap. Duplex majus. Pro Civit. et Diœc. Neap.
16 Decembris. In Solemnitate Patrocinii S. Januarii Episc. et Mart. præcip. Patroni Civitat. et Regni Neap. Duplex. Pro Regno Neapolitano.
18. Decembris. Expectatio Partus B. M. Virg. Duplex. In toto Dominio Veneto, Regnis Hispanis et alibi.
14. Januarii. S. Potiti mart. Duplex. Pro Civit. Neap. et alibi.
17. Januarii. S. Antonii Abbatis Patroni Neap. Duplex majus. Pro Civit. et Diœc. Neap.
19. Januarii. Translat. Reliq. S. Thomæ de Aquino Conf. Doct. Patr. Neap. Dupl. Pro Civit. et Diœc. Neap.
23. Januarii. Desponsatio B. M. V. cum S. Joseph, Duplex majus. In toto Dominio Veneto, Regn. Hispan. et alibi.
28. Januarii. S. Juliani Episc. et Conf. Semiduplex ad libitum. Pro Regnis Hispanis.

Die assignanda. S.Ildefonsi Archiep. Tolet. Conf. Semid.
Feria tertia post Dominicam Sexagesimæ. Commem. Dominicæ Passionis. Dupl. i. Classis cum Octava.
3. Februarii. S. Blasii Episc. et mart. Patroni Neap. Duplex majus. Pro Civit. et Diœc. Neap.
26 Februarii, die assignata, vel alia assignanda. S.Margaritæ de Cortona. Semiduplex. Pro tota Italia.
Die 6. Februarii. S. Leucii Ep. et Conf. Duplex.
Die 5. Martii. B. Joannis Josephi de Cruce. Dupl. pro Civit. Neap.
7. Martii. S. Thomæ de Aquino Confess. Doct. Patroni Neap. Dupl. majus. Pro Civit. et Diœc.Neap. et alibi.
24 Martii. Beati Josephi Cardinalis Thomasii. Dupl. Pro Cler. Regul. Theatinis.
Officium de SS. Corpore Christi in Fer. v. non impedita. Semiduplex. Pro Regnis utriusque Siciliæ et alibi.
Officium Conceptionis B. M. V. in quolibet Sabbato non impedito. Dupl. Pro Dominiis Cæsareæ Majestatis.
Officium S. Januarii Episc. et mart. semel in Mense. Semiduplex. Pro Regno Neap.

DIE XXVIII. NOVEMB.

In festo S. Jacobi de Marchia Confess. Patroni Neapol.

Duplex majus.

Oratio.

Deus, qui ad animárum salútem, et peccatóres e vitiórum cœno ad viam virtútis revocándos Beátum Jacóbum Confessórem tuum Evangélii præcónem exímium effecísti: concéde propítius; ut ejus intercessióne a peccátis ómnibus expiáti vitam consequámur ætérnam. Per Dóminum.

Lect. i. Nocturni. Justus. de Commun. Confessoris non Pontificis. lxvii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Jacóbus Monte Prandónum Picéni Oppido in Diœcési Asculána piis paréntibus natus, ab ipsa puerítia bonárum ártium, et litterárum stúdia magna cum pietáte conjúnxit. Adoléscens mundi vanitátem cógitans Carthusianórum institúto nomen dare constitúerat; Deo tamen, qui eum ad animárum salútem, et fidei propagatiónem destináverat, ducénte, Minórum Famíliam ingréssus est. In ipso tirocínio, quod in Cænóbio cárcerum apud Assísium pósuit, obediéntia, paupertáte, ceterísque virtútibus ita excélluit, ut religiósæ perfectiónis exémplar absolutíssimum ab ómnibus haberétur. Virginitátem perpétuo illibátam servávit, trium horárum somno conténtus, réliquam noctem divínis in láudibus, cruéntis flagellatiónibus, re-

rúmque cæléstium contemplatióne transigébat. Lorícam férream supra nudas carnes annis gestávit prope vigínti, quam póstea jussu Sacerdótis, qui ejus confessiónes excipiébat, cilício aspérrimo commutávit. Semel in die pane, et aqua vescebátur, ádditis raro crudis fabis, herbísque sylvéstribus obsónii loco. Quam duríssimam vivéndi ratiónem ténuit, donec ætáte provéctum, et ob assíduos labóres mala afféctum valetúdine, ut mítius aliquánto secum ágeret, Sancti Bernardíni Senénsis auctóritas ímpulit.

℟. Honéstum fecit. lxx.

Lectio v.

SAcérdos factus, ad munus concionándi delèctus, vivo, et efficáci sermóne flagítia hóminum constánter, et líbere increpábat: nec viros nóbiles, ac poténtes reprehéndere est véritus, si quos crimínibus irretítos offendísset; tantúsque fiébat ad eum audiéndum concúrsus, ut cum frequéntiam cápere vel magna templa non possent, in platéis, atque áreis suggésta érigi passim oportéret. Hinc Imperatóres, Reges; et Præsules amplíssimi certátim apud se eum concionántem hábere voluérunt. Medioláni de Magdalénæ lácrymis dicens sex et trigínta impudícas mulíeres a turpi quæstu avocávit, quibus étiam pecúnia corrogáta ad pie vivéndum domicílium exstrúxit. Tum Sfórtia Duce, ac cívibus veheménter instáutibus, ut Archiepiscopále munus suscíperet, eam dignitátem constantíssime recusávit. Bis centéna infidélium míllia baptísmi lavácro tinxísse, et in Hungária brevi témpore quinquagínta Hæreticórum míllia ad Ecclésiæ sinum reduxísse fertur. In Itália nequíssimam Fraticellórum sectam íterum, ac tértio reviviscéntem pénitus exstínxit. Ferrariénsi Concílio, quod póstea Floréntiam translátum fuit, intérfuit. Sigismúndum, et Albértum Imperatóres in máximis Regni difficultátibus, præsértim vero expeditióne in Turcas promovénda, et Hæréticis debellándis, consílio et ópera adjúvit. Sancto Joánni a Capistráno sacri sociális belli advérsus Turcas Pontifíciæ Legatiónis Consiliário in Hungária defúncto suffectus fuit.

℟. Amávit eum. lxx.

Lectio vi.

MArtíni Quinti, Eugénii Quarti, Nicolái Quinti, Callísti Tértii, Pii Secúndi, Pauli item Secúndi, et Sixti Quarti, contra Hæréticos Fraticéllos, Manichæos redivívos, Patarénos, Hussítas, Taborítas, legatiónibus functus est. Quibus in expeditiónibus Itáliam univérsam non semel percúrrit: Illyricum tértio, Pan-

nóniam, Sarmátiam, Bohémiam, finitimásque Províncias peragrávit. Tot autem itínera sine sácculo, et pera Apostolórum more pédibus confécit, ope divína únice fretus, quæ tum máxime pátuit, cum rejéctus a nauta Padum amnem, pállio super aquas instráto, cum sócio pertránsiit. Dénique Neápoli, quo Sixti Quarti jussu, instánte Ferdinándo Rege, proféctus erat, extrémo morbo corréptus, Ecclésiæ Sacraméntis rite suscéptis anno millésimo quadringentésimo septuagésimo sexto, ætátis octogésimo quinto, quarto Kaléndas Decémbris, spíritum Deo réddidit. Multis post óbitum miráculis cláruit, quibus rite cógnitis Urbánus octávus ejus Officium, et Missam ab Ordine Fratrum Minórum, et a Clero Neápolis celebrári permísit, quæ Jacóbum inter álios Patrónos cooptáverat. Corpus ejus in Æde Sacra Sanctæ Maríæ Novæ incorrúptum adhuc, et flexíbile pérmanet. Quod cum Vincéntius Cardinális Ursínus, qui post Benedíctus décimus tértius fuit, suis mánibus contrectáret, et Philíppo Quinto Hispániæ Regi venerándum offérret, odórem suavíssimum exspiráre compértum est. Idem vero Póntifex anno millésimo septingentésimo vigésimo sexto Jacóbum novis miráculis coruscántem in Sanctórum númerum rétulit.

℣. Iste homo perfécit. lxxi.

In iii. Nocturno Lectiones de Homilia in Evangelium. **Sint lumbi**. de Communi Confess. non Pontif. **lxxii.**

In ii. Vesp. a cap. de seq. commemoratio præc, et S. Saturnini martyris.

DIE XXIX. NOVEMBR.

In festo S. Emygdii Ep. et Mart. Patr. Neap.

Duplex.

Omnia de Commun. unius Mart. præter seq.

Oratio.

DEus, qui beátum Emygdium mártyrem tuum atque pontíficem Idolórum victória, et miraculórum glória decorásti: concéde propítius; ut eo interveniénte malórum spirítuum fraudes víncere, et coruscáre virtútibus mereámur. Per Dóminum.

In i. Nocturno Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EMygdius e nóbili Francórum prosápia Tréveris natus, anno ætátis vigesimotértio, paréntibus Idololátris frustra obstántibus, fidem Christi suscépit, et constantíssime proféssus est. Cum tribus discípulis Euplo, Germáno, et Valentíno vitam duxit humánis spretis oblectaméntis, rebus divínis plénius incumbébat, erga próximum charitátis ar-

dóre æstuábat. Idcírco ad procurándam multórum salútem Romam se cóntulit. Hospítio excéptus in Insula Tíberis, hóspitis filiam per quinquénnium jam immedicábili morbo languéntem baptísmo sanávit.

℟. Honéstum fecit. xxv.

Lectio v.

Mox óculis cæci coram pópulo signo crucis apértis, a multitúdine eum filium Apóllinis credénte, in Templum Æsculápii rápitur. Ibi Christi servum se proféssus ejus invocatióne magnum númerum ægrórum, nequícquam Idóli opem implorántium, valetúdini restítuit. Aras díruit, Æsculápii signum confráctum in Tíberim projécit. Quibus rebus et mille tercentórum Gentílium, præter Æsculápii Sacerdótes, conversióne inde sequúta, indignáti Posthúmii Titiáni Præfécti urbis minas, Angeli mónitu declínans, Sanctum Marcéllum Pontíficem ádiit, a quo Epíscopus ordinátus et Asculum missus est.

℟. Desidérium. xxvi.

Lectio vi.

Multis in itínere mirāculis ingénti multitúdine Christo adjúncta, simul ac Asculum Emygdius pervénit, Dæmones e simulácris Idolórum per cuncta Fana ejulátibus éditis, peregrínam dolóris sui causam indicárunt; quem cum concitáta plebs ad cædem quæreret, excitátus tumúltu Polímius Civitátis Præses eum ad se vocátum multis, sed írritis verbis ad Jovis et Angáriæ Deæ Asculi Patrónæ veneratiónem hortátur, promíssis étiam in præmium núptiis própriæ fíliæ Polísiæ, quam Emygdius ad Christum convérsam baptizávit, et post eam mille et sexagínta hómines edúcta e saxo per ingens miráculum aquárum cópia. His in rábiem actus Polímius Sancto Epíscopo caput abscídit. Quo facto truncus ejus mirabíliter eréctus abjéctum humo próprium caput tollens mánibus per spátium tercentórum pássuum ad Oratórium portávit. Unde ad Templum máximum translátum est, ubi magna religióne Asculáni pópuli, concúrsu externórum hanc usque in diem cólitur. Incidit ejus beáta mors duránte persecutióne Diocletiáni.

℟. Stola jucunditátis. xxvi.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Pp. in Evang. Si quis. de eod. Com. i. loco. xxvii.

Ante Advent. Lectio ix. legitur de Homilia Vigil. S. Andreæ Apost. et de ea fit commem. in Laudibus.

Ad Laud. fit comm. S. Saturnini Mart. Antiph. Iste Sanctus. ℣. Glória, et honóre ut in i. Vesp. de Communi unius Martyris. xx. Oratio. Deus, qui nos, ut in Propr.

Vesp. de S. Andrea Apost. et commem. præc.

DIE III. DECEMBRIS.

In festo S. Francisci Xaverii Conf. Patr. Neap. Dupl. maj. Omn. ut in Brev. sub hac die. Lectiones tamen i. Noctur. **Justus**. de Communi Confess. non Pontificis. **lxvii.** In ii. Vesp. commem. seq. et Feriæ Adventus.

DIE IV. DECEMBRIS.

In festo S. Barbaræ virginis et mart. Semiduplex.

Pro Civ., et Diœc. Neap. Omnia de Communi Virg., præter seq. Antiph. **Veni Sponsa Christi.**

℣. **Spécie tua. lxxxii.**

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui Beátæ Bárbaræ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñn.

Et fit comm. Feriæ.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BArbara Virgo Nicomediénsis, ob insígnem córporis elegántiam a Dióscoro Patre nobilíssimo viro in turrim inclúsa, ab ómnium óculis arcétur: ubi múlta secum pie, religiosèque meditáta, tanto amóre Christiánæ Religiónis exársit, ut non modo núptias a patre oblátas respúerit, verum étiam se Christum cólere proféssa, nefárium Idolórum cultum magna libertáte perstrínxit.

℟. Propter veritátē. lxxxviii.

Lectio v.

DIóscorus ita filiæ verbis excánduit, ut eam Præsidi Marciáno, quod a propósito non desísteret, excruciándam tradíderit. Is illam primum blandítiis, præmiis propósitis, et honóribus ad patérnæ superstitiónis cultum est conátus addúcere. Cum vero a fidei constántia nullis verbórum illécebris dedúci posset, omnis tormentórum acérbitas in eam convértitur. Nervis enim búbalis gravíssime cæsa, in obscuríssimum cárcerem detrúditur: ubi, etsi omni humána ope destitúta, divínitus tamen curáta est.

℟. Dilexísti justítiā. lxxxviii.

Lectio vi.

QUod ubi sensérunt Christiánæ fidei hostes, eo furóris, atque deméntiæ progréssi sunt, ut in eam, et cárceris maceratióne, et lámpadum adustióne, et mamillárum præcisióne suam omnem crudelitátem deprómpserint. Neque tamen his conténtus Dióscorus, patérnæ charitátis oblítus, filiæ sua manu caput amputáre non dubitávit; cujus ánima in cælum ad dúplicem virginitátis, et martyrii palmam evolávit.

℣. Afferéntur Regi. lxxxix.
In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. xci.
In Laudibus fit commemoratio Feriæ Adventus.

DIE VI. DECEMBRIS.

In festo S. Nicolai Episcopi et Conf. Patr. Neap.
Duplex majus.
Omnia ut in Breviario. Lect. vero i. Noct. Fidélis sermo. de Communi Confessoris Pontificis. xlix.
In ii. Vesperis commemoratio S. Ambrosii, et Feriæ Adventus.

DIE VIII. DECEMBRIS.

In festo Immaculatæ Conceptionis B. M. Virg. primæ et præcipuæ Patronæ Civit. et regni Neapol. Duplex i. classis cum Octava.
Omnia ut in Breviario sub hac die.

DIE X. DECEMBRIS.

Officium in festo Translationis Almæ Domus B. M. Virg. Duplex majus.
Pro Statu Eccl. et alibi.
Ad Vesperas, Antiphona. Domum tuam. cum reliquis de Laudibus. ccviii. Psalm. Dixit Dóminus. et reliq. de Officio parvo B. M. V. cxxxvii.

Capitulum. Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.
Hymn. Ave maris stella. prout in Officio parvo B. Mariæ virginis. cxxxix.
℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.
Ad Magnificat, Antiphona. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

Oratio.

DEus, qui beátæ Maríæ Vírginis Domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti: concéde; ut segregáti a tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres Dómus sanctæ tuæ. Per eúmdem Dóminum nostrum.
Et fit commem. Feriæ, ac S. Melchiadis Papæ, et mart.
Ad Matutinum, Invitator. Salvatórem mundi in Domo Vírginis de Spíritu Sancto concéptum, * Veníte, adorémus.
Psalm. Veníte. 2.
Hymn. Cæléstis Urbs. ut in festo Dedicat. Ecclesiæ. cvi.
In primo Nocturno, Aña. Eleváta est magnificéntia tua super cælos.
Psalmus. Dómine Dóminus noster. cum rel. ut in Offic. parvo B. M. V. cxlii.

Antiphona. In sole pósuit tabernáculum suum: et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Psalm. Cæli enárrant. cxlii.

Antiphona. Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus? ínnocens mánibus, et mundo corde.

Psal. Dómini est terra. cxliii.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 8.

STetit autem Sálomon ante altáre Dómini in conspéctu Ecclésiæ Israel, et expándit manus suas in cælum, et ait: Ergone putándum est quod vere Deus hábitet super terram? Si enim cælum, et cæli cælórum te cápere non possunt, quanto magis Domus hæc, quam ædificávi? Sed réspice ad oratiónem servi tui, et ad preces ejus, Dómine Deus meus: audi hymnum, et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint oculi tui apérti super Domum hanc nocte ac die: super Domum, de qua dixísti: Erit nomen meum ibi: ut exáudias deprecatiónem servi tui, et pópuli tui Israel, quodcúmque oráverint in loco isto: et exáudies in loco habitáculi tui in cælo, et cum exaudíeris, propítius eris.

℟. Vidi speciósam, sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum, cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ, et thuris? Et sicut.

Lectio ii.

SI fúgerit pópulus tuus Israel inimícos suos (quia peccatúrus est tibi) et agéntes pœniténtiam, et confiténtes nómini tuo vénerint, et oráverint, et deprecáti te fúerint in Domo hac: exáudi in cælo, et dimítte peccátum pópuli tui Israel, et redúces eos in terram, quam dedísti pátribus eórum. Si clausum fúerit cælum, et non plúerit propter peccáta eórum, et orántes in loco isto pœniténtiam égerint nómini tuo, et a peccátis suis convérsi fúerint propter afflictiónem suam: exáudi eos in cælo, et dimítte peccáta servórum tuórum, et pópuli tui Israel, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da plúviam super terram tuam, quam dedísti pópulo tuo in possessiónem.

℟. Quæ est ista, quæ ascén-

dit, sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, * Terríbilis, ut castrórum ácies ordináta?
℣. Fília Sion, tota formósa, et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol. Terríbilis.

Lectio iii.

SI quis cognóverit plagam cordis sui, et expánderit manus suas in Domo hac, tu exáudies in cælo in loco habitatiónis tuæ, et repropitiáberis, et fácies, ut des unicuíque secúndum omnes vias suas, sicut víderis cor ejus (quia tu nosti solus cor ómnium filiórum hóminum) ut tímeant te cunctis diébus, quibus vivunt super fáciem terræ, quam dedísti pátribus nostris. Insuper et alienígena, qui non est de pópulo tuo Israel, cum vénerit de terra longínqua propter nomen tuum (audiétur enim nomen tuum magnum, et manus tua fortis, et bráchium tuum exténsum ubíque); cum véneri ergo, et oráverit in hoc loco, tu exáudies in cælo, in firmaménto habitáculi tui, et fácies ómnia, pro quibus invocáverit te alienígena, ut discant univérsi pópuli terrárum nomen tuum timére, sicut pópulus tuus Israel, et probent, quia nomen tuum invocátum est super Domum hanc.
℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.
℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

In ii. Nocturno, Antiphona. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, et in sæculum sæculi.
Psal. Eructávit. cxliii.
Antiph. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Psalm. Deus noster. cxliv.
Aña. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.
Psal. Fundaménta ejus. cxlv.
℣. Dómine, diléxi decórem domus tuæ.
℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 52. de divers.

Lectio iv.

SApiéntia, quæ Dei erat, et Deus erat, de sinu Patris ad nos véniens ædificávit sibi domum, ipsam scílicet Matrem suam Vírginem Maríam, in qua septem colúmnas excídit. Quid est in ea septem colúmnas excídere, nisi ipsam dignum sibi habitáculum fide et opéribus præparáre? nimírum ternárius número ad fidem propter sanctam Trinitátem,

quaternárius pértinet ad mores propter quátuor principáles virtútes. Quod autem in beáta María sancta Trínitas fúerit, fúerit, dico, per præséntiam majestátis, ubi solus Fílius erat per susceptiónem humanitátis, testátur Núntius cæléstis, qui ei arcána mystéria réserans, ait: Ave grátia plena, Dóminus tecum; et post pauca: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ecce habes Dóminum, habes virtútem Altíssimi, habes Spíritum Sanctum, habes Patrem, Fílium, et Spíritum Sanctum.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio v.

Utrum autem, et quátuor principáles virtútes, tamquam quátuor colúmnas posséderit, inquisitióne dignum vidétur. Primum ergo videámus, an fortitúdinem habúerit, quæ nimírum virtus quómodo illi abésse pótuit, quæ, abjéctis sæculáribus pompis, spretísque voluptátibus carnis, soli Deo in virginitáte vívere propósuit? Ni fallor hæc Virgo est, quæ apud Salomónem légitur: Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Porro, quod témperans, et justa fúerit, ex Angeli collocutióne, et sui ipsíus responsióne luce clárius comprobámus. Salutáta quippe tam venerabíliter ab Angelo: Ave grátia plena, Dóminus tecum; non se extulit, quasi quæ ex singulári grátiæ privilégio benedicerétur, sed síluit: et qualis esset insólita hæc salutátio secum cogitávit. Qua in re, quid, nisi témperans fuit? at vero, cum de cæléstibus mystériis ab eódem Angelo docerétur, diligénter quæsívit, quómodo concíperet et páreret, quæ virum útique non cognósceret, et in hoc sine dúbio prudens éxstitit.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium: et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent: Glória tibi Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Lectio vi.

Justítiæ autem præsefert insígne, ubi se ancíllam Dómini confitétur: nam quod justórum sit conféssio testátur, qui ait: Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo. Fuit ígitur beáta Virgo María fortis in propósito, témperans in siléntio, prudens in interrogatióne, justa in confessió-

ne. His ítaque quátuor morum colúmnis, et tribus fidei prædíctis exstrúxit in ea sibi domum Sapiéntia cæléstis, quæ ádeo mentem ejus replévit, ut de plenitúdine mentis fœcundarétur et caro. Ipsíus autem Vírginis natális Domus divínis mystériis consecráta, Angelórum ministério ab Infidélium potestáte in Dalmátiam prius, deínde in Agrum Lauretánum Picénæ Provínciæ transláta fuit, sedénte sancto Cælestíno quinto: eamdémque ipsam esse, in qua Verbum Caro factum est, et habitávit in nobis, tum Pontifíciis diplomátibus, et celebérrima totíus Orbis veneratióne, tum contínua miraculórum virtúte, et cæléstium beneficiórum grátia comprobátur. Quibus permótus Innocéntius duodécimus, quo fervéntius erga Matris amantíssimæ cultum Fidélium memória excitarétur, ejúsdem sanctæ Domus Translatiónem anniversária solemnitáte in tota Picéni Província venerátam, Missa étiam et Officio próprio celebrári præcépit.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis, quærite, et inveniétis. Et. Glória Patri. Et pulsánti.

In iii. Nocturno, Antiphona. Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Psal. Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte. cxlv.

Antiphona. Vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Psalmus. Dóminus regnávit. cxlvi.

Antiphona. Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit Dóminus, allelúja.

Psal. Cantáte Dómino cánticum novum: * quia. cxlvi.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bñd. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homilia 1. super Missus est.

QUæ est hæc Virgo, tam venerábilis, ut salutétur ab Angelo, tam húmilis, ut desponsáta sit Fabro? Pulchra permístio vir-

ginitátis et humilitátis ; nec mediócriter placet Deo illa ánima, in qua et humílitas comméndat virginitátem, et virgínitas exórnat humilitátem ; sed quanta, putas, veneratióne digna est, in qua humilitátem exáltat fœcúnditas, et pártus consecrat virginitátem ? Audis vírginem, audis húmilem ? laudábilis virtus virgínitas, sed magis necessária humílitas : illa consúlitur, ista præcípitur.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt filiæ Regum in honóre tuo. Proptérea.

Ex Homilia 2. super eodem loco. Lectio viii.

MIssus est, inquit, Angelus ad Vírginem : vírginem carne, vírginem mente, vírginem professióne, vírginem dénique, qualem descríbit Apóstolus, mente et córpore sanctam : nec nóviter, nec fortúito invéntam, sed a sæculo eléctam, ab Altíssimo præcógnitam, et sibi præparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus præfigurátam, a Prophétis promíssam : ut pauca loquar de plúribus, quam sibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait : Inimicítias ponam inter te et mulíerem ? Et si adhuc dúbitas, an de María díxerit, audi quod séquitur : Ipsa cónteret caput tuum : cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ ?

℟. Beáta es Virgo María Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino ; perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi : Ecce exaltáta es super choros Angelórum : * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Ex Homil. 3. super eodem loco. Lectio ix.

ET ingréssus Angelus ad eam dixit : Ave grátia plena, Dóminus tecum. Quo ingréssus ad eam ? Puto in Sacrárium pudíci cubículi, ubi illa fortássis clauso super se óstio orábat Patrem in abscóndito. Solent Angeli adstáre orántibus, et delectári in his, quos vident leváre puras manus in oratióne. Holocáustum sanctæ devotiónis gaudent se offérre Deo in odórem suavitátis. Maríæ autem oratiónes quantum placúerint in conspéctu Altíssimi, Angelus indicávit, qui ingréssus ad eam tam reverénter salutávit.

Te Deum laudámus 16.

A D L A U D E S

et per Horas, Aña.

DOmum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psal. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.
Antiph. Domus mea domus oratiónis vocábitur: in ea omnis, qui petit, áccipit: et qui quærit ínvenit: et pulsánti aperiétur.
Antiphona. Propter domum Dómini Dei nostri, quæsívi bona tibi.
Antiphona. Dómine Deus, exaltásti super terram habitatiónem meam.
Antiph. Domum majestátis meæ, et locum pedum meórum glorificábo.

Capitulum. Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymn. Alto ex Olympi. ut in Commu. Dedicationis Ecclesiæ, ut supra. cxvi.
℣. Introíbimus in tabernáculum ejus.
℟. Adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Ad Benedictus, Antiphona. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis, et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Oratio.

DEus, qui beátæ Maríæ Vírginis Domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti: concéde; ut segregáti a tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres Domus sanctæ tuæ. Per eúmdem Dóminum.
Et fit commem. Feriæ, ac S. Melchiadis Papæ, et mart.

Ad Primam.

In ℟. brevi dicitur.
℣. Qui natus es de María Vírgine.
Ad Tertiam, Antiphona. Domus mea.
Capitulum. In ómnibus réquiem quæsívi. ut supra.
℟. breve. Hic domus Dei est: * Et porta cæli. Hic domus.
℣. Et vocábitur aula Dei. Et. Glória Patri. Hic domus.
℣. Dómine, diléxi decórem domus tuæ.
℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ.
Ad Sextam, Antiphona. Propter domum Dómini.

Capitulum. Eccli. 24.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Dómine, * Diléxi decórem domus tuæ. Dómine.
℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Diléxi.
Glória Patri. Dómine.
℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.
℟. In longitúdinem diérum.
Ad Nonam, Antiphona.

Domum majestátis meæ.

Capitulum. Eccli. 24.

IN platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum tuam. ℣. In longitúdinem diérum. Decet sanctitúdo. Glória Patri. Domum.

℣. Hic domus Dei est, et porta cæli.

℟. Et vocábitur Aula Dei.

In secundis Vesperis, omnia, ut in primis, præter Antiphonam, ut sequitur.

Ad Magnificat, Antiphona. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. Oratio ut supra.

DIE XIII. DECEMBRIS.

In festo B. Joannis Marinonii Sacerdotis Professi Ordinis Clericorum Regularium Theatinorum.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui Beátum Joánnem Confessórem tuum per assíduam Passiónis tuæ contemplatiónem imitatórem tui exímium effecísti; ipsíus, quæsumus, intercessióne concéde, ut ejúsdem vestígiis inhæréntes, Passiónis tuæ fructus percípere valeámus. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnes Marinónius ex illústri Família Venétiis natus, Canónicus fuit in celebri S. Marci Basílica, ubi non pauca præbuit virtútum exémpla. Sed divíni amóris æstu ad majóra vocátus, perféctius vitæ institútum sibi propósuit. Motus enim fama nascéntis tunc Ordinis Clericórum Regulárium Theatinórum, provolútus pédibus S. Cajetáni ejúsdem Ordinis Institutóris, ab ipso impetrávit, ut suos inter Alúmnos cooptarétur. Incredíbile autem dictu est, quanta ánimi alacritáte novum hoc vitæ genus ampléxus fúerit. In observándis Institúti légibus diligentíssimus, oratióni contínuo inténtus, cilício, jejúniis, vigíliis corpus exércens suum, exémplum se se ómnibus præbuit veræ Evangélicæ perfectiónis. Contemplatióni præsértim Domínicæ Passiónis addíctus, tantam inde háusit humilitátem, ut vilíssimum se peccatórem coram Deo, et homínibus profiténs, cum oblátum sibi intellígeret a Pontífice Paulo IV. Archiepiscopátum Neapolitánum, précibus, et lácrymis imploráverit, ne tanta sibi dígnitas conferrétur. Hinc solum cógitans, quæ Dei sunt, vitam duxit tam castam, et omni virtútum génere exercitátam, ut a S. Cajetáno Angelus in carne, et a S. Andréa Avellíno viva imágo veræ sanctitátis dicerétur.

℟. Honéstum. lxx.

Lectio v.

CHaritáte erga Próximum, Pater páuperum, et Angelus consílii, ac pacis dici póterat. In reficiéndis enim egénis, et viséndis infirmis, iísque assíduo in públicis Nosocomíis tum Neápoli, cum Venétiis adjuvándis, patérnæ osténdit víscera misericórdiæ. Spíritum vero consílii osténdit máxime in regéndis tum Religiósis suis, quibus plures per annos præésse coáctus est, tum plúribus Sanctimoniálibus, aliísque spirituálibus filiis, inter quos præsértim fuit Cardinális de Arétio, cujus heróicas virtútes jam Sedes Apostólica approbávit, ac S. Andréas Avellínus, quem univérsa venerátur Ecclésia. Ad pacem hortári Príncipes per líteras conabátur, cum bellum ímminens viderétur. Pacem ínitam præcognóscens prophético quodam spíritu concionándo annuntiávit, ut Pópulum consolarétur. Pacem quoque afférre turbátis spíritibus, et ánxiis consciéntiis peculiáre fuit ejus donum, quod máxime effúlsit, cum moriéntibus præsto esset.

℟. Amávit. lxx. Lect vi.

PRo honóre Dei vir licet suávis, et mitis, zelo exársit máximo in Hæreticórum erróribus, et in sæculi vítiis expugnándis. Plúries in hebdómada ad Pópulum, plúries in die ad Religiósos suos de divínis rebus sic loquebátur, ut in simplicitáte sermónis, ígneo véluti elòquio prædítus viderétur, et quasi de parva scintílla magnum in Pópulo éxcitans divíni amóris incéndium, omnes implébat horróre, ac dolóre culpárum, ut pœniténtiam perágerent. Lethái demum morbo corréptus, méritis plenus, Neápoli in ædibus Sancti Pauli obdormívit in Dómino ætátis suæ anno septuagésimo secúndo, fama sanctitátis, et miraculórum máxime clarus.

℟. Iste homo. lxxi.

In tertio Nocturno

Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri, ut in eod. Com. lxxii.

DIE XIV. DECEMBRIS.

In festo S. Agnelli Abbatis Neapolit. Civitatis Tutelaris Patroni.

Duplex majus.

In i. Vesperis omnia de Communi Confess. non Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui nos per beátum Agnéllum salutíferæ Crucis vexíllo a Barbarórum incúrsibus liberásti: te humíliter deprecámur, ut ejúsdem præsídio, ab ómnibus invisibílium hóstium insídiis eruámur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio S. Luciæ virginis et martyr.

Octavæ Conceptionis B. M. Virg. et Feriæ Adventus.

In i. Noct. Lect. Justus. de eodem Communi. lxvii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AGnéllum Neapolitánæ Urbis Tutelárem paréntes diu stériles a cælitum Regína impetrárunt; a qua étiam in futúræ mansuetúdinis præságium, hoc nómine púerum appellándum dicérunt. Editus in lucem, atque a matre ad Ecclésiam allátus post vigésimum a partu diem, Angélica salutatióne beátam Vírginem clara voce salutávit. Décimum quintum annum agens, relícta patérna domo, ad spelúncam urbi próximam se cóntulit, ut Deo libérius famularétur: mórtuis deínde paréntibus, Xenodochíum hæreditário património constrúxit: et, ut erat charitáte ferventíssimus, se súaque ómnia ægrotórum ministério addíxit.

℟. Honéstum fecit. lxx.

Lectio v.

CUm autem ejus sanctitátis fama prodígiis illustráta lóngius diffunderétur, ac plúrimi ad eum in dies confluérent, nóminis sui celebritátem exósus, aspérrimos in montes secéssit, verus divíni Agni sectátor, ubi solis herbis, et aqua conténtus aliquándiu vixit; sed cælésti mónitu ad prístinum rédiit Xenodochíum; et in Cœnóbio a Sancto Gaudióso Epíscopo Bithiniénsi haud procul exstrúcto, monásticam vitam duxit: cui étiam per áliquot annos sanctíssime præfuit. Demum fama miraculórum, vitæque innocéntia illústris, postquam ad Aras Sacris esset operátus, obdormívit in Dómino décimo nono Kaléndas Januárii, ætátis anno sexagésimo primo, Maurítio imperánte.

℟. Amávit eum. lxx.

Lectio vi.

SAcrum corpus Fortunátus tunc témporis Neapolitánus Antístes, accersítis finítimis Epíscopis, in Æde beatíssimæ Vírginis, sancti Agnélli nómine póstea insigníta, summo cum honóre, maximáque pópuli frequéntia sepeliéndum curávit. Porro ob innúmera in suam Urbem colláta beneficia, illud præcípue, quod sæpe fúerit cum Crucis vexíllo visus Civitátem obséssam ab hóstibus liberáre, supérque eam manum proténdere, Neapolitáni Cives quotánnis die illi sacra ejus Ecclésiam solémni, ac pública supplicatióne ádeunt, et Agnéllum suum, ut vere Pátriæ Paréntem, ac Tutelárem singulári celebratióne venerántur.

℟. Iste homo perfécit. lxxi.

In iii. Noct. Lect. de Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. de Communi Abbatum. lxxix.

In ii. Vesp. commem. diei Oct. Conceptionis B. M. V. ut in primis Vesp. Festi; item Feriæ Adventus.

DIE XVI. DECEMBRIS.

In solemnitate Patrocinii S. Januarii Episcopi et mart. præcipui Patroni Civit. et Regni Neapolitani. Duplex. Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia. In i. Vesp. ad Magn. Aña. **Beátus Januárius Præsul et Martyr ínclytus, exstínxit ímpetum ignis, obturávit ora ferárum, et in occisióne gládii pro Christo mórtuus, legítimi certáminis corónam accépit.**

Oratio.

DEus, qui per beáti Januárii mártyris tui, atque Pontíficis confessiónem et sánguinem, admirábili testimónio, ac triúmpho, Ecclésiæ tuæ fidem illustráre dignátus es: quæsumus, ut ejúsdem nos fidei consórtio, et patrocínio munítos, triúmphi étiam, et glóriæ partícipes effícias. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ.

In primo Noct. Lectiones de Script. occurr.

Si autem fuerit in Quatuor Temporibus, tunc Lect. i. Noct. erunt. A Miléto. de Communi unius mart. xxii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JAnuárius, Benevénti Epíscopus, Diocletiáno, et Maximiáno in Christiános sæviéntibus, ad Timótheum Campániæ Præsidem ob Christiánæ Fídei professiónem Nolam perdúcitur. Ibi ejus constántia várie tentáta, in ardéntem fornácem conjéctus, ita illæsus evásit, ut ne vestiméntum, aut capíllum quidem flamma violáverit. Hinc Præses accénsus iracúndia, Mártyris corpus ímperat usque eo dístrahi, quoad nervórum compáges artuúmque solvántur. Festus intérea ejus Diáconus, et Desidérius Lector comprehénsi, vinctíque una cum Epíscopo ante rhedam Præsidis Putéolos pertrahúntur, et in eúmdem cárcerem, in quo Sósius Misénas, et Próculus Puteolánus Diáconus, Eutyches, et Acútius láici ad béstias damnáti detinebántur, simul conjiciúntur.

℟. Honéstum fecit. xxv.

Lectio v.

POstero die omnes in amphitheátro feris objécti sunt, quæ naturális oblítæ feritátis, ad Januárii pedes se prostravére. Id Timótheus mágicis cantiónibus tríbuens, cum senténtiam cápitis in Christi Mártyres pronuntiásset, óculis repénte captus, oránte mox beáto Januário, lumen recépit: quo miráculo, hóminum míllia fere quinque Christi Fidem suscepérunt. Verum ingrátus judex níhilo placátior factus benefício, sed conversióne tantæ multitúdinis a-

ctus in rábiem ; véritus máxime Príncipum decréta, sanctum Epíscopum cum sóciis gládio pércuti jussit.

℟. Desidérium ánimæ. xxvi.

Lectio vi.

HOrum córpora finítimæ urbes, pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum adoptándi, sepeliénda curárunt. Januárii corpus Neapolitáni divíno admónitu extulére : quod primo Benevéntum, inde ad Monastérium Montis vírginis, postrémo Neápolim translátum, et in majóri Ecclésia cónditum, multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quod erumpéntes olim e monte Vesúvio flammárum globos, nec vicínis modo, sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes, exstínxit. Præclárum illud quoque; quod ejus Sanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus asservátur, cum in conspéctu Cápitis ejúsdem Mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefieri, et ebullíre, perínde atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cérnitur.

℟. Stola jucunditátis. xxvi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos, sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 54. in Matth. post init.

CUm Dóminus omnem solicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo, atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicarétur ex magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea, ne, qui ea passúri erant, súbito ac inopinato rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Coróna áurea. xxviii.

Lectio viii.

JAm vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, et absque zona, et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret, non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens : Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite,

quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem); sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur: et quamvis illæ sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Hic est vere martyr. xxviii.

Lectio ix.

MAjus certe, atque admirabílius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere: præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus, étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus; quod si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus. 16.

In Laudib. ad Benedictus. Antiphona. Igne me, Dómine, examinásti, et non est invénta in me iníquitas: propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea.

In ii. Vesperis ad Magnificat, Antiphona. Liberásti me, Dómine, a rugiéntibus præparátis ad escam, et a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus.

DIE XVIII. DECEMBR.

In festo Expectationis Partus B. Mariæ Virginis.

Duplex majus.

Pro aliquibus Locis.

Ad Vesperas, Antiphona. Missus est Gábriel Angelus. cum reliquis de Laudibus. ccxx. Psalm. Dixit Dóminus. Laudáte púeri. Lætátus sum. Nisi Dóminus. Lauda Jerúsalem. ut in Officio parvo B. Mariæ. cxxxvii.

Capitulum. Isaiæ 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Hymnus. Creátor alme síderum. ut in Vesperis Domínicæ i. Adventus. 147. Et in fine omnium Hymnorum dicitur.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Ave María, grátia plena.
℟. Dóminus tecum.

Ad Magnificat, Antiphona. Spíritus Sanctus in te descéndet, María: ne tímeas,

habébis in útero Fílium Dei, allelúja. Orátio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per éumdem Dóminum.

Et fit commem. Adventus, Antiphona. O.

Ad Matutinum, Invitator. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Verbum supérnum pródiens. ut ad Matutinum Dominicæ i. Adveutus. 148.

In primo Nocturno, Aña. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Psalm. Dómine Dóminus noster. ut supra. lxxxiii.

Antiphona. Roráte cæli désuper, et nubes pluant Justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Psal. Cæli enárrant. lxxxiv.

Aña. Ecce nomen Dómini de longínquo: et cláritas ejus replet orbem terrárum.

Psalm. Dómini est terra. lxxxiv.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféste véniet.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 7.

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat, qui mitténdus est: * Et ipse erit expectátio Géntium.

℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino: et dentes ejus lacte candidióres. Et ipse.

Lectio ii. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet: sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virga oris sui, et spíritu la-

biórum suórum interficiet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus.
℟. Oriétur stella ex Jacób, et consúrget homo de Israel, et confrínget omnes duces alienigenárum: * Et erit omnis terra posséssio ejus.
℣. De Jacob erit, qui dominábitur, et perdet relíquias civitátis. Et erit.

Lectio iii. Cap. 35.

Lætábitur desérta et ínvia, et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exultábit lætabúnda et laudans: glória Líbani data est ei, decor Carméli et Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.
℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus: oriétur in diébus ejus justítia, * Et abundántia pacis.
℣. Et adorábunt eum omnes reges: omnes Gentes sérvient ei. Et abundántia.
Glória Patri. Et.

In ii. Noct. Aña. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.
Psalm. Eructávit. lxxxvi.
Antiphona. Ecce Deus noster, expectávimus eum, et salvábit nos, allelúja.
Psalm. Deus noster. lxxxvii.
Antiph. Dóminus véniet, occúrrite illi, dicéntes: Magnum princípium, et regni ejus non erit finis: Deus, Fortis, Dominátor, Princeps pacis, allelúja.
Psal. Magnus Dñs. lxxxvii.
℣. Egrediétur virga de radíce Jesse.
℟. Et flos de radíce ejus ascéndet.

Sermo S. Ildefónsi Archiepíscopi Toletáni.
Ex lib. de Virginitate B. M.

Lectio iv.

Domina mea, atque dominátrix mea, dóminans mihi, mater Dómini mei, ancílla Fílii tui, génitrix factóris mundi, te rogo, te oro, te quæso, ut hábeam spíritum Dómini tui, spiritúmque Fílii tui, necnon et spíritum Redemptóris mei, ut de te vera et digna sápiam, vera et digna loquar, vera et digna quæcúmque sunt, díligam. Tu enim es elécta a Deo, assúmpta a Deo, advocáta a Deo, próxima Deo, adhærens Deo, conjúncta Deo; visitáta ab Angelo, salutáta ab Angelo, benedícta ab Angelo, bea-

tificáta ab Angelo ; turbáta in sermóne , attónita in cogitatióne , stupefácta in salutatióne , admiráta in dictórum annuntiatióne.

℟. Ecce virgo concípiet , et páriet filium, dicit Dóminus : * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis , Deus , Fortis. ℣. Super sólium David , et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et.

Lectio v.

INvenísse te apud Deum grátiam audis , et , ne tímeas , jubéris . Unde et tu fidúcia roboráris , cognitióne miraculórum instrúeris , ad novitátem inaudítæ glóriæ provéheris. De prole ab Angelo nuntiáta es , et post fœtum íntegra et pudíca manes . Certa virgínitas nobis propónitur , et nascitúrum ex te sanctum Dei Fílium tibi ab Angelo evangelizátur : et quæ sit nascéntis Regis poténtia mirabíliter intimátur. Quómodo fiat , quæris , de orígine intérrogas , de ratióne perscrutáris , de experiéntia requíris, de órdine sciscitáris. Audi inaudítum oráculum , consídera inusitátum opus , animadvérte incógnitum arcánum , atténde invísum factum : Spíritus Sanctus supervéniet in te , et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

℟. Roráte cæli désuper , et nubes pluant justum : * Aperiátur terra , et gérminet Salvatórem.

℣. Emítte Agnum , Dómine, Dominatórem terræ , de petra desérti ad montem fíliæ Sion. Aperiátur.

Lectio vi.

TOta invisibíliter Trínitas conceptiónem operábitur in te , sola persóna Fílii Dei in córpore tuo nascitúra carnem assúmet de te . Ideóque quod concipiétur ex te , quod nascétur ex te , quod pródiet ex te , quod germinábitur ex te , quod parturiétur ex te Sanctum , vocábitur Fílius Dei . Erit enim hic magnus , hic Deus virtútum , hic Rex ómnium sæculórum , hic factor ómnium rerum. Ecce beáta tu inter mulíeres , íntegra inter puérperas , Dómina inter ancíllas , Regína inter soróres. Ecce ex hoc beátam te dicent omnes generatiónes, beátam te novérunt omnes cæléstes Virtútes , beátam te prædicant omnes Vates , beátam te célebrant omnes Natiónes. Beáta tu fídei nostræ , beáta tu ánimæ nostræ , beáta dilectióni nostræ , beáta præcóniis , et prædicatiónibus meis.

℟. Docébit nos Dóminus vias suas , et ambulábimus in sémitis ejus : * Quia de Sion exíbit lex , et verbum Dómini de Jerúsalem.

℣. Veníte , ascendámus ad montem Dómini , et ad domum Dei Jacob. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Antiph. Dóminus dabit benignitátem,

et terra nostra dabit fructum suum.
Psalmus. Benedixísti. 95.
Antiph. Ecce véniet Deus, et homo de domo David sedére in throno, allelúja.
Psalmus. Fundaménta. 97.
Antiphona. Annuntiáte pópulis, et dícite: Ecce Deus Salvátor noster véniet.
Psal. Cantáte Dómino. 100.
℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.
℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Si hoc festum venerit in Fer.iv. Quat. Temp. Adventus, loco sequentis Homiliæ leguntur tres Lect. Homil. ejusdem Feriæ quartæ, cum ℟℟., quæ hic assignantur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Evangelio Lucæ cap. 1. et in Homiliis Hiemalibus de Tempore Fer.iv. Quatuor Temporum mensis Decemb.

AD Maríam vírginem Gábriel míttitur, qui Dei fortitúdo nominátur: illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aérias potestátes húmilis apparére dignátus est. De quo per Psalmístam dícitur: Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio. Et rursum: Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ. Per Dei ergo fortitúdinem nuntiándus erat, qui virtútum Dóminus, et potens in prælio, contra potestátes aérias ad bella veniébat. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. Bene grátia plena vocátur, quæ nimírum grátiam, quam nulla ália merúerit, assécquitur: ut ipsum vidélicet grátiæ concípiat et géneret Auctórem.

℟. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi; quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.
℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.
Benedíctio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat.

Lectio viii.

ECce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Jesus, Salvátor, sive salutáris interpretátur: cujus sacraméntum nóminis álloquens Joseph Angelus expósuit: Ipse enim (inquiens) salvum fáciet pópulum suum a pec-

cátis eórum. Non ait, pópulum Israel, sed pópulum suum: hoc est, in unitátem fidei ex præpútio, et circumcisióne vocátum: quibus ex divérsa parte vocátis, fieret unus pastor, et unum ovíle. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur: et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus. Idem ergo Fílius Altíssimi, qui in útero virgináli concéptus, et natus est. Idem homo in témpore creátus ex matre, qui Deus est ante témpora natus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est; omíttat Nestórius hóminem tantum dícere ex Vírgine natum.

℟. Súscipe verbum virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, et páries Deum páriter et hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem filium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut benedícta.

Glória Patri. Ut benedícta.

Lectio ix.

IDeóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Ad distinctiónem nostræ sanctitátis, Jesus sanctus singuláriter nascitúrus assséritur. Nos quippe, etsi sancti efficimur, non tamen náscimur; quia ipsa natúræ corruptiónis conditióne constríngimur, ut mérito cum Prophéta geméntes sínguli dicámus: Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, et in delíctis péperit me mater mea. Ille autem solus veráciter sanctus est, qui ut ipsam conditiónem natúræ corruptíbilis víncerct, ex commistióne carnalis cópulæ concéptus non est. Sanctum, inquit, vocábitur Fílius Dei. Quid hic dicis Nestoriáne, qui beátam Maríam Dei negans esse genitrícem apérte níteris impugnáre veritátem? Ecce Deum dixit superventúrum, Dei Fílium nascitúrum. Quómodo ergo, aut Dei Fílius Deus non est, aut quæ Deum édidit, quómodo Theótocos, idest, Dei génitrix non esse potest?

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

MIssus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Domínica. 17.

Antiph. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, allelúja.

Antiph. Ne tímeas, María: invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies, et páries filium, allelúja.

Antiph. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum.

Antiph. Ecce ancílla Dómi-

ni, fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. Isaiæ 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Hymnus. En clara vox redárguit. ut in Laudibus Dominicæ i. Adventus. 152.

℣. Spíritus Sanctus supervéniet in te.

℟. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Ad Benedictus, Antiphona. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Pe eúndem Dóminum.

Deinde fit commem. Feriæ.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui ventúrus es in mundum.

Ad Tertiam, Antiphona. Ave María.

Capitul. Egrediétur virga. ut supra.

℟. brev. Tu exsúrgens, Dómine, * Miseréberis Sion. Tu exsúrgens.

℣. Quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus. Miseréberis.

Glória Patri. Tu exsúrgens.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Sextam, Antiphona. Ne tímeas, María.

Capitulum. Isaiæ 7.

ECce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. breve. Roráte cæli désuper, * Et nubes pluant justum. Roráte.

℣. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Et nubes.

Glória Patri. Roráte.

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.

℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce ancílla Dómini.

Capitulum. Isaiæ 45.

ROráte cæli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem: et justítia oriátur simul: ego Dóminus creávi eum.

℟. breve. Emítte Agnum, Dómine, * Dominatórem terræ. Emítte.

℣. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion. Dominatórem.

Glória Patri. Emítte.

℣. Spíritus Sanctus supervéniet in te.

℟. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

In ii. Vesp. omnia dicuntur ut in i. præter quintam Antiphonam, cujus loco dicitur

Antiphona. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Psalm. Meménto, Dómine, David. 130.
Ad Magnificat, Antiphona. O virgo vírginum! quómodo fiet istud? quia nec primam símilem visa es, nec habére sequéntem. Fíliæ Jerúsalem, quid me admirámini? Divínum est mystérium hoc, quod cérnitis.
Oratio. Deus, qui de beátæ Mariæ. ut supra. ccxxi.
Pro commem. Adventus.
Antiphona. O.

DIE XIV. JANUARII.

In festo S. Potiti Martyris.
Duplex minus.
Pro Clero Sæculari et Regulari Civit. Neapolitanæ.

Si hoc Festum contigerit transferri, tunc ad primas Vesperas (nisi præcedat aliquod Festum Duplex) dicatur sequens Antiphona. Potítum. cum reliquis de Laudibus, ccxxvii. Psal. Dixit Dóminus. Confitébor. Beátus vir. Laudáte púeri. 120. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. Jacob. 1.
BEátus vir qui suffert tentatiónem: quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.
INvícta virtus Mártyrum,
Et alme custos Vírginum
Jesu, Potíti láudibus
Adsis Olympi e vértice.
Infírma mundi déligens,
Ut conterántur fórtia,
Illum viríli péctore
Adhuc replésti párvulum.
Hunc ipse victor nóbilis
Domum, paréntes, ómnia
Vultu seréno déspicit,
Tibíque adhæret árctius.
Honor decúsque débitum
Sit Trinitáti júgiter,
Quæ per Potítum cælica
Nobis repéndat múnera.
Amen.

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona. Respéxit Dóminus húmilem servum suum Potítum, et pósuit diadéma regni in cápite ejus, atque ex hoc beátum illum dicent omnes generatiónes.

Oratio.
DEus, qui nos beáti Mártyris tui Potíti ánnua celebritáte lætíficas: concéde propítius; ut de cujus triumpháli agóne lætámur in terris, ad ejus glóriæ consórtium perveníre felíciter mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio S. Felicis Presbyteri et Martyris, ut in Breviario. ℣. Justus.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.
JAm de patérno cárcere,
Sævi ad Tribúnal júdicis,

Púero Potíto prótinus
Certámen instat ácrius.
Blandis Tyránnus vócibus
Frustra lacéssit, póstmodum
Minis perúrget, ófferat
Thus, aut datúrus sánguinem.
Princeps suórum mílitum
Se Christus offert láuream,
Intérque cœtus Mártyrum
Sedem meréntí déstinat.
Honor decúsque débitum
Sit Trinitáti júgiter,
Quæ per Potítum cælica
Nobis repéndat múnera.
Amen.

In primo Nocturno. Aña. Beátus Potítus non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, sed in lege Dei fuit volúntas ejus die, ac nocte.

Psalmus. Beátus vir. cum reliquis Psalmis de Commu- ni unius Martyris, xxi.

Antiphona. Insurrexérunt ímpii advérsus Dóminum, et advérsus sanctum suum; qui hábitat in cælis irrísit eos.

Ps. Quare fremuérunt. xxi.

Antiph. Factus est Dóminus servo suo turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Psalmus. Dómine, quid multiplicáti sunt. xxii.

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam: de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus; de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Vérbera carníficum non tímuit sanctus Puer tuus móriens pro Christi nómine: * Ut hæres fíeret in domo Dómini.

℣. Trádidit corpus suum propter Deum ad supplícia. Ut hæres.

Lectio ii.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a

sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus Géntium.

℟. Invíctus Dei athléta agónem suum Dómino précibus commendábat: * Et mori pro Christo semper optávit, et votis ómnibus expetívit.

℣. Certus sum, quia neque mors, neque vita, neque creatúra ália póterit me separáre a charitáte Dei. Et mori.

Lectio iii.

EXaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecátus sum. Invocávi Dñm Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Puer meus noli timére, quia ego tecum sum, dicit Dóminus: * Liberábo te de manu pessimórum, et éruam te de manu fórtium.

℣. Beátus Potítus orábat dicens: Dómine Jesu Christe, miserére mihi servo tuo. Liberábo te.

Glória Patri. Liberábo te.

In secundo Nocturno, Aña. Invocávit Dóminum in médio tormentórum, et in tribulatióne dilatávit cor ejus Deus, et mirificávit eum.

Psalm. Cum invocárem. cum reliquis Psal. de Communi unius Martyr. xxiii.

Antiphona. Exaudísti, Dómine, servum tuum, et ánima illíus introívit sine mácula in domum tuam.

Psalmus. Verba mea. xxiv.

Antiphona. Ex ore Púeri tui perfecísti laudem tibi, Dómine, et destruxísti inimícum et ultórem.

Psalmus. Dómine, Dóminus noster. xxiv.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Lectio iv.

POtítus Cálari antiquíssima Sardíniæ urbe natus, ab unguículis, ínscio Patre, Christiána Fide imbútus, ab eo póstmodum, ut eam deséreret, tentátur, proptereáque in custódiam tráditur. Sed tantum ábfuit, ut minis blanditiísque quidquam pater profécerit, ut filii sanctíssimi mónitis, atque exémplis et ipse Christiánam Fidem amplexus sit. Vínculis ergo solútus divíno consílio pátriam deséruit, et in montem Epírum secéssit. Ibi Divíni verbi prædicatióne, vitæ sanctimónia, ac sanctíssimis mónitis prælúxit, et dæmonum insídias, quibus crudelíssime divexátus est,

superávit. In Valeriána urbe Agathónis Senatóris cónjugem elephantíasi laborántem curávit; quaprópter Senátor ipse cum tota família, multísque cívibus Christo adhæsérunt. Romæ quoque Agnétem Antoníni Imperatóris fíliam crudelíssimo a dæmone diris cruciátibus exagitátam liberásse tráditur. Sed duri cordis, et pérvicax Imperátor diis volens fíliæ salútem reférre, ac Potítum eórum sectatórem fieri, eum totis víribus in hanc senténtiam pertráhere conátus est. Quare ad idóla perdúcto Potíto, ejus précibus atque virtúte ficta númina corruérunt. Irátus inde Imperátor, atque ægre id ferens, eum exquisítis jubet torméntis torquéri.

℟. In torméntis te Deum non negávit: * Et ad mortem perdúctus, te Dóminum Jesum Christum conféssus est.

℣. Probásti, Dómine, cor ejus, et visitásti nocte. Et ad mortem.

Lectio v.

IN custódiam ergo arctíssimam primum tráditur, dire póstmodum equúleo cruciátur, facésque ardéntes ejus latéribus admovéntur. Hanc Príncipis immanitátem cum Sanctus Martyr exprobráret; únguibus mánuum pedúmque ei crudéliter detráctis, feris objéctus est: sed ab his natívæ feritátis oblítis nil læsus, in fervéntis ólei ollam injícitur: liquáto plumbo perfúnditur, ac clavo igníto transfígitur, quo cum divínitus Sanctus Martyr liberarétur extrácto, íllico Princeps máximo cápitis dolóre affféctus est, et Potítum rogávit, ut sibi opem ferret: Agnétis tamen eníxis précibus Príncipem Sanctus Martyr curávit, quam ille rem mágicis ártibus réferens, cum impietátis a Potíto arguerétur, ut lingua ei amputarétur, præcépit: qua étiam abscíssa, ubérius cóncinens, Imperatórem ut lacésseret, fieri ullis torméntis non posse, ut Romæ vitam amítteret, prænúntiat.

℟. In Dómini Jesu confessióne fundátus inter tormentórum supplícia stetit impertérritus: * Ac demum triumphàli morte cælos petívit sánguine laureátus.

℣. Felíci commércio pro terrénis cæléstia, pro peritúris ætérna commutávit. Ac demum.

Lectio vi.

QUare Antonínus permótus, et pópuli conversiónem subvéritus, satellítibus, ut illum necárent, quo vellent, commísit. Itaque Roma edúctus apud Asculum Apúliæ Idibus Januárii secúndo Christi sæculo cápite pléctitur. Ejus corpus a Christiánis sepúltum tractu témporis Tricárici ineúnte sæculo décimo sexto in

Æde Sanctíssimæ Trinitátis repértum est. Neápoli ad ejus nomen Templum dedicátum exstat, in quo a Sanctimoniálibus Ordinis Sancti Benedícti memória tanti Mártyris die décima quarta Januárii jamdúdum recolebátur: inde piis earúmdem Sanctimoniálium précibus permótus Clemens Papa duodécimus præsens Officium eádem die, qua celebráre consuéverant, illis benígne indúlsit. Demum idem Clemens duodécimus Póntifex Máximus ab univérso Clero Sæculári, et Regulári Neapolitánæ Civitátis eádem die celebrári mandávit.

℟. Qui vícerit, vestiétur vestiméntis albis, et non delébo nomen ejus de libro vitæ: * Et confitébor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus.
℣. Beátus Potítus dum torquerétur, in torméntis conféssus est nomen Dómini Jesu Christi. Et confitébor.
Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno, Aña. Dum torquerétur in torméntis, óculi Dómini super servum suum.
Psalm. In Dómino confído. cum reliquis de Communi unius Martyris. xxvi.
Antiphona. Potítus Christi Martyr locútus est veritátem in corde suo, et non egit dolum in lingua sua.
Psalmus. Dómine, quis habitábit. xxvii.
Antiphona. Prævenísti eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis: et posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Psalmus. Dómine, in virtúte tua. xxvii.
℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.
℟. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte arbitrári, quia vénerim pacem míttere in terram: non veni pacem míttere, sed gládium. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.
Cap. 10.

QUæ ista divísio est? inter prima enim legis præcépta accépimus: Honóra Patrem tuum, et Matrem tuam: et ipse Dóminus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relínquo vobis. Quid sibi vult missus pótius gládius in terram, et separátus a patre filius, et fília a matre, et nurus advérsus socrum, et hóminis doméstici ejus inimíci? Igitur exínde pública auctóritas impietáti proferétur. Ubíque ódia, ubíque bella, et gládius Dómini inter patrem et filium, et inter filiam matrémque desæviens. Gládius telórum ómnium telum acutíssimum est, in quo sit jus

potestátis, et judícii sevéritas, et animadvérsio peccatórum. Et hujus quidem tali nómine novi Evangélii prædicatiónem appellátam frequens in Prophétis auctóritas est.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Esto fidélis usque ad mortem, et dábitur tibi coróna vitæ. Expréssa signo.

Lectio viii.

DEi ígitur verbum nuncupátum meminérimus in gládio, qui gládius missus in terram est, idest prædicátio ejus hóminum córdibus infúsa. Fitque gravis in domo una dissénsio, et doméstica novo hómini erunt inimíca: quia ille per verbum Dei divísus ab illis, manére et intérior et extérior, idest et corpus et ánima, in spíritus novitáte gaudébit.

℟. Christi Martyr succénsus igne divíni amóris sustínuit supplícia passiónis: * Et per immanitátem tormentórum pervénit ad societátem Angelórum.

℣. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit. Et per immanitátem.

Glória Patri. Et.

Lectio nona de sancto Felice Presb. et Martyre.

Si vero contigerit transferri, tunc dicitur sequens.

Lectio ix.

PErgit deínde eódem præceptórum, et intelligéntiæ decúrsu. Nam posteáquam relinquénda ómnia, quæ in sæculo charíssima sunt, imperáverat, adjécit: Qui non áccipit Crucem suam, et séquitur me, non est me dignus; quia qui Christi sunt, crucifixérunt corpus cum vítiis et concupiscéntiis. Et indígnus est Christo, qui non Crucem suam, in qua compátimur, commórimur, consepelímur, conresúrgimus, accípiens, Dóminum sit secútus, in hoc Sacraménto Fídei spíritus novitáte victúrus.

Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S

et per Horas, Aña.

POsitum servum tuum, Dómine, firmavérunt manus tuæ, et regnábit in ætérnum.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiphona. Tu scis, Dómine, agónem meum: recordáre mei, et vísita me, et tuére me ab his, qui persequúntur me.

Antiphona. Recordátus sum tui, dicit Dóminus, míserans adolescéntiam tuam, et certámen forte dedi tibi, ut vínceres.

Antiphona. Deus Dóminus fortitúdo mea, et dedúcet me victor in psalmis canéntem.

Antiphona. Consummátus in brevi explévit témpora

multa ; plácita enim fuit Deo ánima illíus.

Capitulum. Jacob. 1.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem, quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Ignéscit ira Præsidis,
Pudétque vinci a párvulo:
Olim Gigántem Góliath
David puer sic frégerat.
Probáta tandem cóncidit
Rotáta ab ense Víctima,
Colúmba qualis ínnocens
Petívit astra spíritus.
Gaudens Potíte, glóriæ
Victor bravíum súscipe:
Hinc nos, Patróne, Vírgines
Malis tuére ab ómnibus.
Honor, decúsque débitum
Sit Trinitáti júgiter,
Quæ per Potítum cælica
Nobis repéndat múnera.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona. In sanctitáte serviámus Dómino, qui Púerum et Mártyrem suum Potítum elégit ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Mártyris tui Potíti ánnua celebritáte lætíficas: concéde propítius; ut de cujus triumpháli agóne lætámur in terris, ad ejus glóriæ consórtium perveníre felíciter mereámur in cælis. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Felicis Presb. et mart.

℣. Glória.

In secundis Vesperis omnia ut in primis; et loco ultimi, Psalmus. Crédidi. 124.

Deinde fit a cap. de S. Paulo primo Erem. Confess. ut in Breviario, cum comm. S. Potiti mart. Antiphona. Omnes gentes magnificáte Dóminum; fecit enim Mártyri Potíto magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra.

DIE XVII. JANUARII.

In festo S. Antonii Abbatis Patr. Neap. Dupl. majus

Omnia ut in Breviario sub hac die.

Lectiones vero i. Nocturni. Justus. de Communi Confess. non Pontificis. lxvii.

DIE XIX. JANUARII.

In festo Translationis Reliquiarum S. Thomæ de Aquino Conf. Patr. Neap. Dupl.

In ii. Vesperis Cathedræ S. Petri fit commem. S. Pauli, et deinde S. Thomæ, Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Thomæ Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus Translatiónem cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. Ss. Marii, et sociorum martyr. In i. Noct. Lect. de Script. occ. In ii. Noct. Lect. de ejus festo 7. Martii, ut in Breviario. In iii. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ. de Communi Doctor. lxiii. ℟. viii. In médio Ecclésiæ. Lect. ix. et comm. Ss. Marii, etc. martyr. ut in Breviario. In ii. Vesp. a Capitulo de Ss. Fabiano, etc. martyr. commem. S. Thomæ. Aña. O Doctor óptime. ut supra. ℣. Justum dedúxit. lxxiv.

Oratio ut supra.

DIE XXIII. JANUARII.

Officium Desponsationis B. Mariæ Virginis cum S. Joseph. Duplex. majus.

Pro aliquibus locis.

Ad Vesperas, Antiphona. Desponsátio gloriósæ. cum reliquis de Laudib. ccxxxiii. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de B. M. V. ut in ejus Officio parvo. cxxxvii.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Hymnus. Ave maris stella. cxxxix.

℣. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis.
℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona. Gloriósæ vírginis Maríæ Desponsatiónem digníssimam recolámus, quæ et genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Desponsatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit commem. sancti Joseph ante alias quascumque commem. etiam Festi Duplicis, aut Dominicæ, ubi est concessa. Aña. Exsúrgens Joseph a somno fecit, sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam.
℣. Constítuit eum dóminum domus suæ.
℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Oratio.

SAnctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adjuvémur; ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur.

Postea fit commemoratio Ss. Vincentii et Anastasii mart. necnon S. Emerentianæ, ut in Breviar. sub hac die.

Ad Matutinum, Invitator. Desponsatiónem Vírginis Maríæ celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dñm. Psal. Veníte, exultémus. 2. Hymnus. Quem terra. cxli. Antiphonæ, et Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo B. M. V. cxlii.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Incípiunt Cántica Canticórũ.

Lectio i. Cap. 1.

Osculétur me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me; post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua: exultábimus, et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Hódie desponsáta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

℣. Desponsatiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam.

Lectio ii.

Nolíte me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol: filii matris meæ pugnavérunt contra me: posuérunt me custódem in víneis; víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis: collum tuum sicut monília.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ Desponsatiónem devotíssime celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssime celebrémus. Ut ipsa.

Lectio iii.

Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus: tigna

domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.
℟. Gloriósæ vírginis Maríæ Desponsatiónem digníssimam recolámus: * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.
℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Desponsatiónem devotíssime celebrémus. Cujus.
Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.
Ex Homilia secunda super Missus est. Lectio iv.

Oportébat a príncipe mundi aliquámdiu celári divíni consílii Sacraméntum: non quod Deus, si palam opus suum fácere vellet, impedíre posse ab illo metúeret: sed quia ipse, qui non solum poténter, sed étiam sapiénter quæcúmque vóluit, fecit, sicut in ómnibus opéribus suis quasdam rerum, vel témporum congruéntias propter órdinis pulchritúdinem serváre consuévit; ita in hoc quoque tam magnífico ópere suo, nostræ vidélicet reparatiónis, non tantum poténtiam suam, sed et prudéntiam osténdere vóluit.
℟. Desponsátio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda; clara ex stirpe David: * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.
℣. Hódie desponsáta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus vita.

Lectio v.

Convéniens ergo erat, ut suáviter quoque ómnia, cæléstia scílicet et terréna dispóneret, quátenus et illinc dejíciens inquiétum, réliquos in pace firmáret: et hic debellatúrus ínvidum, nobis prius suæ humilitátis, et mansuetúdinis valde necessárium exémplum relínqueret: sicque mirábili fieret moderámine sapiéntiæ, ut et suis suávis, et hóstibus fortis apparéret.
℟. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.
℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut.

Lectio vi.

Quid enim prodésset diábolum a Deo vinci, nobis manéntibus supérbis? Necessário ígitur desponsáta est María Joseph, quando per hoc et a cánibus sanctum abscónditur, et a Sponso virgínitas comprobátur, et Vírginis tam verecúndiæ párcitur, quam famæ providétur. Quid sapiéntius? quid dígnius divína providéntia? Uno tali consílio secrétis cæléstibus et admít-

titur testis, et exclúditur hostis, et íntegra servátur fama vírginis Matris.

℟. Desponsátio tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim.

Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

CUm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homil. S. Hierónymi Presb. Lib. 1. Comm. in c. 1. Matth.

QUare non de símplici Vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph orígo Maríæ monstrarétur: secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera: tértio, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Bñō. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

ANtequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur: Antequam convenírent; non séquitur ut póstea convénerint: sed Scriptúra, quod factum non sit, osténdit.

℟. Felix namque es sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Desponsatiónem. Quia ex te.

Glória Patri. Christus.

Nona Lectio de S. Emerentiana virg. et martyre, nisi fuerit Dominica, ut in Breviario.

Si vero hoc Festum conti-

gerit transferri, nona Lectio erit sequens.

Lectio ix.

JOseph autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur, et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph cum crimen celáret uxóris, Justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S et per Horas, Aña.

DEsponsátio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17. Antiph. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Antiph. Regáli ex progénie María exórta refúlget, cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus.

Aña. Corde et ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Antiph. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso minístravi.

Hymnus. O gloriósa Vírginum. ut in ejus Officio parvo. cxlviii.

℣. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Antiphona. Desponsatiónem hodiérnam perpétuæ vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Desponsatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Joseph. Aña. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio. Sanctíssimæ Genitrícis. ut supra. ccxxix.

Postea fit commem. S. Emerentianæ virginis et mart. Aña. Símile est regnum.

℣. Diffúsa est grátia.
Oratio. Indulgéntiam. ut in Breviario sub hac die.
Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.
Ad Tertiam, Antiphona. Desponsátio est hódie.
Capit. Ab initio. ccxxxiii.
℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.
℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.
Ad Sextam, Antiphona. Regáli ex progénie.
Capitulum. Eccli. 24.
ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.
℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Ad Nonam, Antiphona Cum jucunditáte.
Capitulum. Eccli. 24.
IN platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.
℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætéruum.
In ii. Vesper. Añæ, Psalm. Capit. Hymnus, et ℣. ut in primis Vesperis. ccxxix.
Ad Magnificat, Antiphona. Desponsátio tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.
Oratio. Fámulis tuis, quæsumus. ut supra. ccxxxiii.
Deinde fit commem. S. Joseph, Aña. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.
℣. Glória, et divítiæ in domo ejus.
℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Oratio. Sanctíssimæ Genitrícis tuæ. ut supra. ccxxix.
Postea fit comm. S. Timothei Episc. et mart. ut in Brev.

DIE XXVIII. JANUARII.
In festo S. Juliani Episc. et Confessoris.

Dupl. ii. clas. cum Oct. pro Regnis Hispanis.
Semid. ad lib. pro omnibus Cath. Hisp. Monarch. subject.
Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Excita, quæsumus, Dómine, in pópulo tuo Spíritum charitátis, quo beátum Juliánum Confessórem tuum atque Pontíficem replére dignátus es: et concéde; ut cujus festivitátem celebrámus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem.

Deinde fit comm. S. Agnetis secundo, ut in Breviario.
In primo Nocturno, Lect. de Script. occurr.

In secundo, Nocturno.

Lectio iv.

Juliánus, Ecclésiæ Conchénsis Epíscopus, Burgis piis et honéstis paréntibus natus est. Ejus ortum præclára illíus sanctitátis et Episcopális dignitátis signa divínitus data nobilitárunt. Nam ádeo formósus et pulcher in lucem éditus est, ut omnes intuéntes os ejus cæléstì quodam fulgóre perfúsum admiraréntur. Multo magis vero, cum puer grándior palam super fontem Baptismálem támdiu visus est mitra et báculo, Episcopálibus insígnibus, ornátus, dum adstántes admónuit, ut infánti Juliáni nomen impónerent. Póstea pie sanctéque educátus, liberalibúsque disciplínis apprime erudítus, Theologíæ óperam dedit, in qua plúrimum profécit. Itaque probátæ vitæ exémplo, et divíni verbi prædicatióne toti Hispániæ mirándum in modum prófuit. Archidiáconi dignitáte in Ecclésia Toletána ornátus, ab Alfónso deínceps nono Castéllæ rege Episcopále munus suscípere coáctus est, quod summa cum laude obívit.

℟. Invéni David. lii.

Lectio v.

Vere pater páuperum fuit: quippe qui egéntium, viduárum, et pupillórum inópiam pecúnia, et áliis pietátis officiis sublevávit. Réditus Ecclésiæ suæ tum sublevándis míseris, tum instaurándis ornandísque templis insúmpsit: ipse ténui victu conténtus, quem labóre mánuum suárum comparábat. In oratióne assíduus erat: cujus vi, patérna charitáte ardens, multa et magna pro salúte pópuli a Deo impetrávit. Quorum illa in primis illústria. Cum aliquándo tota Província rei frumentáriæ laboráret inópia, nec quidquam ámplius in Episcopátus hórreis superésset, pópuli calamitátem miserátus, preces cum lácrymis ad Deum fudit. Tunc plúrimum trítici ad ædes sancti Epíscopi a permúltis juméntis comportátum est, quæ depósito ónere evanuérunt. Cumque item dira in

pópulum lues grassarétur, sancti Epíscopi oratióne sedáta est. Multos quoque váriis insanabílium morbórum genéribus afféctos, in sanitátem restítuit.

℟. Pósui adjutórium. liii.

Lectio vi.

Super gregem suum tamquam bonus, et sédulus pastor diligentíssime vigilávit: lupos arcens ab óvibus, et oves pascens verbo vitæ, cibum cuíque tríbuens pro captu congruéntem. Corpus suum jejúniis assídue castígans, seípsum bonórum óperum exémplar ómnibus præbuit. Dénique cum annos fere octogínta máxima cum sanctitáte vixísset, plenus diérum, atque virtútum, in senectúte bona migrávit ad Dóminum quinto Kaléndas Februárii, anno millésimo ducentésimo octávo: et honorífice in Ecclésia sua sepúltus, post mortem quoque miraculórum glória clarus, magna pópuli veneratióne cólitur. Anno póstmodum millésimo quingentésimo décimo octávo, Leóne décimo Pontífice máximo, corpus ejus e sacéllo, ubi multos jacúerat annos, effóssum, ad locum prope aram máximam magnífice exornátum, tértio Idus Aprílis, solémni pompa, ac máxima celebritáte translátum est. Commemoratiónis ejus quoque festívitas Nonis Septémbris, ex Júlii tértii summi Pontíficis concessióne recólitur.

℟. Iste est, qui ante. liii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte thesaurizáre vobis thesáuros in terra, ubi ærúgo, et tínea demolítur, et ubi fures effódiunt, et furántur. Et réliqua.

Homilía S. Petri Chrysólogi. Serm. 8. de jejunio et eleemosyna, circa medium.

Thesáurus cæli est manus páuperis: quod súscipit, ne in terra péreat, repónit in cælum. Manus páuperis est gazophylácium Christi, quia quidquid pauper áccipit, Christus accéptat. Da ergo, homo, páuperi terram, ut accípias cælum: da nummum, ut accípias regnum: da páuperi, ut des tibi: quidquid páuperi déderis, tu habébis: quod páuperi non déderis, habébit alter. Clamat Deus: Misericórdiam volo. Qui quod vult Deus, Deo negat, a Deo sibi quod desíderat, vult negári. Homo, petit Deus, sed tibi, non sibi; humánam misericórdiam petit, ut largiátur divínam. Est in cælis misericórdia, ad quam per terrénas misericórdias pervenítur.

℟. Amávit eum. lv.

Lectio viii.

Dictúrus causam in judício Dei, patrónam tibi

misericórdiam, per quam liberári possis, assúme. Qui de patrocínio misericórdiæ certus est, de vénia sit secúrus, de absolutióne non dúbitet. Misericórdia non solum causam prævenit, antícipat cognitórem, sed étiam senténtiam révocat, absólvit addíctos. Quod Ninivítæ probant, quos jam senténtiæ subjéctos, pœnæ tráditos, ad víctimam stantes, morti déditos, misericórdia sic rápuit, sic ténuit, sic prævénit, ut malúerit Deus dedúci senténtiam, ne misericórdiæ quid negáret. Fratres, per misericórdias páuperum misericórdiam parémus, ut possímus esse de pœna líberi, de salúte secúri. Beáti, inquit, misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur. Gratis misericórdiam sperat ibi, qui hic non fécerit misericórdiam.

℟. Sint lumbi vestri. Iv.

Lect. ix. et comm. S. Agnetis secundo, ut in Breviario.

Vesp. de S. Francisco Salesio Conf. Pontif. Duplex, ut in Breviar. et comm. S. Juliani.

DIE ASSIGNANDA.

S. Ildefonsi Archiepiscopi Toletani Confessoris.

Dupl. ii. clas. cum Oct. pro Regnis Hispanis.

Semidupl. in Ditione Regis Cathol.

Oratio. Exáudi, quæsumus, Dómine. ut in Communi Confess. Pontificis. xlviii.

In Regnis Hispanis dicitur Oratio prop. ut sequitur.

Deus, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem beátum Ildefónsum Confessórem tuum, atque Pontíficem, misso de thesáuris cæléstibus múnere decorásti: concéde propítius; ut per ejus preces, et mérita, múnera capiámus ætérna. Per eúmdem Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Ex Surio tom. i. et aliunde.

Lectio iv.

Ildefónsus, qui et Alfónsus dícitur, natióne Hispánus, Toléti nobilíssimis Stéphano, et Lúcia paréntibus ortus, omníque cura nutrítus, liberálibus disciplínis instrúctus est. Primum hábuit præceptórem Eugénium Toletánum Antístitem, a quo miram ob índolem Híspalim ad Isidórum, mira tunc eruditióne pollentem, est missus. Duódecim apud Isidórum commorátus annos, tandem fruge bona doctrináque sana imbútus, Tolétum remeávit ad Eugénium. Postquam vero factus est, ob vitæ candórem peritiámque non vulgárem, ab Eugénio Ecclésiæ Toletánæ Archidiáconus, mundi cúpiens láqueos declináre, in Agaliénsi monastério, quod sanctis martyribus Cosmæ et Damiáno tunc erat dicátum, insígne pietátis cucúllam índuit. Cui neque paréntes, jam prece, jam vi, omnia

tentántes, obsístere valuérant, quin constánter in propósito permanéret.
℟. Invéni David. lii.

Lectio v.

MOnachi non multo post Ildefónsum in demórtui Abbátis locum subrogárunt. Suspiciébant síquidem in eo (præter virtútes réliquas) æquitátem, morum facilitátem, prudéntiam, raram sanctitúdinem. Tantus ítaque fulgor, tanta veræ pietátis lux (quod ipse timébat) latére non pótuit. Eugénio namque vita functo Cleri, Senátus, totiúsque pópuli decréto Toletánus Archiepíscopus est creátus. In quo quidem Præsulátu, quantum verbo Ildefónsus profécerit, quæ mirácula edíderit, quam multis fúerit nomínibus de Vírgine matre bene méritus, non fácile quis explicáre quíverit. Cœnóbium Vírginum in Deilfónsi víllula ædificávit, ac magnis munéribus auxit. Hæréticos quosdam, qui in Hispánia hæresim Helvidiánam, tolléntem perpétuam Maríæ Dei genitrícis virginitátem, disseminábant, doctíssime confutávit, ab Hispaniáque dépulit; quam disputatiónem explicávit libro, quem scripsit de beátæ Maríæ virginitáte, rem miráculo confirmánte. Cum enim Ildefónsus ad preces matutínas Expectatiónis beátæ Maríæ in Ecclésiam nocte descénderet, cómites ejus in Ecclésiæ límine, fulgóre quodam repentíno detérriti retrocessérunt. Ille vero intrépidus ad aram progréssus Vírginem ipsam vidit, et adorávit: ab eadémque vestem, qua in sacrifíciis uterétur, accépit. ℣. Pósui adjutórium. liii.

Lectio vi

CUm étiam dies sanctæ Leocádiæ festus agerétur, et Clerus frequénsque pópulus convenísset, Ildefónsus, ad sepúlchrum vírginis Leocádiæ accédens, flexis supplíciter génibus precabátur. Et ecce reseráto repénte sarcóphago, Leocádia sanctíssima pródiit: videntibúsque cunctis, et audiéntibus, Ildefónsi mérita de vírgine María commendávit, dicens: O Ildefónse, per te vivit Dómina mea, quæ cæli cúlmina tenet. Et Præsule collaudáto, redíbat. Ildefónsus, ne res sine téstibus tanta pósteris referrétur, arrépto Recesvínthi regis, qui forte tunc áderat, gladíolo, veláminis partem, quo caput Leocádiæ tegebátur, resécuit: eámque cum régio simul cultro célebri pompa in sacrárium íntulit, ubi usque hódie servátur. Scripsit multa luculentióri sermóne, quorum, váriis molestiárum occupatiónibus impedítus, áliqua cœpta, áliqua semipléna relíquit. Obiit tandem divus Ildefónsus felí-

citer ac sancte, cum sedísset in Episcopátu annos novem, menses duos: sepultúsque est in Basílica Leocádiæ circa annum Dómini sexcentésimum septuagésimum séptimum, Recesvíntho in Hispánia regnánte. Cujus corpus in generáli a Saracénis Hispaniárum occupatióne in civitátem Zamorénsem translátum est, et in Ecclésia beáti Petri honorífice quiéscens magna illíus pópuli religióne cólitur.

℟. Iste est, qui ante. liii.

In iii. Noct. Homil. in Ev. Vos estis sal terræ. ut in Commu. Doctorum. lxiii.

FERIA TERTIA post Dominicam Sexages. in solemni Commemorât. Dominicæ Passionis Dupl. Primæ Classis cum Octava.

Ad Vesperas, Antiphona. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Psalm. Crédidi. 134.

Antiph. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: cum loquébar illis impugnábant me gratis. Psalm. Ad Dóminum cum tribulárer clamávi. 124.

Antiph. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine. Psalm. Eripe me Dómine ab hómine malo. 135.

Antiphona. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem. Psalm. Dómine clamávi ad te, exáudi me. 135.

Aña. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me. Psalm. Voce mea ad Dóminum clamávi. 136.

Capitulum. Philipp. 2.

FRatres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est, esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

MOeréntes óculi spárgite lácrymas,
Et luctu résonent íntima córdium,
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Pœnas et fera vúlnera.

Accíncta heu! gládiis turba satéllitum,
Arréptum Dóminum fústibus ímpetit;
Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis
Divínum Caput íctibus.

Haud finis scéleri: tráditur ímprobo
Christus Carnífici; nec mora, bárbarus
In Regem Súperum non timet ímpio
Ausu vértere déxteram.

Audíte, o Pópuli, Numen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sánguine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,
Et vocem premit ínnocens.
Quis non illácrymet! Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis iníquitas:
Infigit cérebro; proh dolor! éfferis
Sertum vépribus ásperum.
Heu crimen! tráhitur fúnibus ímprobis
Funésti Dóminus supplícii ad locum;
Illic oppétiit fúnere spíritum
Patri restítuens suo.
Passo pro míseris tam fera vúlnera
In terris résonet débita glória;
Sacrúmque assídue Nomen in æthera
Humánum genus éfferat. Amen.
℣. Oblátus est, quia ipse vóluit.
℟. Et livóre ejus sanáti sumus.
Ad Magnificat, Antiphona. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut, sicut solémnem Commemoratiónem Passiónis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum etc.

Ad Complet. et per Horas diei, ac etiam per totam Octavam in fine Hymnorum dicitur.

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Amen.
Ad Matutinum Invitatorium. Christum Regem Crucifixum, * Veníte adorémus.
Psal. Veníte exultémus. 2.
Hymnus.

Aspice, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effúso mádidus cruóre;
Aspice, immíti manus alma clavo
Fínditur alte.
Hunc, velut pravi scéleris minístrum,
Inter indígnos médium latrónes
Cerne: crudélis fuit ista gentis
Dira volúntas.
Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Fléctitur: clausis óculis, Redémptor
Spíritum sacro, méritis onústum,
Fundit ab ore.

O cor, aes durum súperas gemendo
Ni scelus tergas; tua culpa Christum
Stípiti affixit: tua culpa morti
Súbdidit atræ.
Sit Deo ætérnum decus omne in ævum,
Qui prius nostri géneris Redémptor,
Críminis labem míseris nocéntem
Sánguine tersit. Amen.

In primo Nocturno.

Antiph. Astitérunt Reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus. Quare fremuérunt gentes. 3.

Antiphona. Multiplicáti sunt qui tríbulant me: multi insúrgunt advérsum me.

Psalm. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me. 4.

Antiph. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalm. Deus, Deus meus: réspice in me: quare me dereliquísti. 21.

℣. Oblátus est, quia ipse vóluit.

℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

De Epíst. B. Pauli Apóst. ad Romános.

Lectio i. Cap. 5. et 6.

Comméndat charitátem suam Deus in nobis: quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est: multo ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus: multo magis reconciliáti salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Si enim uníus delícto mors regnávit per unum: multo magis abundántiam grátiæ, et donatiónis, et justítiæ accipiéntes, in vita regnábunt per Jesum Christum.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára, * Quia parásti Crucem Salvatóri tuo.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia parásti.

Lectio ii.

Igitur sicut per uníus delíctum in omnes hómines in condemnatiónem: sic et per uníus justítiam in omnes hómines in justificatiónem vitæ. Sicut enim per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres constitúti sunt multi: ita et per uníus obeditiónem justi constituéntur multi. Lex autem subintrá-

vit, ut abundáret delíctum. Ubi autem abundávit delíctum, superabundávit grátia, ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita et grátia regnet per justítiam, in vitam ætérnam, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis, * Et tu me tradidísti Princípibus Sacerdótum, et me duxísti ad Prætórium Piláti.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me tradidísti.

Lectio iii.

Quid ergo dicémus? Permanébimus in peccáto, ut grátia abúndet? Absit: qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis, quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris; ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus; simul et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus, quia simul étiam vivémus cum Christo.

℟. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis, * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui tamquam Agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Glória Patri. Qui tanquam Agnus.

In secundo Nocturno.

Antiph. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Psalm. Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem. 61.

Antiphona. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalm. Deus in nómine tuo salvum me fac. 21.

Antiph. Conculcavérunt me inimíci mei tota die, advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Psalm. Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo. 71.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus.

℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 41. Domin. in Psalmis de Passione Domini.

Lectio iv.

ADmonet nos, fratres charíssimi, ad solemnitátem Domínicæ Passiónis dies ipse, in quo eam nec muta eleménta tacuérunt. Célebret eam lux fidei linguis hóminum, quam conclamavérunt étiam siléntia tenebrárum. Dóminus noster in statéra Crucis prétium nostræ salútis appéudit, et una morte univérsum mundum, sicut ómnium Cónditor, ita ómnium Reparátor absólvit. Indubitánter enim credámus, quod totum mundum redémit, qui plus dedit, quam totus mundus valéret. Méritum enim redémptæ mercédis dígnitas insígnis prétii supergréssa est. Inter redémptum, et rediméntem dispensátio fuit, compensátio non fuit. Qui ergo non habébat peccáta própria, digne delévit aliéna. Solus hic pia víctima pro ómnibus cécidit, ut omnes levâret; et quia débitum solus non hábuit, recte fœnus misericórdiæ pro debitóribus erogávit.

℟. Ego propter te Chananæórum Reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále, * Et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam, et percussísti arúndine caput meum.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? responde mihi. Et tu dedísti cápiti meo.

Lectio v.

PErpénde inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecúniam, qualem a nobis sit exactúrus usúram. In hac ítaque die fides prophéticæ annunciatiónis impléta est, ita dicéntis: Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus, fáciem meam non avérti a fœditáte sputórum. Suscépit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligámus, quantum hóminem dilígere dignátus sit ante culpam, quem sic díligit post ruínam. Agnósce, homo, quantum váleas, et quantum débeas: et dum tantam redemptiónis tuæ pérspicis dignitátem, ipse tibi indícito peccándi pudórem. Ecce, pro ímpio píetas flagellátur, pro stulto sapiéntia illúditur, pro mendáce véritas necátur, damnátur justítia pro iníquo, misericórdia affígitur pro crudéli, pro mísero replétur sincéritas acéto, inebriátur felle dulcédo, addícitur innocéntia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te, * Et tu me cæcidísti álapis, et flagéllis.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

EXpávit scelus hóminum natúra rerum; et quem

creatúra rebéllis non agnóscit, eum mundi Dóminum tremens terra testátur, et cæli Regem Sol fúgiens confitétur. Clámyde coccínea indúitur, quia sánguine Mártyrum suórum Ecclésiæ corpus ornátur. Coróna spínea cápiti ejus impónitur, quia púnctio peccatórum nostrórum, quorum remissióne Redemptóris glória strúitur, áridis tríbulis comparátur. Studeámus nunc e divérso, ut membrórum vita cápitis sit coróna. Quod vero sitíre se in Cruce pósitus dicit, fidem incrédulæ gentis concupíscit; sed e contra acétum malítiæ pórrigunt, quia vinum sapiéntiæ, quod a Deo accéperant, peccándo corrúperant. Velum templi scínditur, quia Synagóga honóre nudátur, observátio antíqua dissólvitur, Ecclésiæ únitas præmonstrátur. Monuménta aperiúntur, quia mortis jura jure superántur.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte: * Et tu me suspendísti in patíbulo Crucis, * In qua expándi manus meas ad Pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Glória Patri. In qua.

In tertio Nocturno.

Aña. Fílii hóminum dentes eórum arma, et sagíttæ, et lingua eórum gládius acútus.

Psalm. Miserére mei, Deus, miserére mei; * quóniam in te confídit ánima mea. 71.

Antiph. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Psalm. Exáudi Deus oratiónem meam cùm déprecor. 74.

Antiphona. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalm. Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te. 97.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem.

℟. Mortem autem Crucis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 84. in cap. 19. Joannis ante medium.

SCiens Jesus ómnia consummáta, ait: Sítio: étiam hoc verbo prophetíam implens. Tu autem adstántium pravitátem intéllige; nam licet innúmeros habeámus inimícos, qui nos gravíssime persequúti sint, cum tamen intérimi eos vidémus, fléctimur misericórdia. Hi vero nil moti, magis efferántur, et irrídent, acetúmque in spóngia pórri-

gunt, ut bibat tamquam reus: nam propter hoc hyssópum ádditur, quo gustáto, mórtuus est. Vides quam non perturbáte, et quam poténter ómnia transigéntem? Quod et prósequens osténdit, cum enim ómnia consummáta essent, inclináto cápite, quod affixum non erat, trádidit spíritum, hoc est expirávit.

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra: * Et tu me potásti felle, et acéto.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu.

Lectio viii.

ATqui non post inclinátum caput expirátur; sed post expiratiónem caput inclinátur. Hic autem contra áccidit, per quod osténdit eum Evangelista esse ómnium Dóminum. Judæi autem camélum devorántes, et cúlicem excolántes, tantum nefas ausi de die consúltant: Quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora Sábbato, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura. Vides quanti sit véritas? Per ea, quæ illi fáciunt, prophetía implétur, ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, et aliórum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judæórum grátiam conciliándam latus ejus láncea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem, ac scelestíssimam!

℟. Ego ante te apérui mare: * Et tu aperuísti láncea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in sánguine suo.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu aperuísti.

Glória Patri. Qui redémit mundum.

Lectio ix.

NOli tamen perturbári, dilectíssime, quæ enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti consentiébant. Prophetía hic impléta est, ínquiens. Vidébunt in quem transfixérunt; neque hoc tantum, sed non creditúris fuit fídei arguméntum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcánum mystérium consummátum est, exívit enim sanguis, et aqua, non casu, et simplíciter hi fontes scaturiérunt; sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est. Sciunt hoc initiáti; per aquam enim regeneráti, Sánguine, et Carne nutríti sunt. Hinc mystéria ortum habent, ut quóties ad admirándum Cálicem accédis, tamquam ab ipso látere háuriens accédas.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laud., et per Hor. Aña.

FUi flagellátus tota die, et castigátio mea in matutínis.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiph. Veni ad montem myrrhæ, et ad collem thuris; tamquam Agnus ad occisiónem ductus, obmútui, et non apérui os meum.

Antiphona. Fodérunt manus meas, et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Antiphona. Consolántem me quæsívi, et non invéni: dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

Antiph. Cum accepísset Jesus acétum dixit: Consummátum est, et inclináto cápite, emísit spíritum.

Capitulum. Ad Philip. 2.

FRatres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

Hymnus.

SÆvo dolórum túrbine
Jactátur, atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affixus Cruci.

Pedes, manúsque horríbili
Clavi cruéntant vúlnere;
Cor, vultus, artus, péctora,
Sacro redúndant sánguine.

Flet, orat, et clamans obit:
Cor Matris ictum cóncidit:
Heu Mater! Heu Fili! dolor
Ingráta frangat péctora.

Montes, sepúlchra, sáxaque
Scindúntur; arva, flúmina
Rupes, et æquor cóntremunt,
Templique velum scínditur.

Sol, luna, cælum, sídera
Plangunt, et orbis íngemit;
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plángite.

Adstáte mæréntes Cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu charitátis víctima,
Ut nostra tollas crímina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem Sánguine.

Nostra ergo pax, et gáudium
Sis vita, Jesu, et præmium;
Sis ductor, et lux in via,
Merces, coróna in Pátria.
Amen.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ad Jesum autem cum venísssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humi-

litátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut, sicut solémnem Commemoratiónem Passiónis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam, et alias Horas.

Patri sit, ac Paráclito,
Natóque Patris glória,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis Sánguinem.
Amen.

In ℟. brev. dicitur.

℣. Qui pro nobis pati dignátus es.

Et sic per totam Octavam etiam in festis.

Ad Tertiam.

Antiph. Veni ad montem Myrrhæ.

Capitul. Fratres hoc enim sentíte in vobis, ut supra.

℟. brev. Oblátus est * Quia ipse vóluit. Oblátus.

℣. Et livóre ejus sanáti sumus. Quia ipse vóluit.

Glória Patri. Oblátus est.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus.

℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Ad Sextam.

Antiphona. Fodérunt manus meas.

Capitulum. Zac. 13.6.

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: his plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℟. brev. Próprio Fílio suo * Non pepércit Deus. Próprio Fílio.

℣. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Non pepércit Deus.

Glória Patri. Próprio Fílio.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem.

℟. Mortem autem Crucis.

Ad Nonam.

Aña. Cum accepísset Jesus.

Capitulum. Isai. 53. 1.

Generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium, propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. br. Factus est obédiens * Usque ad mortem. Factus est.

℣. Mortem autem Crucis. Usque ad mortem.

Glória Patri. Factus est.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

In ii. Vesperis omnia ut in primis, præter sequentia.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Magnificat, Antiphona.

Depónens Joseph Corpus Jesu invólvit Síndone, et pósuit eum in monuménto excíso: fuit planctus magnus in illa die; mulíeres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. ut supra.

Offic. per Octavam dicit. ut in die Festi, exceptis Lect. et Antiph. ad Benedict. et Magnificat.

FERIA QUARTA

post Dominicam Sexag. secunda die infra Octavam.

In i. Nocturno.

De Libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 2.

DIxérunt ímpii, cogitántes apud se non recte: Circumveniámus justum; quóniam inútilis est nobis, et contrárius est opéribus nostris, et impróperat nobis peccáta legis, et diffámat in nos peccáta disciplínæ nostræ. Promíttit se sciéntiam Dei habére, et Fílium Dei se nóminat. Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum. Gravis est nobis étiam ad vidéndum, quóniam dissímilis est áliis vita illíus et immutátæ sunt viæ ejus.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára, * Quia parásti Crucem Salvatóri tuo.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia parásti.

Lectio ii.

TAmquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris, tamquam ab immundítiis, et præfert novíssima justórum, et gloriátur Patrem se habére Deum. Videámus ergo, si sermónes illíus veri sint, et tentémus quæ ventúra sunt illi, et sciémus, quæ erunt novíssima illíus. Si enim est verus Fílius Dei suscípiet illum, et liberábit eum de mánibus contrariórum.

℟. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis, * Et tu me tradidísti Princípibus Sacerdótum, et me duxísti ad Prætórium Piláti.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me tradidísti.

Lectio iii.

COntumélia, et torménto interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam ejus, et probémus patiéntiam illíus. Morte turpíssima condemnémus eum: erit enim ei respéctus ex sermónibus illíus. Hæc cogitavérunt, et erravérunt: excæcávit enim illos malítia eórum, et nesciérunt sacraménta Dei, neque mercédem speravérunt justítiæ, nec judicavérunt honórem animárum sanctárum.

℟. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis, * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui, tamquam Agnus coram tondénte se, obmútui, et non apérui os meum.

℣. Pópule meus, quid feci

tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me. Glória Patri. Qui tamquam Agnus.

In ii. Nocturno.

Sermo Sancti Máximi Epíscopi.

Hom. 1. de Pass., et Cruce Domini.

Lectio iv.

SIcut Móyses exaltávit Serpéntem in desérto; ita exaltári opórtet Fílium hóminis. Unde, si affixus Serpens ligno filiis Israel cóntulit sanitátem; quanto magis salútem præstat Pópulis Dóminus in patíbulo crucifixus; et si figúra tantum prófuit, quantum prodésse crédimus veritátem? Serpens ígitur primus crucifígitur. Recte plane, ut quia primus peccáverat Diábolus, primus Crucis senténtia ferirétur. In ligno enim crucifígitur; rationabíliter factum, ut quia homo in Paradíso per árborem concupiscéntiæ decéptus fúerat, nunc idem per árborem salvarétur: atque eádem matéria, quæ caussa mortis fúerat, esset remédium sanitátis.

℟. Ego propter te Chananæórum Reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále, * Et tu dedísti Cápiti meo Spíneam Corónam, et percussísti arúndine Caput meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu dedísti Cápiti meo.

Lectio v.

DEínde post Serpéntem in Salvatóre homo ipse crucifígitur, scílicet ut post auctórem puniátur et fácinus. Per primam enim Crucem vindicátum est in Serpéntem; per secúndam in venénum Serpéntis. Hoc est, primum Auctor ipse punítur, deínde ejus malígnitas condemnátur. Virus enim, quod persuasióne sua in hóminem transfúderat, nunc rejícitur, nunc curátur. Nam cum homo passióni addícitur, non morti tráditur, sed mortis in eo fácinus emendátur. Hoc enim egit Dóminus per hóminem, quem suscépit, ut dum ínnocens pátitur, prævaricatiónis illíus diabólicæ in eo inobediéntia corrigátur, et deínceps liber a culpa fieret, ac liber esset a morte.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te, * Et tu me cæcidísti álapis, et flagéllis. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

HAbéntes ígitur Dóminum Jesum, qui nos Passióne sua liberávit, in ipsum aspiciámus semper, et ipsíus signo sperémus nostris vulnéribus medicínam; hoc est si forte in nos venénum avarítiæ se diffúndit,

ipsum considerémus, et sanat; si scorpiónis nos libído compíngat, ipsum rogémus, et curat; si terrenárum cogitatiónum nos morsus lácerant, eúmdem precémur, et vívimus. Hi enim sunt spirituáles serpéntes animárum nostrárum, propter quos conculcándos Dóminus crucifixus est, de quibus ipse ait: Super serpéntes, et scorpiónes ambulábitis; et nihil vobis nocébunt.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte, * Et tu me suspendísti in patíbulo Crucis, * In qua expándi manus meas ad Pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me. Glória Patri. In qua.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 10. in Evang. Luc. cap. 23.

CUrrens unus spóngiam implévit acéto, et dat ei bíbere, quod et bibit. Sic enim habes secúndum Joánnem: Cum ergo accepísset Jesus acétum; vinum vero cum felle mistum non bibit. Sic enim habétur in Matthæo: Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum; et cum gustásset nóluit bíbere. Acétum ítaque bíbitur, vinum cum felle non bíbitur: non quia fel, sed quia admístæ vino amaritúdines recusántur; nam amaritúdines vitæ nostræ pro córporis útique conditióne suscépit. Dénique ipse ait: Dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto. Sinceritáti namque non débuit amaritúdo miscéri, ut ostenderétur sine amaritúdine immortálitas resurgéntium futúra: quæ quóniam in vase coacúerat humáno, edulcátur in Christo. Ergo acétum bíbitur, quod erat arúndini impósitum, hoc est vítium corrúptæ per Adam immortalitátis absorbétur in cálamo, ut de córpore aboleréter humáno.

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra, * Et tu me potásti felle, et acéto.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu.

Lectio viii.

PAter in manus tuas comméndo Spíritum meum. Et bene commendátur Spíritus, qui servátur. Quod enim commendátur, útique non amíttitur. Bonum ergo pignus est Spíritus, bonum depósitum; unde et ille ait:

O Timóthee, bonum depósitum custódi. Commendátur ergo Patri Spíritus, et ídeo ait: Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno. Vide autem magnum Mystérium. Nunc commendat in mánibus Patris Spíritum suum, nunc in Patris sinu sedet, quia totum álius non capit Christum. Dénique ego, inquit, in Patre, et Pater in me. Commendátur ergo Patri Spíritus, sed cum sit in superióribus, illúminat et inférna, ut univérsa redimántur. Etenim Christus ómnia, et in Christo ómnia, licet in síngulis operétur.

℟. Ego ante te apérui mare, * Et tu aperuísti láncea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit Mundum in sánguine suo.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu aperuísti.

Glória Patri. Qui redémit Mundum.

Lectio ix.

Denique secúndum Joánnem: Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus Crura, sed unus Mílitum láncea Latus ejus apéruit. Quæro ergo, cur ante mortem non inveniámus esse percússum, post mortem inveniámus? Nisi forte ut voluntárius magis, quam necessárius éxitus ejus fuísse doceátur, et órdinem mysticum novérimus, quia non ante Altáris Sacraménta, quam Baptísmum, sed Baptísmum ante, sic póculum. Deínde ut advertámus, quia licet Córporis ejus fúerit natúra mortális, licet quálitas símilis, dissímilis tamen grátia. Nam útique post mortem sanguis in nostris corpóribus congeláscit, de illo vero inquit Joánnes: Et contínuo exívit Sanguis, et Aqua. Ex illo enim incorrúpto, licet Córpore, sed defúncto, ómnium vita manábat. Aqua enim, et Sanguis exívit, illa quæ díluat, iste qui rédimat. Bibámus ergo prétium nostrum, ut bibéndo redimámur.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Pater mi, si non potest hic Calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

Ad Magnificat, Antiphona. Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum, et dúcite caute.

FERIA QUINTA
post Dominicam Sexag.
Tertia die infra Octavam.

In primo Nocturno.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

Quis crédidit audítui nostro? Et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spé-

cies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus: et desiderávimus eum; despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra. Disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára, * Quia parásti Crucem Salvatóri tuo.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia parásti.

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut Ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus Pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua; eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare rubrum, et ante te prævi in colúmna nubis, * Et tu me tradidísti Princípibus Sacerdótum, et me duxísti ad Prætórium Piláti.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me tradidísti.

Lectio iii.

ET Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis, * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui tam-

quam Agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me. Glória Patri. Qui tamquam Agnus.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Petri Chrysólogi.

Serm. 108. ante medium.

Lectio iv.

CHristus, ait Apóstolus, in hunc Mundum venit peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum; sed misericórdiam sum consécutus, ad exémplum ómnium, qui creditúri sunt illi in vitam ætérnam. Obsecro, inquit, vos per misericórdiam Dei. Rogat Paulus, immo per Paulum rogat Deus, quia plus amári vult, quam timéri. Rogat Deus, quia non tam Dóminus esse vult, quam Pater. Rogat Deus per misericórdiam, ne víndicet per rigórem. Audi rogántem Dóminum: Tota die, inquit, expándi manus meas. Nonne qui expándit manus, ipso hábitu rogat? Expándi manus meas. Ad quem? Ad Pópulum. Et ad quem Pópulum? Non tantum non credéntem, sed et contradicéntem, expándi manus meas.

℟. Ego propter te Chananæórum Reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále, * Et tu dedísti Cápiti meo Spíneam Corónam, et percussísti arúndine Caput meum.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu dedísti Cápiti meo.

Lectio v.

DIsténdit membra, dilátat víscera, pectus pórrigit, offert sinum, grémium pandit, ut Patrem se tantæ obsecratiónis demónstret affectu. Audi, et áliter rogántem Deum: Pópule meus, quid feci tibi? aut quid contristávi te? Nonne dicit: Si Divínitas ignóta est, vel caro sit nota. Vidéte, vidéte in me corpus vestrum, membra vestra, vestra víscera, ossa vestra, vestrum sánguinem; et si quod Dei est, timétis; quare vel quod vestrum est, non amátis? Si Dóminum fúgitis, quare non recúrritis ad Paréntem? Sed forte vos Passiónis meæ, quam fecístis, magnitúdo contúudit? Nolíte.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te, * Et tu me cæcidísti álapis, et flagéllis.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

CRux hæc non meus, sed mortis est acúleus. Clavi isti non mihi infigunt dolórem, sed vestram mihi infigunt áltius charitátem. Vúl-

nera hæc non edúcunt gémitus meos, sed magis vos meis viscéribus introdúcunt. Exténsio Córporis mei vos dilátat in grémium, non meam crescit in pænam. Sanguis meus non mihi dépe-rit, sed vestrum prorogátur in prétium. Veníte ergo, redíte, et vel sic probáte Patrem, quem vidétis pro malis bona, pro injúriis amórem, pro vulnéribus tantis tantam réddere charitátem.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte, * Et tu me suspendísti in patíbulo Crucis, * In qua expándi manus meas ad Pópulum non credéntem, et contradicéntem.
℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me. Glória Patri. In qua.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía Sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 33. in medio.

CUm relínquitur Christus, exclámat, dicens: Deus meus, Deus meus, quare me dereliquísti? Sed relínquitur, quia erat homo étiam morte peragéndus. Quia étiam hoc, quod per cálamum datum in spóngia, acétum cum gustásset, proclámans Spíritum réddidit, diligénter est contuéndum. Vinum honor est immortalitátis, et virtus, quod per vítium aut incúriæ, aut vasis acéscit. Hoc ígitur, cum in Adam coacúisset, ipse accépit, et potávit ex géntibus. In cálamo enim, ex spóngia ut potáret, offértur, id est ex corpóribus géntium vítia corrúptæ æternitátis accépit, et in se, atque mortalitátis communióne, ea, quæ in nobis erant vitiáta, transfúdit.

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra, * Et tu me potásti felle, et acéto.
℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu.

Lectio viii.

DEnique in Joánne póstquam perpotáverat, dixit: Consummátum est, quia omne vítium humánæ corruptiónis hausísset. Et quia nihil agéndum esset extrínsecus, Spíritum cum clamóre, et voce magna emísit, dolens, non ómnium se peccáta portáre; et deínceps Velum templi scínditur, quia exínde pópulus est divísus in partes, et Veli honor cum custódia Angeli protegéntis aufértur.

℟. Ego ante te apérui mare, * Et tu aperuísti láncea

Latus Salvatóri tuo, * Qui redémit Mundum in Sánguine suo.
℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu aperuísti.
Glória Patri. Qui redémit Mundum.

Lectio ix.

MOvétur terra; capax enim hujus mórtui esse non póterat. Petræ scissæ sunt; ómnia enim tum válida, et fórtia pénetrans Dei Verbum, et pótestas ætérnæ virtútis irrúperat. Et monuménta apérta sunt; erant enim mortis claustra reseránda. Et multa córpora Sanctórum dormiéntium surrexérunt; illúminans enim mortis ténebras, et infernórum obscúra collústrans in Sanctórum ad præseus conspicatórum resurrectióne mortis ipsíus spólia detrahébat.
Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Minístri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Unus assístens Ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: Sic respóndes Pontífici?

FERIA SEXTA

post Dominicam Sexag.
Quarta die infra Octavam Dominicæ Passionis.

In i. Nocturno.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 11.

QUid est, quod diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? numquid carnes sanctæ áuferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum, et ego quasi Agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes, et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi caussam meam. Proptérea hæc dicit Dóminus Exercítuum: Ecce ego visitábo super eos: júvenes moriéntur in gládio, fílii eórum, et fíliæ eórum moriéntur in fame, et relíquiæ non erunt ex eis.
℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára, * Quia parásti Crucem Salvatóri tuo.
℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia parásti.

Lectio ii. Cap. 17.

EXpectátio Israel, Dómine: omnes, qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te in terra scribéntur, quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me,

Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero, quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est Verbum Dómini? Véniat. Et ego non sum turbátus te Pastórem sequens: et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos.

℟. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis, * Et tu me tradidísti Princípibus Sacerdótum, et me duxísti ad Prætórium Piláti. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me tradidísti.

Lectio iii. Cap. 18.

QUis audívit tália horríbilia, quæ fecit nimis Virgo Israel? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustra libántes, et impingéntes in viis suis, in sémitis sæculi, ut ambulárent per eas in itínere non trito. Et dixérunt: Veníte, et cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a prophéta. Veníte, et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus. Atténde, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsum me in mortem.

℟. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis, * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui tamquam Agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me. Glória Patri. Qui tamquam Agnus.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Basílii Magni.

In Psalm. 48. ad ver. 8.

Lectio iv.

QUid tanti potest homo inveníre, ut det pro redemptióne ánimæ suæ? Sed unum invéntum est pro ómnibus simul homínibus sufficientíssimum, quod in prétium redemptiónis ánimæ nostræ datum est. Sanctus ille, ac pretiósus Sanguis Dómini nostri Jesu Christi, quem pro nobis ómnibus effúdit; quam ob rem prétio étiam empti sumus. Itaque

si frater non rédimit, rédimet homo. Si vero redímere nos non potest homo, qui rédimit nos, homo non est. Ne ígitur proptérea quod in similitúdinem carnis peccáti nobíscum diversátus est, hóminem solum exístimes Dóminum nostrum, divinitátis poténtiam ignórans; cui opus non erat Deo dare placatiónem suam, neque própriam redímere ánimam, quia peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℟. Ego propter te Chananæórum Reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále, et tu dedísti Cápiti meo Spíneam Corónam, et percussísti arúndine Caput meum.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu dedísti Cápiti meo.

Lectio v.

NEmo ígitur se ipsum redímere potest, nisi véniat, qui captivitátem Pópuli convértat, non cum prétiis, neque cum donis, sicut in Isaía scriptum est, sed in suo Sánguine. Hic autem, cum non essémus fratres, sed essémus inimíci facti ob peccáta; neque ipse homo nudus, sed Deus, post libertátem, quam nobis largítur, étiam nos fratres suos appéllat. Narrábo enim, inquit, nomen tuum frátribus meis.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te, * Et tu me cæcidísti álapis, et flagéllis.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

ITaque qui rédimit nos, si natúram quidem ipsius perpéndas, neque frater, neque homo est; si vero ipsius ad nos demissiónem ex grátia factam, et nos fratres nóminat, et ad humanitátem descéndit, qui non dabit Deo placatiónem suam, sed totíus mundi. Non enim índiget placatióne, sed ipse propitiátio est: talis enim decébat, ut esset nobis Póntifex, sanctus, ínnocens, impollútus, segregátus a peccatóribus, et excélsior cælis factus: qui non habet necessitátem quotídie, quemádmodum Sacerdótes, prius pro suis delíctis hóstias offérre, deínde pro pópuli ignorántiis.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte, * Et tu me suspendísti in patíbulo Crucis, * In qua expándi manus meas ad Pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Glória Patri. In qua.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía S. Isidóri Epíscopi. Lib. ad Florentiam Sororem cap. 39.

QUod autem pendénti in Cruce acétum cum felle mistum dedérunt, hoc jam fúerat in psalmis prædíctum a Dómino: Dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto; quod quidem et álias ad Jerúsalem sic proclámat: Ego te plantávi víneam eléctam, quómodo facta es in amaritúdinem vitis aliéna? Deus enim bonam plantávit víneam, hoc est Judæórum gentem; illa vero vítio suo depraváta Conditórem amaritúdine potávit. Pro qua et Móyses, uva, inquit, eórum, uva fellis, et botri amaríssimi. Unde et supérius objúrgans eos dicit: Sic plebs fátua, et non sápiens hæc Dómino retribuísti?

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra, * Et tu me potásti felle, et acéto.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu.

Lectio viii. Cap. 47.

LAncea Latus ejus percússum est. Sic prænunciátum est ab ipso per Job: Confrégit me, et pósuit me quasi in signum, circúmdedit me, lánceis suis convulnerávit lumbos meos, concídit me vúlnere super vulnus, idest vúluere lánceæ super vulnus clavórum; unde étiam et per David: Super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Sic est ab eo prænuntiátum et per Jeremíam: Teténdit arcum suum, et pósuit me quasi signum ad ságittam; misit in rénibus meis fílias pháretræ suæ. Et íterum de ipso Pópulo, sic ait idem Dóminus per Prophétam: Facti sunt mihi in sagíttam recíprocam; et Zacharías: Vidérunt, in quem confixérunt, útique hóminem, quem crucifixérunt. Quo étiam testimónio promíssus est Christus in ea, qua crucifixus est, carne ventúrus.

℟. Ego ante te apérui mare, * Et tu aperuísti láncea Latus Salvatóri tuo, * Qui redémit Mundum in Sánguine suo.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu aperuísti.

Glória Patri. Qui redémit Mundum.

Lectio ix.

EX látere ejus Sanguis, et Aqua manávit. Zacharías dicit: Tu quoque in Sánguine testaménti tui emisísti victos tuos de lacu,

in quo non est aqua. Et íterum: Cum egrediétur Vir ab Oriénte, ecce aquæ redundántes a látere déxtero, scílicet Christi. Item de eádem Aqua, quæ ex Látere ejus prófluit, Prophéta álius sic dicit: Flúmina aquæ vivéntis egrediéntur de ventre illíus, aquæ scílicet baptísmatis, quæ credéntes vivíficant, et quæ sitiéntibus largiúntur, quando implétur, quod scriptum est: Lavámini, mundi estóte; et: Lavábis me, et super nivem dealbábor.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Veniébant mílites ad Jesum, et dicébant: Ave, Rex Judæórum, et dabant ei álapas.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exívit Jesus portans Corónam Spíneam, et purpúreum vestiméntum: quem cum vidíssent Pontífices, et Minístri eórum, clamábant dicéntes: Crucifige, crucifige eum.

S A B B A T O

post Dominicam Sexag.

Quinta die infra Octavam Dominicæ Passionis.

In i. Nocturno.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 9.

EGo Dániel cum adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccáta mea, et peccáta Pópuli mei Israel, et prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei pro monte sancto Dei mei: adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrificii vespertíni: et dócuit me, et loquútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum, ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni, ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es. Tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára, * Quia parásti Crucem Salvatóri tuo.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia parásti.

Lectio ii.

SEptuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super Pópulum tuum, et super Urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et addućatur justítia sempitérna, et impleátur vísio, et Prophetía, et ungátur Sanctus Sanctórum. Scito ergo, et animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum Ducem hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt: et rursum ædificábitur platéa, et muri in angústia témporum.

℟. Ego edúxi te de Ægypto, deméro Pharaóne in mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis, * Et tu me tradidísti Princípibus Sacerdótum, et me duxísti ad Prætórium Piláti.
℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me tradidísti.

Lectio iii.

ET post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus: et non erit ejus Pópulus, qui eum negatúrus est. Et Civitátem, et Sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una: et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia, et sacrifícium: et erit in Templo abominátio desolatiónis: et usque ad consummatiónem, et finem perseverábit desolátio.
℟. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis, * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui tamquam Agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum.
℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.
Glória Patri. Qui tamquam Agnus.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium Sancti Gregórii Papæ.

Lib. 22. in Job. cap. 16.

Lectio iv.

REdémptor noster, quia Heródem vidit non perféctum quærere, sed signa, vel sciéntiam velle mirári, requisítus ab eo tácuit; et quia constánter tácuit, ab eo irrísus exívit. Scriptum namque est: Heródes autem, viso Jesu, gavísus est valde; erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum, eo quod audíerat multa de illo, et sperábat signum áliquod vidére ab eo fieri. Ubi súbditur: Interrogábat autem illum multis sermónibus, at ipse illi nihil respondébat. Tacens vero Dóminus, quam sit despéctus osténditur, cum illud prótinus subinfértur: Sprevit autem illum Heródes cum exércitu suo, et illúsit. Quod vidélicet factum opórtet nos audiéntes díscere, ut quóties auditóres nostri nostra volunt quasi laudánda cognóscere, non autem sua pervérsa mutáre, omníno taceámus, ne si ostentatiónis stúdio Verbum Dei lóquimur, et illórum culpa, quæ erat, esse non désinat, et nostra, quæ non erat, fiat.
℟. Ego propter te Chananæórum Reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále, * Et tu dedísti Cápiti meo spíneam Corónam, et percus-

sísti arúndine Caput meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu dedísti Cápiti meo.

Lib. ut supr. cap. 17.

Lectio v.

Requisítus Jesus étiam a Piláto, tácuit, atque inter persequutórum manus et corpus passióni óbtulit, quod pro eléctis assúmpserat, et resisténtibus nóluit demonstráre, quod erat. Unde étiam per Psalmístam dícitur: Posuérunt me in abominatiónem sibi; tráditus sum, et non egrediébar. Cum enim despicerétur, quia homo videbátur, egréssus est, si occúltam majestátem suam ostentáre voluísset. Sed quia infirmitátem pródidit, poténtiam abscóndit, in eo quod persequutóribus suis incógnitus mansit, ad eos mínime exívit. Qui tamen ad eléctos exit, quia Divinitátis suæ suavitátem quæréntibus apéruit. Unde ei per Prophétam dícitur: Exísti in salútem Pópuli tui, ut salvos fácias Christos tuos.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te, * Et tu me cæcidísti álapis, et flagéllis.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Idem lib. 3. Moral. cap. 11.

Lectio vi.

Membrum Sátanæ Pilátus exstítit, qui usque ad mortis extréma veniéntem in Redemptiónem nostram Dóminum non cognóvit. Corpus autem ejus Príncipes Sacerdótum exstitérunt, qui Redemptórem Mundi a Mundo repéllere usque ad Crucem persequéndo conáti sunt. Cum ergo se pro nostra redemptióne Dóminus membrórum Sátanæ mánibus trádidit, quid áliud, quam ejúsdem Sátanæ manum in se sævíre permísit? ut unde ipse extérius occúmberet, inde nos extérius interiúsque liberáret. Si ígitur Sátanæ manus ejus potéstas accípitur, ejus manum juxta carnem pértulit, cujus potestátem córporis usque ad sputa, cólaphos, flagélla, Crucem, lanceámque tolerávit. Unde et Piláto, ejus vidélicet córporis membro, ad Passiónem véniens, dicit: Non habéres in me potestátem ullam, nisi tibi data esset désuper.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte, * Et tu me suspendísti in patíbulo Crucis, * In qua expándi manus meas ad Pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Glória Patri. In qua.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía Sancti Hierónymi Presbyteri.

Ex Comm. in Matth. lib. 4. Cap. 27.

CIrca horam nonam clamávit Jesus voce magna: Eli, Eli, lamma sabactháni; hoc est, Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? Princípio vigésimi primi Psalmi usus est; illúdque, quod in médio versículo légitur: Réspice in me, supérfluum est. Légitur enim in Hebræo: Deus meus, Deus meus, quare me dereliquísti? Ergo ímpii sunt, qui Psalmum istum ex persóna David, sive Esther, et Mardochæi dictum putant? cum étiam Evangelístæ testimónia ex eo sumpta super Salvatórem intélligant, ut est illud: Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Et áliud: Fodérunt Manus meas, et Pedes meos. Ne miséris verbórum humilitátem, et querimónias derelícti; cum formam servi sciens scándalum Crucis vídeas. Quidam autem illic stantes, et audiéntes dicébant: Elíam vocat iste.

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra, * Et tu me potásti felle et acéto. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu.

Lectio viii.

ET contínuo currens unus ex eis accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere. Et hæc facta sunt, ut compleréutr Prophetía: In siti mea potavérunt me acéto. Usque hódie Judæi, et omnes incréduli Domínicæ Resurrectiónis acéto, et felle potant Jesum, et dant ei Vinum myrrhátum, ut eum consópiant, et mala eórum non vídeat. Jesus autem íterum clamans voce magna, emísit Spíritum. Divínæ potestátis indícium est emíttere spíritum, ut ipse quoque díxerat: Nemo potest tóllere ánimam meam a me, sed ego pono eam a meípso, et rursum accípiam eam.

℟. Ego ante te apérui mare, * Et tu aperuísti Láncea Latus Salvatóri tuo, * Qui redémit Mundum in Sánguine suo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu aperuísti. Glória Patri. Qui redémit Mundum.

Lectio ix.

ET ecce velum templi scissum est in duas partes

a summo usque deórsum . Velum templi scissum est, et ómnia legis sacraménta, quæ prius tegebántur, pródita sunt, atque ad géntium Pópulum transiérunt. In Evangélio, cujus sæpe fácimus mentiónem, superlimináre templi infinítæ magnitúdinis fractum esse, atque divísum légimus. Joséphus quoque refert, Virtútes Angélicas præsides quondam templi tunc páriter conclamásse: Transeámus ex his sédibus. Et terra mota est, et petræ scissæ sunt. Nulli dúbium est, quid signíficet juxta líteram magnitúdo signórum, ut Crucifixum Dóminum suum et cælum, et terra, et ómnia demonstrárent. Sed mihi vidétur, terræmótus, et réliqua typum ferre credéntium, quod prístinis errórum vítiis derelíctis, et cordis emollíta durítie, qui prius símiles erant túmulis mortuórum, póstea agnóverint Creatórem.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Bájulans Jesus sibi Crucem exívit in eum, qui dícitur Calváriæ locus, ubi crucifixérunt eum, et cum eo latrónes duos, unum a dextris, et álterum a sinístris.

Ad Magnificat, Antiphona. Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

DOMINICA IN QUINQUAGESIMA.

Sexta die infra Octavam Dominicæ Passionis.

Officium fit de Dominica cum comm. Oct. in Laudibus, et Vesperas, ut infra.

Pro commemor. Dominicæ Passionis.

Ad Benedictus, Antiphona. Jesus autem dicébat: Pater dimítte illis, non enim sciunt quid fáciunt.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum vidísset Jesus Matrem, et Discípulum stantem, quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier ecce filius tuus. Deínde dicit Discípulo: Ecce Mater tua.

FERIA SECUNDA

post Dominicam Quinquag.

Septima die intra Octavam Domiuicæ Passionis.

In i. Nocturno.

De Zacharía Prophéta.

Lectio i. Cap. 3.

ET contestabátur Angelus Dómini Jesum dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Si in viis meis ambuláveris, et custódiam meam custodiéris: tu quoque judicábis domum meam, et custódieris átria mea, et dabo tibi ambulántes de his, qui nunc hic assístunt. Audi, Jesu Sacérdos magne, tu et amíci tui, qui hábitant coram te, quia viri portendéntes sunt: ecce enim ego addúcam servum meum

Oriéntem. Quia ecce lapis, quem dedi coram Jesu: super lápidem unum septem óculi sunt: ecce ego cælábo sculptúram ejus, ait Dóminus exercítuum: et áuferam iniquitátem terræ illíus in die una,

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára, * Quia parásti Crucem Salvatóri tuo.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia parásti.

Lectio ii. Cap. 12.

IN die illa próteget Dóminus habitatóres Jerúsalem, et erit qui offénderit ex eis in die illa, quasi David: et domus David quasi Dei, sicut Angelus Dómini in conspéctu eórum. Et erit in die illa: quæram contérere omnes gentes, quæ véniunt contra Jerúsalem. Et effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ, et precum: et aspícient ad me, quem confixérunt: et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem.

℟. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis, * Et tu me tradidísti Princípibus Sacerdótum, et me duxísti ad Prætórium Piláti.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me tradidísti.

Lectio iii. Cap. 13.

IN die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem in ablutiónem peccatóris et menstruátæ. Et erit in die illa, dicit Dóminus exercítuum: Dispérdam nómina Idolórum de terra, et non memorabúntur ultra: et pseudoprophétas, et spíritum immúndum áuferam de terra. Et dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum: pércute pastórem, et dispergéntur oves: et convértam manum meam ad párvulos.

℟. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis, * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui tamquam agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Glória Patri. Qui tamquam Agnus.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Fer. 4. hebd. sanct. de Pass. Dom.

Lectio iv.

IN Passióne Domínica, fratres, tria speciáliter cónvenit intuéri; opus, modum, causam. Nam in ópere quidem patiéntia, in modo humílitas, in causa cháritas commendátur. Patiéntia autem singuláris, quod vidélicet cum supra dorsum ejus fabricárent peccatóres, cum sic extenderétur in ligno, ut dinumeraréntur ómnia ossa ejus, cum fortíssimum illud propugnáculum, quod custódit Israel, úndique forarétur, cum foderéntur manus ejus, et pedes, sicut Agnus ad occisiónem ductus sit, et tamquam ovis coram tondénte non apéruit os suum; non advérsum Patrem múrmurans, a quo missus fúerat, non advérsus humánum genus, pro quo, quæ non rápuit, exsolvébat; non dénique vel contra Pópulum ipsum peculiárem sibi, a quo pro tantis benefíciis tanta mala recipiébat.

℟. Ego propter te Chananæórum Reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále, * Et tu dedísti Cápiti meo Spíneam Corónam, et percussísti arúndine Caput meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu dedísti Cápiti meo.

Lectio v.

MOdum ipsum, si diligénter atténdas, non modo mitem, sed et húmilem corde cognósces. Namque in humilitáte judícium ejus sublátum est, cum nec ad tantas blasphémias, nec ad falsíssima, quæ sibi objiciebántur, crímina respondéret. Vídimus, inquit, eum, et non erat ei aspéctus, nec speciósum forma præ filiis hóminum, sed oppróbrium hóminum, et tamquam leprósum: novíssimum virórum, plane virum dolórum, a Deo percússum, et humiliátum; ita ut nulla esset ei spécies, neque decor. O novíssimum, et altíssimum! O húmilem, et sublímem! O oppróbrium hóminum, et glóriam Angelórum! Nemo illo sublímior, nemo humílior. Dénique sputis íllitus est, oppróbriis saturátus est, morte turpíssima condemnátus est, cum scelerátis reputátus est. Nihil ne merébitur vel ista humílitas, quæ hunc habet modum, imo quæ tam est ultra modum? Sícuti est patiéntia singuláris, sic et humílitas admirábilis, útraque sine exémplo.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te, * Et tu me cæcidísti álapis, et flagéllis.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

Utrámque tamen magnífice causa ipsa comméndat, nimírum cháritas est. Propter nímiam quidem charitátem suam, qua diléxit nos Deus, ut servum redímeret, nec Pater Fílio, nec sibi Fílius ipse pepércit. Vere nímiam, quia et mensúram excédit, modum súperat, plane superéminens univérsis. Majórem, inquit, charitátem nemo habet, quam, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Tu majórem habuísti, Dómine, ponens eam étiam pro inimícis. Cum enim adhuc inimíci essémus, per mortem tuam, et Tibi reconciliáti sumus, et Patri. Quænam ália vidébitur esse, vel fuísse, vel fore huic símilis charitáti? Vix pro justo quis móritur. Tu pro injústis passus es, móriens propter delícta nostra, qui venísti justificáre gratis peccatóres, servos fácere fratres, captívos cohærédes, exsúles Reges.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte, * Et tu me suspendísti in patíbulo Crucis, * In qua expándi mánus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me. Glória Patri. In qua.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía S. Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Comment. in Joannem lib. 12. cap. 35.

Qum truculénter ómnia impietáte Judæórum essent perácta, nec quidquam ad summam crudelitátem deésset, tandem sanctíssima Caro Christi naturále quid pátitur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccáta siti torquétur. Multum enim possunt dolóres ad commovéndam sitim. Innátum enim calórem exagitántes vel quod in profunditáte húmidum est consúmunt, et igneis ardóribus doléntis víscera urunt. Sicut ígitur cæteras passiónes, sic hanc étiam sponte Christus perpéssus est. Bíbere ígitur petit. Illi autem ádeo longe ab omni humanitáte áberant, ut pro juvánte potu, atque jucúndo, nocéntem, et acérbum attúlerint, et humanitátem, qua móveri videbántur, in impietátem convérterent. Nam quum petéuti dabant, charitátis hábitum suscípere videbántur; sed

non est possíbile mentíri Scriptúram, in qua ex Persóna Christi dícitur: Et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra, * Et tu me potásti felle, et acéto.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Lectio viii. Cap. 36.

QUum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est; et inclináto Cápite, trádidit Spíritum. Consummátum jam esse Salvator dicit, quia sæviéndi Judæórum pótestas in ipsum per mortem suam términum hábuit. Quid enim non excogitárunt, aut quid suprémæ inhumanitátis relíctum sibi est? Quis cædéndi, quis contumeliándi modus non adhíbitus? Mérito ígitur consummátum esse ait; cumque tempus jam esset, ut étiam spirítibus apud ínferos prædicáret (venit enim, ut tam vivórum, quam mortuórum dominarétur) mortem pro nobis suscépit; et hanc natúræ nostræ própriam passiónem sponte súbiit secúndum carnem, quamvis, ut Deus vita naturáliter sit, ut spoliátis ínferis, primítiæ dormiéntium, et primogénitus (ut Scriptúræ dicunt) mortuórum factus, recúrsum ad vitam natúræ nostræ largirétur.

℟. Ego ante te apérui mare, * Et tu aperuísti lánceа Latus Salvatóri tuo, * Qui redémit Mundum in Sánguine suo.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu aperuísti.

Glória Patri. Qui redémit Mundum.

Lectio ix.

INclinávit ígitur Caput: áccidit enim moriéntibus, vigóre carnis jam consúmpto, et ánima, quæ corpus rétinet, abeúnte, inclinátio cápitis. Quamóbrem verbis hoc modo abúsus Evangelísta est. Sic et tradidísse Spíritum a consuetúdine nostra sibi dictum est: multi enim sic exstíngui, et mori dicúntur; quamvis mihi videátur ídeo non simplíciter mórtuum esse, sed tradidísse Spíritum Evangelístam dixísse, quia in manus Dei Patris Animam suam commendávit, ut ipse dixit: Pater, in manus tuas comméndo Spíritum meum. Quod nobis magnæ spei fundaméntum, atque oríginem præbet.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Clamans voce magna Jesus ait: Pater, in manus tuas comméndo Spíritum meum: et hæc dicens exspirávit.

Ad Magnificat

In primis Vesp. Octavæ

omnia dicuntur, ut in primis Vesp. Festi, excepta Orat. quæ dic. ut sequitur.

Oratio.

EFfúnde super nos, quæsumus omnípotens Deus, spíritum grátiæ, et precum, ut Unigéniti Fílii tui Passiónem pro devotiónis afféctu júgiter recólere, et in pópuli tui corde mónitis, et exémplo imprímere valeámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA post Dominicam Quinquagesimæ.

In Octava Dominicæ Passionis. Duplex.

Omnia dicuntur, ut in die Festi, exceptis Lectionibus, quæ sequuntur.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima B. Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappodóciæ, Asiæ et Bythíniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem Sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Sciéntes, quod non corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis: sed pretióso Sánguine, quasi Agni immaculáti Christi, et incontamináti: præcógniti quidem ante Mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

℟. Víuea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára, * Quia parásti Crucem Salvatóri tuo.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia parásti.

Lectio ii. Cap. 2.

IN hoc enim vocáti estis: quia et Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus, qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. Qui cum maledicerétur, non maledicébat: quum paterétur, non comminabátur: tradébat autem judicánti se injúste: qui peccáta nostra ipse pértulit in Córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis. Erátis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad Pastórem, et Epíscopum animárum vestrárum.

℟. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis, * Et tu me tradidísti Princí-

pibus Sacerdótum, et me duxísti ad Prætórium Piláti.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me tradidísti.

Lectio iii. Cap. 4.

CHristus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu. In quo et his, qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit: qui incréduli fúerant aliquándo, quando expectábant Dei patiéntiam in diébus Noe, quum fabricarétur Arca, in qua pauci, id est octo ánimæ salvæ factæ sunt per aquam. Quod et vos nunc símilis formæ salvos facit baptísma: non carnis depósitio sórdium, sed consciéntiæ bonæ interrogátio in Deum per resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxtera Dei, deglútiens mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur.

℟. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis, * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui tamquam Agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me. Glória Patri. Qui tamquam Agnus.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Sermo 4. de Pass. Domini post med. Lectio iv.

EXaltáto, Dilectíssimi, per Crucem Christo, non illa tantum spécies aspéctui mentis occúrrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante óculos tuos, et timébis die, ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in Crucifixo Dómino, præter fácinus suum, cogitáre potuérunt, habéntes timórem, non quo fides vera justificátur, sed quo consciéntia iníqua torquétur. Noster vero intelléctus, quem spíritus veritátis illúminat, glóriam Crucis cælo terráque radiántem, puro, ac líbero corde suscípiat, et interióri ácie vídeat, quale sit, quod Dóminus, cum de Passiónis suæ loquerétur instántia, dixit: Nunc Judícium mundi est; nunc Princeps hujus mundi ejiciétur foras, et ego, si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum.

℟. Ego propter te Chananæórum Reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále, * Et tu dedísti Cápiti meo Spíneam Corónam, et percussísti arúndine Caput meum.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu dedísti Cápiti meo.

Lectio v.

O Admirábilis poténtia Crucis! O ineffábilis glória Passiónis, in qua et tribúnal Dñi, et judícium Mundi, et potéstas est Crucifixi! Traxísti enim, Dómine, ómnia ad te, et cum expandísses tota die manus tuas ad Pópulum non credéntem, et contradicéntem tibi, confiténdæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxísti, Dómine, ómnia ad te, cum in execratiónem Judáici scéleris, unam protulérunt ómnia eleménta senténtiam; cum, obscurátis luminàribus cæli, et convérso in noctem die, terra quoque mótibus quaterétur insólitis, universáque creatúra impiórum usui se negáret. Traxísti, Dómine, ómnia ad te, quóniam scisso Templi velo, Sancta Sanctórum ab indígnis Pontifícibus recessérunt, ut figúra in veritátem, Prophetía in manifestatiónem, et lex in Evangélium verterétur.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te, * Et tu me cæcidísti álapis, et flagéllis.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

TRaxísti, Dómine, ómnia ad te, ut quod in uno Judææ templo obumbrátis significatiónibus tegebátur, pleno, apertóque sacraménto, universárum ubíque natiónum devótio celebráret. Nunc étenim et ordo clárior Levitárum, et dígnitas ámplior Seniórum, et sacrátior est únctio Sacerdótum, quia Crux tua ómnium fons benedictiónum, ómnium est caussa gratiárum; per quam credéntibus datur virtus de infirmitáte, glória de obbróbrio, vita de morte. Nunc étiam, carnálium Sacrificiórum varietáte cessánte, omnes differéntias hostiárum una Córporis, et Sánguinis tui implet oblátio; quóniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta Mundi, et ita in te univérsa pérficis mystéria; ut sicut unum est pro omni víctima Sacrifícium, ita unum de omni gente sit regnum.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte, * Et tu me suspendísti in patíbulo Crucis., * In qua expándi manus meas ad Pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Glória Patri. In qua.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consum-

máta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio. Et réliqua.

Homília Ven. Bedæ Presb. Lib. 6. in Evang. Luc. cap. 23. in medio.

Patrem invocándo Fílium Dei se esse Christus declárat. Spíritum vero commendándo, non deféctum suæ virtútis, sed confidéntiam ejúsdem cum Patre potestátis insínuat. Amat enim dare glóriam Patri, ut nos ædíficet dare glóriam Creatóri. Comméndat ítaque Patri Spíritum juxta hoc, quod delectáto corde, et exultántibus spe resurgéndi lábiis in álio Psalmo lóquitur: Quóniam non derelínques Animam meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

℟. Ego te potávi aqua salútis de terra, * Et tu me potasti felle, et acéto.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu.

Lectio viii.

Quia ergo sexta die homo factus, et tota Mundi est creatúra perfécta, séptima autem Cónditor ab ópere suo requiévit, unde et hanc Sábbatum, idest réquiem vocári præcépit; recte Dóminus eádem die sexta crucifixus humánæ reparatiónis implévit arcánum. Unde cum accepísset acétum, dixit: Consummátum est, id est sextæ diéi, quod pro mundi refectióne suscépi, totum est opus perféctum. Sábbato autem in sepúlchro requiéscens resurrectiónis, quæ octáva die ventúra erat, expectábat evéntum.

℟. Ego ante te apérui mare, * Et tu aperuísti láncea Latus Salvatóri tuo, * Qui redémit Mundum in Sánguine suo.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu aperuísti.

Glória Patri. Qui redémit Mundum.

Lectio ix.

Ubi nostræ simul devotiónis prælúcet exémplum, quos in hac quidem sexta Mundi ætáte pro Dómino pati, et velut Mundo crucifigi necésse est. In séptima vero ætáte, id est, cum lethi quis débitum solvit, córpora quidem in túmulis, ánimas autem secréta in pace cum Dño manére, et post bona opórtet ópera quiéscere, donec octáva tandem veniénte ætáte, étiam córpora ipsa resurrectióne glorificáta cum animábus simul incorruptiónem ætérnæ hæreditátis accípiant.

Te Deum laudámus. 16.

Reliq. ut in festo.

DIE III. FEBRUARII.

In festo S. Blasii Episcopi et Martyris, Patroni Neapolitani. Duplex majus.

In secundis Vesp. Purificat.

fit commemor. sancti Blasii, Antiphona. Iste sanctus.
℣. Glória et honóre. xx.

Oratio.

Deus, qui beátum Blásium mártyrem tuum, atque Pontíficem in suis perferéndis supplíciis, et in aliórum depelléndis infirmitátibus admirábilem effecísti: concéde propítius, ut illíus et in fide constántiam imitémur, et in perículis patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

In i. Nocturno. Lectiones. A Miléto. de Communi unius Martyris. xxii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Blásius Cáppadox, nóbili génere ortus, Sebáste in Cappadócia ex Médico Epíscopus creátus est, ut córporum curatióni animárum cura succéderet. Huic múneri cum sédulam ac piam óperam naváret, dira tempéstas advérsus Christiános a Licínio Tyránno excitáta fuit. Blásius divíno instínctu, Christi consílio et exémplo, in montem Argæum se recépit, ac sese in spelúncam ábdidit, in qua rerum divinárum contemplatióni vacans, ab ipsis feris, natívæ feritátis oblítis, quotidiánum victum accépit, et multis obséquiis cultus est.
℟. Honéstum fecit. xxv.

Lectio v.

Ibi támdiu látuit, dum ab Agricolái Præsidis milítibus casu deprehénsus, inde abstráctus, et ad Præsidem ductus, illíus jussu in víncula conjéctus est. Sed vinctus ipse, multos, quos ejus sanctimóniæ fama accíverat, a diversórum morbórum vínculis liberávit. In his puer fuit, qui desperáta a médicis salúte, transvérsa spina fáucibus inhærénte, ánimam agébat. Illústris sane tum córporum, tum animórum médicus, non humána, sed divína arte, non parátis a natúra remédiis, sed Christi grátia comparátis, ægros prístinæ salúti restítuit; omni fere miraculórum génere conspícuus; nam Christi super aquas ambulántis, et Elíæ Sareptánæ víduæ annónam multiplicántis mirácula renovávit.
℟. Desidérium ánimæ. xxvi.

Lectio vi.

Atrocíssimis torméntis, crudelíssimi Præsidis jussu, cruciátus fuit. Duris verbéribus cæsus, tortus in equúleo, pectínibus férreis dilaniátus, candénti loríca indútus, alíisque exquisitíssimis supplíciis affectus est. Sed ejus fides probári quidem pótuit, non tamen vinci. Dilaceráto córpore, infráctus ánimus réstitit. Tandem victo Tyránno, cápite plexus, illústre fidei testimónium Ecclésiæ relíquit tértio nonas Februárii, anno Christi trecentésimo décimo sexto.

℟. Stola jucunditátis. xxvi. In tertio Noct. Lect. de Homil. in Evangel. S i quis vult post me veníre. de Communi unius Martyr. xxxii. In ii. Vesp. fit comm. sequ. Festi S. Andreæ Corsini Episcopi et Conf. ut in Breviar.

DIE VI. FEBRUARII.

In festo S. Leucii Episc. et Confess. Duplex.

Ex Indultu speciali Pii PP. VI. Die 26. Novembris 1798.

Officium de Communi Confess. Pont. In Hymno. Méruit suprémos.

Oratio.

DEus, qui ad illustrándam Ecclésiam tuam Beátum Léucium Confessórem tuum, atque Pontíficem innúmeris decorásti miráculis: concéde propítius, ut sicut ipse fidélibus tuis cæléstì ac terréno auxílio ádfuit; ita nos quoque ejus intercessiónibus ætérnum regnáre possímus in cælis. Per Dóminum.

In i. Noct. lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LEucius, quem Eupréscium quoque dixérunt, Theodósio Príncipe Alexandríæ natus est. In Sancti Hermétis cœnóbium aliquándiu cum Parénte Eudéchio secéssit, ibíque sacris lítteris sédulam óperam navávit. Divíno consílio Sacerdótio initiátus, verbi Dei prædicatióne Alexandrínæ Ecclésiæ fidélis adminíster fuit. Vitæ sanctitáte, ac morum innocéntia prælúxit. Plures ad Christi fidem convértit; Æthiopémque Energúmenum liberávit.

℟. Invéni David. lii.

Lectio v.

POrro non Alexandríæ solum, sed et álibi intra Ægypti fines sanctíssimis móribus, ac virtútibus cláruit. Plúribus Cléricis sequéntibus in navem conscéndit, et mare longíssimo tractu est metítus. Brundúsium dénique áppulit, ibíque sedem fixit, et domicílium. Apud amphiteátrum in subúrbio degens Christiánam fidem docébat, edoctósque sacris aquis lustrábat. Nec ad ejus doctrínam, ac sanctitátem comprobándam defuérunt mirácula; in iísque mínime est prætereúndum, siccitáte biénnium laborántes íncolas ejus précibus máximum imbrem habuísse, quo perpetráto miráculo Antíochus urbis Præféctus cum vigínti septem Ethnicórum míllibus Christi fidem amplexátus est: hi vero omnes Christiánæ fidei præclárius testimónium réddere voluérunt, templum construéndo Dei Genitríci, ac Sancto Joánni Baptístæ inscríptum, atque dicátum.

℟. Pósui adjutórium. liii.

Lectio vi.

BRundusíno Pontífici vita functo, ipse suffi-

citur. Diu, multúmque suscéptum munus sanctíssime obívit, et tandem tértio Idus Januárii vívere désiit. Ejus Corpus Trano, quo aliquándo perlátum fúerat, Beneventum adsportárunt Longobárdi Príncipes, ibíque in Sanctæ Sophíæ templo honorificentíssime condidérunt. Verum tractu témporis, ut bellórum calamitátibus subducerétur, pars máxima ad monastérium Montis Vírginis deláta est, et partículæ quædam in Tranénsium, ac Brundusinórum civitátibus colúntur. Ejus festum Archiepiscopi Cardinális Ursíni auctoritáte octávo Idus Februárii quotánnis renovátur. Et in Beneventána ditióne non ignóbile habétur óppidum ejus nómine insignítum, in cujus honórem erécta ibídem Parochiális Ecclésia conspícitur.

℟. Iste est, qui ante Deum. liii.

In tertio Nocturno Homil. S. Gregorii Papæ in Evangel. Homo peregre proficíscens. lv.

DIE XXVI. FEBRUARII,
vel alia assignanda.

In festo sanctæ Margaritæ de Cortona. Semidupl.

Pro tota Italia, et insulis adjacentibus.

Omnia de Commun. Sanctar. nec Virg. nec Mart. præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio.

Deus, qui fámulam tuam Margarítam de perditiónis via ad salútis trámitem misericórditer deduxísti: eádem nobis miseratióne concéde; ut quam prius errántem sectári non erubúimus, mox pœniténtem ímpigre sequi gloriémur. Per Dóminum.

In Quadrages. fit commem. Feriæ.

In i. Noctur. ante Quadr. leguntur Lect. de Script. occ. In Quadrag. vero, Lectiones, **Mulierem fortem.** de Communi non Virg. **xcix.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Margaríta, e loco dormitióuis Cortonénsis appelláta, Laviáni in Túscia ortum hábuit. Primis adolescéntiæ suæ annis mundi voluptátibus capta in Montis Politiáni Civitáte vanam et lúbricam vitam duxit, sed cum amásium ab hóstibus fœde transfóssum indício canis in fóvea sub strue lignórum tumulátum fortúito repcrísset; íllico facta est manus Dómini super eam, quæ magno culpárum suárum mœróre tacta, éxiit foras, et flevit amáre. Itaque Laviánum revérsa, crine detónso, negléclo cápite, pulláque veste contécta, erróribus suis, mundíque illécebris núntium misit, inque ædibus Deo sacris fune ad collum alligáto, humi pro-

cúmbens, ab ómnibus, quos ántea móribus suis palam offénderat, véniam exorávit. Mox Cortónam profécta in cínere et cilício ab se læsam Dei Majestátem placáre stúduit, donec post triennále virtútum experiméntum a Frátribus Minóribus spirituális vitæ dúcibus tértii Ordinis hábitum impetrávit. Uberes exínde lácrymæ ei familiáres fuérunt, atque ima suspíria tanta ánimi contritióne ducta, ut diu elínguis consísteret. Léctulus nuda humus, cervícal lapis, aut lignum porréxit, atque ita noctes insómnes in cæléstium meditatióne tráhere consuévit, nullum ámplius pravum desidérium perpéssa, dum bonus spíritus prómptior ínfirmam carnem ad subeúndos labóres erigébat.

℟. Propter veritátem. ci.

Lectio v.

A Dæmone insídiis, funestísque conátibus lacessíta múlier fortis hostem ex verbis detéctum semel, atque íterum invícta répulit. Ad eludéndum vanæ glóriæ lenocínium, quo a malo spíritu petebátur, prætéritos mores suos per vicos et platéas alta voce accusáre non déstitit, omni supplício se ream inclámans: nec nisi a Confessário detérrita in speciósam fáciem olim impúri amóris causam sævire abstínuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratióne non aboléri. Quibus, alíisque magnæ pœniténtiæ arguméntis suórum críminum labe expiáta, atque ita de se triumphátrix, ut sensus plane omnes a mundi illécebris custodíret, digna facta est, quæ sæpe Dómini consuetúdine fruerétur. Ejúsdem quoque Christi, et Vírginis Matris dolórum, quod ipsa ardénter expetíerat, párticeps facta, cunctis sénsibus destitúta, et vere mórtua intérdum visa est. Ad eam proínde velut ad perfectiónis magístram ex dissítis étiam regiónibus plúrimi conveniébant: ipsa vero cælésti, quo erat perfúsa, lúmine, córdium secréta, consciéntias hóminum, imo et peccáta in remótis licet pártibus Deum offendéntium cum dolóre et lácrymis détegens, summáque in Deum et próximum charitáte fervens ingéntem animárum fructum operáta est. Ægris ad se veniéntibus salútem, obséssis a dæmone liberatiónem impetrávit. Púerum defúnctum, lugénte matre, ad vitam redúxit. Imminéntes bellórum tumúltus assíduis oratiónibus sedávit. Dénique summæ pietátis opéribus vivos et mórtuos sibi deméruit.

℟. Dilexísti justítiam. ci.

Lectio vi.

HOt sanctis opéribus occupáta, de rigóre, quo assídue corpus suum exercébat, nihil remísit, neque a stúdio cæléstia meditándi

se avélli passa est, in utróque vitæ génere plane admiránda, utrámque sorórem Magdalénam et Martham réferens. Tandem pro se Dóminum orans, ut ex hac valle lacrymárum sursum in cæléstem pátriam revocarétur, exaudíta est orátio ejus, die atque* hora dormitiónis ei patefáctis. Méritis ítaque et labóribus plena, ac cæléstibus donis cumuláta cœpit córporis víribus destítui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divínis tantum collóquiis refécta est: tum, sanctíssimis Ecclésiæ Sacraméntis rite suscéptis, vultu hilari, atque óculis in cælum convérsis octávo Kaléndas Mártias anno ætátis quinquagésimo, suæ conversiónis vigésimo tértio, humánæ vero salútis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo, felix migrávit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem végetum, incorrúptum, illæsum, et suáviter olens, summa religióne cólitur in Ecclésia Fratrum Minórum, quæ jam ab eádem Margaríta appellátur. Miráculis contínuo flóruit, quibus permóti Románi Pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulsérunt: Benedíctus vero décimus tértius in festo Pentecóstes die sexta décima Maji anni millésimi septingentésimi vigésimi octávi solémnem ejus Canonizatiónem religiosíssime celebrávit. ℟. Fallax grátia. cii.

In iii. Noct., Homilia in Evang. Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi non Virg. cii.

Si hoc Festum inciderit in Quadrages. Lectio ix. erit de Homil. Fer. occur.

In Laud. ad Benedictus, Aña. Ut cognóvit, resípuit Seráphici Ordinis Magdaléna: dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum.

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

In ii. Vesp.

Ad Magnificat, Antiphona. Ego diléćto meo, et ad me convérsio ejus: invéni quem díligit ánima mea, ténui eum, nec dimíttam.

In Quadrages. fit commem. Feriæ.

DIE V. MARTII.

In Festo B. Joannis Josephi de Cruce Conf. dupl. min. Offic. de commu. Confess. non Pont. præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui B. Joánnem Joséphum Confessórem tuum per árduas paupertátis, humilitátis, et patiéntiæ vias cælésti glória sublimásti: da nobis quæsumus; ut carne mortificáti, ejus imitémur exémpla, et gáudiis perfruámur ætérnis. Per Dóminum nostrum.

Lect. 1. Noct. Beátus vir, de eod. comm. 2. loc. lxxv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ISelae Regni Neápolis in Urbe apud Ænáriam Insulam, Paréntibus nobilitáte sánguinis, morúmque probitáte præstántibus ortus est B. Joánnes Jósephus de Cruce. Christiánæ pietátis sémina, quæ in ejus ánimam, supérnis benedictiónibus prævéntam, cum lacte instilláverant, fructus mox ubérrimos attulérunt. Tenérrima adhuc ætáte, nedum a nugis puerílibus abhórruit, sed virtútes excólere cœpit illustrióres, siléntii potíssimum, mortificatiónis, Mundi, suíque ipsíus abnegatiónis, quas assíduo oratiónis stúdio confovébat. Deíparæ cultum, quem ad óbitum usque in dies auxit, intérea témporis arrípuit; Dominicǽque Passiónis, et Eucharístiæ Mystéria adféctu peculiári prosequebátur. S. Petri de Alcántara Institútum, quod Joánnes de S. Bernárdo ex Hispániis Excalceátis, Cleménte IX. adprobánte, nupérrime in Itáliam invéxerat, divíno afflánte Númine, anno vitæ suæ sextodécimo ampléxus est Italórum primus. Seráphico Patriárcha, fidissimóque ejus Alúmno Petro de Alcántara in ipso tyrocínio sibi ad imitándum propósitis, mirum quam perfécte pœniténtiam hujus et contemplatiónem; humilitátem illíus, ac paupertátem jam tum fúerit adsecútus.

℟. Honéstum lxx.

Lectio v.

TErtio vix decúrso a solémni Professióne sua anno, Pedemontáni Alíphæ Cœnóbii fundatióni destinátur, quod ejus ópera exíguum ádeo evásit, ut altérius, quod olim in Pedróso Extremadúræ S. Petrus de Alcántara, Cléricus ipse quoque, excitáverat, imáginem simíllimam reférret. Sacerdótio ex obediéntia inaugurátus, Disciplínis Morálibus, quas numquam perdidícerat, improvíso excúltus visus est. Superiórum vénia, non longe ab eo Cœnóbio, Sacram Herémum exstrúere adgréssus subter excélsi montis dejéctu, ut absolverétur quam citíssime, ligna, lápides, calcem húmeris suis mordáci loríca contéctis, exportábat; ita ut per calcánea cruor ubértim in terram deflúeret. Fratrum rogátu Leges quasdam pro Sacro illo Recéssu peculiáres cóndidit, dignas, quæ a Sede Apostólica confirmaréntur. Novitiórum regímini præpósitus, eórum ad vitam regulárem compónere mores eo proféctu eníxus est, ut illórum áliqui Sanctitátis, et miraculórum fama inclarúerint. Verum cum Clemens Papa xi. Seculi hujus décimi octávi inítio Fratres Italos excalceátos ab Hispá-

nis in Regno Neápolis sejunxísset, illíque nulla regíminis forma potiréntur, ab eódem Pontífice, obsisténte licet humáni géneris hoste, Províncíæ Neapolitánæ S. Petri de Alcántara nuncupátæ, erectiónem obtínuit.

℟. Amávit lxx.

Lectio vi.

PRimus novæ istiúsmodi Províncíæ Miníster renuntiátus, régimen, quod abdicáverat, Sacræ Congregatiónis Episcopórum, et Regulárium jussu adsúmere coáctus, difficile relátu est, quot qualésque calúmnias Dei Fámulo devoráre opus fúerit, ut Itálicam Excalceatórum Fratrum Famíliam constabilíret. Rebus compósitis, eo sese totum convértit, ut duplex ille Petri de Alcántara contemplatiónis, et pœniténtiæ spíritus altas inter suos radíces ágeret. Quos præclaríssimis virtútum exémplis anteíbat, humilitáte imprímis, rigidíque claustrális disciplínæ custódia, paupertáte, et abstinéntia enítuit admirábili. Unicum ad nudam carnem sexagínta quátuor annis hábitum adhíbuit; perque vigínti quátuor annos, priscórum Heremicolárum ritu, pane tantum, ac frúctibus victitávit; quod edúli genus ex obediéntia in nauseósum commutávit férculum. Flagéllis aspérrimis, cilíciis, et cruce férrea, acútis instrúcta clavículis, corpus suum dilaniábat. Illud étiam de eo fertur, quod creberrimos inter orándum éxtases passus est, quodque ráptibus, prophetía, miráculis, aliísque hujúsmodi supernaturálibus donis vivens claruérit. Dénique zelo animárum absúmptus, octuagenárius, apoplético morbo corréptus, tértio Nonas Mártias in ósculo Dómini obdormívit in cœnóbio S. Lúciæ Montis Urbis Neápolis anno septigentésimo trigésimo quarto supra millésimum. Eúmdem novis miráculis coruscántem anno ab illíus decéssu quinquagésimo sexto Pius vi. P. M. Beatórum albo recénsuit.

℟. Iste Homo. lxxi.

Lect. tertii Nocturni.

Nolíte timére. ut in eod. Com. 2. loco. lxxviii.

DIE VII. MARTII.

In festo S. Thomæ de Aquino Conf. et Doct. Patr. Neapolit.

Duplex majus.

Omn. ut in Brev. sub hac die.

DIE XXIV. MARTII.

In festo B. Josephi Mariæ Card. Thomasii Conf. Dupl.

Omnia de Comm. Confess. non Pont. præter sequentia.

In Hymn. Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

Oratio.

DEus, qui Beátum Joséphum Maríam Confessórem tuum gloriósis méritis, et doctrínis decoráre

dignátus es: concéde propítius; ut et cæléstis doctrínæ pábulo nutriámur, et ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ, si venerit in Quadragesima.

Lectiones i. Nocturni in Quadragesima: **Beátus vir.** de Communi Confessoris non Pont. **lxxv.** Si vero celebr. post Pascha, tunc legantur Lectiones de Scriptura feriæ currentis.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOseph María Thomásius e Princípibus Lampedúsæ, et Palmæ non minus pietáte, quam génere præclários ortus est Leócatæ in Sicília, illo nómine nuncupátus a genitóribus, qui fílium précibus Patriárchæ Joseph referébant accéptum. Virtus in eo ætátem antevértere visa est: tanto enim innocéntiæ, religiónis, aliarúmque virtútum splendóre in ipsa infántia eníituit, ut hæc omnes admiraréntur futúræ Sanctitátis indícia. Adhuc a nutrícis úbere pendens manus exténdit ad páuperes, et puer quoque muliérum ósculis, et blandítiis abhorrébat. Adoléscens vero ódio in peccátum, et charitáte in Deum commótus, in illa semper erumpébat verba: Moriátur peccátum, et vivat Deus. Majóris natu jure in fratrem transláto, domus suæ ópibus, et honóribus valére jussit, nullo sibi retento ánnuo censu, Clericórum Regulárium institútum Panórmi ampléxus est, ac véluti gigas viam perfectiónis percúrrens, humilitáte, abstinéntia, et severitáte céteros tyrocínii sócios anteíbat.

℟. Honéstum. lxx.

Lectio v.

JUnióri fratri suo moriénti ádstitit solatúrus, imo in illíus sacris Parentálibus público diáconi múnere fungi mira ánimi fortitúdine non rénuit. Sacerdótio initiátus, cum Philosophíæ, Theologíæ, græcísque lítteris dedísset óperam, hebráicam quoque linguam addiscéndam curávit, Archisynagógi cujúsdam doctrína usus, quem, divína adspiránte grátia, trium annórum patiéntia ad christiánam fidem addúxit. Psaltérium totum memória retinébat. In sanctárum Scripturárum, Ecclésiæ Patrum, ac sacrárum antiquitátum códices júgiter incúmbens, Theológicam disciplínam, ac rem Litúrgicam miríﬁce illustrávit.

℟. Amávit. lxx.

Lectio vi.

JEsum Crucifíxum, et Deíparam Vírginem singulári devotiónis affectu prosequebátur, et in eórum imáginem per écstasim defíxus non raro invéntus est. Angélicæ puritátis assíduus

cultor, corpus suum jejúniis, vigíliis, et flagris quoque excruciábat. At in primis abjectíssimæ humilitátis et amátor erat, et vindex, arctíssimo obstríctus voto dignitátes omnes recusándi; ideóque solo præcépto Cleméntis Undécimi ad Románam Púrpuram evéctus est; cum ea tamen omnes virtútes conjúngens, nihil de anteáctæ vitæ institúto immutávit. Inopes, débiles, claudos, et male córpore affféctos in fámulos suos charitátis grátia delégit. In sua tituléri Ecclésia Sanctórum Silvéstri, et Martíni fere quotídie divínæ psalmódiæ intérerat, et domínicis diébus erudiéndis in christiána doctrína púeris incumbébat. Septum in Ecclésia pósuit juxta antíquum morem, ut viri a muliéribus sejungeréntur. Mortem suam multifárie ab ipso prænuntiátam læto excépit aspéctu, eam appéllans cæli jánuam, Cælúmque ingréssus est Kaléndis Januárii anni millésimi septingentésimi décimi tértii, ætátis suæ sexagésimo tértio. Quem heróicis virtútibus, et miráculis fulgéntem Pius Séptimus Póntifex Máximus albo Beatórum adscrípsit.

℟. Iste homo. lxxi.

In tertio Nocturno. Homilia in Evang. Sint lumbi. de Comm. Conf. non Pont. lxxii.

Si venerit in Quadragesima, legitur Nona Lectio Homiliæ feriæ currentis, et de ea fit comm. in Laudibus.

Vesp. de Annuntiatione B. M. V., et fit commemoratio B. Josephi. In Quadragesima deinde fit commem. Feriæ.

OFFICIUM

De Sanctiss. Corpore Christi.

Semiduplex.

Recitandum in omnibus Feriis v. non impeditis, excepto Adventu, Quadragesima, et Vigiliis ex Decr. S. Rit. C. 20. Martii 1706.

Si in Feria iv. vel vi. occurrerit aliquod Festum ix. Lect. Vesp. ordinandæ erunt juxta Rubr. de Concurrentia Officii.

Notandum quod ad Completor. Feriæ iv. dicitur in fine Hymni, **Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine**, etiamsi in Vesp. facta sit tantum comm. de SS. Sacramento, nisi Hymni illius Festi, quod Feria iv. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfigurat. Domini. Eodem modo terminantur Hymni per Horas Feriæ v. usque ad Complet. inclusive, dummodo in Vesper. fiat de SS. Sacramento commem. et Hymnus Vesper. sit ejusdem metri, nec habeat Fest. seq. conclusionem propriam.

AD VESPERAS. ✠.

DEus in adjutórium, etc. **Glória Patri. Allelúja.** vel **Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ**, pro tempo-

vis varietate.
Quando hoc officium erit recitandum post Dominicam Septuagesimæ, tunc in fine Antiphonarum, ℣℣. ac in ℟℟. brevibus octavarum omittitur. Allelúja.
Aña. Sacérdos in ætérnum, Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem, et vinum óbtulit.
Psalmus. Dixit Dóminus. 120.
Antiph. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.
Psalm. Confitébor tibi, Dómine. 120.
Antiphona. Cálicem salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis.
Psalmus. Crédidi propter. 124.
Antiph. Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini.
Psalm. Beáti omnes. 128.
Antiph. Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus, allelúja.
Psalmus. Lauda Jerúsalem Dóminum. 139.

Capitulum. 1.Cor.11.

FRatres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

PAnge lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.
In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.
Verbum caro panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque Sanguis Christi merum:
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.
Si expositum fuerit SS. Sacramentum genuflectitur in Choro, dum dicitur Versus.
Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque

Compar sit laudátio. Amen.

℣. Panem de cælo præstitísti eis.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnificat, Antiphona. O quam suávis est, Dómine, spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in filios demonstráres, pane suavíssimo de cælo præstito esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis, etc.

Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit de eo commem. Deinde fiunt commemorat. communes, seu Suffr., ut in Psalt., si facienda sint. 140. Ad Completor. et per Horas, in fine Hymnor. dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Et dicant. Preces Dominicales, ut in Psalt. si dicendæ sint.

Ad Matutinum, Invitator. Christum Regem adorémus, dominántem Géntibus: * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

SAcris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et azyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis:
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus Córporis férculum,
Dedit et trístibus Sánguinis póculum,
Dicens: Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrificium istud instítuit,
Cujus officium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.
Panis Angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cælicus figúris términum:
O res mirábilis! mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.
Te Trina Déitas, únaque póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus;

Per tuas sémitas duc nos quo téndimus ,
Ad lucem , quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno , Aña. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Psalmus. Beátus vir , qui non ábiit. 3.

Antiphona. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Psal. Cum invocárem. 142.

Antiph. Communióne cálicis , quo Deus ipse súmitur , non vitulórum sánguine , congregávit nos Dóminus.

Psalm. Consérva me. 9.

℣. Panem cæli dedit eis.

℟. Panem Angelórum manducávit homo.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones primi Noct. semper leguntur de Script. occ. cum ℟. positis infra.

℟.i. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes , et ázymos panes.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis , et veritátis. Et edent.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

℟.ii. Comedétis carnes , et saturabímini pánibus ; * Iste est panis , quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

℣. Non Móyses dedit vobis panem de cælo , sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste est.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

℟.iii. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem : qui surgens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Aña. Memor sit Dóminus sacrifícii nostri , et holocáustum nostrum pingue fiat.

Psalm. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis. 14.

Antiphona . Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes , qui tríbulant nos.

Psalmus . Dóminus regit me. 30.

Antiphona. In voce exultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

Psalm. Quemádmodum desíderat cervus. 61.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti.

℟. Et de petra , melle saturávit eos.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus piétas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Lectiones secundi Nocturni ponuntur inferius post Offi-

cium, ordine Mensium, cum suis Responsoriis.

In tertio Nocturno, Aña. Introíbo ad altáre Dei, sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Psalm. Júdica me Deus, 67.

Antiphona. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit nos.

Psalmus. Exultáte Deo adjutóri nostro. 93.

Antiphona. Ex altári tuo, Dómine, Christum súmimus: in quem cor et caro nostra exúltant.

Psalmus. Quam diléctа tabernácula tua. 95.

℣. Edúcas panem de terra.

℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica léctio.

Lectiones tertii Nocturni cum suis Responsoriis ponuntur inferius post Lectiones secundi Nocturni ordine Mensium.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

Sapiéntia ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiphona. Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, et panem de cælo præstitísti eis.

Antiphona. Pinguis est panis Christi, et præbébit delícias régibus.

Antiphona. Sacerdótes sancti incénsum, et panes ófferunt Deo.

Antiphona. Vincénti dabo manna abscónditum, et nomen novum.

Capitulum. 1. Cor. 11.

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem:
Ut dúplicis substántiæ,
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

Si expositum fuerit SS. Sacramentum, genuflectitur in Choro dum dicitur versus.

O salutáris Hóstia,
Quæ cæli pandis óstium:
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni Trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem.
℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Benedictus, Antiphona.
Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane vivet in ætérnum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus, ita nos Córporis, et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis, et regnas, etc.

Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit de eo commem. Deinde fiunt commemorat. communes, seu Suffragia, ut in Psaltério. 140.

Ad Primam, ℟. breve. Christe Fili.
℣. Qui natus es de María Vírgine.
Et dicuntur Preces Dominicales, ut in Psalt. 26.

Ad Tertiam, Antiphona. Angelórum esca.
Capit. Fratres : Ego enim accépi. ut supra. cclxxxiv.
℟. breve. Panem cæli * Dedit eis. Panem.
℣. Panem Angelórum manducávit homo. Dedit eis.
Glória Patri. Panem.
℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti.
℟. Et de petra, melle saturávit eos.

Ad Sextam, Antiphona. Pinguis est panis.
Capitulum. 1.Cor.11.
Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.
℟. br. Cibávit illos * Ex ádipe fruménti. Cibávit.
℣. Et de petra, melle saturávit eos. Ex ádipe.
Glória Patri. Cibávit.
℣. Edúcas panem de terra.
℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

Ad Nonam, Antiphona. Vincénti.
Capitulum. 1.Cor.11.
Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit Córporis, et Sánguinis Dómini.
℟. br. Edúcas panem * De terra. Edúcas panem.
℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. De terra.
Glória Patri. Edúcas.
℣. Pósuit fines tuos pacem.
℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

In ii. Vesp. omnia dicuntur sicut in primis Vesperis.
℣. Panem de cælo præstitísti eis.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnificat, Antiphona.
O sacrum convívium, in quo Christus súmitur! recó-

litur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja.

Oratio. Deus, qui nobis. ut supra. cclxxxv.

Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit de eo commem. Deinde fiunt comm. communes, seu Suffragia, ut in Psalt. si faciendæ sint.. 140.

MENSE JANUARIO.

In ii. Nocturno.

Sermo sancti Thomæ Aquinátis.

In Opusculo 57. Lectio iv.

Imménsa divínæ largitátis beneficia, exhíbita pópulo Christiáno, inæstimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius, suæ divinitátis volens nos esse partícipes, natúram nostram assúmpsit, ut hómines Deos fáceret factus homo. Et hoc ínsuper, quod de nostro assúmpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara Crucis hóstiam óbtulit Deo Patri. Sánguinem suum fudit in prétium simul et lavácrum, ut redémpti a miserábili servitúte, a peccátis ómnibus mundarémur. Ut autem tanti beneficii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, et sánguinem suum in potum, sub spécie panis et vini suméndum, fidélibus derelíquit.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

O Pretiósum et admirándum convívium, salutíferum, et omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest? in quo non carnes vitulórum et hircórum, ut olim in lege, sed nobis Christus suméndus propónitur verus Deus. Quid hoc Sacraménto mirabílius? In ipso namque panis et vinum in Christi corpus et sánguinem substantiáliter convertúntur; ideóque Christus Deus et homo perféctus sub módici panis et vini spécie continétur. Manducátur ítaque a fidélibus, sed mínime lacerátur: quinímo, divíso Sacraménto, sub quálibet divisiónis partícula íntegar persevérat. Accidéntia autem sine subjécto in eódem subsístunt: ut fides locum hábeat, dum visíbile invisibíliter súmitur aliéna spécie occultátum: et sensus a deceptióne reddántur immúnes, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.
℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vi.

NUllum étiam Sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, et mens ómnium spiritálium charísmatum abundántia impinguátur. Offértur in Ecclésia pro vivis et mórtuis: ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique hujus Sacraménti nullus exprímere sústicit, per quod spiritális dulcédo in suo fonte gustátur: et recólitur memória illíus, quam in sua passióne Christus monstrávit, excellentíssimæ charitátis. Unde ut árctius hujus charitátis imménsitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quando Pascha cum discípulis celebráto, transitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacraméntum instítuit, tamquam passiónis suæ memoriále perénne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipso factórum máximum, et de sua contristátis abséntia solátium singuláre relíquit.
℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt. * Hic est panis de cælo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.
℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic.
Glória Patri. Hic.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus: et Sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 26. in Joannem sub finem.

CUm cibo et potu id áppetant hómines, ut neque esúriant, neque sítiant; hoc veráciter non præstat, nisi iste cibus et potus, qui eos, a quibus súmitur, immortáles et incorruptíbiles facit; idest, socíetas ipsa sanctórum, ubi pax erit, et únitas plena atque perfécta. Proptérea quippe, sicut étiam ante nos hoc intellexérunt hómines Dei, Dóminus noster Jesus Christus corpus et sánguinem suum in eis rebus commendávit, quæ ad unum áliquid rediguntur ex multis. Namque áliud in unum ex multis granis conficitur; áliud in unum ex multis ácinis cónfluit. Dénique jam expónit quómodo

id fiat, quod lóquitur: et quid sit manducáre corpus ejus, et sánguinem bíbere.
℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo.
℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio viii.

QUi mandúcat carnem meam, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Hoc est ergo manducáre illam escam, et illum bíbere potum, in Christo manére, et illum manéntem in se habére. Ac per hoc, qui non manet in Christo, et in quo non manet Christus, proculdúbio nec mandúcat spirituáliter carnem ejus, nec bibit ejus sánguinem, licet carnáliter et visibíliter premat déntibus sacraméntum córporis et sánguinis Christi: sed magis tantæ rei sacraméntum ad judícium sibi mandúcat et bibit, quia immúndus præsúmpsit ad Christi accédere sacraménta, quæ áliquis non digne sumit, nisi qui mundus est, de quibus dícitur: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.
℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio nona de S. Simplici si occurrat: alias. Lectio ix.

SIcut, inquit, misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Ac si díceret: Ut ego vivam propter Patrem, idest, ad illum tamquam ad majórem réferam vitam meam, exinanítio mea fecit, in qua me misit. Ut autem quisquam vivat propter me, participátio facit, qua mandúcat me. Ego ítaque humiliátus vivo propter Patrem: ille eréctus vivit propter me. Si autem ita dictum est, vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est, sine detriménto æqualitátis dictum est. Nec tamen dicéndo, Et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me; eámdem suam et nostram æqualitátem significávit, sed grátiam mediatóris osténdit.
Te Deum laudámus. 16.

MENSE FEBRUARIO
ante Quadragesimam.
In secundo Nocturno.
Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
Homilia 60. ad populum Antiochenum. Lectio iv.

NEcessárium est, dilectíssimi, mysteriórum discere miráculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utílitas. Unum corpus efficimur: membra, inquit, ex carne ejus et ex ós-

sibus ejus: sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut ítaque non tantum per charitátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur carnem: hoc namque per escam efficitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium, quod erga nos habet. Proptérea semetípsum nobis imméscuit, et corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum: ardénter enim amántium hoc est.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

TAmquam leónes ígitur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diábolo terríbiles, et caput nostrum mente revolvéntes, et charitátem, quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpe filios tradunt aléndos: ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, et meípsum vobis appóno, vos omnes generósos esse volens, et spem bonam de futúris vobis præbens: quippe qui vobis hic meípsum trádidi, multo magis id in futúro fáciam. Vólui frater vester fieri, carni propter vos et sánguini communicávi: vobis vicíssim ipsam carnem et sánguinem, per quæ cognátus vester factus sum, trado.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

ATtendámus ítaque nobis ipsis, dilectíssimi, tálibus fruéntes bonis, et cum áliquid turpe dícere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujúsmodi vítio, considerémus quibus facti sumus digni; talísque cogitátio nobis irrationabílium mótuum sit corréctio. Quotquot ígitur hujus partícipes córporis efficimur, quotquot sánguinem degustámus, cogitémus, quod illum sursum sedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptíbili vicínus virtúti, hunc degustámus. Heu mihi, quot ad salútem nobis viæ! Nos corpus suum efféct, nobis suum communicávit corpus, et horum nos nihil a malis avértit.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cælo descéndens, ut si

quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus: et Sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tractatu 27. in Joannem.

VErba Dómini ex Evangélio, quæ sermónem pristinum consequúntur audívimus. Hinc sermo debétur áuribus et méntibus vestris, et hodiérna die non importúnus est. Est enim de córpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómodo daret carnem suam manducáre, dicens: Qui mandúcat carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est, si manet, et manétur; si hábitat, et inhabitátur; si hæret, ut non deserátur.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio viii.

HOc ergo nos dócuit, et admónuit mysticis verbis, ut simus in ejus córpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt: non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, et verum dicit: Sápere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre, et sápere secúndum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna: ergo nec carnem debémus sápere secúndum carnem, sicut in his verbis: Multi ítaque audiéntes, non ex inimícis, sed ex discípulis ejus, dixérunt: Durus est hic sermo: et quis potest eum audíre?

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio nona de S. Simplici, si occurrat: alias.

Lectio ix.

SI discípuli durum habuérunt istum sermónem,

quid inimíci? Et tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos: isti autem cito defecérunt, tália loquénte Dómino Jesu Christo. Non credidérunt áliquid magnum dicéntem, et verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem: sed prout voluérunt, ita intellexérunt, et more hóminum: quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concísam, distribúere credéntibus in se. Durus est, ínquiunt, hic sermo: quis potest eum audíre?

Te Deum laudámus. 16.

MENSE MARTIO
ante Quadragesimam.
In ii. Nocturno.
Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
Ex Homilia 60. ad populum Antiochenum.
Lectio iv.

QUóniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum: et assentiámur, et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit: sed sensibílibus quidem rebus, et ómnia intelligibília. Itidem et in baptísmate: per rem nempe sensíbilem aquam, donum confértur: intelligíbile vero quod perficitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedísset ipse dona; sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta. Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére: ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere.

℟. Cœnántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit ac fregit, deditque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

IGitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus, omnes accénsi, omnes fervéntes, et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant: te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant: tu vero debes in cælum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre: nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum ad-

*

vérsus proditórem indignáris, et contra eos, qui illum crucifixérunt: ítaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit hóminem fieri, cólaphis cædi, et crucifigi: verum et semetípsum nobis commíscet: et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

QUo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrificio? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igne spirituáli replétur? linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem, hoc nos páscimur; huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, filios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio sánguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cælo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi; si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est.

Glória Patri. Hic est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus; et Sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 27. in Joannem circa medium.

DIximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, et potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus; manet autem

ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat; ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cháritas? Et cháritas Dei unde? Apóstolum intérroga: Cháritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In.

Lectio viii.

Ergo spíritus est, qui vivíficat: spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus, invénerit. Nam spíritus qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivíficat membrum, quod separátum invénerit a carne tua? Spíritum tuum dico áuimam tuam. Anima tua non vivíficat, nisi membra, quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus. Et. Glória Patri. Et qui.

Lectio nona de sancto Simplici, si occurrat: alias.

Lectio ix.

Hæc dicúntur, ut amémus unitátem, et timeámus separatiónem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quam separári a córpore Christi. Si enim separátur a córpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetátur Spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivíficat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus et vita sunt. Quid est, Spíritus et vita sunt? Spirituáliter intelligénda sunt. Intellexísti spirituáliter? Spíritus et vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spíritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus. 16.

OFFICIUM

Immaculatæ Conceptionis

B. Virginis Mariæ.

Recitandum sub ritu Duplici in Dominiis Cæsareæ Majestatis quolibet Sabbato non impedito (excepto Adventu, Quatuor Temp. et Quadrag.) ex Decr. S. Rit. C. 15. Decembr. 1727.

Ad Vesperas, Antiphona. Concéptio gloriósæ. cum reliq. de Laud. ut infra. Psal. consueti de S. Maria, ut in

ejus Officio parvo. cxxxvii.
Capitulum. Eccli. 24.

AB initio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. Ave maris stella. ut supra. cxxxix.

℣. Concéptio recólitur sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, pia Conceptiónis ejus commemorátio pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Complet. et per Horas dici in fine Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, etc.

Ad Matutinum, Invitator. Conceptiónem Vírginis Maríæ recolámus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Psal. Veníte, exultémus. 2.
Hymn. Quem terra. cxli.
Antiphonæ, Psalmi, et ℣℣. Nocturnorum, ut in Officio parvo B. M. V. cxlii.

In primo Nocturno Lect. de Script. occurr.

℟. i. Concépta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio recolámus. Per quam.

℟. ii. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssime recolámus. Ut ipsa.

℟. iii. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus. Cujus.

Glória Patri. Cujus.

Lectiones vero secundi, et tertii Noct. cum suis Responsoriis, ut infra post Officium statutis Mensibus assignantur.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

COncéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda; clara ex stirpe David.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Domínica. 17.

Antiphona. Concéptio recólitur sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas

illústrat Ecclésias.
Antiphona. Regáli ex progénie María exórta refúlget, cujus précibus nos adjuvári mente, et spíritu devotíssime póscimus.
Antiphona. Corde, et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.
Antiphona. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.
Capitulum. Eccli. 24.
AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.
Hymnus. O gloriósa Vírginum. ut in Officio S. Mariæ in Sabbato. cxxxiv.
℣. Concéptio recólitur sanctæ Maríæ vírginis.
℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.
Ad Benedictus, Antiphona. Conceptiónem perpétuæ Vírginis genitrícis Dei Maríæ devotíssime recolámus, qua celsitúdo throni procéssit.
Orátio.
FAmulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, pia Conceptiónis ejus commemorátio pacis tríbuat increméntum. Per Dñm nostrum.
Ad Primam, et alias Horas, Antiphonæ sumuntur ex Laudibus, ut supra.
Cap. et ℟. brev. ut in Officio B. Mariæ in Sabbato, ut supra. cxxxiv.
In ii. Vesp. omnia dicuntur ut supr. in i. Vesp. præter Antiphonam ad Magnificat.
Concéptio tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster; qui solveus maledictióuem, dedit benedictiónem; et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.
Orátio.
FAmulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, pia Conceptiónis ejus commemorátio pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.
Et fit commemoratio Dominicæ occurr.

PRO MENSIBUS JANUARIO, et FEBRUARIO.

In ii. Nocturno leguntur Lectiones ex die Festo ejusdem Conceptionis B. M. V. viii. Decembris.
℟. iv. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda; clara ex stirpe David: * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.
℣. Concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

℟. ℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.
℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa..
℟. vi. Concéptio tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.
℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim.
Glória Patri. Qui solvens.
In iii. Noct. Homil. in Evang. cum suis ℟℟., ut in Festo ejusdem, die viii. Decembr. ut in Breviario.

OFFICIUM

Sancti Januarii Episcopi et martyris.

Quod a Clero Sæculari et Regulari Civitatis, et Regni Neapolitani recitatur semel in Mense. Semiduplex.

Omnia ut supra in Solemnitate Patrocinii ejusdem Sancti. ccxiii.

DIE XIV. DECEMBRIS.

In festo S. Spiridionis Episc. et Confess. Duplex.

Pro aliquibus locis.

Omnia de Communi Confessoris Pontif.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Spiridiónis Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Oct. Conceptionis, et Feriæ, ut in Breviario.

In primo Nocturno Lection. de Scriptura occurr. si vero hoc Festum inciderit in Quatuor Temporibus leguntur Lectiones de Epistola prima B. Pauli Apostoli ad Timotheum. Fidélis sermo. de Communi Confess. Pontificis. xlix.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Spirídion Tremithúntis urbis Cypri Epíscopus, unus fuit ex iis Confessóribus, qui Maximiáno Imperatóre, déxtero óculo éruto, et sinístro póplite succíso, ad metálla relegáti sunt. Hic, Constantíno Imperatóre, Nicæno Concílio cum interésset, Philósophum Ethnicum Christiánæ Religióni insultántem miro prorsus modo devícit, et ad Fidem perdúxit. Sardicénsium Patrum conséssum sua quoque præséntia, ut beátus Athanásius testátur, ornávit. Triphyllium Ledrénsem Epíscopum, virum ómnium suæ ætátis eloquentíssimum, in Synodo orántem, quod símplici divínæ Scriptúræ voce uti de-

dignátus esset, palam reprehéndit. Intérea beátus Spirídion Ecclésiam sibi commíssam cum sanctíssime régeret, non prophetíæ dono solum, sed miraculórum étiam virtúte clarus éxstitit: nam charitáte fervens, ut innocéntem cápite damnátum liberáret, viam agébat, et torrénte valde exundánte impediebátur; at império Spiridiónis stetit torrens, et sibi aliísque viatóribus pátuit via.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quadam nocte cum ad caulas óvium fures venìssent (factus enim Epíscopus, propter singulárem ánimi modéstiam, oves étiam pavit), et manus ímprobas, quo áditum educéntis óvibus fácerent, extendíssent, invisibílibus quibúsdam vínculis restrícti, usque ad lucem velut tráditi tortóribus permansérunt. Cum vero oves ductúrus ad páscua matutínus se ágeret sénior, videt júvenes absque humánis vínculis in caulis pendére districtos. Cumque causam noxæ comperísset, absólvit sermóne, quos méritis vínxerat: et ne eis inánis noctúrna céderet occupátio: Tóllite, inquit, o júvenes, unum vobis aríetem, ne sine causa venísse videámini, quem mélius prece, quam furto quæsísse convénerat. Antiochíam jussu Constántii Imperatóris proféctus, eúmdem morbo laborántem solo tactu sanávit: ubi cum quidam Aulicus illíus sacræ maxíllæ incussísset cólaphum, promptus ad Domínicam legem impléndam ille præbuit et álteram.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Filiam hábuit sanctus Epíscopus Irénem nómine (dúxerat enim ipse, dum láicus esset, uxórem, cum qua paucos annos honéste tradúxit) quæ ei cum bene ministrásset, virgo defúncta est. Post ejus óbitum venit quidam dicens, se ei quoddam depósitum commendásse. Rem gestam ignoráverat pater. Perquisítum in tota domo nusquam quod poscebátur, invéntum est. Persistébat tamen ille, qui commendáverat, et fletu ac lácrymis perurgébat: vitæ suæ quoque illatúrum se esse éxitum, nisi commendáta recíperet, testabátur. Permótus lácrymis ejus senex, ad sepúlchrum fíliæ próperat, atque eam ex nómine clámitat.

Tum illa de sepúlchro: Quid vis (ait) Pater ? Commendátum, inquit, illíus ubi posuísti ? At illa locum desígnans, illic (ait) invénies defóssum. Regréssus domum, rem sicut fília de sepúlchro respónderat repértam trádidit reposcénti. His aliísque rebus divínitus gestis, clarus prudéntia páriter et Christiána simplicitáte, singularíque erga peregrínos et páuperes pietáte admirándus, cum Ecclésiam Tremithuntínam mirífice gubernásset, plenus diérum obdormívit in Dómino. Ejus corpus, ad quod multa mirácula facta legúntur, et longo post témpore ex loco, ubi primum sepultúræ tráditum fúerat, Corcyram delátum, pia fidélium veneratióne cólitur. Celebrátur beáti Spiridiónis dies festus apud Græcos prídie Idus Decémbris.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Noct. Homil. in Evang. Homo péregre profícíscens, de Communi Confessoris Pontificis. Iv.

In Laudibus fit commemoratio Oct. Conceptionis et Fer. occur.

Vesp. de die Oct. Concept. ut in primis Vesperis Festi, cum commem. S. Spiridionis et Feriæ.

OFFICIUM
ORATIONIS D. N. JESU CHRISTI
IN MONTE OLIVETI

RECITANDUM

Feria III. post Dominicam Septuagesimæ.

Duplex Majus.

Ad Vesperas, Antiphona. Venit Jesus etc. cum reliquis de Laud. ccciv.
Psalm. Dixit Dóminus etc. cum reliquis de Dominica, 120. et loco ultimi. Psalm. Laudáte Dóminum omnes gentes. 124.

Capitulum. Matth. 26.

VEnit Jesus ad discípulos suos, et invénit eos dormiéntes, et dicit Petro: Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem.

Hymnus.

ASpice, ut Verbum Patris a supérnis
Sédibus clemens, et amóre flagrans
Pérditis culpa génitis medéri
Pergit Adámi.

Flébilem Mundi míserans ruínam,
Et volens nostros reparáre casus
Orat, et prona véniam precátur
Fronte Magíster.

Flúctuat secum tot acérba volvens:
Hunc, ait supplex, Cálicem dolóris,
Mi Pater, transfer: tua sed volúntas,
Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor ima cordis,
Déficit languens Dóminus: per artus
Sánguinis sudor fluit, atque guttis
Terra madéscit.

At celer summo véniens Olympo
Angelus Jesum récreat jacéntem,
Córpori vires rédeunt, novóque
Róbore surgit.

Laus, honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum Nomen super omne nomen,
Et Paracléto decus, atque virtus
Omne per ævum.
Amen.

℣. Tristis est ánima mea.
℟. Usque ad mortem.

Ad Magníficat, Antiphona. Pósitis génibus orábat dicens; Pater, si vis, trans-

fer Cálicem istum a me: verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui in horto verbo, et exémplo nos oráre docuísti ad tentatiónum perícula superánda: concéde propítius; ut nos oratióni semper inténti, ejus copiósum fructum cónsequi mereámur. Qui vivis, et regnas, etc.

Ad Matutinum Invitator. Christum Jesum in Monte Olivéti orántem * Veníte adorémus.

Psal. Veníte exultémus. 2.

Hymnus, ut supra in Vesp.

In primo Nocturno.

Antiphona. Ante oratiónem præpara ánimam tuam: et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Psalm. 16. Exáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam. 10.

Antiphona. Non impediáris oráre semper, et ne vereáris usque ad mortem justificári.

Psalm. 27. Ad te Dómine clamábo, Deus meus, ne síleas a me: * ne quando táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum. 46.

Antiph. Omnia quæcúmque petiéritis in oratióne credéntes, accipiétis.

Psalm. 141. Voce mea ad Dóminum clamávi; * voce mea ad Dóminum deprecátus sum. 136.

℣. Tristis est ánima mea.

℟. Usque ad mortem.

De Libro Tobíæ.

Lectio i. Cap. 12.

Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere: quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam, et vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum, et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ. Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratióuem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit, ut tentátio probáret te.

℟. In ómnibus grátias ágite: * Sine intermissióne oráte.

℣. Hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu in ómnibus vobis. Sine.

De Epístola B. Jacóbi Apóstoli.

Lectio ii. Cap. 5.

Oráte pro ínvicem, ut salvémini: multum enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis: et oratióne orávit, ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses

sex . Et rursum orávit , et cælum dedit plúviam , et terra dedit fructum suum . Fratres mei , si quis ex vobis erráverit a veritáte , et convérterit quis eum , scire debet , quóniam , qui convérti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ , salvábit ánimam ejus a morte , et opériet multitúdinem peccatórum.

℟. Cum stábitis ad orándum , * Dimíttite , si quid habétis advérsus áliquem.

℣. Ut et Pater vester , qui in cælis est , dimíttat vobis peccáta vestra. Dimíttite.

De Epíst B. Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio iii. Cap. 5.

CHristus non semetípsum clarificávit , ut Póntifex fieret , sed qui loquútus est ad eum : Fílius meus es tu : ego hódie génui te . Quemádmodum et in álio loco dicit : Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech . Qui in diébus carnis suæ preces , supplicationésque ad eum , qui possit illum salvum fácere a morte , cum clamóre válido , et lácrymis ófferens , exaudítus est pro sua reveréntia . Et quidem cum esset Fílius Dei , dídicit ex iis , quæ passus est , obediéntiam : et consummátus , factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ , appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam suscépit.

℣. Clamávi in toto corde meo , exáudi me Dómine . Dóminus.

Glória Patri. Dóminus.

In secundo Nocturno.

Antiph. Cum orátis , non éritis sicut hypócritæ , qui amant in Synagógis , et in ángulis plateárum stantes oráre , ut videántur ab homínibus.

Psal. 42. Júdica me Deus , et discérne causam meam de gente non sancta , * ab hómine iníquo , et dolóso érue me. 67.

Antiph. Tu autem , cum oráveris , intra in cubículum tuum ; et clauso óstio , ora Patrem tuum in abscóndito.

Psal. 63. Exáudi Deus oratiónem meam , cum déprecor : a timóre inimíci éripe ánimam meam. 74.

Antiph. Factum est autem in illis diébus , éxiit Jesus in montem oráre , et erat pernóctans in oratióne Dei.

Psal. 120. Levávi óculos meos in montes , * unde véniet auxílium mihi. 124.

℣. Pater mi , si possíbile est.

℟. Tránseat a me calix iste.

Ex Tractátu sancti Cypriáni Epíscopi , et Mártyris.

De Oratione Dominica.

Lectio iv.

NEc verbis tantum , sed et factis Dóminus oráre nos dócuit , ipse orans

frequénter, et déprecans, quid fácere nos oportéret, exémpli sui contestatióne demónstrans, sicut scriptum est: Ipse autem fuit secédens in solitúdinem, et adórans. Et íterum: Exívit in montem oráre, et fuit pernóctans in oratióne Dei. Quod, si ille orábat, qui sine peccáto erat; quanto magis peccatóres opórtet oráre? Et si ille per totam noctem júgiter vígilans contínuis précibus orábat; quanto nos magis in frequentánda oratióne debémus nocte vigiláre? Orábat autem Dóminus, et rogábat, non pro se: quid enim pro se ínnocens precarétur? Sed pro delíctis nostris; sicut et ipse declárat, cum dicit ad Petrum: Ecce Sáthanas expetívit, ut vos vexáret quómodo tríticum: ego autem rogávi pro te, ne deficiat fides tua. Et póstmodum pro ómnibus Patrem deprecátur dicens: Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui creditúri sunt per verbum ipsórum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

℟. Simon, Simon ecce Sáthanas expetívit vos, ut cribráret sicut tríticum: * Ego autem rogávi pro te, ut non deficiat fides tua.

℣. Et tu aliquándo convérsus, confirma fratres tuos. Ego autem.

Ex Commentáriis S. Anselmi Epíscopi.

In Epist. ad Hebræos.

Lectio v. Cap. 5.

Sicut verus Póntifex óbtulit preces: nam in Evangélio sæpe légitur orásse, et máxime apud Lucam, qui Sacerdótis in eo descrípsit persónam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces, et supplicatiónes fuérunt pro homínibus. Tota vita sua Patrem orávit de resurrectióne carnis suæ, ac de nostra salúte, et instánte jam Passióne óbtulit supplicatiónes, idest humíllimas, et intentissímas oratiónes, cum summa devotióne cordis, et affectióne, quando factus in agonía prolíxius orábat, et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Et has preces, supplicatiónésque óbtulit, idest óbviam tulit Patri per exauditiónem sibi obviánti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum fácere, idest resuscitáre; ad eum, quem scivit esse sufficiéntem, ut salváret eum, idest immortálem, et impassíbilem fáceret eripiéndo a morte, ut nec ánima remanéret in inférno, nec caro putrésceret in sepúlchro.

℟. Orátio humiliántis se nubes penetrábit: * Et donec propínquet, non consolábitur.

℣. Et non discédet, donec Altíssimus aspíciat. Et donec.

Lectio vi.

ET óbtulit has cum clamóre válido, idest cum intentióne piæ devotiónis vehementíssima, et efficacíssima, ut quando prolíxius orábat, et étiam cum lácrymis; quia in illa prolíxa oratióne credéndus est lácrymas effudísse, cum et guttæ sánguinis pro sudóre decúrrerent ab ejus Córpore, et exaudítus est, quia, quod quæsíerat, accépit in resurrectióne. Exaudítus est; idest, extra númerum aliórum ómnium audítus est, quóniam super omnem creatúram post labóris sui milítiam a Patre sublimátus est: et hoc pro sui reveréntia, idest, secúndum hoc, quod ipse, sicut Dei Fílius, dignus est reveréntia, et veneratióne. Vel pro sua reveréntia iu Deum, idest, propter quod ipse super ómnia Patrem revéritus est, et honorávit. Sive pro sua reveréntia, idest, sicut sua relígio méruit. Sánguinis quoque ejus effúsio potest intélligi clamor válidus, iu quo exaudítus est pro reveréntia ejúsdem Passiónis. Reveréntia est, quod sine peccáto passus est pro sola charitáte.

℟. Fiant aures tuæ auscultántes, et óculi tui apérti, * Ut áudias oratiónem servi tui. ℣. Quam ego oro coram te hódie, nocte, ac die. Ut áudias. Glória Patri. Ut áudias.

In tertio Nocturno.

Antiph. Tribulátio, et angústia invenérunt me: mandáta tua meditátio mea est.
Psal. 3. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me. 4.

Antiph. Sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit; et qui consolarétur, et non invéni.
Psal. 12. Usquequo Dómine oblivísceris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me? 8.

Antiph. Adhæsit paviménto ánima mea: vivífica me secúndum verbum tuum.
Psal. 87. Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te. 97.

℣. Vigiláte, et oráte.
℟. Ut non intrétis in tentatiónem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 22.

IN illo témpore: Egréssus Jesus ibat secúndum consuetúdinem in Montem Olivárum. Sequúti sunt autem illum, et Discípuli. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 10. Comment. in Luc. Cap. 22.

TRansfer a me cálicem hunc: quasi homo mortem recúsans, quasi Deus senténtiam suam servans. Opórtet enim mori nos sæcu-

lo, ut córpore, juxta divínam senténtiam, in terræ limum natúræ fine resolúto, spíritu resurgámus Deo. Quod autem ait non mea volúntas, sed tua fiat: suam ad hóminem rétulit, Patris ad Divinitátem. Volúntas enim hóminis temporális, volúntas Divinitátis ætérna. Non ália volúntas Patris, ália Filii. Una enim volúntas, ubi una Divínitas. Disce tamen Deo esse subjéctus, ut non, quod ipse vis, éligas, sed quod Deo scias esse placitúrum.

℟. Veni in altitúdinem maris, * Et tempéstas demérsit me.

℣. Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. Et tempéstas.

Lectio viii.

DEínde verbórum ipsórum proprietátem considerémus. Tristis est, inquit, ánima mea. Et álibi: Nunc ánima mea turbáta est valde. Non ergo suscípiens, sed suscépta turbátur. Anima enim obnóxia passiónibus, Divínitas líbera. Etenim spíritus promptus, caro autem infírma. Tristis autem est, non ipse, sed ánima. Non est tristis sapiéntia, non divína substántia, sed ánima. Suscépit enim ánimam meam, suscépit corpus meum. Non me feféllit, ut áliud esset, et áliud viderétur. Tristis videbátur, et tristis erat, non pro sua passióne, sed pro nostra dispersióne.

℟. Intret in conspéctu tuo orátio mea: * Inclína aurem tuam ad precem meam.

℣. Quia repléta est malis ánima mea, et vita mea inférno appropinquávit. Inclína aurem.

Glória Patri. Inclína.

Lectio ix.

DEnique ait: percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis. Tristis erat, quia nos párvulos relinquébat. Cæterum, quam constánter se morti obtúlerit, connéxa declárant: quandóquidem quæréntibus occúrrit, turbátos confirmávit, trépidos provocávit. Proditórem ósculi dignatióne suscépit. Nec illud distat a vero, si tristis erat pro persequutóribus suis, quos sciébat immánis sacrilégii pœnas datúros. Et ídeo dixit: Transfer hunc cálicem a me. Non quia Dei filius mortem timébat, sed quia nec malos períre volébat. Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, et per horas. Antiphona. Venit Jesus cum discípulis suis in villam, quæ dícitur Gethsémani, et dixit illis: Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis de Domínica. 17.

Antiph. Et assúmpto Petro, et duóbus fíliis Zebedæi,

cæpit contristári, et mœstus esse.

Antiph. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum.

Antiph. Et progréssus pusíllum prócidit in fáciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possíbile est, tránseat a me calix iste.

Antiph. Pater mi, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

Capitulum. Matth. 26.

VEnit Jesus ad Discípulos suos, et invénit eos dormiéntes, et dicit Petro: Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem.

Hymnus.

VEnit e cælo Mediátor alto,
Quem sacri dudum cecinére Vates:
Parce mœróri, lacrymísque amáris
Fília Sion.
Attulit mortem vetus hortus, unde
Culpa prodívit: novus iste vitam
Hortus en affert, ubi nocte Jesus
Pérmanet orans.
Víndicem placat Genitóris iram:
Réprimit forti jaciénda dextra
Fúlmina: occúrrit scéleri expiándo
Sponte Redémptor.
Sic teret duros láqueos Avérni;
Et diu clausam reserábit aulam,
Nos ad ætérna révocans beáta
Gáudia regni.
Laus, honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum Nomen super omne nomen,
Et Paracléto decus, atque virtus
Omne per ævum. Amen.

℣. Doce nos oráre.
℟. Sic ergo vos orábitis.

Ad Benedictus, Antiphona. Factus in agonía prolíxius orábat. Et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui in horto verbo, et exémplo nos oráre docuísti ad tentatiónum perícula superánda: concéde propítius; ut nos oratióni semper inténti, ejus copiósum fructum cónsequi mereámur. Qui vivis, et regnas, etc.

Ad Primam, Antiphona. Venit Jesus.

In ℟. brev. Qui passus es propter nostram salútem.

Pro Lection. brev. Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam, Antiphona. Et assúmpto Petro.

Capitulum. Venit Jesus, ut ad Laudes.

℟. brev. Tristis est * Anima mea. Tristis.

℣. Usque ad mortem. Anima.
Glória Patri. Tristis est.
℣. Pater mi, si possíbile est.
℟. Tránseat a me calix iste.
Ad Sextam, Antiphona.
Tunc ait illis.
Capitulum. Luc. 21.
Vigiláte ítaque omni témpore orántes, ut digni habeámini fúgere ista ómnia, quæ futúra sunt, et stare ante Fílium hóminis.
℟. breve. Pater mi, * Si possíbile est. Pater.
℣. Tránseat a me calix iste. Si possíbile.
Glória Patri. Pater mí.
℣. Vigiláte, et oráte.
℟. Ut non intrétis in tentatiónem.
Ad Nonam, Antiphona.
Pater mi.

Capitulum. Matth. 5.
Orate pro persequéntibus, et calumniántibus vos, ut sitis filii Patris vestri, qui in cælis est.
℟. breve. Vigiláte, * Et oráte. Vigiláte.
℣. Ut non intrétis in tentatiónem. Et oráte.
Glória Patri. Vigiláte.
℣. Factus est sudor ejus.
℟. Sicut guttæ sánguinis.
In ii. Vesperis omnia ut in primis: et loc. ult.
Psalmus. Crédidi propter quod. 124.
℣. Factus est sudor ejus.
℟. Sicut guttæ sánguinis.
Ad Magnificat, Antiphona.
Ecce appropinquávit hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum.
Oratio ut supra.

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Antiphona.

NE reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicunt sequentes Psalmi.

Quam dilecta tabernacula. 95.
Benedixisti, Domine. 95.
Inclina, Domine. 96.
Credidi, propter quod. 124.
De profundis clamavi. 129.

Deinde repetitur Antiphona.

Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Deinde Sacerdos dicit: Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. Ego dixi, Domine, miserere mei.
℟. Sana animam meam, quia peccavi tibi.
℣. Convertere, Domine, aliquantulum.
℟. Et deprecare super servos tuos.
℣. Fiat misericordia tua, Domine, super nos.
℟. Quemadmodum speravimus in te.
℣. Sacerdotes tui induantur justitiam.
℟. Et sancti tui exultent.
℣. Ab occultis meis munda me, Domine.
℟. Et ab alienis parce servo tuo.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

AUres tuæ pietatis, mitissime Deus, inclina precibus nostris, et gratia Sancti Spiritus illumina cor nostrum, ut tuis mysteriis digne ministrare, teque æterna charitate diligere mereamur.

DEus, cui omne cor patet, et omnis voluntas loquitur, et quem nullum latet secretum: purifica per infusionem Sancti Spiritus cogitationes cordis nostri, ut te perfecte diligere, et digne laudare mereamur.

URe igne Sancti Spiritus renes nostros, et cor nostrum, Domine: ut tibi casto corpore serviamus, et mundo corde placeamus.

MEntes nostras, quæsumus, Domine, Paraclitus, qui a te procedit, illuminet; et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem.

ADsit nobis, quæsumus, Domine, virtus Spiritus Sancti, quæ et corda nostra clementer expurget, et ab omnibus tueatur adversis.

DEus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere.

COnscientias nostras, quæsumus, Domine, visitando purifica, ut veniens Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ORATIONES
Pro opportunitate Sacerdotis ante celebrationem et Communionem dicendæ.

Oratio sancti Ambrosii Episcopi.

DIE DOMINICA.

SUmme Sacerdos, et vere Pontifex Jesu Christe, qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram et immaculatam in ara Crucis pro nobis miseris peccatoribus, et qui dedisti nobis carnem tuam ad manducandum, et sanguinem tuum ad bibendum, et posuisti mysterium istud in virtute Spiritus Sancti tui, dicens: Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis. Rogo per eumdem sanguinem tuum, magnum salutis nostræ pretium: rogo per hanc miram et ineffabilem charitatem, qua nos miseros et indignos sic amare dignatus es, ut lavares nos a peccatis nostris in sanguine tuo. Doce me servum tuum indignum, quem inter cetera dona tua etiam ad officium sacerdotale vocare dignatus es, nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiæ tuæ: doce me, quæso, per Spiritum Sanctum tuum tantum tractare mysterium ea reverentia, et honore, ea devotione, et timore, quibus oportet, et decet. Fac me per gratiam tuam semper illud de tanto mysterio credere, et intelligere, sentire, et firmiter tenere, dicere, et cogitare, quod tibi placet, et expedit animæ meæ. Intret spiritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strepitu verborum loquatur omnem veritatem. Profunda quippe sunt nimis, et sacro tecta velamine. Propter magnam clementiam tuam concede mihi Missarum solemnia mundo corde, et pura mente celebrare. Libera cor meum ab immundis, et nefandis, vanis, et noxiis cogitationibus. Muni me beatorum Angelorum pia, ac fida custodia, ac tutela fortissima, ut hostes omnium bonorum confusi discedant. Per virtutem tanti mysterii, et per manum sancti Angeli tui repelle a me, et a cunctis servis tuis, durissimum spiritum superbiæ, et cœnodoxiæ, invidiæ, et blasphemiæ, fornicationis, et immunditiæ, dubietatis, et diffidentiæ. Confundantur qui nos persequuntur: pereant illi, qui nos perdere festinant.

FERIA II.

Rex virginum, et amator castitatis et integritatis, cælesti rore benedictionis tuæ extingue in corpore meo fomitem ardentis libidinis; ut maneat in me tenor castitatis corporis, et animæ. Mortifica in membris meis carnis stimulos, omnesque libidinosas commotiones, et da mihi veram, et perpetuam castitatem cum ceteris donis tuis, quæ tibi placent in veritate, ut sacrificium laudis casto corpore, et mundo corpore valeam tibi offerre. Quanta enim cordis contritione, et lacrymarum fonte, quanta reverentia, et tremore, quanta corporis castitate, et animæ puritate istud divinum, et cæleste sacrificium est celebrandum, ubi Caro tua in veritate sumitur, ubi Sanguis tuus in veritate bibitur, ubi ima summis, terrena divinis junguntur, ubi adest sanctorum Angelorum præsentia, ubi tu es Sacrificium, et Sacerdos mirabiliter et ineffabiliter constitutus.

FERIA III.

Quis digne hoc celebrare poterit, nisi tu Deus omnipotens offerentem feceris dignum? Scio, Domine, et vere scio, et idipsum pietati tuæ confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum mysterium, propter nimia peccata mea, et infinitas negligentias meas. Sed scio, et vera-

citer ex toto corde meo credo, et ore confiteor, quia tu potes me facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo conceptum semine, et de peccatoribus justos, et sanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo, Deus meus, ut concedas mihi peccatori hoc Sacrificium celebrare cum timore, et tremore, cum cordis puritate, et lacrymarum fonte, cum lætitia spiritali, et cælesti gaudio. Sentiat mens mea dulcedinem beatissimæ præsentiæ tuæ, et excubias sanctorum Angelorum tuorum in circuitu meo.

FERIA IV.

Ego enim, Domine, memor venerandæ Passionis tuæ, accedo ad altare tuum, licet peccator, ut offeram tibi Sacrificium, quod tu instituisti, et offerri præcepisti in commemorationem tui pro salute nostra. Suscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclesia sancta tua, et pro populo, quem acquisivisti Sanguine tuo. Et quoniam me peccatorem inter te, et eumdem populum tuum medium esse voluisti, licet in me aliquod boni operis testimonium non agnoscas, officium saltem dispensationis creditæ non recuses: nec per me indignum eorum salutis pereat pretium, pro quibus victima salutaris dignatus es esse et redemptio. Profero etiam, Domine (si digneris propitius intueri) tribulationes plebium, pericula populorum, captivorum gemitus, miserias orphanorum, necessitates peregrinorum, inopiam debilium, desperationes languentium, defectus senum, suspiria juvenum, vota virginum, lamenta viduarum.

FERIA V.

Tu enim misereris omnium, Domine, et nihil odisti eorum, quæ fecisti. Memorare, quæ sit nostra substantia: quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascaris satis, neque multitudinem viscerum tuorum super nos contineas. Non enim in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitates nostras; et ignem Sancti Spiritus in nobis clementer accende. Aufer cor lapideum de carne nostra; et da nobis cor carneum, quod te amet, te diligat, te delectetur, te sequatur, te perfruatur. Oramus, Domine, clementiam tuam, ut sereno vultu familiam tuam, sacri tui nominis officia præstolantem, aspicere digneris, et ut nullius sit irritum votum, nullios vacua postulatio: tu nobis preces suggere, quas ipse propitius audire, et exaudire delecteris.

FERIA VI.

Rogamus etiam te, Domine sancte Pater, et pro spiritibus fidelium defunctorum, ut sit illis salus, sanitas, gaudium, et refrigerium. Hoc magnum pietatis Sacramentum, Domine Deus meus, sit illis hodie magnum, et plenum convivium de te pane vivo, qui de cælo descendisti, et das vitam mundo, de tua carne sancta, et benedicta, Agni videlicet immaculati, qui tollis peccata mundi, quæ de sancto et glorioso beatæ virginis Mariæ utero est assumpta, et de Spiritu Sancto concepta: ac de illo pietatis fonte, qui per lanceam militis ex tuo sacratissimo latere emanavit, ut exinde refecti et satiati, refrigerati, et consolati exultent in laude et gloria tua. Peto clementiam tuam, Domine, ut descendat super panem tibi sacrificandum plenitudo tuæ benedictionis, et sanctificatio tuæ divinitatis. Descendat etiam, Domine, illa Sancti Spiritus tui invisibilis, incomprehensibilisque majestas, sicut quondam in Patrum hostias descen-

debat, qui et oblationes nostras Corpus, et Sanguinem tuum efficiat, et me indignum Sacerdotem doceat tantum tractare mysterium cum cordis puritate, et lacrymarum devotione, cum reverentia, et tremore, ita ut placide ac benigne suscipias sacrificium de manibus meis ad salutem omnium, tam vivorum, quam defunctorum.

SABBATO.

Rogo etiam te, Domine, per ipsum sacrosanctum mysterium Corporis, et Sanguinis tui, quo quotidie in Ecclesia tua pascimur et potamur, abluimur et sanctificamur, atque unius summæ divinitatis participes efficimur, da mihi virtutes tuas sanctas, quibus repletus, bona conscientia ad altare tuum accedam, ita ut hæc cælestia sacramenta efficiantur mihi salus et vita. Tu enim dixisti ore tuo sancto et benedicto: Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita: Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi: Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Panis dulcissime, sana palatum cordis mei, ut sentiam suavitatem amoris tui. Sana illud ab omni languore, ut nullam præter te sentiam dulcedinem. Panis candidissime habens omne delectamentum, et omnem saporem, qui nos semper reficis, et nunquam in te deficis; comedat te cor meum, et dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ. Manducat te Angelus ore pleno, manducet te peregrinus homo pro modulo suo, ne deficere possit in via, tali recreatus viatico. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendisti de cælo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinamento carnis, et spiritus. Intra in animam meam, sana, et munda me interius, et exterius. Esto tutamen, et continua salus animæ, et corporis mei. Repelle a me insidiantes mihi hostes; recedant procul a præsentia potentiæ tuæ, ut foris, et intus per te munitus, recto tramite ad tuum regnum perveniam, ubi non in mysteriis, sicut in hoc tempore agitur, sed facie ad faciem te videbimus, cum tradideris regnum Deo et Patri, et eris Deus omnia in omnibus. Tunc enim me de te satiabis satietate mirifica, ita ut nec esuriam, nec sitiam in æternum. Qui cum eodem Deo Patre, et Spiritu Sancto vivis, et regnas per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

AD mensam dulcissimi convivii tui, pie Domine Jesu Christe, ego peccator de propriis meis meritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericordia, et bonitate, accedere vereor, et contremisco. Nam cor et corpus habeo multis criminibus maculatum, mentem, et linguam non caute custoditam. Ergo, o pia Deitas, o tremenda majestas, ego miser, inter angustias deprehensus, ad te fontem misericordiæ recurro, ad te festino sanandus, sub tuam protectionem fugio, et quem judicem sustinere nequeo, Salvatorem habere suspiro. Tibi, Domine, plagas meas ostendo; tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa, et magna, pro quibus timeo. Spero in misericordias tuas, quarum non est numerus. Respice ergo in me oculis misericordiæ tuæ, Domine Jesu Christe, Rex æterne, Deus et homo, crucifixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te: miserere mei pleni miseriis et peccatis, tu qui fontem miserationis nunquam manare cessabis. Salve salutaris victima pro me et omni humano

genere in patibulo Crucis oblata. Salve nobilis et pretiose Sanguis, de vulneribus Crucifixi Domini mei Jesu Christi profluens, et peccata totius mundi abluens. Recordare, Domine, creaturæ tuæ, quam tuo Sanguine redemisti. Pœnitet me peccasse, cupio emendare, quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitates et peccata mea, ut purificatus mente et corpore, digne degustare merear sancta sanctorum: et concede, ut hæc sancta prælibatio Corporis et Sanguinis tui, quam ego indignus sumere intendo, sit peccatorum meorum remissio, sit delictorum perfecta purgatio, sit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum sensuum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficacia, animæ quoque et corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tuitio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

OMnipotens sempiterne Deus, ecce accedo ad Sacramentum unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi: accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ: pauper et egenus ad Dominum cæli et terræ. Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem: lavare fœditatem, illuminare cæcitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem: ut panem Angelorum, Regem regum, et Dominum dominantium, tanta suscipiam reverentia, et humilitate, tanta contritione, et devotione, tanta puritate, et fide, tali proposito, et intentione, sicut expedit saluti animæ meæ. Da mihi, quæso, Dominici Corporis et Sanguinis non solum suscipere Sacramentum, sed etiam rem, et virtutes Sacramenti. O mitissime Deus, da mihi Corpus unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi, quod traxit de virgine Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, et inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuo contemplari. Qui tecum vivit et regnat.

O R A T I O.

Gregorius XIII. Pontifex Maximus concessit cuilibet dicenti quæ sequuntur quinquaginta annorum Indulgentiam.

EGo volo celebrare Missam, et conficere Corpus, et Sanguinem Domini nostri Jesu Christi juxta ritum sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad laudem omnipotentis Dei, totiusque Curiæ triumphantis, ad utilitatem meam, totiusque Curiæ militantis, pro omnibus, qui se commendaverunt Orationibus meis in genere, et in specie, et pro felici statu sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Amen.

GAudium cum pace, emendationem vitæ, spatium veræ pœnitentiæ, gratiam, et consolationem Sancti Spiritus, perseverantiam in bonis operibus, tribuat nobis omnipotens, et misericors Dominus. Amen.

QUia Sacerdos aut tacita mentis cogitatione, aut submissa vocis expressione debet recitare singillatim nomina, pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare (ut insinuatur per illas litteras N. N. in Canone contentas) et ne hujusmodi determinatarum personarum nominatio, ob multitudinem, aut incertum ordinem ingerat sacerdoti celebranti confusionem, non inutile erit sequentem servare ordinem ex vigesima quæstione Quodlibeti Doctoris Subtilis, et ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis excerptum.

MEMENTO DOMINE, SI TIBI PLACET.

VIVORUM.

1. MEi, Parentum, Cognatorum, Fratrum, Sororum, et amicorum meorum omnium.
2. Cœtus Cardinalium, atque omnium Prælatorum, et Sacerdotum, ac Sanctæ Dei Ecclesiæ ministrorum.
3. Omnium meæ curæ subjectorum, tamquam spiritualium filiorum, ac omnium fundatorum, patronorum, benefactorumque spiritualium, et temporalium.
4. Omnium Principum Christianorum, Dominationum, et Rerumpublicarum temporalium.
5. Omnium peccantium, inimicorumque meorum, atque conversionis omnium hæreticorum, et infidelium.
6. Et omnium, pro quibus scis, et vis me debere orare.

MORTUORUM.

1. ANimarum Parentum, Fratrum, Sororum, Cognatorum, atque amicorum omnium.
2. Animarum omnium benefactorum, tam spiritualium, quam corporalium.
3. Animarum omnium mihi in genere, et in specie commissarum.
4. Animarum Prælatorum, Sacerdotum, atque omnium ministrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Dei, et Apostolicæ.
5. Animarum morte improvisa corporibus exutarum, atque earum, quarum non est specialis memoria.
6. Animarum, quæ mei occasione in Purgatorio purgantur, earum quoque miserrime in Purgatorio existentium.
7. Et earum omnium, pro quibus scis, et vis me debere orare.

GRATIARUM ACTIO

POST MISSAM.

Antiphona. Trium puerorum cantemus hymnum, quem cantabant sancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Canticum. Benedicite omnia opera Domini Domino. 18.

Psalmus. Laudate Dominum. 19.

Et in fine dicitur Gloria Patri.

Deinde repetitur Antiph. Trium puerorum cantemus hymnum, quem cantabant sancti in camino ignis benedicentes Dominum.

Deinde Sacerdos dicit Kyrie eleis. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℟. Sed libera nos a malo.

℣. Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua.

℟. Et sancti tui benedicant tibi.

℣. Exultabunt Sancti in gloria.

℟. Lætabuntur in cubilibus suis.

℣. Non nobis, Domine, non nobis.

℟. Sed nomini tuo da gloriam.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui tribus pueris mitigasti flammas ignium: concede propitius, ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum.

ACtiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, et adjuvando prosequere: ut cun-

cta nostra oratio, et operatio a te semper incipiat, et per te cœpta finiatur.

DA nobis, quæsumus, Domine, vitiorum nostrorum flammas extinguere, qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Orationes post celebrationem, et Communionem dicendæ.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

GRatias tibi ago, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, qui me peccatorem indignum famulum tuum, nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiæ tuæ satiare dignatus es pretioso Corpore, et Sanguine Filii tui Domini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta Communio non sit mihi reatus ad pœnam, sed intercessio salutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, et scutum bonæ voluntatis: Sit vitiorum meorum evacuatio: concupiscentiæ, et libidinis exterminatio: charitatis, et patientiæ, humilitatis, et obedientiæ, omniumque virtutum augmentatio: contra insidias inimicorum omnium tam visibilium, quam invisibilium firma defensio: motuum meorum tam carnalium, quam spiritualium, perfecta quietatio: in te uno ac vero Deo firma adhæsio, atque finis mei felix consummatio. Et precor te, ut ad illud ineffabile convivium me peccatorem perducere digneris, ubi tu cum Filio tuo, et Spiritu Sancto, Sanctis tuis es lux vera, satietas plena, gaudium sempiternum, jucunditas consummata, et felicitas perfecta. Per eumdem Christum Dominum, etc.

Alia Oratio S. Bonaventuræ.

TRansfige, dulcissime Domine Jesu, medullas, et viscera animæ meæ suavissimo, ac saluberrimo amoris tui vulnere, vera, serenaque, et Apostolica sanctissima charitate, ut langueat, et liquefiat anima mea solo semper amore, et desiderio tui: te concupiscat, et deficiat in atria tua, cupiat dissolvi, et esse tecum. Da, ut anima mea te esuriat, panem Angelorum, refectionem animarum sanctarum, panem nostrum quotidianum supersubstantialem, habentem omnem dulcedinem, et saporem, et omne delectamentum suavitatis: te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriat, et comedat cor meum, et dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ: te semper sitiat fontem vitæ, fontem sapientiæ et scientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei: te semper ambiat, te quærat, te inveniat, ad te tendat, ad te perveniat, te meditetur, te loquatur, et omnia operetur in laudem et gloriam nominis tui, cum humilitate et discretione, cum dilectione, et delectatione, cum facilitate, et affectu, cum perseverantia usque in finem: et tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiæ meæ, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies, et tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, portio mea, possessio mea, thesaurus meus, in quo fixa, et firma, et immobiliter semper sit radicata mens mea, et cor meum. Amen.

Oratio ad Beatissimam Virg. Mariam.

O Sacratissima, o serenissima, et inclyta gloriosa virgo Maria, quæ Creatorem omnium creaturarum in tuo sacratissimo utero fuisti digna portare, solaque virgineo ubere lactare: cujus

veracissimum, sacrumque Corpus, et Sanguinem, ego indignus peccator, modo sumere præsumpsi: tuam humiliter deprecor misericordiam, ut apud ipsum pro me peccatore intercedere digneris: ut quidquid in hoc tam ineffabili, ac dignissimo Sacrificio, per me indignum, ignoranter, vel negligenter, aut accidenter, seu irreverenter, scilicet in tractando, et sumendo, ac ministrando actum est, commissum, vel omissum, tuis sacratissimis precibus indulgere dignetur idem Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, qui cum Patre, et Spiritu Sancto vivit, et regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ ad sacram Eucharistiam.

ADoro te devote, latens Deitas,
Quæ sub his figuris vere latitas:
Tibi se cor meum totum subjicit,
Quia te contemplans totum deficit.
Visus, tactus, gustus in te fallitur,
Sed auditu solo tuto creditur.
Credo quidquid dixit Dei Filius,
Nil hoc verbo veritatis verius.
In Cruce latebat sola Deitas,
At hic latet simul et humanitas:
Ambo tamen credens, atque confitens,
Peto quod petivit latro pœnitens.
Plagas, sicut Thomas, non intueor,
Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini!
Panis vivus, vitam præstans homini!
Præsta meæ menti de te vivere,
Et te illi semper dulce sapere.
Pie Pellicane Jesu Domine!
Me immundum munda tuo Sanguine:
Cujus una stilla salvum facere
Totum mundum quit ab omni scelere.
Jesu, quem velatum nunc aspicio,
Oro fiat illud, quod tam sitio,
Ut te revelata cernens facie,
Visu sim beatus tuæ gloriæ.
Amen.

Aliæ Orationes dicendæ post celebrationem Missæ.

Alia Oratio post Communionem.

ANima Christi sanctifica me: Corpus Christi salva me: Sanguis Christi inebria me: aqua lateris Christi munda me. O bone Jesu exaudi me, et ne permittas me separari a te: ab hoste maligno defende me: in hora mortis meæ voca me, et pone me juxta te, ut cum Angelis tuis laudem te in sæcula sæculorum. Amen.

Alia Oratio.

OBsecro te, dulcissime Domine Jesu Christe, ut passio tua sit mihi virtus, qua muniar, protegar, atque defendar. Vulnera tua sint mihi cibus, potusque, quibus pascar, inebrier, et delecter. Aspersio Sanguinis tui sit mihi ablutio omnium peccatorum meorum. Mors tua sit mihi gloria sempiterna, et nunc, et in perpetuum. Amen.

ORATIO
A PAPA URBANO VIII.
EDITA.

Ante oculos tuos, Domine, culpas nostras ferimus, et plagas, quas accepimus, conferimus.

Si pensamus malum quod fecimus, minus est quod patimur, majus est quod meremur.

Gravius est quod commisimus, levius est quod toleramus.

Peccati pœnam sentimus, et peccandi pertinaciam non vitamus.

In flagellis tuis infirmitas nostra teritur, et iniquitas non mutatur.

Mens ægra torquetur, et cervix non flectitur.

Vita in dolore suspirat, et in opere non se emendat.

Si expectas, non corrigimur: si vindicas, non duramus.

Confitemur in correctione quod egimus: obliviscimur post visitationem quod flevimus.

Si extenderis manum, facienda promittimus: si suspenderis gladium, promissa non solvimus.

Si ferias, clamamus ut parcas: si peperceris, iterum provocamus ut ferias.

Habes, Domine, confitentes reos: novimus, quod nisi dimittas, recte nos perimas.

Præsta, Pater omnipotens, sine merito, quod rogamus, qui fecisti ex nihilo qui te rogarent. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

℣. Gregem tuum, Pastor æterne, non deseras.

℟. Sed per beatos Apostolos tuos perpetua defensione custodias.

℣. Protege, Domine, populum tuum ad te clamantem, et Apostolorum tuorum patrocinio confidentem.

℟. Perpetua defensione custodias.

℣. Orate pro nobis, sancti Apostoli Dei.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut nullis nos permittas perturbationibus concuti, quos in Apostolicæ confessionis petra solidasti. Per Dominum nostrum. ℟. Amen.

Imploret, clementissime Domine, nostris opportunam necessitatibus opem devote a nobis prolata meditatio, qua sanctus olim Joannes Chrysostomus, in hac Basilica conditus, te cum beatissimis Apostolis Petro et Paulo repræsentavit sic colloquentem: Circumdate hanc novam Sion, et circumvallate eam, hoc est, custodite, munite, precibus firmate, ut quando irascor in tempore, et orbem terræ concutio, aspiciens sepulchrum vestrum numquam desiturum, et quæ libenter propter me geritis stigmata, iram misericordia vincam, et ob hanc percipiam vestram intercessionem. Etenim quando Sacerdotium et Regnum video lacrymari, statim quasi compatiens ad commiserationem flector, et illius meæ vocis reminiscor: Protegam Urbem hanc propter David servum meum, et Aaron sanctum meum. Domine Fiat, Fiat: Amen, Amen.

FINIS.

Napoli 22. Novembre 1832.

Vista la dimanda del Tipografo Vincenzo Orsino, con la quale chiede di voler ristampare il *Breviario Romano* diviso *per le quattro Stagioni dell' anno*,

Visto il favorevole parere del Regio Revisore Signor D. Girolamo Canonico Pirozzi;

Si permette, che l' indicato Breviario si ristampi, però non si pubblichi senza un secondo permesso, che non si darà, se prima lo stesso Regio Revisore non avrà attestato di aver riconosciuto nel confronto uniforme la impressione all' Originale approvato.

Il Presidente
M. COLANGELO.

Il Segretario Generale
GASPARE SELVAGGI.